

PANTALEONIS ^{m. 12}
DE ARAUJO NETTO

GUERRA

JURISCONSULTI LUSITANI

Et in Portucalensi Senatu causarum Patroni

COMMENTARIA

AD

ORDINATIONES PORTUCALIÆ REGNI
LIBRI QUARTI,

In quibus omnia dilucidantur, resolvuntur, & explanantur:

TOMUS PRIMUS,

In quo tractatur de emptione, & venditione, de procuratoribus, de factis sub arrhis contractibus, de consuetudine, & ejus requisitis, de arbitris, & arbitratoribus, & laudi reductione, de hypothecis expressis, & tacitis, de excussione debitorum, & fideiussorum, de dote, & ejus privilegiis, de præscriptionibus, aliisque quæstionibus variis;

DICATUS, AC CONSECRATUS

BEATISSIMÆ DEIPARÆ

SUB TITULO

AB ASSUMPTIONE.

OPUS

Magistratibus, & Advocatis, omnibusque in foro versantibus utile, imò & quotidie necessarium.



CONIMBRICÆ:

Apud LUDOVICUM SECO FERREYRA, & sumptibus ejus. Anno Domini
M.DCCXL.

Cum facultate Superiorum.



DEIPARÆ

SEMPER VIRGINI,
CÆLORUM, UNIVERSIQUE DOMINÆ
Sub Myſterii ſuæ glorioſiſſimæ

ASSUMPTIONIS

Invocatione.

D. V. C. & O.



*Ibi, Beatiffima Deigeni-
trix Virgo Domina mea,
genibus flexis, humiliato corde, &*

*corpore prostratus, supplex offero,
voveo, dedico, & consecro, pedibus-
que tuis submitto hanc adolescentiæ
meæ laborum primitiam, & oro, ut
illam, non solum sub protectione tua
recipeas, sed me semper, & maxime
in hora exitus mei, recipere sub pro-
tectionis tuæ velamine velis, ut te si-
ne fine laudare possim.*

Servus tuus indignissimus

Pantaleon de Araujo Netto e Guerra.

postulare non intendo, tanquam eorum censuras nihil faciens, imo eis dico cum Plinio juniore; ob morsus mordentium opus non desinam; unum verò desiderarem, nempe, ut, cum in campo simus ad prælium, convenienti uteris potius calami, & pennæ gladio, quam oris, hic enim mulierum, ille virorum est, & telo simili tibi obvius esse cupio, ut non, inaudita parte, procedas; & tandem ostende opera tua, ut discam, si esse sapiens præsumam, & si nulla habes, tace; ignoras enim, quid est scribere, ut prælio scripta mandentur.

Tandem, Lectores, advertite, intentionem meam fuisse immediate commentaria Emmanuelis Alvares Pegas à tit. 13. libr. tert. continuare, sed cum labori operam dabam, mihi in notitiam venit, Doctum Emmanuelem Gonçalves da Sylva manus operi imponere, & cum adhuc nullus ejus liber in lucem prodiiisset, intellexique, longum in eo tempus consumpturum fore; in humeris suscepi meis librum quartum; ideo hunc capì ab illo primum tomum, mediate continuando, & quia ipsius libri quarti commentaria utiliora sunt, ut juxta regum textum omnes illic congruentes in promptu quæstiones alibi dispersæ, & sic vel sic ab aliis tractatæ invenirentur, cum sit liber totum jus comprehensum, & in quo multi multa dicere possunt commentatores. Valete, & quid vobis libebit, sponte dicite, in eo quippe pusillanimum fatemini invidiam, qua cum non efficietis, me ab opere desistere cæpto, imo continuare in sequentibus commentariis titulis ordinationis vobis promito, & etiam alia scribere, & scripta in lucem prodere, præloquere.



AD LECTORES

Epistola.



ENIGNE Lector, nihil à te peto, cum benigni te cogitem animi; & ita si aliquid erroris inveneris, verborum memineris Justiniani Imperatoris in Leg. 2. Cod. de jur. veter. enucleand. ibi: *Nemo hoc vituperandum existimet, sed primum quidem imbecillitati humanæ, quæ naturaliter inest, hoc adscribat; quia omnium habere memoriam, & penitus in nullo peccare, divinitatis magis, quam mortalitatis est; quod & à maioribus dictum est.* Et cum nullus detur liber, in quo aliquid boni aliquo non invenjatur modo, me scribendi non accusabis, neque aliqua laboris, quem sumpsi, laude afficere defines, cum tuam in mentem venire sit certum, multum me in quæstionibus laborasse discutiendis, & longo tam modernorum, quàm antiquorum secundum subjectam materiam Doctorum studio non pepercisse; sicque, licet ingenii laudem non meream, de laboris facto mihi non denegabis; omnes enim quæstiones, quæ in me mentem venerunt, non ut glossator attigi, sed, ut commentatoris interest, & talis exigit muneris obligatio, inter contrarias disputando sententias meam principalibus firmatam rationibus resolutionem interposui; & ideo contrarias retuli opiniones, ut si tibi, Lector, mea displicuerit resolutio, in promptu habuisses Doctores, quos

sequereris, vel sequi posses, & semper in id mihi esses
gratus, quod tibi laborem diminuisssem.

Lector maligne, qui benigno frequentior consuescit
esse, ut querelam facit Bermej. p. 1. politic. exortat. in
princip Epistol. in hæc verba rumpens ibi: *No ay cosa
màs facil, ni màs uzada en el mundo, que censurar los libros,
que se sacan a luz, y escriben sus Autores; aun sin leerlos, ni en-
tenderlos algunos, que los censuran; facilidad esta es tan antiga,
que se queixava della reciamente el Doctor Maximo S. Gero-
nimo en la Epistol p. a Domnion de un cierto Monge idiota, y
illiterato, que sin haver ja màs cursado las escuelas, ni haver teni-
do maestro, que le enseñara el homo absque præceptore, como
le llama el Sancto, censurava sus obras con personas tan ignoran-
tes, y tan poco leidas, como el era; esto qualquiera lo harà, le dize
el Doctor Sancto: Non est grande, mi Domnion, garrir
per angulos, & medicorum tabernas, ac de mundo fer-
re sententiam; hic bene dixit, ille male, hic scripturas no-
vit, ille delirat, &c. assi passava en tempo de San Feroni-
mo, &c. & sic nihil favoris à te peto, neque ut tuo non
utaris animo in murmuratione, & detractiōe maligno;
si enim id peterem, voluisssem omnium exceptio esse
scriptorum notæ mea melioris, qui à tuo non fuerunt
ore exempti; nam Accursio nonnulli inique judicium
negant, Bartoli distinctionum longitudinem culpant, Bal-
di inconstantiam, Alexandri perplexam methodum, Al-
berici brevitatem, utriusque Raphaelis nimiam subtili-
tatem; in dialogis Platonis ordinem, Aristotelis obscuri-
tatem, Virgilii imbecillitatem, & alieni laboris compi-
lationem, Titi Livii fictionem, Plinii multitudinem re-
rum turbidam, Salustii affectationem; & multi vocave-
runt Senecam calcem sine arena, Varronem literarum
porcum; & similia à Zoilis imputantur scriptoribus ob
invidiam; sicque si vellem murmuraciones non pati, ex-
ceptus esse voluisssem à Zoilorum detractiōe, quod
postu-*



LICENCAS

Do S. Officio.

O M. Reverendo P. M. Doutor Dom Bernardo da Cruz
Qualificador do S. Officio, veja este livro, e informe
com seu parecer. Coimbra, em Meza de Fevereyro
9. de 1733.

Amaral. Villasboas. Paez.




Approvação.

ILLUSTRISIME DOMINE.

Commentaria hęc ad Regni Ordinationes, Authę Pantaleone
de Araujo Netto e Guerra, diligenter vidi, nihilque in eis Fidei,
bonisve moribus dissonum inveni. In Collegio Canonicorum Regula-
rim die 2. Martii 1733.

D. Bernardus à Cruce.



O M. Reverendo P. M. Fr Boaventura de S. Giaõ, Quali-
ficador do S. Officio, veja este livro, e informe com seu
parecer, Coimbra, em Meza 2. de Março de 1733.

Paez. Villasboas.

Ap.



Approvação.

ILLUSTRISSE DOMINE.

EX præscripto Dominationis vestræ attente legi, sedulò perlustravi hæc Commentaria ad Regias Ordinationes, Auctore Pantaleone de Araujo Netto e Guerra. Opus, sanè egregium, & elegans apparet, auro & aquilino calamo conscriptum, & sublimi à lumine fabricatum: ubi ingenium, & notitia singulariter uniuntur; claritas, & subtilitas mirabiliter sociantur: ita ut non solum Tyrõnibus, sed etiam Magistris gratissimum, & utile erit: Legum professoribus perutile, immò & necessarium. Et quia nihil continet, quod orthodoxam Fidem offendat, aut probis moribus refragetur, jure exigit quamprimum lucem aspicere Typorum beneficio, ut in Sapientiæ templo ad aram Minervæ appendatur. Conimbricæ, Cænobio Divi Antonii Olivitorum 14. Aprilis 1733.

Frater Bona Ventura de S. Giaõ.

V Istas as informaçoes, pode-se imprimir. Coimbra em Meza 15. de Abril de 1733. Não correrá sem nova licença, para o que torne conferido.

Amaral.

Paez.

Villaskas.

Do Ordinarão.

P Ode-se imprimir, e depois de impresso tornará conferido para se lhe dar licença para correr, sem a qual não correrá, Coimbra 2. de Mayo de 1733.

Nobre.

Do Paço.

M Anda El-Rey nosso Senhor, que Doutor Manoel de Almeida de Carvalho, Dezembargador dos Aggravos da Supplicação, veja o livro, de q se faz menção, e interpondo o seu parecer, o remette a esta Meza, Lisboa Occidental 19. de Mayo de 1733.

Pereyra.

Rego.

Ap.

Approvaçãõ.

P Or ordem de Vossa Magestade vi este livro , que Pantaleaõ de Araujo Netto e Guerra quer imprimir , intitulado *Commentaria ad Regias Lusitanas Ordinationes*, e examinando-o com todo o vagar, e cuidado , e conferindo as materias, que nelle trata , com a Ordenaçaõ Regia do Livro 4. que explica, e com as mais Ordenaçõens, e estylos das Reaçõens da Supplicação, e Porto, me parece set o livro muito digno de se dar à estampa , e utilissimo para os Juizes , e Advogados, pelo claro, e bom methodo, com que excita, e disputa as questõens, e refere as opinioens dos Doutores, assim naturaes, como estrangeiros, conformando-se pela maior parte com as opinioens mais commuas, e seguidas na praxe; pelo que lhe pode Vossa Magestade conceder a licença; que pede. Vossa Magestade mandará o que for servido. Lisboa Occidental 30. de Dezembro de 1733.

Manoel de Almeyda e Carvalho.

Q ue se possa imprimir, vistas as licenças do S. Officio, e Ordinario, e depois de impresso tornarà à Meza para se conferir, e tair, e sem isso não correrà. Lisboa Occidental 7. de Janeyro de 1734.

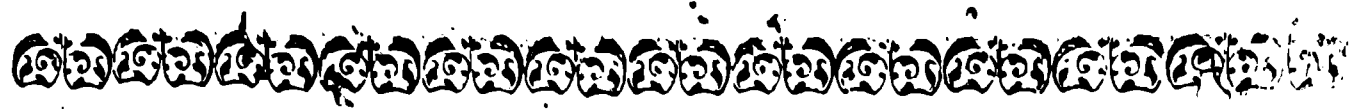
Pereyra. Teixeira.

P Ode correr, visto estar conforme com o Original. Coimbra em Meza 27. de Junho de 1740.

Paez. Amaral.

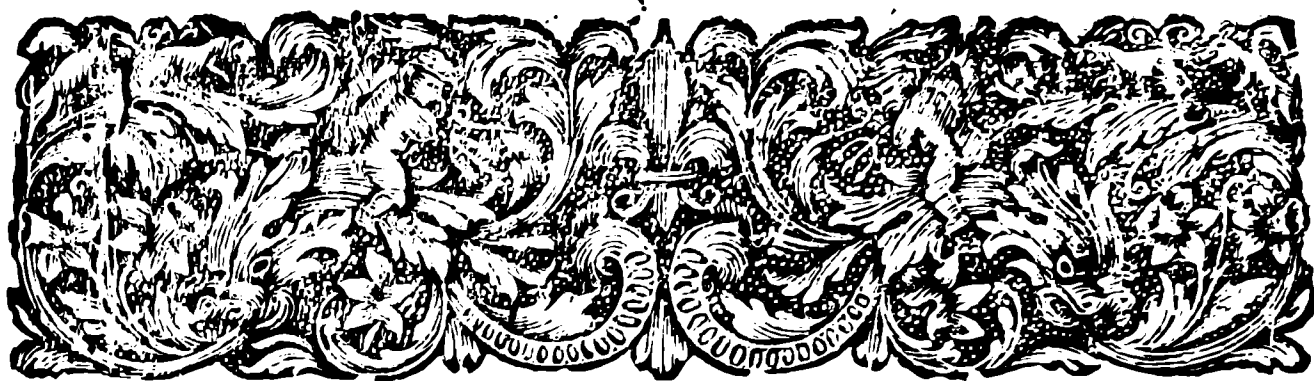
P Ode correr. Coimbra 27. de Junho de 1740.

Doutor Souza.



Que possa correr, e Taixaõ este Livro em dez
toftões. Lisboa Occidental 21. de Julho de 1740.

Pereyra. . Teixeyra.



INDEX

Quæstionum hujus Tomi.

Ad Ord. lib. 4. tit. 1. in princ.

GLOSSA UNICA.

CONTROVERSIA I.



Utrum ut contractus per procuratorem factus valeant, opus sit, mandatum in scriptis ostendere, an sufficiat testes ostendere, qui demandato deponant? p. 2.

CONTROVERSIA II.

Utrum generale habens mandatum procurator possit vendere? p. 3.

CONTROVERSIA III.

Utrum mandatum generale cum libera habere vendere possit? p. 5.

CONTROVERSIA IV.

Utrum procurator simpliciter ad vendendum, possit pretium venditionis recipere? p. 6.

CONTROVERSIA V.

Utrum procurator simpliciter ad vendendum, possit vendere incerta de pretio fide? p. 7.

CONTROVERSIA VI.

Utrum venditio per procuratorem facta, postquam dominus mandatum revocavit, valeat? p. 9.

CONTROVERSIA VII.

Utrum procurator ad emendum obliget mandantem, postquam iste, incio procuratore, revocaverat mandatum? p. 10.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum si procurator ad certo vendendum pretio, vel certo emendum, quid lucri plus agat, sibi sit, vel mandanti? Idem.

Ad §. 1.

GLOSSA I.

CONTROVERSIA I.

Utrum valida sit emptio, cum testes testificantur, unus circa pretium fuisse pro centum convenit, & alius pro centum, & viginti? p. 13.

CONTROVERSIA II.

Utrum valida sit emptio, cum testes deponunt, partes de pretio certo convenisse, de quantitate verò non recordari? p. 14.

CONTROVERSIA III.

Utrum venditio valida sit, cum testes dicunt, partes concordessse in re emenda, & vendenda, & illam tradidisse, sed de pretio an loquuti fuerunt, non recordari? p. 15.

CONTROVERSIA IV.

Utrum valida sit emptio pro pretio justo absque ulla alia declaratione? p. 16.

INDEX QUÆSTIONUM

CONTROVERSIA V.

Utrum emptio pro pretio consueto in certis
nundinis, loco, & tempore valida sit? p. 17.

GLOSSA II.

CONTROVERSIA I.

Utrum valida sit emptio pro pretio arbitran-
do à tertio à contrahentibus eligen-
do? p. 18.

CONTROVERSIA II.

Utrum valeat emptio pro pretio arbitrando à
duobus tertiis eligendis, uno ab emptore,
alio à venditore? p. 19.

CONTROVERSIA III.

Utrum conventio, & nominatio arbitratorum
ad hæredes transeat? p. 20.

CONTROVERSIA IV.

Utrum emptio pro pretio à duobus nominatis
arbitrando, cum pacto, quòd si isti in laudo
discordent, ipsi tertium eligant? p. 21.

CONTROVERSIA V.

Utrum arbitrator possit laudum datum decla-
rare, & interpretare? p. 23.

CONTROVERSIA VI.

Utrum citatio requiratur ad videndum pre-
tium per laudos arbitrare? p. 24.

GLOSSA III.

CONTROVERSIA I.

Quæ læsio requiratur, ut reductio ad boni
viri arbitrium concedatur? p. 25.

CONTROVERSIA II.

Utrum dari possit cautela ad valide renun-
tiamdam ad boni viri arbitrium reductio-
nem? p. 27.

CONTROVERSIA III.

Utrum intra tempus certum reductio peti-
præcise debeat? p. 29.

GLOSSA IV.

CONTROVERSIA UNICA.

Quod iudicium est competens ad petendam
reductionem? p. 32.

GLOSSA V.

CONTROVERSIA I.

Utrum iudex, ad quem recurritur, præcise
debeat uno cum arbitratorum concor-
dare? p. 34.

CONTROVERSIA II.

Utrum appellari possit à reductionis senten-
tia? p. 36.

Ad titul. 2.

GLOSSA I.

CONTROVERSIA I.

Utrum emptum ex pecunia mea mihi, an
ementi acquiratur? p. 42.

CONTROVERSIA II.

Utrum venditor teneatur, cum possit, trade-
re præcise emptori rem venditam, an sol-
vendo interesse liberetur? p. 44.

CONTROVERSIA III.

Utrum periculum ad venditorem pertineat
ex mora in tradendo? p. 47.

CONTROVERSIA IV.

Utrum Renuntians fortuitis casibus, compræ-
hendat insolitos, & inexcogitados? p. 50.

GLOSSA II.

CONTROVERSIA I.

Utrum emptor teneatur ad interesse ex mora
solutionis pretii? p. 60.

CONTROVERSIA II.

Quid probare debeat interesse petens? p. 69.

CON-

CONTROVERSIA III.

Utrum venditor interesse possit petere, si res vendita sterilis ellet? p. 70.

CONTROVERSIA IV.

Utrum circa interesse suppletorium deferri debeat juramentum? p. 72.

CONTROVERSIA V.

Utrum valeat pactum, quod juramento partis probetur interesse? p. 74.

CONTROVERSIA VI.

Utrum venditor possit interesse petere maius, quam reivenditæ fructus, quos dedit? p. 77.

CONTROVERSIA VII.

Utrum emptor debeat interesse ex eo, quod pretium non solvit, quia libera res non erat? p. 78.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum valeat pactum, quod quid certum pendatur annuatim, donec pretium solvatur? p. 79.

CONTROVERSIA IX.

Utrum emptor suos faciat fructus, illi re tradita ex promissione de vendendo, & illico pretio soluto? p. 80.

Ad §. 1.

GLOSSA UNICA.

CONTROVERSIA I.

Utrum ultra arræ amissionem debeat pœnitens interesse solvere? p. 82.

CONTROVERSIA II.

Utrum uxor rem venditam sine ejus consensu recuperans debeat arram reddere? p. 83.

Ad §. 2.

GLOSSA UNICA.

CONTROVERSIA I.

Utrum lex contractus mercatorum ex con-

suetudine firmans sub arra factos, procedat si aliter consuetum sit? p. 86.

CONTROVERSIA II.

De requisitis ad consuetudinem probandam; & de eadem consuetudine, & ejus requisitis agunt sectiones 1.2.3.4.5.6.7. p. 88.

Ad §. 3.

GLOSSA UNICA.

CONTROVERSIA I.

Utrum arrhæ præsumantur in dubio in partem pretii, an in signum datæ? p. 101.

CONTROVERSIA II.

Utrum promissionem de scriptura facienda venditionis faciens, & illico pretii partem recipiens, possit à contractu discedere? Idem.

Ad tit. 3.

GLOSSA I.

De onere hypothecæ.

CONTROVERSIA I.

Quid debeat probare agenti hypothecaria adversus tertium? p. 106.

CONTROVERSIA II.

Utrum legatario certæ rei competat hypothecaria? p. 116.

CONTROVERSIA III.

Utrum tacita hypotheca competat pro legatis annuis? p. 120.

CONTROVERSIA IV.

A quo die oriatur, vel competat hypotheca in conditionalibus legatis? p. 121.

CONTROVERSIA V.

Utrum hypotheca pro legatis competat non solum in bonis testatoris, sed in bonis heredum? p. 125.

CONTROVERSIA VI.

Utrum hypotheca competat etiam pro fructibus rei legatæ? p. 126.

CONTROVERSIA VII.

Utrum hypotheca competat pro donatione causa mortis facta? p. 128.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum hypotheca competens pro legatis competat adversus rem alteri legatam, si alia defint? p. 129.

GLOSSA II.

CONTROVERSIA I.

Utrum pro legitima filiis debita competat tacita hypotheca? Ubi alia dicuntur de legitima filiorum. p. 131.

CONTROVERSIA II.

Utrum pro alimentis filio à patre debitis tacita competat hypotheca? p. 147.

CONTROVERSIA III.

Utrum filiusfamilias, vivente patre, ab isto alienatam rem maternam possit à tertio avocare? p. 149.

CONTROVERSIA IV.

Utrum tacita in bonis furis inducatur hypotheca? p. 150.

CONTROVERSIA V.

Utrum detur in usurarii bonis tacita pro restituendis usuris hypotheca? p. 151.

CONTROVERSIA VI.

Utrum donatario pro re donata competat hypothecaria actio. *Idem.*

SECTIO UNICA.

Utrum & quando rei donatæ dominium acquiratur donatario? Ubi late agitur de eo, & de clausulæ constituti effectibus, & de acceptance donatarii. p. 152.

CONTROVERSIA VII.

Utrum prorogata locatione, prorogatur hypotheca constituta per primam locationem in bonis fideiussoris? p. 190.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum hypotheca constituta per mandatum, oriatur à die mandati, an à die celebrationis contractus? p. 191.

CONTROVERSIA IX.

Utrum hypotheca tacite reconductionis oriatur ab istius die, an continuetur à die primæ locationis? p. 192.

CONTROVERSIA X.

Utrum bona subconductoris sint tacite hypothecata domino domus? p. 194.

CONTROVERSIA XI.

Utrum hypotheca à jure inducta in bonis ad locatam domum illatis cesset, si adest expressa specialis hypotheca, pignus, vel fideiussor? p. 198.

GLOSSA III.

CONTROVERSIA I.

Utrum pro laudemio tacita competat hypotheca? p. 199.

CONTROVERSIA II.

Utrum census emptor possit agere adversus census venditorem, an præcise cogatur possessorem convenire? p. 200.

CONTROVERSIA III.

Utrum contra rei censitæ possessorem possit executive agi? p. 203.

CONTROVERSIA IV.

Utrum quilibet unius plurium censitæ rei possessor possit pro toto censu conveniri? p. 205.

CONTROVERSIA V.

Utrum reale onus inducatur ex assignatione prædii ad aliquam annuam præstationem? p. 207.

CON-

CONTROVERSIA VI.

Utrum minor prædium emens possit illud hypothecare pretio venditionis? p. 208.

CONTROVERSIA VII.

Utrum tutor habeat pro reliquo in minoris bonis hypothecam tacitam? p. 211.

GLOSSA IV.

CONTROVERSIA I.

Utrum privilegium tacitæ hypothecæ dotalis ad hæredes, aut cessionarios transeat? Et ibi late agitur de privilegiis dotis, & de dote facta concubinæ clerici, & de dote litigiosæ rei, & aliis dotium contra communes regulas effectibus. p. 212.

CONTROVERSIA II.

A quo tempore tacita incipiat hypotheca dotalis? p. 240.

CONTROVERSIA III.

Utrum sufficiat de numeratione dotis per maritum confessata, ad hoc ut uxor agat? p. 243.

CONTROVERSIA IV.

Utrum uxori competat retentio? p. 250.

CONTROVERSIA V.

Utrum in bonis dotalibus possit fieri executio pro debitis, constante matrimonio, contractis? p. 254.

SECTIO I.

Quæ dicantur bona dotalia? Et aliqua dicuntur de melioramentis? p. 258.

SECTIO II.

An maritus ipsemet, qui bona dotalia alienavit, ea recuperare possit? p. 274.

SECTIO III.

Utrum bona dotalia à conjugibus alienari possint juramento firmando? p. 277.

SUBSECTIO UNICA.

Utrum valida sit Ordinatio irritans contractus promissorie juratos? p. 285.

CONTROVERSIA VI.

Utrum, constante matrimonio, uxor actionem habeat, vergente marito ad inopiam, vel tunc se creditoribus opponere possit? p. 290.

SECTIO I.

Cui circa vergentiam ad inopiam probatio incumbat, & an sufficiat mariti confessio? p. 295.

SUBSECTIO UNICA.

Utrum paupertas ab allegante probanda est, an sufficiat allegatio, cum negativa sit? p. 296.

SECTIO II.

Quomodo dicatur probata vergentia ad inopiam? p. 301.

CONTROVERSIA VII.

Utrum uxor conservet in bonis mariti hypothecam, etiam si ejus hæres sit sine inventarii beneficio? p. 305.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum pro dote alienari, hypothecarive possint bona fideicommissio subjecta? p. 306.

CONTROVERSIA IX.

Utrum pro dote alienari, hypothecarive possint fideicommissi bona, si id testator expresse prohibuit? p. 313.

CONTROVERSIA X.

Utrum pro dote alienari, aut hypothecari possint bona maioratus instituti absque specifica prohibitione alienandi ex causa dotis? p. 316.

CONTROVERSIA XI.

Utrum, concessa facultate regia ad pro dote alienanda maioratus bona, concessa intelligatur etiam ad interesse, & usuras? p. 320.
SE-

INDEX QUÆSTIONUM

SECTIO UNICA.

Cui, & quando dotis usuræ debeantur? Et aliqua dicuntur de præsumpta solutione, & de remissione. P. 323.

CONTROVERSIA XII.

Utrum mariti bona sint tacite hypothecata tertio, qui pro muliere dotem dedit cum restitutionis pacto? P. 331.

CONTROVERSIA XIII.

Utrum tacita pro paraphernalibus detur hypotheca? P. 332.

CONTROVERSIA XIV.

Utrum pro antenuptias donatione tacita detur hypotheca? P. 333.

CONTROVERSIA XV.

Utrum pro alimentis uxori debitis tacita competat hypotheca? P. 335.

GLOSSA V.

CONTROVERSIA I.

Utrum successori maioratus competat in bonis antecessoris pro mala administratione hypotheca tacita? P. 336.

CONTROVERSIA II.

Utrum maioratus bona valide alienari possunt pro sui urgenti necessitate? P. 338.

CONTROVERSIA III.

Utrum maioratus bona concessa facultas regia alienandi, concessa dicatur ad hypothecandum? Idem.

CONTROVERSIA IV.

Utrum concessa facultas regia ad hypothecanda, alienandave Titio pro centum, censeatur concessa ad hypothecanda, alienandave Ceyo pro eodem centum maioratus bona? P. 340.

CONTROVERSIA V.

Utrum ex concessione regia ad faciendum

subsequuta censeatur confirmatio antea facta alienatio, aut hypotheca, de qua facta non relatum fuit Principi, sed ut de facienda, maioratus bona? P. 341.

CONTROVERSIA VI.

Utrum successor maioratus uti possit regia facultate antecessori concessa ad hypothecanda, seu alienanda bona maioratus? P. 343.

CONTROVERSIA VII.

Utrum creditor, cui pro debito hypotheca vit omnia sua bona administrator maioratus, & postea per Regem instrumentum crediti fuit simpliciter confirmatum; habeat hypothecam in bonis maioratus? P. 344.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum in bonis administratoris civitatis tacita detur hypotheca? P. 347.

CONTROVERSIA IX.

Utrum usufructuario competat hypotheca? Idem.

GLOSSA VI.

CONTROVERSIA I.

Utrum, iudicata læsione venditionis, resolvatur hypotheca medio tempore ab emptore contracta? Ubi aliqua de læsione venditionis. P. 348.

CONTROVERSIA II.

Utrum resolvatur hypotheca medio tempore contracta, cum emptor rem ex cognitione læsionis ejus venditori tradat? P. 353.

CONTROVERSIA III.

Utrum, rescisa transactione remedio læsionis, resolvatur medio tempore contracta hypotheca? Ubi de læsiva transactione, & quæ læsio requiratur, & de retrovenditione dicuntur aliqua, & an pactum de retrovendendo præscribatur triginta annis? Idem.

CONTRORSIA IV.

Utrum rescissa donatione resolvatur hypothe-
ca medio tempore contracta? p. 359.

CONTRORSIA V.

An cum debitor vendit rem, quam subcondi-
tione creditori hypothecaverat, quæ con-
ditio adhuc non erat purificata, resolvatur
dicta hypothea? p. 360.

CONTRORSIA VI.

Utrum hypothea generalis cum pacto de
non alienando impediat dominii alienatio-
nem? p. 361.

CONTRORSIA VII.

Utrum per dationem in solutum extinguatur
hypothea, etsi evicta res sit? Ubi aliqua de
novatione, & solutione. p. 363.

CONTRORSIA VIII.

Utrum sub omnium bonorum mobilium, &
immobilium hypothea compræhendan-
tur jura, & actiones? p. 374.

GLOSSA VII.

CONTRORSIA I.

Utrum in tacita, & legali hypothea sit opus
excussio? Et an sufficiet citare tertium rei
hypothecatæ possessorem, ut bona excu-
tienda ostendat? Vel sufficiat constare, de-
bitorem non esse solvendo? p. 376.

CONTRORSIA II.

Utrum ut excussio fiat, opus sit speciali cita-
tione? p. 379.

CONTRORSIA III.

Utrum excussio debeat prius judicari, quam
actio intentetur hypothecaria? Et an ex-
ceptio non factæ excussionis debeat ante
litem contestatam opponi? Et an semel fa-
cta, debeat iterum fieri, si bona de novo
superveniant debitori? p. 380.

CONTRORSIA IV.

Utrum cohæres debitoris defuncti, & simul
rei hypothecatæ possessor conveniri possit
absque aliorum cohæredum excussione? p. 384.

CONTRORSIA V.

Utrum mulier agit adversus tertios possesso-
res, opus sit excussio prævia? p. 385.

CONTRORSIA VI.

Utrum creditori, cui ex speciali facultate re-
gia hypothecata fuerunt maioratus bona,
opponi possit excussio non facta liberorum
bonorum, & ejus non ostensio? p. 386.

CONTRORSIA VII.

Utrum creditor specialem in certa re, & ge-
neralem in omnibus bonis habens hypo-
thecam debeat præcise rem specialiter
obligatam excutere? p. 387.

CONTRORSIA VIII.

Utrum creditori habens specialem in bonis
maioratus, & generalem in aliis hypothe-
cam possit per posteriores creditores cogi
ad maioratus bona specialiter obligata ex-
cutere priusquam ad libera generaliter
obligata vadat? p. 388.

CONTRORSIA IX.

Utrum excussio opus sit, cum agitur ex hy-
pothea, seu pignore nominis debitoris
mei debitoris? p. 389.

CONTRORSIA X.

Utrum excussio opus sit, cum agitur ex hy-
pothea, in qua debitor per clausulam con-
stituti possessionem transtulit? p. 390.

GLOSSA VIII.

CONTRORSIA I.

Utrum excussio opus sit, cum fideijussor se
nomine principalis etiam constituit? p. 391. & 392.

CONTRORSIA II.

Utrum excussio opus sit, cum fideijussor re-
nuatiavit omnibus beneficiis fideijussorum,
vel inter mercatores? Idem.

CONTRORSIA III.

Utrum excussio opus sit in bonis extra terri-

INDEX QUÆSTIONUM

Utrum litis; & an excussio exceptio possit coram arbitro opponi, & quid, quando fideiussor, ut hæres, debitori successit?

p. 395.

CONTROVERSIA III.

Utrum hypothecæ præscriptio curret in paraphernalibus à die possessionis? p. 403.

CONTROVERSIA IV.

De casibus, in quibus excussio principalis non est opus ante obligationem fideiussorum.

p. 397.

Ad §. 1. dict. tit. 3.

GLOSSA I.

CONTROVERSIA I.

Utrum tempus præscriptionis hypothecariæ curret à die possessionis, an à die excussio-
nis? p. 399. & 400.

CONTROVERSIA II.

Utrum dotalis hypothecæ præscriptio inci-
piat à die possessionis tertii? p. 402.

CONTROVERSIA IV.

Utrum possessor censitæ rei præscribat à die possessionis, si census venditor continuavit in solutione, an à die cessationis solutionis?

Idem.

CONTROVERSIA V.

Utrum præscriptionis exceptio debeat præcise per viam exceptionis peremptoriæ, opponi? p. 405.

GLOSSA II.

Et fin.

De probatione malæ fidei, & de ejus effectu? Et utrum dubius præscribere possit, ubi septem referuntur opiniones. p. 406.





PANTALEONIS

DE ARAUJO

NETTO, E GUERRA

Commentaria

*Ad Regias Ordinationes nostri
Portucaliæ Regni libri quar-
ti, & deinceps.*



U M doctissimus Barbof. in remissionibus ad Ordinationem multa intacta reliquisset; & alia, quantumvis tacta, non discutiobis, sicut esset doctissimo licitum erit, non tacta tantum, & non discussa discutere. arduam descendimus arenam, in qua pedem ad iter figere, milibusque viribus meis impar, vultuosumque est: at verò, sicut um, scientiam, ingeniumque nunquam laudato Peg. tribuit. Inus Deus noster, à quo bona procedunt; ita nobis favere utur, fragiles roborare vires, em ducere, quid bonum do-
Tom. I.

cere, viam, semitasque veritatis demonstrare. Ideo Dei favore ductus opus aggredior.

Ad Ord. lib. 4. tit. 1. in rub. ibi
das compras, e vendas, &c.

Magis recepta emptionis, & venditionis definitio est: *Contractus juris gentium bonæ fidei ultro, citroque obligatorius, qui consensu, re, & pretio perficitur.*

Hanc definitionem, aliis aliorum rejectis, docent Hermosill. ad Gregor. Lop. in leg. 1. tit. 5. partit. 5. gloss. 1. n. 2. Mantic. de tacit. & ambig. convention. lib. 4. tit. 4. n. 1. & 2. Fabian. in tractat. de emption. & vendition. question. 1. in princip. Azor. institut. moral. lib. 8. tit. de emption. cap. 1. vers. 1.

A

Ad

Ad titul. primum.

Ad verba princip. ibi: *acordando-se por cartas, ou mensageiros.*

GLOSA UNICA.

CONTROVERSIA I.

Utrum, ut contractus per nuntium, vel procuratorem factus valeat, opus sit, mandatum in scriptis ostenderet, an sufficiat, testes ostendere, qui de mandato deponant?

SUMMARIA.

- 1 **P** Onitur quaestio.
- 2 **R** esolvitur, sufficere, ostendere testes, qui de mandato deponant.
- 3 Refertur contraria opinio.
- 4 Probatio per testes eandem vim habet, ac probatio per instrumenta.
- 5 Mandatum probatur per testes, sicut per instrumenta.
- 6 Noster textus loquitur disjunctive.
- 7 Ex disjunctiva vel sufficit, unum verificari.
- 8 In alternativis sufficit, unum, vel alterum adimpleri.
- 9 Mandato per testes probato, datur, quod lex nostra requirit.
- 10 In lege nec una syllaba esse debet superflua, aut otiosa.
- 11 Qui regulas despiciunt, miserrime fluctuant.
- 12 Datur in hoc casu consilium emptoribus utile.

QUAESTIO.

S Upposito ex nostro textu, quod etiam inter absentes fieri potest emptio, & venditio, quaeritur: utrum, ut valida sit emptio, sit opus, mandatum in scriptis ostendere, an sufficiat per testes probari?

Resolutio.

In puncto juris resolutivè respondeo, cum sit actus extrajudicialis, sufficere, mandatum per testes probari.

Ita docent *Barbos. in additam. ad lib. I. Decret. tit. 18. cap. 14. vers. mandatum procuratorium ita per testes, &c. Barthol. in L. non solum, §. alieno ff. de procurat. Accurs. in L. maritus Cod. de procurat. Abb. in cap. 1. de procurat. Tigr. in L. 1. Cod. eodem tit. Angel. in d. L. non solum, §. alieno ff. eodem tit. Boer. decis. 281. part. 2.*

Contrarium, nempe opus esse, mandatum in scriptis ostendere, docent *Joan. Andr. in addit. ad speculator. in §. ratione vers. porro tit. de procurat. in addit. quae incipit, videtur autem, Bellaper. Fulgos. & Castr. in L. 1. Cod. de procurat.*

Ego verò veriore opinionem primam esse puto; quia regulariter loquendo, probatio per testes eandem vim habet, ac probatio per instrumenta.

Ut docent *Cardos. in prax. verb. instrumenta num. 11. & verb. probatio n. 7. Paz. in prax. tom. 1. p. 1. tempor. 1. n. 7. ex cap. cum Joannes extr. de fide instrument. Mascard. de*

de probat. vol. I. in proœm. quæst. 6.
Alois. in L. I. Cod. de fid. instrum.
n. 28. Cardin. Tusch. tom. 6. liter. P.
verb. probatio concuss. 771. Morla
in empôr. jur. part. I. tit. II. in præ-
lud. num. 4.

5 Et sicut per instrumenta constat,
quem mandasse, ita per testes con-
stare posset: ergo, sicut per instru-
menta, per testes probari potest
mandatum, ut concludit Angel. con-
sil. 192. column. I.

6 Idem ex nostro textu probo;
hic enim loquitur per disjuncti-
viam, vel ut ibi: *Epistolas, aut nun-
tios, cartas, ou mensageiros.*

7 Et ex disjunctiva vel sufficit,
unum verificari, ut ait Cordeir. dub.
5. num. 16. Menoch. de præsumpt.
lib. 4. quæst. 83. n. 66. Almeyd. de nu-
mer. quinar. allegat. 15. n. 2. Valasc.
cons. 29. num. 13.

8 Quia in alternativis sufficit, vel
unum, vel alterum adimplere, ut
exornant Castill. controvers. lib. 5.
part. 2. cap. 136. n. 60. & 80. Gra-
tian. forens. lib. 2. cap. 288. n. 3. & 5.
& lib. 3. cap. 575. n. 18. & seq. & lib.
4. cap. 741. n. 7.

9 Planè quocumque modo pro-
betur mandatum, etiam cum pro-
betur per testes, si constat, quem
esse nuntium: ergo verificatur,
quod lex requirit per verbum, ou
mensageiros: hæcque est ratio, ob
quam lex non contenta verbo, car-
tas, ex quo significatur mandatum
in scriptis; adjunxit verba, ou men-
sageiros, disjunctivo per verbum
ou, & non conjunctim per ver-
bum &.

10 In lege siquidem nec una syllaba
Tom. I.

otiosa, superflua, aut sine ministe-
rio considerari, aut reputari debet,
ut ait Cordeir. dub. 6. n. 17. dub. 9.
num. 25. dub. 15. n. 23. dub. 11. n. 40.
dub. 17. n. 34. dub. 22. n. 22. dub. 27.
num. 33. in fin. dub. 29. n. 4. dub. 33.
num. 41. dub. 36. n. 33. dub. 41. n. 7.
& 38. dub. 43. n. 23. dub. 50. n. 22.
dub. 51. n. 13. dub. 53. n. 40.

Hæc opinio dispicienda non est II
ex eo, quod fundata est in regulis
juris; quia, qui regulas dispiciunt,
miserrimè fluctuant; ut sentit Cor-
deir. de testament. dub. 2. num. 11.
in fin. & de interdict. dub. 44. n. 51.
& dub. 48. n. 54. Guerreir. de mu-
ner. judic. orphan. p. 3. rubr. n. 116.
Solorsan. de jur. Indiar. lib. 2. cap. 1.
num. 12.

Hucusque de puncto juris dis- II
putamus; sed de consilio dicimus,
quod cavere oportet emptorem,
antequam emat, ab eo, qui se pro-
curatorem profitetur, mandatum
in medium proferri, exposcere; ut
exploratis viribus mandati, ei li-
berè emere, fas sit; salubreque
consilium erit, mandatum pœnas
se retinere, ne, si dominus man-
dasse inficietur, mandati probatio-
ne destitutus succumbat; ut per
hæc formalia verba consulit Cald.
Pereir. de emption. & vendit. cap.
15. num. 60.

CONTROVERSIA II.

Utrum procurator generale man-
datum habens, vendere pos-
sit?

SUMMARIA.

- 1 **G**eneralis dispositio operatur quoad omnia, sicut specialis quoad singula.
- 2 Ponitur quæstio.
- 3 Resolvitur negativè.
- 4 Ad vendendum requiritur speciale mandatum.
- 5 Ad vendendum non sufficit generale mandatum.
- 6 Ad emendum sufficit generale mandatum.

QUÆSTIO.

- 1 **C**um dispositio generalis, regulariter loquendo, operetur quoad omnia effectum eundem, quem operatur dispositio specialis quoad singula.

Ut docent *Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 656. num. 30. & cap. 766. n. 11. Surd. consil. 2. n. 44. & cons. 350. n. 20. Gonsal. ad regul. 8. Cancel. glos. 9. in princ. n. 23. ex L. si chorus. ff. de leg. 1. & ex L. si duo. ff. de administr. tutor.*

- 2 Controvertitur: utrum procurator generale mandatum habens, possit vendere?

Resolutio.

- 3 Resolutivè respondeo negativè, nempe procuratorem mandatum generale habentem vendere non posse.

Ita tenent communiter *Hermosill. in Leg. 48. tit. 5. part. 5. glos. 5. num. 2. ibi non enim sufficit, quod sit procurator generalis omnium negotiorum, ut rem domini alienare possit.*

Cap. 1. de empt. & vendit. cap. 15. n. 19. in fin. ibi mandatum, & si sit generale, non sufficit, & n. 20. in princip. ibi generale itaque mandatum non sufficit ad vendendum, & n. 1. in med. ibi quod obtinet, etiam si sit procurator omnium negotiorum.

Fabian. de Mont. de empt. & vendit. quæst. 3. princ. n. 22. Mozz. de contract. tit. de empt. & vendit. cap. de perjon. quæ possunt emere num. 28. Bertazol. claus. 5. glos. 1. num. 1. & glos. 2. n. 4. Riminal. in §. 1. Institut. quibus alienar. licet num. 104.

Et ideo ad vendendum requiritur speciale mandatum, ex *L. mandato 60. L. procurator tutorum. ff. de procurat. L. procuratorem 16. Cod. de procurat. Alex. cons. 1. n. 5. lib. 4. Grassis. de substant. procurat. vol. 1. fol. 47. verb. vendendum.*

Cum sit actus domino multum præjudicialis, & ideo ad eum non censeatur in generali mandato concessa facultas, nisi expresse concedatur, ut ait *Dec. consil. 142. Abb. in cap. nulli de reb. eccles. non alienand.*

Ex quibus colligitur, veram esse sententiam nostram afferentem, mandatum generale non sufficere ad vendendum.

Ad emendum verò aliter dicendum est; quia sufficit mandatum generale, cum sit actus acquisitionis; & ita resolvit *Roger. de interpret. jur. pag. 228. n. 6.*

Eandem dat rationem *Cald. de empt. & vendit. cap. 15. n. 21. ibi*

gene-

generale itaque mandatum non sufficit ad vendendum, licet ad emendum sufficiat; quoniam hoc casu agitur de acquirenda re, non verò de alienanda.

CONTROVERSIA. III.

Utrum procurator habens generale mandatum cum libera, possit vendere?

SUMMARIA.

1. **P** Onitur quæstio.
2. **R** esolvitur affirmativè.
3. Mandatum generale cum liberâ æquiparatur mandato ad singula quæcumque speciali.
4. Mandatum generale cum liberâ ita speciali æquiparatur, ut inter utrumque differentia nulla sit.
5. Procurator generalis cum liberâ etiam transigere potest; & alia specialia.

QUÆSTIO.

C ontrovertitur, an habens mandatum non solum generale, sed cum liberâ administratione, possit vendere?

Resolutio.

Resolutivè respondeo affirmativè, nempe procuratorem generalem cum administratione liberâ, vendere posse.

Ita docent *Pichard. ad §. vendita 40. Institut. de rer. divis. n. 7. vers. ergo procurator cum liberâ administratione vendere potest, &c.*

Cald. de empt. & vendit. cap. 15. num. 2. vers. mandatum namque hoc casu cum libera administratione sufficit, &c. Hermos. in L. 48. tit. 5. partit. 5. glos. 5. n. 3. vers. limita, nisi procurator generalis esset cum liberâ administratione, &c. glos. in L. procurator, cui liberam 58. ff. de procurat. Jason. in L. iusjurandum 2. §. procurator n. 4. ff. de iur. jurand. Dec. cons. 36. col. 3. vers. 4.

Et ratio est; quia mandatum generale cum liberâ æquiparatur in omnibus mandato ad singula speciali, ut docent *Rebus. de alien. rer. eccles. num. 23. Bald. in L. indebitam ff. de condit. indebit. Bertazol. claus. 5. glos. 1. num. 2. & seq. Alex. in L. nam & nocere ff. de pact. Alber. in Leg. procurator, cui generaliter ff. de procurat. Barthol. in L. mandata. ff. de procur. Salicet. in L. illud §. 1. ff. minor. Cyn. in L. 1. Cod. de procurat. Fab. in §. procurator Instit. de bis, per quos ager. poss. Paul. in L. procuratorem ff. de acquirend. heredit. Alex. cons. 22. col. 2. vers. attento vol. 1. & cons. 44. col. 1. vers. sed concessa lib. 2. & cons. 133. Circ. col. 1. lib. 6. Math. in constit. Sicilia, si quis in posterum quest. 3. col. 3. Dec. cons. 493. col. 1. & cons. 690. cotta in memorialib. verb. procurator, Felin. in cap. non nulli. §. sunt de rescript. Ruin. cons. 93. n. 6. lib. 5.*

Qui omnes Doctores dicunt, ita æquiparari mandatum generale cum liberâ mandato ad singula speciali, ut inter utrumque nulla sit differentia.

Taliter, ut etiam transigere pos-

SUMMARIA.

- 1 **G**eneralis dispositio operatur quoad omnia, sicut specialis quoad singula.
- 2 Ponitur quæstio.
- 3 Resolvitur negativè.
- 4 Ad vendendum requiritur speciale mandatum.
- 5 Ad vendendum non sufficit generale mandatum.
- 6 Ad emendum sufficit generale mandatum.

QUÆSTIO.

- 1 **C**um dispositio generalis, regulariter loquendo, operetur quoad omnia effectum eundem, quem operatur dispositio specialis quoad singula.

Ut docent *Gratian. discept. forens. tom. 4. cap. 656. num. 30. & cap. 766. n. 11. Surd. consil. 2. n. 44. & consil. 350. n. 20. Gonsal. ad regul. 8. Cancel. glos. 9. in princ. n. 23. ex L. si chorus. ff. de leg. 1. & ex L. si duo. ff. de administr. tutor.*

- 2 Controvertitur: utrum procurator generale mandatum habens, possit vendere?

Resolutio.

- 3 Resolutivè respondeo negativè, nempe procuratorem mandatum generale habentem vendere non posse.

Ita tenent communiter *Hermosill. in Leg. 48. tit. 5. part. 5. glos. 5. num. 2. ibi non enim sufficit, quod sit procurator generalis omnium negotiorum, ut rem domini alienare possit.*

Cald. Per. de empt. & vendit. cap. 15. n. 19. in fin. ibi mandatum, & si sit generale, non sufficit, & n. 20. in princip. ibi generale itaque mandatum non sufficit ad vendendum, & n. 1. in med. ibi quod obtinet, etiam si sit procurator omnium negotiorum.

Fabian. de Mont. de emption. & vendit. quæst. 3. princ. n. 22. Moz. de contract. tit. de empt. & vendit. cap. de perjon. quæ possunt emere num. 28. Bertazol. claus. 5. glos. 1. num. 1. & glos. 2. n. 4. Riminal. in §. 1. Institut. quibus alienar. licet num. 104.

Et ideo ad vendendum requiritur speciale mandatum, ex *L. mandato 60. L. procurator tutorum. ff. de procurat. L. procuratorem 16. Cod. de procurat. Alex. consil. 1. n. 5. lib. 4. Grassis de substant. procurat. vol. 1. fol. 47. verb. vendendum.*

Cum sit actus domino multum præjudicialis, & ideo ad eum non censeatur in generali mandato concessa facultas, nisi expresse concedatur, ut ait *Dec. consil. 142. Abb. in cap. nulli de reb. eccles. non alienand.*

Ex quibus colligitur, veram esse sententiam nostram asserentem, mandatum generale non sufficere ad vendendum.

Ad emendum verò aliter dicendum est; quia sufficit mandatum generale, cum sit actus acquisitionis; & ita resolvit *Roger. de interpret. jur. pag. 228. n. 6.*

Eandem dat rationem *Cald. de empt. & vendit. cap. 15. n. 21. ibi*
gene-

generale itaque mandatum non sufficit ad vendendum, licet ad emendum sufficiat; quoniam hoc casu agitur de acquirenda re, non verò de alienanda.

CONTROVERSIA. III.

Utrum procurator habens generale mandatum cum libera, possit vendere?

SUMMARI A.

- 1 **P** Onitur quæstio.
- 2 **R** esolvitur affirmativè.
- 3 Mandatum generale cum liberâ æquiparatur mandato ad singula quæcumque speciali.
- 4 Mandatum generale cum liberâ ita speciali æquiparatur, ut inter utrumque differentia nulla sit.
- 5 Procurator generalis cum liberâ etiam transfigere potest; & alia specialia.

Q U Æ S T I O.

C ontrovertitur, an habens mandatum non solum generale, sed cum liberâ administratione, possit vendere?

Resolutio.

Resolutivè respondeo affirmativè, nempe procuratorem generalem cum administratione liberâ, vendere posse.

Ita docent *Pichard. ad §. venditæ 40. Institut. de rer. divis. n. 7. vers. ergo procurator cum liberâ administratione vendere potest, &c.*

Cald. de empt. & vendit. cap. 15. num. 2. vers. mandatum namque hoc casu cum libera administratione sufficit, &c. Hermos. in L. 48. tit. 5. partit. 5. glos. 5. n. 3. vers. limita, nisi procurator generalis esset cum liberâ administratione, &c. glos. in L. procurator, cui liberam 58. ff. de procurat. Jason. in L. iurjurandum 2. §. procurator n. 4. ff. de iurjurand. Dec. cons. 36. col. 3. vers. 4.

Et ratio est; quia mandatum generale cum liberâ æquiparatur in omnibus mandato ad singula speciali, ut docent *Rebus. de alien. rer. eccles. num. 23. Bald. in L. indebitam ff. de condit. indebit. Bertazol. claus. 5. glos. 1. num. 2. & seq. Alex. in L. nam & nocere ff. de pact. Alber. in Leg. procurator, cui generaliter ff. de procurat. Barthol. in L. mandata. ff. de procur. Salicet. in L. illud §. 1. ff. minor. Cyn. in L. 1. Cod. de procurat. Fab. in §. procurator Instit. de bis, per quos ager. poss. Paul. in L. procuratorem ff. de acquirend. heredit. Alex. cons. 22. col. 2. vers. attento vol. 1. & cons. 44. col. 1. vers. sed concessæ lib. 2. & cons. 133. Circ. col. 1. lib. 6. Math. in constit. Sicilie, si quis in posterum quest. 3. col. 3. Dec. cons. 493. col. 1. & cons. 690. cotta in memorialib. verb. procurator, Felin. in cap. non nulli. §. sunt de rescript. Ruin. cons. 93. n. 6. lib. 5.*

Qui omnes Doctores dicunt, ita æquiparari mandatum generale cum liberâ mandato ad singula speciali, ut inter utrumque nulla sit differentia.

Taliter, ut etiam transfigere possit

fit procurator generalis cum liberâ, Covarruv. lib. 1. var. cap. 6. tit. 2. num. 3. vers. 5. ibi: Si tamen illud mandatum præcesserit cum liberâ administratione, possit transigere, &c. Joan. Grassis de substant. procurat. verb. transigentes, Rot. antiq. decis. 62. Corn. vol. 3. cons. 189. in princip.

Et potest procurator generalis cum liberâ, emphyteusim renovare, & consensum ad alienationem præstare, ut probat Afflict. decis. 305.

Et potest petere restitutionem in integrum, quæ peti non potest absque mandato speciali, sed ex generali cum liberâ peti potest, Cald. de empt. & vendit. cap. 15. num. 3. Odd. de restit. in integr. p. 1. quest. 31. artic. 12. n. 48. Mauric. de restitut. cap. 23. Alciat. respons. 167. n. 4. Cassador. decis. 1. de procurat. n. 3. Capell. Tolosan. decis. 55. Bellamer. decis. 12. n. 2. Berous consilii. 151. n. 18. lib. 1.

In silentium non transeat limitatio in valde præjudicialibus, quam docet Pichard. in §. venditæ 40. Institut. de rer. divis. n. 8. in his verbis: Hodie tamē propter abusum notariorum, qui passim absque dominorum consensu, & eis prorsus ignorantibus, illa verba inserunt, quæ magis ad stylum, quàm ad actus dispositionem spectant; in valde præjudicialibus horum jurium dispositio non procedet.

CONTROVERSIA IV.

Utrum procurator mandatum ha-

bens simpliciter vendit, censetur illud habere ad recipiendum pretium venditionis?

SUMMARIA.

- 1 **Q**uæstio ponitur.
- 2 Resolvitur affirmativè.
- 3 Refertur contraria opinio.
- 4 Concessum videtur accessorium, cui conceditur principale.
- 5 Receptio pretii reputatur accessorium venditionis.
- 6 Qui concedit vendere, concedere videtur, quod recipiat pretium.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum procurator mandatum habens simpliciter ad vendendum, censetur, illud habere ad pretium venditionis recipiendum?

Resolutio.

Resolutivè respondeo affirmativè, nempe procuratorem ad vendendum simpliciter, etiam posse venditionis pretium recipere.

Ita docent Stracc. de mercatur. titul. mandat. n. 23. reprobans Roman. ibi: Meo quidem iudicio Roman. longe quidem errat. Gregor. Lop. in L. 61. tit. 18. part. 3. glos. 2. Aylon ad Gom. n. 2. in addit. ad cap. 2. var. cap. de emptio, n. 1. in vers. & adde, &c. Jason. in L. eum qui ita, §. quasi, ff. de verbor. obligat. n. 12. Aretin. in L. non solum col. 2. ff. solut. Dec. cons. 330. n. 3. Con-

Contrarium, nempe procuratorem ad vendendum simpliciter mandatum habentem, non posse recipere venditionis pretium.

Docent *Roman. cons. 461. ubi benè de materiâ, & singular. 23. Fabian. de Mont. de empt. & vendit. vol. 1. fol. 208. n. 27. Cotta in memoriabilib. verb. procurator, Panormitan. Addit. in cap. cum olim de offic. delegati n. 6. Bern. Gam. in L. falsus procurator Cod. de furt. à num. 10.*

Ego verò veriore opinionem primam esse puto; quia procuratori, cui conceditur principale, concessum dicitur accessorium, ut bene in propriis terminis cum pluribus docet *Casa reg. discurs. 30. n. 14. & est regulare, ut per glos. in cap. cum omne verb. contradixit vers. item procurator de offic. delegat. & in L. pradiis 91. §. fin. ff. de legat. 3. & in L. quicumque, §. si ei, quem ff. de institutor. act. Mar. Novar. quæstion. forens. lib. 1. quæst. 24. n. 8. Navarr. cons. 2. n. 6. de offic. iudic. ordin.*

Quia accessorium sequitur sui principalis naturam, ut est vulgaris regula, quam plenissimè exornat *Castill. controversiar. quotidian. lib. 5. part. 2. à n. 1.*

Atqui receptio pretii reputantur venditionis accessorium, ut ait, & considerat *Cald. Per. de emptio. & vendit. cap. 15. n. 18.*

Ergo cui conceditur principale, quod est venditio, concessum censetur accessorium, nempe pretii receptio; & ita concludit, contrariis respondendo, lucusque non

citatus *Fachin. controversiar. jur. lib. 2. cap. 93. vers. sed contraria, & vers. final. & docet Bart. in L. filia, ff. solut. n. 2.*

CONTROVERSIA V.

Utrum habens mandatum ad vendendum, possit vendere, habitâ fide de pretio?

SUMMARIA.

- 1 **P** Onitur quæstio.
- 2 **P** Refertur absolute affirmativa opinio.
- 3 Resolvitur cum distinctione.
- 4 Fines mandati diligenter sunt observandi, & non excedendi.
- 5 Vendere, habitâ fide de pretio, est minori pretio vendere.
- 6 Qui tardius solvit, minus solvere dicitur.
- 7 Qui vendit pretio minori, quam limitato in mandato, nullam venditionem facit.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: utrum procurator habens mandatum ad vendendum possit vendere, habitâ fide de pretio.

Aliqui absolute affirmant, pro- 2 curatorem mandatum ad vendendum habentem posse, habitâ fide de pretio, venditionem facere.

Ut sunt *Paul. de Castr. cons. 305. part. 1. Fabian. de Mont. de empt. & vendit. quæst. 3. principal. n. 30. tit. 8.*

tit. 8. Strach. de mercatur. titul. mand. num. 26. Angel. Aretin. in §. vendit. Institut. de rer. divis. ex L. cuicumque, §. si ei, ff. de institutor. act. Bald. in L. in civile Cod. de reivend. n. 2. Socin. jun. cons. 21. lib. 3. num. 1. & sequent.

Resolutio.

- 3 Sed ego resolute respondeo cum distinctione hac; si in mandato non est limitatum, nec determinatum pretium certum, quanti res vendenda sit, bene potest procurator vendere, habitâ fide de pretio: si autem in mandato limitatum sit pretium certum, non potest procurator vendere, habitâ fide de pretio.

Hanc distinctionem amplectuntur Cardinal. Mantica. de tacit. & ambig. convention. lib. 4. tit. 21. n. 3. vers. sed adverte ibi: quod scilicet procurator specialis ad vendendum cum pretio limitato non possit habere fidem de pretio, &c. Cald. de emptio. & vendit. cap. 15. n. 18. in med. versic. Cavetamen, quoniam Bartol. ibi, & communis loquuntur in procuratore generali, vel simpliciter constituto ad vendendum sine taxatione pretii certi; contrarium intelligens, si pro certo pretio, putacentum, sit mandatum, quod vendat; quoniam tunc de pretio habere non potest, &c. & ita distinguit Bartol. in L. à divo Pio §. sed si emptor. ff. de re judicat. n. 2.

- 4 Distinctionis secundam partem probo; quia fines mandati sunt exacta diligentia observandi, & nec in minimo excedendi, Cardos. in prax. verb. mandatum n. 7. & 8.

Cardin. Tusch. in tom. 5. practicar. conclus. liter. M. conclus. 39. per tot. Tiraquel. in L. si unquam verb. libertis Cod. de revocand. donat. n. 59. Gregori. Lop. in L. 19. tit. 5. partit. 3. Joan. Garcia regul. 305. Monet. in tract. de option. Canon. cap. 3. n. 149. Camil. Borrel. in sum. decis. tom. 1. tit. 66. n. 437. Azeved. in L. 1. tit. 6. lib. 3. n. 7. & in L. 5. tit. 4. lib. 5. nov. recopilat. n. 1. Socin. regul. 309. Isâ in L. si procurator, ff. de procurat. Ancharran. cons. 75. in princip. Menoch. cons. 134. n. 3. Joseph. Eudovic. decis. Perus. 37. n. 5. & decis. 117. n. 12. Alex. cons. 6. n. 3. lib. 4.

Atqui procurator ad vendendum pretio limitato fines mandati excedit, vendendo, habita fide de pretio; quia vendere, habita fide de pretio, est vendere minori pretio, quam taxato, ex L. si prædio in diem in fin. ff. de in diem addict. Bald. in L. incivile Cod. de reivend. sub n. 2. Tiraquel. de retract. lignag. glos. 18. §. 1. n. 35.

Qui enim tardius solvit, minus 6 solvere dicitur, Surd. cons. 345. n. 9. ex L. si is, cui in fin. L. minus ff. de verbor. significat. L. solidum, ff. de solution. §. plits Institut. de fideiussor. §. si quis autem versic. plus autem Institut. de act. Abb. in cap. 1. extr. de plus petit.

Ergo, qui vendidit habita fide de pretio, cum sit procurator ad vendendum determinato pretio, nullam venditionem facit, tamquam ille, quæ minori pretio, quam taxato, vendidit, nullam venditionem facit, ex L. qui Roma, §. Cal-
lima-

*linachus, ff. de verbor. obligat. Fe-
lin. in cap. cum olim de offic. dele-
gat. n. 1. & 4.*

Prima distinctionis pars proba-
tur; quia qui arbitrium habet ad
pretium venditionis pactuandum,
potest hoc, vel illo modo pretium
constituere; & per consequens
habere fidem de pretio; & in hoc
cohæreo rationibus adductis per
Doctores citatos supra n. 1.

CONTROVERSIA VI.

Utrum, si postquam dominus pro-
curatori mandatum ad venden-
dum dedit, & tacite illud revo-
cavit, vel vendendo, vel per mor-
tem, vel expresse, sed procura-
tor uni emptori vendidit, sit va-
lida venditio, & res emptori huic
tradi debet?

SUMMARIA.

- 1 **P** Roponitur quæstio.
- 2 **D**istinctione resolvitur.
- 3 Si ante revocationem vendi-
dit procurator, debet res em-
ptori tradi.
- 4 Mandati revocatio nulla est,
re jam non integra.

QUÆSTIO.

Quoniam controvertitur: utrum res
debeat emptori tradi, vali-
dæque sit venditio, quam procura-
tor fecit post tacitam, vel expres-
sam mandati revocationem?

Resolutio.

- 2 Cum distinctione respondeo
Tom. I.

resolutus: vel procurator, antequam
venderet, notitiam habuit revoca-
tionis mandati, vel non? Si habuit
notitiam, nulla est venditio; si verò
revocationem ignoravit, valida est
venditio, resque emptori tradi de-
bet; quæ distinctio colligitur ex
*Hermosill. in L. 51. tit. 5. partit. 5.
glos. 4. n. 5. & 6.*

Quando verò procurator ven-
didit ante tacitam, vel expressam
mandati revocationem, valida est
emptio, & debet res emptori tra-
di, de nihiloque servit revocatio
subsequuta, *Cald. de emption. &
vendition. cap. 15. n. 22. Jason. in
L. ejus qui §. quas verò, ff. si cer-
tum petatur, ex L. papinianus, ff.
de public. in rem act.*

Quia mandatum re jam non in-
tegrâ, revocari nequit, nec tacite,
nec expresse, *glos. in §. recte Insti-
tut. titul. de mandat. in verb. item
si adhuc integro, ibi: si verò non est
res integra, non finitur mandatum
Cassiodor. de renuntion. quæst. 1.
Alex. in L. ejus, ff. si certum petat-
ur post num. 8. versic. eadem, Gom.
super regul. Cancellar. quæst. 31.
Jason. in d. L. ejus qui, ff. si certum
petat. col. 2. versic. placebat fallent.
8. & in L. more ff. de jurisdict. omn.
judic. n. 72. Alberic. in L. 2. §. sed
si quis, ff. de donat. Bald. in L. man-
datum col. 2. versic. 4. Cod. mandat.
Franch. in cap. si super gratia de
offic. delegat. in 6. Hyppolit. singu-
lar. 44. Roman. consil. 202. Socin.
vol. 4. consil. 94. col. 1. & 2.*

CONTROVERSIA VII.

Utrum procurator ad emendum obliget dominum, si emit postquam mandans mandatum revocavit, ignorante ramen procuratore?

SUMMARI A.

- 1 **P** Roponitur quæstio.
- 2 **R**esolvitur affirmativè.
- 3 Mandans tenetur stare contractui cum procuratore gesto, sicut si cum illo ageretur.

QUÆSTIO.

- 1 **D**E venditore, & procuratore ad vendendum quæstionem fecimus antecedenti controversia; nunc verò de procuratore ad emendum quæramus; & ideo successivè controvertitur; utrum procurator ad emendum obliget dominum, si postquam iste mandatum revocavit, inscio tamen procuratore, emptionem fecit?

Resolutio.

- 2 Resolutivè respondeo affirmativè, nempe, quòd procurator ad emendum, si revocationem mandati revocati ignoravit, & ideo post ipsam revocationem factam, emit, dominum obligat.

Ita est textus in *L. si mandassem tibi ff. mandat.* ibi: *si mandassem tibi, ut fundum emeris; postea scripsissem, ne emeris; tu, antequam scias, me veluisse, emisisses, mandati tibi obligatus ero.*

emption. & in L. inter causas, ff. mandat. Hermosill. in L. 48. tit. 5. partit. 5. n. 24. versic. si mandataris non certioratus de revocatione contrabat, dominum obligat, &c. Boer. decis. 48. n. 10.

Quia mandans stare tenetur contractui per procuratorem facto, dum ita se cogitat; eo modo, ac si ipse-met mandans contraxisset, *Fabian. de Mohr. de emption. & vendit. quest. 3. principal. n. 24. ex L. si ego, ff. de public. L. qui saxum, ff. de donat. L. quidam ex parte, ff. de eviction.*

CONTROVERSIA VIII.

Utrum, cum procurator ad emendum, vel vendendum, cum limitatione certi pretii, vendidit pro maiori, vel emit pro minori, pertineat, quod pecuniæ accrescit, ad ipsum procuratorem, an ad mandantem?

SUMMARI A.

- 1 **P** Roponitur quæstio.
- 2 **R**esolvitur pertinere ad mandantem.
- 3 Traditur contraria opinio.
- 4 Intelligitur clausula favore mandantis.
- 5 Nullum datur jus, quo plus, vel minus ad procuratorem pertineat.
- 6 Limitatio traditur resolutionis.
- 7 Assignatur alia limitatio.

QUÆSTIO.

1 **C**ontrovertitur: utrum procurator ad vendendum, vel emendum certo pretio constitutus, quod minoris emerit, & pluris vendiderit, consequi possit, tamquam suæ industriæ fructus, & laboris?

Resolutio.

2 Resolutivè respondeo negativè, nempe procuratorem id lucrare non posse, imo ad mandantem, & non ad procuratorem pertinere.

Ita Salgad. in labyrinth. creditor. part. 2. cap. 20. n. 4. & n. 27. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 48. tit. 5. partit. 5. glos. 6. n. 2. Molin. de justit. & jur. disput. 363. Sylvester verb. emptio quæst. 24. Less. lib. 2. cap. 21. dub. 19. Navarr. cap. 23. n. 97. Sâ verb. venditio n. 11. Ledesm. in summa part. 2. tract. 8. cap. 32. conclus. 17. diffinit. 2. Conrad. in sum. de contractib. quæst. 133. Grassis part. 1. decis. lib. 2. cap. 16. n. 26. Salas in tract. de emption. cap. 45. n. 4.

3 Contrarium, nempe illud plus, vel minus pertinere ad procuratorem, docent, de emente Sabell. in summ. tom. 1. verb. emptio v. 33. vers. & si habuerit mandatum ad emendum pro pretio determinato, si minus solverit, potest sibi retinere, tamquam fructum suæ industriæ, & laboris, &c. Et de procuratore vendente docet, Angel. in summa verb. emptio, §. 27.

4 Ego verò veriore primam opinionem esse puto; quia taxatio pretii est favore mandantis facta,

& intelligitur clausula, quod mandatarius pluris, si posset, vendat, & minoris emat, dumodo in præjudicium mandantis taxatum pretium non excedat.

Ideoque nullum datur jus, ex quo illud plus, vel minus ad procuratorem pertineat, ut eos duos numeros probat, *Castro-pal. tom. 7. tract. 33. de justit. commutativ. disp. 5. punct. 16. n. 2. ibi: quia nullam habet causam retinendi; non enim retinere poterit, eo quod tu pretium, in quo pallium vendendum erat designaveris; quia illa designatio non fuit, ne ultra illud pretium venderetur, sed ne venderetur infra illud; neque item poterit retinere ratione pallii venditi; nam pallium tuum est, non internuntii, & consequenter tibi competit integre pretium: neque item retinere poterit, eo quod diligentia extraordinaria inventus fuerat, qui duodecim dederit, nam mediocri diligentia facta solum inventus fuit, qui pretium à se designatum offerret; quia quantamcumque diligentiam opposueris, pretii augmentum non est illius fructus, sed pallii venditi, ac proinde tibi, tamquam domino cedere debet.*

Istemet scriptor Castro-pal. supr. 6 duas assignat limitationes: 1. in med. num. 2. ibi: Secus esset, ut benè observat Molin. Navarr. Ledesm. Sâ, Salas supra, si pallium cominiteres vendendum in hac Civitate, & facta morali diligentia, internuntius non inveniret, nisi decem; si in alium locum detulerit, & ibi duodecim inveniet, illa duo, tamquam fructus industriæ retinere poterit;

quia sunt habita extra diligentiam sibi injunctam.

7 Aliam idem scriptor assignat limitationem n. 3. ibi: *Hinc fit, non posse sartores, quibus pannum committis emendum, retinere aliquid de pretio sub pretextu, quod possent ab aliis mercatoribus Carius emere; nam ipsi tenentur prestare moralem diligentiam, ut quod fieri possit, vilius emant. Quod si facta morali diligentia (hæc est limitatio) non invenient, qui minoris, quam duodecim panni ulnam concedant; unus autem mercator, ad quem accedunt, ipsis dimittium argenti à pretio diminuit, ut ipsi sibi retineant in gratiam, quod ad ipsum accesserint emptores, & ut in posterum accedant; esto expectato juris rigore, id retinere possint, utpotè gratis à mercatore donatum, & ultra debitum in tui gratiam conquistum: attamen, ut bene inquit Molin. hæc scrupulis plena sunt, & pro dissuadenda.*

Ad titul. 1. §. 1.

In verbis: *E para a venda ser valiosa, será o preço certo.*

Præfatio.

SUMMARIA.

- 1 **T**ria sunt vëditionis substantialia, consensus, res, & pretium.
- 2 Nulla venditio, sine pretio certo.
- 3 Ut venditio valeat, requiritur certitudo pretii.

Tria sunt substantialia contractus emptionis, & venditionis, videlicet consensus, res, & pretium, ut communiter docent Cardin. de Luc. de emption. discurs. 4. n. 6. & de regal. discurs. 125. n. 3. & de credit. discurs. 23. n. 5. Sabell. verb. venditio n. 1. Castejon. verb. emptio n. 14. Giurb. observat. 25. n. 1. & observat. 83. n. 4. Pichard. in princip. Institut. de emption. Hermosill. in L. 1. tit. 5. partit. 5. glos. 1. n. 4. Altim. de nullit. contract. tom. 4. rubric. 1. part. 2. quæst. 15. n. 22. Tiraq. de retract. Lignag. §. 1. glos. 2. n. 1. Gonçal. in cap. cum dilecti de emption. & vendit. n. 8. Rot. decis. 172. & 280. part. 6. recent. Ripol. var. cap. 11. n. 7. Rocca disput. 60. n. 16. Bonden. collect. 49. n. 18. Sanfel. decis. 105. n. 2. Molfes. tom. 3. de contr. emption. quæst. 3. & 4. ubi Brill. tit. 30. cap. 1. Oter. de pas. cuis cap. 49. n. 46. Cardin. Tusch. liter. E. verb. emptio conclus. 124. Tepat. var. sententiar. tit. 391. Gom. var. lib. 2. cap. 2. n. 1. Petr. Gregor. Syntagm. jur. lib. 25. cap. 2. ex n. 4. Gratian. forens. cap. 5004 n. 15. & cap. 411. n. 15. Morla in empor. jur. part. 1. tit. 9. in princip. n. 13. Faust. disput. 6. de emption. quæst. 1. Stayban. de interesse lib. 2. quæst. 1. Capic. Latr. decis. 196. n. 15. Gibalin. de univers. negot. tom. 2. lib. 4. tit. 4. Altograd. conf. 11. n. 4. lib. 1. Donel. lib. 23. cap. 1. Reginald. in prax. lib. 25. cap. 26. Scacc. de commerc. §. 1. quæst. 1. n. 209. & quæst. 5. n. 20. Ceval. comun. contr. comun. quæst. 136. n. 4. Larrea decis. 11. Capon. de

de pact. quest. 18. n. 14. Pater Mo-
sis. in summa tractat. 12. cap. 5. n.
41. & 69. Sadarin. respons. fol. mib.
195. n. 3. Merlin. decis. 567. & 605.
Vela disput. 36. Felician. de censib.
lib. 1. cap. 4. n. 10. Mantic. de tacit.
& ambig. convention. lib. 4. tit. 4. n. 1.
Indov. Cenc. de censib. part. 2. quest.
1. artic. 6. n. 29. & quest. 3. artic. 1.
n. 24. Cancer. variar. resolut. part.
1. cap. 13. Bertazol. de clausul. in
procem. n. 18. Rebèll. de obligat. justit.
lib. 9. de contract. empt. & vendit.
quest. 1. num. 7. Milan. decis. 2. lib. 2.
num. 22.

2 Et sine pretio certo nulla ven-
ditio est, L. 1. & 2. §. sine pretio,
L. hac venditio 7. §. 1. L. 72. ff. de
contrahend. empt. L. 1. ff. de rer.
permut. L. empti fidem Cod. de con-
trahend. empt. L. emptionem Cod.
de rer. permut. §. pretium, & §.
item pretium Institut. de empt. &
vendit. L. naturalis, §. & siquidem,
ff. de præscript. verb. Fabian. de
Mont. de empt. & vendit. quest. 5.
trinc. n. 2. Arias Pinel. in L. 2. Cod.
de rescind. vendit. cap. 1. n. 1. Anton.
de Padill. in d. L. naturalis, §. si-
quidem, ff. de præscript. verb. n. 1.
Mencach. de success. creac. §. 2. n. 5.
vers. qua ratione, Aven. de censib.
cap. 37. n. 3. Villadieg. in L. 3. tit. 4.
lib. 5. n. 6. Mozz. de contract. empt.
& vendit. cap. de substantialib. em-
ption. & vendit. n. 12. Cald. Per. de
emption. & vendit. cap. 18. n. 1. Cels.
in L. ultim. ff. de condition. caus.
dat. Surd. conf. 52. n. 52. & conf. 536.
n. 5. & decis. 114. n. 6. Harprecht.
super Institut. lib. 3. tit. de emption.
in princip. n. 71. & §. pretium n. 1.

& §. item pretium n. 1. Mansf. con-
sult. 164. n. 2. & 3. Olea de cession.
jur. tit. 2. q. 2. n. 31. Ferentil. ad Bu-
rat. decis. 898. n. 9. Melius observat.
49. n. 7. & 8.

Ideo meritò lex nostra disponit, 3
quòd, ut valida sit emptio, requi-
ritur pretiis certitudo; sed super
his verbis: *preço certo*, multa oriri
dubia possunt, quæ resolvemus in
controversiis sequentibus, & dis-
cutimus.

Ad tit. 1. §. 1.

In verbis: *preço certo* glosa 1.

CONTROVERSIA I.

Utrum valida judicari debeat ven-
ditio, cum circa pretium deponat
unus testis conventum fuisse pro
centum, & alius testis deponat,
conventum fuisse pro maiori sū-
ma, v. g. centum, & viginti?

SUMMARIA.

- 1 **P**roponitur questio.
- 2 **R**esolvitur affirmativè.
- 3 Traditur negativa opinio.
- 4 **A**uthoritas Doctorum nos de-
terrere non debet, ut à vero
deviemus.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum ven-
ditio debeat valida judicari,
cum unus testis deponit de pretio
convento minori summa, alius de
maiori quantitate.

Resolutio.

Resolutivè respondeo affirmati-
vè

vè nempe validam esse venditionem, cum testes cohæreant in eo, quod pretium certum conventum fuit; & cum dubitetur de pretii quantitate, debet iudex mediam viam eligere, ex his, quæ Scobar. *de ratiocin. computat.* 24. n. 1. 2. & 3. *Parlador. rer. quotid. quæst.* 9. num. 5. & 6.

- 3 Contrarium, & negativam opinionem, nempe venditionem nullam esse, cum testes in quantitate pretii discordent, tenent Pinel. in *L. 2. Cod. de rescindend. vendit. part. 2. cap. 1. n. 8.* Hermosill. ad Gregor. Lop. in *L. 1. tit. 5. partit. 5. glos. 1. n. 16.* Jason. in *L. eleganter, ff. de condition. indebit. n. 2.* Alex. conf. 23. n. 21. lib. 3. & conf. 88. in fin. lib. 4. & in addition. ad Barthol. in *L. quod sæpe 35. §. 2. post med. ff. de contrahend. emptio. Addit. ejusdem Alex. conf. 18. lib. 1. verb. non probabit.*

Ego verò veriore primam opinionem esse puto; quia in nostro casu constat, quod conventum fuit de pretii certitudine, ex quo apparet validam contrahentes venditionem fecisse; & dubitatio circa quantitatem auferri potest, mediam viam eligendo, cum certum dicatur pretium non solum illud, quod illicò certum est, sed etiam illud, quod certum fieri potest, *Gom. tom. 2. var. cap. 2. n. 9.*

- 4 Et cum rationabilior mihi videtur ista opinio, me non deterret Doctorum autoritas; ista enim nos deterrere non debet, ut à verò deviemus, ut ait Cordeir. *dub. 8. n. final. & dub. 23. n. 72.* Gabr. Per. *de man. reg. part. 1. cap. 18. n. 3. in*

fin. Gusman. de veritatib. jur. veritat. 1. n. 29. & veritat. 5. n. 14. & 15. & veritat. 12. n. 60. & veritat. 28. n. 2. & veritat. 26. n. 11. & veritat. 36. num. 3.

Ad quod sunt legenda verba Paul. relata per Ægid. in *L. 1. Cod. de Sacrosanct. Eccles. part. 5. §. 1. n. 19. in med. ibi: Sed perniciosus est talis timor, ubi adest tam bona ratio; & miserrimus est intellectus, nolle consulere, nisi ubi reperitur determinatum à Doctoribus; qualiter enim scientia nostra fuisset augmentata si ita fecissent antiqui?*

Et est textus in *L. 1. Cod. de veter. jur. enucleand. §. sed neque ibi: non ex multitudine, sed quod æquius, meliusvè est, judicatote cum possit unius forsitan, & deterioris conditionis, sententia, & multos, & maiores aliquâ in parte superare.*

CONTROVERSIA II.

Utrum valida judicari debeat venditio, cum testes deponant, conventum fuisse de pretio certo, sed de quantitate non recordari?

SUMMARIA.

- 1 **P**roponitur quæstio.
- 2 **R**esolvitur affirmativè.
- 3 **T**raditur negativa opinio.
- 4 **P**ræsumitur: justum intervenisse pretium.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum debeat valida judicari venditio,

tio, cum testes dicunt, se meminisse, contrahentes de certo pretio convenisse, sed de quantitate non recordari?

Resolutio.

2 Resolutivè respondeo, quod dicta venditio valida judicari debet, ex eo quòd constat, contrahentes de certitudine pretii convenisse, quanvis de quantitate dubitatur.

Ita docent multi, quos refert *Tiraquel. de retract. lignag. ad fin. titul. num. 88. sequitur Mantic. de tacit. & ambig. convention. lib. 4. tit. 19. n. 60. Bald. in L. 1. Cod. de reb. alienand. n. 3. Roman. conf. 91. num. 7. & versic. 3. videndum, &c. Barbat. conf. 90. illud referam col. 1. versic. sed ista lib. 3. Mandos. in addit. ad Roman. d. conf. 91. lit. E; Honded. conf. 52. n. 8. vol. 1. Sicul. conf. 90. col. 1. lib. 3.*

3 Contrarium, nempe nullam esse venditionem ex eo, quòd testes de pretii quantitate non recordantur, etiamsi dicant, se meminisse, quòd contrahentes de pretio certo conveniunt, docent *Marsil. in singular. 38. Rom. singular. 749. Fabian. de Mont. de emption. quest. 4. principal. n. 25. Raynut. in L. 1. Cod. de contrahend. emption. Alex. conf. 28. n. 15. & conf. 128. n. 4. lib. 2. & conf. 39. col. 2. lib. 5. & conf. 98. col. 1. lib. 2. Cald. de emption. cap. 18. n. 16. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 1. tit. 5. partit. 5. glos. 1. n. 13. Pintel. in L. 2. Cod. de rescindend. vendition. p. 2. cap. 1. n. 1. Jason. in L. si duo patroni, §. Marcellus, ff. de jurejurand. Paul. de Castr. in hac*

L. si duo patroni, §. si quis error. rit in fin. n. 4. Gregor. Lop. in L. 1. tit. 5. partit. 5. Afflict. decis. 83. n. 6. Socin. conf. 208. col. 2. vers. 2. lib. 2. Boer. conf. 17. n. 3. Dec. conf. 57. num. 5.

Ego verò veriore opinionem primam esse, puto; quia de substantialibus venditionis constat, cū detur consensus, res, & pretii certi conventio inter contrahentes; dubitatio autem circa quantitatem, venditionem nullam reddere nequit, cum possit certum fieri per æstimationem, & arbitrium boni viri; præsumitur enim, quod quantitas pretii inter contrahentes conventi fuit quantitas justii pretii, ut bene *Castell. in L. sciendum, ff. de verbor. obligat. n. 19. & ex L. sed, ff. de legat. 1. & alii, quos refert Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 19. n. 61. versic. sed contrarium, &c.*

CONTROVERSIA III.

Utrum valida judicari debeat venditio, cum testes deponunt, vidisse venditorem rem emptori vendere, & se recordari, quod contrahentes concordantes erant in emendo, & vendendo, & de re; non verò recordantur, an de pretio loquuti fuerunt?

SUMMARI A.

- 1 **P**roponitur questio.
- 2 Resolvitur affirmativè.
- 3 Nemo sine pretio vendere præsumitur.

- 4 Cum pretium est incertum circa quantitatem, arbitrio judicis taxari debet.

QUÆSTIO.

- 1 **C** Ontrovertitur: utrum valida debeat judicari venditio, cum testes dicunt, contrahentes concordasse in venditione rei, sed, an de pretio loquuti fuerunt, non recordantur?

Resolutio.

- 2 Resolutivè respondeo affirmativè, nempe validam judicari debere talem venditionem, etiam si testes de mentione pretii non recordentur; ita *Menoch. de arbitrar. centur. 2. lib. 2. cas. 143. n. 1. Bart. in L. si duo patroni, §. sed Marcellus, ff. de jurejur. & in L. si quod in fin. ff. de legat. 2.*

- 3 Et ratio est, ut ait idem Menoch; pretium præsumitur inter contrahentes conventum fuisse; nemo enim præsumitur sine pretio vendere; & ideo præsumtivè concurrit requisitum pretii.

- 4 Cum tamen incerta sit pretii quantitas, debet taxari arbitrio boni viri, qui est judex, *Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 1. tit. 5. partit. 5. glos. 1. num. 24. versic. Nota sexto ex glosa, quando pretium est incertum, arbitrio boni viri est taxandum, & judicem virum bonum appellari, &c. ex L. unus, §. Prætor ait, ff. de injur. L. continuus, §. cum ita, ff. de verbor. obligat. L. vir bonus, ff. judicatum solvi.*

CONTROVERSIA IV.

Utrum valida sit hoc modo venditio facta, nempe pro justo pretio tibi rem vendo?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmativè.
2 Traditur negativa opinio.
3 Ut pretium dicatur certum, sufficit quod certum fieri possit ex aliqua ad aliud relatione.
4 Venditio pro justo pretio intelligitur cum relatione ad judicis arbitrium.
5 Venditio pro justo pretio valida est.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: utrum valida sit pro justo pretio venditio? Resolutivè respondeo affirmativè, & validam esse venditionem pro pretio justo.

Ita docent cum multis *Casa-reg. discurs. 34. n. 18. Rebell. de obligat. justit. lib. 9. de contrahend. emptio. quæst. 1. sect. 3. n. 16. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 19. n. 24. vers. & hæc, Alberic. & Fulgos. in L. hæc venditio, §. 1. ff. de contrahend. empt. ex text. in L. si fundus 16. §. ult. ff. de pignor.*

Contrarium, nempe nullam esse venditionem pro justo pretio factam, docent *Pinel. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. part. 2. cap. 1. n. 19.*

Her-

Herviosill. in L. 1. tit. 5. partit. 5. n. 28. Agid. in L. ex hoc jure, ff. de p. l. & jur. cap. 8. n. 34. in med. vers. non magis, &c. Pachin. controvers. ju. lib. 2. cap. 1. versic. quæd attinet, &c. Roman. in L. sciendum, ff. de verbor. obligat. n. 32. Anton. Gom. tom. 2. var. cap. 2. n. 9. versic. item etiam, &c. Gratian. forens. tom. 3. cap. 500. n. 30. & 31. Corn. consil. 50. num. 2.

3 Ego verò veriorem opinionem primam esse puto; quia pretium ut dicatur certum, sufficit, quòd certum fieri possit aliquà ad aliud relatione, *Cald. de empt. cap. 18. n. 11. ibi: satis tamen erit, pretium certum esse pro relatione ad aliud, Pinel. de rescind. part. 2. cap. 1. n. 2. ibi: certum verò pretium censet jurisconsultus, non tantum si statim inter contrahentes exprimatur; sed etiam quando aliqua relatione, vel demonstratione certum fieri possit, Aylon. ad Gom. tom. 2. var. cap. 2. num. 9.*

4 Atqui venditio pro justo pretio, intelligitur facta cum relatione ad judicis arbitrium, *Bartol. in L. creditores Cod. de pignor. n. 13. prop. fin. & in L. vinum ff. si certum petat; Menoch. de arbitrat. lib. 2. centur. 2. cas. 143. n. 2. & 3. Bald. in L. 1. n. 2. Cod. commun. serv. manumiti, Angel. in L. veteribus, ff. de pact. Alex. cons. 113. in fin. lib. 1. Alciat. respons. 420. in fin. Cravet. cons. 202. n. 20. & Latius cons. 218. n. 4. vers. non obstat, &c. Angel. in L. pretia rerum, ff. ad Leg. Falcid. Afflict. in cap. 1. n. 21. versic. item ex quibus causis feud. amittat; & decis. 83. n. 6.*
Tom. I.

Pantaleon. Cremen. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. n. 211.

Ergo venditio pro justo pretio 5
valida est, cum sit facta pretio cum relatione ad judicis arbitrium, ex quo pretium certificari, & certum esse potest.

CONTROVERSIA V.

Utrum valida sit emptio, & venditio pro pretio consuetudo in certis nundinis, vel locis, & tempore?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmativè.
- 2 **C** Contraria refertur opinio.
- 3 **U**t pretium certum dicatur, sufficit, quòd certum fieri possit cum relatione ad aliud.
- 4 **S**i in nundinis relatis sint diversa pretia, debet judex medium eligere.
- 5 **V**enditio pro pretio consueto certis nundinis, certis locis, & tempore valida est.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum valida 1
sit emptio facta pro pretio consueto certis nundinis, certis locis, & tempore? Resolutivè respondeo affirmativè, nempe validam esse venditionem hoc modo factam.

Ita *Anton. Gom. tom. 2. var. cap. 2. n. 9. ibi: ex quo inferitur, quòd potest fieri venditio tritici, vini, olei,*
C vel

vel alterius similis rei pro pretio, quo communiter talis res venditur in foro publico, tali die, vel tempore, *Pinel. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. p. 2. rubr. cap. 3. n. 2. & 4. Cardinal. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 19. n. 50. Paul. de Castr. in L. 2. §. si quis servum, ff. de pos. n. 4.*

- 2 Contrarium, nempe venditionem pro pretio consueto in certis nundinis, certis locis, & tempore, nulla sit, docent *Cald. de empt. cap. 18. n. 12. & 14. Ægyd. in L. ex hoc jure, ff. de just. & jur. cap. 8. de empt. & vend. n. 34. versic. secus.*
- 3 Ego verò veriore opinionem primam esse, puto; quia ut pretium dicatur certum, sufficit, quod certum fieri possit aliquâ relatione ad aliud, ut probavi supra in proxima controversia n. 3.

4 Atqui pretium consuetum certis nundinis, locis, & tempore certum fieri potest per judicem, etiam si pretia diversa sint; in hac enim pretiorum diversitate debet iudex medium eligere, *Parlador. rer. quotid. quæst. 9. n. 5. & 6. Escobar. de ratiocin. comput. 24. n. 1. 2. & 3.*

5 Ergo, cum pretium certum fieri potest, quod sufficit, ut pretium certum dicatur; vera est resolutio nostra, quod valida est emptio pro pretio consueto certis nundinis, locis, & tempore.

Ad titulum. I. §. I.

In verbis ibi: *porem, se o comprador, e vendedor, se louvarem em algum homem, deixando em seu arbitrio, que lhe assigne o preço, porque a coisa he vendida, &c.*

GLOSA II.

CONTROVERSIA I.

SUMMARIA.

- 1 **P**retium conferri potest in arbitrium tertii.
- 2 Proponitur quæstio: utrum valida sit emptio pro pretio, quod arbitratus fuerit tertius à contrahentibus elegendus?
- 3 Resolvitur negativè.
- 4 Traditur contraria opinio.
- 5 In nihil redderetur conventio, si ex post facto in tertio eligendo discordarent contrahentes.

QUÆSTIO.

Certum ex nostro textu regio est, pretium emptionis in tertie personæ arbitrium conferri posse, & validam venditionem esse, & docent, *Valasc. de jur. emph. quæst. 11. n. 10. Cald. Per. de empt. & vendit. cap. 18. n. 15. Pinel. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. p. 2. cap. 6. n. 4. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 19. Fontanel. de pact. nuptialib. part. 2. claus. 5. glos. 18. n. 10. Pichard. in §. pretium, I. Instit. de empt. & vend. n. 27. Gregor. singul. lib. 25. cap. 3. Morl. in empor. jur. tit. 9. quæst. 9. n. 6. vers. secundum partem, & n. 7. Linglois. decis. 15. n. 1. & 2. Marescot. variar. lib. 2. cap. 70. n. 1.*

Super hoc autem multa oriri dubia possunt. Igitur prima fit controversia

versia: utrum valida sit venditio facta pro pretio arbitrando à tertio eligendo à contrahentibus, nempe ab emptore, & venditore?

3 Resolutivè respondeo negativè, & nullam esse venditionem factam pro pretio arbitrando à tertio per contrahentes eligendo. Ita *Cald. de empt. cap. 18. n. 15. versic. quoniam hoc casu, sive unus, sive plures sint eligendi, omnino pretium est incertum, quando arbiter, qui debeat pretium taxare, in ipso contractu expressus non est, quæ quidem incertitudo contractum vitiat, &c. Valasc. de jure emphyt. quest. 11. n. 12. vers. Tertius casus est, &c. Angel. in §. pretium Institut. de empt. & vend. Pinel. in L. 2. Cod. de rescind. vend. part. 2. cap. 1. n. 4. & 5.*

4 Contrarium, nempe validam esse venditionem pro pretio à tertio eligendo arbitrando, docent *Dec. consil. 648. n. 1. Paul. in L. merces, ff. locat. Corn. cons. 110. n. 4. vol. 3. & vol. 1. consil. 50. liter. A. in fin. cum sequentib.*

5 Ego verò veriore opinionem primam esse, puto; quia in nihil redderetur conventio, si ex post facto contrahentes in tertio eligendo discordassent; atqui, ut venditio valeat, requiritur certitudo pretii, aut saltem certitudo relationis; ergo in nostro casu cum hoc deficiat requisitum, nulla venditio est.

CONTROVERSIA II.

Utrum valida sit venditio cum pacto, quod ad pretium deficientem.

Tom. 1.

dum, tenerentur contrahentiū singulus singulum arbitratorem nominare, ut hi duo arbitratore arbitrentur venditionis pretium?

SUMMARIA.

- 1 **P** Roponitur quæstio.
- 2 **R**esolvitur affirmativè.
- 3 Traditur contraria opinio.
- 4 Quis contrahentium unum nominare tenetur.

QUÆSTIO.

C Ontroveritur: utrum valida sit venditio facta cum pacto, quod venditor unum, alium emptor tenerentur arbitratorem nominare, ut venditionis pretium definiant?

Resolutio.

Resolutivè respondeo affirmativè, nempe validam esse venditionem, comisso pretio duorum arbitratorum eligendorum per contrahentes, unius per emptorem, alterius per venditorem.

Ita *Paul. in L. merces, ff. locat. & ibi Bartol. n. 1. ibi: Sed si arbitrium duorum eligendorum, unum per me, alterum per te? Quod valet; quia in hoc non possemus discordare, Card. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 19. n. 41. & 42. ubi dicit, hanc veriore esse sententiam, Corn. cons. 50. lit. A. in fin. vol. 1. & cons. 110. vol. 3. n. 4. Prat. cons. 6. n. 16. Bursat. cons. 149. n. 25. lib. 2. Dec. consil. 648.*

Contrarium, nempe nullam venditionem esse, comisso pre-

tio ad arbitrium duorum eligendorum, unius ab emptore, alterius à venditore, docent *Valasc. de iur. emphyt. quæst. II. n. 12.* ibi: & id ipsum, si dicatur pro pretio declarando per duos à nobis eligendos, *Cald. de empt. cap. 18. n. 15.* ibi: Si eâ pactione venditio celebratur, quod per probos viros in posterum eligendos pretium taxetur, & definiatur, nihil omnino actum est, ubi latius concludit, in hac, & omni, qualibetque contractus pactione, & formâ debet illicò exprimi in ipso contractu arbitratoris, aut arbitratorum; *Pinel. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. part. 2. cap. 1.*

- 4 Ego verò veriorē opinionem primam esse, puto; quia cum quilibet contractus sit obligatorius, tenetur præcisè quilibet contractuentium in nostro casu unum arbitratorem nominare, in quo nulla oriri potest incertitudo: ergo.

CONTROVERSIA III.

Utrum conventio, & nominatio arbitri, aut arbitratorum transeat ad hæres?

SUMMARIA.

- 1 **Q**uæstio proponitur.
- 2 Cum distinctione resolvitur.
- 3 Refertur indistincte affirmativa opinio.
- 4 Traditur indistincte negativa opinio.
- 5 Sententia hæredibus nocet.
- 6 Mandatum finitur morte mandantis.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum conventio, & nominatio arbitri, vel arbitratorum transeat ad hæres?

Resolutivè respondeo: distinguendo: aut, cum contrahens mortuus fuit, jam arbitramentum datum erat, aut non? Si datum erat, transit ad hæres; si non erat datum, non transit ad hæres.

Ita distinguit, *Bald. ad speculat. lib. 1. particul. 1. tit. de arbitr. & arbitrat. in fin. col. mib. 2. in fin.* ibi: An arbitramentum finiatur morte compromittentis? §. Igitur, arbitramentum est sententia, vel laudum: compromissio est conventio partium: unde primum transit ad hæres; secundum non, nisi id fuerit actum: per eadem quasi verba idem docet, *Joan. Andr. in addit. ad dictum speculat. tit. de arbitr. & arbitrat. parti. 1. §. 1. verb. quosdam liter. D. Sabell. in summa tom. 1. §. compromissum n. 19. vers. compromissum, & vers. qualiter, Duen. regul. 128.*

Contrarias, & inter se pugnant²es duas invenio opiniones: una indistincte affirmativa, nempe asserens, ad hæres transire, quam opinionem tenet *speculat. in dict. tit. de arbitr. & arbitrat. lib. 1. particul. 1. n. 3. vers.* Sed nunquid arbitratus solvitur morte unius, &c. *Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 9. tit. 5. partit. 5. n. 2. Franc. Alberic. in respons. L. si quis arbitrat. ff. de verbor. obligat. Mantie. de tacit. & ampl. g.*

ambig. conuent lib. 4. tit. 19. n. 43. Marc. Flanc. quest. 7. n. 1.

- 4 Contraria, & indistincte negativa opinio asserens, ad hæredes non transire, est illa, quam tenent *Blanc. de compromiss. quest. 6. à n. 1. Baptisi. de arbitr. quest. 2. Marantide ordin. judic. part. 4. distinct. 5. n. 33. Bartol. in L. si quis arbitratus, ff. de verbor. obligat. Augustini. Barbos. in cap. compromissum 14. & ultim. de arbitr. n. 1. 2. 3. & 4. & in cap. ex parte sub eodem titul. n. 2. Lanfranc. de arbitr. p. 3. quest. 4. princ. Petr. de Ancharran. conf. 270. Paul. de Castr. in conf. 30. Bald. conf. 300. lib. 1. & conf. 108. & conf. 115. & conf. 61. & conf. 72.*
- 5 Ego verò veriore opinionem primam, & distinctivam esse puto: prima distinctionis pars probatur; quia laudum sententiæ æquiparatur; sententiæ autem ad hæredes, & contra hæredes transit, ut est textus expressus in *L. exceptio 28. ff. de except. rei judicat. lib. 44. tit. 2.* Secundam distinctionis partem ita probo; quia conventio de tertio ad pretium rei venditæ arbitrandum, est mandare isti, ut pretium definiat loco mandantis, hoc est, si mandans, & compromittentes pretium arbitraturi esset, suo nomine arbitret tertius, vel tertii, ac per consequens ista conventio, & nominatio æquiparatur mandato; atqui mandatum (si res est integra) expirat morte mandantis, ut est textus in *L. fundus, ff. de procurator; & in L. si precedente, ff. mandat. L. mandatum Cod. mandat. L. siquidem, L. inter causas, ff.*

manat. Trenacing. var. res ut lib. 2. tit. de procurat. resolut. 10. n. 1. Cardinal. Mantici. de tacit. lib. 7. tit. 23. n. 1. Cardinal. Tusch. practicar. conclus. verb. mandatum conclus. 65. ergo.

CONTROVERSLA IV.

Utrum valida venditio sit, in qua duo nominantur tertii ad arbitrandum pretium, & si discordarent, tertium eligant ipsi arbitratores?

SUMMARI A.

- 1 **Q**uestio proponitur.
- 2 Cum distinctione resolvitur.
- 3 Traditur indistincte affirmativa opinio.
- 4 Refertur indistincte negativa opinio.
- 5 In nihil redderetur conventio, si arbitratores discordarent.
- 6 Opinio unius forsan esse potest, quàm multorum maioris notæ Doctorum.
- 7 Opinio distinguens aliis indistinctis præferri debet, etiã si unius sit Doctoris.

QUÆSTIO.

Controvertitur, utrum valida sit venditio, si contrahentes ad pretium definiendum duo eligant arbitratores cum pacto, quòd isti tertium, si discordes essent, eligant?

Resolutivè cum distinctione respondetur.

pondeo : aut contrahentes illico nominant tertium, quem electuri sunt arbitratore; aut non nomen exprimunt, commitentes liberi arbitrorum arbitrio? Si illico nominarunt, valida est venditio, & conventio; si vero non, & liberi arbitrorum arbitrio electionem commiserunt, nulla venditio est. Ita distinguit, *Pac. Jord. Lucub. vol. 3. lib. 13. tit. 7. n. 63. & 64. & sequentib. fol. mib. 57.*

3 Duas indistinctas, & inter se bella gerentes invenio opiniones: prima affirmativa, asserens, emptionem supra relatâ factam formâ, validam esse, quam tenent *Cardin. Mantica. decis. 235. n. 5. Parlador. rer. quotid. lib. 2. cap. fin. part. 1. §. 2. n. 16. vers. ceterum, Joan. Baptist. Perusinus. de arbitr. lib. 7. cap. 1. vol. 2. vers. secunda solutio, Lanfranc. de arbitr. membr. 5. §. multis quæst. 2. n. 5. Alex. in apostill. ad Bart. in L. si tres, §. celsus ff. de arbitr. vers. rationem hujus, Dec. in cap. cum speciali de appellat. col. 2. ad fin. Card. cons. 86. n. 1. Bald. consil. 90. lib. 1. Decian. consil. 42. n. 5. & 8. lib. 3.*

4 Secunda, & indistincte negativa, asserens, nullam talem venditionem dicta pactione factam, esse, est, quam tenent *Cardin. Tusch. practicar. conclus. liter. A. conclus. 448. n. 64. & liter. C. conclus. 508. Merlin. decis. 753. Sabell. in summa tom. 1. §. compromissum n. 6. Bald. cons. 73. lib. 2. Abb. cons. 64. Zabarel. cons. 86. Cavaler. decis. 327. num. 5. Angel. cons. 84.*

5 Ego verò veriore opinionem

primam esse, puto; & ita probor: si partes tertium nominant, nullam incertitudinem esse posse, patet; si verò contrahentes non nominant, electioni arbitrorum liberæ commitentes, incertitudo est; homines enim faciles sunt ad dissentendum; & si discordes in ipso tertio eligendo arbitratore essent, in nihil redderetur conventio, ac per consequens propter hanc incertitudinem nulla venditio est.

Ideoque mihi etiam unius opinio prima sequenda videtur ex textu in *L. 1. Cod. de jur. veter. enucleand. vers. sed neque*, ibi non ex multitudine, sed quod æquius, meliusvè est, judicatote, cum possit unius forsan, & deterioris sententia, & multos, & maiores aliquâ in parte superare.

Maximè, cum sit opinio distinguens, quæ, etiam si sit unius Doctoris, aliis indistinctis præferri debet, *Carleval. de judic. tit. 3. disput. 21. n. 8. Valenc. cons. 121. n. 1. Castellan. in suo alphabet. verb. doctores n. 23. Avil. in cap. prator. cap. 15. glos. homezill. à n. 35. Decis. Avinion. 145. n. 22. Pappon. cons. 41. n. 39. Surd. cons. 346. n. 9. Mantica. de conjectur. vol. ult. lib. 8. tit. 3. n. 9. Cevall. in præfat. specul. commun. contr. commun. n. 83. Tusch. pract. conclus. liter. O. §. opinio conclus. 150. n. 17. & 23. & conclus. 153. n. 25. & conclus. 154. n. 5. Mauson. de caus. executiv. lib. 1. quæst. 7. ampliatur. 40. n. 5. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 71. n. 4. se opp. ad Gratian. observ. 66. n. 38. Abb. in cap. scientes 3. de censib. n. 3. & 4.*

CONTROVERSIA V.

Utrum arbitrator possit post laudum datum, illud declarare, & interpretare?

SUMMARIA.

- 1 **C**um distinctione resolvitur.
- 2 Refertur indistincte affirmativa.
- 3 Indistincte negativa traditur.
- 4 Declaratio nullum de novo jus tribuit.
- 5 Post laudum datum arbitrator functus est officio suo.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum arbitrator post laudum, & arbitramentum datum, possit illud declarare, & interpretare?

Resolutivè respondeo distinguendum esse: aut arbitramentum obscurum, dubium, aut ambiguum est; vel clara sunt illius verba? Si ambiguum, potest illud circa accidentalialia, & non circa substantialia, declarare, & interpretare: si autem verba clara sunt, nullam declarationem facere potest.

Ita cum aliis bene distinguit *Mascard. vol. I. de probat. verb. arbiter conclus. mih. 124. n. 27. 28. & 29.* ibi: Ampliā istam limitationem procedere in arbitratore, qui potest laudum suum declarare. Intellege, ut prædicta limitatio procedat, quando solum agitur de in-

petratione, & declaratione obsecratis, secus ubi verba essent clara, & ageretur de nova interpretatione: Secundo intellige, ut tunc procedat, quando hujusmodi declaratio versatur tantum circa circumstantias actus, & non circa substantiam, ubi citat *Menoch. de arbitrar. quæst. 33. n. 23. Castrens. & alios, quos sequitur.*

Affirmativam indistincte opinionem, asserentem, post datum laudum, arbitratorem illud declarare, ac interpretare posse, tenent *Sabell. in summa tom. I. §. arbiter, & arbitrator. §. 36. n. 2. vers. & talis arbitrator, &c. Altograd. consil. 98. n. 25. & sequent. lib. 2. Alciat. consil. 418. n. 1. & 2.*

Negativam indistincte opinionem asserentem, post laudum datum, non posse arbitratorem illud declarare, nec interpretare, tenent *Paul. Christin. decis. Belgic. 142. num. 8. vol. 2. Pac. Jord. Lucub. vol. 3. lib. 13. tit. 7. num. 122. & seq. fol. mih. 71. speculat. Durand. lib. I. par. tit. de arbitr. & arbitrat. §. final num. 51. & seq. Duen. regul. 59.*

Ego verò veriore primam distinguentem opinionem esse, puto, & ita primam distinctionis partem probo; quia in dubiis declaratio, & ambiguum interpretatio nullum de novo jus tribuit, *Dec. in L. edita Cod. de edend. n. 48.*

Secunda distinctionis pars probatur; quia arbitrator post laudum datum, functus est officio suo, & si bene, si male laudasset, non potest laudari

dare, *Cardinal. Tusch. pract. conclus. liter. A. conclus. 449. n. 39.*

Atqui ipsa declaratio cum verba clara sint, nihil aliud est in veritate, nisi novum laudum, & arbitramentum, *Cuman. cons. 143.* ergo.

CONTROVERSIA VI.

Utrum requiratur contrahentium citatio, ut valide proferri possit laudum ad pretium emptionis definiendum?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur negativè.
- 2 **R** Refertur contraria opinio.
- 3 Arbitramentum appellatur mandatum extrajudiciale, & ejusdem naturæ est, ac contractus principalis.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum citatio partium requiratur ad hoc, ut per arbitratorem laudum proferatur super pretio definiendo?

- 1 Resolutivè respondeo negativè, nempe citationem non requiri, ad hoc ut valide proferatur laudum super pretio definiendo.

Ita docent *Sabell. in summa verb. arbiter, & arbitrator, §. 36. n. 9. vers. arbiter, Hermosill. ad Gregor. Lcp. in L. II, tit. 5. partit. 5. glos. 5. n. II. Menoch. de arbitrar. lib. I. quest. 17. n. II. Fontanel. de pact. nuptial. clausul. 5. glos. 9. part. I.*

n. 10. Pac. Jord. Lucub. vol. 3. lib. 13. tit. 7. n. 88. & seq. fol. mib. 69. Gratian. forens. cap. 929. n. 15. & 16. Marefcot. var. lib. 2. cap. 70. num. 2. Cavall. comun. contr. com. quest. 322. Jason. in L. si quis arbitratus, ff. de verbor. obligat. n. 21. & cons. 12. lib. I. crem. de arbitr. decis. 2. Rot. part. 15. recent. decis. 307. Cuman. consil. 7. per tot.

Contrariam opinionem asserentem, citationem requiri, tenent *Cardinal. Tusch. pract. conclus. liter. A. conclus. 449. n. 30.* ibi: restringe, quando arbitrator esset ad declarandum, vel constituendum pretium, quia debet jurare; igitur requiritur præsentia partium, *Petr. Besuntion. in L. si quis arbitratus, ff. de verbor. obligat. & ibi Zaz. n. 33. & Bartol. ibidem, idem Bart. cons. 116. n. 4. Bald. cons. 8. n. 2. lib. 3. Joan. de Anan. consil. 83.*

Ego vero veriores opinionem primam esse puto; qui officium arbitratoris est definire pretium loco contrahentium, hoc est, si contrahentes definituri erant, ac per consequens arbitramentum appellatur mandatum, & executio mandati, & sequitur naturam contractus emptionis, ac proinde, sicut iste extrajudicialis actus est, eodem modo illud, ut probant *Ancharran. cons. 208. n. 13. in fin. Cuman. cons. 23. circ. fin. Jason. in L. cum te transegisse, Cod. de transact. notabil. 2. signor. consil. 251. n. I. versu. item factum.*

Ad tit. I. §. I.

In verbis ibi: *E arbitrando esse terceiro o preço da coisa assim vendida,*

lida, desarresoadamente, em maneira que alguma das partes não seja contente de seu arbitramento, &c.

Lex hæc disponit, quòd si arbitrator pretium inique arbitret, pars querelosa ad judicem recurrat, ut arbitramentum in bonos viros transferat; sed super illo verbo *desarresoadamente*, multa dubitanda occurrunt; ideo unam glossam facere libet.

G L O S A III.

CONTROVERSIA I.

Utrum ad petendam reductionem ad bonorum virorum arbitrium sufficiat quævis iniquitas in laudo, vel quæcumque læsio?

S U M M A R I A.

1 **Q**uæstio exponitur.

2 Varietas opinionum rem magis dubiam efficiunt.

3 Resolutio, quòd sufficit læsio in 6. parte.

4 Refertur prima contraria opinio.

5 Refertur secunda contraria opinio.

6 Refertur tertia contraria opinio.

7 Arbitratorum læsio dicitur enormis, quoties in 6. parte est.

8 Non committitur in alienis lædere tantum, quantum in propriis.

9 Ubi datur eadem ratio, debet esse eadem juris dispositio.

Tom. I.

10 Leges unæ per alias, vel ex aliis intelliguntur.

11 Rejicitur contrariarum opinio prima.

12 Rejicitur contrariarum secunda opinio.

13 Argumentum à simili validum est in jure.

Q U Æ S T I O.

Controvertitur; utrum ad petendam reductionem arbitramenti ad bonos viros, sicut lex concedit, requiratur magna, an sufficiat quævis iniquitas, aut læsio?

Dubia quæstio, ubi dici potest, 2 quod dubiis Mars errat in armis; dubiis volat victoria pennis, cum varietas opinionum rem magis dubiam efficiunt, & animum ita dubium reddunt, ut nesciat, quid eligat, *Cordeir. dub. 48. n. 49. & 50. & dub. 43. n. 3. Solorsan. de jur. Indiar. lib. 1. cap. 15. n. 86. & lib. 2. cap. 30. num. 14. Valeron. de transact. tit. 2. quæst. 3. n. 24. Gabr. Per. de man. reg. part. 2. cap. 50. num. 14. & cap. 53. n. 39. Carlev. de judic. tit. 2. disp. 5. n. 16. ex L. 1. vers. cum autem Cod. de jur. veter. enucleand.*

Resolutio.

Resolutive ad quæstionem respondeo, sufficere, & requiri læsionem in sexta parte, ut petatur reductio ad arbitrium bonorum virorum.

Ita docent *Cevall. commun. contr. commun. quæst. 93. Gutierr. de jurament. confirmat. part. 1. cap. 37. n. 22. Azeved. in L. 4. tit. 21. lib. 4.*

recopilat. n. 139. & 141. Curt. jun. conf. 126. n. 12. Bart. in L. societatem, §. arbitratorum, ff. pro socio n. 25. Menoch. de arbitrar. cas. 73. n. 2. & 3. Ferrat. in tractat. cautelar. cautel. 8. num. 2. Orian. in cap. quoniam de probat. part. ultim. quest. 14. Raphael. Comens. conf. 59. Socin. conf. 16. num. 12. Ruin. conf. 31. num. 3. lib. 1. Gonçal. ad Ord. lib. 3. tit. 17. §. 6. n. 2.

4. Tres principales inter se contrarias, & diversas invenio opiniones: prima illarum est, quæ docet iniquitatem laudi, ut reductio peti, & concedi possit, relinqui iudicis arbitrio.

Ita tenent Ægid. in L. ex hoc jure, ff. de justit. & jur. part. 1. cap. 8. num. 44. & 45. Valasc. de partit. cap. 39. num. 23. Barb. ad Ord. lib. 3. tit. 17. §. 6. in fin. Dec. conf. 39. n. final. Capol. in tractat. de simulation. contract. cap. penult. versic. sexta, & ultima, Gratian. forens. cap. 548. num. 18. Padill. in L. 1. ff. delegat. 1. viv. decis. 429. Bald. in L. cum antea Cod. de arbitr. & consil. 378. lib. 1. Alex. in L. si quis arbitrato, ff. de verb. obligat. in fin. & conf. 131. num. 15. lib. 2. Dec. in Authentic. præterea n. 16. Cod. unde vir, & uxor, & consil. 29. in fin. Salicet. in L. final. Cod. de contrahend. emptio. col. 1. in fin. Rip. in L. ult. Cod. de revocand. donat. n. 90. Paris. conf. 12. num. 85. & conf. 89. n. 53. lib. 1. Grat. consil. 48. num. 22. & cons. 144. num. 14. lib. 1. & consil. 84. num. 43. lib. 2. Nevil. conf. 22. col. antepen. Alciat. respons. 367. num. 3. Tiraquel. in L. si unquam

Cod. de revocand. donat. verb. omnia num. 31. Didac. lib. 1. var. resolut. cap. 3. num. 11. Acurf. in L. final. verb. pervenire Cod. de contrahend. empt. & in §. pretium verb. definierit Institut. de empt. & vend. ubi Angel. Aretin. num. 4. Cyriac. controvers. forens. controvers. 48. num. 9.

Secunda contrariarum opinio est, quod, ut concedatur reductio ad bonorum virorum arbitrium, requiritur læsio in mediâ parte; & ita tenent Practic. Papiens. in form. libell. ad pœnam ex compromisso, Calder. de arbitr. conf. 4. Dec. consil. 60. num. 4.

Tertia contrariarum opinio est, quæ ad hoc, ut concedatur reductio ad bonorum virorum arbitrium, requirit læsionem in tertâ parte iusti valoris, ut docent Abb. in cap. Quintavallis de jurejurand. num. 33. Imol. in L. si quis arbitrato, ff. de verbor. obligat. in fin.

Ego verò veriore opinionem primam esse, puto; quia ex enormi læsione, nemo dubitat, rescindi quemlibet actum; atqui in laudis arbitratorum dicitur enormis læsio illa, quæ lædit in tertia iusti præii parte, Fachin. controversiar. jur. lib. 2. cap. 29. vers. & fundamentum, &c. ibi: arbitri læsio dicitur enormis, quoties in sexta parte est, Castr. in L. si unus §. si illud, ff. de pact. Roman. conf. 27. ex L. societatem, §. arbitratorum, ff. pro socio, L. unde Nerva, ff. eodem tit.

Non enim committitur in alienis negotiis lædere tantum, quantum in propriis, glos. in §. pretium

super verb. definiere in fin. Inst. de empt. & vendit. Oldrad. conf. 156. vers. 3.

Et probatur ab Ord. lib. 3. tit. 17. §. 6. ibi: *E se o arbitramento for humã vez feite, e assignado pelos arbitradores aprovados pelas partes, não se podem delle chamar aggravados, salvo dizendo, e allegando, o que se delle queixar, que he aggravado por elle ao menos na sexta parte do justo, e verdadeiro arbitramento; e se o agravo assim allegado pela parte, não chegar à dita sexta parte, não será ouvido, nem lhe conhecerão do tal agravo.*

9 Hæc lex est basis, & fundamentum totale meæ resolutionis; quia in casu nostro eadem datur ratio, quæ datur in casu illius legis; ubi autem eadem est ratio, eadem est juris dispositio, & ipsum jus, aut lex disponere dicitur, *Cordeir. dub. 3. num. 9. & dub. 12. num. 6. & dub. 15. num. 16. & dub. 19. num. 12. & dub. 25. num. 4. & dub. 35. n. 27. & dub. 46. num. 15. & dub. 49. n. 18. & dub. 43. num. 27. Portug. de donat. part. 2. cap. 10. n. 110.*

10 Et non est novum, quod leges unæ per alias, & ex aliis interpretationem sumant, ut ait *Morais de execut. lib. 2. cap. 13. num. 6. Portug. de donat. part. 2. cap. 25. n. 55. glos. in Auth. de nupt. collat. 4. cap. 46. §. si autem, L. quanvis, ff. de in jus vocand. L. 1. & 2. Cod. de bon. quæ libèr; L. Divi, ff. de jur. patron. L. non est novum, ff. de legib.*

11 Ex quibus primam contrariarum opinionem relataam supra n. 10.

Tom. I.

jicio; non enim puto, a quoquam esse resolvere, relinquendum arbitrio judicis, quin assignemus regulam, à quâ judex regulari debeat, cum habeamus legem, à qua deducere possumus.

Secundam contrariarum opinionem n. 5. relataam rejicio; quia quanvis læsio in media parte requiratur in negotiis propriis, aliter dicendum puto in negotiis alienis ex ratione firmata supra n. 8.

Tertiam contrariarum opinionem supra n. 6. rejicio; non enim rationi consentaneum puto novam constituere opinionem voluntarie, cum habeamus legem, à qua à simili argumentemur, & ab identitate rationis, quod argumentum validum in jure est, cum alis *Nevissant. in Sylv. nuptial. lib. 1. sub n. 168. vers. de similibus, &c. & alii multi. quos refert Pacian. de probat. lib. 2. cap. 13. n. 12.*

CONTROVERSIA II.

Utrum renuntiatio specifica, vel alia cautela, aut pœna posita in contractu possit tollere reductionem arbitramenti ad arbitrium boni viri, aut bonorum virorum in casu læsionis, & iniquitatis?

SUMMARIA.

- 1 Q Uæstio proponitur.
- 2 Resolvitur negativè.
- 3 Refertur contraria, & affirmativa opinio.
- 4 Traditur alia modificativa opinio.

- 5 Quæcumque libertas lædendi arbitratoribus data, intelligitur usque ad id, quod arbitrio boni viri lædi potest.
- 6 Lædere arbitrio boni viri est usque ad sextam partem.
- 7 Renuntiari nequit reductio ex læsione in sexta parte.
- 8 Beneficii L.2.Cod. de rescind. non valet renuntiatio.
- 9 Arbitror in sexta parte lædens, enormiter lædit.
- 7 Cavall. commun. contr. commun. quæst.89.n.4. & quæst. 92. & de cognit. per viam violent. part.1.glof.6. n.147.
- 8 Gabriel. lib. 2. commun. opinion. tit. de arbitr. conclus.3. num. 35.
- 9 Gutierr. de jurament. confirmator. part.1.cap.37.num.17. & 18.
- 10 Seraph. de privileg. jurament. privileg. 136.
- 11 Vital de Camban. in tract. de clausulis clausul. an reductio ni ad arbitrium boni viri renuntietur? per tot.

QUÆSTIO.

- 1 **C**ontrovertitur: utrum renuntiatio specifica, vel alia cautella possit tollere reductionem arbitramenti læsivi ad arbitrium bonorum virorum?
- 2 Resolutivè respondetur negativè, nempe nulla renuntiatione, aut cautela posse tolli reductionem arbitramenti in sexta parte læsivi ad arbitrium boni viri. Ita docent novem, & viginti Doctores suo ordine citandi, nempe.
- 1 Bartol. in L. societatem, §. arbitratorum, ff. pro socio.
- 2 Jason. in L. quidam cum filiū ff. de verbor. obligat. n. 22. & 23.
- 3 Cardin. Tusch. practic. concl. liter. A. concl.467.
- 4 Menoch. de arbitrar. cas. 73. num. 1.
- 5 Cagnol. in L. si quis maior Cod. de transact. n. 37.
- 6 Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 9. tit. 5. partit. 5. glof. 5. n. 2. tom. 2.
- 12 Rebuf. tit. de arbit. glof. 8. n. 1. & 10. articul. 1.
- 13 Caroc. de jurament. decisor. 5. quæst. 9. quæstion. principal. num. 23.
- 14 Morques. de bonor. divis. part. 1. cap. 11. à n. 13.
- 15 Boer. decis. 284. n. 18.
- 16 Dec. conf. 39. num. 9. & conf. 11. num. 6. lib. 1. & conf. 89 num. 47.
- 17 Roman. confil. 27.
- 18 Oldrad. conf. 156. vers. Tertium, &c.
- 19 Federic. de sen. confil. 125.
- 20 Guid. Pap. decis. 519.
- 21 Cader. conf. 110.
- 22 Socin. senior. conf. 24. col. 1 lib. 1.
- 23 Socin. junior. conf. 220. vol. 1. num. 6.
- 24 Curt. junior. conf. 79.
- 25 Sylvest. cap. 8. n. 38.
- 26 Ludovic. decis. Lucens. 2. num. 24.
- 27 Zaz. conf. 12. n. 35. vol. 2.

8, Ferrar. cautel. 8.

7 Capol. cautel. 109.

Duas contrarias opiniones in-
enio: prima est illorum, qui abso-
te asserunt, valere renuntiatio-
em reductionis ad arbitrium boni
ri; & hi sunt *Baptist. in tract. de
bitr. lib. 7. cap. 15. col. 2. in princ.
rs. sed certè, &c. Azeved. in L. 4.
. 21. lib. 4. recopilat. num. 43.
adill. in L. 1. ff. delegat. 2. n. 38.
rn. consil. 177. col. 4.*

Alia opinio est illorum, qui asse-
nt, renuntiationem valere, ad
oc, ut reductio peti nequeat pro
iacumque læsione, nisi læsio sit
normis ultra dimidiam, vel enor-
issima; & ita tenent *Marant. de
din. judic. part. 6. tit. de appellat.
um. 127. Gregor. Lop. in L. 28,
. 11. partit. 5. verb. causa desfa-
isada, Pap. in cap. Quintavall.
jurejurand. col. 8. Paul. cons. 574.*

Ego verò veriore opinionem
imam esse, puto, quam ita pro-
: vel datur libera potestas arbi-
toribus lædendi, renuntiando
icumque læsioni, tantummodo;
etiam specificè renuntiatur læ-
oni in sexta parte, & reductioni,
vocationique ex hoc capite ar-
tramenti?

Si tantummodo datur dicta li-
rtas, id non obstat; quia libertas
dendi arbitratoribus concessa per
æcumque generalissima verba,
telligitur de læsione supportanda
bitrio boni viri, & non maiori,
*istejon. in suo alphabet. verb. ar-
ter, & arbitrator. num. 11. Men.
arbitr. in proœm. n. 6. & quest.
& quest. 6. Rot. part. 14. recent.*

*decis. 240. num. 11. & decis. 410.
Dec. in L. 1. num. 96. Cod. de serv.
fugitiv. & in cap. ne innitiaris n.
4. & 5. de constitut. Tapat. var. sen-
tentiæ. tit. 78. per tot.*

Atqui læsio supportabilis arbi- 6
trio boni viri est læsio iusti arbitra-
menti ex sexta parte; quia bonus
vir tantummodo istam suffert, *Ca-
strenf. consil. 200. col. 2. vol. 1.*

Ergo nequit renuntiari læsio in 7
sexta parte, nec intelligitur renun-
tiata, nec ex ejus capite reductio
arbitramenti ad arbitrium boni
viri, aut bonorum virorum; sed
solum intelligitur renuntiata læsio
illa minor.

Si autem in specie renuntiatur 8
reductioni, & revocationi arbitra-
menti etiam ex capite læsionis in
sexta parte, non tenet renuntiatio;
beneficium enim *L. 2. Cod. de res-
cind. vendit. ex capite læsionis enor-
mis nequit in nostrò Portucaliæ
regno renuntiari, ut est Ordinat.
lib. 4. tit. 13. §. 9.*

Atqui arbitrator in sexta parte 9
lædens, enormiter lædit; & læsio
arbitramenti in parte enormis di-
citur, ut ego probavi *hac glosa 3.
controvers. 1. n. 7. cum Fachin. Castr.
& aliis jurib. ergo,*

CONTROVERSIA. III.

Utrum reductio ad bonorum viro-
rum arbitriū intra certum tem-
pus, & quantum peti debeat?

SUMMARIA

I C Um distinctione resol-
vitur.

2 Re,

2 Refertur prima contrariarum opinio.

3 Refertur secunda contrariarum opinio.

4 Refertur tertia contrariarum opinio.

5 Refertur quarta contrariarum opinio.

6 Ab omnino simili valet argumentum.

7 Arbitramentum super pretio venditionis, est istius pars, esequitur eandem contractus naturam.

8 Contractus emptionis ob læsionem ultra dimidiam rescindi potest usque ad annos quindecim.

9 Propter læsionem enormissimam perpetuo agi potest.

10 Ex contractu enormissimè læsivo non transit dominium ab alienante.

11. Parium eadem est dispositio.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum reductio arbitramenti ad arbitrium boni viri, aut bonorum virorum debeat intra certum tempus peti, & intra quantum?

I Resolutivè cum distinctione respondeo: aut reductio petitur ex capite læsionis in sexta parte? aut ex capite læsionis ultra dimidiam? aut ex capite læsionis enormissimæ.

Si petitur ex capite læsionis in sexta parte, debet peti reductio intra annum, si ex capite læsionis ultra dimidiam, potest peti redu-

ctio usque ad quinquaginta annos; si ex capite læsionis enormissimæ, perpetuo peti potest reductio. Illico à num. 6. infra resolutionem meam probabo.

Contrarias inter se, & indistinctas opiniones invenio: prima opinio est, quæ indistincte docet, reductioem ad arbitrium boni viri peti posse usque ad triginta annos. Ita Marant. de ordin. judic. part. 6. tit. de appellat. num. 124. & 267. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 65. num. 5. & conf. 945. n. 22. Reb. part. 2. decis. 192. n. final. ubi Additionat novissime alios remissive citat; sequitur hanc opinionem Barb. ad Ord. lib. 3. tit. 17. §. 5. Lancelot. de attentat. cap. 12. limitat. 50. num. 183. Afflict. decis. 132. Præp. in cap. à iudicibus 2. quæst. 6. in quæst. 9. Soar. receptar. sententiar. liter. A. num. 254. Socin. conf. 120. vol. 2. num. 5. Felin. in cap. quoad consultationem in fin. de re judicat. Oldrad. conf. 156. Bald. in L. final. versic. quero, usque ad quantum tempus, &c. Cod. de contrahend. emption. Angel. conf. 314. & 315. num. 1. Dec. conf. 39. num. 6. Corn. consil. 17. num. 177. liter. P. vol. 2.

Secunda contrariarum opinio est, quæ indistincte docet, reductioem ad bonorum virorum arbitrium, debere peti intra annum, & ita docent Bald. de præscription. part. 4. quartæ principalis à num. 105. Bartol. in L. societatem, ff. pro socio.

Tertia contrariarum opinio asserit, reductioem peti posse usque ad

ad triginta annos, &c.

trajudicialiter intra annum con-
questam fuisse partem querelofam,
requiri, & ita docent *Cancer. part.*
1. variar. resolut. cap. 21. num. 26.
versic. hæc tamen conclusio, &c.
Cortiad. decis. 239. num. 21. in
med. Alex. consil. 95. & consil. 183.
num. 3. lib. 6. & his non citatis,
novissime Gonçalves ad Ord. lib. 3.
tit. 17. §. 5. num. 2.

5 Quarta contrariarum opinio re-
solvit, reductionem ad bonorum
virorum arbitrium debere peti in-
tra decem dies, & ita docent *Gre-*
gor. Lop. in L. 35. tit. 4. partit. 3.
glos. 7. vers. quod de jure communi,
&c. Cevall. commun. contr. com-
mun. quæst. 89. num. 1. & 3. Olan.
com. jur. lit. R. num. 2. speculat.
lib. 1. particul. 1. tit. de arbitr. &
arbitrat. §. sequitur, vers. sed intra
quod tempus, &c.

6 Ego verò veriore resolutionem
meam casus distinguentem
esse, puto; & distinctionis pars
prima probatur ex *Ord. lib. 3. tit.*
17. §. 5. ibi: e quando o arbitra-
mento for feito por arbitradores
aprovados pelas partes, e ajura-
mentados, se alguma dellas se sentir
aggravada, e pedir, que seja redu-
zido a arbitrio, e bom juizo dos
juizes, como dito he, podelo-ha fa-
zer do dia, que o arbitramento for
feito, até hum anno cumprido, quæ
lex loquitur in læsione sextæ partis
justi arbitramenti, ut patet poste-
riori, §. & casus illius legis similis
est nostro hujus controversiæ; ergo
procedit etiam in illo, cùm à simili
valeat in jure argumentum, ut

cuman. de Pactar de bai. ult.
2. ap. 13. num. 12.

Secunda distinctionis pars pro-
batur; quia arbitramentum pretii
venditionis est istius contractus
pars, & ejusdem naturæ, & dicitur
contrahentium dispositio, *Signor.*
cons. 251. num. 1. vers. item factum,
Jason. in L. cum te transegisse Cod.
de transact. notabil. 2. Ancharran.
cons. 208. num. 13. in fin. Cuman.
cons. 23. circ. fin.

Atqui emptionis contractus, & 8
contrahentium dispositio rescindi
potest ex capite læsionis ultra di-
midiam usque ad quindecim an-
nos, ut est *Ord. lib. 4. tit. 13. §. 5.*
& §. 7. ergo similiter arbitramen-
tum, si ex capite læsionis ultra di-
midiam rescindi petitur, & ex eo
capite ad bonorum virorum arbi-
trium reduci.

Tertia distinctionis pars proba-
tur; quia ex capite læsionis enor-
missimæ perpetuo agi potest, *Ca-*
bed. part. 1. decis. 70. num. 3. in
med. ibi: probata læsione enormis-
sima, (quo casu manet probatus
dolus) perpetuò agi potest; nec
enim qui est in dolo, & mala fide,
ullo tempore præscribere potest,
cap. ult. de præscript. & ita senatum
censuisse, testatur Gam. decis. 266.
num. 1.

In casu enim contractus enor-
missimè læsivi nunquam dominiū
ab alienante exiit, *Gabr. Per. de*
Castr. decis. 15. num. 3. in med. ibi:
Senatus censuit, ex læsione enor-
missima agi posse reivendicatione.
etiam contra tertium possessorem,
cujus assertionis fundamentum est,
quia

quia enormissima læsione confide-
ratur dolus, L. superflite Cod. de
dolo, cujus interventu contractus
à principio corrumpitur, & perpetuo
res vendita peti potest, Gam. decis.
66. num. 3. & decis. 95. num. 3. &
decis. 198. & 266. Sicque suppo-
nendum hoc casu, nunquam ab
alienante dominium exiisse, &c.

II Atqui cum arbitramentum rescindi petitur, & reduci ex capite læsionis enormissimæ, eadem, & par est ratio, ut patet: ergo par debet esse dispositio ex regul. cap. inter corporalia, cap. sicut ergo de translation. Episcop. L. si socer in fin. ff. solut. matrim. & aliarum similibus legum.

Ad titulum I. §. I.

In verbis ibi: *devese a parte def-
contente soccorrer ao juiz, a que o
conhecimento pertencer, que mande
fazer outro arbitramento por ho-
mens bons.*

GLOSA IV.

CONTROVERSIA I.

& unica.

*Cum lex non disponat, apud quem
judicem reductio peti debeat, &
quis de hoc cognoscere debeat, &
ad quem cognitio pertineat; sed
disputandum relinquit; disputa-
re debemus.*

Utrum ad unius, vel alterius con-
trahentis, aut arbitratoris judi-
ces hæc cognitio pertineat, ad
hoc ut reductio peti possit;

SUMMARIA.

1. **E**xponitur quæstio.
2. **E** Resolvitur, cognitionem pertinere ad judicem, ad quem, semoto compromisso, recurrendum erat pro venditione rescindenda.
3. Refertur opinio prima contraria.
4. Refertur secunda opinio contraria.
5. Refertur tertia opinio contraria.
6. Refertur quarta opinio contraria.
7. Arbitramentum est venditionis pars, & ejusdem naturæ, & dicitur contrahentium dispositio.
8. Non possumus regulam stabilire, quod sit in judice rei, vel alterius.

QUÆSTIO.

Controvertitur: apud quem iudicem debeat reductio arbitramenti ad arbitrium bonorum virorum peti?

Resolutivè respondeo, quod reductio peti debet coram iudice, apud quem petenda esset venditionis rescissio in casu, quod ipsimet contrahentes pretium definissent.

Ita tenent viginti Doctores suo ordine citandi.

I Phœb. part. 2. decis. 192. n. 10.
ibi: *recurrendum est ad illum,
qui alias, semoto compromisso,
vel*

vel arbitramento, index futurus erat.

- 2 Marant. de ordin. judic. part. 3. sextæ part. principal. act. 2. tit. de appellat. n. 126. ibi:

Secundo quæro; quis erit judex adeundus in ista reductione? Ego teneo primam partem, scilicet, quod petatur coram judice ordinario, qui esset futurus judex causæ; per prædictas decisiones, quæ videntur facere opinionem magis communem.

- 3 Chir. in suis commun. opinion. verb. reductio, ubi dicit, hanc sententiam apud jurisprudentiæ maxime peritos magis receptam esse.

- 4 Guerreir. tract. 1. de invent. lib. 2. cap. 1. n. 34. & 36. in fin.

- 5 Scac. de appellation. quæst. 13. num. 174.

- 6 Practic. Ferrariens. in form. libell. ad compromiss. vers. nec reductio n. 5.

- 7 Mascard. vol. 3. de probat. conclus. mih. 1259. ubi Addit.

- 8 Cævall. commun. contr. com. quæst. 89. n. 7.

- 9 Cart. de arbitr. conf. 5. h. 2.

- 10 Lanfranc. de arbitr. part. ultim. quæst. 19.

- 11 Philip. Franch. in rubrie. de appellation.

- 12 Blanc. de compromiss. quæst. 10. num. 13.

- 13 Gratian. forens. tom. ult. in decis. 86. in addition. sub n. 1.

- 14 Paul. de Castr. in L. si suspecta §. final. ff. de inoffic. test. & in L. 2. Cod. ubi, & apud quæ, tom. 1.

- 15 Anton. Thesaur. decis. Pedemont. 14. n. 1. & judicatum ita fuisse, refert n. 5.

- 16 Abbas in cap. quintavallis de jurejurand. n. 39. & in cap. exposita de arbitr. col. 2.

- 17 Socin. consil. 18. n. 31. lib. 1.

- 18 Frederic. consil. 285.

- 19 Roland. consil. 24. vol. 3. num. 12.

- 20 Alex. consil. 131. n. 1. lib. 2.

Quatuor deinde opiniones, & 3 inter se bella gerentes invenio; prima illarum asserit, reductionem petendam esse coram judice arbitratoris; quam opinionem tenent duodecim Doctores suo ordine citandi.

- 1 Avendan. de exequend. mandat. part. 1. cap. 1. num. 27. ibi: *Si dubitetur, coram quo judice debeat reduci ad boni viri arbitrium? Sine dubio adeundus est judex, in cujus jurisdictione sunt judices arbitratores; & non judex illius partis, adversus quem petitur.*

- 2 Hermosil. in L. 9. tit. 5. partit. 5. glos. 5. n. 12. in fin.

- 3 Gregor. Lop. in L. 23. tit. 4. partit. 3. verb. em aquel lugar num. 15.

- 4 Azeved. in L. 4. tit. 18. lib. 4. recopilat. n. 24.

- 5 Petr. Barbof. in L. hæres absens §. proinde, ff. de judic. num. 39.

- 6 Angel. Perusin. in L. si suspecta, §. ult. ff. de inoffic. testament.

- 14 Felin. in cap. 1. de præscript. col. 5.
- 7 8 Joan. Andr. in cap. statutum, §. cum autem de rescript. in 6.
- 9 Gutierr. confil. 51. n. 24.
- 10 Cacher. decis. 150. n. 5.
- 11 Roman. confil. 265.
- 12 Afflict. decis. 51.

4 Secunda contrariarum docet opinio, reductionem petendam esse coram iudice illius, contra quem reductio petitur, & est reus in ipsa lite reductionis; quam opinionem tenent multi relati *per Chir. commun. opinion. versic. reductio, & Covarruv. var. resolut. lib. 2. cap. 12. num. 1. Imol. in cap. Quintavallis de jurejurand. n. 39. Cavalc. in resolut. lib. 2. cap. 12.*

5 Tertia contrariarum opinio asserit, reductionem petendam esse apud iudicem illius contra quem laudum est datum, & enormiter, vel alia læsione lædit, aut est pluri læsus, vel maximè offensus; & ita tenent *Cancer. variar. resolut. part. 1. cap. 21. num. 24. in fin. Mich. Ferr. in observant. reg. aud. part. 3. observ. cap. 219. Gail. practicar. observat. cap. 1. num. 49. & latius cap. 149. quem refert Gaspar. Thesaur. in addition. ad patrem suum Anton. Thesaur. decis. 14. liter. A.*

6 Quarta contrariarum opinio asserit, reductionem peti debere apud iudicem, in cuius territorio factum fuit compromissum, sit, vel non sit, arbitratoris, sit, vel non sit, contrahentium, & etiamsi nullius istorum sit; hujus opinionis sunt

Guilhelm. Durand. part. 1. lib. 1. particul. 1. tit. de arbitr. arbitrat. §. 1. num. 4. versic. sed quis erit ille bonus vir, cuius arbitrium est sequendum, ut prædixi? Respondeo; iudex loci, &c. Angel. in quadam sua disputat; quam refert. Vall. confil. 24. n. 3. in fin.

In tanta opinionum varietate, meliorem, communiorum, veriorumque esse opinionem resolutionis meæ, puto; quia contractus emptionis pars est arbitramentum pretii, ut dixi ad hunc *titul. 1. §. 1. glos. 3. controvers. 3. n. 7.*

Ergo recte dico, quod rescissionem arbitramenti petendam esse apud iudicem, apud quem petenda erat venditionis rescissio, si partes pretium definissent, cum arbitratores loco, & vice partium pretium taxent; ideoque certam regulam non possumus stabilire, quod sit apud iudicem rei, vel actoris, sed debet esse apud iudicem, coram quo venditio rescindenda erat; & ista est regula certa.

Ad tit. 1. §. 1.

In verbis: *E naõ se acordando, entaõ arbitre esse juiz com elles.*

G L O S A V.

CONTROVERSIA I.

Utrum iudex, ad quem recurritur, debeat præcise cum uno arbitratorum concordare?

S U M M A R I A.

1 Q Uæstio proponitur, & resolvitur.

2 Tertius arbitrato tenetur con-

cordare cum uno.

3 Judex non tenetur præcise
concordare; & n. final.

4 A' diversis non fit illatio.

5 Lex de uno casu loquens, alios
non excludit.

6 Argumentum à contrario sen-
su validum est.

7 Et pro lege legis contrarius
sensus habetur.

8 Argumentum à contrario sen-
su non valet, si absurdus se-
quatur intellectus.

9 Probatur resolutio.

QUÆSTIO.

COntrovertitur: utrum judex,
ad quem recurritur, debeat
præcise cum uno arbitratorum
concordare?

1 Resolutivè respondeo negati-
vè, nempe non teneri cum uno
arbitratorum concordare, sed po-
test diversam stabilire sententiam,
& tantummodo, si ei justum vide-
retur, concordare possit, non vero
tenetur. Ita docent *Cancer. part. 1.
var. resolut. cap. 21. num. 4. versic.
contrarium tamen praticari video,
&c. Parlador rerum quotid. in sex-
quicent. different. 43. §. 2. ex Bald.
in consil. 97. lib. 5. & probbo n. fin.*

2 Nec obstat, quod tertius in casu
discordiæ, vulgo *terceiro louvado*,
tenetur cum duorum uno concor-
dare, ut dicunt *Barbos. ad Ord. lib.
3. tit. 17. §. 4. num. 1. Valasc. de
partit. cap. 9. num. 49. Imol. & Fe-
lin. in cap. suspensiones de offic. de-
legat. Jeronim. Gabr. cons. 168.*

Tom. I.

quest. 2. num. 3.

Respondeo enim in hoc casu, 3
judicem, non ut tertium arbitrato-
rem, arbitrari, sed tanquam bo-
num virum; ac per consequens
ex ipsa conclusione non sequitur,
non esse veram resolutionem me-
am, quæ asserit, quod judex non
tenetur præcise concordare.

Quia à diversis non fit illatio, 4
*Cordeir. dub. 4. num. 8. & dub. 11.
num. 68. L. inter stipulantem, §.
sacram ff. de verbor. obligat. Lan-
din. de sindicat. tract. 1. cap. 18.
num. 19. Almeyd. alleg. 5. num. 19.*

Neque obstant verba sequentia
nostri textus ibi: *E acordando se elle
com cada hum dos arbitraadores, isto
fique firme, e valioso por firmesa do
dito contrato.*

Respondeo enim, legem de ca- 5
su concordie meminit ad hoc ut
validus, & firmus maneat contra-
ctus, si judex cohæret arbitrato-
rum uno; nihil verò disponit de
casu, in quo judex non cohæreat;
ac per consequens decidi debet per
jus commune, cum ab Ordinatio-
ne sit omissus; & siquidem lex de
uno casu loquens alios non exclu-
dit, nec contrarium disponere di-
citur, *Cordeir. dub. 2. num. 25. Ægid.
in L. 1. Cod. de Sacrosanct. Eccles.
in init. part. 4. n. 6. & 11.*

Nec obstat, si dicas, quod lex, 6
dum disponit, quod firmus maneat
contractus, si judex cohæreat, dis-
ponere censetur, quod infirmus
maneat, si non cohæreat, per ar-
gumentum à contrario, ac per con-
sequens, ut valide judex procedat,
illum obligat ad cohærendum; cum
E 2 argu-

argumentum à contrario sensu validum est, *Cordeir. dub. 19. num. 6. & dub. 40. n. 5. & dub. 52. n. 50.*

7 Ita ut legis contrarius sensus pro lege habetur, ut ait idem *Cordeir. dub. 14. num. 5. & dub. 52. num. 50. & dub. 2. num. 13. Valasc. de partit. cap. 16. num. 26. Morais de execut. lib. 2. cap. 7. num. 6. Reynos. observ. 42. num. 13. Portug. de donat. lib. 1. preliud. 2. n. 76. in fin.*

8 Respondeo enim, has regulas limitari duobus, & aliis modis: primus est, cum à dispositione à contrario legis sensu, sequitur absurdus intellectus; tunc enim non valet argumentum à contrario sensu legis; ut ait idem *Cordeir. dub. 51. num. 28, citans Menoch. & Carvalh. & ultra illum, ita dicunt sess. decis. 146. num. 13. Oter. in interpretat. cap. final. de pact. num. 60. Protal. in tract. de consort. & fidei commiss. legal. cap. 2. n. 18.*

Quod verò à contrario legis nostræ sensu absonus, & absurdus sequatur intellectus, patet; quia evenire potest casus, in quo unus arbitrator enormiter, vel enormissime lædat emptorem, arbitrando, maximum, & eximium pretium; alter verò bonorum virorum arbitratorum enormiter, vel enormissime venditorem lædat, arbitrando, eximie infimum pretium; in hoc casu læsivo ex parte utriusque bonorum virorum arbitratorum, quæro; an esset rationi consentaneum; juri que congruum, quod iudex ille, qui adeundus est, ut læsionem auferat, & arbitrium viri boni sequatur, ut contrahentium

nullus conqueri de lætione possit; cum læsivo laudo cohaereat, & læsivum sequatur arbitrum, læsione, que procedat, & ad id præcise teneatur ille, qui aditur ad læsiones tollendas, rectitudine, arbitrioque boni viri procedendum? Certe, neminem mentis compotem affirmaturum, id rationi consentaneum, & congruum esse, affirmare audeo: ergo non valet argumentum à contrario legis sensu, neque ab isto contrariam asserere possumus dispositionem.

Tandem meam probo resolutionem ex *Ord. lib. 3. tit. 17. §. 3. in fin.* liberum arbitrium judici concedente ibi: *as arbitrarão ou tra vez, segundo seu verdadeiro juizo, confirmando, accrescentando, ou diminuindo o arbitramento feito pelos principais arbitradores, segundo lhes bem parecer.*

Ergo sicut illa lex in quasi identico casu liberum judici arbitrium dedit, ita in simili denegare non dicamus, ut in nostro casu; ideoque non obstat de casu concordiae recordari, & de casu discordiae non meminisse, & illum omittere; sicut enim ommissus debet decidi ex alia lege, aut juribus.

CONTROVERSIA II.

Utrum à sententia judicis, qui propter reductionis querimoniam arbitratus fuit, & sententiam protulit, detur appellatio; vel an per nostram legem sublata sit?

SUMMARIA.

reductionem? Ita docent viginti
duo Doctores suo ordine citandi.

- 1 **Q**uestio proponitur.
- 2 Resolvitur affirmativè.
- 3 Refertur cōtraria opinio.
- 4 Refertur alia modificativa opinio.
- 5 Appellationes regulariter permissæ sunt.
- 6 Et in dubio appellationi deferendum est.
- 7 Appellatio est defensio.
- 8 Appellatio innocentiae præsidium.
- 9 Vacatur triaca contra judicum venena.
- 10 A' sententia desertionis appellationis datur appellatio.
- 11 Refertur opinio contraria.
- 12 A' sententia judicis, ut bonus vir, arbitrantis datur appellatio.
- 13 Leges supponunt terminos habiles.
- 14 Leges de casu frequentiori disponunt, & disponere censetur, & non de raro.
- 15 Leges de frequentiori casu disponentes, nihil circa minus frequentes disponere censetur.

QUÆSTIO.

- 1 **C**ontrōvertitur: utrum appellatio detur à sententia judicis ut bonus vir, arbitrantis?
- 2 Resolutivè respondeo affirmativè, nempe appellationem dari à sententia judicis arbitrantè poss.

- 1 Andr. Gail. lib. 1. practicar. observat. 149. n. 5. ibi: *An autem à judice reductionis confirmante, vel retractante laudum, appellari possit?* Baldi opinionē, tanquam æquio-rem, & à multis approbatissimis auctoribus approbatam sequor, & ibi: *Sententia reductionis perinde habetur, ac si à judice ordinario lata esset: igitur beneficium appellationis gravato auferri nequit.*
- 2 Menoch. consil. 217. lib. 3. n. 29. & 30. ibi: *Quando à laudo arbitrorum, vel arbitratorum, à quo appellari non potest, sed peti reductio ad arbitrium boni viri, quòd postea quam is vir bonus cognovit super ea reductione, à sua declaratione, & sententia an possit appellari?* Hoc sanè casu, quidquid dixerit Benint; recepta magis opinio Doctorum est, quòd appellari possit.
- 3 Salgad. de protect. reg. part. 3. cap. 13. n. 8. ibi: *Jam his temporibus, Baldi, & sic ut sit permissa appellatio à judice addito per viam reductionis tanquam bono viro, sive moderetur arbitramentum, sive confirmet, vel infirmet; & æquitas, praxis, & Doctorum concursus, approbant; & sequuntur.*
- 4 Covarruv. lib. 2. var. resolut. cap. 2. n. 4. & 5. ubi communio-riorem

argumentum à contrario sensu validum est; *Cordeir. dub. 19. num. 6.*

& dub. 40. n. 5. & dub. 52. n. 50.

7 Ita ut legis contrarius sensus pro lege habetur, ut ait idem *Cordeir. dub. 14. num. 5. & dub. 52. num. 50. & dub. 2. num. 13. Valasc. de partit. cap. 16. num. 26. Morais de execut. lib. 2. cap. 7. num. 6. Reynos. observ. 42. num. 13. Portug. de donat lib. 1. prelud. 2. n. 76. in fin.*

8 Respondeo enim, has regulas limitari duobus, & aliis modis: primus est, cum à dispositione à contrario legis sensu, sequitur absurdus intellectus; tunc enim non valet argumentum à contrario sensu legis; ut ait idem *Cordeir. dub. 51. num. 28. citans Menoch. & Carvalh. & ultra illum, ita dicunt sess. decis. 146. num. 13. Oter. in interpretat. cap. final. de pact. num. 60. Protol. in tract. de consort. & fidei commiss. legal. cap. 2. n. 18.*

Quod verò à contrario legis nostræ sensu absonus, & absurdus sequatur intellectus, patet; quia evenire potest casus, in quo unus arbitrator enormiter, vel enormissime lædat emptorem, arbitrando, maximum, & eximium pretium; alter verò bonorum virorum arbitratorum enormiter, vel enormissime venditorem lædat, arbitrando, eximie infimum pretium; in hoc casu læsivo ex parte utriusque bonorum virorum arbitratorum, quæro; an effet rationi consentaneum; juriq; congruum, quod iudex ille, qui adeundus est, ut læsionem auferat, & arbitrium viri boni sequatur, ut contrahentium

nullus conqueri de lætione possit; cum læsivo laudo cohæreat, & læsivum sequatur arbitrium, læsione, que procedat, & ad id præcise teneatur ille, qui aditur ad læsiones tollendas, rectitudine, arbitrioque boni viri procedendum? Certe, neminem mentis compotem affirmaturum, id rationi consentaneum, & congruum esse, affirmare audeo: ergo non valet argumentum à contrario legis sensu, neque ab isto contrariam asserere possumus dispositionem.

Tandem meam probo resolutionem ex *Ord. lib. 3. tit. 17. §. 3. in fin.* liberum arbitrium judici concedente ibi: *as arbitrarão ou tra vez, segundo seu verdadeiro juizo, confirmando, accrescentando, ou diminuindo o arbitramento feito pelos principais arbitradores, segundo lhes bem parecer.*

Ergo sicut illa lex in quasi identico casu liberum judici arbitrium dedit, ita in simili denegare non dicamus, ut in nostro casu; ideoque non obstat de casu concordia recordari, & de casu discordia non meminisse, & illum omittere; sicut enim omissus debet decidi ex alia lege, aut juribus.

CONTROVERSIA II.

Utrum à sententia judicis, qui propter reductionis querimoniam arbitratus fuit, & sententiam protulit, detur appellatio; vel an per nostram legem sublata sit?

SUMMARIA.

reductionem? Ita docent viginti
duo Doctores suo ordine citandi.

1 **Q**uestio proponitur.
2 Resolvitur affirmativè.
3 Refertur cōtraria opi-

4 Refertur alia modificativa opi-
nio.

5 Appellationes regulariter per-
missæ sunt.

6 Et in dubio appellationi defe-
rendum est.

7 Appellatio est defensio.

8 Appellatio innocentiae præsi-
dium.

9 Vacatur triaca contra judicum
venena.

10 A' sententia defertionis appel-
lationis datur appellatio.

11 Refertur opinio contraria.

12 A' sententia judicis, ut bonus
vir, arbitrantis datur appel-
latio.

13 Leges supponunt terminos
habiles.

14 Leges de casu frequentiori
disponunt, & disponere cen-
setur, & non de raro.

15 Leges de frequentiori casu
disponentes, nihil circa mi-
nus frequentes disponere
censetur.

QUESTIO.

1 **C**ontrovertitur: utrum ap-
pellatio detur à sententia ju-
dicis ut bonus vir, arbitrantis?

2 Resolutivè respondeo affirmati-
vè, nempe appellationem dari à
sententia judicis arbitrantis poss-

1 Andr. Gail. lib. 1. practicar.
observat. 149. n. 5. ibi: *An
autem à judice reductionis
confirmante, vel retractante
laudum, appellari possit?* Bal-
di opinionē, tanquam æquio-
rem, & à multis approbatissi-
mis auctoribus approbatam
sequor, & ibi: *Sententia re-
ductionis perinde habetur, ac
si à judice ordinario lata esset:
igitur beneficium appellatio-
nis gravato auferri nequit.*

2 Menoch. consil. 217. lib. 3. n.
29. & 30. ibi: *Quando à lau-
do arbitrorum, vel arbitrato-
rum, à quo appellari non po-
test, sed peti reductio ad arbi-
trium boni viri, quod postea
quam is vir bonus cognovit
super ea reductione, à sua de-
claratione, & sententia an
possit appellari?* Hoc sanè ca-
su, *quidquid dixerit Benint;
recepta magis opinio Docto-
rum est, quod appellari possit.*

3 Salgad. de protect. reg. part.
3. cap. 13. n. 8. ibi: *Jam his
temporibus, Baldi, & sic ut sit
permissa appellatio à judice
addito per viam reductionis
tanquam bono viro, sive mo-
deretur arbitramentum, sive
confirmet, vel infirmet; &
æquitas, praxis, & Doctorum
concurfus, approbant; & se-
quuntur.*

4 Covarruv. lib. 2. var. resolut.
cap. 2. n. 4. & 5. ubi commu-
norem

- niozem hanc opinionem esse, dicit, licet ita ad resolvendum ita dubium se afferat, ut post latam per orationem, ancipitem se esse dicat.
- 5 Molinæus in addition. ad Alex. consil. 106. sub n. 6. liter. B. & in verb. appellatio, ubi dicit, hanc opinionem esse veram, & ita videre in regno Franciæ semper observatam, & practicam.
 - 6 Benintend. decis. 15. per totam, ubi concludit, hanc communiozem esse sententiam.
 - 7 Fachin. controversiar. jur. lib. 8. cap. 96. ubi fundamentis contrariis satisfacit.
 - 8 Vitalin. in tract. de clausul. in clausul. de reduct. ad arbitriū boni viri cap. final. ad fin. ubi ita in senatu decisum refert.
 - 9 Scac. de appellat. quæst. 17. limitat. 14. n. 3. & de caus. civil. lib. 1. cap. 2. sub n. 456.
 - 10 Nicel. in tract. de concord. glos. concord. 6. fallentia 12. num. 46.
 - 11 Marques. de commission. à laud. part. 1. cap. 17. n. 23.
 - 12 Cardinal. Tusch. practicar. conclus. liter. A. conclus. 414. per totam.
 - 13 Cevall. commun. contr. commun. quæst. 453. tom. 1.
 - 14 Alex. in suo consil. 106. lib. 3. n. 7. col. 2.
 - 15 Bald. omnium antesignanus in L. 1. Cod. ne liceat tertio provocar. n. 10.
 - 16 Villalob. in ærar. commun. opinionem. verb. reductio lib. 6.
 - 17 Magon. decis. Lucen. 37. n. 4.
 - 18 Additionat. ad Pract. Papiens. in libell. ad pœn. compromiss. in glos. nec reductio sub num. 9. in liter. A. vers. contrarium.
 - 19 Ruginel. de appellation. §. 2. cap. 3. à quib. person. appelletur n. 79.
 - 20 Afflict. in commentar. ad constitut. in rubric. appellation. tempor. n. 42. & sequent.
 - 21 Anton. Butr. in cap. Quintavallis de jurejurand.
 - 22 Aretin. in cap. super his de accusation. n. 47.
- Bald. iterum in L. 1. & unic. Cod. si de momentan. possession. & in cap. Pastoralis de appellation. column. 3. Alexand. iterum in L. 1. ff. de legat. 2. column. final. & Boer. decis. 284. col. final. n. 26.*
- Contrariam, & negativam opinionem, nempe non dari appellationem à sententia judicis arbitrantis, ut vir bonus, post reductionem, docent quindecim Doctores suo ordine citandi.
- 1 Bolognin. ad Anan. consil. 51. dicens, ab hac opinione recedendum non esse.
 - 2 Lanfranc. in tract. de arbitr. quæst. 12.
 - 3 Pract. pap. in libell. ad pœn. compromiss. §. nec reductio num. 19.
 - 4 Bartol. in L. 1. ff. de legat. 2. num. 18. & in L. 3. §. 1. vers. bonum, ff. de arbitr.

- 5 Innocent. in cap. presenti de reſcript.
 - 6 Joan. Andr. Additionat. ad ſpecul. Durand. titul. de appellat. §. in quibus verſ. quid ſi convenerit liter. B.
 - 7 Salicet. in clement. in omnibus de appellat. & in L. cum antea quaſt. penult. Cod. de arbitr. & in L. ſocietatem, §. arbitratorum, ff. pro ſocio in quaſt. 20.
 - 8 Philip. Franc. in cap. dilectio n. 39. in fin. de appellation.
 - 9 Abb. in cap. Quintavallis de jurejur. n. 40. & conſil. 38. lib. 1.
 - 10 Paul. de Caſtr. conſil. 121. n. 8. lib. 2.
 - 11 Card. conſil. 140.
 - 12 Roman. in rubric. ff. de arbitr. num. 9.
 - 13 Fulgoſ. conſil. 111. & conſil. 113.
 - 14 Cæpol. conſil. civil. 16.
 - 15 Socin. junior. conſil. 15. col. 2. lib. 1.
 - 4 Alia, & modificativa opinio illorum eſt, qui dicunt, & reſpondent diſtinguendo ita: vel judex concordavit cum arbitramento aliquo, vel non? Si concordavit, non datur appellatio; ſi verò diſcordavit, appellare licet; Ita Marc. Anton. Blanc. in tract. de compromiſſo quaſt. 10. num. 20. ad fin. Lancelot. Robert. de attentat. part. 2. cap. 16. num. 32. Imol. conſil. 130. quod incipit, in caſu præmiſſo, &c. prop. finem.
- Ego verò veriore opinionem
- primam eſſe, puto, aſſerens, quod num. 2. affirmavi, quam ſententiam non ſolum ſequuntur viginti duo Doctores dict. n. 2. citati, ſed etiam ultra illos, ita tenent quatuor, quos illis addo, & ſunt Camil. Borrel. in tract. de compromiſſ. §. 8. gloſ. 4. Blaſ. in tract. de arbitr. quaſt. penultim. column. penult. Felin. in cap. ſuper his de accuſation. num. 13. Paris. conſil. 55.
- Ratio reſolutionis eſt; quia regulariter quæcūque, & omnis appellatio in quolibet caſu permiſſa eſt, ut eſt *textus in L. & maioribus 20. L. in multis Cod. de appellation. Phæb. p. 1. areſt. 62. in med. Cabed. in part. 1. deciſ. 56. num. 4. Barb. ad Ord. lib. 3. tit. 70. ad principium num. 1. gloſ. in L. reſtituere in fin. ff. de reivendicat. Tiraquel. de privileg. pia cauſ. privileg. 153. Azeved. in L. 1. tit. 18. lib. 4. nov. recopilat. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 60. num. 1. & conſil. 271. num. 17. & deciſ. 27. n. 4.*
- Et adhuc ſi ſumus in dubio, de-
ferendum eſt appellationi, ut do-
cet ſpeculat. Durand. in tit. de ap-
pellat. §. nunc dicamus num. 2. in
fin. & ſub num. 6. & num. 8. lib. 2.
gloſ. in cap. ut debitus verb. ex ra-
tionabili cauſa de appellat. Hyp-
polit. conſil. 84. num. 4. Menoch.
conſil. 345. num. 49. Bellacomb. tom.
2. commun. opinion. lib. 7. tit. 21.
num. 137. Gratian. forenſ. cap. 41.
num. 7. Marquesan. in tract. de
commiſſion. tit. de commiſſion. ap-
pellat. cap. 1. num. 7. Franch. de-
ciſ. 120. num. 4. Philip. Franc. in
cap. de priori 31. & in cap. 45.
num.

num. 18. & in cap. ut debitus sub
num. 43. vers. in eadem, &c. tit.
de appellat. Joan. Andr. in addit.
ad specul. tit. de appellation. §. nunc
lib. 2. & in cap. pastoralis 28. n. 10.
in fin. de offic. judic. delegat. Alex.
in cap. cum speciali §. porro de ap-
pellat. sub num. 16. Rebuf. de sent.
execut. artic. 7. glos. 1. num. 3. An-
guris. cons. 76. sub num. 1. & 2.
lib. 6. Nevisan. consil. 44. num. 9.
Crot. consil. 124. num. 11. Roland.
cons. 34. num. 3. vol. 3. Cornasan.
decis. Rot. Lucens. 193. num. 1. Ti-
ber. Decian. consil. 44. n. 32. vol. 1.
Fulv. Pacian. consil. 127. n. 1. & 18.

7 Cum appellatio sit defensio, ex
L. 1. ff. de appellat. cap. suggestum
de appellat. Marant. de ordin. ju-
dic. part. 6. tit. de appellat. n. 247.
Panormitan. in rubric. de appellat.
num. 6. Socin. cons. 195. col. 3. vol. 2.
Bifignet. decis. fin. num. 3. de appel-
lat. Alex. cons. 113. num. 5. lib. 5.
Scac. de appellat. quest. 16. num. 4.
& limit. 1. à num. 21. & quest. 3.
sub num. 1. Paz in prax. in proœm.
part. 6. tom. 1. num. 6. & 7. Da-
mauder. in prax. cap. 229. num. 3.
rebuf. in præfat. tit. de rescript.
num. 161. Pinel. in L. 2. Cod. de
rescind. vendit. part. 1. rubric. cap.
2. num. 2. Farinac. decis. 418.
& 870.

8 Et est appellatio innocentie
præsidium ad subveniendum op-
pressis, & grande in mundo bo-
num, & summe mortalibus neces-
sarium; ut fatetur Div. Bernard.
lib. 3. de considerat. ad Eugen. col.
1029. Salgad. de protect. reg. part.
1. cap. 1. prælud. 2. num. 82. Cesar.

contr. in L. unic. Cod. de momen-
tan. possession. in ration. dubitand.
num. 3. & 5. Socin. cons. 39. cap. 1.
lib. 4. num. 9. Put. de sindic. verb.
appellatio cap. 4. num. 1. in fin. Ce-
vall. de cognition. per viam violent.
in proœm. cap. 11. à n. 1.

Et tandem appellatio vocatur
triaca contra judicium venena, ut
ait Surd. de aliment. tit. 8. privileg.
60. num. 4. & tit. 9. quest. 32. n. 63.
& sequent. Bobadill. in sua politic.
lib. 2. cap. 21. num. 219. Barbof. ad
Ord. lib. 3. tit. 68. num. 1. Azevea.
ad Cur. Pisan. lib. 4. cap. 6. num. 46.
& 47. Sebastian. Nev. in L. 1. ff. de
quib. appellat. non licet num. 115.
Purpurat. in L. 1. Cod. de pact. n.
87. Gravat. ad Octavian. cap. 5. li-
ter. D. num. 10. Curt. consil. 163.
num. 8.

Ita ut etiam concedatur appel-
latio à sententia desertionis appel-
lationis, ut docent Barb. ad Ord.
lib. 3. tit. 7. §. 3. num. 6. Marant. de
ordin. judic. part. 6. tit. de appellat.
num. 201. Cevall. de cognition. per
viam violent. quest. 9. Themud. tom.
1. decis. 91. num. 4. Gail. observat.
138. num. 8. Scac. de appellat. quest.
17. limitat. 47. membr. 1. num. 187.
Altimar. de nullitat. sentent. part.
1. rubric. 4. num. 64. & his non citæ-
tis, Peg. tom. 3. ad Ord. pag. 248.
col. 2. num. 684.

Licet contrarium, nempe non
dari appellationem à sententia de-
sertionis appellationis, teneant
Parlador. rer. quotid. lib. 2. cap. ult.
part. 1. §. 1. num. 11. judicatum re-
fert Peg. tom. 3. ad Ord. lib. 1. tit. 9.
§. 12. pag. 231. num. 551. constanter

Salgad. de prolect. reg. part. 3. cap. 18. num. 86.

12 Ex quibus patet, quod vera est resolutio mea, nempe appellationem dari à sententia judicis arbitantis, tamquam viri boni; & ita responsum manet quoad contrariam, & negativam opinionem; & respondendum restat ad modificativam sententiam relatam n.4. quæ fundatur in nostra Ordinatione hoc lib.4. tit.1. §. 1. ibi: *E acordando se elle com cada hum dos ditos arbitadores, isto fique firme, e valioso, por firmesa do contrato.*

13 Respondeo enim, hanc legem non prohibere appellationem clare, ideo regulæ standum est; deinde lex, cum dicit, firmum manere, disposuit supponens, judicem recte arbitrasse, cohærendo; & ita non prohibuit appellationem, cum omnes leges supponant terminos habiles dispositioni illius, ex Cordeir. dub. 14. n. 22. in fin.

Et ita censetur, quod lex disposuit, firmum manere contractum, manere in casu, quo rectum, & justum esset arbitramentum, cui cohæsit; non autem si iniquum, ad hanc autem cognitionem inventa est appellatio; & sic vera intelligentia legis est, quod si finaliter judicetur, judicem recte huic, vel illo voto cohærere, firmus maneat contractus; non autem denegat appellationem, & etiam revocationem sententiæ judicis hoc, vel illo modo lata, si injusta, aut læsiva esset, nec dici recte debet, sentiendo, quod lex approbavit sententiam judicis quantumcumque

læsivam, & hoc sine remotione, sublata appellatione.

Et ideo si lex illa verba: *fique firme*, dicit, fuit dispositum in casu, quo pars non appellasset, & ita debet intelligi, aut in casu, quo judices maioris instantiæ judicaverunt, judicem bene judicasse; hi enim sunt termini habiles illius legis, aliàs esset injusta defensionem denegans; & nulla lex censetur tacite appellationem denegare, nec ita intelligi debet, cum etiam leges in certis casibus appellationem denegantes sint restringendæ, & non ampliandæ sed strictæ interpretandæ, ut sunt regulæ vulgo scitæ, & in jure tritæ; quas non observat ille, qui dixerit, legem nostram denegare appellationem, cum id sit extendere, ampliare, lateque interpretare, quod clare non dicit lex, sed imò supposuit terminos habiles, hoc est, quod aut pars appellare noluit, aut si appellavit, judicibus appellationis decretum fuit, judicem bene judicasse.

Leges enim potius supponunt 14 judices illico, & bene, & recte sententiam proferre; ideoque dicitur, quod leges censentur disponere attendentes ad casus frequentiores, & non ad raros, Cordeir. dub. 25. num. 99. & dub. 33. num. 2. & 3. Ægid. in L. 1. Cod. de Sacrosanct. Eccles. part. 1. cap. 5. n. 9. Carleval. de judic. tit. 3. disput. 2. num. 6. Gabriel. Per. de man. reg. part. 2. cap. 59. num. 48. & 50. glos. in L. pre-tia rerum 63. §. 2. in fin. verb. charitate ff. ad Leg. Falcid. per text.

in L. nam ad ea potius debet adaptari, quæ & frequenter, & facile, quam quæ per rarò, eveniunt, ff. de legib. senatusque consult.

- 15 Ideoque leges de casu frequentiori disponentes, nihil circa minus frequentes casus, disponere censeantur, ut cum Pinheir. & Ægid. docet Cordeir. dubit. 2. n. 25.

Ad tit. 2. in principio in verbis ibi: *dando, ou offerecendo o comprador ao vendedor o preço, que seja seu, será elle obrigado de lhe entregar a cousa vendida.*

G L O S A I.

CONTROVERSIA I.

Utrum emptum pretio meo, vel pecunia mea sit meum, mihi-
que dominium acquiratur, an ementi?

S U M M A R I A.

- 1 **R**esolvitur, quod ementi acquiritur ampliatum, etiam si pecunia sit communis.
- 2 Limitatur primo in empto ex pecunia hæreditatis.
- 3 Limitatur secundo in empto ex pecunia Ecclesiæ.
- 4 Limitatur tertio in empto ex pecunia minoris.
- 5 Declarantur hæ duæ limitationes procedere in empto per administratorem, & non per extraneum.
- 6 Contrarium hujus declarationis quoad emptum ex pecunia minoris refertur.

- 7 Limitatur quarto regula in empto ex pecunia militis.

Q U Æ S T I O.

Controvertitur: an emptum ex pretio, & pecunia aliena acquiratur pecuniæ domino, aut ementi?

Resolutivè respondeo, & regulam constituo, nempe, si non constat, ementem emisit nomine domini pecuniæ, acquiritur dominium ementi, & non domino pecuniæ; etiam si simus in dubio, cujus nomine emptio facta est; indubio enim præsumitur, ementem emisit se proprio nomine.

Ita docent triginta Doctores sub ordine citandi.

- 1 Cardinal. Tusch. pract. conclus. liter. E. conclus. 138 à num. 1.
 - 2 Foutanel. de pact. nuptial. in clausul. 7. glos. 3. part. 13 num. 17. tom. 2.
 - 3 Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 51. n. 43. & seq.
 - 4 Molin. de primogen. lib. 4. cap. 4. num. 35.
 - 5 Escobar. de ratiocin. cap. 14 num. 35.
 - 6 Hermosil. ad Gregor. Lop. in L. 49. tit. 5. partit. 5. glos. 1. num. 1.
 - 7 Peg. tom. 7. ad Ord. lib. 1. tit. 87. §. 4. num. 298. pag. mil. 95. col. 2. in princip.
 - 8 Socin. regul. 347.
 - 9 Petr. Barbof. in L. 1. ff. solut. matrim. 6. p. n. 11. & 12.
- 10 Ti



- 10 Tiraquel. de retract. lignag. §. 32. glos. unic. n. 16.
- 11 Augustin. Barb. in L. 6. Cod. de reivindicat. n. 2. & 3. & in L. 18. Cod. familierciscund. num. 11.
- 12 Mart. decis. 127. n. 3.
- 13 Trentacinq. var. lib. 3. tit. de emption. & vendition. resolut. 1. num. 1.
- 14 Cald. Per. de emption. & vendit. cap. 20. n. 13. & de renovat. emphyt. quæst. 3. n. 17. & de potestat. eligend. cap. 4. num. 13.
- 15 Anton. Gom. in L. 53. Taur. n. 36. in princip.
- 16 Matiens. in L. 8. tit. 11. lib. 5. nov. recopilat. glos. 4.
- 17 Cenc. de censib. decis. 149. num. 1.
- 18 Anton. Monach. decis. Lucens. 25. n. 58.
- 19 Paris. consil. 84. n. 9. lib. 1.
- 20 Viv. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 35. n. 1. in princip.
- 21 Conan. in commentar. jur. civil. lib. 4. cap. 17. n. 10. & 11.
- 22 Cravet. consil. 129. à n. 2.
- 23 Bald. in L. sicut proponis Cod. de reivindicat.
- 24 Bartol. in L. si patruus Cod. commun. utriusq. judic.
- 25 Accurs. in L. ad probationem Cod. de probat.
- 26 Purpurat. consil. 71. num. 65. lib. 1.
- 27 Petr. in addit. ad Gramatic. decis. 103. n. 111.
- 28 Angel. in dicta Leg. si ut proponis Cod. de reivindicat. & ibi etiam salicet. Tom. I.
- 29 Dec. consil. 213. n. 11. & consil. 446. n. 2. & 3.
- 30 Alexand. consil. 132. num. 8. & consil. 134. n. 6. lib. 5.

Ampliatursolutio mea, etiam si pecunia sit particularis societatis communis; quia res empta ex pecunia societatis particularis non efficitur societatis, sed ementis propria; & ita dicunt *Tiraquel. de retract. lign. §. 32. glos. unic. n. 17. Bartol. in L. Imp. §. final. n. 2. post princip. ff. de legat. 2. Palat. Rub. in repetit. cap. per vestras, & maxime in rubric. titul. de donat. inter vir; & uxor, §. 65. num. 12. Augustin. Barbof. in L. 4. Cod. commun. utriusq. judic. n. 1. 2. & 3. Alphan. collectan. ultim. Corset. in singular. 112.*

Limitatur primo resolutio, cum pecunia erat hæreditatis, tunc enim res ex ejus pecunia empta efficitur hæreditaria, ut docent *Maldonad. additionat. ad Molin. de primog. lib. 4. cap. 4. num. 28. Carril. decis. Rot. 148. n. 2. tom. 1. Burat. decis. 685. n. 2. 3. & 7. Petr. Surd. decis. 306. num. 12.*

Limitatur secundo in emptione facta ex pecunia Ecclesiæ, tunc enim res empta efficitur Ecclesiæ, & non ementis, ut docent *Gom. in L. 53. Taur. num. 36. vers. Tertius, Bald. & Salicet. in L. si ut proponis, Cod. de reivindicat; Socin. regul. 343. fallent. 5. Andr. Tiraquel. de retract. lignag. §. 32. glos. unic. num. 16. & de privileg. pie caus. privileg. 120. Mascard. de probat. conclus. mib. 5. & 6. Tusch. verb. emens*

in L. nam ad ea potius debet adaptari, quæ & frequenter, & facile, quàm quæ per rarò, eveniunt, ff. de legib. senatusque consult.

- 15 Ideoque leges de casu frequentiori disponentes, nihil circa minus frequentes casus, disponere censeantur, ut cum Pinbeir. & Ægid. docet Cordeir. dubit. 2. n. 25.

Ad tit. 2. in principio in verbis ibi: *dando, ou offerecendo o comprador ao vendedor o preço, que seja seu, será elle obrigado de lhe entregar a cousa vendida.*

G L O S A I.

CONTROVERSIA I.

Utrum emptum pretio meo, vel pecunia mea sit meum, mihi-
que dominium acquiratur, an ementi?

S U M M A R I A.

- 1 **R**esolvitur, quod ementi acquiritur ampliatum, etiam si pecunia sit communis.
- 2 Limitatur primo in empto ex pecunia hæreditatis.
- 3 Limitatur secundo in empto ex pecunia Ecclesiæ.
- 4 Limitatur tertio in empto ex pecunia minoris.
- 5 Declarantur hæ duæ limitationes procedere in empto per administratorem, & non per extraneum.
- 6 Contrarium huius declarationis quoad emptum ex pecunia minoris refertur.

- 7 Limitatur quarto regula in empto ex pecunia militis.

Q U Æ S T I O.

Controvertitur: an emptum ex pretio, & pecunia aliena acquiratur pecuniæ domino, aut ementi?

Resolutivè respondeo, & regulam constituo, nempe, si non constat, ementem emisit nomine domini pecuniæ, acquiritur dominium ementi, & non domino pecuniæ; etiam si simus in dubio, cujus nomine emptio facta est; indubio enim præsumitur, ementem emisit proprio nomine.

Ita docent triginta Doctores suo ordine citandi.

- 1 Cardinal. Tusch. pract. conclus. liter. E. conclus. 138. à num. 1.
- 2 Foutanel. de pact. nuptial. in clausul. 7. glos. 3. part. 13. num. 17. tom. 2.
- 3 Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 51. n. 43. & seq.
- 4 Molin. de primogen. lib. 4. cap. 4. num. 35.
- 5 Escobar. de ratiocin. cap. 14. num. 35.
- 6 Hermosil. ad Gregor. Lop. in L. 49. tit. 5. partit. 5. glos. 1. num. 1.
- 7 Peg. tom. 7. ad Ord. lib. 1. tit. 87. §. 4. num. 298. pag. mih. 95. col. 2. in princip.
- 8 Socin. regul. 347.
- 9 Petr. Barbof. in L. 1. ff. solut. matrim. 6. p. n. 11. & 12.

- 10 Tiraquel. de retract. lignag. §. 32. glos. unic. n. 16.
- 11 Augustin. Barb. in L. 6. Cod. de reivendicat. n. 2. & 3. & in L. 18. Cod. familierciscund. num. 11.
- 12 Mart. decis. 127. n. 3.
- 13 Trentacinq. var. lib. 3. tit. de emption. & vendition. resolut. 1. num. 1.
- 14 Cald. Per. de emption. & vendit. cap. 20. n. 13. & de renovat. emphyt. quæst. 3. n. 17. & de potestat. eligend. cap. 4. num. 13.
- 15 Anton. Gom. in L. 53. Taur. n. 36. in princip.
- 16 Matiens. in L. 8. tit. 11. lib. 5. nov. recopilat. glos. 4.
- 17 Cenc. de censib. decis. 149. num. 1.
- 18 Anton. Monach. decis. Lucenf. 25. n. 58.
- 19 Paris. consil. 84. n. 9. lib. 1.
- 20 Viv. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 35. n. 1. in princip.
- 21 Conan. in commentar. jur. civil. lib. 4. cap. 17. n. 10. & 11.
- 22 Cravet. consil. 129. à n. 2.
- 23 Bald. in L. sicut proponis Cod. de reivendicat.
- 24 Bartol. in L. si patruus Cod. commun. utriusq. judic.
- 25 Accurs. in L. ad probationem Cod. de probat.
- 26 Purpurat. consil. 71. num. 65. lib. 1.
- 27 Petr. in addit. ad Gramatic. decis. 103. n. 111.
- 28 Angel. in dicta Leg. si ut proponis Cod. de reivendicat. & ibi etiam salicet.
- Tom. I.
- 29 Dec. consil. 213. n. 11. & consil. 446. n. 2. & 3.
- 30 Alexand. consil. 132. num. 8. & consil. 134. n. 6. lib. 5.

Ampliatur resolutio mea, etiam si pecunia sit particularis societatis communis; quia res emptæ ex pecunia societatis particularis non efficitur societatis, sed ementis propria; & ita dicunt *Tiraquel. de retract. lign. §. 32. glos. unic. n. 17. Bartol. in L. Imp. §. final. n. 2. post princip. ff. de legat. 2. Palat. Rub. in repetit. cap. per vestras, & maxime in rubric. titul. de donat. inter vir; & uxor, §. 65. num. 12. Augustin. Barbof. in L. 4. Cod. commun. utriusq. judic. n. 1. 2. & 3. Alphan. collectan. ultim. Corset. in singular. 112.*

Limitatur primo resolutio, cum pecunia erat hæreditatis, tunc enim res ex ejus pecunia emptæ efficitur hæreditaria, ut docent *Maldonad. additionat. ad Molin. de primog. lib. 4. cap. 4. num. 28. Carril. decis. Rot. 148. n. 2. tom. 1. Burat. decis. 685. n. 2. 3. & 7. Petr. Surd. decis. 306. num. 12.*

Limitatur secundo in emptione facta ex pecunia Ecclesiæ, tunc enim res emptæ efficitur Ecclesiæ, & non ementis, ut docent *Gom. in L. 53. Taur. num. 36. vers. Tertius, Bald. & Salicet. in L. si ut proponis, Cod. de reivendicat; Socin. regul. 343. fallent. 5. Andr. Tiraquel. de retract. lignag. §. 32. glos. unic. num. 16. & de privileg. pie caus. privileg. 120. Mascard. de probat. conclus. mib. 5. & 6. Tusch. verb. emens*

emens conclus. 139. Additionat. ad Gram. decis. 103. n. 101.

- 4 Limitatur tertio in emptione facta ex pecunia minoris, tunc enim minoris efficitur, & non ementis, & ita docent *Mantic. de tacit. & ambig. convention. lib. 11. tit. 14. num. 1. Petr. Barbof. in 3. p. rubric. ff. solut. matrim. n. 84. Scobar. de ratiocin. cap. 14. n. 34. Gutierr. de tutel. part. 3. cap. 1. n. 83. Baec. de decim. tutor. cap. 18. n. 24. Bald. in L. si patruus Cod. commun. utriusq. judic. n. 6. Bart. in L. Titium, & Mævium, §. altero versic. quero ff. de administr. tutor. & in L. sicut proponis Cod. de reivend. num. 1. & in hac L. Paul. num. 2. Petr. ad Gramat. decis. 103. n. 112. & 113. Paris. consil. 86. num. 7. & 18.*

- 5 Hæ autem secunda, & tertia limitationes declarantur procedere, si ementes ex pecunia vel Ecclesiæ, vel minoris, sunt illius administratores, non autem si administratores non sint; quia tunc illorum ementium, & non Ecclesiæ, neque minoris, efficitur res empta, ut declarat bene *Anton. Gom. in L. 53. Taur. num. 36. vers. quod tamen intellige, &c. & tenet Lup. in allegat. 71. n. 1.*

- 6 Quanvis circa declarationem limitationis ex pecunia minoris, contrarium, nempe quod reivendicatio rei ex pecunia minoris emptæ competat minori, etiam si emptor non esset tutor, nec administrator, expresse teneant *Bartol. in L. sicut proponis Cod. de reivendic. & in L. filia ff. solut. matr. num. 1.*

Paris. cons. 80. num. 20. lib. 1. Negusant. de pignorib. part. 5. membr. 1. num. 40. vers. preterea, &c.

Limitatur prima, & mea resolutio in emptione facta ex pecunia militis, hujus enim, & non ementis efficitur res empta, ut docent *Ayal. de jur. bell. lib. 3. cap. 7. num. 7. Puteus de re militar. lib. 7. §. nobilis num. 8. Negusant. de pignorib. part. 5. membr. 2. num. 20. Perez. in L. 1. tit. 1. lib. 4. Ordinament. pag. 763. vers. ex quibus infertur, &c. Avendans in diction. verb. Cavalleros vers. item milites, &c.*

Licet contra hanc limitationem insurgat *Trentacinq. variar. resolut. lib. 3. tit. de emption. & vendit. resolut. 1. num. 4.* dicens emptum ex pecunia militis non huic, sed emptori acquiri, efficique, & milites privilegium in hoc non habere.

CONTROVERSIA II.

- Utrum venditor teneatur præcise rem venditam tradere emptori, cum possit, an liberetur, interesse solvendo?

SUMMARIA.

- 1 Pures Doctores sequuntur, & referuntur, resolvendo affirmativè.
- 2 Traditur contraria opinio.
- 3 Argumentum à contrario validum est.
- 4 In lege nec unâ syllaba considerari debet superflua, aut ociosa.
- 5 Contractus in perfecti sunt volun-

voluntarii; sed perfecti sunt
obligatorii.

QUÆSTIO.

Controvertitur: an venditor
teneatur præcise rem ven-
ditam tradere, cum possit an libe-
retur, solvendo interesse?

Resolutivè respondeo, quòd
venditor, si potest, tenetur præcise
rem emptori tradere, & non libe-
ratur interesse solvendo.

Ita docent triginta, & unus Do-
ctores suo ordine citandi.

- 1 Plot. in L. si quando in tract.
de in litem jurand. §.4. n.54.
ibi: *Unde infertur, quòd, cum
actio ex empto sit bonæ fidei:
Si venditor habet facultatem
rei venditæ tradendi, quòd po-
test cogi præcise manu milita-
ri, & etiam per pœnas, &
multas ad tradendum posses-
sionem realem rei venditæ em-
ptori, nec liberatur præstan-
do interesse; & est communis
opinio.*
- 2 Pinel. in L. 1. Cod. de bon.
matern. part. 3. num. 25. ibi:
*Unde ultra Doctores utiliter
colligo, illis juribus probari
doctrinam glorse in §. pretium
verb. tradatur Instit. de empt.
& vendition. quæ, rejecta an-
tiquorum varietate, benè re-
solvit, venditorem habentem
facultatem rei tradendæ, præ-
cise teneri tradere, nec libera-
ri, solvendo interesse.*

3 Anton. Faber. de errorib. prag-

maticar. tom. I. decad. 22. in
error. 4. n. 4. ibi: *Qui vendidit
rem, quam tradere possit, ad
hoc præcise obligatum esse, ut
tradat, nec liberari, si quanti
emptoris interest, præstare
malit, &c.*

4 Cald. Per. de emption. & ven-
dit. cap. 8. n. 6. in fin. ibi: *Hic
enim tenetur rem venditam
tradere, si facultatem traden-
di habet; nec, solvendo inter-
esse, liberatur.*

5 Anton. de Burg. in rubric. de
emption. & vendit. n. 3. di-
cens, hanc sententiam esse
meliolem de jure, & magis
communiter approbatam.

6 Hermosill. ad Gregor. Lop.
in L. 7. tit. 5. partit. 5. glos. 4.
num. 1. & in L. 61. eodem
tit. & partit. glos. 1. n. 2. & 3.

7 Cost. ad Caminh. de libell. in
margin. ad libell. in action.
ex empt. liter. D. in addition.
veter.

8 Valasc. de jur. emphyteut. in
quæst. 14. num. 11. vers. sicuti
dicimus in venditione, &c.

9 Morl. in empor. utriusq. jur.
tit. 9. de contrahend. empt.
quæst. 7. num. 3.

10 Cevall. commun. contr. com-
mun. quæst. 459.

11 Cardinal. Tusch. practic. con-
clus. verb. venditio concl. 55.

12 Cujac. ad lib. 1. de feud. tit. 1.

13 Acoft. selectar. interpretat.
lib. 1. cap. 23. num. 3. vers. at-
tamen.

14 Accurs. in L. 1. ff. de action.
empt.

15 Ma-

- 15 Matienç. in L. 23. tit. 11. lib. 5. *cundum ejus æstimationem, & si
recopilat. glos. 1. n. 4. vatur pretium, & res tradatur;* u
notatu dignum est verbum: omni
modo, quod venit etiam super
verbo tradatur.
- 16 Perez. in L. 1. tit. 7. lib. 5. ordi-
nament. glos. 1. col. 31. in
princip. vers. & hoc casu, &
in col. antecedent. vers. quia
autem erit, &c.
- 17 Covarruv. var. resolut. lib. 2.
cap. 19. n. 1.
- 18 Osual. Illiger. in annotat. ad
Donel. Enucl. lib. 13. cap. 2.
lib. 4.
- 19 Paul. sententiar. lib. 1. & in L.
1. ff. de act. empt. n. 4.
- 20 Maroscot. var. resolut. lib. 2.
cap. 70. n. 11.
- 21 Tiraquel. de retract. convent.
in fin. §. 7. n. 55.
- 22 Bartol. in L. stipulationes, ff.
de verbor. oblig. n. 39. & in
L. 1. ff. de act. empt. n. 13.
- 23 Bald. in L. contractus ff. de fid.
instrument. n. 14.
- 24 Aretin. in §. actionum Institut.
de act.
- 25 Dec. in L. actionibus, ff. de in
litem jurand. n. 16. & in L.
certi conditio, ff. si cert. pe-
tat. col. 7. ad fin. & consil.
592. circ. fin.
- 26 Jason. in L. stipulationes, ff. de
verbor. obligat. n. 35. & in
§. actionum Institut. de act.
- 27 Riminald. in §. 1. Institut. de
donation.
- 28 Cephal. conf. 292. n. 36. lib. 3.
- 29 Roland. à Valle conf. 93. n. 2.
vol. 2.
- 30 Barz. decis. 111. num. 4.
- 31 Surd. decis. 253. num. 1.
- Ex §. pretium Institut. de emp-
tion. & vendit. ibi: *Omnimodo se-*
- Et ex textu in L. 11. ff. de ac-
empt. & vendit. ibi: *Ex empto actio-
ne is, qui emit, utitur; & in primis
sciendum est, in hoc judicio id dem-
deduci, quod præstari convenit; cum
enim sit bonæ fidei judicium, nihil
magis bonæ fidei congruit, quam
id præstari, quod inter contrahentes
actum est & in primis ipsam rem
præstare venditorem oportet, id est,
tradere.*
- Contrariam opinionem, nempe
venditorem non posse præcisè co-
gi ad rem tradendam, sed liberum
manere, solvendo interesse, de-
cent Doctores numerandi, nempe.
- 1 Fachin. controvers. jur. lib. 2.
cap. 30. versic. sed contra-
rium, &c.
 - 2 Gratian. forens. cap. 122. n. 13.
 - 3 Afflict. in cap. 1. quid sit in-
vestitura.
 - 4 Alciat. in L. unic. Cod. de sen-
tent. quæ pro eo, quod in-
terest.
 - 5 Rot. Roman. diversor. part. 4.
decis. 336. n. 4.
 - 6 Posth. decis. 61. num. 46.
 - 7 Gabriel. commun. conclus. in
tit. de emption. & vendition.
conclus. 2. n. 1.
 - 8 Vaud. quæstion. cap. 9.
 - 9 Alex. in L. Pomponius, §. si
is qui ff. de acquirend. possession.
col. 3. versic. quid è contra,
quando venditor.

- 10 Duaren. ad tit. de in litem ju-
rand.
11 Fulgos. in L. Jacobinus, ff. de
pact.
12 Mathesilan. singular. 67.
13 Socin. in L. certi conditio, ff.
si cert. petat.
14 Ludovic. Bolognin. conf. 72.
col. 2.
15 Corn. consil. 53. lib. 2. & con-
sil. 40. lib. 4.

Ex textu in L. 12. ff. de act. em-
pt. ibi: *Si jactum retis emero, & ja-
ctare retem piscator noluit, incer-
tum ejus rei æstimandum est; si quod
extraxit piscium, reddere mihi no-
luit, id æstimari debet, quod ex-
traxit.*

Et ex textu in L. si ita distraha-
tur Cod. de contrah. emption. ibi:
*Qui vendidit, necesse non habet,
fundum emptoris facere,*

Ego verò veriore opinionem
primam esse, maximeque in nostro
Portucaliæ regno sequi debere;
puto, ex nostro textu regio, in hoc
tit. 2. lib. 5. ibi: *serà elle obrigado a
lhe entregar a cousa vendida, se for
em seu poder; e se em seu poder não
for, pagar-lhe-ha todo o interesse,*
&c. ubi duo distinguuntur casus,
unus, cum venditor tradere potest;
& in hoc disponit, teneri tradere;
si verò tradere non potest, tunc
solvat interesse.

Ita ut lex tantummodo admitat
ad solvendum interesse in casu;
quo venditor non possit tradere;
ac per consequens à contrario sen-
su sequitur, quod præcise tradere
tenetur, & non liberatur solvendo

interesse, si tradere potest; quod
argumentum à sensu contrario va-
lidum est, ut est vulgare.

Et illa verba legis debent suum 4
operari effectum; in lege enim nec
ulla syllaba superflua, aut otiosa
esse, censerì potest, ut dixi in com-
mentariis ad tit. 1. in princip. glos.
1. controvers. 1. n. 10.

Et tandem contractus à princi- 5
pio sunt voluntarii, & perfecti sunt
obligatorii, & in specifica forma
servandi, Cardos. in prax. verb. con-
tractus num. 8. Surd. consil. 38. n. 6.
& cons. 68. n. 1. & cons. 179. n. 54.
& cons. 192. n. 23.

Ad leges juris communis, in qui-
bus adversæ scholæ Doctores pe-
dem nituntur, respondeo offeren-
do verba Pinel. in L. 1. Cod. de bon.
matern. part. 3. n. 25. prop. fin. ibi:
*dum enim ea jura dicunt, vendito-
rem non tradentem ad interesse con-
demnari, intelliguntur in favorem
emptoris, quando scilicet res tradi
non potest; non verò permittitur
venditori, ne rem tradat.*

CONTROVERSIA. III.

Utrum, dum debens venditor rem
venditam tradere non tradit, pe-
riculum ad venditorem, & an
ad emptorem pertineat pericu-
lum, & casus fortuitus?

SUMMARIA.

- I **R**egulare est, periculum
rei venditæ ad emptor-
em pertinere post perfectum
contractum.

- 2 Rerum, quæ numero, pondere, & mensura consistunt, periculum ad venditorem pertinet, donec mensurentur, numerentur, &c.
- 3 Rerum, quæ degustantur, quoad degustationem, periculum ad venditorem pertinet.
- 4 Regulariter nemo de casu fortuito tenetur.
- 5 Regulariter nemo de casu fortuito tenetur, nisi culpa præcessit.
- 6 Culpa debet esse ad ipsum casum ordinata.
- 7 Resolutio controversiæ, & in princip. q.
- 8 Qui ad aliquid tenetur, & morosus est, etiam de casu fortuito tenetur.

Controvertitur, utrum, dum venditor rem venditam tradere debens, non tradit, ad illum, an ad emptorem rei venditæ periculum, aut casus fortuitus pertineat?

I Respondeo, pertinere ad venditorem; quia, quanvis regulare est, post perfectum contractum emptionis periculum rei venditæ pertinere ad emptorem, etiamsi res illi tradita non sit.

Ut est *Ordinat. nostra lib. 4. tit. 8. princip. ibi: ainda que a perda, ou damno aconteça, antes que a cousa seja entregue.* Et docent *Duen. regul. 203. Anton. Gom. tom. 2. var. cap. 2. num. 32. vers. si vero talis res, & vers. si vero res, Pichard. ad §. cum autem 3. Institut. de emption. & vendition. Molin. de just.*

& jur. & contract. disput. 366. vers. Tertio loco, Ceval. part. 2. de contract. decis. 7. Mozz. de emption. & vendition. cap. de accident. emption. num. 14. Scac. de commerc. §. 1. p. 1. n. 478. Perez. in L. 1. tit. 7. lib. 5. ordinament. vers. dubium est, si quis vendat rem, &c. Morla in empor. jur. part. 1. tit. 9. de contrahend. emption. in princip. num. 103. ex L. id, quod post emptionem 7. & ex L. necesse, 8. ff. de pericul. & commod. rei vend. L. 1. L. cum speciem 5. Cod. eodem titul. L. scivit 12. Cod. de act. empt. L. si soluturus 36. in fin. ff. de solut. L. quod sæpè 35. §. in his, ff. de contrahend. emption. L. cum empti 5. ff. de rescindend. vendit. L. Lucius 11. ff. de eviction.

Nisi sint res, quæ numero, pondere, & mensura consistunt; in his enim, secus est antequam numerentur, mensurentur, & ante ponderationem.

Ut docent *Petr. Barb. in L. si mora 10. ff. solut. matrim. part. 2. num. 13. Anton. Gom. tom. 2. var. cap. 2. num. 3. vers. prædicta tamen intellige, Pater Molin. disp. 366. vers. dicendum deinde col. 696. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 24. tit. 5. partit. 5. glos. 1. num. 1. Ricc. collectan. decis. collect. 1068. in fin. Covarruy. practicar. quest. cap. 3. n. 6. Marc. part. 2. decis. 58. Surd. consil. 38. n. 12. Gratian. forens. cap. 549. num. 14. Mozz. de contract. tit. de emption. & vendit. cap. de accident. emption. & vendit. n. 24. Morl. in empor. jur. tit. 9. de contrahend. emption. in proem. n. 106. in fin. capit. decis. 14. n. 6. & 7. Boer. decis. 108. num.*

num. 8. *Surd. decis.* 64. n. 13. *Bartol.*
in L. Julianus, §. si Titius, ff. de
act. empt. Menoch. consil. 26. n. 29.
lib. 1. Rot. Roman. in novissim. part.
1. decis. 132. num. 2. *Pacific. de in-*
terdict. Salvian. inspect. 3. cap. 3.
 n. 50. *Tusch. liter. U. verb. venditio*
conclus. 49. num. 1. *Cardin. Mantic.*
de tacit. & ambig. conventionib. lib.
4. tit. 17. n. 2. Afflict. decis. 280. n. 2.
 & *ibi Ursil. & decis.* 399. n. 3. & 4.
 & *ibi Ursill. & decis.* 99. n. 4.

3 Vel nisi sint res, quæ degustan-
 tur; in his enim quoad degustatio-
 nem periculum illarum ad vendi-
 torem, & non ad emptorem per-
 tinet, ut est *lex regia lib. 4. tit. 8. §. 5.*
 & rationem dat *Jurifconsultus Ul-*
pianus in L. 1. ff. de pericul. & com-
mod. rei vendit. ibi: videlicet quasi
 tunc plenissime veneat, cum fue-
 rit degustatum, & *ibi:* usque ad de-
 gustationem sustinebit.

Et quanvis nemo de casu for-
 tuito tenetur, regulariter loquen-
 do, ut est *Ordinatio nostra lib. 3.*
tit. 45. §. 4. & lib. 4. tit. 53. §. 3. L. 1.
§. 1. quoque, ff. de act. & obligat.
L. cum duobus, §. damna fatalia,
ff. pro socio, L. in rebus ff. commo-
dat. L. 1. Cod. eodem tit. & L. que
fortuitis Cod. pignorat. act.

Et regulariter docent *Augustin.*
Barbos. in addit. ad consuetan. ad
text. in cap. ult. de commodat. n. 17.
Mend. à Castr. in prax. part. 2. lib.
4. cap. 8. num. 56. Castill. lib. 3. con-
roversiar. quotidianar. cap. 3. n. 56.
Reynof. observat. 35. num. 2. & *ibi*
Additionat, Oroz. lib. 1. de apicib.
jur. num. 18. Farinac. selectar. p. 1.
decis. Rot. 54. n. 8. & lib. 1. consil. 60.

Tom. I.

num. 77. *in fin. Ramon. consil.* 6.
 num. 8. *Gargar. consil.* 96. num. 47.
Gabr. Per. de Castr. decis. 69. num. 5.
Fontanel. part. 2. decis. 533. num. 5.
Zacch. de Salar. quæst. 88. num. 24.
Scacc. de commerc. §. 1. quæst. 1. n.
 134. *Cardinal. Mantic. de conject.*
lib. 11. tit. 17. Merlin. de pignor.
lib. 4. tit. 5. quæst. 130. num. 2. *Cyriac.*
controvers. forens. 61. num. 24. &
controvers. 238. n. 8. & *controvers.*
 431. num. 12. *Stayban. de intereff.*
lib. 2. tit. 12. quæst. unic. num. 19.
Aldovin. consil. 19. num. 58. *Thor.*
vot. 43. num. 6. *Surd. consil.* 12. n. 13.
Turrian. de justit. & jur. disput. 11.
 dub. 5. num. 6. *Menoch. de arbitrar.*
cas. 390. num. 2. *Azor. institut. mo-*
ral. part. 3. lib. 7. tit. de commodat.
cap. 7. quæst. 2. Pachec. apolect. liter.
C. pag. mib. 175. *Vermigliol, con-*
sil. 330. num. 5. *Petr. Gregor. Syn-*
tagm. jur. lib. 21. cap. 11. n. 3.

Nisi culpa casum fortuitum præ-
 cesserit, tunc enim qui in culpa est,
 de casu fortuito tenetur, ut docent
Medic. de cas. fortuit. part. 1. quæst.
 10. num. 5. *Tellez in cap. unic. de*
commodat. num. 5. & 6. & in cap.
2. de deposit. Leoncil. de privileg.
pauper. part. 2. privileg. 335. n. 5.
Colón. de præst. culp. in contract.
section. 7. num. 3. Brit. in cap. prop-
ter sterilitatem de locat. num. 18.
Bartol. in L. in rebus 18. §. 1. ff.
commodat. Antotel. de tempor. legal.
lib. 1. cap. 38. num. 15.

Quæ culpa ut faciat teneri de
 casu fortuito, debet esse ad ipsum
 casum ordinata, ita ut si culpa non
 præcessisset, casus non evenisset,
 ut docent *Mendoch. de præf. lib. 5.*

G

præ-

praesumpt. 3. num. 138. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 3. tit. 2. partit. 5. glos. 7. n. 1. Salgad. in labyrinth. creditor. p. 1. cap. 35. num. 53. Boss. de obligation. alim. cap. 10. n. 674. Burat. decis. 5. num. 11. Surd. consil. 12. num. 20. Aylon. ad Gom. tom. 2. var. cap. 3. num. 8. Farinac. in prax. criminal. tom. 1. consil. 35. num. 25. & part. 2. consil. 153. num. 11. 34. 44. & 60. Famian. in addition. ad Farinac. decis. Rot. criminal. decis. 28. num. 3. Velasc. de privileg. miserabil. personar. p. 1. quest. 54. num. 25. Aug. Barb. ad text. in cap. unic. de commodat. num. 8. & vot. 61. n. 20. Anton. Thomat. decis. 93. n. 5. Santaren. de asscurat. num. 37. Giurb. consil. 51. num. 15. & 19. vers. respondeo, &c. Cravet. consil. 8. n. 27. Pinek. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. p. 1. cap. 3. num. 26. Cardos. in prax. verb. commodatum n. 16. Reginald. in prax. for. penitentiari. in lib. 25. tract. 6. num. 475. Gutierr. lib. 4. quest. 47. num. 18. Barbos. ad Ord. lib. 4. tit. 53. §. 3. num. 1. Rebell. de obligat. just. p. 2. lib. 16. de commodat. quest. unic. Felic. de Societ. cap. 23. num. 16. Molin. disput. 295. vers. sed casu fortuito, Tiraquel. de retract. lignag. glos. 2. §. 15. num. 1. Seraph. privileg. 74. num. 209. Cost. ad Caminh. in tract. de libell. annotat. 11. num. 4. Cov. consil. 108. vol. 1. Jul. Pacius de contract. tract. de commodat. cap. 11. num. 44. Cagnol. in L. contractus, ff. de regul. jur. Roland. consil. 86. vol. 4. Dec. consil. 473.

7 Attamen in nostro casu, cum venditor sit in mora tradendi rem

venditam, tenetur de periculo rei venditæ, quod probo ex Gra. lib. 4. tit. 8. §. 2. ibi: Salvo, se o vendedor fosse em mora, e tardança de entregar a cousa ao comprador; por. que em tal caso pela culpa da tardança, em que o vendedor foi, carregase a elle o damnificamento, &c.

Et tenetur de casu fortuito venditor in mora tradendi rem venditam constitutus, quod probo; quia qui ad aliquid tenetur, & morosus est, etiam de casu fortuito tenetur. Ut docent Corn. consil. 108. vol. 1. Caroc. de locat. & conduct. tit. de casib. quest. 11. p. 4. Hermosill. in L. 3. tit. 2. partit. 5. glos. 8. num. 1. Imol. in cap. propter sterilitatem col. 1. de locat. Bartol. in L. si ut certo, §. interdiu, ff. commodat. ex L. quod te, ff. si certum petat; & L. si in Asia 12. §. final. ff. depos. Ord. lib. 4. tit. 53. §. 3. præp. fin. ibi: ou se fosse em mora de tornar a cousa.

CONTROVERSIA IV.

Utrum venditor, vel quilibet contrahens suscipiens in se casus fortuitos, vel renuntians casibus fortuitis teneatur ad casus insolitos, & inexcogitados?

SUMMARIA.

1. Questio proponitur.
2. Resolutio distinctiva.
3. Refertur contrariarum prima opinio.
4. Refertur secunda contrariarum opinio.
5. Refertur tertia opinio contrariarum.
6. Con-

- 6 Contractus operari nequit ultra contrahentium mentem.
- 7 Renuntians fortuitis non præsumitur cogitari de incogitatis, & valde rarissime contingentibus.
- 8 Casus fortuiti sunt insoliti, sed qui in genere saltem cogitari possunt.
- 9 Ad hoc ut de incogitatis teneatur quis, debet hoc ipsum in contractu specificari.
- 10 Sufficit in genere saltem cogitari ad hoc, ut constet de mente contrahentium, & non dicantur incogitati.

casu de omnibus casibus quibuscumque absque distinctione, restrictione vè ulla tenetur ita ample renuntians.

Ita docent distinguendo octo Doctores infra citandi.

1 Gam. decis. 350. n. 11. ibi: *Quidam sunt casus fortuiti, qui aliquando solent evenire, & qui saltem in genere potuerunt provideri; & de his tenebitur, qui suscepit periculum casuum fortuitorum, arg. L. qui jure militari, ff. de militar. testament. alii sunt casus, qui rarissime contingunt, & sic de quibus verosimiliter nec in genere, nec in specie fuit cogitatum; tunc suscipiens casus fortuitos, de his non tenebitur.*

2 Anton. Gom. tom. 2. variar. cap. 3. n. 19. in fin. ibi: *Secus tamen est, si essent insoliti, & raro contingentes; quia tunc renuntiatio non extenditur ad illos, nisi specialiter fiat mentio eorum.*

3 Valasc. de jur. emphyteutic. quæst. 27. n. 35. ibi: *Sed & illud receptum est, renuntiantem casibus fortuitis, ad insolitos, & insperatos non teneri, nisi expresse actum sit... verum hoc debet intelligi de casu insolito, de quo nec in genere, nec in specie fuit cogitatum, quod dicitur casus incogitatus, & inauditus in illa regione, seu qui in imaginatione suscipientis casum, verosimiliter non contineat; secus verò si fuerit cogi-*

QUÆSTIO.

1 **C**ontrovertitur dubia, & inter interpretes controversa quæstio illa: utrum venditor, vel quilibet contrahens suscipiens in se casus fortuitos, vel casibus fortuitis renuntians, teneatur ad casus insolitos, & incogitados?

Cum distinctione respondeo resolutive, nempe si casus, quanvis sint insoliti, & raro contingant, at tamen aliquando eveniunt, ad istos tenetur, qui in se suscipit casus fortuitos: si autem casus tam insoliti sunt, nunquam, vel ad plurimum unâ, & aliâ vice in uno loco contingunt, & rarissime, ideoque verosimiliter præsumitur de istis contrahentes non cogitari, & hac ratione inexcogitati vocantur, ad istos non tenetur, qui casus fortuitos in se suscipit; si vero non solum dicit, fortuitos suscipere, sed etiam insolitos, & inexcogitados, in hoc

cogitatus, vel potuerit cogitari saltem in genere ab eo, qui periculum suscipiebat; tunc enim bene veniet ille casus in generali susceptione fortuitorum... valere autem conventionem, si conductor expresse suscipiat fortuitos casus etiam insolitos, & incogitatos, ut quotidie fit in instrumentis locationum, indubitatum est, licet nimis effrenis, & onerosa sit conventio; & ita judicavit senatus.

4 Barbof. ad Ord. lib. 4. tit. 27. in principio n. 11. qui ita dicit ibi: *Nota, quod renuntiatio casuum fortuitorum non comprehendit insolitos, & qui rarissime contingunt.*

5 Fermosin. in cap. si diligenti 12. de for. competent. quæst. 17. n. 9. ubi ultimo loco hanc refert opinionem, & ideo eam tenere censetur, tanquam ultimo relatam; & illo lecto, colligitur hanc suam esse opinionem.

6 Peg. tom. 1. for. cum infinitis cap. 3. num. 930. 942, & 948. uti rationem assignat; & cohærere videtur substantiæ distinctionis nostræ.

7 Pichard. in §. qui pro casu 6. Institut. de location. & conduct. n. 9. ubi ita dicit ibi: *Nisi casus nimis esset insolitus... quia appellatio casus fortuiti proprie pertinet ad insolitum, ut probat Corn. consil. 128. ad fin. vol. 2. quæ opinio in praxi quoque observanda est.*

8 Cardinal. Mantica. de tacit. &

ambig. convent. lib. 5. tit. 8. n. 3. ibi: *Qui autem suscepit casus fortuitos, sane intelligitur, ut de his tantum teneatur, qui, ut plurimum solent contingere, non etiam de iis, qui raro accidunt: ubi ait, & concludit, tantummodo renuntiantem non teneri ad non cogitatos; & n. 18. vers. quod autem diximus, &c.*

Contrarias indistinctas, & inter se diversas invenio opiniones circa hanc controversiam dicentes; & quod mirari dignum est, tam indistincte affirmantes, quam indistincte negantes, fundantur, & qui libet pro sua opinione citat, & allegat, tamquam terminantem, *textum in L. fistulas, §. frumenta, ff. de contrahend. emptio.*

Illarum prima opinio est illa, quæ simpliciter, & indistincte asserit, renuntiantem casibus fortuitis, & illos in se suscipientem, non teneri ad insolitos; quam opinionem tenent sexaginta, & quinque Doctores suo ordine infra citandi.

1 Souz. de Maced. decis. 96. n. 7. & 8. ibi: *Sed etsi generaliter addat, se renuntiare casibus fortuitis, vel omni legum auxilio... adhuc erat necesse, eos expresse, ac nominatim specificare... saltem certissimum est, ad insolitos non teneri.*

2 Hermosill. ad Gregor. Lop. in Leg. 3. tit. 2. partit. 5. glos. 8. n. 6. & 7. in fin. ibi: *Ex ipsa aperte apparet, quod generalis*

- lis renuntiatio non sufficit, ut comprehendantur insoliti.*
- 3 Franc. Vincent. commun. opinion. 59. part. 2. ubi ait, quod contraria opinio affirmativa est aspernanda.
 - 4 Cevall. commun. contr. commun. quæst. 702. n. 1. & 4. ubi tradit, ita fuisse judicatum in Prætorio Pinciano.
 - 5 Gutierr. de jurament. confirmator. part. 1. cap. 24. num. 6. circa fin. vers. sed injudicando, ubi ait, ab hac sententia non esse in praxi recedendū, quanvis in puncto juris veriore opinionem contrariam esse, dicat.
 - 6 Farinac. quæst. 24. n. 84. ubi plures citat, quos sequitur.
 - 7 Marin. lib. 2. rerum quotidian. cap. 186. n. 6. & seq. & decis. 455. n. 1. & in observ. hujus decis. 455. n. 2. ubi infinitos pro hac allegat sententia.
 - 8 Avendan. de censib. cap. 60. num. 13.
 - 9 Aylon. ad Gom. tom. 2. var. cap. 3. n. 20.
 - 10 Balmaced. de collect. quæst. 54. num. 9.
 - 11 Cut. de donat. discurs. 1. part. unic. n. 114.
 - 12 Cardinal. Tusch. prætic. conclus. liter. C. conclus. 606. & 607.
 - 13 Cancer. part. 3. variar. cap. 3. num. 8.
 - 14 Ricc. collect. 1085.
 - 15 Molin. disput. 495. n. 20.
 - 16 Azeved. in L. 2. tit. 9. lib. 9. recopilat. n. 17.
 - 17 Martin. decis. 472. num. 19. part. 1.
 - 18 Mohed. decis. 236.
 - 19 Surd. consil. 61. n. 65. & decis. 326. num. 52.
 - 20 Afflict. decis. 259. n. 12.
 - 21 Caroc. de locat. part. 4. rubric. de casib. quæst. 8.
 - 22 Ancharran. reg. quæstion. familiar. lib. 3. quæst. 36. num. 7. & 8.
 - 23 Renat. Lopin. lib. 3. de dom. Franc. titul. 13. n. 9.
 - 24 Jacob. Portius consil. 143. & cons. 144. n. 9.
 - 25 Gaspar Cavallin. de eviction. §. 5. num. 11.
 - 26 Jacob. Mandel. de Alv. consil. 1. num. 5.
 - 27 Moz. de commodat. §. de accidental. n. 6.
 - 28 Gail. practicar. observat. lib. 1. observat. 52.
 - 29 Suar. receptar. sententiar. liter. C. num. 28.
 - 30 Joseph. Ludovic. cōmun. opinion. conclus. 18. ampliat. 1.
 - 31 Gabriel. commun. opinion. titul. de resul. jur. vol. 4. n. 7.
 - 32 Alciat. respons. 157. n. 5.
 - 33 Boss. de remission. merced. publ. n. 8.
 - 34 Medic. de casib. fortuit. part. 1. quæst. 151. & de compensa. tion. part. 1. quæst. & cap. 45.
 - 35 Chirchor. inter commun. opinion. tom. 1. lib. 24. tit. 23. de depos. n. 15.
 - 36 Fulgos. consil. 175. & 193.
 - 37 Grat. consil. 99. n. 7. vol. 2.
 - 38 Felin. consil. 45. n. 7. & in cap. sed etsi col. 3. de rescript.
 - 39 So-

- 39 Socin. consil. 123. lib. 4.
- 40 Posth. resol. civil. 114. n. 1.
- 41 Rebell. de obligat. justit. part. 2. lib. 14. quæst. 8. n. 18.
- 42 Matiens. in dialog. relat. part. 4. cap. 6. n. 5.
- 43 Possidon. dub. 4. n. 14. & seq.
- 44 Gigas de pensio. quæst. 66. n. 3. & 4.
- 45 Santern. de affectur. part. 3. n. 72. & 74.
- 46 Magon. decis. 67. n. 15.
- 47 Veral. decis. 96. part. 1.
- 48 Urfill. ad Math. de Afflict. decis. 150. n. 2.
- 49 Marc. decis. 62. n. 2. circ. fin. vers. licet talis renuntiatio, & decis. 236. titul. de locat.
- 50 Apont. consil. 138.
- 51 Butr. in cap. 1. de commodat. num. 18.
- 52 Gusman. de veritat. jur. veritat. 12. n. 29.
- 53 Valdaur. observat. 94. n. 20.
- 54 Barbat. consil. 21. num. 11. & 15. vol. 2.
- 55 Paris. consil. 68. n. 24. vol. 1.
- 56 Purpurat. consil. 366. n. 4. 30. & 31. vol. 2.
- 57 Bèrous consil. 177. n. 5. vol. 1.
- 58 Roland. à Valle consil. 45. n. 16. vol. 3.
- 59 Riminald. consil. 657. num. 40. vol. 6.
- 60 Cephal. consil. 58. n. 43. vol. 1.
- 61 Burfat. consil. 81. n. 6.
- 62 Gall. consil. 22. num. 11. & consil. 23. num. 18. & consil. 118. num. 47.
- 63 Cost. consil. 30. num. 12.
- 64 Corn. consil. 23. n. 12. vol. 2. & conf. 12. vol. 1. & conf. 12. n. 4. vol. 4.

65 Hi Doctores omnes pro suo antesignano sequuntur Bartol. in L. scio si quis, §. quæsitum, ff. si quis caut. n. 3. & in L. scio 10. §. modico, ff. an leg.

Secunda contrariarum opinio est illa, quæ ita negat, de insolitis teneri suscipientem in se casus fortuitos, ut asserat, hoc procedere, etiam si renuntians dicat, renuntiare etiam casibus insolitis, & casibus non cogitatis.

- 1 Et ita tenent Aug. Barbof. in collectan. ad cap. propter sterilitatem de locat; & conduct. n. 8. & ibi ultimo loco ait: *Casus insolitus non comprehenditur, etiam quod quis suscipiat in se periculum casuum fortuitorum... etiam accedente juramento, ac etiam si fuerit dictum de casu cogitato, & incogitato.*
- 2 Tenet Reynos. observat. 57. n. 8. ibi: *casus fortuiti receptio, & declaratio ad insolitum non extenditur, neque casum fortuitum in se recipiens censetur recipere insolitum, etiam si verba apta sint includere casus inopinatos.*
- 3 Giurb. observat. 24. n. 12. ibi: *Renuntiatio non comprehendit casum valde insolitum, & non cogitatum. imo si casus valde insolitus sit, non comprehenditur sub quibusvis clausulis generalibus, &c.*
- 4 Zuccar. decis. 20. n. 8.
- 5 Caren.

- 5 Caren. resolut. 106. n. 6.
 6 Rip. de pest. cap. 1. de privileg. contract. caus. pest. n. 108. vers. in contrarium, &c.
 7 Seraphin. de privileg. jura- ment. privileg. 106. n. 2. post med. vers. quanvis etiam, & vers. puto igitur, &c.

5 Tertia contrariarum opinio est illa, quæ indistincte asserit, renun- tiantem casibus fortuitis, vel casus fortuitos in se suscipientem, de omnibus, & quibuscumque casibus fortuitis, teneri, tam solitis, quàm insolitis, cogitatis, quam non cogitatis, vel etiam rarissime con- tingentibus. Ita tenent triginta, & tres Doctores infra citandi.

- 1 Pinel. in L. 2. Cod. de rescin- dend. vendit. part. 1. cap. 3. n. 30. ubi rationem dat ibi: *Ego veriore puto opinionem contra Bartoli... Pro hac parte urget, quòd appellatio casus fortuiti proprie congruit casui rarissime contingentis... Cum igitur secundum juris regulas verba proprie intelligi debent, consequens erit, con- ventionem casus fortuiti in- telligere de magis insolito.*
 Castill. controversiar. quoti- dianar. lib. 3. cap. 3. n. 87, ubi ait, opinionem Bartoli esse aperte contrariam dispositio- ni Leg. fidei, & verba Ca- still. sunt ibi: *Ego verò, ut in præfato dubio sententiam meam interponam, sequentia consti- tuere, necessarium duxi, (quæ,*

ut videbis, lector, nullus ha- tlenus sic ex proposito consi- deravit) in primis negari non posse, qui opinio Bartoli, quòd renuntiatione casuum fortui- torum non veniant casus inso- liti, aut raro, vel nunquam contingentes, æquitatem pro se ferre videatur, ut nonnulli authores notarunt; ipsam ta- men, ut cumque res sit, refra- gari aperte decisioni textus in d. §. frumenta, atque esse di- rectè contrariam verbis, & menti ipsius, §. ut superius ostendi.

- 3 Fachin. controvers. jur. lib. 1. cap. 86.
 4 Tiraquel. post Leg. connubial. glos. 2. n. 35.
 5 Scacc. de comerc. §. 1. quæst. 1. n. 134. in fin.
 6 Fontanel. de pact. nuptial. tom. 1. clausul. 3. glos. 3. num. 66. & 67.
 7 Gratian. forens. cap. 195. n. 8.
 8 Menchac. quæstion. usufreq. lib. 3. cap. 54. n. 6.
 9 Gregor. Lop. in L. 23. tit. 8. partit. 5. glos. 1.
 10 Menoch. de arbitrar. cas. 80. sub n. 2.
 11 Amat. variar. resolut. 18. n. 16.
 12 Stayban. jur. resolut. 21. num. 7. & 8.
 13 German. de locat. quæst. 7. num. 34.
 14 Becc. consil. 82. sub n. 12.
 15 Larrea allegat. 19. n. 9.
 16 Macerat. variar. resolut. lib. 2. cap. 26. n. 2.
 17 Brit. in cap. propter de locat. n. 65. & 70. 18 Hugo

- 18 Hugo consil. 18. n. 2. vers. unde.
- 19 Aymon. Cravet. consil. 294. n. 8. vers. primo part. 2.
- 20 Natta consil. 406. n. 17. vers. nec aliquid facit tom. 2.
- 21 Dec. consil. 7. n. 6. ad fin. vers. quarto illa opinio.
- 22 Jason. consil. 107. n. 7. vol. 1.
- 23 Monferrat. in repetit. cap. naviganti de usur. a n. 3. vers. sed Paulus tom. 4.
- 24 Bellon. supposit. 2. cap. 19.
- 25 Rub. in L. vinum, ff. si cert. petat. n. 80.
- 26 Angel. in L. fistulas, §. frumenta ff. de contrah. empt. num. 3. circa med. vers. & intelligitur.
- 27 Ludovic. Rom. in hac L. fistulas n. 9.
- 28 Alex. in L. scio, si quis ff. si quis caut. §. quaesitum n. 15. vers. sed; & vers. tamen veriore, & in L. pretia rerum, ff. ad Leg. Falcid. n. ult. in fin. & consil. 97. n. 11. vers. secundo respondeo lib. 3.
- 29 Imol. in cap. 1. de commodat. n. 23. post med. vers. sed certe si bene ponderetur, &c.
- 30 Salicet. in L. licet, §. Cod. de locat. n. ult. vers. fin. autem.
- 31 Alberic. in L. seyo, §. medico, ff. de ann. legat.
- 32 Hi Doctores omnes pro suo antesignano sequuntur Bald. in d. L. licet, Cod. locat. n. 5. & in d. L. scio si quis, §. quaesitum ff. si quis caut.
- 33 Faber. in suo Cod. Fabrian. lib. 4. tit. 42. definit. 2. ubi dicit, contrariam opinionem

probabilem non esse, & contra eam iudicatum fuisse saepius, ut sunt illius verba: *Ita senatus pro syndicis cambriensis contra Joannem sequet. Non. Jul. ann. 1588. & alias saepius.*

Ego verò veriore meam esse opinionem vericrem, puto; & illius distinctionem per partes probata: contractus operari nequit ultra agentium mentem, ut est regula vulgaris, quam firmat *Gom. in L. 22. Taur. n. 24. & tom. 1. var. cap. 7. n. 4. Cardinal. Tusch. practio. conclus. tom. 1. iter. A. conclus. 125.* Atqui renuntians casibus fortuitis, non praesumitur cogitandi de valde rarissime contingentibus mentem habere; quia ex *Ord. lib. 4. tit. 27. in principio ibi: por caso, que não fosse muito acostumado,* colligitur, casum fortuitum esse, qui aliquando contingit, licet multum solitus non sit; non autem proprie venire illum casum, qui valde rarissime, verbi gratia nunquam contingit, vel ad plurimum una vice in saeculo.

Idem, cum ex ipsa ordinatione colligatur, casus fortuitos esse illos, qui, licet non multum soliti sint, vel, ut dicas, insoliti, vulgariter loquendo, tamen, ex eo quo quando succedunt, saltem in genere cogitari possunt, praesumitur contrahentes de his solum, & non de rarissime contingentibus cogitari, ac per consequens solum de illis casibus fortuitis aliquando contingentibus, licet non sint multum

consueti contingere, tenetur contrahens; & ita duo distinctionis membra probantur.,

9 Tertium distinctionis membrum dicat, de omnibus, & quibuscumque casibus fortuitis, solitis, & insolitis, cogitatis, vel non cogitatis, frequenter, aut, ut melius dicam, aliquando, raro, vel rarissime contingentibus, si ita dicatur.

10 Et probatur; quia ut dicantur casus cogitari, sufficit, saltem in genere cogitatos esse, *arg. text. in L. si quis domum 9. §. 1. iuncta L. qui jure, ff. de militar. tit. L. Labeo, §. servius, ff. de suppl. leg.*

Atqui qui ita ample, & latissime contrahit, de omnibus etiam in cogitatis cogitat saltem in ipso incogitatorum genere: ergo.

Verba *L. fistulas, §. frumenta, ff. de contrahend. emption. sunt hac ibi: frumenta, quæ in herbis erant, cum vendidisses, dixisti, te, si quid vi, aut tempestate factum esset, præstaturum: ea frumenta nives corruperunt; si immoderate fuerunt, & contra consuetudinem tempestatis, agi tecum ex empto poterit.*

Vera istius legis intelligentia consistit in significatione verbi Si & sensus illius est, quod venditor de illo casu insolito tempestatis contra consuetudinem immoderate tenetur, cum de illo saltem in genere cogitasset, cum suscepit casus vis, & tempestatis; & sic coheret distinctioni meæ, cum venditor cogitavit saltem in genere; & nihil disponit de casu, quo venditor nec in genere cogitavit, imo solum dicit, quod cum venditor

Tom. I.

de tempestate cogitavit, tenetur, etiamsi tempestas esset immoderata, & non multum consueta, vel contra communem consuetudinem, & sumitur si pro etiamsi vel pro quavis ex *Aug. Barbof. distion. 364. n. 5. & ibi citatis.*

Ad Ord. lib. 4. tit. 2. in princip. in verbis ibi: E se em seu poder naõ for, pagar-lhe-ha todo o interesse, que lhe pertencer, assim por respeito do ganho, como por respeito da perda.

G L O S A II.

S U M M A R I A.

- 1 **I**nteresse damni emergentis est damnum passum ob indebitam retardationem.
- 2 Interesse lucri cessantis est lucri amissio ob indebitam retardationem.
- 3 Ratione lucri cessantis, vel damni emergentis recte exigipotest interesse.
- 4 Ut petatur interesse, requiritur probatio moræ.
- 5 Ante moram nullum debetur interesse.
- 6 Interesse alterius interesse non debetur, neque peti potest.
- 7 Refertur opinio contraria.

P R Æ F A T I O.

Interesse damni emergentis est damnum passum ob indebitam retardationem hoc, vel illo modo successum, *Lup. de usur. tom. I. §. 6. n. 102. Barbof. in L. de divisione 5. ff.*

ff. solut. matrimon. n. 31. Menoch. de arbitrar. cas. 119. n. 1. Innocent. in cap. 1. de usur. Bald. in L. 2. Cod. de usur. in princip. Alex. consil. 211. n. 3. lib. 2. & consil. 141. n. 3. lib. 5. Aymon. Cravet. consil. 189. n. 7. in fin. col. 5. vers. in sexto casu, Socin. consil. 176. col. penult. lib. 3. Ruin. consil. 140. col. 1. lib. 4. Azor. Instit. moral. part. 3. lib. 5. tit. de usur. cap. 4. Molin. de just. & jur. tom. 2. disput. 314. Castell. quotidianar. controvers. lib. 2. cap. 1. n. 22. Felic. de Societat. cap. 24. n. 2. Gail. practic. observat. lib. 2. observat. 6. n. 1. Navarr. in manual. cap. 17. n. 211. & in tract. de usur. notabil. 15. num. 4. Trentacinq. variar. resolution. lib. 1. tit. de interesse resolut. 1. n. 7.

Exempla ponunt Gratian. *forens. tom. 1. cap. 67. n. 6. ibi: puta, quando ob retardatam solutionem quis accepit pecuniam sub usuris, vel propter moram incurrit aliquā poenam, Lessius lib. 2. cap. 20. dub. 10. n. 68. ibi: damnum emergens dicitur, quando quis detrimentum patitur in rebus, quæ habet, vel quæ ipsi debentur, ut, &c. cogitur ipse pecuniam fœnori accipere, & usuram solvere, vel res suas minus justo vendere, Soto de just. & jur. lib. 6. quæst. 1. art. 9. col. 1. ibi: ut si vinofas ædes reficere parabat, aut annonam in æstate in totum annū emere, & sic in aliis casibus; hæc enim exempla non restringunt regulam*

2 Interesse lucri cessantis est lucri amissio ob indebitam retardationem, Tobias consil. 82. n. 8. Abbas consil. 85. col. 2. lib. 1. Dec. in cap.

cum venerabilis de exception. n. 59. Hyeronim. Gabriel. consil. 26. num. 3. lib. 1. Fum. in sua summa aurea verb. interesse n. 1. Roman. consil. 517. n. 4.

Quamvis de jure Canonico usuræ prohibitæ sunt, attamen ratione lucri cessantis, vel damni emergentis permittitur tam de jure Canonico, quam de jure Civili interesse exigere, & peti.

Ita Castell. *quotid. controvers. lib. 2. cap. 1. n. 14. & 15. ubi asserit, omnes juris utriusque interpretes, ac etiam Theologos in hac resolutione convenire; Trentacinq. var. resolut. lib. 1. tit. de interesse resolut. 1. n. 18. & 25. Scacc. de commerc. §. 1. quæst. 7. part. 2. ampliat. 8. n. 96. Gam. decis. 110. n. 3. Rebus. in re. petit. L. unic. Cod. de sentent. que pro eo, quod interest, Tiraquel. de retract. lignag. glos. 18. §. 1. n. 71. Cardinal. Tusch. practicar. conclus. verb. lucrum conclus. 454. num. 1. Leonard. Less. de justit. & jur. lib. 2. cap. 20. dub. 10. n. 68. & 69. Turrecremat. in cap. si res 14. quæst. 6. vers. ad Tertium, Velasco. de privil. pauper. & miserabil. personar. p. 1. quæst. 26. n. 7. Mart. vot. 165. n. 5. Joan. Baptist. Lup. in tractat. de usur. commentar. 1. §. 6. n. 103. & seq. Gutierrez. de jurament. confirm. part. 1. cap. 2. n. 4. Caroc. de locat. & conduct. part. 1. tit. de lucri cessant. moros. n. 4. & 72. Gail. practic. observat. lib. 1. observat. 5. n. 15. Surd. de aliment. tit. 1. quæst. 45. n. 28. Div. Thom. 2. 2. quæst. 62. artic. 4. & quæst. 58. articul. 2. Angel. Clavasi. in summa verb. usura n. 16. Conrad. de*

de contrahib. quest. 30. D. Anton. in summ. part. 2. tit. 1. cap. 7. §. 19. Marc. Anton. Bellon. decis. Rot. Gemens. 1. n. 43. & decis. 19. n. 10. & decis. 30. n. 6. & decis. 34. n. 10. & decis. 42. n. 6. & decis. 78. n. 12. & decis. 81. n. 8. & decis. 86. n. 2. & decis. 90. n. 3. & decis. 134. n. 3. Soto lib. 6. de just. & jur. quest. 1. artic. 3. Navarr. de restitut. lib. 3. cap. 2. n. 278. & 287. & 284. Joan. Mayor. question. 30. Sylvest. in summ. verb. usura 1. quest. 19. Gabriel. in 4. sententiar. distinct. 15. quest. 11. artic. 1. notabil. 2. Joan. Mobedan. de usur. decis. 4. n. 1. Missinger. singular. observat. centur. 4. observat. 56. per tot. Hyeronim. Magon. decis. Florentin. 3. n. 5. Osasc. decis. Pedemont. 142. n. 3. & 5. Surd. decis. 345. n. 10. Cavalcan. decis. 13. n. 7. lib. 2. Menoch. de arbitrar. centur. 2. cas. 119. n. 1. & 2. Falcon. regul. 243. Horded. consil. 50. n. 1. lib. 1. Ruin. consil. 104. n. 3. & 7. lib. 4. Roland. à Valle consil. 35. n. 1. & 4. lib. 1. Dec. consil. 116. & consil. 119. Cravet. consil. 189. col. ult. Abbas in cap. naviganti de usur. n. 14. & in cap. conquestus eodem tit. num. 6. Innocent. in cap. sacro de sentent. excommunicat. Bald. in L. Curabit Cod. de act. empt. & vendit. ex L. 3. §. ult. ff. de eo quod cert. loc. L. 61. ff. pro socio, L. 20. §. notantium, ff. de negot. gest. L. 13. ff. rem ratam habere. Alexand. consil. 200.

4 Ad hoc autem, ut interesse petatur, requiritur probatio moræ, Mascard. de probat. conclus. mib. 933. n. 34. Felic. de Societat. cap. 24. n. 7. Barbof. in L. 2. ff. solut. matr.

Tom. I.

part. 1. n. 48. ad fin. Gratian. forens. tit. 2. cap. 302. n. 8. Covarruv. lib. 3. variar. resolut. cap. 4. n. 2. Fachin. controvers. 39. Cens. de censib. decis. 270. n. 5. Gufman. de evict. quest. 58. n. 7. Gabr. commun. lib. 3. tit. de solut. conclus. 10. Martin. Benechend. ad Seraphin. de privileg. juram. privileg. 47. n. 17. Carol. de Crassis de except. ad stat. except. 32. n. 52. Rebell. de obligat. just. lib. 8. quest. 5. Paul. de Castr. in L. 2. §. nunc de officio, ff. de eo quod certo loc. Cagnol. in L. curabit Præses Cod. de act. empt. n. 58. Francisc. Becc. consil. 105. n. 24. Cephal. consil. 56. n. 50. lib. 1. & consil. 398. n. 14. lib. 3. Hypolit. Riminald. consil. 25. n. 54. lib. 1. & consil. 218. n. 105. lib. 2. Honned. consil. 50. n. 22. lib. 1. Cavalc. decis. 10. n. 20. & 21. lib. 2. & decis. 2. n. 27. & 28. & decis. 13. n. 10. & 62. part. 2. Monach. decis. Lucens. 21. n. 29. Gizzar. decis. 20. n. 33. Cartar. decis. 38. n. 1. Amat. decis. 24. num. 5.

Quia ante moram nullum debetur interesse, Giurb. ad consuetud. Messanens. cap. 15. verb. reddatur. glos. 6. n. 8. ibi: juris enim est, debitorem, nec aliter creditori teneri, quam si in mora solvendi fuerit constitutus, Plot. de in litem jurand. §. 11. n. 34. ibi: non constituuntur in mora; ergo non tenentur ad interesse, non committitur mora; ergo nec debetur interesse, nec peti potest, nec pro eo agi, Bald. in L. acceptam Cod. de usur. col. 3. opposit. 6. & consil. 461. vol. 2. Jaf. in L. si ita stipulatus essem ff. de verbor. obligat. notabil. 4. Afflict. decis.

H 2

105.

105. collant. de re frument. lib. 3. cap. 4. n. 10. Rimi. junior. consil. 52. n. 54. & consil. 218. n. 105. Alb. consil. 503. n. 34.

6 Interesse vero alterius interesse, aut usuræ usurarum peti nequeunt, ut communiter docent Strach. de mercatur. tit. de contract. mercat. n. 4. Anton. Faber. in suo Codic. Fabrian. lib. 4. tit. 24. de usur. definition. 4. Castill. quotid. controvers. lib. 3. cap. 1. n. 33. Alfons. Narbon. in L. 13. tit. 18. lib. 5. recopil. glos. 2. n. 32. Roderig. de ann. redditib. lib. 3. quest. 7. Petr. Gregor. de censib. quest. 3. n. 9. Peregrin. de jur. Fisc. lib. 6. tit. 7. n. 31. Cardinal. Tusch. pract. conclus. liter. I. conclus. 310. num. 3. Hector. Felic. de Societat. cap. 24. n. 60. Alexand. var. resolut. lib. 1. tit. de interess. resol. 1. n. 34. Anton. Gabr. commun. tit. de solut. conclus. 10. n. 77. Baptist. in L. curabit Cod. de act. empt. §. 6. sub n. 20. vers. sed advertendum, &c. Menoch. de arbitrar. cas. 119. n. 21. & 22. & consil. 1181. per tot. Dec. in cap. cum venerabilis de except. sub n. 14. vers. sed si retenta communi opinione, Alver. in L. socium qui in eo, ff. pro socio vers. item opponitur, Alciat. lib. 6. parergon. cap. 15. Cagnol in L. unic. Cod. de sentent. quæ pro eo, quod interest n. 46. Anan. consil. 48. d. n. 8. & 9. Roger. consil. 57. n. 5. & consil. 60. n. 44. vol. 1. Bursat. consil. 68. n. 42. Cephal. consil. 85. n. 7. Becc. consil. 22. n. 10. Azeved. cons. 35. n. 41. Ann. singular. 261. Mart. vot. 195. n. 16. Francisc. Hyeronim. decis. Begn. Valent. 13. n. 15. Vincent. de Franch. decis. 12. & decis.

254. n. 14. Rot. Roman. in novissim. part. 2. decis. 315. num. 8. Villag. de usur. quest. 7. conclus. 1. n. 13. & 14. & quest. 18. n. 34.

Licet contrariam opinionem teneant, Rot. Genuens. decis. 134. n. 3. & 4. Ruin. consil. 103. n. 4. vers. sed tamen præmisses, & vers. non obstat lib. 1. & consil. 55. sub n. 20. vers. secundo etiam lib. 3. Francisc. Milanens. decis. 8. n. 353. lib. 1.

CONTROVERSIA I.

Utrum emptor teneatur interesse venditori solvere ratione pretii nō soluti morose, sicut ex nostra lege tenetur venditor, si morose rem non tradidit?

SUMMARIA.

1. **R** Esolvitur affirmative.
2. Ratio ubi est eadem legis, dicitur ipsa lex disponere.
3. Ex evictione agi nequit, nisi post sententiam finaliter executam, & rem realiter evictam.
4. Pretium retinere potest emptor, si in limine contractus immineat evictio.
5. Evictio dicitur imminere, si ante realem pretii solutionem lis superveniat.
6. Quod procedit, etiam si sit super hypotheca.
7. Si lis est super hypotheca, non dicitur res litigiosa.
8. Clericus vocatus, ut defensor, tenetur in iudicio sæculari litigare.

- 9 Clericus si hæres est laici, cum quo in vita capta erat lis, tenetur in iudicio sæculari eam prosequi.
- 10 Ad hoc sufficit, quod laicus fuisset ad litem citatus.

Q U Æ S T I O.

Controvertitur: Utrum emptor post rem illi traditam si pretium non solvit, & morosus fuit, teneatur venditori solvere interesse?

- 1 Resolutivè respondeo affirmativè, nempe emptorem post rem illi traditam, si morosus est, ad solvendum pretium venditori, tenetur illi interesse solvere. Ita docent *Cost. ad Caminh. de libell. annotat. 16. n. 13. Tiraquel. de retract. lib. 1. glos. 18. n. 71. Covarruv. lib. 3. var. resolut. cap. 4. n. 1. Alciat. decis. 20. ex L. 2. Cod. de usur. L. Julianus §. ex vendito, ff. de act. empt. L. atqui natura, §. non tantum, ff. de negot. gest. L. 3. §. ult. ff. eo quod cert. loc. & est textus expressus in L. Curabit Præses Cod. de action. empt. ibi: Curabit Præses Provinciæ compellere emptorem, qui nactus possessionem, fructus percepit, partem pretii, quam penes se habet, cum usuris restituere.*

- 2 Ex nostro legis regię textu etiā probatur resolutio suprafirmata; quia lex disponit, venditorem morosum ad interesse præcisè teneri, si contractum ex sua parte, rem tradendo, non implevit, & si res vendita in sua potestate non sit: atqui eadem ratio, quæ ad hanc

dispositionem circa venditorem decretam datur, est in emptore moroso in pretio reddendo, ut cogitanti patet: ergo lex nostra, quæ de venditore legisavit, idem dicitur de emptore decernere; quia ubi eadem datur ratio legis, dicitur, ipsammet legem casum comprehendere, & comprehensivè de illo disponere, *Cordeir. dub. 11. n. 38. & dub. 25. n. 76. & dub. 39. n. 28. & dub. 51. n. 59. Farinac. in prax. part. 7. in fragment. liter. E. n. 51. Surd. consil. 301. n. 19. & decis. 52. n. 10. Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 1. tit. de statut. resolut. 1. n. 2. §. 1. Argel. de legitim. contrad. quæst. 10. n. 111. Ugolin. de offic. & potestat. Episcop. cap. 13. §. 27. num. 1.*

Meam n. 1. firmatam limita resolutionem in casu, quo emptor morosus non esset, ut quia de jure hac, vel illa ratione pretium retinere potuit, & interim quod reddere illud non tenebatur, ut exemplum est in casu, quo imminet evictio in limine contractus, etiam si res emptori tradita sit; quia, cum imminet evictio in limine contractus, licitè potest emptor pretium retinere, *Ord. lib. 4. tit. 5. in princ.*

Quamvis aliter certum sit, de evictione agi non posse, nisi per sententiam condemnatoriam formaliter executam, & rem evictam victori traditam.

Ut docent *Cardin. Tusch. practicar. conclus. liter. E. conclus. 352. n. 8. & conclus. 361. n. 19. Scac. de commerc. §. 2. glos. 5. n. 275. Fontanel. de pact. nuptial. part. 2. claus. 5. glos. 8.*

glos. 8. part. 14. n. 17. Caball. de evict. §. 3. n. 160. & in addit. ad proxm. liter. C. n. 5. Marefcot. var. lib. 2. cap. 79. n. 1. Gusman. de eviction. quest. 15. à n. 1. Alex. Trentacinq. var. lib. 3. tit. de emption. resolut. 4. n. 15. Gratian. forens. cap. 3. n. 7. & cap. 22. n. 5. Cancer. p. 1. var. cap. 13. n. 62. Pirr. Maur. de fideijussor. cap. 18. n. 11. & 12. Marcel. Cala de mod. art. §. 2. à n. 611. Mascard. de probation. conclus. mib. 615. à n. 1. Caroc. decis. 69. n. 5. Alex. Ludovic. decis. 15. n. 1. & 2. Farinac. tom. 8. decis. 297. n. 4. & 304. Rot. Roman. in novissim. decis. 586. n. 3. part. 1. Seraph. decis. 321. n. 4. Ricc. collectan. 1547. p. 5. & decis. 1141. lib. 2. Magon. decis. 93. n. 4. Benintend. decis. 25. Bald. decis. 25. Muta decis. 24. n. 29. Hottoman. decis. 1. de eviction. Ann. consil. 15. Surd. decis. 165. n. 7. & consil. 36. n. 4. & consil. 359. n. 38. Franch. decis. 145. n. 1. & decis. 200. n. 8. Thesaur. decis. 85. & decis. 102. n. 4. Osasc. decis. 181. n. 4. Missinger. observat. 56. centur. 1. Rebusf. tit. de declarat. artic. 5. glos. unic. n. 16. Burg. da Paz in cap. fin. de emption. & vendit. n. 27. Cephal. cons. 168. n. 3. Paul. Paris. consil. 111. n. 3. & 4. Jason. in L. quoties Cod. de reivindicat. num. 4. Alex. cons. 5. n. 1. & 2. lib. 3. Anton. Com. tom. 2. var. cap. 2. n. 39. Cæpol. cautel. 71.

- 4 Et quod, si evictio imminet in limine contractus, possit emptor pretium retinere, non solum disponit Ord. dict. lib. 4. tit. 5. in princ. sed est text. in L. si post perfectam Cod. de evict. & ibi glos. Odofred.

Petr. Cyn. Salicet. & in L. penult. §. fin. ff. de pericul. & commod. rei vendit. & ibi glos. L. ult. §. exquadrante, ff. de dol. mal. & met. except.

Et ita dicunt Azon. in summ. Codic. de evictionib. n. 8. Bald. in L. non idcirco Cod. de contrah. empt. Castill. quotidian. controversiar. lib. 4. cap. 42. n. 77. Petr. Barbos. in L. de divisione ff. solut. matr. n. 69. vers. pone, quod imminet evictio, Negusant. de pignor. p. 5. membr. 1. n. 28. in fin. Fachin. controversiar. jur. illi consularum consil. 6. num. 4. lib. 3. Trentacinq. var. lib. 3. tit. de empt. resolut. 16. Azeved. in L. 1. tit. 21. lib. 4. recopilat. n. 162. Macerat. var. lib. 2. resol. 16. n. 10. Honded. consil. 30. n. 7. part. 1. Mastrill. decis. 160. n. 1. Guid. Pap. singular. 498. & 283. n. 2.

Evictio autem dicitur in limine contractus imminere, si lis superveniat ante realem pretii totius solutionem, Afflict. decis. 271. Menoch. de arbitrar. cas. 224. n. 2. Morl. part. 1. tit. 9. in proxm. n. 108. col. 3. in princip. Giurb. decis. 100. n. 24. Natt. consil. 267. Rip. in L. 1. §. si hæres, ff. ad Trebell. n. 32.

Quod procedit, etiamsi lis sit super hypotheca rei venditæ illi obligatæ, quia in ipso casu jam dicitur, evictionem in limine contractus imminere; Ita Caball. quest. 756. n. 83. Gusman. de evict. quest. 50. n. 11. Caballin. de evict. §. 3. n. 135. vers. propterea, Castill. lib. 4. quotid. controvers. cap. 44. n. 75. Cardinal. Tusch. practic. conclus. liter. E. conclus. 290. n. 45. & conclus. 360. n. 25.

n.25. & concl.113. n. 11. Gutierr. lib.1. quæst.169. n.3. Cost. de portion. rat. quæst.14. Pirr. Maur. de fidei-
jussor. cap. 18. n. 26. Hyeron. Leo
decis. 47. n.5. Alberic. in L. habita-
tionum §. fin. ff. de pericul. & con-
mod. reivend. Anton. Rub. Alex. in
repetit. L. non solum, §. morte n.
465. vers. subdit tamen ff. de nov.
oper. nuntiat. Gratian. consil. 135.
col.2. vers. & habet vol.2. Giurb. de-
cis.100. n. 25. & decis. 113. n. 11.
Surd. decis.295. n.7. & consil.36. n.
14. Franch. decis.555. n.1.

7 Quin, cum lis est super hypo-
theca, cui subiecta est res, ista liti-
giosa dicatur ob oneris realis liti-
gium, ut docent Portug. de donat.
tit.2. p.3. cap.38. n.8. & 10. & 36.
Salgad. in labyrinth. credit. p. 1.
cap.14. n.14. in fin. Covarruv. pra-
cticar. cap. 15. n. 6. vers. posterior
vero authoritas, & vers. est ergo ra-
tio, Menoch. de præsumpt. lib. 2.
præsumpt. 97. n.20. Cardin. Tusch.
practicar. conclus. liter. L. concl.
386. n.28. Lancelot. de attentat. p.
2. cap.4. in præfat. n. 499. Cancer.
var. p.2. cap. 12. n. 10. Merlin. de
pignor. lib.1. quæst.18. n.7. Farinac.
in fragment. crim. p.2. liter. L. n.
291. Faber. in suo Codic. Fabrian.
lib.8. tit.24. definit. 8. Angel. in §.
ob hoc tamen n. 3. Authent. de liti-
gios. Sylvest. in sum.verb. lis num.5.
vers. sed si agatur alio jure, Osafo.
decis. 144. n.7. Trentacinq. var. re-
sol. lib.2. de judic. resolut. 17. num.7.
vers. hinc est, Peregrin. de jur. Fisc.
lib.4. tit.6. n.4. Marin. lib.1. resolut.
jur. cap.256. n.5. & 6. & in obser-
vat. ad Reverter. decis. 150. Man-

frell. ad Capic. Latr. decis. 170. n.19.
vers. idque lib. 2. Cresp. de Valdaur.
observat. 107. n.7. Montan. contro-
vers. 49. n.2. Prat. lib.1. discept. 13.
n.49. Marcian. disput. 42. n.13. &
15. Duran. decis. 364. n.9. & 10.

Atvero, quanvis, ut dico, non
efficitur res litigiosa ex eo, quod
lis est super hypotheca; tamē actio
ipsa hypothecaria litigiosa dicitur,
ut totum probat Ordinat. lib.4. tit.
10. §.1. ibi: *E sendo movida deman-
da sobre servidaõ de alguma cousa,
e naõ sobre o senhorio della, serà a
acção feita litigiosa, mas a cousa
naõ serà feita litigiosa em tempo
algum, porque naõ he movida que-
staõ sobre o senhorio della; e bem as-
sim se for contenda sobre posse de al-
guma cousa por acção real, que em
direito se chama hypothecaria, assim
como se o credor demandar ao deve-
dor, ou algum outro possuidor a
cousa, que lhe foi empenhada, para
haver por ella sua divida, em tal
caso essa acção assim movida serà
feita litigiosa, tanto que a lide for
contestada, e naõ de outra maneira,
mas a cousa demandada naõ serà
feita litigiosa, porque naõ he movi-
da questaõ sobre o senhorio della,*
Pont. consil. 6. cap. Galeot. lib. 1.
controvers. 2. n. 21. Olea de cession.
jur. & action. tit.3. quæst. 11. n.9.

Ideoque, cum tantummodo
actio hypothecaria, & non ipsa res
hypothecata, litigiosa dicatur, si
rem alienet reus tempore litis su-
per hypothecâ pendentis, opus erit
novo, & ordinario processu contra
ipsum tertium, in quem res aliena-
ta fuit, ut docent Bart. in L. credi-
tores

tores ff. de pignor. Antunes. de donation. tom. 2. p. 3. cap. 38. num. 36. Trentacinq. var. resolut. tit. de jud. lib. 2. resolut. 17. n. 52. Octavian. Cachéran. decis. 65. sub n. 4.

Quia ut executio contra tertium possessorem directo absque novo processu competat, præcisè requiritur, & sufficit, rem esse litigiosam, cum alienata fuit per illum, à quo per litem petebatur; in hoc enim solum casu competit, & transit directo contra tertium executio.

Ut communiter docent, Nogueirol. allegat. 29. n. 238. Carleval. de judic. lib. 1. tit. 1. disput. 2. quæst. 7. n. 933. 930. 931. & 932. & eodem lib. 1. tit. 3. disput. 11. n. 2. vers. quovis autem modo, & vers. igitur, Franch. & ejus Addent; decis. 464. Marin. lib. 1. resolut. jur. cap. 256. à n. 4. & 6. Paschal. de virib. patr. potestat. p. 1. cap. 8. n. 117. Fontanel. de pact. nupt. tom. 2. clausul. 6. glos. 1. p. 3. sub n. 48. Ripol. var. resolut. cap. 3. n. 58. & 59. Peguer. decis. 7. n. 14. p. 2. Cancer. variar. p. 2. cap. 12. n. 17. & 18. & p. 3. cap. 17. n. 163. Roderic. ad Marin. d. lib. 1. cap. 256. n. 1. Fermosin. in cap. proposuisti de for. competent. quæst. 16. Farinac. in fragment. crimin. p. 2. liter. L. n. 326. Olea de cession. jur. & action. tit. 3. quæst. 11. n. 6. Portugal. de donat. reg. lib. 3. cap. 38. n. 32. Cresp. observat. 107. n. 12. Bolan. in Cur. Philipic. tom. 1. p. 2. §. 11. n. 10. Mansell. ad Capic. Latr. decis. 170. n. 18. lib. 2. Sanfelic. decis. 2. Merlin. de pignorib. lib. 1. quæst. 18. n. 24. & 25. & post tractat. de legitim. decis. 30. n. 4. & 7. Solorsan. de jur.

Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 28. n. 102. 103. & 104. & in politic. lib. 3. cap. 30. Mart. de jurisdict. p. 4. cas. 35. n. 1. 2. & 3. Gait. de credit. p. 2. tit. 3. n. 643. & seq. Marescot. var. resolut. lib. 1. cap. 86. n. 59. Burat. conf. & decis. 917. n. 2. & decis. 166. n. 1. & decis. 450. n. 1. Valenzuel. consil. 19. n. 49. & 50. tom. 1. & consil. 211. n. 10. & 24. tom. 2. Cipsius decis. Bononiens. 55. n. 18. Cevall. de cognition. per viam violent. p. 2. quæst. 16. n. 5. & à n. 28. & in specul. commun. contr. commun. quæst. 820. à n. 32. tom. 3. Rauden. lib. 1. var. cap. 12. n. 42. Parlador. rer. quotid. lib. 2. cap. fin. p. 4. §. 5. n. 7. 8. & 9. Giurb. decis. 62. n. 6. Gusm. de evict. quæst. 11. n. 42. August. Barbosa. in reperiitor. verb. lis pag. mib. 223. vers. litigiosa res, &c. Suar. in L. post rem judicatam limitat. 1. n. 4. Bellon. de potestat. eor. quæ fiunt in continent. lib. 2. cap. 81. n. 3. Gratian. forens. cap. 502. n. 22. & 37. Gail. lib. 1. observat. 118. n. 2. Protol. ad Molin. §. emparamentum n. 14. & §. executio n. 50. Lancell. de attentat. p. 2. cap. 4. in præfat. n. 459. Cardinal. Tusch. practic. conclus. liter. E. conclus. 487. n. 14. & conclus. 488. n. 8. & liter. L. conclus. 381. n. 2. Covarruv. practic. cap. 15. n. 7. Vela dissert. 14. n. 40. Pichard. in manu duct. ad prax. p. 2. præcept. 2. n. 8. Amat. variar. resolut. 94. n. 16. 17. & 18. Anna singular. 28. Paz. in prax. tom. 1. p. 4. cap. 1. n. 50. vers. quod tamen intellige, &c. Castill. in L. Taur. 63. glos. 1. col. 3. vers. sed pone, &c. Asin. in prax. §. 31. cap. 2. ampliatur. 24. n. 1. Roxas decis.

decis. 209. n. 2. & 3. Duran. decis. 88. n. 4. & decis. 281. n. 2. Scialoya de for. competent. cap. 7. n. 117. vers. sed si, & n. 118. Ansald. de jurisd. p. 3. tit. unic. cap. 12. n. 7. Cavalcant. decis. 16. n. 7. part. 1. Cavaler. decis. 131. n. 2. Crescent. decis. 16. n. 1. & 2. de sentent. & rejudicat. Bellamer. decis. 709. vers. fallit, Anton. Gabr. commun. conclus. lib. 5. de acquir. possession. concl. 8. n. 10. Reynos. observat. 6. n. 21. Guid. Pap. decis. 81. n. 1. vers. & corroboratur, Rot. diversor. p. 1. decis. 100. n. 23. & in novis tit. de probat. decis. 14. vers. fallit, Flamin. Chartar. decis. 55. n. 2. & 12. Benintend. decis. Bononiens. 48. n. 20. Mobedan. decis. 1. de sentent. & rejudicat. n. 1. Math. de Afflict. decis. 396. n. 9. ubi Ursil. in addition. Osasc. decis. 64. n. 1. & 4. vers. aut alienatio est facta lite pendente, &c. Boer. decis. 182. n. 51. Capic. decis. 128. n. 6. Menoch. conf. 319. n. 11. lib. 4. & conf. 1187. n. 8. lib. 12. & in tractat. de adpiscend. possess. remed. 5. n. 137. & in tract. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 97. n. 59. Peregrin. consil. 8. n. 15. & consil. 26. n. 10. & in tract. de jur. Fisc. lib. 1. tit. 6. n. 27. Surd. consil. 334. n. 13. lib. 2. Dec. consil. 186. n. 4. versic. non obstat, quod iste tertius possessor, &c. Cephal. cons. 195. n. 13. Honded. consil. 20. n. 7. & 42. vol. 1. Rovit. consil. 66. n. 1. vol. 1. Port. Imolen. cons. 172. Curt. jun. conf. 92. n. 8. lib. 3. Burs. conf. 413. n. 8. lib. 4. Natta consil. 350. n. 3. lib. 2. Berous cons. 155. n. 4. lib. 1. Ruin. cons. 34. n. 12. lib. 5. Nevizan. cons. 20. n. 13. Abbas in cap. Ecclesia Tom. I.

Sanctæ Mariæ, 3. n. 10. ut lite pendente, & in cap. 2. de alienat. jud. sub n. 8. Castrens. in L. certa Cod. ut in poss. legat. & in L. à Divo Pio, §. si super rebus, ff. de re judicat. vers. prædicta n. 8. Cyn. in L. 1. n. 11. & 12. Cod. de alienat. jud. mutand. caus. fact. Jason. in §. omnium Institut. de action. n. 84. Bald. in L. 1. col. 2. Cod. commun. dividund. & in L. ob maritorum Cod. ne uxor pro marito n. 8. Mier. de maiorat. p. 3. quæst. 14. n. 23. Coler. de process. executiv. p. 2. cap. 3. n. 439. 441. & 443.

In casu autem, imminentis evictionis tenetur venditor defendere emptorem; ita ut, si lis pendet, & si venditor est Clericus, tenetur in eodem sæculari judicio, in quo lis pendet, litigare ad emptorem defendendum, ut est conclusio certa, ut docent Cardos. in prax. verb. emptio n. 34. Mend. à Castr. in prax. p. 1. lib. 3. cap. 5. §. 1. vers. secundo amplia, & p. 2. lib. 2. cap. 4. n. 10. Peg. tom. 2. forens. cap. 11. n. 134. Per. de man. reg. p. 3. cap. 31. & p. 1. sub concord. regis Ildefons. 3. art. 2. concordat. 2. n. 36. Carleval. de judic. disput. 1. quæst. 5. n. 309. Cald. de emption. & vendit. cap. 31. n. 84. Gratian. forens. cap. 15. n. 31. & cap. 22. n. 34. Petr. Barbosa. in L. venditor 49. ff. de judic. n. 138. & seq. Nogueirol. allegat. jur. tom. 1. allegat. 19. n. 117. & seq. Gam. decis. 332. Covarruv. pract. cap. 8. n. 3. & cap. 10. n. 1. Anton. Gom. tom. 2. var. cap. 2. n. 38. col. 8. Cur. Philip. p. 1. §. 20. Cevall. de cognition. per viam violent. part. 2. I quæst.

quest. 23. n. 23. & commun. contr. commun. q. 588. & tom. 5. q. 896. n. 627. Molin. de just. & jur. tract. 3. disput. 200. vers. quando venditor, &c. Amat. variar. resolut. lib. 2. resolut. 86. num. 46. vers. contrariam, Marant. de ordin. judicior. p. 4. distinct. 11. n. 78. Caballin. de evict. §. 3. quest. 2. n. 110. Novar. de variat. & elect. fori sect. 2. q. 20. pag. 81. Castill. decis. 2. Sicil. Bernard. Grav. ad pract. Camer. Imper. lib. 1. conclus. 37. confid. 8. Fr. Anton. de Souz. in relection. de censur. Bull. Cære cap. 72. à n. 3. Thor. in compend. decis. Neapol. verb. Clericus fol. 94. Camil. Borrel. in sum. decis. tom. 1. tit. 7. de Cleric. & Sacerdot. n. 90. Bonacin. de legib. disput. 19. q. 2. punct. 1. §. 1. n. 23. & de censur. in Bull. disput. 1. q. 16. punct. 5. n. 16. Ambrosin. de immunitat. & libertat. Eccles. cap. 20. n. 23. Ursill. ad Afflict. decis. 380. in addition. Cenæd. ad Decretum collectan. 37. n. 8. Carol. de Crassis de effect. clerical. effect. 1. n. 278. Mastrill. decis. 79. num. 3. Zacch. ad Gales. de obligat. Camer. quest. 8. n. 1. & 2. Amendol. in addit. ad Vincent. de Franch. decis. 426. n. 6. Bobadill. in sua politic. lib. 2. cap. 18. n. 165. Fachin. controvers. jur. lib. 2. cap. 37. col. 2. Franc. Vivian. decis. Neapolitan. 49. n. 8. Mifsinger. centur. 1. observat. 22. ad fin. Girond. de Gabell. p. 4. §. 1. n. 15. Azeved. in L. 5. lib. 5. nov. recopil. n. 2. Perez. in L. 4. tit. 2. lib. 5. ordinam. pag. 143. vers. hinc est quod Clericus, Humad. in L. 57. in fin. tit. 6. partit. 1. glos. 6. Aufrer. in tract. de potestat. secular. reg. 2. n. 9. vers. quinto fal-

lit, Gail. lib. 1. observat. 37. n. 7. Gramatic. decis. 21. n. 4. Boer. decis. 69. n. 27. Capic. decis. 197. n. 7. Rebuf. tit. 3. ad Leg. Gall. tit. de dilation. artic. 5. glos. unic. n. 1. Benedict. in cap. Raynutius de testament. verb. uxorem, n. 417. Panormitan. in cap. frequenter quoniam §. in aliis n. 8. ut lit. non contest. Surd. consil. 110. & consil. 222. n. 20. & consil. 396. n. 7.

Et quanvis contrarium, nempe clericum vocatum ab emptore, ut auctorem ad eum à lite defendendum non teneri in sæculari judicio respondere, imo in forū ecclesiasticum litem trahendam, & remittendam fore, doceant Mart. de jurisdict. p. 4. cas. 34. & cas. 35. n. 21. Marcell. Cal. de mod. articuland. & proband. §. 1. glos. 1. n. 50. Squillant. de privileg. cleric. cap. 7. n. 80. Sperel. decis. for. ecclesiast. 24. n. 4. vers. quinimo, &c. Muscatel. in pract. civil. p. 2. glos. in verb. intimatio n. 36. Dian. moral. resolut. p. 3. tract. 1. resol. 25. Tamburin. de jur. Abbat. tom. 1. disput. 15. quest. 19. n. 33. Paul. de Castr. in L. venditor. ff. de judic. n. 3. ubi Jacob. n. 2. Foller. ad Marant. de ordin. judic. p. 6. act. 5. n. 10. Alex. Ambros. decis. Perus. 8. per tot. Angel. in §. actionum n. 19. Institut. de action. ubi Aretin. n. 43. Firmian. de eviction. verb. venditor n. 39. & verb. evictio vers. 13.

Attamen in hoc regno Lusitaniæ sequi tenemur sententiam primam; quia legem habemus in Ordinam. lib. 2. tit. 1. §. 11. ibi: *E se o Clerigo vendeo alguma cousa ao Leigo, e o leigo he citado, e demandado por*

por ella perante seu Juiz secular, e o Clerigo for citado, e requerido pelo leigo, que lhe seja author, o Clerigo o deve defender perante seu Juiz secular, aonde o leigo he demandado.

9 Sicut cum clericus hæres est laici, cum quo in vita lis cæpta erat in judicio sæculari, illam in ipso tenetur judicio prosequi, ut est doctrina communis.

Ita docent Baron. de citation. tom. 1. quæst. 29. n. 19. Fontanell. decis. 332. n. 3. & seq. p. 2. Romaguer. ad Consol. in statut. Eugub. lib. 2. rubric. 20. n. 15. & 32. Carraciol. de for. privileg. quæst. 42. n. 5. 6. & 7. Castill. decis. 2. n. 1. 2. 3. 4. & 5. & decis. 200. à n. 1. usque ad n. 8. Cardos. in prax. verb. hæreditas n. 19. Carleval. de judic. lib. 1. disput. 2. à n. 309. usque ad n. 381. & n. 930. quæst. 5. Amat. variarum lib. 2. resolut. 76. n. 46. vers. contrariam opinionem, Mend. à Castr. in prax. p. 1. lib. 1. cap. 3. n. 4. vers. quod mirum est, & n. 19. & p. 2. lib. 2. cap. 4. n. 13. Thor. in compend. decision. p. 1. verbo remissio causæ laici fol. 367. & p. 2. verbo remissio causæ inceptæ fol. 554. & p. 3. section. 3. verb. remissio causæ intentatæ fol. 99. & in supplement. verb. Clericus tenetur fol. 88. Novar. in rubr. de instant. caus. non restituend. n. 7. Manfrel. ad capic. decis. 123. n. 24. Sanfelic. decis. 2. n. 13. Larrea decis. 6. Vela dissert. 40. à n. 22. & seq. tom. 2. Boer. decis. 69. à n. 32. Gail. practic. observ. lib. 1. observ. 37. n. 8. Masul. ad Latr. decis. 109. n. 1. Surd. decis. 110. Per. de Academia à n. 406. usque ad n. 413. Fermosin. in

Tom. I.

cap. quia 11. quæst. 8. per totam de judic. & in cap. ex parte 15. sub n. 2. & in cap. significasti 19. sub n. 1. & in cap. final. quæst. 10. & 11. de for. competent. Suelv. consil. 48. n. 2. lib. 2. Thom. del Bene de immunitate ecclesiastic. tom. 1. cap. 7. dub. 6. per tot. Hodiern. ad Surd. decis. 110. Nogueirol. allegat. 19. n. 127. & 128. Giurb. decis. 82. n. 2. vers. sic quoque, & consil. 15. n. 38. vers. quam opinionem, Castr. Palao oper. moral. p. 2. tract. 12. disp. unic. punct. 7. n. 7. Scialoja de for. comp. cap. 7. n. 56. vers. sic etiam, & cap. 28. n. 15. Roderic. quæst. regular. tom. 2. quæst. 62. artic. 21. Burgos. de Paz in L. 3. Taur. n. 787. 797. & seq. Gallup. in prax. p. 1. cap. 6. n. 20. & p. 2. cap. 6. n. 83. Mastrill. decis. 131. n. 22. lib. 2. Cutel. de immunit. ecclesiastic. lib. 2. quæst. 25. Pereir. de man. reg. p. 1. cap. 30. à n. 1. & 6. Fragos. de regim. reipublic. lib. 2. disput. 4. §. 4. membr. 5. num. 136. & 137. Salgad. de supplicat. ad Sanctissim. p. 2. cap. 12. num. 32. Sanch. moral. lib. 6. cap. 1. dub. 2. Castill. quotidian. jur. controu. lib. 3. cap. 25. n. 49. Ansald. de jurisd. p. 3. tit. unic. cap. 10. à n. 1. usque ad n. 49. Tondut. de prævention. judic. p. 1. cap. 30. à n. 50. usque ad n. 56. Daniel. de nobilib. disput. 1. à n. 50. & 97. Menchac. de succession. Creat. lib. 3. §. 2. limit. 17. num. 71. & 72. Nald. in sum. verb. Bulla Coenæ sub n. 49. vers. præter juris Canonici dispositionem, Reginald. in prax. lib. 9. cap. 23. n. 352. vers. monendum est postremo, Surd. consil. 222. n. 16. lib. 2. Scacc. de appellat. lib. 3.

12

cap.

cap. 2. quest. 7. n. 133. vers. confirmatur hæc restrictio, Escob. de Pontific. & reg. jurisdict. cap. 50. à n. 1. & à n. 9. Cancer. p. 3. variar. cap. 16. n. 136. Farinac. in prax. p. 1. q. 8. n. 46. ampliat. 17. & decis. 81 n. 2. in fin. post lib. 1. consil. Ricc. collect. 1039. in princip. Sahagun. in cap. relatum de offic. deleg. n. 8. Bolan. in Cur. Philip. tom. 1. p. 1. §. 6. n. 49. Cevall. commun. opinion. contr. commun. quest. 36. à n. 1. & seq. & quest. 891. n. 625. & quest. 897. à n. 1020. & de cognit. per viam violent. p. 2. q. 23. num. 23. & quest. 40. à n. 1. usque ad 13. Spin. in specul. de testam. glos. 33. n. 72. 73. 74. 75. & 76. Fachin. controuv. jur. lib. 12. cap. 43. Caroc. except. 4. quest. 22. à n. 1. usque ad 8. & 24. Carol. de Crassis de effect. cleric. effect. 1. n. 282. Germon. de Sacror. immunitat. lib. 3. cap. 15. n. 96. Medic. in tractat. Mors omnia solvit p. 3. n. 91. Bobadill. in politic. lib. 2. cap. 18. glos. liter. C. n. 167. Portol. ad Mol. §. Clericus n. 54. Cened. ad decretum collectan. 37. n. 7. Peregrin. de fideicommiss. artic. 53. n. 20. in fin. Parlador. rerum quotid. lib. 2. cap. final. p. 2. §. 1. n. 10. Azeved. in L. final. tit. 4. lib. 5. recopilat. num. 6. Gregor. Lop. in L. 57. tit. 6. partit. 1. glos. in verb. demanda, Balboa in cap. proposuisti 19. n. 80. & in cap. final. à n. 87. de for. compet. Borrel. in sum. decision. p. 1. tit. de for. compet. à n. 41. & tit. de instant. causar. à n. 42. & p. 2. tit. 19. à n. 51. & 71. & de reg. cathol. prest. cap. 61. à n. 260. & in addit. ad Bellug. in specul. i. princip. rubric. 18. §. de-

nuo liter. B. vers. Laico demum, Paz de tenut. tom. 2. cap. 63. n. 2. vers. nisi lis, alter Paz in prax. tom. 2. prelud. 2. n. 41. vers. Coeterum, Gratian. forens. cap. 16. à n. 41. Covarr. pract. cap. 8. n. 2. & 3. vers. hinc ergo, & vers. verum, Petr. Barbof. in L. si constante, §. final. à n. 27. vers. ultimo ex prædictis infertur, ff. solut. matrim. & in L. heres absens in princip. n. 102. 104. 118. & 137. ff. de judic. Marant. de ordin. judic. p. 4. distinct. 11. n. 79. Card. Tusch. pract. concl. liter. C. conclus. 386. num. 17. & liter. H. conclus. 48. n. 1. Imol. in L. si cum hominem ff. de fideiussor. Roman. in L. si constante, §. fin. n. 14. ad fin. ff. solut. matr. Alex. ad Bartol. in Auth. & consequenter sub n. 9. Cod. de sentent. & interloc. omn. judic. Jason. in Auth. quas actiones n. 39. vers. illud Cod. de Sacrosanct. Eccles. Felin. in cap. quia 11. n. 3. vers. limita secundo, de judic. & ibi Franc. in addition. ad Abbat. vers. ad hoc an instantia, &c. Bursat. conf. 93. n. 42. lib. 1. Olan. in antinom. jur. liter. C. à n. 96. Aven. dan. de exequend. mandat. p. 1. cap. 1. n. 33. viv. commun. opinion. tom. 2. opinion. 48. Cur. Phylip. p. 1. §. 6. n. 19. Donel. commentar. jur. Civil. lib. 17. cap. 11. col. 2. Alex. Trentacinq. variar. resolut. lib. 2. tit. de judic. resolut. 4. n. 17. Valasc. consult. 144. n. 14. Crass. tom. 1. comun. opin. lib. 3. tit. 1. num. 115. & 116. Alois. in decision. Cur. Archiepiscop. Neapolitan. p. 4. decis. 218. Erasim. à Cochier. de jurisd. ordin. in exempt. p. 4. q. 46. Quesad. divers. question. cap.

cap. 4. n. 7. sempron. Asciius decis. 77. Gusman. de evict. cap. 7. n. 47. Anel. cons. 28. n. 15. Asin. in prax. §. 2. cap. 1. num. 45.

Et licet contra hanc conclusionem teneant aliqui dicentes, etiam si cum defuncto lis cæpta esset, non teneri clericum ipsius defuncti laici hæredem in iudicio sæculari, ubi cæpta fuit, litem proseguire, sed causam ad Ecclesiasticum trahendam, & remittendam esse forū.

Ut sunt, qui ita docent, *Squillant. de privilegio clericorum cap. 7. n. 38. Bonacin. de legib. disput. 10. q. 2. punct. 1. §. 1. n. 25. & ad Bull. Cæn. disput. 1. quæst. 26. punct. 5. n. 18. Anton. Dian. moral. resolut. p. 1. tract. 2. resolut. 23. & p. 4. tract. 1. resolut. 21. Bellet. disquisit. cler. p. 1. tit. de favor. clericor. real. §. 2. n. 5. Carol. Mar. tom. 3. respons. 30. per tot. Duard. ad Bull. Cæn. lib. 2. can. 15. n. 3. Mar. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 49. Andr. Molfes. in comment. ad consuetud. Neapolitan. p. 2. quæst. 8. Bisignet. decis. 1. de for. competent. Rip. in cap. decernimus n. 22. in fin. de iudic. Cagnol. in L. 2. Cod. de pact. inter emptor. n. 86. glos. 1. in cap. clericum nullus 11. q. 1.*

Attamen in hoc Lusitanæ regno, primam sequi tenemur sententiam, legem namque habemus in *ordinat. lib. 2. tit. 1. §. 8.* quæ expressè disponit, clericum hæredem laici teneri litem cum defuncto proseguire in sæculari iudicio, ubi cæpta fuit.

Ad hoc autem, ut lis dicatur cum defuncto cæpta, sufficit quod

defunctus laicus citatus fuisset, *Bald. in L. 1. n. 2. Cod. si pendent. appellat; Molin. de primogen. lib. 4. cap. 8. n. 6. vers. id que adeo verum est, Carol. de Crass. de effect. clericor. effect. 1. à n. 282. Intrigliol. de substitut. centur. 3. quæst. 73. num. 130. Asin. in prax. §. 2. cap. 12. n. 2. & 3. Salgad. de protect. reg. p. 4. cap. 8. n. 302. & 303. & de suppl. ad Sanctissim. p. 2. cap. 12. n. 34. & 35. Cresp. de Valdaur. observ. 108. n. 25. in fin. & colligitur ex nostra ordinatione dict. §. 8.*

CONTROVERSIA II.

Utrum ad hoc ut venditor interesse petat, debeat probare lucrum, vel damnum in potentia proxima, an sufficiat moram probare?

SUMMARIA.

1. **Q**uestio proponitur.
2. Resolvitur.
3. Refertur contraria opinio.
4. Interesse debetur ob lucrum amissum, vel damnum.
5. Argumentum à contrario sensu validum est in iure.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum venditor ad hoc ut petat interesse, debeat lucrum amissum, vel damnum probare in potentia proxima, an sufficiat moram probare?

Resolutivè respondeo, debere **2** lucrum

lucrum in potentia proxima amissum, vel damnum probare ad hoc, ut illi venditori actio ad interesse competat, ex his, quæ Valasc. in consult. 107. num. 4. vers. attamen, Paul. & Fulgos. in L. 3. §. fin. ff. eo quod cert. loc. & in L. unic. post Bartol. n. 25. Cod. de eo quod interest, Gam. decis. 110. ex n. 16. & 20. Reynos. observat. 9. Pbæb. p. 2. arest. 37. vers. o segundo, Mascard. de probat. vol. 2. verb. interesse concl. 937. Jason. in §. curare n. 59. de action. Strach. de mercatur. p. 5. ex n. 3. Menoch. consil. 119. Cabal. de usur. n. 28. & 29. fol. 30. Sylvest. in sum. verb. usura 1. q. 19. Rebus. in L. unic. super glos. ultim. n. 29. Cod. de eo, quod interest, glos. notabil. super verb. solebat, in L. 3. §. fin. ff. de eo quod cert. loc. ubi Paul. n. 3.

3 Contrarium, nempe venditori deberi interesse ratione fructuum percipiendorum, vel qui perfici ab emptore potuerant, etiam si nullum damnum, aut lucrum amissum in potentia proxima probet ipse venditor; & ita tenet Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 28. tit. 5. partit. 5. glos. 2. n. 34. ibi: Sed quid si ex dilatione solutionis venditori nullum damnum est sequutum, nec nullum lucrum amisit ex eo, quod in continenti pretium non fuit solutum? & dic, etiam in hoc casu emptorem ad usuras pretii non soluti respectu fructuum, quos ex re vendita percepit, teneri, & ita etiam Cardinal. Mantic. de tacit; & ambig. convent. lib. 4. tit. 24. n. 12. & 13. Cald. Per. de empt. & vendit. cap. 23. n. 19. Couarruv. lib. 3. var.

cap. 4. n. 2. vers. primo, &c. Narbon. in L. 15. tit. 18. lib. 5. recopilat. glos. 4. num. 34.

Ego vero primam veriore[m] esse puto opinionem; quia ex nostro regio textu patet, rationem, ob quam lex, interesse concedit, esse tantummodo ob lucrum amissum, vel damnum mora causatum, ibi: *assim por respeito do ganho, como por respeito da perda*, quæ lex æqualiter loquitur de emptore, & venditore, cum sint correlativi, ut in principio proximè antecedentis controversiæ ostendi.

Ergo si non probetur lucrum amissum in potentia proxima, vel damnum mora causatum, non competit ex lege actio ulla ad interesse, quod sequitur à contrario legis sensu, cum legis contrarius sensus non solum validum efficiat argumentum, sed ipse contrarius sensus pro lege habeatur, Cordeir. dub. 14. n. 5. & dub. 21. n. 34. & 53. dub. 24. n. 97. dub. 51. n. 8. & 41. dub. 52. n. 50. dub. 19. n. 6. dub. 40. num. 5. & dub. 2. n. 13. Valasc. de partit. cap. 16. n. 26. Portug. de donat. reg. lib. 1. preclud. 2. n. 76. in fin. Morais de execut. lib. 2. cap. 7. n. 6.

CONTROVERSIA. III.

Utrum venditor damnum mora causatum, vel lucrum amissum probans in potentia proxima, possit interesse ab emptore petere, si res vendita sterilis esset, & infructuosa?

SUMMARIA.

- 1 **C**ontrovertitur quæstio.
- 2 **R**esolvitur affirmativè.
- 3 **R**efertur contraria opinio.
- 4 **U**bi legis est ratio, ibi lex etiam disponit, & casum comprehendit.

QUÆSTIO.

1 **D**iscutienda venit controversa quæstio illa; an venditor, qui damnum, vel amissum lucrum causa morosæ pretii solutionis probavit in potentia proxima, possit interesse ab emptore petere, si emptor nullus fructus ex re vendita percepit, nec percipi poterant, quia res sterilis vel infructuosa, & fructus producere non consueta sit, nec ejus sit natura fructus dare?

2 **R**esolutivè respondeo affirmativè, videlicet etiam in hoc casu teneri emptorem morosum ad interesse. Ita quindecim Doctores docent illico citandi.

- 1 Fabian. de Mont. de empt. & vendit. p. 5. in princ. n. 45.
- 2 Soc. in L. divisione, ff. solut. matrim. n. 14.
- 3 Gabriel. commun. conclusion. lib. 3. tit. de empt. & vendit. conclus. 4. ampliat. 6.
- 4 Bald. in L. 1. Cod. de usur.
- 5 Castr. in L. curabit Præses Cod. de act. empt.
- 6 Ancarran. in cap. peccati venia de regul. jur. in 6.
- 7 Joan. Anan. in cap. conquæstus de usur.

- 8 Socin. consil. 88. n. 8. & 103. lib. 4.
- 9 Paris. in cap. cum venerabilis col. 8. de exception. & consil. 60. n. 28. lib. 1.
- 10 Gosad. consil. 55. col. 3.
- 11 Cephal. consil. 737. n. 26. lib. 5.
- 12 Surd. consil. 101.
- 13 Rot. Genuens. decis. 194.
- 14 Butigel. in L. vinum, ff. si certum petat. n. 35.
- 15 Corn. consil. 50. n. 6. in fin. lib. 3.

Contrarium nempe, eo quod 3 res vendita nullos dedit fructus, vel dare illos non poterat, cum esset sterilis, infructifera, aut illos dare non assueta, tenent unus, & viginti Doctores infra citandi, emptorem hac ratione, non teneri ad interesse venditori, ut sunt.

- 1 Petr. Barbos. in L. divisione, ff. solut. matrim. n. 54.
- 2 Covarruv. variar. lib. 3. cap. 4. n. 3. illation. 7.
- 3 Cardinal. Mantic. de tacit. & ambig. convention. lib. 4. tit. 24. n. 14.
- 4 Cald. Pereira de emption. & vendit. cap. 23. n. 30. & 40.
- 5 Scacc. de Comerc. §. 1. quæst. 7. p. 2. ampliat. 8. n. 170.
- 6 Roderig. de Ann. redditib. lib. 3. quæst. 7. n. 84.
- 7 Fachin. controvers. jur. lib. 2. cap. 32. vers. *contrarium*.
- 8 Beltr. in annotat. ad decis. 297. n. 11.
- 9 Ricc. p. 3. Cur. Archiepiscop. decis. 186. n. 3.

10 Aretin. consil. 149. n. 10.

11 Benintend. decis. Bonon. 29.
num. 54.

12 Grivel. decis. Dolan. 98. n. 3.

13 Cyn. in L. 2. Cod. de usur.

14 Salicet. in L. minorum Cod.
in quib. caus. in integr. restit.
non est necess.15 Alex. in L. de divisione, ff. so-
luto matrim.16 Aret. in L. ita stipulatus col. 5.
ff. de verbor. obligat.

17 Socin. Senior. conf. 109. lib. 1.

18 Cagnol. in L. curabit Præses
ff. de act. empt.19 Joan. Baptist. Lup. de usur. §.
7. n. 141.20 Purpurat. in L. 1. Cod. de sum.
Trinitat. n. 56.

21 Machel. patroc. 5. n. 6.

4 Ego vero veriore opinionem primam esse, puto; quia ratio, ob quam ad judicandum, vel non judicandum interesse, tenemur moveri, est mora, & lucrum amissum, vel damnum causatum, ut ex nostro textu colligitur in verbis: *perda, ganho*, quin ullam faciat mentionem de productione, vel non perceptione fructuum.

Atqui etiam in nostro casu datur illa ratio legis; ergo etiam in illo debetur ex ipsius dispositione interesse; ubi enim legis ratio est, ibi lex disponit, & casum comprehendit, *Cordeir. dub. 11. num. 38. & dub. 25. n. 76. & dub. 39. n. 28. & dub. 51. n. 59.*

CONTROVERSIA IV.

Utrum probato interesse semiple-
ne, vel per unum testem, de-
ferri debeat juramentum sup-
pletorium?

SUMMARI A.

- 1 **P**ropōnitur quæstio.
- 2 Resolvitur affirmative.
- 3 Refertur contraria, & negati-
va opinio.
- 4 Interesse est difficilis probatio-
nis.
- 5 Interesse probatur præsum-
ptionibus, & conjecturis.
- 6 In causis difficilis probationis
deferitur juramentum non so-
lum ex semiplena probatio-
ne, sed etiam ex vehemen-
tibus præsumptionibus, &
conjecturis.

QUÆSTIO.

Controvertenda venit quæ-
stio: an probato semiplene
interesse, deferri debeat juramen-
tum suppletorium?

Resolutive respondeo affirma-
tive, nempe juramentum supple-
torium deferendum esse, si interes-
se probetur semiplene. Ita *Plot. de
in litem jurand. §. 12. n. 7. ibi: &
pro eo possit jurari in litem, & ibi
interesse ipsum damni emergentis
& lucri cessantis probabitur ex ju-
ramento in litem præstando, An-
charran. quæst. famil. lib. 2. quæst.
33. n. 16. Bartol. in L. nummis, ff.
de*

le in lit. jurand. & ibi Al. v. col. final. & ibidem Jason. col. ultim. n. 18. vers. sed; per text. in L. non antique, §. final. ff. de eo quod certo loco, & in L. unic. ubi Dec. Alciat. & Cagnol. & Plaut. Cod. de sent. quæ pro eo, quod interest.

Contrarium, nempe in hoc casu non esse deferendum juramentum suppletorium, docent Dec. in L. quatenus, ff. de regul. juris ibi: in probatione interesse non deferatur juramentum in defectum probationis, Joan. Baptist. Lup. in cōmentar. de usur. commentar. 1. §. 6. sub n. 117. vers. similiter advertendum, Petr. Barbos. in L. 2. in princip. p. 1. n. 52. ff. solut. matrim. Valasc. consult. 107. n. 8. Surd. de diment. tit. 1. quæst. 45. n. 47. Lanfianc. de Orian. in L. admonendi, de jurejurand. n. 74. conclus. 18. Jason. in §. curare Instit. de act. col. ut, n. 59. & in d. L. admonendi, ff. de jurejurand. num. 296. Serap. de privileg. juram. privileg. 33. n. 160. Gam. decis. 110. n. 16. Hypolit. singular. 273. Thom. Laurent. consil. 230. in fin.

Ego verò veriore primam opinionem esse, puto, non solum ex generalitate Ordinationis lib. 3. tit. 12. in principio, & ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, Cordeir. dub. 46. n. 11. & leg. dispositioni inhærendum est, quatenus lex non limitat, Cordeir. dub. 10. n. 7. & dub. 50. n. 21.

Sed etiam, quia interesse est difficili probationis, Mascard. de probat. vol. 2. conclus. mib. 931. Venul. in L. ultim. ff. de prator. stipulat.

Tom. I.

Bald. in L. unic. n. 47. vers. modo, Cod. de sent. quæ pro eo, quod interest, Jason. in L. qui Romæ n. 17. vers. ego postremo, ff. de verb. obligat. Bartol. in L. 2. circ. fin. Cod. de rescind. vendit. Dec. consil. 322. col. 3. post num. 3. vers. unde venio, Petr. inter consil. ultimar. volunt. consil. 142. num. 6. vers. cum enim probatio interesse, Menoch. de arbitrar. cas. 116. n. 20. & cas. 119. n. 4. certum verò lucrum lib. 2. centur. 2. Rebus. in L. unic. super glos. in verb. subtilitatem n. 482. versic. verum, Cod. de sent. quæ pro eo, quod interest, Gab. Gratian. in tract. de eo, quod interest cap. 4. col. 2. vers. quare, Cæpol. catitel. 12. 5. n. 4.

Ideoque interesse præsumptionibus, & conjecturis probatur, Bald. in L. 1. n. 16. vers. qualiter probetur, Cod. de fruct. & litis expens. Bartol. in L. si traditio Cod. de act. empt. & in L. semper, §. in hoc interdicto, ff. quod vi, aut clam, Dec. cons. 454. in princip. & consil. 583. num. 4. vers. 1. Menoch. de arbitrar. judic. caus. cas. 119. num. 2. & cas. 120. num. 3. centur. 2. lib. 2. Bald. etiam in d. L. traditio Cod. de act. empt. n. 5. & consil. 270. num. 7. vers. nam pretium vol. 1. Jason. in L. 3. §. ult. num. 7. vers. secundo not. ff. de eo, quod cert. loc. Marsil. in rubr. Cod. de probat. n. 154. vers. item etiam interesse, & in L. de minore, §. plurimum n. 77. vers. & subdid, ff. de questionib. Ferrar. in practic. Papiens. in form. libell. exact. real. n. 31. Cagnol. in L. quatenus, ff. de regul. jur. n. 20. vers. in probando, Alexand. consil. 189. col. 4. num. 11.

K

Amic.

Amic. cons. 148. col. 7.

6 Ergo ad supplendam femiplenam interesse probationem deferri debet juramentum; in causis enim difficilis probationis non solum ex femiplena probatione, sed etiam ex vehementibus tantummodo præsumptionibus, & conjecturis deferri debet suppletorium juramentum, ut docent *Angel. in Auth. de instrum. caut. & fin. §. si quis igitur in fin. Alex. consil.* 53. num. 6. vol. 1. *Mascard. de probat.* vol. 3. verb. probatio, vel præsumptio *conclus. mib.* 1230. n. 17. *Bald. in cap. 1. de cont. inter me, & domin. in usib. feud. & in L. si fundum Cod. de reivendication. n. 3. vers.* tantum dico, *Bart. in L. admonendi, ff. de jurejur.* n. 22.

Adverto autem, quod antequam detur juramentum in supplementum probationis interesse, debet judex taxare quantitatem, intra quam petens debeat jurare, *glos. in L. videamus, §. jurare autem, ff. de in litem jurand. Angel. ibi in §. deferre n. 7. & ibi Jason. n. 12. Azeved. in L. 3. tit. 13. lib. 4. recopilat. n. 49. Farinac. in fragment. p. 2. liter. I. n. 1123. Borrel. in sum. decision. tit. 5. de juram. in litem n. 69. & 71. Selsér. de juram. lib. 5. cap. 7. n. 9. Menoch. de arbitrar. cas. 208. n. 4. Stracc. de mercatur. tit. de contract. mercator. n. 6, Mascard. de probat. conclus. 282. n. 19. & 25. Tusch. practicar. concl. liter. I. conclus. 538. Rebus. in repetit. L. unic. Cod. de sent. quæ pro eo, quod interest verb. subtilitatem num. 491. Boer. decis. 55. n. 3. Abbas in cap.*

final. in princ. n. 2. extr. de his, quæ vi, & met. caus. Bart. in L. in actionibus num. 24. ff. de in lit. jurand Mancin. in tractat. de jurament. p. 2. artic. 7. n. 19.

CONTROVERSIA V.

Utrum validum sit pactum, quod juramento partis probetur interesse?

R Esolutivè respondeo, dictum pactum valere in quibusvis contractibus, excepto mutui, vel alterius, in quo cadit usurarum suspicio; & ita quod, si ipsum pactum sit ad probandum interesse datum mora vel venditoris in tradendam rem venditam, vel emptoris in reddendo pretio venditionis, ut probetur juramento damni pacti valet dictum pactum.

Ita cohæreo Doctores diversimode loquentes; & prima pars resolutionis affirmativa probatur communiter; & ita docent Doctores hic infra citandi, & suo numerari ordine.

1 Castill. lib. 5. quotidianar. in controversiar. cap. 182. n. 15. ibi: Sic etiam & per legem, vel statutum, per contractum etiam, & conventionem partium, id effici potest; inde & consequenter validum esset statutum, quo disponitur, alterius juramento, aut assertioni standum esse circa damnum, & interesse; item & contrahentium pactum valere.

- 2 Joan. Baptist. Plot. de in lit. jurand. §. 47. n. 1. ibi: *Quinquagessimò primo amplia, dict. L... & omnia similia jura, quibus daretur, posse in litem jurari, procedere, ultra omnes casus, præmissos, in omnibus casibus, quibus, ex partium conventionione fuit conventum, vel pactum initum de stando juramento partis super damno emergenti, lucro cessante, expensis, melioramentis, pretio rei, impensis, interesse, vel aliis similibus, & diversis; quia tunc valet ipsa conventio, ac pactum, & ex juramento partis probabuntur omnia præmissa, & alia, prout in juramento fuerit conventum.*
- Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 10. tit. 1. partit. 5. glos. 4. n. 342. ibi: *Unde devenitur ad questionem, an pactum, quod stetur juramento damnum passi super damnis, expensis, & interesse, valeat? Et posse stare, validumque esse, probatur, & n. 344. vers. sed prædictis fundamentis non obstantibus à prima non est recedendum, &c.*
- 4 Giurb. ad consuetud. senat. Messanens. cap. 2. verb. juraverit glos. 7. n. 3. vers. ceterum validum esse dicimus, &c. & n. 5. vers. ut sicut in contractu, &c. & n. 7. vers. amplia tertio, ut pactum, quo quis se obligavit stare dicto sui adversarii, revocari non possit, &c. Tom. I.
- 5 Dilect. de art. testand. & cautel. ultimar. voluntat. tit. 6. cautel. 48. n. 2. in medio ibi: *declaratio ejus, quod interest, committi potest arbitrio creditoris.*
- 6 Joseph. Mascard. de probat. vol. 2. verb. interesse conclus. mih. 93. quomodo interesse per juramentum probetur n. 35. vers. ex superioribus traditis limitationibus, nonnullas, præcipue verò secundam, sublimitare possis, ut locum sibi non vendicet, cum inter partes fuisset conventum, ut de damnis, & eo, quod interest, stetur simplici verbo, seu juramento partis, &c. nam conventionem hanc valere, & interesse tunc juramento probari, &c.
- 7 Petr. Ferrar. in practic. Pap. in form. libell. in action. real. verb. & expensis n. 12. vers. sed quid si reus convenit, &c.
- 8 Strach. in tractat. de mercatur. tit. de contractib. mercator. num. 6. vers. aliud pactum, &c.
- 9 Socin. consil. 90. col. 3. n. 11. vol. 4. vers. secunda conclusio, &c.
- 10 Math. de Afflict. decis. 22. & decis. 91. n. 10.
- 11 Cævall. commun. contr. commun. quæst. 1. n. 25.
- 12 Gusman. in tractat. de evict. quæst. 14.
- 13 Lara de capellan. & anniverfar. lib. 2. cap. 4. n. 29.
- 14 Gam. decis. 110. p. 17.
- 15 Car.

- 15 Cardinal. Tusch. practica. conclus. liter. A. conclus. 536. num. 24.
- 16 Parlador. rer. quotidian. lib. 2. cap. final. p. 1. §. 12. limitat. 4. num. 17.
- 17 Scobar. de ratiocin. cap. 10. num. 7.
- 18 Hercul. Marefcot. variar. resol. lib. 2. cap. 16. n. 8.
- 19 Vincent. Caroc. in tractat. de jurament. decisiv. quæst. 5. principal. à n. 1.
- 20 Fontanel. de pact. nuptial. lib. 2. clausul. 5. glos. 9. part. 1. num. 2.
- 21 Felic. de Societat. cap. 24. num. 72.
- 22 Rot. Roman. in nov. decis. 467. part. 1.
- 23 Farinac. tom. 7. decis. 61. num. 3.
- 24 Seraph. de privileg. juram. privileg. 31. n. 8.
- 25 Martin. Benechend. in addit. ad eum n. 7.
- 26 Covarruv. lib. 2. variar. cap. 13. num. 1.
- 27 Cagnol. in L. unic. num. 114. Cod. de sentent. quæ pro eo, quod interest.
- 28 Joan. Bot. consil. 57.
- 29 Bell. conf. 75. & 77.
- 30 Gomesius in §. item si quis Institut. de action. sub n. 23.
- 31 Hypollit. singular. 402.
- 32 Menoch. de arbitrar. quæst. 8. n. 49. lib. 1.
- 33 Faun. de in litem jurand. part. 2. cap. 1. n. 11.
- 34 Natta consil. 450. n. 8. & sequent.
- 35 Cavalcan. decis. 2. num. 31. part. 2.
- 36 Cavalin. in tractat. de evic. §. 3. n. 156.
- 37 Osasc. Gacher. decis. 8.
- 38 Casar. Mantican. decis. 78.
- 39 Mohedan. decis. 1. de usur.
- 40 Mastrill. decis. 60.
- 41 Surd. decis. 194. num. 7. con. fil. 452.
- 42 Guid. Pap. decis. 64.
- 43 Rot. Genuens. decis. 78. n. 8. & 10.
- 44 Abbas consil. 51. p. 1.
- 45 Alex. consil. 47. lib. 1.
- 46 Coler. de process. executiv. p. 1. cap. 10. n. 154.
- 47 Narbon. in L. 13. tit. 8. lib. 5. re. copilat. glos. 4. n. 1.
- 48 Amat. variar. lib. 1. resolut. 27. num. 26.
- 49 Gratian. forens. tom. 4. cap. 772. n. 19.
- 50 Suarez. in Thesaur. recept. sententiar. verb. *interesse*.
- 51 Angel. in L. vocant Cod. de bon. vacant.
- 52 Jason. in L. si ab arbitr. n. 4. ff. qui satisfdar. cogant. & in L. jusjurand. 2. n. 1. ff. de jurejurand.
- 53 Rebuf. in præfat. L. unic. Cod. de sentent. quæ pro eo, quod interest n. 66.
- 54 Bartol. in L. ultim. §. in hujusmodi n. 3. ff. de prætor. sti. lation.

Secunda resolutionis meæ pars, nempe in contractibus usurarum suspectis, ut mutui, & aliorum, non esse validum pactum,

Quum quod ſtetur jramento cre-
ditoris circa intereſſe.

Probant *Speculat. in titul. de
probat. §. videndum verſ. ſed quid
ſi dicitur, Cyn. in L. in conſcribend.
Cod. de Episcop. & cleric. n. 7. Caſt.
decif. 112. n. 16. lib. 2. Gutierr. lib.
1. Canonica. lib. 1. cap. 34. n. 38.
Flor. de Men. in addit. ad Gam. de-
ciſ. 110. n. 17. Felician. de cenſib.
tom. 1. lib. 1. cap. 9. n. 16. Havia Vo-
laſ. de comerc. lib. 2. cap. 2. n. 33.*

Omnes Doctores in hac cōtro-
verſia citati, ſequutique tibi ratio-
nes dabunt, & in hoc regno debe-
mus opinionem Bartoli ſequi *ex
Ordinat. lib. 3. tit. 64.* & cum pro
illa ſtet Doctorum communis ſen-
tentia, hoc tranſitotie ſufficiat fun-
damentum.

CONTROVERSIA VI.

Utrum propter lucrum ceſſans,
vel damnum emergens ratione
moræ pretii non ſoluti poſſit
venditor petere intereſſe maius,
quàm fructus rei venditæ?

SUMMARIA.

- 1 **R**espondetur affirmativè.
- 2 Refertur opinio con-
traria.
- 3 Ratio assignatur.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum ven-
ditor intereſſe maius, quàm
fructus reivenditæ, petere poſſit
ratione lucri ceſſantis, vel damni

emergentis propter moram pretii
non ſoluti?

Reſolutivè reſpondeo affirma-
tivè, nempe, maius etiam intereſſe
fructibus rei venditæ peti per ven-
ditorem poſſe, ſi maius illis fuit lu-
crum ceſſans, vel damnum emer-
gens. Ita docent *Menchac. quæſtion.
uſufrequent. lib. 3. cap. 50. n. 7. &
cap. 60. n. 22. Gutierr. de jurament.
confirmator. p. 1. cap. 2. n. 4. Gabr.
lib. 3. comun. opinion. titul. de em-
ption. & vendition. concluf. 4. n. 3.
Honded. conſil. 30. n. 24. lib. 1.*

Contrarium, nempe intereſſe
fructibus rei venditæ maius vendi-
torem petere non poſſe, etiamſi
lucrum ceſſans, vel damnum emer-
gens maius ſit, docuerunt. *Joan.
Baptiſt. Lup. in L. curabit Præſes
Cod. de act. empt. n. 162. Petr. Bar-
boſ. in L. de diſiſione, ff. ſolut. ma-
tr. n. 14. & 15. Joſeph. Ludovic. de-
ciſ. Peruſin. 53. n. 3.*

Ego vero veriore primam ef-
ſe puto opinionem, quia non ra-
tione quantitatis fructuum conce-
ditur intereſſe petitio, ſed, quid-
quid de his ſit, ratio, obquam con-
ceditur, eſt lucrum ceſſans, vel
damnum emergens ratione moræ,
ut denotant verba noſtri regii tex-
tus, *aſſim por reſpeito do ganho,
como por reſpeito da perda*, ergo
ad hoc, & non ad aliud conſidera-
tio attendi debet; ac per conſe-
quens nihil refert, an ſit maius, vel
minus fructibus intereſſe, ideoque
etiamſi ſit maius, peti poteſt.

CONTROVERSIA. VII.

Utrum emptor debeat interesse pretii non soluti, cum venditor tradit rem, sed non liberam, ut tenebatur, vel non dedit fideiussorem, quem promisit evictionis nomine?

SUMMARIA.

1. **R** Esolutio negativa.
2. **R** Refertur contraria opinio.
3. Ex nostro textu solum curatur de debito interesse.
4. Interesse non debetur, ubi mora non est.
5. Mora non datur, ubi quis non tenetur de eo, quod non facit.
6. Contractus implementum exigere non potest ex sua parte contractum non implens.
7. Si evictio imminet, pretium retinere potest emptor.
8. Ubi non datur mora, non debetur interesse.

QUÆSTIO.

Controvertitur: utrum emptor debeat interesse pretii non soluti, si venditor tradit rem, sed non liberam, ut tenebatur, vel fideiussorem non dedit, quem promisit evictionis nomine?

- I. Resolutivè respondeo negativè, nempe interesse non deberi ab emptore, si res illi tradita libera non est, ut tenebatur venditor, vel

non adimplevit contractum, dando fideiussorem, quem evictionis nomine promisit. Ita *Math. de Afflict. decis. 20. ad fin. Misinger. Centur. 4. observat. 56. Soc. consil. 103. n. 24. lib. 4. Bald. in L. 1. Cod. de bon. matern. Paris. in cap. cum venerabilis de except. column. 8. Thesaur. quest. forens. quest. 88. n. 1. & 2. Socin. senior. consil. 88. num. 17. lib. 3. Corn. consil. 59. col. ult. lib. 3.*

Contrarium, nempe interesse, & usuras pretii non soluti deberi ab emptore ex eo, quod re fruitur, & pretio, etiam si res illi jam tradita libera non sit, nec fideiussorem det, quem dare promisit, nec contractum adimplevit; hanc sententiamque docent *Alex. consil. 147. n. 4. lib. 5. Anan. in cap. conquisitus col. 2. de usur. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 28. tit. 5. partit. 5. glos. 2. num. 50. Paris. consil. 60. num. 26. lib. 1. Boer. cap. 1. n. 126. de usur. Gratian. forens. cap. 588. num. 22. Scacc. de comerc. §. 1. quest. 7. p. 2. ampliat. 8. à n. 160. Giurb. decis. 100. num. 15. Mastrill. decis. 160. Ludovic. decis. 197. num. 2. & ibi Bertram. num. 11. & decis. 347. num. 10. & 11. Petr. Barbos. in L. de divisione, ff. solut. matr. num. 69. Honded. consil. 44. n. 7. 30. 34. vol. 1. Fachin. controversiar. jur. lib. 2. cap. 32. post §. Altera controversia vers. contrariam, &c. Covarr. variar. resolut. lib. 3. cap. 4. illat. 12. Joan. Baptist. in L. curabit, de act. empt. num. 142. & ibi Cagnol. n. 31. Cagnol. sequitur Castrensis. in L. 2. Cod. de usur. Cephal. consil. 609. lib. 4. Dec. consil. 119. col. 3.*

Ex textu in L. Julianus, §. ex vendito, ff. de action. empt. ibi: nam cum re emptor fruatur, æquissimū est, eum pretii usuras dependere; possessionem traditam accipere debemus, etiamsi precaria sit possessio; hoc enim solum spectare debemus, an facultatem habeat fructus percipiendi?

3 Ego vero veriore primam opinionem esse, puto; quia ex nostro regio textu non attenditur ad fructus, sed solum, an debeat interesse, & solum de debito hujus disputatur.

4 Hoc supposito: sine mora nullum debetur interesse, Giurb. ad consuetud. Messanens. cap. 15. verb. reddatur, glos. 6. n. 8. Plot. de in lit. jurand. §. II. n. 34. Bald. in L. acceptam Cod. de usur. col. 3. opposit. 6. & consil. 461. vol. 2. Jason. in L. si ita stipulatus ff. de verbor. oblig. notabil. 4. Collant. de re frument. lib. 3. cap. 4. num. 10. Riminald. jun. consil. 52. n. 54. & cons. 208. n. 105. Alb. consil. 503. n. 34. Franc. Becc. consil. 105. n. 24. Monach. decis. Lucens. 21. num. 29.

5 Atqui mora non datur, ubi quis non tenetur facere, quod non facit, ex Dec. in L. nulla intelligitur mora, ff. de regul. jur. Bart. in L. si pactus, ff. de pact. Bald. in L. si constat col. 2. Cod. de compensat.

6 In hoc autem casu emptor pretium tradere non tenetur, cum venditor contractum non implet, & contractus implementum exigere nequit, qui ex sua parte non implet; ut est regula vulgaris.

7 Sicut, cum res vendita vendito-

ris non est libera, vel est alicui obligata, potest tunc emptor pretium retinere, & venditori tradere non tenetur, ut ostendi *controvers.* 1. hujus glos. 2. n. 4. 5. & 6.

Ergo in nostro casu non datur mora, cum emptor si pretium solvere noluit, est, quia non erat obligatus, nec ad id tenenebatur; ac per consequens, cum sine mora, ut dixi, non debeat interesse, certa conclusio est, in casu hujus controversiæ, emptorem interesse non debere.

CONTROVERSLA VIII.

Utrum validum sit pactum, quod aliquid certi pendatur annuatim venditori, donec sibi pretium solvatur, re emptori tradita, & venditione perfecta?

SUMMARIA.

- 1 Esolvitur.
- 2 Refertur absolute negativa opinio.
- 3 Usura quinque pro centum licita est.

QUÆSTIO.

Controvertitur: Utrū valeat pactum ab initio contractus factum, quod aliquid certi pendatur venditori annuatim, donec pretium sibi solvatur, re emptori tradita, & venditione perfecta?

Resolutivè respondeo, validum esse pactum supradictum, si ipsum quid certi non excedat, imò æquivalet

valeat summæ quinq̃ue pro centū pretii, quæ est pecuniæ, & pretii fructus.

Ita affirmando, docent Roderig. *de annuis reddit. lib. 3. q. 7. num. 78.* Petr. Barbof. in *L. divisione, ff. solut. matr. num. 71. & 72.* Felician. *lib. 2. cap. 1. num. 38. & tom. 2. de censib. lib. 1. cap. 10. num. 12. & 13.* Scacc. *de comere. §. 1. q. 7. p. 2. ampliat. 8. num. 152. & sequent. usque ad num. 170. & ex n. 32. usque ad 35.* Cancer. *variar. lib. 3. cap. 7. de pact. num. 59.* Mozz. *de empt. & vendit. cap. de substant. empt. & vendit. n. 39.* Alb. *consil. 66. & 67. dub. 2. lib. 1.* Menchac. *quæst. forens. lib. 3. cap. 50. num. 5. 6. & 7.* Baptist. Lup. *de usur. §. 7. num. 145. versic. verum, Alciat. in L. si quis nec causam, col. 3. ff. si cert. petat.* Carol. *de comerc. quæst. 74. num. 554.* Cald. *de empt. cap. 23. n. 34.* Cepol. *cautel. 173.* Fachin. *controvers. jur. lib. 2. cap. 32. §. 3. controvertitur versic. verum istis non obstantibus, &c.* Covarruv. *lib. 3. variar. cap. 4. n. 5.* Anchar. *2. p. q. 33.* Lup. *in L. curabit Præses Cod. de action. empt. num. 145.* Castr. *in L. Julianus, §. ex vendito, ff. de act. empt. Dec. in cap. cum venerabilis de except. n. 14. & consil. 111. col. ult.* Cagnol. *in d. L. curabit Cod. de act. empt. n. 57.* Paris. *consil. 60. n. 3. lib. 1.* Alex. *consil. 121. n. 4. lib. 5.* Corn. *consil. 113. in fin. lib. 3.*

- 2 Contrarium, nempe hoc pactū venditori aliquid certi annuatim, donec pretium solvatur, pendendi à principio factum, non valere, imo usurarium esse, docent Socin.

consil. 176. col. 5. vol. 2. Gabr. *in 4 sentent. distinct. 15. q. 11. col. 7.* Dec. *cons. 116. 119. & 183.* Socin. *senior. cons. 130. lib. 4.* Cravet. *cons. 189. vers.* Tertius est casus, Cæphal. *cons. 290. lib. 2.* Franc. Marc. *decif. 891.* Simon. *de Præt. consil. 189.* Sylvan. *consil. 10. n. 46.*

Ego verò veriore primam esse puto opinionem, quia non datur usura prohibita quoad sumam quinq̃ue pro centum, imo licita est, & concessa per leges expressas in hoc Regno: ergo, &c.

CONTROVERSIA IX.

Utrum emptor faciat fructus suos, quos percepit à re tradita cum promissione de vendendo, soluto illico ante venditionem pretio cum pacto fruitionis fructuum?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur negativè.
- 2 **R** Refertur contraria opinio affirmativa.
- 3 Promissio de vendendo non est vendere.
- 4 Opinio etiam plurium non debet præferri opinioni etiam unius Doctoris, si rationabilior est.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: Utrum validum sit pactum fruendi fructus rei traditæ cum promissione de vendendo, illico soluto pretio?

Re-

Resolutive respondeo negativè, nempe dictum pactum nullum esse, imo usurarium, emptoremque fructus suos non facit; Ita docent Dec. consil. 183. col. 3. & fin. Tiraq. de retract. convent. ad fin. titul. n. 51. Alex. consil. 119. 120. & 121. lib. 4. & consil. 73. col. 1. vol. 2. & in addition. ad Bart. in L. Julianus, §. offerri, ff. de act. empt. Mathefill. singular. 46. Boer. quest. 48. num. 13.

- 2 Contrarium, nempe valere dictum pactum, emptoremque fructus suos facere, docent Socin. in L. ante nuptias col. 1. in fin. ff. solut. matrim. & consil. 170. col. penult. vol. 2. Cald. de empt. cap. 23. num. 60. Paris. in cap. cum venerabilis de except. Cagnol. in L. curabit Præses Cod. de act. empt. n. 44. Paris. consil. 75. num. 17. lib. 4. & consil. 60. num. 23. lib. 1. Covarruv. var. cap. 4. num. 7. illat. 17. Joan. Baptist. Lup. de usur. §. 7. n. 157. Anton. Gabr. comun. opinion. lib. 3. tit. de empt. & vendit. conclus. 3. ampliat. 2. Carol. de usur. quest. 74. num. 567.

Ad quod conducunt Rot. Genuens. decis. 194. in princ. Bertasol. consil. crimin. 251. n. 81. & consil. 540. Roland. consil. 14. vol. 2. Gabr. consil. 57. n. 3. & consil. 74. num. 30. & 32. vol. 1. Givrb. decis. 10. num. 16. & 17. Alb. consil. 193. Benintend. decis. 29. Ludovic. Joseph. decis. Perusin. 53. Bursat. consil. 11. n. 17. Natta consil. 384. Mantic. de tacit. & ambig. convention. lib. 4. tit. 24. num. 11. 15. & 18. Tusch. tom. 8. pract. conclus. liter. V. conclus. 54.

Tom. I.

num. 42. & tom. 4. liter. I. conclus. 303. num. 14. & tom. 3. liter. E. conclus. 127. per tot. Honded. consil. 30. vol. 1. & consil. 39. n. 15. vol. 2. Roderig. de annuis redditib. q. 7. num. 98. & q. 10. n. 58. Molin. de contractib. disput. 368. Sfort. Odd. consil. 87. n. 16. Barz. decis. 48. n. 43. Barbof. in L. divisione, ff. solut. matrim. n. 14. Cancer. var. lib. 1. cap. 13. de empt. & vendit. n. 52. Petr. de fideicomiss. q. 8. à num. 154. Peregr. consil. 86. num. 5. vol. 3. Tutr. consil. 79. n. 1. 2. & 3. vol. 2. Menoch. consil. 110. num. 52. Macerat. lib. 2. resolut. 36. num. 9. Cost. de fact. scient. & ignorant. centur. 2. distinct. 32. num. 4. & in tract. de portion. rat. q. 91. num. 9. Cavalcan. decis. 8. num. 14. p. 3. Surd. consil. 101. n. 23. & consil. 52. num. 65. & consil. 290. num. 32. & consil. 372. n. 15. & 16.

Ego verò veriore primam esse opinionem, puto; quia promissio de vendendo non est vendere, Gam. decis. 371. ideoque cum adhuc dominium penes venditorem remaneat, ad eum fructus pertinent, ac proinde emptor eos percipit, velut sui pretii usuras, & per consequens usuram prohibitam committit, usurariumque est pactum illud, & hac ratione non observandi dignum.

Ad Ordin. lib. 4. tit. 2. §. 1. in verbis ibi: Se quizer afastar do contracto podeloba fazer, mas perderà o dinheiro, que assim deu em signal.

Disponit regius textus, quod si emptio, & venditio facta fuit sub arra, vel pecunia in signum venditionis data, possunt partes penitere,

L

re,

re, & à contractu discedere, etiam uno contrahentium invito; sed pro poena pænitiæ, & recessus à contractu perdat pænitens arræ summam; ad hujus legis explicationem aliqua discutienda occurrunt. Ideo.

GLOSSA UNICA.

CONTROVERSIA I.

Utrum ultra arræ amissionem pars pænitens, & à contractu emptionis recedens, debeat interesse pendere, & solvere?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur negativè.
- 2 **R** Refertur contraria opinio.
- 3 Probatur resolutio.

QUÆSTIO.

Controvertitur: An ultra arræ amissionem contrahens à contractu recedens teneatur ad interesse?

- 1 Resolvendo negativè, respondeo, partem à contractu recedentem, ultra arræ amissionem non teneri ad interesse, & ita docent Valder. Zaz. lib. 2. singular. responsion. respons. 24. Cald. de empt. & vendit. cap. 18. num. 35. vers. quamobrem, & num. 37. in fin. Fachin. controversiar. jur. lib. 2. cap. 28. vers. sed mihi magis probatur, Hermosill. in L. 7. tit. 5. partit. 5. glos. 1. num. 3. Perez. in L. 1. tit. 7. lib. 5.

ordinant. Petr. Gregor. Syntagm. jur. lib. 25. cap. 17. num. 1. Gom. tom. 2. variar. cap. 2. num. 18. Gu. tierr. de Gabell. lib. 7. quæst. 17. n. 20. Lazart. in addition. ad cap. 3. de decim. vendit. num. 18. Molin. disput. 338. vers. cæterum col. 513. Linglois. decis. 15. quæst. 11. num. 5. Olan. in reduction. antonomiar. liter. C. num. 107.

Contrarium, nempe ultra arræ amissionem teneri ad interesse contrahentem contractum non implentem, docent Gregor. Lop. in L. 7. tit. 5. partit. 5. versic. communis tamen in glos. 1. Joan. Andr. in addit. ad speculat. tit. de empt. & vendit. §. 1. num. 17. Bertazol. de clausul. clausul. 31. glos. 7. num. 6. & glos. 8. num. 1. Faber. de error. pragmatic. decad. 47. error. 8. n. 27. Niger. in annot. ad Donel. enucleat. 1. p. lib. 13. cap. 1. in fin. liter. Z. Cevall. commun. contra commun. quæst. 242. num. 6. Pichard. ad princip. Institut. de empt. & vendit. n. 45. Bart. in L. 1. §. unde queritur prop. fin. ff. de publican.

Aliam contrariam, & diversam opinionem invenio, nempe illorum, qui dicunt, à contractu sub arra facto decedentem teneri ad interesse etiam, sed in hoc compensari, includique debere ipsam arram, & hi sunt Din. in L. 1. §. unde queritur, ff. de publican. & alii citati per Gom. tom. 2. variar. cap. 2. num. 18. vers. secunda opinio, & glos. in L. contractus, §. illud, Cod. de fid. instrument. Angel. in §. 1. de empt. & vendit. & ibi Jason. in addit. ad Christophor. qui dicit,

banc

hanc esse communem, Cuman. in d. L.I. §. unde quæritur de publican.

- 3 Ego verò veriore primam esse opinionem, puto; quia ita ex nostro textu colligitur in verbis finalibus §. I. ibi: *E esta pena he dada ao comprador, e vendedor, por que não quizeraõ confiar da perfeição do contracto, e quizeraõ usar de outra nova Provizaõ, convem a saber, dar, e receber o signal, & ita lex intendit, & disponere videtur, amissionis arræ tantummodo partes contentas esse debere.*

CONTROVERSIA. II.

Utrum cum uxor venditoris rei immobilis sine ejus consensu venditæ, & emptori traditæ recuperat, debeat arram reddere, quam maritus ab emptore acceperat?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur quæstio.
- 2 **C**asus, quem legis ratio comprehendit, dicitur à lege decisus.
- 3 Arræ pretium à marito receptum, non præsumitur in uxoris utilitatem versum, sed ipsa versio probari debet.
- 4 Refertur contraria opinio.
- 5 Dictio *si* importat conditionem judicialiter probandam.
- 6 Communis opinio est illa, pro qua plures pugnant Doctores.
- 7 Opinio communis sæpissime prævalet aliis.

Tam. I.

- 8 Communis opinio allegari pro lege potest.

- 9 Opinio communis opinioni Bartoli, & Accursii glossis prævalet.

- 10 Communem opinionem præ oculis habere tenentur Magistratus.

- 11 Communis opinio vera præsumitur.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: Utrum, cum propter quod uxoris sine consensu maritus res immobiles sub arra vendidit, ipsa uxor agit, debeat offerre, & restituere arram à marito acceptam?

Resolutivè respondeo, quod si **I** arræ pretium conversum est in uxoris utilitatem, debet reddere; si non fuit conversum in ejus utilitatem, non debet reddere; ex dictis *per Gam. decis. 227. n. 2. & 3.*

Et probatur ex ratione legis **2** regie lib. 4. tit. 48. §. 4. in verbis ibi: *Porque não seria causa resoadada, ter ella o proveito do preço, e levar a causa inteiramente, sem o pagar,* ac per consequens, si in ejus utilitatem versum non fuit, iustum est, non reddere; & casus à legis ratione compræhensus, dicitur ab ipsa lege decisus, *Mascard. decis. 1. num. 28. ibi: Ratio legis est lex ad comprehendendos omnes casus, in quibus eadem ratio milita, Suar. de legib. lib. 6. cap. 3. n. 16.*

Sed ad hanc explanandam, seu **3** decidendam controversiam, aliam quasi tenemur quæstionem discutere;

tere; quæstio ipsa est: an pretium à marito acceptum in uxoris utilitatem versum fuisse præsumatur, an debeat præcise ab allegante versio ipsa probari? Adquam quæstionem resolutivè respondeo, versionem pretii in utilitatem uxoris non præsumi, imo ab allegante probandam esse.

Ita docuerunt ultra quinquaginta Doctores infra citandi.

- 1 Valasc. consult. 83. n. 8.
- 2 Pétr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matr. p. 5. n. 38. post princ.
- 3 Lup. in L. 61. Taur.
- 4 Acurf. in Authent. si qua mulier verb. *nullatenus* Cod. ad Senatusconsulti. Velleian. & in L. *prædiorum* 10. verb. *constiterit* Cod. de præd. minor.
- 5 Matiens. in L. 9. tit. 3. lib. 5. recopilat. glos. 3. n. 3.
- 6 Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 22.
- 7 Afflict. decis. 209. n. 3.
- 8 Bald. in L. ult. Cod. usucap. pro emptor. & in L. *si cum*, ff. si cert. petat.
- 9 Boer. decis. 23. n. 6.
- 10 Paul. in L. *pupilli*, §. *item si*, ff. de negot. gest.
- 11 Thesaur. decis. 222. n. 14. & decis. 223. n. 2.
- 12 Dec. in L. *ex pœnalibus* n. 5. versic. *dicit tamen*, ff. de regul. jur. & in L. *certi conditio*, §. *quoniam* num. 3. ff. si cert. petat.
- 13 Grivel. decis. Dolan. 20. n. 3. & 9.
- 14 Joan. Fab. in §. *deoque* n. 1.
- in fin. Institut. quib. alienar. licet.
- 15 Flor. de Men. in addit. ad decis. 228. Gam.
- 16 Felin. in cap. de quarta col. 10. versic. *secunda restrictio* de præscript. & in cap. cum causa n. 25. de re judicat.
- 17 Angel. consil. 160. in fin. & consil. 133. punct. 1. col. fin.
- 18 Jason. in L. *Nesennius*, §. *fundum* n. 4. ff. de re judicat.
- 19 Bernard. de Landriat. in addit. ad Bartol. consil. 124.
- 20 Speculat. in tit. de obligat. & solut. §. 1. versic. *ad pone vir, & uxor* n. 9. & ibi Joan. Andr.
- 21 Federic. de Sen. consil. 241.
- 22 Imol. in L. *Modestinus* in fin. de solut. & in cap. cum contingat col. 18. in fin. versic. *sed juxta prædicta* de jurejur. & in L. *cum vir* col. 6. in fin. & ex prædictis de usucap.
- 23 Alex. consil. 172. n. 15. lib. 6.
- 24 Rochengal. in L. *reos* n. 26. de reb. dub.
- 25 Abbas consil. 44. n. 1. lib. 1. & consil. 7. n. 1. lib. 2.
- 26 Roman. in L. *si cum dotem*, §. *transgrediamur*, ff. solut. matr.
- 27 Socin. consil. 15. col. 6. versic. *sic est ergo* lib. 1.
- 28 Jacobin. in L. 1. n. 6. Cod. si adversi. credit.
- 29 Souf. de Maced. decis. 24.
- 30 Cuman. in L. *si sine*, §. *interposito* de administr. tutor.
- 31 Bertrand. consil. 236. n. 22. lib. 1.
- 32 Gomesius in §. *actiones* n. 21. Institut. de act. & in L. 50. Taur. n. 57. ad fin.

- 33 Bolognin. consil. 45. n. 4.
- 34 Palat. Rub. in rubric. de donat. inter vir, & uxor. fol. 12. col. 1. ante med. vers. *concurrentibus, &c.*
- 35 Cravet. consil. 91. n. 11. vers. *Decimo istam* col. ultim.
- 36 Perez. in L. 1. ordinam. col. 66.
- 37 Ruin. consil. 229. col. final. lib. 2. & consil. 205. n. 15. lib. 1. & consil. 91. n. 6. lib. 5.
- 38 Barbof. ad Ord. lib. 4. tit. 48. §. 4. n. 2.
- 39 Roland. consil. 64. num. 8. & 9. vol. 1.
- 40 Cassan. in consuetud. Ducat. Burgund. rubr. 4. §. 17. in text. & faire n. 29. & 30.
- 41 Curt. Senior. consil. 72. col. 4. versic. *Septima conclusio*, & consil. 63. dub. 4. n. 19.
- 42 Curt. junior. consil. 28. in fin.
- 43 Tiraquel. de retract. §. 31. glos. 1. n. 5.
- 44 Gratian. forens. tom. 3. cap. 576. n. 34.
- 45 Lamberteg. in coment. ad statut. de contract. mulier. glos. 24. num. 5.
- 46 Novel. de dot. privileg. 1. p. 7. principal.
- 47 Trentacinq. var. resol. lib. 3. tit. de fideiussor. resolut. 3. ex n. 2.
- 48 Franc. Macerat. quæst. 508. num. 7.
- 49 Campeg. de dot. q. 1. p. 4.
- 50 Viv. lib. 2. comun. opin. verb. *maritus, & uxor*, opin. 169.

Tenent etiam hanc sententiam, & illam sequuntur, & probant Fa-

bian. de Mont. de emption. & vendit. quæst. 37. p. 4. principal. Quesad. diversar. quæstion. cap. 32. fol. 134. Ang. in §. sed & aliud Institut. de donat. & in §. Item si in iudicio col. 14. de exception.

Contrarium, nempe de jure præsumi in utilitatem uxoris ver-
sum pretium à marito acceptum, ideoque probatione non indigere versionem ipsam allegantem, docuerunt Bartol. consil. 124. Ægid. in L. ex hoc jure, ff. de just. & jur. part. 2. cap. 5. num. 17. versic. idque merito, &c. Gam. decis. 227. alias 228.

Ego verò veriore primam esse opinionem, puto; & eam probo ex textu in Authentic. si qua mulier Cod. ad Senatusconsult. Velleian. ibi: *nisi manifestè probetur, quòd pecuniæ in propriam ipsius mulieris utilitatem expensæ sunt*, qui textus expresse nostram resolutionem probat.

Probatur etiam resolutio nostra ex lege Taurina 61. ibi: *salvo, si se probare, que se convertio latal deuda en provecho della*, quæ lex jus commune sequens clare determinat indigere probatione illum, qui id allegat.

Probatur etiam resolutio ex nostra lege regia lib. 4. tit. 48. §. 4. in verbis ibi: *se o preço, que o marido recebo, foi convertido em proveito della*, ubi dictio *si* importat conditionem judicialiter probandam, ut docent Barbof. de clausul. in verb. si, clausul. 87. & 89. Seraphin. decis. 989. n. 2. Mart. in tractat. de clausul. 141. 2.

Et

6 Et plane nemo, etiam considerata opinionum varietate, non fatebitur, quod opinio, quam resolvendo sequutus sum, communior est altera, communior enim dicitur opinio, pro qua plures pugnant Doctores, ut ait Menoch. in tract. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 71. num. 39. & 40. Fragos. de regimin. reipublic. p. 1. lib. 4. n. 184.

7 Et communior opinio sæpissime in concursu, & diversitate opinionum aliis prævalet, ut docet Pinel. ad text. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. p. 3. num. 45. versic. hic tandem, &c.

8 Itaut tamquam lex allegari potest opinio communior, ut docet Avil. in cap. prætor cap. 1. num. 15. Frag. de reg. reip. p. 1. lib. 4. disput. 10. num. 183.

9 Taliter, quod etiam Bartoli, & Accursii glossarum opinioni prævalet communior opinio, ut expresse lex nostra, & regia Ordinatio decernit lib. 3. tit. 64. §. 1. ibi: mandamos, que se guardem as Glossas de Accursio, quando por commua opiniaõ dos Doutores naõ forem reprovas; & ibi: salvo, se a commua opiniaõ dos Doutores, que depois delle escreveraõ, for contraria.

10 Ideoque communem Doctorum opinionem præ oculis habere tenentur Judices, & Magistratus, & facile ab illa non recedere, ut ait Avil. in cap. prætor cap. 1. num. 15. ex text. in L. sane crebrior, ff. de offic. quæstor. & ex text. in L. atletas ff. de his, qui notant. infam. in verbis ibi: & generaliter omnes opinantur, & ex L. pro hærede, §.

Papinianus, ff. de acquir. hæredit. & ex verbis ibi: Vulgo putare quosdam, & ex L. quælitum, §. sed si fundus, ff. de fund. instruct. in verbis ibi: Quam sententiam quotidie crescere, & incallescere videmus.

Quia communis opinio præsumitur verior, ut ait Mascard. de probat. vol. 3. verb. opinio, conclus. 1144. num. 1. Abbas in cap. prudentiam de offic. delegat. notabil. 3. n. 4. & in cap. 1. de constit. n. 15. Alex. consil. 19. num. 15. vol. 7. Roman. consil. 61. num. 2. Loazes in L. filius familias, §. Divi num. 171. versic. multa, ff. de legat. 1. Arelat. in addit. ad Alciat. de præsumpt. regul. 1. præf. 51. sub num. 2. in addit. super verb. quæstio, Corat. in tractat. de commun. opinion. in præfation. n. 42. versic. communis enim, &c. Barbat. consil. 1. col. 14. n. 47. versic. item dicit, quod est, &c. vol. 3.

Ad Ord. lib. 4. tit. 2. §. 2. in verbis ibi: porque assim sempre foi usando entre os mercadores.

GLOSSA UNICA.

CONTROVERSIA I.

Utrum hæc lex vigorem suum habeat, etiam tempore, quo consuetudo inter mercatores aliter sit, & non conformis illi legis dispositioni?

SUMMARIA.

1 **R** Esolvitur negativè.
2 Intensio legis colligitur ex ratione illius.

- 3 Ex legis ratione venit lex amplianda, restringenda, seu limitanda.
- 4 Legis ratione cessante, cessat ejus dispositio.
- 5 Legis mens, potius quam verba, observari debet.
- 6 Ex lege dicitur, quod ex illius mente colligitur.
- 7 Leges secundum mora, & diversa tempora variari oportet.
- 8 In causis mercatorum non licet de apicibus juris disputare, sed de consuetudine tempore contractus observata.
- 9 Consuetudo inter mercatores parem cum lege vim habet.
- 10 Doctoris positivi, & pauperis est per regulas generales respondere.
- 11 Qui regulas despiciunt, nesciunt, quid faciunt, & miserrime fluctuant.
- 12 Ad impossibile nemo tenetur.

.. QUÆSTIO.

NOva, & numquam à Doctores hucusque in terminis discussa discutienda venit quæstio, utrum textus legis nostræ, quæ jubet, quod inter mercatores factus contractus etiam sub arra, & sub signo, vel pro signo, debeat observari, si consiterit inter mercatores contrariam consuetudinem esse; an imo debeat judicari pro ipsa observata consuetudine contraria legi?

Resolutivè respondeo, tunc tēperis in casu supposito non legem

istam, sed imo consuetudinem ipsam legi contrariam observari debere.

Et probo ex verbis ejusdem nostri textus *porque assim foi sempre usado entre os mercadores*, ex quibus verbis apertè apparet, ejus intentionem esse, consuetudinem mercatorum observari; ex ratione enim legis colligitur ejus intentio, *Cordeir. dub. 33. n. 3. & dub. 34. n. 2. & dub. 51. n. 32.*

Ideoque ex ratione legis venit ipsa lex amplianda, restringenda, seu limitanda, ut docent *ex L. unū ex familia, §. final. ff. de legat. 2. Gusman. de veritat. jur. lib. 2. cap. 20. num. 7. Cabed. diversor. jur. lib. 2. cap. 20. num. 7.*

Et legis ratione cessante, cessat illius dispositio, ut ex text. in *L. quod dictum, ff. de pact. Themud. p. 1. decis. 4. num. 3. Portug. de donat. reg. p. 2. cap. 10. num. 127. Tiraq. de cessant. caus. p. 1. n. 11. Pichard. ad princip. Institut. de militari testament. num. 4. & de leg. Falcid. n. 18. Anguian. de legib. lib. 1. controvers. 3. per totam.*

Ergo si legis mens est, mercatorum consuetudinem observare, si in aliquo tempore cessaret illa consuetudo, de qua lex loquitur, & contraria observaretur consuetudo inter mercatores, ista, & non lex observari debet; legis enim mens, potius quàm verba, observari debet, textus expressus in *L. scire leges, ff. de legib. L. non aliter, ff. de legat. 3. L. nominis, & rei, §. verbum ex legibus, ff. de verbor. obligat. Franch. decis. 228. num. 3.*

num. 3. *Giurb. ad consuetud. senat. Messan. in proem. num. 4. & seq. Barz. decis. 97. n. 30.*

6 Et quia ex ejusdem legis mente colligitur; quod enim ex mente legis derivatur, & de lege colligitur, de illa dicitur, & in ea dispositum, *Peregrin. de fideicommiss. artic. 3. num. 108. versic. id autem non fuit expressum, &c. Surd. decis. 9. num. 13. Mangil. de imput. quæst. 116. num. 13. Armendar. in proem. addit. ad recopilat. leg. Nav.*

7 Imo potius leges secundum mora, & tempora variare oportet, *Cordeir. dub. 12. num. 49. Peg. tom. 8. ad Ord. lib. 2. tit. 3. in princip. glos. 2. num. 2. Morais de execut. lib. 1. cap. 6. num. 17. Pereir. decis. 12. num. 9. in fin. & facit Ordinat. lib. 1. tit. 66. §. 28. in princip.*

8 Et quia in causis mercatorum non licet de apicibus juris disputare, sed de consuetudine inter illos observata, ut ex *L. si fideijussor, §. quædam, ff. mandat. Gratian. forens. cap. 64. num. 12. Rot. Genuens. decis. 7. num. 11. & decis. 39. num. 8. Fontanel. 244. num. 18. Cavalcant. decis. 5. num. 15. Nogueirol alleg. 11. num. 26. Peg. forens. tom. 2. cap. 14. num. 123. & cap. 5. num. 38. Valenzuel. consil. 78. n. 3. Scacc. de comerc. §. 1. q. 1. num. 316. in fin.*

9 Consuetudo enim inter mercatores parem cum lege vim habet, *Guid. Pap. singular. 803. Gratian. forens. cap. 801. num. 11. & 12. & cap. 892. num. 17. tom. 3. Giurb. in consuetudin. senat. Messanens. in proem. num. 12. Mangil. de impu-*

tat. quæst. 15. num. 2. & est textus in L. de quibus, ff. de legib.

Cum quæstio ista adhuc à Doctoribus terminanter discussa non remaneat, nullum terminanter decidendum refero; sed ex hac ratione te non pudeat meam sequi opinionem regulis juris fundatam; quia quanvis vulgo dicatur, pauperis, & positivi Doctoris sit, per regulas generales respondere, ut ait *Aug. Barbos. in repertor. verb. doctor pag. mib. 60. col. 2. in princ. vers. doctori multum prodest in practica invenire decisionem in terminis; & respondere per regulas generales est doctoris positivi, & pauperis, &c. Cosm. in pragmat. tit. de pacific. possessor. §. ordinarii fol. 83. versic. in fin.*

Attamen verius est, quod qui regulas despiciunt, miserrime fluctuant, & quid faciunt, nesciunt, ut sentit *Cordeir. dub. 2. num. 11. & dub. 44. num. 51. & dub. 48. num. 54. Guerreir. de muner. judic. orphanor. in rubric. p. 3. num. 116. Solorsan. de jur. Indiar. lib. 2. cap. 1. num. 12.*

Et deinde cum hæc quæstio in terminis à nullo hucusque discussa fuit, impossibile erat Doctorem terminanter decidendum invenire; ad impossibile autem nemo tenetur, ut est vulgare axioma, de quo *Aug. Barbos. loc. commun. verb. impossibile.*

CONTROVERSIA. II.

Utrum ad ipsam consuetudinem probandam necesse sit, quod teste

testes deponant cum aliquibus
requisitis, & qualia sunt?

Respondeo, quod, ut consue-
tudo dicatur probata, requiritur,
quod testes, etiam non interrogati,
dent sui dicti rationem claram, &
quod deponant, citata parte, &
quod, quanvis sint singulares, de-
ponant de actibus ad unum finem,
qui consuetudo est, inductis, seu
coadunatis, & debent de frequen-
tia actuum deponere, & de spatio
decem saltem annorum, quod re-
quiritur, ut dicatur præscripta con-
suetudo; & ut hæc seigniter, & cla-
rius discutiantur, singulas constituo
sectiones sequentes.

SECTIO I.

Utrum testes de consuetudine de-
ponentes debeant etiam non
interrogati reddere sui dicti ra-
tionem claram?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolvitur affirmativè.
- 2 **R**aditur contraria opi-
nio.
- 3 **S**tyli, & consuetudinis restrin-
genda est interpretatio.
- 4 **T**estis rationem dicti sui non
reddens, ut pecus, & non ut
homo, dicitur deponere.
- 5 **Q**uia testimonii anima est ra-
tio testificantis.

QUÆSTIO.

Controvertitur: Utrum testes
de qualibet consuetudine
Tom. I.

deponentes debeant etiam non in-
terrogati rationem reddere?

Resolutivè respondeo affirmati-
vè, nempe testes de consuetudine
testificantes claram sui dicti ratio-
nem reddere, etiam non interro-
gatos, debere. Ita *Stephan. Ber-
trand. consil. 8. num. 9. vol. 6. Bar-
bos. ad Ord. lib. 3. tit. 55. conclus. 4.
num. 29. Roland. cons. 2. num. 123.
Joseph. Ludovic. decis. Periss. 62.
num. 36. Dec. consil. 215. n. 3.*

Contrarium, nempe ad hoc ut 2
consuetudo probetur, opus non
esse, quod testes non interrogati
dicti sui rationem reddant, docue-
runt *Joan. Faber in §. ex non scri-
pto Institut. de jur. natural. gent.
& Civil. Guid. Pap. consil. 116.
num. 4.*

Ego verò primam affirmativam 3
opinionem veriore esse conten-
do, & puto; quia styli, & consue-
tudinis interpretatio est restringen-
da, *Flamin. de resignat. lib. 3. quæst.
18. n. 76. cum seq.*

Igitur si ratio testis nulla est, ut 4
ei credatur, interpretatur, & dici-
tur falsum jurare, & non ut homo,
sed ut pecus, deponere, *Mascard.
de probat. conclus. 901. num. 10. &
conclus. 1371. num. 51. Themud. de-
cis. 67. num. 7. Menoch. de arbitrar.
lib. 2. cas. 308. n. 2. Basilic. decis. 34.
num. 23.*

Quia testimonii anima est ratio 5
testificantis, *Themud. dict. decis. 67.
n. 7. Tiraquel. in tractat. de cessant.
caus. num. 64.*

S E C T I O II

Utrum citatio partis opus sit, cum testes producuntur de consuetudine testificantes?

S U M M A R I A.

- 1 **R**esolvitur affirmative.
- 2 **R**efertur contraria opinio.
- 3 Regulariter citatio partis requiritur ad videndum testes jurare.
- 4 Regulæ standum est, dum non limitatur.
- 5 Et probatur.

Q U Æ S T I O.

Controvertitur controversa quæstio: Utrum ad hoc ut probetur consuetudo, debeat præcise pars citari ad videndum testes jurare?

- 1 Resolutivè respondeo, affirmando requiri citationem partis ad videndum testes de consuetudine deponere, & testificare. ita Bartol. in repetit. leg. de quibus col. 11. & 12. vers. secundo probatur per testes, ff. de legib. Socin. consil. 39. col. 5. in fin. lib. ultim. Dec. consil. 402. col. penult. apostill. ad decis. Tolosan. 115. Cassan. consil. 47. col. 4. Zaz. consil. 5. vol. 1. circ. fin. Roch. in cap. final. col. 22. de consuetud.
- 2 Contrarium, nempe in productione testium de consuetudine testificantium, & ad videndum eos jurare, citationem partis non re-

quiri, docuerunt Anton. de Butr. in cap. ultim. col. antepen. vers. ad primam sit redacta, &c. de consuet. Felin. in cap. 2. col. 5. limitat. 12. de testibus, Floria. in L. 2. §. Julia, ff. de testib. Bald. & Alex. in L. 1. Cod. ut quæ defunt advocat. jud. suppl. & Alex. consil. 114. col. 1. vol. 5. Nicol. concord. gloss. 52. fallent. 49. & 96. Gozad. consil. 101. col. 5. Cyn. in L. 2. versic. quia circa hoc quando consuetudo, &c. Cod. quæ sit long. consuet.

Ego verò veriorē esse primā opinionem, puto; quia scita est regula, quod ad videndum testes in qualibet jurare materia, requiritur partis citatio; ut docent ex Ord. lib. 3. tit. 1. §. 13. & tit. 62. §. 1. Mend. à Castr. in prax. p. 2. lib. 1. cap. 2. num. 151. & lib. 3. cap. 12. n. 3. Cardos. in prax. verb. testis, §. 38. Reinos. observat. 51. num. 29. Peg. de maiorat. cap. 6. num. 482. & seq.

Et cum lex hanc regulam non limitet in probatione consuetudinis, regulæ standum est, cum non adsit legitima limitatio, Menoch. in consil. 88. num. 51. & consil. 187. 25. Surd. decis. 255. num. 2. Mantica de conjectur. ultim. volunt. lib. 5. tit. 15. num. 31. Covarruv. lib. 2. var. cap. 12. num. 4. Cald. de extinct. cap. 2. num. 26. Viv. decis. 67. num. 9. Fusar. de substitut. quæst. 402. num. 19.

Et quia omnes, qui in quocumque actu interesse habent, vel illis nocere potest actus ipse, citari debent, Guerreir. de inventar. lib. 1. cap. 6. num. 30. ex L. de unoquoque negotio

negotio presentibus omnibus, quos causa contingit, ff. de re judicat.

Et licet regula illa generalis, quod pars debeat ad videndos jurare testes citari, aliquas patiatur limitationes, ut est in justificatione debiti, & suspicionis fugæ facta ad hoc, ut sequestrum fiat, isto enim casu citatio partis non requiritur, *Phab. part. 2. arest. 84. & facit arest. 86.*

Et in justificatione alicujus gratiæ à Principe concessæ, in quo casu citatio partis ad videndos jurare testes non requiritur, ut ait *Themud. tom. 2. decis. 240. n. 6.*

Sicut in justificatione super violentiis, de quibus judex coronæ cognoscit; isto enim casu citatio partis non requiritur, ut docent *Gabr. Per. de man. reg. p. 1. cap. 4. n. 4. Oliv. de for. eccles. p. 1. quest. 15. num. 40.*

Velut in justificatione facta in judicio novarum actionum summarie, ut illarum judex jubeat ad suum forum partem ad causam citari, ut ait *idem Per. de man. reg. p. 1. cap. 7. num. 5. Reinos. observat. 52. num. 13.*

Et in nobilitatis ad concedendum homagium justificatione, in quo casu citatio partis non requiritur, *Thom. Vaz. allegat. 13. n. 229. vers. nec citatur pars adversa in hac nobilitatis justificatione, nec in concedendo homagio, &c.*

Et in aliis casibus; attamen in illis dantur particulares rationes, quas nunc discutere, non attinet ad nos; in nostro verò questionis casu non datur convincens ratio,
Tom. I.

propter quam à regula deviemus.

Imò, cum sententia rationi congrua, & non inconveniens sit, tenemur in hoc regno illam sequi ex eo, quod sit sententia Bartoli supra citati numer. 1. hujus sectionis, cujus opinionem etiā inæquali voventium concursu sequi, *ex Ordinat. lib. 3. tit. 64. §. 1.*

SECTIO III.

Utrum ad probandam consuetudinem sufficiant testes de diversis singulares actibus deponentes, qui ad unum tendant finem.

SUMMARIA.

1. **R** Esolvitur quæstio.
2. **C** Contraria traditur opinio.
3. **T** Testes singulares singularitate adminiculativa sunt tamquā super eodem facto contestes.
4. **Q**uod per plures actus diversis locis, & temporibus fieri potest, singularibus testibus potest probari, dummodo actus, de quibus deponunt, ad eundem facti finem tendant.

QUÆSTIO.

C ontrovertitur: Utrum ad probandam consuetudinem sufficiant testes singulares deponentes de diversis actibus, sed ad eundem tendentem finem?

Resolutivè affirmando respondeo, testes singulares de diversis actibus, sed ad eundem finem tendentem.

dentibus, probare consuetudinem. Ita Corn. consil. 89. col. 5. vers. & consuetudo vol. 1. & consil. 286. n. 4. volum. 3. Bartol. ad leg. de quibus col. 10. in fin. de legib. Guid. Pap. consil. 116. & consil. 131. Aymon. Cravet. consil. 73. num. 32. versic. non obstat, quod testes, Bald. in dict. leg. de quibus de legib. col. final. Alexand. consil. 41. lib. 2. col. 3. Purpurat. in L. 1. ff. si cert. petat. Cat. Papiens. in repetit. L. de quibus, ff. de legib. num. 33. versic. sed an per testes singulares, &c.

2. Contrarium, nempe per tales testes singulares consuetudinem non probari, docuerunt Cyn. in L. 2. Cod. quæ sit long. consuetud. Joan. Andr. in cap. final. de consuet. col. 33. vers. praticant Legistæ, &c. & ibi Anton. de Butr. col. penult. Valasc. consult. 162. num. 11. Jacob. Port. lib. 1. conclus. 34. versic. Tertiò infertur, &c. Gabr. in suis conclusionib. lib. 1. de testib. conclus. 2. num. 26.

3. Ego verò veriore primam esse puto opinionem; quia testes, quanvis de diversis deponant actibus, attamen super facto principali cohærent omnes, & hæc est singularitas adminiculativa, ideoque, cum non sint singulares singularitate obstativa, seu sibi ipsis contraria, plenè probant finem, in quem tendunt ipsi actus, ut docent Abbas in cap. cum causam num. 2. de probat. & consil. 34. num. 4. lib. 1. Cardos. in præ. verb. testis, §. 42. Covarruv. lib. 3. var. cap. 3. num. 5. Mascard. de probat. conclus. 379. num. 14. & 17. Gutierr. de matrim.

cap. 44. num. 52. Pereir. decis. 54. num. 13. Gom. tom. 3. var. cap. 12. num. 26. Socin. junior in consil. 99. num. 7. versic. quare dum primo vol. 2. Joan. de Amicis consil. 1. num. 61. versic. quia quando sumus, &c. col. 13. Jason. in consil. 42. num. 5. vers. facit optime vol. 1. & in L. 2. col. penult. Cod. de bonor. possession. secund. tabul. Bartol. in L. ob carmen, §. fin. ff. de testib. Bald. consil. 514. vol. 5. & in L. actor. num. 17. col. 2. & in L. de quibus num. 123. vers. sed nunquid si testes ff. de leg. Ancharran. consil. 277. sub num. 6. vers. non obstat secundum contrarium de singularitate, &c. col. 5. Panorm. in cap. cum dilecti num. 4. vers. item nota extr. de elect. Alex. consil. 86. num. 11. vers. nec haberet obstat vol. 2. & consil. 13. col. final. & consil. 147. n. 20. vers. praterea testes col. final. vol. 7. Aretin. consil. 42. vers. secundo principaliter col. 2. Eurt. jun. consil. 64. num. 7. vers. secundo, &c. col. 4. Socin. senior. consil. 105. col. 3. vers. & licet testes sint singulares vol. 3. Laz. consil. 11. n. 15. vers. nec obstat, quod testes, &c. vol. 2. Grat. consil. 82. num. 31. vers. & cum sumus col. final. & consil. 156. num. 18. vers. ad oppositionem, col. 2. Socin. junior. consil. 90. num. 9. vers. veruntamen ad ista respondetur vol. 2. Angel. consil. 233. vers. nec dicas, quod eos col. 2. & in disputatione sua, quæ incipit Astensis miles, &c. Dec. consil. 60. num. 11. vers. non obstat, quod non probetur col. 3. Aym. consil. 73. num. 31. non obstat quod testes, Gabr. de testib. conclus. 2. num. 19. vers. primo limita lib. 1. Crav.

Crav. conf. 78. num. 6. vers. quarto considero col. 2. Gramat. decis. 107. in fin. Alb. consil. 25. Barbat. consil. 25. col. 2. vol. 2. Curt. de testib. in conclus. 9. sufficit testes, Cotta in memorabilib. verb. testes concordantes, &c.

4 Ideoque regula fit, quod per plures actus fieri potest, probatur in suo genere per testes singulares deponentes de diversis actibus, tendentibus tamen ad unum ipsius probandi generis finem, in quo concordent; v. g. consuetudo, quia ex pluribus, & diversis actibus ad illam tendentibus fit unum totum, quod est consuetudo; vel v. g. jurisdictio, quia ex pluribus, & diversis actibus concluditur unum totum, quod est jurisdictio, & alia similia.

Ut bene concludit, & probat *Pacian. de probat. lib. I. cap. 14. n. 12. ibi: Concludendum est igitur in hac materia secundum Doctores, quod testes in eundem finem concordantes, licet per diversa media deponant, plene probabunt, quando illud, quod ad probandum in genere suscepimus, habet plures actus, vel plura diversa media, quæ semper tendunt ad genus, vel ad eundem generis finem, nec capit essentiam ab aliquo loco, vel ab aliquo momento temporis.*

Et num. 14. ibi: *Unde si testes adducti ad probandam jurisditionem, unus ex iis deponat, se vidisse, decapitari Titium, & alius testis dicat, se vidisse eundem facere Sempronium defustigari, probabunt in genere jurisditionem, quia licet*

media sint diversa, tamen quodlibet medium sonat jurisdictionem: similiter si quis vult in genere probare, se possedisse; & per unum testem probet, quod visus fuit arare, vel colligere frumenta; & per alterum, quod visus fuit seminare, vel colligere fabam, plene probabit in genere possessionem, quoniam quilibet ex prædictis actibus sonat in vim possessionis.

Et vers. nec in isto casu ibi: Nec in isto casu testes dici possunt esse singulares licet per diversa media deponant, & n. 18. ibi: Ex hac igitur declaratione generalliter inferri potest, quod omnis res, quæ sub se plures species, vel plures actus comprehendit, poterit à testibus per diversas species deponentibus plene comprobari.

SECTIO IV.

Utrum ad consuetudinem probandam, sufficiat, quod testes concordent in uno actu, an requiratur, quod deponant de actuum frequentia, & quæ casuum pluralitas ad inducendam frequentiam sufficiat assignari, vel probari per testes?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur quæstio.
- 2 **R** Contrariarum prima refertur opinio.
- 3 Secunda contrariarum traditur sententia.
- 4 Contraria refertur opinio tertia.

5 Pro-

- 5 Probatur resolutio.
- 6 Ad consuetudinem inducendam requiritur saltem tacitus maioris partis populi consensus.
- 7 Frequentia actuum, vel pluralitas non praesumitur.
- 8 Actus debent esse conformes, & non inter se contrarii.

QUÆSTIO.

Controvertitur: Utrum sufficiat ad consuetudinem probandam assignari per testes unum casum, an debeant de frequentia actum deponere, & quæ pluralitas eorum sit necessaria?

- I Resolutivè respondeo, assignari unum actum, non sufficere ad consuetudinem inducendam, vel probandam, sed requiri plurium actuum frequentiam; qualis autem requiratur frequentia, quæstio controversa est, & ad illam resolutivè respondeo, arbitrio judicis committi debere; & ita respondent, *Zaz. in L. de quibus, ff. de legib. num. 14. vers. sed quot actus, & n. 28. vers. quæ sit autem ista actuum frequentia, &c. Curt. in tractat. de consuetud. col. 81. num. 589. versic. quandoque tractatus, &c. Villalob. in arar. commun. opinion. verb. consuetudo ad hoc ut probetur, &c. Bald. in d. L. de quibus, ff. de legib. Dec. consil. 489. num. 25. Alexand. consil. 43. num. 8. vol. 2. & in L. de pupillis, §. si quis ipsi prætori n. 20. ff. de nov. oper. nuntiat; Cat. Papiens. in d. L. de quibus ff. de legib. n. 53. versic. quinto quæro, Abbas in*

cap. final. de appellat. Archiac. in cap. illud distinct. 12. Joan. Crot. consil. 411. num. 25. lib. 3. Alex. consil. 131. num. 9. lib. 2. & consil. 45. num. 3. versic. item ad hoc, & n. 8. versic. non deponit, Bartol. in d. L. de quibus, ff. de legib.

Contrarias inter se diversas invenio opiniones: prima illarum est, quæ docet absolute, quod duo sufficiunt assignari actus, quam sententiam tenent *Mascard. de probat. vol. 1. verb. consuetudo concl. mib. 424. num. 16. Hyeronim. Gig. respons. 20. num. 8. cum sequent. Ruin. consil. 154. n. 9. vol. 3.*

Secunda illarum sententia est, illorum, qui docent, nec tres actus assignari sufficere, ad hoc ut consuetudo probata dicatur; quæ opinio est *Aymon. Cravet. consil. 134. num. 7.*

Tertia opinio est illorum, qui dicunt absolute, nec sufficere decem assignare actus ad consuetudinem inducendam, quæ sententia est *Panormitan. consil. 160. & Jason. in d. leg. de quibus, ff. de legib. in fin.*

Ego verò veriore opinionem puto asserentem, judicis arbitrio relinqui, quæ sit actuum frequentia ad talem, vel talem consuetudinem inducendam; quia bene esse potest, quod ex assignatione duorum, vel trium actuum veniat iudex in cognitionem, quod consuetudo in notitiam venit maioris partis populi; etiamque esse potest, quod ex assignatione duodecim actuum, vel plurium, non veniat iudex in talem cognitionem, & ideo

ideo regulam certam absolute stabilire non possumus, sed totum arbitrio iudicis committendo, qui sic, vel sic, attendit casus qualitate, id iudicare potest, an colligitur, in notitiam maioris partis populi venisse: & ita ratiocinat Angel. Are. in §. ex non scripto Institut. de iur. natural. 107. c. 1. n. 2.

6 Quia basis, à quâ regulari debemus, est, quod ad consuetudinem inducendam requiritur consensus saltem tacitus maioris partis populi, Cyn. & omnes in L. 2. Cod. quæ sit longi consuetud. Dec. cons. 275. num. 9. Alex. consil. 196. num. 14. lib. 2. Socin. consil. 111. lib. 4. Marc. Mant. in dub. & in cap. final. de consuetud. num. 53. Joan. Oros. in L. de quibus; ff. de legib. num. 44. & 94. Avendan. in reportor. verb. consuetudo fol. mib. 180.

7 Animadverto, quod actuum frequentia, vel pluralitas non præsumitur, Everard. in topic. legal. loc. 86. Mascard. de probat. conclus. mib. 1174. Menoch. de arbitrar. lib. 2. cas. 93. num. 32. Gom. var. tom. 3. cap. 10. num. 6. in fin. Brunor. à sole in loc. com. verb. actuum n. 31. Gratian. forens. cap. 93. num. 12. & tom. 5. cap. 824. num. 47. & cap. 948. num. 18. & cap. 951. num. 15. Cardinal. Tusch. verb. pluralitas in conclus. 368. Farinac. in prax. crimin. part. 2. quæst. 64. num. 319. & part. 4. decis. 98. & Rot. apud illum & decis. 119. num. 7. tom. 1. part. 1. & in fragment. p. 2. liter. I. à num. 10. Medic. regul. 4. num. 8. versic. secundo, Surd. consil. 355. num. 26. & consil. 385. n. 10. & consil. 483. n. 6.

Animadverto etiam, quod actus 8 ad inducendam consuetudinem debent esse conformes, non autem inter se contrarii, Rot. Roman. diverfor. part. 2. decis. 19. num. 6. ibi: consuetudo enim non inducitur in his, quæ vario modo observata fuerunt, seu non inducitur ex actibus difformibus, Cravet. cons. 96. num. 5. & consil. 313. num. 4. Bartol. in L. 2. num. 22. ff. solut. matrimon. Alex. cons. 5. vol. 5. Dec. cons. 11. num. 12. & consil. 215. Aymon. iterum cons. 683. num. 2. & consil. 814. num. 14. & consil. 462. num. 14. & consil. 861. num. 9. Decian. consil. 46. num. 127. vol. 2. Barz. decis. 95. n. 7. & 10. & decis. 98. num. 4. Aldovin. cons. 9. num. 5. & 6. Non. cons. 48. num. 14. Morot. consil. 34. num. 8. Turamin. in L. nam Imperator. n. 3. & in L. minime num. 20. ff. de legib. Tierret. consil. 19. num. 17. vol. 2. Zuëcard. cons. 69. Missinger. observat. 42. centur. 6. Lanar. consil. 65. num. 38. Grat. forens. cap. 79. num. 9. Scrader. de feud. part. 10. sect. 20. num. 157. & cons. 3. num. 420. & cons. 13. num. 405. Riminald. junior consil. 220. num. 26. & cons. 441. num. 27. & cons. 470. n. 30. & cons. 118. num. 72. & cons. 264. num. 28. & 29. & consil. 265. num. 25. & cons. 687. num. 17. & cons. 604. num. 22. & cons. 257. n. 49. & cons. 315. num. 14. Bardel. consil. 96. num. 17. Cavalc. decis. 10. num. 82. & decis. 11. num. 11. p. 3. Card. Tusch. pract. ~~in cas. 115~~ liter. C. conclus. 815. Beret. cons. 9. n. 53. Avegn. decis. 20. num. 8. Marescot. lib. 2. resolut. 100. num. 5. Gonçal. ad

ad regul. cancellar. glos. 45. §. 2. n. 14. Rendin. in prompt. jur. tit. 23. de consuetudinibus. Caball. consil. 10. num. 40. & consil. 114. n. 33. vol. 2. Rot. Geniens. decis. 17. num. 6. Menoch. consil. 317. num. 15. & consil. 187. num. 57. & consil. 8. n. 17. & consil. 163. num. 6. & consil. 37. n. 36. 39. & 67. & in tractat. de presumpt. lib. 4. presumpt. 31. num. 8. Felic. de Societat. cap. 18. num. 51. Matheus. de Afflict. decis. 280. n. 9. Becc. consil. 7. num. 27. & consil. 110. num. 51. Surd. decis. 66. num. 9. & consil. 476. num. 11. & consil. 254. n. 29. & 31. & consil. 449. num. 7. & consil. 393. num. 22. Roland. consil. 13. num. 18. & 20. vol. 4. & consil. 87. num. 53. vol. 2. & consil. 2. num. 118. vol. 1. Coler. de process. executiv. cap. 10. num. 110. & cap. 3. num. 3. p. 1. Macerat. lib. 1. resolut. 21. n. 17. & resolut. 46. num. 4. lib. 2. & resolut. 39. num. 12. Gallin. de verb. significat. lib. 10. cap. 37. num. 2. Ludovic. titul. de consuetud. concl. 38. in ampliatis. 3. Anton. Gabr. tit. de consuetud. conclus. 3. num. 32. Maxil. decis. 60. num. 16. Burf. consil. 360. num. 35. & 37. Berous consil. 5. n. 23. vol. 1. Natta consil. 332. & consil. 106. num. 10. Viv. decis. 311. num. 7. & decis. 515. num. 4. & 5. Tepat. variar. titul. de consuetudin. col. 2. Rauden. in consil. 47. num. 43. & consil. 22. num. 506. & consil. 50. num. 118. vol. 1.

SECTIO V.

Utrum ad consuetudinem inducendam necessario sit probanda

Principis scientia, & consensus saltem tacitus? Hoc non alibi

SUMMARIA.

1. **R** Esolvitur negativè.
2. Refertur contraria, & affirmativa opinio.
3. In Summo Pontifice, vel Principe universali præsumitur ignorantia in his, quæ sunt facti.
4. In Principe particulari præsumitur scientia facti.
5. Ad evitandum absurdum valet argumentum.

QUÆSTIO.

Controversitur: Utrum ad inducendam consuetudinem opus sit probatione scientiæ Principis, & ejus saltem tacitus consensus? Resolutivè respondeo negativè, nempe talem probationem scientiæ Principis necessariam non esse; Ita Valasc. consult. 162. n. 17. prop. fin.

Contrarium, nempe scientiam Principis necessariam esse ad inducendam consuetudinem, tenet Cyn. in L. 2. Cod. quæ sit long. consuetud. Alex. consil. 173. num. 8. lib. 6. Alvarot. in cap. 1. §. final. in fin. de alienand. feud. & in cap. Imperialem, §. præterea Ducat. de prohibet. alienat. Roland. in consil. 2. num. 124. lib. 1. & in cap. frustra. distinct. 8. Avend. lib. 1. cap. 8. col. 1. & 2.

Ego verò veriorē primam esse, puto, quia, licet in Summo Pontifice

tifice Principe universali præsumatur ighorantia in his, quæ sunt facti, ex cap. 1. de constitut. lib. 6.

4 Sæcius est in Principe in suis terris, in illo enim præsumitur scientia, etiam in his, quæ sunt facti à maiore parte populi observatis, *Curt. de feud. p. 4. q. 30. versic. sublimitandum col. 2. Oldrad. cons. 237. Jacobin. in sua investit. feud. col. 5. vers. ulterius in fin.*

5 Aliter namque nunquam probata diceretur consuetudo ulla, ut ait *Valasc. d. consult. 162. num. 17. in fin.* quod esset admittere absurdum, ad quod evitandum valet argumentum, *cap. cum satis sit absurdum de offic. Archidiac.*

Ideo mihi placet, unius opinionem sequi, aliorum rejecta, ad quod moveor ex text. in *L. 1. Cod. de jur. veter. enucleand. §. sed neque ibi: Non ex multitudine, sed quod æquius, meliusve est, iudicatore, cum possit forsan unius, & de-terioris sententia, & multos, & maiores aliqua in parte superare.*

SECTIO VI.

Utrum ad hoc ut consuetudo dicatur inducta, requiratur, quod bis iudicetur ita in iudicio contradictorio?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolvitur negativè.
- 2 Refertur contraria opinio.
- 3 Probatur resolutio.

Tom. I.

QUÆSTIO.

Controvertitur: An ad hoc ut consuetudo inducta dicatur, requiratur, quod ita saltem bis in iudicio iudicetur? Resolutivè respondeo, opus non esse tali requisito. Ita *Aug. Barbos. in repertor. verb. consuetudo pag. mih. 48. col. 2. in med. versic. consuetudo, ut valeat, non requiritur, quod sic sit obtentum in contradictorio iudicio, &c. Phab. part. 2. decis. 124. n. 30. Flor. de Men. var. quæst. 1. num. 65. Villa-lob. in arar. commun. opinion. verb. consuetudo versic. Nota, quod ad hoc, &c. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 6. num. 27. Tiraquel. de primogen. quæst. 91. in fin. Flamin. de resignation. lib. 3. quæst. 6. n. 28. Abbas in cap. final. de consuetud. num. 16. & consil. 73. dub. 3. lib. 2. Viv. in suis commun. opinion. verb. consuetudo debet esse obtenta, &c. Menoch. cons. 164. num. 14. Thesaur. decis. 178. num. 3. Socin. consil. 99. lib. 1. Capol. consil. civil. 32. circ. fin. Socin. junior cons. 73. num. 6. & cons. 93. num. 15. lib. 4. Cravet. consil. 55. num. 6. Bursat. consil. 50. num. 27. lib. 1. Decian. consil. 11. num. 72. lib. 1. Rip. in cap. cum Ecclesia num. 115. de caus. possess. Jason. in L. de quibus, ff. de legib. Bernard. Grav. in practic. camer. Imperial. lib. 2. conclus. 31. num. 17. Bertazol. consil. 12. num. 51. Corn. consil. 29.*

Contrarium, nempe ad consuetudinem inducendam requiri, quod saltem bis, ter, vel quater sic in
N judi-

judicio contradictorio judicetur,
docent *Vatasc. consult. 162. num. 2.*
Cabed. p. 1. decis. 51. num. 7. Surd.
consil. 393. num. 2. lib. 3. Vincent. de
Franch. decis. 91. num. 16. Franc.
de ramp. inter consil. Cald. cons. 6.
tit. de censib. Bald. cons. 210. lib. 1.
glos. in §. ex non scripto Institut. de
jur. natural. gent. & civil. & in ru-
bric. Cod. quæ sit long. consuetud. &
in L. de consuetudine, ff. de legib.
Andr. in cap. 1. col. 2. versic. unde si
is, qui Feud. dar. poss. Curt. junior
in tract. de feud. part. 4. quæst. 30.
Angel. Aretin. in d. §. ex non scri-
pto Institut. de jur. natural. gent. n. 20.
Dec. consil. 51. per tot.

- 3 Ego verò veriore primam,
negativamque opinionem esse,
puto; quia aliter nunquam diceretur
probata consuetudo; ad judi-
candum enim prima, & secunda
vice non erat adhuc consuetudo,
& per consequens contra illam ju-
dicaretur, ideoque nunquam judi-
cetur consuetudo, cum, ut hæc
prima vice judicetur, necessarium
esset, jam antea judicatam esse bis,
ter, aut quater; quod est absurdū:
ergo ad illud vitandum vera est re-
solutio negativa.

SECTIO VII.

Utrum ad consuetudinem indu-
cendam, & præscribendam re-
quiratur certum tempus, & quā-
tum?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur.
- 2 Refertur contrariarum:
opinio prima.
- 3 Refertur secunda.
- 4 Refertur tertia sententia.
- 5 Probatur resolutio.
- 6 Consuetudo interpretativa, li-
cet non sit præscripta, indu-
citur.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: Utrum cer-
tum requiratur tempus ad
præscribendam consuetudinem?
Resolutivè respondeo, certum tē-
pus assignari non posse, imo hoc
judicis arbitrio relinqui, qui ut vir
diligens, pro rei qualitate circums-
pecte poterit æstimare, an multum
temporis decursum sit, ut virium
satis habeat consuetudo. Ita *Giurb.*
ad consuetud. Messanens. in proem.
num. 14. Menoch. de arbitr. cas.
83. num. 6. Fachin. controversiar.
jur. lib. 7. cap. 67. Gallin. de verbor.
significat. lib. 5. cap. 20. num. 53. Co-
ras. in L. de quibus, ff. de legib.
num. 8.

Contrarias, & inter se diversas
opinionem invenio; quarum prima
docet, requiri, & sufficere decem
annorum spatium ad hoc, ut con-
suetudo dicatur præscripta; hujus
sententiæ sunt *Tiraquel. de præ-*
script. verb. per decem annos vers.
32. fol. mib. 71. §. 1. glos. 4. Laurent.
Chirch. in suis commun. opinion.
conclus. 95. versic. consuetudo etiā
con-

contra jus scriptum, &c. *Villa-lob. in arar. commun. conclus. verb. consuetudo introducitur, &c. Bartol. in L. de quibus, ff. de legib. Viv. in suis communib. opinionib. verb. consuetudo, Jason. in L. diutina, ff. de legib. Sylv. Aldobrand. in §. ex negotio scripto Institut. de jur. natural. gent. & ibi Christophor. Port. n. 4. Panormitan. consil. 6. col. 3. lib. 2. Curt. junior consil. 42. col. penult. Duen. regul. 138.*

3 Secunda sententia docet, ad consuetudinem præscribendam requiri, & sufficere triginta annorum curriculum, *Acurf. in glos. final. in L. domini prædiorum Cod. de agr. & consil. lib. 11. Afflict. decis. 321. num. 18. Cravet. de antiquitat. tempor. part. 4. in princip. num. 12. Bald. in cap. 1. qualiter solim feud. amit. Speculat. tit. de præf. §. 11. versic. de consuetudine, &c.*

4 Tertia illarum opinio asserit, ad hoc ut præscripta dicatur consuetudo, requiri spatium quadraginta annorum. Ita *Phæb. part. 2. decis. 124. in fin. ex cap. final. de consuetud. Alex. consil. 5. col. 3. vol. 5. & consil. 66. lib. 2. Gem. in cap. ut litigantes verb. statuimus de offic. ordinarij lib. 6. Felin. in cap. tua nos in princip. de jurejurand. Castr. in L. de quibus, ff. de legib. Alex. iterum consil. 45. num. 7. lib. 2. Aretin. consil. 44. post princip. Socin. regul. 110. versic. consuetudo.*

5 Ego verò totum hoc judicis arbitrio committo, quia regula, à quâ ad consuetudinem inducendâ regulari debemus, est, tacitus maioris partis populi consensus, &

notitia, ut diximus *supra section. 4. num. 6.* atqui hoc evenire potest secundum facti qualitatem maiori, vel minori annorum spatio transacto; ergo certam stabilire regulam non possumus, sed judicis arbitrio committendo, qui, ut vir diligens, æstimet, an dici possit tempus longum transactum, attentis circumstantiis, & notatis notandis.

Adverte tandem, interpretativâ consuetudinem induci absque eo quòd sit præscripta, *Rot. Roman. diversor. p. 1. in decis. 615. num. 2. & 3. ibi: ista consuetudo, de quâ agitur, declarans certum modum procedendi, dicitur interpretativa, ut notat Bart.... & propterea non requirit aliquam temporis præscriptionem, & decis. 574. num. 4. ibi: est enim interpretativa, & non inductiva consuetudo ista, Paul.... & hæc consuetudo non requirit præscriptionem, sed actus tantum, & part. 2. decis. 256. num. 6. & 7. ibi: quæ observantia non requirit aliquam præscriptionem, Giurb. consil. 39. num. 69. ibi: tantique effectus est hæc consuetudo interpretativa, quòd ex uno tantum actu inducatur, nec oportet esse præscriptam, & consil. 19. num. 44. versic. nec temporis diuturnitas, cum interpretativa sit consuetudo, &c.*

Cohærent, & ita docent *Man- tic. de tacit; & ambig. convent. lib. 3. tit. 9. num. 29. Gratian. decis. 234. num. 25. Menoch. de arbitrar. cas. 83. num. 10. & cas. 11. & in consil. 37. num. 96. consil. 21. n. 5. & consil. 390. num. 18. & consil. 163. num. 8. & consil. 670. num. 31.*

& consil. 1156. num. 65. & 66. Marescot. var. resolution. lib. 2. resolut. 100. num. 23. Berous cons. 100. ad finem, Card. Tusch. practicar. concl. liter. C. concl. 796. num. 39. & 45. & conclus. 878. num. 11. 12. & 13. Cancer. variar. part. 3. cap. 19. n. 74. Fontanel. de pact. nuptial. clausul. 1. num. 33. Mascard. de general. statut. interpretat. conclus. 2. num. 159. Modit. de iur. natur. §. lex est dub. 51. num. 2. Sabaud. tit. de iur. emphyteut. glos. 7. num. 22. Rauden. de analog. lib. 4. tit. 34. num. 290. & consil. 18. num. 38. Botta cons. 18. num. 35. Morot. cons. 90. num. 16. Gabr. cons. 164. num. 7. & 8. Galin. de verb. signific. lib. 10. cap. 35. num. 6. Borrel. cons. 3. num. 16. Bim. cons. 33. num. 29. & cons. 113. n. 15. & cons. 166. num. 24. Riminald. jun. cons. 724. & cons. 581. num. 31. Cephal. cons. 129. num. 7. Turamin. de legib. p. 3. cap. 6. num. 16. Bartol. cons. 3. num. 16. Butr. in cap. final. num. 47. de consuetud. Alex. cons. 107. num. 21. lib. 2. & consil. 8. n. 7. lib. 6. Bald. in L. Binas num. 4. Cod. de advocat. divers. judic. Aret. cons. 11. num. 4. Socin. jun. cons. 111. n. 5. lib. 1. Castr. cons. 347. num. 4. lib. 1. Dictan. consil. 11. num. 10. & cons. 48. num. 2. & in L. ut liberis n. 19. Cod. de collation. & in L. semper in stipulationibus ad fin. ff. de regul. iur. Seraph. decis. 428. num. 6. Tepat. tit. de consuetudin. col. 3. Capic. decis. 193. num. 3. Purpur. cons. 367. ~~de pact. nuptial.~~ lib. 1. Cravet. cons. 201. num. 12. & cons. 273. num. 13. & cons. 294. & cons. 839. num. 10. Apont. cons. 51. num. 28. & 29. &

cons. 54. num. 15. & cons. 1. num. 5. Dec. cons. 96. num. 8. & cons. 124. num. 27. lib. 3. & cons. 36. num. 13. lib. 5. & cons. 44. num. 16. & cons. 51. num. 56. lib. 2. & cons. 31. n. 145. in lib. 1. Put. decis. 283. p. 1. & decis. 15. p. 3. Becc. consil. 101. num. 57. & cons. 140. num. 22. Gabr. tit. de consuetud. concl. 1. num. 69. Natt. cons. 406. num. 26. Peregr. cons. 1. num. 25. lib. 4. Barz. decis. 58. n. 6. & decis. 98. Simon de Præt. cons. 76. num. 16. Sylvan. cons. 88. n. 28. Surd. decis. 129. num. 19. Mart. decis. 136. num. 4. Corn. cons. 188. n. 10. lib. 4.

Ad Ord. lib. 4. tit. 2. §. 3. in verbis ibi: *E se depois da compra, e venda acabada por consentimento, e firmeza das partes, o comprador der ao vendedor certo dinheiro em parte de paga, &c.*

Disponit textus, quòd si venditor ab emptore arram accepit pro parte pretii, non est locus poenitentiae nec unus contrahentium, altero invito, à contractu recedere potest; hanc quoque conclusionem explanant Bald. & Salicet in L. 2. Cod. quand. liceat ab emp. disceder. & in L. contractus Cod. de fid. instrum. Angel. in §. pretium Institut. de empt. & vendition. n. 7. Orost. in L. jurisgentium §. adeo autem num. 7. ff. de pact. Barbos. in L. si cum dotem 23. §. final. n. 38. vers. ultim. limit. ff. solut. matrim. Gom. tom. 2. var. cap. 2. num. 18. in fin. Bertazol. de clausul. clausul. 31. glos. 8. num. 3. Cald. de empt. & vendition. cap. 18. num. 38. Cavall. commun. contr. commun. quest. 242. num.

num. 1. Gutierrez. de gabel. quest. 17.
num. 23. Duo circa hoc veniunt
controvertenda.

GLOSSA UNICA.

CONTROVERSIA I.

Utrum arræ præsumantur in dubio
in partem pretii, an in signum
datae?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur.
- 2 **R** Refertur contraria opi-
nio.
- 3 Omnis sumi debet interpreta-
tio ad hoc, ut contractus su-
stineatur.

1 **C** Ontrovertitur: An in dubio,
& cum non constet, arram
datam fuisse pro parte an pretii,
an pro signo tantum; præsumatur
hoc, vel illo modo data? Resolu-
tivè, respondeo, in dubio arram
præsumi datam pro parte pretii.
Ita *Cald. de empt. & vendit. cap. 18.*
num. 39. Cavall. commun. contr.
commun. quest. 242. num. 3. Cifuent.
in L. 70. Taur. col. 5. vers. 27. & 37.
num. 39. Gregor. Lop. in L. 7. tit. 5.
partit. 5. liter. F. Linglois. decis. 15.
quest. 11. num. 6.

2 Contrarium, nempe in dubio
arram in signum, & non in partem
pretii præsumi, docent *Fabian. de*
Mont. de emption. & vendit. quest.
5. principal. num. 67. Bertasol. de
clausul. in clausul. 31. glos. 5. n. 6.

2 Ego verò primā veriore esse,

puto opinionem; quia omnem su-
mere interpretationem debemus
ad hoc, ut sustineatur contractus,
ut ex dictis per *Dec. in L. rogasti,*
§. si tibi num. 6. ff. si cert. petat.
Mantic. de conjectur. lib. 3. tit. 3.
num. 10. Caroc. singular. 297. &
258. Ferrer. in constit. Bathal. glos.
1. num. 151.

Ergo debemus in dubio inter-
pretationem sumere, & sic præsu-
mere in dubio, arram datam, non
in signum fuisse, sed in partem pre-
tii; hoc enim modo, & non illo
sustinetur contractus ex dispositio-
ne nostri textus.

CONTROVERSIA II.

Utrum promitens facere venditio-
nis scripturam, & partem pre-
tii illico recipiens, possit à con-
tractu discedere, altero invito
contrahente.

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmativè.
- 2 **R** Refertur contraria opi-
nio.
- 3 Probatur resolutio.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: Utrum pro-
mitens facere venditionis
scripturam, & illico recipiens ar-
ram in pretii partem, possit à con-
tractu discedere? ~~Resolvè~~ res-
pondeo, posse à contractu disce-
dere, & nolle scripturam facere, &
pænitere, *Gam. decis. 371. num. 2.*
versic.

versic. nec ob stare dicebam, datam fuisse pecuniam in partem pretii, &c. *Matienf. in L. 6. tit. 6. glos. 7. num. 4. & in L. 2. glos. 7. tit. 16. recapilat. Afflict. decis. 39. num. 4. Boer. decis. 48. num. 11. Jason. conf. 151. lib. 2.*

- 2 Contrarium nempe in hoc casu, cum venditor partem pretii recepisset, jam à contractu discedere non posse, nec pænitere, tenent idem *Gam. decis. 43. Avendan. lib. 2. de mand. cap. 30. num. 5. Fabian. de Mont. de empt. & vendit. quæst. 5. principal. num. 56. Dec. in L. pactum, quod bona fide, Aretin. conf. 159. Rot. apud Put. decis. 43. lib. 3. Anton. Thesaur. decis. Pedamontan. 197.*

- 3 Ego verò veriorē opinionem esse puto; quia vel recepisset partem pretii, vel non, ex eo quod partes de faciēda scriptura contraxerunt, præsumitur voluntatem contrahentium esse, quod non valeat contractus absque scriptura, & ideo possunt pænitere, ut est *Ord. lib. 4. tit. 19. in princip. & §. 1. & versic. e pode se pôr outro exēplo, &c.*

Et ita est in promissione de vendendo; quia promitens vendere, etiam si arram pro parte pretii, vel etiam totum pretium recipiat, hoc non obstante, potest à contractu recedere, & pænitere, ut docent *Alex. conf. 76. num. 11. vol. 5. Valasc. de jur. emphyteut. quæst. 7. num. 36. Per. de gest. cap. 8. num. 37. & 41. Hypolit. Riminald. consil. 52. lib. 1. Avend. respons. 12. Gutierr. lib. 2. practicar. quæst. 167. Tiraquel. de*

retract. lib. 2. ad fin. tit. à n. 56.

Habet autem emptor ad repetitionem soluti pretii, aut partis, actionem, *Valasc. consult. 83. n. 5.*

Ad *Ord. lib. 4. tit. 3. in princip.* ad verba ibi: *Passará a compra com seu encargo da obrigação, e poderá o credor demandar o possuidor della.*

GLOSSA I.

SUMMARIA.

- 1 **O** Nus rei adjectum ad quemlibet possesserem cum ipsa re transit.
- 2 Etiam si socius hypothecet, & medietas rei altero ad judicetur postea socio.
- 3 Successor singularis stare colono non tenetur.
- 4 Limita, si in contractu locationis pactum fuit de hypotheca rei conductæ.
- 5 Ad quod generalis sufficit hypotheca bonorum locatoris.
- 6 Ratione rei sitæ potest ex hypothecariæ conventus extra domicilium suum conveniri.
- 7 Si ultra hypothecam regularem adsit in quodlibet contractu pactum de non alienando, potest in judicio sæculari in foro rei sitæ conveniri clericus.
- 8 Clericus ratione spoli novipoteest non solum judicio sæculari domicilii, sed in foro rei sitæ conveniri.
- 9 Hoc solum procedit in interdicto unde vi ad restitutionem.

PRÆ-

P R Æ F A T I O.

I Extur noster regius deriva-
tur ex L. 15. ff. de pignorib.
ibi Debitorem neque vendentem,
neque donantem, neque legantem,
neque fideicommissum relinquentē,
posse deteriores facere conditionem,
certissimum est; unde si tibi obliga-
tam rem pro obare posse confidis, pi-
gnora persequi debes.

Ideoque disponit textus regius,
hypothecam, tamquam reale onus,
ad quemlibet transire possessorem,
& est conclusio certa, *Mangil. de*
imputat. quest. 106. num. 4. Bella-
comb. tom. 1. commun. opinion. lib.
3. tit. commun. servitut. num. 67.
Cabed. decis. 52. num. 1. part. 2.
Gratian. forens. tom. 4. cap. 705. n.
11. Menoch. consil. 2. num. 31. &
consil. 36. num. 11. & consil. 80.
num. 79.

2 Taliter quod si socius rem com-
munem, & pro indiviso possessam,
hypothecaret, posteaque cum res
divideretur, medietas rei ad con-
socium transeat, & illi adjudicetur,
transit hypothecæ onus ad ipsum
quoad medietatem medietatis; vel,
ut clarius loquar, si in divisione so-
cietatis, vel communionis, res in-
tegra altero socio adjudicetur, ad
illum hypothecæ onus transit quo-
ad rei medietatem, ut docent *Sal-*
gad. in labyrinth. creditor. p. 3. cap.
23. à num. 36. usque ad num. 44.
Cald. de emption. cap. 9. num. 14.
prop. fin. Annæus Robert. lib. 3. rer.
judicatar. cap. 19. per tot.

Ita ut etiam, quanvis, regulari-

ter loquendo, singularis successor
colono stare non teneatur, *Negu-*
sant. de pignor. part. 1. membr. 1. n. 6.
Anton. Gom. tom. 2. variar. cap. 3.
num. 9. & 10. Covarruv. lib. 2. var.
cap. 15. num. 2. Menchac. controu.
forens. p. 2. cap. 53. num. 5. Pinel.
in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3.
num. 68. Duen. regul. 240. Tiraq.
de retract. convent. §. 3. glos. 1. n. 13.
& seq. Socin. regul. 478. Cott. in
memorab. verb. successor pag. 834.
Hypolit. singular. 321. Octavian.
decis. Pedemont. 82. num. 6. Caval-
can. decis. 44. num. 43. Laurent. de-
cis. Avenion. decis. 108. Donat. à
Fina tom. 1. commun. opinion. lib.
4. tit. 26. de contrahend. empt. n. 47.
pag. 620. Guttierr. in L. nemo potest
num. 42. ff. de legat. 1. & in tract.
de tutel. p. 2. cap. 20. num. 3. Nicol.
Mozz. de contract. tract. de empt.
& vendit. tit. de naturalib. emption.
num. 37. & in tract. de locat. tit. de
natural. locat. à num. 2. Gam. decis.
297. Cardos. verb. locatio num. 27.
& verb. hæreditas num. 14. Brit. in
rubric. de locat. & conduct. p. 1. §.
5. Azor institut. moral. p. 3. lib. 8.
de locat. & conduct. cap. 6. Rebell.
de obligat. justit. p. 2. lib. 6. quest. 9.
sect. 1. & lib. 14. q. 11. num. 2. Can-
cer. p. 1. variar. cap. 14. de locat.
num. 31. & seq. Val. Regin. in prax.
for. pænit. lib. 25. cap. 43. num. 534.
Molin. de justit. & jur. tract. 2. dis-
put. 490. Morl. in empor. jur. civil.
p. 1. tit. 10. quest. 2. Cald. Per. quest.
forens. lib. 1. quest. 10. &
de empt. & vendit. cap. 26. Cavall.
commun. contr. commun. quest. 756.
num. 71. Cened. ad Decretal. colle-
ctan.

Etan. 76. num. 5. *Gratian. forens.* tom. 1. cap. 37. & *decis.* 99. num. 3. *Mantic. de tacit. & ambig. convent.* lib. 5. tit. 10. *Alois. Ricc. in collectan. decis. collect.* 93. & *collect.* 631. *Te. pat. variar. resolut.* tom. 2. tit. 372. *Mart. in novissim. vot. decis. vot.* 139. *Barbos. in L. si filio fam. §. fin. num. 1. ff. solut. matr. Sord. decis.* 172. 175. 264. & 265. *Vincent. de Francb. decis.* 216. 302. 334. & 488. *Anton. Faber de errorib. pragmat. decad. 6. error. 6. Plot. in L. si quando Cod. unde vi num. 291. Mastrill. decis. Sicil. 5. Capic. decis.* 182. num. 3. *Alphan. in collect.* 58. *Valasc. de jur. emphyt. quest.* 22. num. 4. & *quest.* 29. num. 12. & *cons.* 40. 76. 78. *Ann. allegat.* 92. num. 2. part. 2. *Viv. opinion.* 127. part. 1. *Roland. consil.* 6. num. 11. *Put. decis.* 421. lib. 1. *Balb. decis.* 212. *Polid. Rip. observat.* 134. *Capreol. de success. lib. 1. fol. 34. num. 108. Scapuccin. in tract. de successor. singular. in prælud. ant. num. 7.*

4 Attamen si in contractu locationis locator ad observantiam conductionis hypothecam constituit, singularis successor contractum locationis observare tenetur, *Gam. decis.* 243. *Crass. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 26. de contrahend. empt. num. 26. Bartol. in L. emptorem Cod. locat. & in L. qui fundum, ff. locat. & in L. 1. §. quod autem in primo, ff. de superficieb. Rot. decis.* 861. in antiq. tit. de locat. *Gregor. lib. 2. tit. 18. partit. 3. liter. K. & in L. 19. col. 2. liter. A. Gozadin. consil.* 100. num. 24. *Paris. cons.* 50. num. 32. vol. 1. *Anton. Gom.*

de contract. cap. 3. num. 9. Menoch. de retinend. possess. remed. 4. n. 37. Oct. decis. 156. num. 1. & 2. *Gutierr. in L. nemo potest, ff. de legat. 1. n. 42. Menchac. de success. creat. §. 10. num. 84. & quest. forens. cap. 57. num. 13. Capic. quest.* 182. num. 2. & 3. *Additionat. ad Din. in L. is qui, de regul. jur. liter. C. Val. cons.* 6. num. 4. *Duen. reg.* 240. *limitat.* 7. *Mench. quest. illust. lib. 3. cap. 53. num. 7. Benincas. in princip. Instit. de actionib. num. 72. Al. de Nev. consil.* 25. num. 2. *Goz. cons.* 24. num. 9. *Joan. de Amic. cons.* 117. num. 7. *Imol. in L. si filio familias, §. si vir in quinquennium, ff. solut. matr. num. 8. Abbas in cap. querelam, & ibi Anania num. 9. ne prælatus vic. suas, Aretin. in L. qui absenti, §. 1. ff. de acquir. hered. Montalv. in glos. L. 19. tit. 8. partit. 5. & L. 7. tit. 17. lib. 3. Angel. cons.* 2. num. 12. & *cons.* 245. num. 6. *Hyp. sing.* 321. *Alex. cons.* 118. num. 29. vol. 5. *Corset. sing. verb. pactum si propter, Loaz. in repetit. L. filius familias, §. Divi, ff. de legat. 1. num. 441. Fabian. de empt. & vendit. quest.* 22. *quart. principal. num. 36. Jason. in L. quoties num. 29. Cod. de reivend. Paul. in L. nihil, §. 1. ff. de legat. 1. & in L. merces §. 1. ff. locat. & in L. si ita quis, §. ea lege, ff. de verb. oblig. Socin. in cons.* 90. num. 1. vol. 4. *Gratus cons.* 95. num. 12. vol. 1. *Carol. in consuetud. Paris. §. 30. quest.* 23. num. 93. *Guid. Pap. singul.* 719. & *consil.* 129. num. 2. & *decis.* 480. *Anfrer. decis.* 420. *Bracheus aphorism.* 142. *Corn. consil.* 6. num. 3. vol. 4.

5 Hocque ita verum est, ut non opus sit de speciali rei locatæ hypothecæ doceri, sed generalem bonorum locatoris ad observantiam conductionis, & locationis obligationem, seu hypothecam, ut ita expresse decernit *Ordinat. lib. 4. tit. 9. in fin. princip. versic. Ou se o vendedor no contracto de arrendamento, ou aluguer obrigou geral, ou especialmente, &c.*

6 Sicque hypotheca onus reale est, ut pro hypothecaria conventus teneatur in foro rei sitæ, etiam si alibi domicilium habeat, respondere, *Amat. variar. resolut. part. 1. resolut. 34. num. 17. ibi: Sicut etiam & ratione rei sitæ sortitur quis forum, ubi ageretur in loco rei sitæ contra absentem reali, vel mixta, aut hypothecaria actione, Peg. tom. 13. ad Ord. lib. 3. tit. 11. §. 5. glos. 7. num. 3. versic. siue in actione hypothecaria, Fermosin. in cap. sane 3. de for. competente. num. 16. ibi: Item declarant Doctores nostri textus regulam, ut locum tantum habeat in actionibus realibus, vel hypothecariis, Scial. de for. competent. cap. 4. Franc. decis. 177. num. 1. & decis. 389. num. 1. Petr. Barb. in L. hæres absens, §. proinde, ff. de judic. in artic. de for. ration. rei sitæ Tusch. verb. forum conclus. 439. Aug. Barb. in L. fin. Cod. ubi in rem actio, Somoz. de sup. part. 2. cap. 5. §. 3. num. 13.*

Quod ita præcedit, ut si quis rem hypothecet cum pacto de non alienando, & postea in clericum rem alienet, clericum ex hypothecaria, & ejus onere, vel obligatio-

Tom. I.

ne reali, & rei connexa, posse in judicio sæculari rei sitæ conveniri, dicunt *Pichard. in prax. manu duct. part. 2. præcept. 4. num. 8. ibi: Quibus illud (quia in usu forensi est valde frequens) adjicies, in clerico particulari laici successore in prædicio pro censu ab eodem laico specialiter obligato cum pacto de non alienando, superiora admitenda non esse, nec audiendum clericum fori exceptionem allegantem, Peg. tom. 2. forens. cap. 11. num. 143. ibi: Limita decimotertio, quando clericus convenitur, tanquam possessor rei ad se transmissæ, non obstante pacto de non alienando, Nogueirol. allegat. 3. num. 8. & sequent. usque ad num. 26. & usque ad fin. allegation. Salgad. de protect. reg. p. 4. cap. 14. num. 109. Girond. de privileg. num. 110. & 967. Gusman de evictionib. quæst. 7. num. 34. & 35. Olan. in suis antinom. liter. C. n. 31. Parlador. rer. quotidian. cap. final. part. 5. num. 12. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 36. à num. 14. usque ad num. 19. & de cognition. per viam violent. quæst. 40. p. 2. Suar. in L. post rem judicatam, limitat. 1. num. 5. Gutierr. lib. 2. practicar. quæst. 132. num. 9. & in L. nemo potest à num. 30. ff. de legat. 1. Afflict. decis. 95. Guilhelm. Benedict. in cap. Raynutius verb. uxore num. 34. ff. de testam. Gregor. Lop. in L. 51. tit. 6. partit. 1. verb. por razon de sus biene. vendan. de exeq. mandat. p. 2. cap. 14. num. 31. Azeved. in L. 11. tit. 3. lib. 1. recopilat. num. 12. Cancer. variar. lib. 3. cap. 15. à num. 249. O usque*

usque ad num. 251. Grat. forens. lib. 1. cap. 16. à num. 12. usque ad num. final.

Licet contrarium terminanter, nempe clericum non posse in iudicio sæculari conveniri, etiamsi sit possessor rei hypothecatae cum pacto de non alienando, doceant *Fermosin. in cap. 11. de judic. quæst. 9. per tot. num. 8. versic. verum rem hanc ego latius considerans, existimo in hac specie faciendam esse executionem coram ecclesiastico, &c. ubi reprobatur illos, qui dicunt, clericum coram sæculari iudice conveniri posse, & citari in casu prædicto; & ita sequitur Roderig. de Ann. redditib. lib. 2. quæst. 9. num. 59. ubi duobus probat fundamentis, clericum non posse in iudicio sæculari conveniri, etiamsi possessor sit rei cum pacto de non alienando hypothecatae; & ita docet etiã *Dian. resolut. moral. tom. 3. tract. 1. resolut. 49. Carleval. de judiciis lib. 1. tit. 1. disput. 2. ex num. 351. Felician. de censib. tit. 2. lib. 2. cap. 3. n. 16. Mart. de jurisdict. part. 4. cas. 142. in articul. 2.**

8. Per transitum adverto, ratione rei sitæ posse clericum conveniri extra proprium domicilium fori sæcularis, in foro sæculari rei sitæ, si lis sit super spolio intra annum commissio; ut asserit legem regiam lib. 2. tit. 1. §. 2. interpretans *Cordeir. de interdict. dub. 52. à n. 16.*

9. Quæ dispositio, & privilegium contra clericum solum ad hoc, ut spoliatus restituatur ex interdicto unde vi, procedere, dicunt *Peg. tom. 2. forens. cap. 11. num. 189. &*

1 §. 2. in glos. 4. num. 64. & 65. *Cabeq. p. 1. decis. 82. num. 5. Gabr. Per. de man. reg. cap. 24. n. 16.*

Licet, quod lex disponens, clericum in foro sæculari conveniendum esse, procedit, cum ex quolibet interdictorum convenitur, dicant *Afflict. decis. 2. ubi Ursill. Barb. ad Ord. lib. 2. d. tit. 1. §. 2. num. 2. Oliv. de for. Eccles. p. 1. quæst. 8. n. 65. Themud. p. 1. decis. 24. n. 5.*

Itaque noster regius textus non solum loquitur de hypotheca expressa, sed de tacita, cum taciti, & expressi idem est iudicium; ideo, ut sciamus an res cum onere hypothecæ ad possessorem transivit, multa, atque multa tam diversa, quam diversi sunt casus, discutere debemus; ad quod controversias sequentes instituimus.

CONTROVERSIA I.

Utrum agenti hypothecaria adversus tertium possessorem incumbat probare, hypothecantem, cum hypothecam constituit, esse verum rei hypothecatae dominum, an sufficiat probare, illum tunc temporis bona fide possidere?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolvitur hæc difficilis quæstio.
- 2 Refertur prima contrariarum opinio.
- 3 Secunda contrariarum sententia.
- 4 Tertia opinio contraria.

- 5 Quarta sententia traditur.
- 6 Dominii quæstionem non potest reficere, quia a debitore, qui hypothecavit, causam habuit.
- 7 Creditor hypothecarius agit ex jure debitoris, & suo.
- 8 Reficari dominii quæstio non potest illi, à quo causam habeo.
- 9 Unus alteri, eo invito, præjudicium nullum inferre potest.
- 10 Res inter alios acta tertio non nocet.
- 11 Non consentiente vero domino, nulla est hypotheca.
- 12 Creditor adversus tertium hypothecaria agens, probare tenetur, rem fuisse in bonis debitoris.
- 13 Bonorum appellatione veniunt ea, quæ bona fide possidemus.
- 14 Casus genitivi diversas significationes habet.
- 15 Propria genitivi casus significatio docetur.
- 16 Referuntur Gail. & Masc.
- 17 Ad quemcumque rem vadat, transit hypotheca, si constituens constituere potuit.
- 18 Debitor nec hoc, nec illo titulo creditoris conditionem potest deteriorem facere.
- 19 Responsio ad quartam opinionem.
- 20 Opinio non à numero opinantium metienda, sed à ratione sequenda.

QUÆSTIO.

Quotidiana, præcisa, difficilisque quæstio controvertitur: Utrum creditor ex hypothecaria agens adversus tertium possessorem, debeat probare debitorem, cum hypothecam constituit, dominum verum rei hypothecatæ fuisse, an sufficiat probare, illum possedisse?

Non mirare, quæstionem hanc quotidianam, præcisam, difficilemque à me nuncupari; tam quotidiana enim, & præcisa est, ut nullum moveatur ex hypothecaria litigium adversus tertium possessorem, in quo hæc non discutiatur præcise quæstio; tam que difficilis est, ut etiam Doctores, & etiam glossæ sibi ipsis contradicant.

Resolutivè cum distinctione respondendo, duos distinguendo casus hoc modo; vel tertius possessor conventus causam habuit à debitore, vel non? Quod procedit in tempore postquam hypothecam constituit; si enim titulum ab eo legitimum habuisset, antequam hypothecam constituisset, nulla est hypotheca, nec probari potest, tunc temporis vel esse verum dominum, vel bona fide possidere, nec enim dominium, nec bona fides considerari potest in eo, qui hypothecam constituit in re, quam jam in tertium alienaverat.

Si tertius conventus sit causam à debitore, postquam hypothecam constituit, sufficit probare possidere bona fide tunc temporis de-

debitorem; nec iste tertius domini quaestionem refricare potest, cum ab eo, qui onus rei imposuit, causam deducat.

Si vero à debitore, qui hypothecavit, non habeat tertius titulum, nec causam, opus erit creditori, debitorem, cum hypothecam constituit, verum fuisse rei hypothecatae dominum probare; ut hoc modo sciatur, an debitor hypothecam constituere potuit.

Meam sententiam colligo ex dictis per Angel. Aret. in §. Item serviana Instit. de action. post num. 16. in fin. versic. quarto principali, &c.

Et ita dicere videtur, licet non ita clare, Fulv. Pacian. de probation. lib. 2. cap. 25. num. 19. ibi: Hoc est enim perpetuum, ut agens hypothecaria probet, rem fuisse in bonis debitoris obligationis tempore, si loquimur in speciali obligatione, si vero generali, sufficit probare quandocumque fuisse in bonis debitoris post contractam obligationem... quod quidem est verum, quando agitur adversus tertium possessorem non habentem causam ab ipso debitore; sed si ageretur adversus ipsum debitorem, vel ejus heredem, aut etiam singularem successorem, sufficeret probare simplicem possessionem.

Et in his ultimis verbis amplectere videtur resolutionem, & distinctionem meam; ad cujus comprobationem congruæ sunt rationes, ~~etiam~~ in contrariarum opinionum rejectione.

2 Prima contrariarum, & inter se diversarum opinio asserit indistin-

cte, creditorem ex hypothecaria agentem debere, cum adversus tertium possessorem agit, probare, debitorem, cum hypothecam constituit, verum rei hypothecatae dominum esse.

1 Et ita tenent, Anton. Faber. in suo codic. Fabrian. lib. 8. tit. 6. de pignor. definit. 23. ibi: Creditor agens hypothecaria contra possessorem, qui emit à debitore, non eo minus tenetur probare debitoris dominium, si ab emptore negetur; quia in hujusmodi actione dominium præcise per actorem probandum est, ubi ita refert judicatum fuisse 12. Kalend. Febr. & 5. Id. ejusd. mens. & 5. Maii anni 1595.

2 Salgad. in labyrinth. creditor. part. 2. cap. 22. num. 61. & cap. 9. num. 73. in fin. eadem, part. 2. labyrinth. & in part. 4. ejusdem cap. 2. num. 93. in fin. versic. in tantum, &c.

3 Mascard. de probat. vol. 1. verb. bona in conclus. in bonis sibi hypothecatis, &c. 198. n. 3. in fin. versic. si vero, &c.

4 Nogueirol. allegat. 22. n. 57.

5 Roderig. de annuis redditib. lib. 2. quaest. 9. n. 71. & 72.

6 Negusant. de pignorib. part. 8. membr. 3. n. 8.

7 Rot. apud Farinac. decis. 48. num. 3. & 5. tom. 1. in posthum.

8 Roland. conf. 14. num. 6. vol. 1.

9 Marant. de ordin. judicior. p. 4. distinct.

distinct. 3. n. 6. versic. *sed si lo-*
quitur, &c.

6 Bartol. in L. rem alienam col.
2. n. 6. ff. de pignorat. act.

11 Socin. Senior. conf. 134. vol. 1.

12 Merlin. de pignor. lib. 2. quæst.
65. num. 6. & lib. 5. quæst. 68.
num. 2.

13 Mangil. de evict. q. 37. n. 2.

14 Pacifici de Salvia. interdict.
cap. 2. num. 53.

15 Christophor. de Pax in tract.
de tenut. cap. 40. n. 11.

16 Franch. decis. 101. n. 23.

17 Bellon. consil. 45.

18 Accurs. in §. Item servianna
Instit. de actionib. verb. *quasi*.

Secunda contrariarum opinio
indistincte asserit creditorem hy-
pothecaria agentem non teneri ad
dominii debitoris tempore hypo-
thecæ probationem, imo sufficere
possidere tunc bona fide debito-
rem.

1 *Et ita tenet Afflict. decis. 383.*
per tot. ubi n. 7. ait, quod suf-
ficit probare debitoris posses-
sionem tempore constitutæ hy-
pothecæ, etiamsi agatur contra
tertium non habentem causam
à debitore, & refert sæpius
ita fuisse judicatum in dict.
num. 7. versic. & ego etiam
vidi sic pluries judicatum in
magna curia, &c.

2 Mend. à Castr. in prax. p. 1.
lib. 4. cap. 4. §. 2. n. 10. versic.
prima autem sententia verior
est, & magis communiter re-
cepta, &c.

3 Peg. tom. 12. ad Ord. lib. 2. tit.
52. §. 4. glos. 6. num. 93. pag.
399. col. 1. in fin.

4 Cost. ad Caminh. de libell. an-
notat. 6. in glos. liter. C.

5 Barbos. ad Ord. lib. 4. tit. 3.
num. 1.

6 Flor. de Men. ad Gam. in de-
cis. 99. n. 3. in fin.

7 Mascard. de probat. tom. 2. §.
hypothecaria conclus. mih.
871. num. 5. & §. dominium
conclus. mih. 532. num. 13.
14 & 15.

8 Gail. de pignorib. lib. singular.
observat. 4. n. 6.

9 Felician. de censib. tom. 2. lib.
3. cap. 2. n. 8.

10 Rosin. ad tit. de servian. in
sum.

11 Unzol. in sua pract. art. notar.
tit. de prohibit. oblig. rei alien.
post num. 9. versic. *item no-*
no, &c.

12 Græv. ad pract. Camer. Im-
per. lib. 2. conclus. 26.

13 Bald. in L. de rebus Cod. de
donat. ante nupt. circ. fin.

14 Bartol. in L. cum res num. 5.
Cod. si res alien. fit pign. dat.

15 Din. in §. Item servianna Instit.
de actionib.

16 Guid. Pap. quæst. 432. n. 5.

17 Milanens. decis. 1. num. 57.
& 58.

18 Accurs. in L. rem alienam verb.
pignoratitia, ff. de pignor.
action. & in L. ante omnia,
ff. de probat.

Tertia contrariarum opinio est 4
Mascard. de probat. vol. 1. §. credi-
tor,

tor. conclus. mib. 457. num. 17. ibi: Priorem opinionem intelligendam esse, assero, ut locum non habeat, quando creditor agit hypothecaria contra tertium possessorem habentem causam lucrativam à debitore, quia eo casu sufficit probare possessionem rei obligatæ fuisse penes debitorem tempore obligationis... secus tamen erit dicendum, si iste tertius possessor, contra quem agitur, habuerit bona titulo oneroso; nam tunc satis non erit probare possessionem, sed necesse etiam esset probare dominium, vel quasi ipsius debitoris.

Ubi tantummodo differentiam facit inter titulum onerosum, & titulum lucrativum, & refert Michael. Crass. in suis commun. opinion. cap. 12. tit. de creditor. & debitor. quest. 4. Alex. consil. 115. lib. 6. Paris. cons. 50. num. 19. & seq. lib. 1. Grat. consil. 40. num. 14. post versicul. præterea considerandum est lib. 2. Butrig. in L. cum res Cod. si res alien. pignor. dat. sit, Angel. in L. 1. ff. de public. super glos. in verb. à non domino, qui testatur, ita sæpius praticari vidisse.

5. Quarta contrariarum opinio est Sess. decis. Aragon. 42. à num. 25. usque ad num. final. ubi postquam difficultatem quæstionis proposuit in verbis ibi: Hic desidero aliquem, qui Doctores conciliet, jura aperiat; nam omnia sunt varia, Bald. sibi contrarius, Bartol. sibi contrarius, glossæ è diametro contrariæ, certe nunquam vidi Doctores minus laboriosos, & acutos, quàm hinc post latam feriem, quam, ut extensus non sum nimie, non transcribo,

concedat differentiam tantummodo faciendam, an tertius possessor, vel titulum habeat onerosum, vel lucrativum, velit se juvare accessione debitoris, vel dicat, ego possideo, & nolo me accessione debitoris, & auctoris mei juvare, quavis nullum ab alio deducat titulum; & si ita non juvabitur accessione illius, creditori opus sit dominium probare; si vero dicat, se velle illius juvari accessione, sufficiat possessionem probare; & ita Jason. in §. Item servianna Institut. de actionib. num. 89. in fin. & versic. ego in hoc dubitatissimo puncto, &c.

Ego verò veriores esse puto, 6 resolutionem meam ex ratione in illa data, & ex fundamentis, quæ dabo ad alias diversas opiniones rejiciendas.

Primam contrariarum indistinctam rejicio opinionem in casu, quo tertius possessor conventus à debitore, qui hypothecaverat, causam habuit; quia in hoc casu non potest tertius possessor dominii quæstionem refricare, cum ab eo, qui oneravit, rei oneratæ titulum, causamque dirivat, ex quo fateri videtur, debitorem verum dominum fuisse ad hoc; ut ad illum transferret rem, Bald. consil. 468. vol. 1. num. 5.

Quam rationem probō ita: Creditor non solum agit ex jure suo hypothecario, sed ex jure debitoris, qui hypothecare potuit, vel non potuit; ita taliter, ut ad allegandum jus, quod debitor habuit, idem jus habeat creditor, ac si imple-

met debitor ageret, ex
pignor. & hypothec. §. per injuri-
ant. versic. non plus habere credi-
tor potest, quam habet, qui pignus
dedit, &c. & ex L. si ab eo, qui pu-
bliciana uti potuit, quia dominium
non habuit, pignora accepi, sic tue-
tur me per servianam Prator, quē-
admodum debitorem per publicia-
nam, ff. de pignor.

- 8 Atqui, si debitor ageret rem à
 possessore repetens, non poterat
 possessor, qui ab ipsomet debitore
 causam habuit, domini quæstio-
 nem refricare, *Mascard. de probat.*
verb. dominium vol. 2. conclus. mih.
537. num. 9. versic. secundo limita-
tur, ut locum non vendicet, quan-
do quis repetat rem, quia tunc non
potest refricari quæstio domini, &
per consequens illud non tenetur
probare, &c. Augustin. Barbos. in
repertor. verb. dominium pag. mih.
61. col. 1. in fin. ibi: Domini quæ-
stionem non potest movere ille, qui
habet causam à me, &c. glos. in L.
cum res verb. vacuam Cod. de pro-
bat. Menoch. de præsumpt. lib. 6.
quæst. 63. n. 6.

Ergo eodem modo creditori ad-
 versus tertium possessorem à debi-
 re, qui hypothecavit, causam ha-
 bentem, agenti non potest quæstio
 domini debitoris moveri, & re-
 fricari; maxime, cum per causæ
 derivationem à debitore istius quasi
 fateatur dominium; & fortius, cum
 dominium difficilis sit probationis,
Peg. tom. 1. forens. cap. 5. num. 45.
Mascard. de probat. vol. 2. verb. do-
minium conclus. 806. Durant. de
art. testand. tit. de acquir. vel ami-

tit. cautel. 20. num. 30.
vacuam. ut adipiscend. possession.
remed. 4. num. 927. & de arbitrar.
lib. 2. centur. 1. cas. 42. num. 1. Crot.
cons. 34. num. 9. lib. 1. Speculat. de
locat. §. nunc aliqua vers. 46. n. 70.
Boer. quæst. 24. num. 25. Socin. Se-
nior. cons. 89. post num. 9. versic.
& pro fundamento, & sub num. 16.
versic. confirmatur etiam lib. 1. Pa-
ris. consil. 104. num. 101. versic. quod
etiam suadetur lib. 1. Dec. cons. 42.
num. 12. versic. hinc est, quod fama,
Bald. in cap. statuimus num. 7. de
offic. deleg. & in L. rem alienam
sub n. 6. versic. sed quia hoc non est
facile, ff. de pignorat. act. Paul. de
Montepic. in L. cum fundus, §. ser-
vum tuum ff. si cert. petat. num. 5.
Bal. in consil. 379. num. 4. & cons.
468. num. 5. vol. 1. & cons. 89. n. 1.
Castrens. consil. 133. num. 2. vol. 2.
Abbas in cap. sepe de restit. spoliat.
num. 2. & 3. Alex. in L. rem, quæ
nobis num. 11. ff. de acquir. possess.
& cons. 4. num. 10. versic. verum
quia vol. 2. Calc. in consil. 31. col. 5.
versic. item quia cum probatio do-
mini fit difficilis, &c.

Secundam contrariarum senten-
 tiam veram non puto in casu, quo
 tertius possessor conventus non
 habuit à debitore causam, forsan
 enim esse potest, ut sit verus rei
 dominus, & debitor esse injustus,
 licet bona fide possessor; & si suf-
 ficeret probare debitorem bona
 fide possedisse, cum hypothecam
 constituit, fieret per alterum alteri
 præjudicium, quod non est admi-
 tendum, quia unus alteri, non con-
 sentiente eo, nullum inferre potest
 præ-

præjudicium, Cardinal. Tusch. li-
ter. A. concl. 313. Amic. de jur. em-
phyteutic. quest. 10. num. 1. & quest.
11. num. 4. Surd. consil. 22. num. 29.
& cons. 145. num. 30. & cons. 173.
num. 84. Cost. de fact. scient. & igno-
rant. ex inspect. 48.

10 Regula etenim vulgaris est, quod
res inter alios acta, tertio non no-
cet, Tiraquel. in tract. integr. res
inter alios acta, Cardos. in prax.
verb. res n. 25. & verb. exceptio
num. 21. & verb. sententia num. 67.
Scacc. de comere. §. 7. glos. 5. num. 88.
versic. sed hic, & versic. confirma-
tur 3. Covarruv. pract. cap. 13.
num. 4. & cap. 14. num. 15. & 16.
& vulgare est.

11 Ideoque, non consentiente vero
domino, nulla est hypotheca, text.
in L. 6. in fin. Cod. si alien. res pi-
gnor. data sit ibi: Per alium rem
alienam, invito domino, pignori
obligari non posse, certissimum est,
& ibi: Se magis contrario pignora-
titio obligat iudicio, quam quidquã
dominis noceat.

Et probatur per text. in L. 8. Cod.
eodem tit. ibi: Nexum non facit præ-
diorum, nisi persona, quæ jure po-
tuit obligare, & in fin. ibi: Nullum
præjudicium possessioni, invito, vel
in scio domino, imponi posse, & jure,
& legum auctoritatibus declaratur.

Probatur iterum ex text. in L. 2.
Cod. eod. tit. ibi: Si probaveris præ-
sidi, prædia, vel hortos, de quibus
agebatur, tuos esse, intelligas, obli-
gari eos ~~creditori~~ ab alio non potuisse,
& ex text. in L. 4. Cod. eodem
titul. ibi: Nec si maior annis vigin-
ti quinque fuisset filius tuus, qui in

potestate tua erat, te invito, rem
tuam obligare potuit, & ex text. in
L. 1. Cod. eodem tit. ibi: Procurator
citra domini consensum frustra pi-
gnori dedit.

Tertio probatur ex text. in L. 2.
ff. de pignoratit. action. ibi: Si de-
bitor rem pignori datam vendidit,
& tradidit, tuque ei in nummos cre-
didisti, quos ille solvit ei creditori,
cui pignus dederat, tibi que cum eo
convenit, ut ea res, quam jam ven-
diderat, pignori tibi esset; nihil te
egisse, constat, quia rem alienam
pignori acceperis.

Quod ampliatur per text. in L.
41. ff. de pignorat. act. ibi: Non est
idem dicendum, si ego Titio, qui
rem meam obligaverat sine mea vo-
luntate, hæres extitero; hoc enim
modo pignoris persecutio conceden-
da non est creditori.

Ex quibus legibus legniter, &
consideratè notatis patet, credi-
torem agentem ex hypothecaria
adversus tertium possessorum a de-
bitore causam non habentem pro-
bare teneri, debitorem, cum hy-
pothecam constituit, verum rei
dominum esse, ad hoc, ut ejusmo-
di sciatur, an valide, in scio, vel
invito ipso, qui nunc est conven-
tus possessor, hypothecam consti-
tuere potuit, quod est principale
intentionis creditoris agentis fun-
damentum.

Nec obstat argumentum, quod ¹²
Doctores sæcundæ contrariarum
sententiæ formant hoc modo: Cre-
ditores hypothecarii tantummodo
probare tenentur, rem fuisse in bo-
nis debitoris tempore, quo hypo-
thecam

theccam constituit, text. in L. & quæ
non dum, ff. de pignor. & hypothec.
§. 1. ibi: creditorem probare debe-
re, cum conveniebat, rem in bonis
debitoris fuisse, text. in L. si supera-
tus 3. ff. eodem lit. ibi: Æque ser-
vanda erit creditori actio serviana
probandi, res in bonis eo tempore,
quo pignus contrahabatur, illius fu-
isse, & ex text. in L. 6. Cod. si res
alien. pignor. dat. sit ibi: Cum ser-
viana etiam actio declaret eviden-
ter, jure pignoris teneri non posse,
nisi quæ obligantis in bonis fuerint.

Ergo sufficit probare, debito-
rem bona fide possedisse, cum idem
sit dicere in bonis, ac dicere, inter
bona, dictio enim, in, idem signi-
ficat, ac dictio, inter, August. Bar-
bos. dictio. 152. num. 4. cap. Sa-
crof. 22. distinct. glos. in L. fin. ff.
de reb. dub. & in L. qui Romæ §.
Calimachus, ff. de verbor. oblig. Car-
dinal. Tusch. tom. 2. liter. D. verb.
dictio conclus. 292. num. 11. Card.
Seraphin. decis. 874. num. 3. Roman.
cons. 376. num. 5. versic. Tertia ra-
tio, &c.

13 Et bonorum appellatione ve-
niunt non solum ea bona, quorum
veri sumus domini, sed etiam bo-
na, quæ bona fide possidemus, L.
49. §. 1. de verb. significat. ibi: In
bonis autem nostris computari, sci-
endum est, non solum quæ domini
nostri sunt, sed etsi bona fide à no-
bis possideantur.

14 Ad quod argumentum respon-
deo, admiratione dignum esse, Do-
ctores omnes de hac questione
agentes solum super significatione
verbi in bonis, laborasse, ego verò
Tom. I.

adverto, notandum esse casum ge-
nitivi verbi debitoris, qui casus non
est tam incertus ad significandum
dominium, vel possessionem, sicut
communis est significatio, & ap-
pellatio bonorum.

Revolvendo enim labore omni
Doctores super casus genitivi si-
gnificatione, inveni, illum diver-
sas, (sed certas, & non commu-
nes) habere significationes, Bar-
tol. in rubric. ff. nov. oper. nuntiat.
Ancharran. jun. quest. 62. num. 9.
& 10. lib. 3. Alexand. cons. 35. num.
14. lib. 4. & consil. 129. num. 4. lib.
2. & cons. 98. num. 6. lib. 5. Paris.
consil. 65. num. 9. lib. 1.

Ideoque propria genitivi casus 15
significatio est, quòd in casu, ubi
ratio, vel jus postulat dominium,
requirat dominium, & in ipso casu
non sufficiat possessio; in casu ve-
rò, quòd jus, vel ratio non requirit
dominium, significat possessionem,
& non est communis ad in ipso
casu dominium requirendum.

Ita post laboriosam discussionem
concludit Pancirel. in thesaur. va-
riar. lectio. utriusq. jur. lib. 3. cap.
25. per totum, Castill. lib. 4. quoti-
dianar. jur. controvers. cap. 58. per
totum, Cardinal. Tusch. tom. 4. li-
ter. G. conclus. 37. per totam, An-
gel. in proem. Institut. col. 3. & 4.
per totas.

Cohærent, & ita dicunt, Mas-
card. de probat. vol. 2. verb. geniti-
vus conclus. mib. 842. per totam,
Aug. Barbos. in repertor. verb. do-
minium pag. mib. 61. col. 1. in med.
Surd. decis. 129. num. 8. & 9. &
decis. 313 in. 41. circ. fin. & consil. 72.
P num.

num. 1. & cons. 11. num. 7. & 8. lib. 1. & cons. 313. num. 82. lib. 3. & cons. 450. num. 43. Felin. in cap. quia in princ. extr. de judic. Francisc. Niconit. in rubric. ff. nov. oper. nuntiat. num. 141. Abbas in cap. 1. num. 28. versic. in glossa in verbo quæ regi de postul. prelat. Aretin. in L. qui absenti, §. si quis possessionem, ff. de acquirend. possession. Lanfranc. in cap. dispendiosam de judic. Bald. in L. 1. §. item Pomponius in princip. ff. de naut. Caup. stab. Jason. in dict. rubr. ff. de nuntiat. nov. oper. num. 4. Dec. in cap. quia num. 11. versic. ex quo infer- tur de judic. Bartol. in L. 1. §. potestatis, ff. de pecul. & in L. 1. §. ait Prætor, ff. de lit. & in L. 1. ff. de religios. Bald. in L. ut privato- rum Cod. si à non competent. judic. Francisc. Pat. in constitut. prima codic. Gratian. forens. cap. 98. num. 7.

Cohærent, & ita dicunt Afflic. decis. 239. num. 5. Menoch. consil. 576. num. 19. lib. 6. Peregrin. de si- deicommiss. artic. 26. num. 24. Lar. de anniverfar. & Capellan. lib. 2. cap. 2. num. 13. Ruin. consil. 149. num. 7. lib. 2. Menoch. iterum de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 16. n. 7. & de recuperand. possession. remed. 15. num. 51. Hormanoet. in dict. rubric. ff. de nov. oper. nuntiat. n. 18. Roman. consil. 180. in fin. Go- zadiū. cons. 82. num. 7. Natta cons. 292. num. 5. Joan. Vincent. Honded. consil. 49. num. 23. & 24. lib. 2. Joan. de Mont. sperel. cons. 41. num. 4. Peregr. cons. 110. num. 9. lib. 3. An- nibal. in addit. ad consil. 769. Jacob.

Mandel. de Alb. liter. R. Zucard. in L. final. num. 145. Cod. de edict. Riminald. cons. 9. num. 56. lib. 1. & cons. 182. num. 37. & cons. 186. n. 25. & cons. 190. num. 67. lib. 2. & cons. 237. num. 23. & cons. 238. n. 26. lib. 3. & cons. 351. num. 109. & num. 11. lib. 4. & cons. 381. num. 45. & 126. & cons. 392. num. 37. & 451. num. 11. eod. lib. 4. & cons. 532. num. 50. & 51. lib. 5. & cons. 640. num. 30. & 31. lib. 6. Corn. cons. 247. num. 16. lib. 2. & cons. 137. num. 1. lib. 1. & cons. 24. lib. 4.

Differunt autem significatio bo- norum, & significatio genitivi ca- sus in hoc, quod significatio verbi bona, in quocumque casu com- munis, & indifferens ad requiren- dum dominium, vel possessionem, & cum quolibet istorum contenta est; significatio vero casus genitivi non communis, & indiferens in quolibet casu est, sed ad quemlibet certa, requirens dominium in casu, quo ratio id postulat, & pos- sessionem, in quo de jure sufficit.

Ex qua differentia conciliando, dictas leges non obstare ratio- ni meæ, imo eam comprobare; ex enim casu genitivi deducitur, illas contentas non esse probatione pos- sessionis in omni casu, sed tantum- modo ubi ratio, & jus non requi- rit probationem domini, & ita il- las non esse contentas, quod vel dominium, vel possessio probetur, sed certe debet probari dominiū, ubi jus postulat; & cum adversus tertium possessorem causam à de- bitore non habentem, ratio po- stulat, ut supra ostendimus, domi- nium

num probari ad hoc, ut sciatur, an debitor hypothecam jure constituisse potuit, probetur dominium; solumque sufficiat possessionem probari, si tertius conventus causam à debitore habuit, in quo fateri videtur ejus dominium, & cum hypothecæ constitutæ vitio à debitore rem accepit, titulumque deduxit.

16 Et ita ejusdem contrariarum secundæ sententiæ Doctores fateri videntur in aliis, & diversis locis, ut videre est *ex Gail. in lib. singular. de pignorib. observat. 4. num. 6.* indistincte dicente, possessionis probationem sufficere, dicit *in lib. 2. practicar. observat. 26. num. 5.* hæc verba ibi: *Indubitatus casus est, quod tertius possidens rem obligatam, si non habet causam à debitore, indistincte creditori questionem dominii referre potest.*

Mascard. citatus hucusque in diversis locis, idem dicit *tom. I. verb. creditor conclus. mib. 457. num. 22.* ibi: *quod si posteriorem sententiam amplius quis voluerit, illam limitabit, si vera non sit, quando creditor agit hypothecaria contra tertium possessorem non habentem causam à debitore; nam eo in casu creditor debet probare de dominio directo, utili, vel quasi sui debitoris in re, ad quam agit. Ita voluisse Cyn...* quo in loco hujus rei reddit rationem... & ideo agens hypothecaria debet fundare suam intentionem in titulo, & jure sui debitoris, & illud probare, quod ipse debitor teneretur probare, si vellet obtinere contra talem possessorem.

Tom. I.

Tertia contrariarum sententia 17 displicet, quia titulus lucrativus tam privilegiatus est ad hoc, quam onerosus, ad quemcumque enim rem vadat res cum vitio hypothecæ per debitorem constitutæ ab ejus manu accepta, vadit hypotheca, si debitor illam constituere potest, etiamsi vadat titulo oneroso, *ex text. in L. 18. §. si fundus ibi: Si fundus pignoratius venierit, manere causam pignoris, quia cum sua causa fundus transeat.*

Ergo differentia attendi non debet, an hoc vel illo titulo debitor rem alienet, ex eo enim quod tertius à debitore, qui oneravit, titulum suum deducit, fatetur, eum, sicut illi vendere, vel transferre potuit hoc, vel illo modo, potuit antea hypothecare; alias in manu debitoris esset, deteriore facere creditoris conditionem, eum onerando ad probandum, vel non probandum dominium, quod non est admitendum; & deinde non datur diversa ratio, per quam ex acquisitione per titulum lucrativum videatur fateri dominium debitoris, & in acquisitione per titulum onerosum non, cum in ambobus detur derivatio tituli, & causæ ab ipso debitore, qui hypothecavit.

Quarta contrariarum displicet 19 sententia; quia si vellet, si vellet possessor uti accessione sui autoris, semper ab eo causam habuit, & cum hypothecæ vitio accepit à debitore rem, ex qua receptione videtur fateri, illum, cum alienavit, dominum fuisse; alias in possessoris manu esset, durior conditionem

P 2

tionem

tionem creditori inferre, quod non est admitendum.

Solummodo declaratur, evenire posse casum, in quo tertius possessor habens à debitore causam, illa nolens juvare, faciat, ut de dominio debitoris quæstio sit, & est, cū ipse possessor dicit, & probat, nulliter, & erroneè causam à debitore, & titulum accepisse, quia ille tempore hypothecæ aliunde, & ab alio jure, vel titulo non à debitore deducto, dominus rei erat; tunc enim in hoc casu remanet tertius possessor causam à debitore non habens, & à debitore nullum deducens titulum, sed ab alio, & aliunde, & ita in terminis secundi casus resolutionis meæ n. I. in quo casu probatio dominii requiritur, ut supra, remanet probatum; & ita hæc declaratio compræhenditur sub resolutione mea, quam, sicut resolvi, veram puto ex rationibus hucusque discussis.

20 A' rationibus enim, & non ab authorum opinantium numero, vel multitudine, metienda, & sequenda est, *ex text. in cap. 23. Exod. vers. 2. ibi: Nec in judicio plurimorum acquiesces sententiæ, ut à vero devies, & ex text. in L. I. §. sed neque Cod. de veter. jur. enucleand. ibi: Non ex multitudine, sed quod æquius, melius vè est, judicatote, cum possit unius forsitan, & deterioris sententia, & multos, & maiores aliqua ex parte superare, quem text. exornant Cavall. in præfat. commun. contr. commun. n. 38. Xam. de offic. judic. quæst. 3. n. II.*

Cum idem jus, quod datur ex

hypotheca expressa, datur ex tacita à jure inducta simul circa hanc aliqua discuti debent. Ideo.

CONTROVERSIA. II.

Utrum legatario rei certæ competat hypothecaria actio ad illam reivindicandam, an tantummodo reivindicatio.

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur.
- 2 **R** Refertur contraria sententia.
- 3 Pro legatis competit hypothecaria.
- 4 In re mea hypotheca non est mihi.
- 5 Dominium, & hypotheca sunt incompatibilia in eadem re.
- 6 Res mea mihi servire non potest.
- 7 Res mea jure speciali potest mihi hypothecata esse.
- 8 Legatum dicitur revocatum, si testator rem legatam alienavit.
- 9 Vel cum inter testatorem, & legatarium capitalis inimicitia orta fuit.
- 10 Nisi postea reconciliatio sit.
- 11 Ex hæredatio filii dicitur revocata, ex subsequuta reconciliatione.

C Ontrovertitur: Utrum legatario rei certæ competat etiā hypothecaria actio, an tantummodo reivindicatio? Resolutivè respondeo, competere non solum rei-

reivendicationem, sed etiam hypothecariam actionem, & legatariū rei certæ illarum quamlibet eligere possit.

Ita *Fachin. controversiar. jur. lib. 12. cap. 32. versic. ego breviter, Missinger. ad §. 2. Institut. de legat. num. 15. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 103. num. 4. Purpurat. cons. feudal. 37. num. 714. Salazar de usu, & consuetud. cap. 11. num. 43. versic. exinde, Socin. senior. in L. 1. num. 15. ff. de legat. 1. Cyn. in L. 1. n. 5. Cod. commun. de legat. Imol. Castr. Alexand. n. 26. & Jason. num. 132. in d. L. 1. ff. de legat. 1. Gabr. consil. 46. num. 21. & 43. Surd. decis. 76. n. 9.*

2 Contrarium, nempe legatario rei certæ tantummodo reivendicationem, & non hypothecariam competere, docent *Peg. de maiorat. tom. 1. cap. 6. num. 552. in med. Cardinal. Mantic. de tacit. & ambig. convention. lib. 11. tit. 17. n. 11. & 12. Castill. controversiar. jur. quotidian. lib. 1. cap. 6. num. 14. Bartol. in L. 1. Cod. commun. de legat. & fideicommiss. opposition. 2. num. 1. in fin. & ibi Bald. num. 14. Pichard. in §. nostra autem Institut. de legat. num. 11. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. num. 158. glos. in §. nostra versic. hypothecaria Institut. de legat. & in L. 1. versic. in multis Cod. commun. de legat. & ibi salicet. Rip. in L. 1. ff. de legat. 1. num. 65. Crass. §. legatum quæst. 76. Berous lib. 2. consil. 30. n. 2.*

3 Ego verò veriore primam esse puto opinionem, quia res legata est res, quæ morte testatoris

relicta fuit inter alias, & contra quasque res, quæ testatoris fuerunt, & tempore mortis competentæ sunt, competit quibuscumque legatariis hypothecaria, §. nostra autem Institut. de legat. ibi: *Nostra autem constitutio, quam cum magna fecimus lucubratione, defunctorum voluntates validiores esse cupientes, & non verbis, sed voluntatibus eorum faventes, disposuit, ut omnibus legatis una sit natura, & quibuscumque verbis aliquid relictum sit, liceat legatariis id persequi, non solum per actiones personales, sed etiam per in rem, & per hypothecariam L. 1. Cod. commun. de legat. & fideicommiss. Jas. in L. cum ii, ff. de transact. Bart. in L. Lucius ff. de aliment. legat. Valasc. de jur. emphyt. quæst. 32. num. 21. ergo, &c.*

Quin obstat argumentum contrarium opinantium, quod ita se habet: hypothecam in re mea, & in qua dominium habeo, habere non possum, L. neque pignus de regul. jur.

Dominium enim, & hypotheca incompatibilia sunt in re eadem simul, *Valenc. illustr. in tractat. de confusion. obligat. lib. 1. tract. 4. cap. 7. Guerreir. de inventar. lib. 4. cap. 7. num. 17. ex L. 95. §. aditio, ff. de solut. & ex L. 7. Cod. de pact.*

Res enim mea mihi servire non potest, *Scacc. de comerc. §. 2. glos. 5. num. 89. inspect. 1. Gratian. forens. tom. 5. cap. 876. num. 2. Amic. de jur. emphyteut. quæst. 15. num. 3. versic. secundo, Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 49. num. 7. & decis. 76. num.*

tionem creditorum inferre, quod non est admitendum.

Solummodo declaratur, evenire posse casum, in quo tertius possessor habens à debitore causam, illa nolens juvare, faciat, ut de dominio debitoris quaestio sit, & est, cum ipse possessor dicit, & probat, nulliter, & erroneè causam à debitore, & titulum accepisse, quia ille tempore hypothecae aliunde, & ab alio jure, vel titulo non à debitore deducto, dominus rei erat; tunc enim in hoc casu remanet tertius possessor causam à debitore non habens, & à debitore nullum deducens titulum, sed ab alio, & aliunde, & ita in terminis secundi casus resolutionis meae n. 1. in quo casu probatio dominii requiritur, ut supra, remanet probatum; & ita haec declaratio comprehenditur sub resolutione mea, quam, sicut resolvi, veram puto ex rationibus hucusque discussis.

20 A' rationibus enim, & non ab authorum opinantium numero, vel multitudine, metienda, & sequenda est, ex text. in cap. 23. Exod. vers. 2. ibi: *Nec in iudicio plurimorum acquiesces sententiae, ut à vero devies, & ex text. in L. 1. §. sed neque Cod. de veter. jur. enucleand. ibi: Non ex multitudine, sed quod aequius, melius vè est, judicatote, cum possit unius forsan, & deteriores sententia, & multos, & maiores aliqua in parte superare, quem text. exhortant Ceball. in praefat. commun. contr. commun. n. 38. Xam. de offic. judic. quaest. 3. n. 11.*

Cum idem jus, quod datur ex

hypotheca expressa, datur ex tacita à jure inducta simul circa hanc aliqua discuti debent. Ideo.

CONTROVERSIA. II.

Utrum legatario rei certae competat hypothecaria actio ad illam reivindicandam, an tantummodo reivindicatio.

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur.
- 2 **R** Refertur contraria sententia.
- 3 Pro legatis competit hypothecaria.
- 4 In re mea hypotheca non est mihi.
- 5 Dominium, & hypotheca sunt incompatibilia in eadem re.
- 6 Res mea mihi servire non potest.
- 7 Res mea jure speciali potest mihi hypothecata esse.
- 8 Legatum dicitur revocatum, si testator rem legatam alienavit.
- 9 Vel cum inter testatorem, & legatarium capitalis inimicitia orta fuit.
- 10 Nisi postea reconciliatio sit.
- 11 Ex hæredatio filii dicitur revocata, ex subsequuta reconciliatione.

C ontrovertitur: Utrum legatario rei certae competat hypothecaria actio, an tantummodo reivindicatio? Resolutivè respondeo, competere non solum rei.

reivendicationem, sed etiam hypothecariam actionem, & legatariū rei certæ illarum quamlibet eligere possit.

Ita Fachin. *controversiar. jur. lib. 12. cap. 32. versic. ego breviter, Missinger. ad §. 2. Institut. de legat. num. 15. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 103. num. 4. Purgurat. cons. feudal. 37. num. 714. Salazar de usu, & consuetud. cap. 11. num. 43. versic. exinde, Socin. senior. in L. 1. num. 15. ff. de legat. 1. Cyn. in L. 1. n. 5. Cod. commun. de legat. Imol. Castr. Alexand. n. 26. & Jason. num. 132. in d. L. 1. ff. de legat. 1. Gabr. consil. 46. num. 21. & 43. Surd. decis. 76. n. 9.*

2 Contrarium, nempe legatario rei certæ tantummodo reivendicationem, & non hypothecariam competere, docent Peg. de maiorat. tom. 1. cap. 6. num. 552. in med. Cardinal. Mantic. de tacit. & ambig. convention. lib. 11. tit. 17. n. 11. & 12. Castill. *controversiar. jur. quotidian. lib. 1. cap. 6. num. 14. Bartol. in L. 1. Cod. commun. de legat. & fideicommiss. opposition. 2. num. 1. in fin. & ibi Bald. num. 14. Pichard. in §. nostra autem Institut. de legat. num. 11. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. num. 158. glos. in §. nostra versic. hypothecaria Institut. de legat. & in L. 1. versic. in multis Cod. commun. de legat. & ibi salicet. Rip. in L. 1. ff. de legat. 1. num. 65. Crass. §. legatum quæst. 76. Berous lib. 2. consil. 30. n. 2.*

Ego verò veriore primam esse puto opinionem, quia res legata est res, quæ morte testatoris

relicta fuit inter alias, & contra quasque res, quæ testatoris fuerunt, & tempore mortis competentæ sunt, competit quibuscumque legatariis hypothecaria, §. nostra autem Institut. de legat. ibi: *Nostra autem constitutio, quam cum magna fecimus lucubratione, defunctorum voluntates validiores esse cupientes, & non verbis, sed voluntatibus eorum faventes, disposuit, ut omnibus legatis una sit natura, & quibuscumque verbis aliquid relictum sit, liceat legatariis id persequi, non solum per actiones personales, sed etiam per in rem, & per hypothecariam L. 1. Cod. commun. de legat. & fideicommiss. Jas. in L. cum ii, ff. de transact. Bart. in L. Lucius ff. de aliment. legat. Valasc. de jur. emphyt. quæst. 32. num. 21. ergo, &c.*

Quin obstat argumentum contrarium opinantium, quod ita se habet: hypothecam in re mea, & in qua dominium habeo, habere non possum, L. neque pignus de regul. jur.

Dominium enim, & hypotheca 5 incompatibilia sunt in re eadem simul, Valenc. illustr. in tractat. de confusion. obligat. lib. 1. tract. 4. cap. 7. Guerreir. de inventar. lib. 4. cap. 7. num. 17. ex L. 95. §. aditio, ff. de solut. & ex L. 7. Cod. de pact.

Res enim mea mihi servire non 6 potest, Scacc. de comerc. §. 2. glos. 5. num. 89. inspect. 1. Gratian. forens. tom. 5. cap. 876. num. 2. Amic. de jur. emphyteut. quæst. 15. num. 3. versic. secundo, Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 49. num. 7. & decis. 76. num.

num. 2. ex L. si rem alienam 2. ff. de pignorat. act. L. in re communi ff. de servitut. urban. predior.

Atqui dominium rei certæ legatæ directè morte testatoris transit in legatarium, & hujus illico propria efficitur, Cardos. in prax. in verb. legatum num. 10. ibi: Tunc enim dominium rei legatæ recta via transit ad legatarium, ubi alios citat, & leges. Bagna novissime tom. 1. cap. 17. num. 1. ubi citat triginta, & octo Doctores: ergo, &c.

- 7 Ad hoc quippe argumentum respondeo, distinguendo maiorem, res mea, & in quâ dominium habeo, mihi hypothecata esse non potest, neque servire, cum dominium habeo jure communi, concedo, jure speciali, nego; legatarius autem non jure communi, sed speciali dominium rei legatæ illico morte testatoris acquirit, igitur non implicat habere hypothecam in ipsa re, in quâ dominium jure speciali habet; & ita respondent, Fachin. Surd. Cyn. Jason. Socin. supra citati, quod juribus probant.
- 8 Hic adverte, quod legatarius rei certæ nullum jus habet, imo legatum tacite, licet non expresse, revocatum manet, si testator rem legatam alienavit, ut docent Cardinal. Mantic. de conjectur. ultim. voluntat. lib. 12. tit. 6. Castill. controversiar. jur. quotidianar. tom. 8. de aliment. cap. 38. num. 5. Portug. de donat. reg. tom. 1. lib. 1. prælud. 2. §. 3. à num. 56. Anton. Gom. tom. 1. variar. cap. 12. de legat. num. 56. versic. secundus casus, Covarruv. in rubric. de testament. p. 3. num. 18.

& 29. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 167. Donel. lib. 8. comment. cap. 17. §. alienatio quibuscumque, & ibi Osuald. in notis liter. L. & idem Donel. in L. 3. Cod. de legat. Roderic. Suar. in L. quoniam in prioribus Cod. de inofficios. testam. in declaration. leg. regn. quæst. 9. à num. 2. Anton. Faber. de errorib. pragmatic. decad. 46. error. 6. à n. 2. Ciarlin. tom. 1. controversiar. forens. cap. 79. Merlin. de pignorib. lib. 4. tit. 5. quæst. 138. Harprect. in princ. Institut. de adempt. legat. num. 30. Didac. Spin. de testament. glos. 8. num. 5. Nigr. tom. 1. cap. 118. per totum, & tom. 2. cap. 305. num. 30. Mier. de maiorat. p. 1. quæst. 43. num. 78. Gratian. forens. cap. 171. num. 3. Alphan. in collectan. 98.

Eodem modo legatarius nullum jus habet, imo legatum, quanvis non expresse, tacite tamen revocatum censetur, si post legatum in testamento descriptum, vel per testatorem relictum, supervenerunt inter testatorem, & legatarium graves inimicitie, ut docent Portug. de donat. tom. 2. p. 3. cap. 8. num. 83. Menoch. de præsumption. lib. 3. præsumpt. 37. num. 17. & lib. 4. præsumpt. 170. num. 1. Mantic. de conjectur. ultim. voluntat. lib. 12. tit. 5. num. 1. Jason. in L. hereditas n. 2. Cod. de his quib. ut indign. Peregrin. de jur. Fisci lib. 2. tit. 3. num. 14. & tit. 8. num. 7. & lib. 3. tit. 13. num. 1. & 12. Molin. lib. 1. cap. 9. num. 38. Gom. lib. 1. variar. cap. 12. num. 56. Cardos. in prax. verb. legatum n. 30. Gam. decis. 206. num. 17. Pichard. in §. unic. num. 40. Institut. de

de adept. Leg; Harprect. in princip. ejusdem titul. n. 15. Donel. lib. 8. Comment. cap. 17. §. facta testatoris, & ibi Osuald. in notis liter. C. Covarruv. in cap. Raynutius in princip. n. 8. de testament. Michael. Crass. de succession. §. Legatum quest. 78. n. 4. Petr. Barb. in L. si ab hostibus §. final. n. 12. ff. Solut. matrimon. Simon. de Præt. de interpretat. ultimar. voluntat. lib. 1. interpretat. 2. dubit. 2. solution. 4. numer. 28. Mascard. de probat. conclus. mib. 286. n. 142. Accurs. in L. Codicillis 91. §. matre verb. occidisse ff. de legat. 2. Barr. de succession. lib. 9. tit. 31. per tot. Mier. de mayorat. p. 1. q. 43. n. 17. Menchac. de de succession. creat. §. 10. num. 621. & lib. 1. de success. resolut. §. 9. num. 23. Fachin. controversiar. jur. lib. 4. cap. 13. Francisc. Rip. in L. ultim. Cod. de revocand. donat. quest. 45. num. 151. Jason. in L. si filiam num. 2. Cod. de inofficios. testament. & in L. hæreditas Cod. de his, quib. ut indign. Sanch. consil. mor. lib. 4. cap. 1. dubit. 25. num. 1. & dub. 38. Surdetecis. 41. num. 12. Bartol. in L. penult. §. seja ff. de adimend. legat. Gerard. singular. 5. num. 1. Bellon. de jur. accrescend. p. 2. cap. 7. quest. 57. num. 7. ex text. in L. 3. §. final. L. ex parte 22. ff. de adimend. legat. L. si inimicitie 9. vers. sed & si palam ff. de his, qui ut indign.

10 Nisi inter testatorem, & legatarium postea adesset reconciliatio post inimicitias transactas. Durant. de art. testandi tit. 10. de mutat. testam; & adept. legat; cautel.

5. ibi: Sed ne legatarius seu fideicommissarius ob injurias testatori illatas intelligatur privatus relictis, remedium est, quod procuret redire in gratiam testatoris; nam reconciliatio relictum convalescit: Netto de testament. lib. 6. tit. 13. n. 1. ibi: Si post inimicitias contractas inter testatorem, & legatarium, intervenierit inter eos reconciliatio, ex præsumpta testatoris voluntate legatum debetur: Portug. de donat. tom. 2. p. 3. cap. 31. num. 87. ibi: Deinde declarata, ut inimicitie causâ legatum revocatum non censeatur, quando post inimicitias sequuta fuit reconciliatio inter testatorem, & legatarium; namque tunc debetur legatû quasi ex novâ voluntate: Anton. Gom. variar. cap. 12. n. 56. ibi: Secus si iterum redierint in amicitiam, quia convalescit legatum ex nova, vel tacita voluntate.

Et ita docent Cardin. Mantic. de conjectur. ultim. voluntat. lib. 12. tit. 5. n. 18. Tiraquel. in tractat. Cessant. caus. n. 127. Mascard. de probat. conclus. mib. 1287. n. 149. Donel. lib. 8. comment. cap. 17. Menoch. de præsumption. lib. 3. præsumpt. 37. n. 38; & lib. 4. præsumpt. 170. n. 13. Bartol. in L. 3. §. final. ff. de adimend. legat. Emman. à Cost. in L. gallus. §. quid etsi tantum p. 3. numer. 180. Petr. Gerard. singular. 3. n. 4. Alex. Consil. 159. col. final. lib. 7. Bar. in L. in ipsius cod. famil. eriscund. ex L. si iterum ff. de adimend. legat; & ex L. Lucius Titius 90. §. Lucius Titius damam ff. de legat. 2..

- Sicut exhæredatio filiorum re- II

vocatur tacite per reconciliatio-
nem inter patrem & ipsos exhære-
datos filios orta post exhæredatio-
nem, *Dilect. de art. testand. tit. 3. de liber. instituend. Cautel. 17. n. 3.*
ibi: Remedium est, quod filius pro-
curet, se recipi ad communem vi-
ctum, & mensam cum patre; nam
excohabitatione, & communi victu
reconciliatio præsumetur, & conse-
quenter ingratitude remissa cense-
bitur: *Harpreth. in §. ultim. n. 85. Institut. de exhæredat. liber. Bart. in fin. L. 3. & sequent. ff. de adimend. legat. Jason. in L. arenam à n. 4. ff. de inofficios. testament. & in Authent. non licet in fin. cod. de liber. præterit; Guilbelm. Benedict. in cap. Raynutius de testament. verb. in eo-
dem testamento. n. 41. Hilliger. in Donel. lib. 6. Comment. cap. 12. li-
ter. M. vers. Cæterum extinguitur
exhæredatio, Simon. de interpetra-
tion. ultim. voluntat. lib. 3. interpr. 1. dub. 6. Solution. 4. n. 14. Scalon. de testament. lib. 5. cap. 14. §. 4. à n. 179. Cassan. in Consuetud. Ducat. Burgund. rubric. 7. glos. si non pour. n. 23. in addition.*

Licet contrarium, nempe re-
conciliatione non tolli exhæreda-
tionem filiorum factam, docent
*Barbos. ad Ord. lib. 4. tit. 88. §. 1. n. 17. Covarruv. in cap. Raynutius de testament. in princip. n. 17. & 24. Petr. Barbos. in L. 1. ff. Solut. matr. p. 4. n. 47. Rebell. de obligat. justit. p. 2. quæst. 4. lib. 2. num. 27. Mantio. de conjectur. ultim. volunt. lib. 4. tit. 13. num. ultim. Roderig. Suar. in Lectur. L. 2. de los Casa-
mientos versic. ulterius nota fol. mi-*

*bi 75. Menoch. de præsumption. lib. 4. præf. 30. n. 4. Aretin. in leg. fi-
lio, quem pater 23. ff. de liber. & posthum. Aldobrand. consil. 114. à num. 29.*

CONTROVERSIA. III.

Utrum hypotheca tacita pro lega-
tis annuis competat?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmativè.
- 2 **R** Refertur contraria opi-
nio.
- 3 Ubi ratio legis est, militat ejus
dispositio.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: an pro lega-
tis annuis competat hypo-
theca tacita? Resolutivè respon-
deo affirmativè, nempe, sicut pro
quibuscumque legatis regulariter
tacita competit hypotheca, ita pro
legatis annuis competere. Ita *Gra-
tian. forens. cap. 683. n. 18. & se-
quent. Mart. de Medic. in examin. 23. Sabell. in sum. tom. 2. verb. hy-
potheca n. 36. vers. sed contrariam
subvers. an competat pro legatis an-
nuis, &c. Calvin. de equitat. lib. 3. cap. 248. Cost. de protion. rat. quæst. 60.*

Contrarium, nempe pro lega-
tis annuis hypothecam non com-
petere, docent late *Surd. decis. 28. per totam, Paul. Christin. decis. Bel-
gic. 91. vol. 2. Ricc. Collectan. 3587.*
Ego verò veriore primam esse

puto opinionem; quia, licet hypotheca tacita non detur, nisi in casibus à jure expressis, *Sous. de Maced. decis. 10. num. 16. Bartol. in L. Lucius 12. ff. de aliment. legat. n. 4. Peg. de maiorat. tom. 1. cap. 6. numer. 553.*

Attamen decisio legis hypothecam tacitam inducentis in uno casu, extenditur ad alios casus, in quibus eadem ratio legis militat, ideoque in his hypothecam inducere possumus, *Pacion. de locat. cap. 41. numer. 4.*

Ubi enim ratio legis est, militat ejus dispositio, *Tiraquel. in tractat. de cessant. caus. limitat. 21. n. 8. & 9. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 13. n. 12.*

Plane ratio, cur Imperator in §. nostra autem Institut. de legat. tacitam pro legatis hypothecam admisit est, ut plena detur executio voluntatis testatoris, cui favere dicit Justinianus in dict. §. nostra.

Atqui eadem ratio datur non solum in quibuscumque legatis, sed etiam in legatis annuis, ut patet: ergo etiam pro istis voluit Imperator tacitam in illo. §. hypothecam inducere.

CONTROVERSIA IV.

Utrum à die mortis testatoris, an à die impletæ conditionis tacita competat pro conditionalibus legatis hypotheca?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur.
- 2 Refertur contraria opinio.
- 3 Ultimum solatium testatorum est suas adimpleri voluntates.
- 4 Ad vitandum absurdum valet argumentum.
- 5 Legata conditionalia non debentur, nisi conditione impleta.
- 6 Condicio inducit formam, quæ omissa, dispositio non sortitur effectum.
- 7 Condicio nihil ponit in esse.
- 8 Nisi completa in forma specifica.
- 9 Non per æquipollens.
- 10 Si in minimo deficiat, non dicitur completa.
- 11 Non purificata conditione, remanet dispositio, ac si facta non fuisset ab initio.
- 12 Sub conditione datum censetur sub contraria ademptum.
- 13 Responsio ad argumentum.
- 14 In contractibus conditionalibus retrahitur hypotheca.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur controversa illa dubia quæstio: An à die testatoris mortis hypotheca ex legato conditionalis inducatur; an à die conditionis impletæ? Ad quam quæstionem resolvutive respondeo, censeri inductam illicò à die mortis testatoris.

Ita docent *Rot. Roman. in novissim.*

- sim. p. 6. decis. 269. per tot; Sabell. in sum. verb. hypotheca tom. 2. n. 37. vers. contrariam, Fusar. omnibus latissime de substitution. quest. 612. Merlin. de pignor. lib. 3. t. 1. quest. 14. num. 110. & lib. 4. t. 1. quest. 22. num. 35. & 46. Cavaler. decis. 112. & 132. per tot. Montesp. in L. si is qui pro emptore ff. de usucap. col. 42. & ibi Crot. num. 128. Imol. in L. 1. ff. de legat. 1. Jason. in L. filiusfamilias n. 4. ff. de verb. obligat; Din. in cap. 1. quest. ult. de regul. jur. in 6. Aretin. in L. ita stipulatus, col. penult. ff. de verbor. obligat. Ruin. in L. 1. ff. de legat. 1. n. 87. & ibi Jacob. & Nigr. num. 135. in fin.
- 2 Contrarium, nempe hypothecam pro cōditionali legato iniri tãtummodo à die conditionis impletæ, & non retrahi ad tempus obitûs testatoris.
- Docuerunt Portug. de donat. Reg. p. 1. lib. 1. prelud. 4. §. 2. n. 6. & 7. Salg. in Labyrinth. credit. p. 2. cap. 11. num. 9. Cardin. Tusch. practicar. conclus. tom. 2. liter. C. concl. 599. n. 8. Cardin. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 14. t. 46. numer. 11. Egid. in L. ex hoc jure. ff. de just. & jur. p. 2. cap. 11. convenient. 7. de retract. condition. n. 3. Negusant. de pignorib. p. 5. membr. 1. num. 20. & 22. & membr. 2. num. 10. Bartol. & Alex. in L. si filius ff. de verb. obligat. Gratian. forens. cap. 53. num. 1. & cap. 586. per totum, Bald. Novel. de dot. p. 10. in fin. Socin. Consil. 41. vol. 4. Scapuc. de Salvian. interdict. lib. 1. quest. 13. num. 3. Spin. Consil. 28. num. 25. Paul. Zach. de medic. legal. tom. 2. decis. 53. Arias de Mesa variar. cap. 42. num. 2. Paul. Consil. 446. Bald. in L. 1. Cod. cōmun. de legat. num. 11. Tiraquel. de privileg. pie caus. privileg. 59. Peregrin. de fideicommiss. artic. 40. numer. 14. Petr. de fideicōmiss. quest. 10. n. 33. Ruin. Consil. 152. n. 7. lib. 4. Paris. Consil. 11. num. 76. lib. 1. Cavalc. decis. 5. n. 110. p. 3. Magon. decis. Lucens. 21. num. 1. Cravet. Consil. 210. Ancharran. jun. familiar. question. lib. 1. quest. 3. Cavalcan. de usufruct. mulier. relict. n. 71. in fin. Math. Singular. 195. Florian. in L. si is, cui. §. hæres n. 1. ff. quemadmod. ser. amittat. Laderch. Consil. 42. num. 4. Rot. recens. p. 1. decis. 460. n. 1. & p. 2. decis. 760. num. 6. vers. & licet, & p. 4. decis. 302. num. 6. Surd. decis. 28. Manent. decis. Mant. 48. num. 8. 9. & 10. Castall. Consult. 300. lib. 2. Morot. consil. 37. n. 7.
- Ego verò veritatis amans potius quàm opinionum sequax veterem opinionem primam esse puto; testatoris voluntas quippe est, ut ex eo quòd legatarius conditionem adimplevit, plene consequatur legatum, siue bona apud hæredē, siue apud alium sint; plus enim legatarium amasse videtur, & censetur, quàm tertium bonorum possessorē; & est testatoris voluntas, quod, ex quo conditionem legatarius adimplevit, sit legatum, tamquam à principio purè relictum; ideòque sicut Imperator in §. nostra de legat. ut observaretur testatoris voluntas, hypothecam pro legatis con-

constituit, ita in nostro casu, ut plene voluntas testatoris observe-
tur, debemus dicere, hypothecam a principio in die obitus induci
suspensam ad tempus, in quo cō-
pleta fuerit, vel ab hoc tempore
retrotrahi ad tempus mortis testa-
toris, ut semper, ex quo completa
fuerit conditio, adimpleatur istius
voluntas, cū ultimum solatium
mortalium sit suam testamenti vo-
luntatem servari, *Cordeir. dub. 1. de testament. num. 1. Spin. de testa-
ment. glos. 1. princip. ad rubr. à n. 16. & 18. Valenc. Consil. 124. nu-
mer. 26. Scop. ad Gratian. obser-
vat. 28. num. 12. Germanic. apud Tacit. lib. 2. Annal. ibi Non hoc
præcipuum amicorum munus est,
prosequi defunctū ignavo quæstu;
sed, quæ voluerit, meminisse, &
quæ mandaverit, exequi. *Quin-
tilian. declamat. 303. ibi Nullum
fanè maius est solatium mortis,
quàm post mortem voluntas, ex L. 1. cod. de Sacros. Eccles. L. cum hic
status 32. §. ait oratio. ff. de donat.
inter vir. & uxor.**

4 Præter quòd in generalitate §.
*Nostra Institut. de legat. ibi: Defun-
ctorum voluntates validiores esse cu-
pientes, & non verbis, sed volunta-
tibus eorum faventes, disposuit, ut
omnibus legatis una sit natura, &
quibuscumque verbis aliquid reli-
ctum sit, liceat legatariis id perse-
qui, &c.* Compræhenditur casus
noster: aliàs sequeretur absurdum,
nempe in hæredum voluntate esse
legatariis præjudicium totale, &
irreparabile tribuere, in alium
transferendo bona medio tempo-
Tom. I.

re, dum conditio non adimplere-
tur; & ad absurdum vitandum va-
lidum in jure argumentum est, ut
est axioma vulgare, *L. aliud §. fi-
nal. ff. de regul. jur. cap. cum satis
sit absurdum de offic. Archidiacon.*

Fundamenta contrariorum est, 5
legata conditionalia non debentur
ante conditionis implementum,
*text. in L. 41. ff. de condition. &
demonstration: ibi Legata sub con-
ditione relicta, non statim, sed cū
conditio extiterit, deberi incipiunt.*

Quia conditio inducit formam, 6
quâ omiſſa, dispositio non sortitur
effectum, *Peg. tom. 1. forens. cap. 1. num. 59. Reynos. observat. 44. num. 29. Valasc. consult. 149. n. 3. Castill. quotid. controvers. lib. 5. p. 2. cap. 119. num. 6. & 7. Cald. de po-
testat. eligend. cap. 4. n. 30. Tiraq. de retract. t. 2. §. 2. glos. 1. num. 2. 3. & 4. Gutierr. pract. lib. 1. q. 17. num. 11. Intrigliol. decis. 21. n. 2. lib. 1. Becc. cons. 39. num. 19. & cons. 58. numer. 18. Menoch. cons. 60. n. 48. & cons. 69. n. 72. Pheb. p. 2. decis. 139. numer. 4. & decis. 108. numer. 15. & p. 1. decis. 79. num. 4.*

Conditio enim nihil ponit in 7
esse, *Afflict. decis. 355. n. 4. Men-
chac. quæst. illustr. cap. 55. num. 6. Surd. Consil. 91. numer. 11. & cons. 156. num. 17. & cons. 298. n. 1. & Consil. 322. num. 26. & cons. 423. num. 18. Mol. de brach. secular. cap. 18. num. 14. Card. Tusch. pra-
cticar. conclus. verb. conditio concl. 503. Anton. variar. lib. 1. resolut. 56. num. 3. & resolut. 88. n. 4. Ci-
riac. Controvers. 424. n. 5. Andreol.*

- controv. 100. n. 2. & controvers. 62. n. 4. Giurb. observat. 40. num. 13. Merlin. Decis. 568. n. 7. Vela differt. 28. p. 2. num. 25. Aug. Barb. vot. decisiv. p. 1. lib. 2. vot. 49. numer. 16.*
- 8** Nisi impleta conditione, cujus complementum debet esse in formâ specificâ, *Cardos. in prax. Verb. conditio n. 3. ex L. qui h.eredi; L. Maxi. ff. de condition. & demonstrat. Brun. á Sole in loc. commun. vers. conditio, num. 5. Peg. forens. cap. 1. num. 60. Flamin. de resignat. lib. 1. q. 3. num. 15. Vincent. Fusar. de substitut. q. 246. num. 16. Cevall. commun. contr. commun. tom. 4. q. 900. n. 56.*
- 9** Ita ut neque per æquipollens impleta dicatur conditio, *Carol. de Crass. de except. ad statut. & except. 33. num. 17. Surd. de aliment. t. 5. q. 3. num. 16. & cons. 186. num. 19. Turret. cons. 44. num. 17. lib. 2. & n. 7. Pont. cons. 5. n. 56. Reynof. observat. 44. n. 29.*
- 10** Taliter quòd si in minimo deficiat cōditionis implementum, non dicitur conditioni satisfactum, *Valasc. consult. 149. n. 3. Thor. in suo codic. rer. judicat. Cas. 9. num. 6. & 9. Ganaverr. cons. 1. num. 56. & 59. Posth. resolut. 67. n. 9. Peregrin. de fideicōmiss. artic. 16. n. 118. Cephal. cons. 48. num. 30. lib. 4. Hond. cons. 34. n. 8. & cons. 60. num. 14. & cons. 78. num. 25. Larrea p. 1. allegat. 40. num. 11. & allegat. 49. n. 23.*
- 11** Ideòque, non purificatâ conditione, remanet dispositio, ac si ab initio facta non fuisset, *Peg. cap. 1. forens. num. 43. Ciarlin. controvers. forens. lib. 1. cap. 39. num. 40. Giurb. decis. 60. n. 14. Valasc. alleg. 76. n. 17. Roderic. de execut. cap. 1. art. 4. num. 31. Menoch. consil. 413. num. 4. & cons. 730. n. 8. Durand. decis. 339. num. 36. Nigr. controuv. 205. n. 64. & 83. Giurb. de feud. §. 2. glos. 11. num. 48. Novar. quæst. forens. lib. 1. q. 27. n. 5. Mantic. de tacit. lib. 27. t. 6. n. 14. Bartol. in L. quibus diebus §. Termilius, ff. de condit. & demonstr. Sarm. lib. 2. Selectar. cap. 3. cenc. post tract. de censib. decis. 391. num. 13. Olan. in paralip. & elect. jur. Civil. lib. 1. cap. 7. num. 23. Decian. cons. 2. num. 110. Solorzan. de jur. Indiar. lib. 2. cap. 11. n. 34. Amat. cons. 51. in princip. Sanch. de matr. lib. 3. disput. 5. n. 2. Rot. apud Farinac. decis. 315. n. 3. Gozadin. cons. 1. n. 40. Olea de cession. jur. & act. tit. 1. q. 3. n. 30. Nogueirol. alleg. 37. num. 44. Gom. var. cap. 11. num. 24. Soar. in L. post rem judicat. vers. sed pro evidentia num. 38. Azeved. in L. 2. tit. 3. lib. 5. recopilat. num. 33. Casan. cons. 2. num. 28. Mangil. de impunitat. q. 62. num. 111. & q. 77. num. 51. Barbos. in collect. rubr. de condition. apposit. num. 2. Galganet. de conditionib. p. 1. cap. 8. sub num. 4. vers. nam sola, &c.*
- Ac proinde sub conditione datum, vel legatum censetur sub cōtraria ademptum, ut est *text. in L. legata inutiliter, & L. si legatum purè ff. de adimend. legat. L. aliquando ff. de condit. & demonstrat. L. quod pure ff. quand. dies legator. L. si pecuniam, ff. si cert. petat. Molin. de rit. nuptiar. lib. 3. q. 51. numer.*

mer. 11. & 12. Natta consil. 100. n. 5. Cephal. cons. 17. num. 20. & decis. Pedemont. 116. numer. 4. Surd. cons. 129. n. 36. & consil. 133. n. 27. & cons. 143. n. 44. & cons. 236. n. 5. & cons. 294. n. 8.

13 Ad hoc autem argumentū, respondeo, fateri, ante conditionis eventum legatum non deberi effectualiter; deberi autem conditionaliter, hoc est, à principio debetur legatum cum conditione, si cōditio impleatur, ita ut hæredes facere nequeunt ante conditionis eventum, ut non debeatur, si cōditio postea impleta fuerit: ergo jam à principio debetur legatum, licet non effectualiter, vel actualiter, tamen verò conditionaliter.

14 Et hac ratione, non obstante dicto argumento, omnes admittunt, in contractibus mixte, vel casualiter conditionalibus, hypothecam retrahī ad tempus contractūs, ut dicatur tamquam à principio pure constituta.

Ut docent *Negusant. de pignor. part. 5. membr. 1. n. 12. Gratian. forens. cap. 804. num. 8. & cap. 964. num. 13. & 14. Sabell. in summ. tom. 2. verb. hypotheca n. 38. Merlin. de pignor. lib. 4. tit. 1. q. 22. & decis. 568. num. 23. Rot. Roman. recent. p. 10. decis. 211. num. 8. & in novissim. p. 7. decis. 204. n. 10. Sanfelic. decis. 99. n. 9. Cavalier. decis. 342. Altograd. cons. 33. n. 15. lib. 1. Palm. consil. 21. Cost. de retrotract. cap. 8. cas. 31. per totum.*

CONTROVERSIA V.

Utrum pro legatis hypotheca tacita competat non solum in bonis testatoris, sed etiam in bonis hæredum, qui hæreditatem adiverunt?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur negative.
- 2 Refertur contraria opinio.
- 3 Hypotheca tacita induci non potest, nisi in casibus à jure expressis.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur, utrum, sicut **1** hypotheca tacita pro legatis competit super bonis testatoris, cōpetat etiam super bonis hæredum, qui hæreditatem adiverunt? Resolutivè respondeo, hypothecam pro legatis tacitam non competere in bonis hæredum, sed solummodo in bonis testatoris.

Ita docent *Nogueirol. alleg. 1. n. 73. Negusant. de pign. p. 2. membr. 4. num. 159. Surd. consil. 195. n. 25. lib. 2. Sabell. tom. 2. §. hypotheca n. 36. vers. quod non competit in bonis hæredis, &c. Fus. quæst. 611. numer. 4. Merlin. de pignor. lib. 3. q. 14. n. 113. Aretin. in §. 1. Instit. de legat. num. 10. Statil. de Salvian. interdict. inspect. 3. cap. 4. num. 274. Mart. de succession. legal. p. 4. q. 18. art. 12. num. 115. & 116. Marc. de Medic. examinat. 23. n. 42. & 43. pag.*

pag. 321. Amat. variar. resolution. p. 2. resolut. 81. num. 23. Additio-
nat. ad Burat. decis. 257. n. 22. Ja-
cob. Nigr. in L. 1. num. 136. Crót.
n. 82. Torniol. n. 123. ff. de legat. 1.
Bald. in L. 1. Cod. commun. de legat.
num. 25. vers. certè nec in rebus hæ-
redis, &c. & ibi Corn. n. 8. vers. li-
cet, & ibi Cujac. col. 2. vers. ex con-
stitutione, &c. Monticul. de invent.
q. 232. n. 312. vers. proinde, &c.
Peregrin. de fideicom. art. 45. n. 49.
Thesaur. quest. forens. lib. 2. q. 84.
num. 1. Rot. p. 4. decis. 468. n. 2. Viv.
decis. 600. n. 11. & 13. Georg. alleg.
41. n. 13.

- 2 Contrarium, nempe etiam in
bonis hæredum, qui adiverunt hæ-
reditatem, competere tacitam pro
legatis hypothecam, tenent Math.
de Afflict. decis. 111. n. 116. in fin.
vers. & ideo, &c. Ruin. in L. 2. ff. de
legat. 1. num. 88. & seqq. & facit
Mantic. de tacit. lib. 11. t. 17. num.
8. in fin.

Ex eo quia hæres adeundo hæ-
reditatem, censetur cum legatariis
contrahere, & illis obligationem
facere legatorum, horumque de-
bitorem constitui, ut colligitur ex
text. in §. hæres Institut. de obligat.
quæ ex quasi contract. nascunt. L.
maleficiis. §. hæres, ff. de act. &
obligat. L. apud Julianum, ff. quib.
ex caus. in possession.

- 3 Ego verò veriore primam
esse puto opinionem; quia non
sequitur: tu es mihi obligatus,
& debitor; ergo in tuis bonis hy-
pothecam habeo: differunt enim
debitum, & hypotheca: ergo,
cùm nullum jus dicat pro lega-

tis competere etiam in bonis hæ-
redum, non potest induci, hy-
potheca enim tacita non datur, ni-
si in casibus à jure expressis, ut
docent regulariter Bald. in L. 2.
Cod. in quib. caus. pign; vel hypo-
thec. tacit. contrab. Fulg. conf. 59.
num. 2. Mant. de tacit. lib. 11. t.
12. num. 1. Imol. conf. 150. num.
3. Abb. conf. 43. in fin. lib. 2. Crav.
consil. 692. num. 2. & conf. 872. n.
2. Bolognet. conf. 51. n. 2. in fin.

CONTROVERSIA. VI.

Utrum hypotheca tacita, quæ pro
legatis competit in bonis testa-
toris, competat etiam pro fru-
ctibus rei legatae?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolvitur affirmative.
- 2 Traditur contraria opi-
nio.
- 3 Pro legatis tacita competit hy-
potheca.
- 4 Pro legatis tres actiones com-
petunt.
- 5 Hypotheca concessa pro prin-
cipali censetur concessa pro
accessoriis.
- 6 Accessoria sequuntur ita natu-
ram principalis, ut in illo, &
ex illo dicantur.
- 7 Augmentum rei legatae accres-
cit legatario, nisi aliter volu-
set testator.

Controvertitur: Utrum pro
fructibus rei legatae compe-
tat tacita hypotheca, quæ pro le-
gatis

legatis competit? Resolutive respō-
deo, quod, si sumus in casu, in
quo debentur fructus, qui casus
hujus controversiæ est, hypothe-
ca pro legatis inducta competit
pro fructibus legatorum.

Ita Socin. cons. 41. num. 2. &
sequent. vol. 4. Decis. Pedemont.
126. num. 11.

2. Contrarium, & indistincte pro
fructibus legati hypothecā tacitam
non competere, docent Ricc. p.
8. collectan. 3615. vers. amplia 3.
pag. mih. 231. Franch. decis. 374.
num. 11. Nogueirol. allegat. 1. num.
76. Marc. de Medic. examin. 23.
num. 48. & 49. Molpbes. in sum.
tom. 2. tract. 13. cap. 15. num. 114.
pag. 267. Surd. decis. 271. per to-
tam.

3. Ego verò veritatis amans po-
tius, quàm opinionum sequax,
verioremi primam opinionem esse,
puto; quia certum est, pro qui-
buscumque legatis quòquo mo-
do relictis tacitam competere hy-
pothecam, per text. in §. nostra
autem Institut. de legat. L. 1. Cod.
commun. de legat. & fideicommiss.

4. Cum legatariis tres competant
actiones, personalis ex testamen-
to, realis, & hypothecaria, Sa-
licet; Cyn. & Bartol. in L. 1. Cod.
com. de legat. ubi Donel. numer. 5.
Harpreth. in §. sed olim numer. 9.
Institut. de legat. Matienç. in L. 1. t.
4. lib. 5. recopilat. glos. 14. num. 11.
Gratian. forens. tom. 1. cap. 62. n.
27. Bacchov. ad Treutler. tom. 2.
disput. 13. Thes. 7. liter. E. Anton.
Fab. de errorib. pragmat. decad. 48.
error. 9. num. 8. Merlin. de pignor.

lib. 3. t. 1. q. 14. num. 124. Anton.
Pichard. in §. nostra autem con-
stitutio Inst. de legat. num. 1. 6. & 7.
Cevall. commun. contr. commun. q.
103. à princip. Didac. Spin. de te-
stament. glos. 8. n. 79. Alex. cons. 4.
num. 20. & cons. 98. n. 5. vol. 2. Co-
varruv. in cap. Raynutius de testa-
ment. §. 10. num. 2. Anton. Gom.
variar. cap. 12. num. 7. Surd. cons.
51. n. 1. Guilhelm. in d. cap. Raynu-
tius de testam. verb. si absque liberis
num. 139. & 149. Joan. Corras. lib.
6. Miscellan. cap. 13. n. ultim. Petr.
Gregor. Syntagm. jur. univers. lib.
42. cap. 33. n. 14. Michael. Crass.
§. legatum quæst. 74. n. 1. Donel. lib.
8. commentar. cap. 36.

Hypotheca concessa pro sorte
principali, concessa videtur, & cē-
setur pro usuris, & accessoriis, ut
est text. in L. Lucius, ff. qui poti-
or. in pignor. habeant. ibi: Quæro:
an Titius non tantum sortis, & ea-
rum usurarum nomine, quæ acces-
serunt, antequam Mevius crederet,
sed etiam earum, quæ postea accesse-
runt, potior esset? Respondit, Titi-
um in omne, quod ei debetur, potio-
rem esse: & Bartol. in summar. isti-
us leg. ibi: Qui prior est in sorte, in-
telligitur etiam esse prior in usuris.
Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4.
n. 47. & p. 5. membr. 1. n. 10. & 14.
vers. & sicut.

Atqui fructus legati sunt acces-
sorii istius: ergo pro illis, sicut pro
legato, competit hypotheca: ac-
cessoria enim principale sequun-
tur, ita ut in illo, & ex illo esse di-
cantur, Socin. regul. 5. Menoch.
consil. 58. n. 13. Castill. plene, latè-
que

que controu. quotidian. lib. 5. p. 2.
cap. 168. n. 1. & sequentib.

7 Idemque quod de fructibus rei legatæ dico, dici debere puto de illius augmento; augmentum enim rei legatæ legatario accrescit, nisi aliter voluisset testator, L. *seruum filii* §. *si area*, ff. de legat. 1. L. *si ex toto*. 8. L. *quod in rerum* 24. §. *si quis post*, eodem titul. L. *si area* 40. ff. de legat. 2. L. *si grege* 22. ff. de legat. 1. L. *sæpe* 16. ff. de legat. 3. L. *adeo* 6. §. 1. ff. de acquirend. rer. domin. L. *si statuam* 15. §. de auro, & argento, L. *qui usumfructum* 42. ff. de usuf. §. *præterea* Inst. de rer. division. ex Peralt. in L. *cum fundus*, ff. de legat. 2. Menchac. de success. creat. lib. 1. §. 10. num. 162. Garcia de expens. cap. 22. Arias de Mesa lib. 3. var. resolut. cap. 12. à num. 2. Netto de testament. lib. 6. t. 15. num. 1. Surd. decis. 88. n. 11. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 127. à n. 31. & cons. 201. n. 143. & cons. 142. num. 10. & 21. Cæpol. de servitut. cap. 50. Francisc. Conan. lib. 3. coment. cap. 6. Pichard. in §. 1. Instit. de inutilib. stipulat. n. 39. Gom. variar. tom. 1. cap. 12. de legat. n. 16. Mier. de maiorat. p. 1. q. 10. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 26. Peregrin. de fideicommiss. artic. 10. n. 12. Mantic. de conjectur. ultim. voluntat. lib. 3. tit. 11. n. 14. Covarruv. pract. resolut. cap. 2. num. 2. Michael. Crass. §. *legatum quæst.* 71. Francisc. Barr. de success. lib. 9. t. 5. Didac. Spin. de testament. glos. 8. à n. 36.

CONTROVERSIA VII.

Utrum, sicut pro legatis, competat pro donatione causa mortis hypotheca tacita?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmative.
- 2 Refertur negativa opinio.
- 3 Hypotheca tacita non inducitur nisi in casibus à jure expressis.
- 4 Hypotheca tacita admitti debet in casibus, ubi eadem datur ratio.
- 5 Ubi ratio est eadem, dicitur ibi lex disponere, non tantum extensive, sed etiam cōpræhensive.
- 6 Donatio causa mortis legatis æquiparatur.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: Utrum, sicut pro legatis tacita competit hypotheca, competat pro donatione causa mortis? Resolutivè affirmando, respondeo, pro donatione facta causa mortis tacitam competere hypothecam. Ita Cardinal. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 11. t. 12. num. 15. & 16. Jacob. de Ni-gr. in L. 1. ff. de legat. 1. num. 83. in fin. Pacific. de Salvian. interdict. inspect. 3. cap. 4. n. 319. Caccialup. in L. omnes populi num. 122. vers. decimo, ff. de just. & jur. Ruin. in L. 2. ff. de legat. 1. n. 8. in fin. Rimir-
se

senior. cons. 543. n. 9. Corn. consil. 6. cap. 3. num. 16.
82. n. 15. & 16. lib. 1.

Contrarium, nempe pro donatione causa mortis hypothecam tacitam non competere, docuerunt Covarruv. in rubric. de testament. p. 3. num. 17. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. num. 162. Alex. in L. 2. num. 9. vers. item quod ff. de legat. 1. Bald. consil. 248. n. 1. vers. Tertio dixi lib. 5.

3 Ego vero veriore primam esse puto opinionem; quia, licet hypotheca non inducitur, nisi in casibus à jure expressis, Mantica. de tacit. & ambig. lib. 11. t. 12. num. 1. Bald. in L. 2. Cod. in quib. caus. pign. vel hypothec. tacit. contrah. Fulgos. cons. 59. num. 2. Imol. cons. 150. n. 3. Abbas cons. 43. in fin. lib. 2. Bolognet. cons. 51. num. 2. in fin. Cravet. cons. 692. n. 2. & cons. 872. n. 2.

4 Attamen hypotheca tacita admitti debet etiam in casibus, ubi eadem datur ratio par, quæ in casibus à jure expressis considerata, ut docet Pacion. de locat. & conduct. cap. 41. num. 4.

5 Ubi enim legis ratio eadem est, ibi dicitur etiam esse casus legis, lexque ipsa disponere, non tantum extensive, sed imo compræhensive, Cordeir. dub. 25. n. 76. & dub. 39. num. 28. & dub. 51. n. 59. Sous. de Maced. decis. 1. num. 28. & 29. Portug. de donat. Reg. lib. 1. prælud. 2. §. 6. num. 44. & p. 2. cap. 10. n. 110. 111. & 112. & p. 3. cap. 26. n. 37. Petr. Barb. in L. si constante 25. in princ. n. 102. ff. Solut. matr. Gufman. de Verita. jur. verit. 26. num. 34. in fin. Soar. de Legib. lib.

Tom. I.

Atqui eadem ratio implenda voluntatis testatorum, ob quam. §. nostra Instit. de legat. & L. 1. Cod. commun. de legat. tacitam constituit hypothecam, consideratur in donatione causa mortis, imo legata, & causa mortis donatio æquiparatur, ex L. illud, ff. de mort. caus. donat. L. ult. in fin. Cod. de donat. caus. mort. quæ leges expresse hoc docent, & verba formalia dict. L. illud, ff. de mort. caus. donat. sunt hæc ibi: Illud generaliter meminisse oportebit donationes mortis causâ factas legatis esse comparatas, quodcumque igitur in legatis juris est, id in mortis causâ donationibus erit accipiendum, & verba formalia dict. L. ult. Cod. & donat. caus. mort. sunt hæc ibi: Et omnes effectus sortiatur, quos ultimæ habent liberalitatis, neque ex quâcumque parte ab similis eis intelligatur.

Ergo recte sequitur, quod, sicut pro legatis tacita competit hypotheca adversus quaslibet testatoris res, eodem jure debemus dicere, pro donatione factâ mortis causa tacitam competere hypothecam.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum hypotheca tacita pro legatis competens adversus res testatoris, competat etiam adversus rem à testatore alteri legatario specificè legatam, saltem cum desint aliæ res ad omnia legata solvenda?

R

SUM.

SUMMARI A.

1 **R** Esolvitur negative.
2 Refertur contraria, & modificativa opinio.

3 Res specificè cuilibet legata illico post mortem testatoris fit propria ipsiusmet legatarii.

4 Legata speciei nunquam patiuntur diminutionem pro rata.

1 **C** Ontrovertitur: An hypotheca pro legatis competens, competat adversus rem alteri specificè legatam, saltem cum desint aliæ res ad omnia legata solvenda? Resolutive negando; respondeo, non competere, nec etiam ut rateentur legata; Ita Peg. de maiorat. tom. I. cap. 6. n. 555. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 160. Mantie. de tacit. lib. II. t. 17. n. 16. Accurs. in L. I. verb. in multis Cod. commun. de legat. & fideicommiss. Crot. in L. I. ff. de legat. I. n. 84. vers. licet omnes, &c.

2 Contrarium, nempe, legatariis competere hypothecam in subsidium adversus rem alteri legatam, ut pro rata fiat diminutio, Tenent Merlin. de pignor. lib. 3. t. I. q. 14. num. 100. Surd. consil. 209. col. 2.

3 Ego verò veriore primam esse puto opinionem ex ea ratione, quia præsumitur, testatorem plus amasse legatarium speciei, quam alium quemcumque, & voluisse nullam legatarium speciei pati in re legata diminutionem,

ex leg. II. si fideicommissum, ff. ut in possession. legat. vel fideicommissor.

Ideoquē directe in legatarium speciei dominium rei legatæ transit à die mortis testatoris, L. si tibi. §. cum servus, ff. de legat. I. L. à Titio in fin. ff. de furt. Donel. lib. 8. commentar. cap. 18. Gutierr. lib. 2. practicar. conclus. quæst. 98. n. 13. Delben. de immunitat. Ecclesiæ cap. 17. dub. 6. num. 5. Cuenc. de deposit. glos. 14. à n. 6. Suar. ad leg. Aquil. lib. I. cap. 5. sect. I. à num. 31. & 41. Peg. de maiorat. cap. 6. num. 552. in med. Mantie. de tacit. & ambig. lib. II. t. 17. num. 11. & 12. Crass. §. legatum quæst. 76. Castili. lib. I. controvers. cap. 6. num. 14. Pichard. ad §. nostra autem Instit. de legat. n. 11. Bartol. in L. I. Cod. commun. de legat. & fideicommiss. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 158. Rip. in L. I. num. 65. ff. de legat. I. Berous lib. 2. consil. 30. num. 2. Cardos. in prax. verb. legatum n. 10.

Ex hisque rationibus putò, opinionem veriore esse illam, quæ docet, legata speciei non pati diminutionem pro rata, quam docet multi laudati à Cevall. commun. contr. commun. q. 103. à n. 35. Franch. decis. 339. Simon. de Prætis de interpretat. lib. 4. interpretat. I. dub. 1. num. 8. Cost. de portion. ratæ quæst. 107. n. 3. & quæst. 140. n. 4.

Licet contrarium, nempe, etiam legata speciei diminutionem pro rata pati, si ad alia solvenda legata desint alia in hæreditate bona, teneant Payv. in prax. orphan. cap. 5. n. 15. Pheb. p. 2. arrest. 88. Parlador.

rerum quotidian. cap. 18. per tot. Oliveir. de muner. provisor. cap. 1. §. 8. n. 64. Scobar. de ratiocin. cap. 19. à num. 9. Azeved. in L. 13. t. 6. lib. 5. recopil. n. 19. Castill. quotidian. controvers. tom. 4. cap. 51. num. 19. & tom. 8. de aliment. cap. 9. n. 14. Olea de Cession. jur. & action. tit. 4. quæst. 5. n. 7. Thesaur. quæst. forens. lib. 3. quæst. 114. n. 2. Rub. pract. resolut. cap. 66. à n. 15. Andreol. contr. 124. Addent. ad Franch. decis. 339. Gratian. forens. tom. 4. cap. 646. Cacer. variar. resolut. p. 3. cap. 20. à num. 300. Acost. de privileg. credit. in præfat. ad Reg. 5. num. 3. Sanch. in sum. lib. 4. cap. 15. num. 40. Capic. Latr. decis. 12. num. 15. Virgil. de legitim. cap. 120. num. 9. Tondut. quæstion. civil. cap. 73. num. 7. Berricell. tract. 8. quæst. 64. num. 19. vers. ad tertium, &c. Marin. ad Reverter. decis. 327. n. 1. Leon. de offic. Capell. quæst. 5. section. 6. à n. 79. Alvarad. de conjectur. ment. defunct. lib. 4. cap. 3. num. 26. & 27. hæc autem opinio mihi ex dictis displicet.

Tandem adverte, quod hæres tenetur tollere hypothecas impositas in re specificè alicui legatâ, Anton. Gom. tom. 1. var. cap. 12. de legat. num. 39. Crass. §. Legatum quæst. 15. Grat. cap. 955. num. 23. Merlin. de pignorib. lib. 4. tit. 5. quæst. 157. cenc. de censib. p. 2. cap. 2. q. 3. art. 7. n. 14. Rot. part. 5. recent. decis. 143. num. 4. Petr. Barbof. in rubric. ff. solut. matrimon. n. 42. Menoch. conf. 997. in 2. quæst. & consil. 1009. num. 1. 8. ex L. si res obligata 60. ff. de legat. 1. ibi: Si res obligata, per fideicommissum fuerit

Tom. I.

relicta, siquidem sciat eam testator obligatam; ab hærede luenda est, &c. L. 6. Cod. de fideicommiss. ibi: Prædia obligata, per legatum, vel fideicommissum relicta, hæres luere debet, &c. L. 15. ff. de dot. prælegat. ibi: Pignoratæ res, vel in publicum obligatas; hæredem, qui dare jussus est, liberare debere, &c.

G L O S A II.

CONTROVERSIA I.

Utrum pro legitima filiis debita illis tacita competat hypothecæ adversus quemcumque tertium possessorem?

S U M M A R I A.

- 1 **D** Istinctione respondetur.
- 2 Refertur indistincte affirmativa opinio.
- 3 Indistincte negativa refertur sententia.
- 4 Legitima est quota bonorum filiis a jure concessa, etiam invito, & nolente patre.
- 5 Legitima quoad substantiam de jure naturali filiis debetur, licet quoad bonorum quotam de jure sit Civili.
- 6 Legitima rejicit omne gravamen.
- 7 Absque onere ullo legitima relinquenda est.
- 8 Filius acceptans simpliciter relictum pro legitima potest supplementum petere.
- 9 Præteritio est filiorum per patrem in testamento scienter

- non recordatio.
- 10 Præteritio filiorum annullat testamentum.
- 11 Causa exhæredationis debet exprimi.
- 12 Causa ipsa debet esse aliqua expressarum in lege.
- 13 Et non sufficit causa similis in lege expressis.
- 14 Dispositio taxativa similes rejicit casus.
- 15 Nisi sit in materia favorabili.
- 16 Ex voluntate testatoris regulatur hypotheca tacita.
- 17 Pro legatis hypotheca non competit contra voluntatem testatoris.
- 18 Legitima debetur ante legata.
- 19 Causa filiorum favorabilior est, quàm causa pia, & ecclesiæ.
- 20 Hypotheca non datur, nisi in casibus à jure expressis.
- 21 Ratio ubi eadem legis est, dicitur expressus esse legis casus.
- 22 Ex identitate rationis casuum debet admitti hypotheca tacita.

QUÆSTIO.

I Difficilis, & dubia controvertitur quæstio: utrum filius pro legitimâ sibi ex hæreditate patris debitâ tacitam adversus quemcumque possessorem hypothecam habeat?

Ad quæstionem inter diversas opiniones meam, & mediam proferens, distinctione firmo, & ita

resolutive respondeo; vel legitima fuit filio à patre relicta expressè, aut subintellectualiter, de tertia disponendo in forma *Ordinat. lib. 4. tit. 82. in princip.*; & tunc habet filius in his duobus casibus hypothecam tacitam vel pater nullo modo legitimam filio reliquit; & tunc illi tacita non competit hypotheca pro legitima sibi debita, nec pro illa agere adversus tertium possessorem.

Ita me docuere *Sous. de Maced. decis. 10. n. 14. ibi: Actio hypothecaria solum competit filio pro legitimâ, quando legitima in testamento ei relicta fuit.*

Guerreir. de division. lib. 2. cap. 10. num. 142. ibi: Hypothecaria actio, & ejus filius interdictum Salvianum solum competit pro legitima, quando ei relicta est in testamento.

Giurb. ad consuetudin. Senat. Messanens. cap. 4. glos. 4. n. 10. in med. vers. nisi jure legati ex testamento illam petat filius, &c. & videtur assentire Cardinal. Mantica. de tacit. lib. 11. t. 13. circa fin. Michaelor. de fratrib. part. 1. cap. 33. numer. 78. ibi: Conclusio, modo, de quo supra n. 75. limitatur, si legitima fuerit relicta; tunc enim, quemadmodum pro legato competit hypotheca, sic etiam pro legitima legata competere debet: Petr. à Petr. de fideicommiss. quæst. 15. num. 41. vers. hypotheca tamen, &c. Gabriel de legitim. conclus. 1. n. 2.

Contrarias inter se diversas duas invenio opiniones: prima est illorum, qui indistincte affirmant, pro le-

legitima filio debita tacitam com-
petere hypothecam; & ita indi-
stinctè affirmant, *Bald. in L. filium*
quem col. 10. n. 36. Cod. famil. Er-
ciscund. Paul. de Montepic. in L. in
quartam, ff. ad leg. Falcid. col. 51.
num. 359. Aretin. cons. 155. col. pe-
nult. in princip. Afflict. decis. 162. n.
7. Paul. de Castr. Consil. 254. & in
L. 1. Cod. de inofficios. testament.
Bal. cons. 171. vol. 1. Bereng. in dict.
L. in quartam, ff. ad leg. Falcid. n.
46. & 57. Fulgos. consil. 84. col. 2. in
fin. dub. 3. Put. decis. 37. lib. 2. Camil.
Borrel. in sum. decision. t. 16. & le-
gitim. n. 87. Rub. consil. 156. col. fi-
nal. vers. pro legitimâ, &c.

3 Secunda sententia illorum est,
qui indistinctè docent, pro legiti-
ma filio debita tacitam non com-
petere hypothecam; & ita indi-
stinctè negant Doctores infra ci-
tandi, qui sunt quadraginta, & qua-
tuor, & sunt.

1 Portug. de donat. Reg. tom. 2.
p. 3. cap. 25. n. 34.

2 Tepat. titul. de legitim. cap. 19.

3 Nogueirol. allegat. 1. n. 79.

4 Castill. quotidian. controvers.
lib. 8. cap. 66. n. 6. vers. con-
trarium.

5 Valasc. de partit. cap. 18. n. 33.

6 Negus. de pignor. p. 2. membr.
4. n. 164. vers. vigessimus
quartus.

7 Bulgarin. senens. in consil. vi-
so diligenter per tot.

8 Peregrin. de fideicommiss. ar-
tic. 36. n. 149.

9 Carvalh. in cap. Raynaldus de
testament. p. 4. cap. 3. n. 120.

10 Barr. de Success. testat. & in-
testat. lib. 16. tit. 16. de legi-
tim. fol. mih. 219.

11 Mangil. de imputation. quæst.
13. n. 14.

12 Argelin. de legitim. contrad.
quæst. 13. n. 14.

13 Gaspar. Anton. Thesaur. quæ-
stion. forens. lib. 3. quæst. 27.
n. 11.

14 Roblez de repræsentat. lib. 2.
cap. 16. n. 80. 81. & 83.

15 Pasch. de virib. patr. potest.
cap. 3. n. 28. p. 2. & cap. 4.
n. 163.

16 Alex. in L. in quartam, ff. ad
leg. Falcid. col. 7. vers. con-
firmo, & cons. 78. vol. 3. col.
ult; & consil. 117. vol. 6. n. 18.
& cons. 154. n. 13. vol. 7. & in
addit. ad Bart. in L. 1. Cod. de
inofficios. testament.

17 Dec. cons. 235. col. final; &
cons. 26. vol. 1.

18 Rip. in dict. L. in quartam, ff.
ad leg. Falcid. n. 112.

19 Giovagn. cons. 2. in princip.
vol. 2.

20 Fontanel. de pact. nuptial. tom.
2. claus. 5. glos. 1. p. 1. n. 119; &
claus. 5. glos. 8. p. 2. n. 52. & 54.

21 Card. Tusch. pract. conclus.
tom. 5. liter. L. concl. 203.

22 Joan. Baptist. Cost. de remed.
subsid. remed. 67.

23 Francisc. del Castill. decis. 90.
n. 32. & 33.

24 Cancer. variar. resolut. p. 3. cap.
21. de transmiss. n. 224.

25 Pacific. de Salvian. interdict.
inspect. 2. cap. 2. num. 234.

26 Jeronim. Laurent. decis. 52.

27 Me-

- 27 Menoch. de arbitrar. cas. 163. n. 25. 1. *Surd. de aliment. tit. 1. q. 31. n. 29.*
 28 Magon. decis. Lucenc. 66. n. 5. *Peregrin. de fideicommiss. art. 36. d*
 29 Rot. Avenion. decis. 52. *n. 1. Valasc. consult. 110. n. 10. Car-*
 30 Gratian. forens. tom. 1. cap. *din. Tusch. pract. conclus. verb. legi-*
 198. n. 18. & 22. & cap. 366. *tima conclus. 181. num. 30. & concl.*
 n. 3. & 4. tom. 2. & cap. 634. *194. Cardin. Mantic. de conjectur.*
 n. 11. & decis. 4. n. 12. *lib. 7. tit. 8. num. 2. & 5. Donel. com-*
 31 Joseph. de Sess. decis. 270. n. 1. *mentar. jur. lib. 19. cap. 4. Anton-*
 32 Rauden. conf. 40. n. 91. lib. 2. *Fab. in codic. Fabrian. lib. 3. t. 19.*
 33 Hypolit. Rimin. conf. 823. n. *definit. 1. n. 1. Honded. conf. 10. n. 16.*
 18. lib. 7. *vol. 1. Decian. respons. 46. n. 3. vol.*
 34 Petr. de fideicommiss. quæst. *3. Gratian. forens. cap. 247. n. 52.*
 15. n. 44. *Sous. de Maced. decis. 9. n. 17. Cost.*
 35 Cevall. com. contr. com. quæst. *de fact. Scient. & ignorant. cent. 2.*
 692. n. 5. *distinct. 93. n. 16. Scacc. consil. 92. n.*
 36 Boer. decis. 250. *9. Cravet. conf. 966. n. 7. & 8. Scher-*
 37 Covarruv. in cap. Raynutius *nard. conf. 9. n. 2. vol. 2. Cavagnol.*
 de testament; & p. 2. de spon- *conf. 64. n. 27. vol. 2. Peregr. conf.*
 fal. cap. 8. §. 6. n. 14. *89. num. 18. vol. 5. Person. de ad-*
 38 Crass. §. legitima quæst. 14. *pisc. possession. n. 183. Surd. conf.*
 39 Mart. de Success. legal. p. 1. q. *128. n. 7. & 8. & conf. 341. n. 21. &*
 25. art. 8. n. 7. *conf. 427. n. 31. & conf. 423. n. 43. &*
 40 Bolognin. conf. 59. n. 1. *conf. 565. n. 23. & conf. 216. n. 13. &*
 41 Lup. de illegitim. commentar. *conf. 248. num. 7. Sfort. conf. 5. n. 3.*
 2. §. 1. n. 29. *Sanz. de divis. bonor. lib. 1. cap. 7. n.*
 42 Vincent. de Franch. decis. 274. *18. Peralt. in L. si cui n. 11. ff. de*
 n. 17. *legat. 2. Masul. decis. 2. n. 1. Pacian.*
 43 Ricc. collectan. 665. *conf. 4. n. 48. & 68. Berett. conf. 101.*
 44 Surd. confil. 51. n. 8. vers. mi- *n. 21. Alb. conf. 541. n. 6. Caball. conf.*
 nus verò resistit, &c. *131. n. 6. vol. 2. Crass. §. Legitima*
q. 1. Afflict. decis. 162. n. 2. & decis.
382. num. 2. Menoch. de præf. lib. 4.
præf. 196. n. 29. & conf. 1149. n. 6.
7. & 9. Marilian. decis. 69. num. 5.
Aldov. conf. 107. n. 19. Intrigl. decis.
45. n. 17. Sess. decis. 24. n. 90. Natta
conf. 156. n. 8. Suar. in repert. Sen-
tentiar. verb. legitima, Viv. lib. 1. opi-
nion. 199. Minado conf. 1. n. 60. ex
L. 8. §. Siquis 6. ff. de inofficios. te-
stam. L. 8. & L. 31. cod. de inofficios.
testament. Cordeir. dubit. 11. n. 23.

Ego vero distinguentem reso-
 lutionem veriore esse puto, cum
 dari, vel non dari tacitam pro legi-
 timâ filiis debita hypothecam, à
 voluntate patris deducat ipsa per
 me sequentia resolutio.

Fateor, quod legitima est quota
 bonorum filiis, etiam invito, &
 nolente patre, debita, ut docent,
Merlin. de legitim. lib. 1. t. 1. quæst.

11. n. 23.

Ita ut legitima debeatur filiis, licet quoad quotam de jure Civili, quoad substantiam de jure naturali, Peg. tom. 2. forens. cap. 20. sub num. 96. pag. 1167. col. 1. in med. Cost. in cap. si pater p. 3. verb. non possit, & num. 39. Peregr. de fideicom. art. 49. n. 44. Ceph. cons. 178. num. 45. & 52. Crass. §. Legitima quest. 2. & receptar. sententiar. lib. 1. §. 1. n. 4. Roderic. Suar. in L. quoniam limitat. 2. in declarat. leg. Regn. n. 3. Molin. de primog. lib. 2. cap. 1. à num. 14. Castilb. lib. 3. quotidian. cap. 5. num. 33. & 44. vers. veretamen, Gaik. observat. pract. lib. 2. observ. 122. n. 11. Valent. lib. 3. illustr. jur. tract. ad titul. de liber, & posthum. cap. 1. n. 1. Gutierr. lib. 3. pract. quest. 82. num. 11. Quesad. divers. jur. quest. cap. 8. num. 18. Pichard. ad Rubr. Institut. de hered. quæ ab intestat. n. 61. Lar. in L. Siquis à liberis. §. idem rescripsit, ff. de liber. agnoscend. n. 146. Fachin. controvers. jur. lib. 4. cap. 32.

6 Rejicitque legitima gravamen omne, Peg. de maiorat. cap. 4. numer. 383. Castejon. in suo alphabet. verb. legitima n. 7. Valasc. consult. 153. num. 20. Themud. decis. 298. Reynos. observ. 36. num. 5. Roblez de representat. lib. 3. cap. 5. num. 4. Salgad. 2. p. labyrinth. cap. 16. n. 16. Gom. lib. 1. variar. cap. 9. n. 40. & cap. 11. n. 24. Pater Molin. de justit. & jur. disput. 177. Merlin. de legitim. lib. 3. t. 2. q. 1. Marefcot. variar. lib. 1. cap. 33. Carlev. de judic. t. 3. disput. 25. n. 18. & 28. Roder. de ann. redditib. q. 5. n. 22. Portug. de donat. Reg. p. 2. lib. 3. cap. 25. De-

cian. Respons. 86. n. 74. vol. 3. & respons. 70. n. 7. vol. 4. Card. de Luc. de dot. discurs. 9. num. 16. & discurs. 163. num. 11. Grat. forens. cap. 3. n. 149. Menoch. lib. 4. præsumpt. 101. n. 63. & præf. 194. n. 11. & præf. 190. n. 14. Kellebentz. de renunt. success. q. 17. n. 2. & q. 31. n. 25. Pasch. de Virib. patr. potestat. cap. 6. effect. 16. num. 31. Duaren. ad tit. de condit. inst. cap. 4. §. sequuntur alii, Sichard. in Authent. novissima num. 24. Cod. de inofficios. testament. Spin. de testament. glos. 28. in princip. tit. de execut. testament. n. 61.

Ideoque ita absque onere ullo 7 debet pater filiis legitimam relinquere, Giurb. ad consuetud. Mesanens. cap. 2. glos. 7. n. 1. & cap. 6. glos. 9. n. 25. Augustin. Barbos. in L. 32. Cod. t. 28. lib. 3. tom. 1. n. 1. & 2. Addit. ad Pheb. p. 2. decis. 212. in addition. vers. 2. Guerreir. de division. lib. 5. cap. 1. n. 3. Castilb. de aliment. cap. 36. §. 1. Vela dissertat. 11. n. 79. Alex. consil. 55. n. 9. vers. ex quo inferitur, & cons. 150. n. 8. lib. 2. & cons. 188. n. 1. lib. 6. Milan. decis. 10. n. 20. lib. 1. Fab. Ann. cons. 116. n. 6. Turret. cons. 1. n. 76. vol. 2. Trentacinq. cons. 2. n. 4. vol. 2. Caval. decis. 7. p. 3. & decis. 17. n. 30. & 32. p. 4. Aldov. cons. 104. n. 79. & cons. 76. n. 65. & 66. & consil. 168. num. 21. Bim. cons. 302. n. 42. Bardel. cons. 3. n. 4. & 15. Cald. Pereir. de potestat. eligend. lib. 3. cap. 17. num. 12. Barz. decis. 86. n. 8. & decis. 104. n. 9. Rauden. de analog. cap. 19. n. 27. Franch. decis. 16. num. 12. & 13. Philip. Dec. cons. 81. n.

- n. 1. vers. nam legitimas & cons. 117. & 237. n. 4. & cons. 302. in princip. vers. Circa primum lib. 1. Carol. Ruin. cons. 17. n. 9. lib. 2. & cons. 26. num. 2. 12. & 16. & cons. 107. n. 12. vol. 3. Paris. cons. 9. n. 8. & cons. 16. n. 68. & cons. 45. n. 8. & cons. 55. num. 22. lib. 2. & cons. 30. n. 8. lib. 3. Natta cons. 199. n. 5. lib. 1. Valle cons. 78. n. 6. vol. 1. Noal. de transmission. cas. 8. n. 102. & cas. 10. per tot. Bernard. Grav. pract. concl. 131. consider. 1. n. 17. Menchac. de success. creat. §. 10. n. 523. & de success. progress. lib. 1. §. 7. à n. 18. & controvers. usufreq. cap. 64. num. 9. Afcan. de patr. potest. effect. 16. num. 49. Ant. Cuchus in tract. de legitim. n. 91. in fin.
8. Adeo ut etiam filius simpliciter acceptans relictum à patre pro legitima minus istâ, vel onere, seu gravamine diminutam, potest postea supplementum petere, Fusar. de substitut. p. 1. quest. 296. n. 31. & 28. & 44. & n. 48. 49. 50. 51. 52. 53. & 56. Castill. quotidian. controvers. tom. 5. cap. 107. n. 53. vers. praterea, n. 56. & 63. Merlin. de legitim. lib. 3. t. 2. quest. 26. Alexand. Trentac. variar. resolut. lib. 1. tit. de legitim. resolut. 4. per tot. Gratian. forens. tom. 2. cap. 247. num. 28. & cap. 249. & tom. 3. cap. 594. n. 11. & tom. 4. cap. 731. num. 5. & cap. 743. n. 1. Cardinal. Tusch. pract. conclus. verb. legitima conclus. 214. Cardos. in prax. verb. legitima n. 5. Fontanel. de pact. nuptial. tom. 1. claus. 4. glos. 24. à n. 39. usq. ad 51. & glos. 21. n. 41. p. 1. & tom. 2. glos. 10. claus. 5. q. 1. à num. 30. Fachin. controuv. jur. lib. 5. cap. 96. Cancer. var. resolut. tom. 1. cap. 3. de legitim. n. final. & cap. 21. de transmission. ex n. 128. tom. 2. & cap. 2. de invent. num. 203. Crass. §. legitima quest. 3. à n. 9. & quest. 38. & 47. Seraph. de privileg. jurament. privileg. 70. Phanut. in tract. de invent. p. 7. n. 127. Tiraquel. de jur. primogen. quest. 55. num. 6. Gom. var. tom. 1. cap. 11. n. 25. 26. & 31. Cuch. de legitim. tit. nec usufruct. de fraudar. n. 35. & tit. legitim. null. gravam. admit. n. 27. & tit. instit. in portion. n. 40. Anton. Gabr. commun. lib. 6. tit. de legitima concl. 8. Mench. de success. creat. tom. 1. lib. 1. §. 10. n. 244. 245. 255. 271. 345. 442. 532. & seq. Surd. de aliment. tit. 2. quest. 15. num. 179. Rauden. var. cap. 7. ex num. 19. & de analog. lib. 1. cap. 19. num. 21. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 196. n. 14. Marzar. in epitom. fideicommiss. quest. 50. Peregr. de fideicommiss. art. 36. n. 61. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 1. n. 30. & cap. 11. n. 9. Card. Mantica. de conjectur. ultim. votunt. lib. 7. t. 8. ex n. 8. Angul. ad leg. meliorat. L. 11. glos. 3. Xuar. ad L. quoniam in prioribus ampliat. 2. & 3. & 10. n. 1. usq. ad 12. & 48. Valdes. in addit. ad Cagnol. in L. papinianus. §. meminisse n. 17. ff. de inofficios. testament. Paul. Pic. in L. in quartam n. 228. ff. ad leg. Falcid. Covarruv. in cap. Raynaldus de testament. §. 2. n. 3. & 4. & cap. quanvis pactum de pact. lib. 3. p. 3. §. 1. n. 2. Petr. Peralt. in L. cum patronus, ff. de legat. 2. Gu-

Gutierr. in dict. cap. quanvis pactū de pact. in init. & num. 32. usque ad num. 44. & practicar. question. lib. 3. cap. 83. num. 2. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 779. n. 139. Anel. Amat. cons. 1. num. 113. Anguian. de legib. lib. 3. in controversi 20. num. 42. Gregor. Lop. in L. 6. glos. final. tit. 8. partit. 6. & in L. 3. tit. 9. p. 6. glos. ult. col. 8. quæst. 15. post princip. Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 3. tit. 16. num. 66. pag. 412. Avend. in leg. Taur. 29. glos. 3. num. 1. Bernard. regul. 212. Socin. regul. 287. Alphan. collectan. 235. Milanens. decis. 11. num. 57. lib. 1. Decis. Dolan. 61. & 134. Magon. Florent. decis. 35. & Lucens. decis. 85. Joseph. Ludovic. Luc. decis. 28. num. 2. usq. ad 33. & 42. usque ad 75. Anglois. decis. 32. quæst. 1. Rot. Roman. decis. 200. 206. & 449. p. 1. recent. & decis. 419. num. 5. & decis. 463. num. 4. part. 2. Aldovin. cons. 104. n. 4. Valasc. consult. 130. num. 4. Cald. Pereir. in respons. pro Ferdinand. Pereir. num. 4. Surd. cons. 215. à num. 1. usque ad 25. lib. 2. & cons. 357. num. 51. lib. 3. & cons. 512. n. 20. eodem lib. & cons. 541. num. 28. & cons. 570. lib. 4. Vincent. Honded. cons. 59. num. 40. Ludovic. Morot. respons. 9. num. 20. Menoch. cons. 71. per tot. lib. 1. & cons. 196. num. 14. lib. 2. & consil. 206. num. 95. & 97. lib. 3. & consil. 603. num. 51. lib. 5. & cons. 403. num. 10. & cons. 411. num. 28. eodem lib. 5. & consil. 681. num. 35. lib. 7. cons. 903. num. 2. lib. 10. & cons. 1041. per tot. lib. 12. Annan. cons. 99. Dec. consil. 26. n. 3. & cons. 81. Tom. I.

in princ. & cons. 218. num. 3. & cons. 235. num. 7. & cons. 228. n. 3. & cons. 304. num. 9. & cons. 505. num. 3. & cons. 687. Anchar. cons. 101. per tot. & cons. 152. Raphael Cuman. cons. 25. & 52. & 118. Berous cons. 92. num. 53. & cons. 136. lib. 2. Paris. cons. 17. & 26. & 43. lib. 2. & cons. 9. num. 5. & cons. 43. num. 31. lib. 3. Curt. jun. cons. 159. & 191. & 315. Soc. junior. cons. 122. per tot. & cons. 136. lib. 1. Curt. senior. cons. 75. per tot. Ruin. cons. 56. lib. 2. Calcan. cons. 47. col. final. Cardin. Alban. cons. 37. ex num. 3. Joan. Cephal. cons. 43. & 153. 188. 191. 337. & 563. Roland. cons. 62. ex num. 11. & cons. 78. num. 5. & 13. cum seq. vol. 1. & cons. 97. n. 13. vol. 2. & cons. 99. ex num. 3. & 21. lib. 4. Bertazol. cons. 75. num. 19. & 22. inter civil. Francisc. Capilest. cons. 178. num. 11. inter consil. ultim. volunt. vol. 2. Laderch. Imolens. cons. 16. num. 2. Tiber. Decian. cons. 32. num. 40. & 102. cum seq. lib. 2. Alciat. respons. 497. ex num. 2. Mar. Anguis. cons. 66. num. 16. Beret. consil. 133. num. 7. & 144. num. 3. Francisc. Bursat. cons. 44. num. 17. & cons. 92. num. 10. & cons. 102. n. 11. lib. 1. & cons. 355. num. 71. & cons. 385. lib. 3. Achil. Pedroch. cons. 6. per tot. Burg. de Paz cons. 14. num. 55. Hieronym. Gabr. cons. 96. & 124. lib. 1. Marc. Anton. Eugen. tom. 1. cons. 38. n. 7. 8. & 18. Malvas. cons. 114. num. 3. & cons. 117. num. 2. Angel. Mateac. de legat. & fideicommiss. lib. 4. cap. 5. Morques. de division. bonor. lib. 4. cap. 5. n. 2. Simon. de Prætis de interpretat. ult.



tim. volunt. lib. 3. dubit. 5. solut. 6. num. 7. & hi Doctores numerum octoginta, & quatuor implent, hanc conclusionem probantes.

9 Fateor etiam, quod ita debetur filiis legitima, ut de filiis tenetur in testamento recordari, & legitimam filiis expresse, aut subintellectualiter de tertia disponendo in forma *Ord. lib. 4. tit. 82. in princ. relinquere, adeo ut, cum præteritio sit filiorum per patrem in testamento scienter non recordatio, text. in §. eadem hæc observantur Institut. de hereditat. quæ ab intestat. deferunt. L. omnimodo 30. versic. nam si nullam eorum, Cod. de inofficios. testam. L. si patronus 12. in princ. L. Paulus, §. ult. ff. de bon. damnat. L. sicut certi, 9. L. si cum vel in utero 10. Cod. de testament. milit. Cald. Pereir. in princip. Institut. de inofficios. testament. num. 2. Guilhelm. Benedict. in cap. Raynuntius de testament. p. 2. verb. adjiciens, num. 9. Michael de succession. §. testamentum quæst. 48. num. 1. Mant. de conjectur. ultim. volunt. lib. 4. tit. 13. num. 9. Didac. Spin. de testament. glos. 20. num. 208. Cujac. in L. 1. in princip. ff. de liber. & posthum.*

10 Ista filiorum præteritio testamentum patris quoad institutionem annullat, *Ordinat. lib. 4. tit. 82. §. 1. L. inter cætera 30. in fin. ff. de liber. & posthum. L. 1. L. filio præterito 17. ff. de injust. rupt. L. si quis eum 16. in fin. ff. de vulg. L. maximum vitium 4. Cod. de liber. præter. Princip. Institut. de exhæred. liber; §. 1. Institut. quib. mod. testament.*

infirm. Tusch. pract. conclus. liter. P. conclus. 639. Anton. Gom. tom. 1. variar. cap. 11. num. 1. Petr. Gregor. Syntagm. jur. lib. 44. cap. 2. Gutierr. in §. sui Institut. de hered. qualitat. num. 139. & practicar. quæstion. lib. 2. quæst. 34. Donel. lib. 8. cap. 32. in notis liter. C. Matienç. in L. 1. tit. 4. lib. 5. Recopil. glos. 10. à n. 49. glos. in §. sunt autem verb. contra tabulas Institut. de bonor. possession. Portug. de donat. reg. tom. 2. cap. 25. num. 25. Mench. illustr. quæst. cap. 99. per tot. Jul. Clar. §. testamentum quæst. 43. Arias de Mesa var. resolut. lib. 3. cap. 42. num. 9. Emmanuel à Cost. in L. Gallus, §. & quid si tantum p. 3. num. 117. ff. de liber. & posthum. Fachin. controuv. jur. lib. 13. cap. 68.

Debet enim pater, si filium ex- **II**
hæredare vult, non id silentio transire, sed imo exprimere & causam exhæredationis, ex *Ord. lib. 4. §. 2. & §. 1. ex verbis: Ou des-herdando-o, naõ declarando a causa legitima, porque o des-herdou, & ita deducitur, ex text. in L. cum ratio 7. ff. de bon. damnat. Authent. ut cum de appellat. cognosc. §. aliud quoque capitulum collat. 8. Authent. non licet Cod. de liber. præter. Bart. in Auth. ex causa Cod. eodem titul. n. 12. Valasc. consult. 23. Menoch. cons. 611. num. 14. Covarruv. in cap. Raynutius de testament. §. 1. Gratian. forens. tom. 5. cap. 902. num. 13. Anton. Faber in suo Codic. Fabrian. aliàs in tractat. de errorib. pragmat. decad. 14. error. 6. num. 10. Treutler. select. disputat. vol. 1. disp. 13. thesi 10.*

12 Quæ causa exhæredationis esse debet ulla ex in *Ordinat. lib. 4. tit. 88.* expressis, & nulla alia sufficit ad exhæredandum; lex enim, si alias exhæredationis causas admittere voluisset, expresisset, & cum non expresstit, noluisse creditur.

13 Et ideo neque ex similibus causis expressarum in lege exhæredare filios potest pater, si attendamus, & sequamur sententiã Netto de *testament. lib. 4. tit. 5. num. 9. in fin. versic.* & hæc sententia in puncto juris verior est, &c. Molin. *Theolog. tom. 1. de justit. & jur. disput. 176. à num. 47. Vigl. in §. ultim. Instit. de hæred. liber. Gregor. Lop. in L. 8. tit. 7. partit. 6. glos. 3. Alex. in Auth. non licet Cod. de liber. præter. num. 4. Scalon. de testam. lib. 5. cap. 14. §. 3. num. 167. Conan. lib. 9. comment. cap. 10. Harprect. in §. ult. à num. 65. Instit. de exhæredat. liber. Hunnius variar. resolut. jur. civil. lib. 2. tract. 5. quæst. 19.*

Licet communior sit contraria opinio, asserens nempe posse ob causas similes similem expressarum rationem, vel maiorem habentes, quam sequuntur Cardos. in *prax. verb. pater num. 9. ibi: Pater, sicut propter causas supra relatas potest filium exhæredare, ita ex aliis, quæ sint similes, vel maiores illis, quoniam in similibus, vel maioribus datur eadem ratio ingratitudinis erga parentes, quos honorare debemus; Anton. Gom. tom. 1. cap. 11. num. 3. ibi: Sed his non obstantibus, contrarium est tenendum, imo quod pater possit exhæredare propter aliã similem, Ægid. in L. 1. Cod. de Sa-*
Tom. I.

cro sanct. Eccles. p. 1. §. 5. num. 7. ibi: Tamen communiter est receptum, posse filios exhæredari ex aliis ingratitudinis causis, quæ ibidem expressis sunt maiores, aut etiam pares, Rot. Roman. diversor. p. 2. decis. 61. num. 1. ibi: Filius potest exhæredari non solum ob causas expressas, sed etiam ob alias illi similes, Jul. Cler. §. testamentum quæst. 41. num. 2. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. num. 17. Mendoch. de arbitr. lib. 2. cas. 267. num. 6. Covarruv. in cap. Raynuntius de testam. in princ. num. 23. Fachin. controvers. jur. lib. 6. cap. 78. Simon de Prætis de interpretat. ultim. volunt. lib. 3. interpretat. 1. dub. 6. solut. 2. num. 5. Emman. à Costa in L. Gallus, §. & quid si tantum p. 3. à num. 173. ff. de liber. & posthum. Osuald. Hiligier. in Donel. lib. 6. cap. 12. liter. M. versic. an autem extensio, Petr. Gregor. syntagm. jur. univers. lib. 44. cap. 3. num. 9. Francisc. Barr. de succession. lib. 10. tit. 4. num. 17. Valent. illustr. ad tit. ff. de liber. & posthum. tract. 1. cap. 2. num. 12. Guilhelm. Benedict. ad dict. cap. Raynuntius de testament. verb. in eodem testamento num. 18. Casan. in consuetud. Ducat. Burgund. rubr. 17. glos. si non pour num. 2. Rox. de success. cap. 4. num. 15. cum seqq. Michael Craff. de success. §. testamentum quæst. 42. Rip. in rubr. de judic. num. 8. Angel. in L. lex Cornelia in princip. ff. de injur. Jaf. in Auth. non licet Cod. de liber. præter. num. 6. Crot. consil. 115. lib. 19. num. 2. Curt. jun. consil. 183. n. 10. & in dict. Authent. non licet n. 23.

versic. circa illud, Gerip. consil. 6. n. 12. Alex. in L. quis id, quod, ff. de iurisdic. omni. judic. col. 5. n. 18. Alvarot. in cap. 1. §. predictis modis num. 3. versic. nota bon. text. qua fuit primi. caus. benefic. amittend. Felin. in cap. pastoralis num. 2. de rescript. Dec. in cap. cum speciali num. 5. versic. & in simili de appellat; Lup. in repetit. rubr. de donat. inter vir, & uxor. §. 16. n. 10. versic. & idem est, Everard. in loc. ab except. ad regul. fol. mib. 62. versic. quinto illud, Bertran. consil. 379. num. 15. & 16. lib. 1. p. 1. Gratius in consil. 115. num. 19. lib. 1. Ruin. consil. 74. num. 3. lib. 1. Gerard. singular. 1. in princip. Marfil, singular. 78.

Hac enim communiori non obstante, Doctores in prima sententia citati supra hoc num. 13. quibus etiam se jungunt Mart. Laud. in L. 1. §. fin. ff. de iust. & iur. Hostiens. in summ. de testament. num. 13. post med. versic. Sed & si alia causa, &c. ipsam asserunt negativam sententiam eo, ut dicunt, fundamento ducti.

- 14 Quia lex causas exhæredationis connumerans taxative disponit; taxativa autem dispositio similes excludit casus; continens tantummodo expressos, & pares rejicit, in quibus etiam æqualis, vel maior datur ratio; Bartol. in L. 1. versic. pro cuius declaratione, ff. si quis dic. non obtemp. & in L. cum ita legatum in princip. ff. de condit. & demonstrat. Petr. Barbof. in L. si constante, ff. solut. matrimon. num. 95. in fin. Accurs. in L. 2. Cod. de

patrib. qui fil. distraxi. Surd. decis. 291. num. 19. Bald. in L. si quis ex consensu Cod. de episc. audient. notabil. 2. & in L. ita nobis pudor n. 1. Cod. ad Leg. Jul. de adulter. Dec. in L. 1. col. 3. versic. ex quibus etiam inferitur, Cod. de bon. possess. contr. tabul. Jason. in d. L. 1. num. 9. versic. regula est, quod istæ taxativæ col. 3. in princip. ff. si quis ius dic. non obtemper. Abbas in cap. cum Ecclesia Sutrina, §. pars canonicorum extr. de caus. possess. & proprietat. num. 9. col. 2. & ibi Joann. de Imol. num. 10. col. 2. in princip. & Anch. notabil. 9. num. 9. col. 2. & Bellem. n. 16. versic. quinto opponitur col. 8. in fin. & Butr. n. 18. col. 5. Curt. junior in L. 1. n. 7. versic. secundo habetis col. 2. ff. si quis ius dic. non obtemper. Rip. in L. si constante ff. solut. matrimon. n. 82. versic. fallit ista regula col. 19. Bart. in L. 3. §. cum Titio in summar. ff. de adimend. legat. Fulgos. in dict. L. 1. ff. si quis ius dic. non obtemper. col. 2. num. 4. versic. prima conclusio erit, &c. Fel. in cap. contingit extr. de fid. instrum. col. 1. sub num. 2. versic. per istum textum, & Castrens. in L. rationes, §. ejusdem juris num. 2. Cod. de probat. Cagnol. in dict. L. 1. ff. si quis ius dic. non obtemper. num. 34. versic. ex prædicta conclusione col. 9. Paul. d. Castr. consil. 339. col. 2. versic. hoc præmissio videtur volum. 1.

Nisi sit in materia favorabili, in hac enim fit taxativæ dispositioni extensio ad similem rationem, vel maiorem habentes casus, ut docet Tiraq. de retract. convent. §. 1. glof. b.

glos. 6. num. 6. versic. manet dictio taxativa, Ever. loc. 72. versic. secundo limitatur de mod. argument. Ceval. commun. contr. commun. quest. 504. num. 4. Anton. Gom. tom. 2. variar. cap. 11. num. 12. Gutierr. lib. 1. Canonic. question. cap. 14. num. 5. Cordub. de Lar. in L. si quis à liberis, §. idem jus num. 49. ff. de liber. agnosc. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 2. num. 10. Menoch. conf. 432. num. 36. & conf. 1122. num. 24. Aug. Barb. in L. 12. Cod. de præd. & aliis reb. minor. num. 8. Cald. de empt. & vendit. cap. 20. num. 25. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 31. n. 43. versic. alter casus est, quando sumus in dispositione favorabili, & pia, &c. & n. 7. in med. versic. ubi dicit hoc esse verum in materia favorabili, &c. Bartol. in L. servi nomine n. 3. ff. de usucap. Sanch. de matrim. lib. 7. quest. 31. n. 6. Fusar. de substitut. quest. 460. n. 12. & n. 26. versic. limitatur secundo principalis conclusio, quando fideicommissum esset favorabile, &c. Bart. in L. si constante ff. solut. matr. col. 8. n. 44. Paul. de Castr. in L. si mora, ff. solut. matr. n. 3. col. 1. Panorm. in cap. cum dilecta extr. de confirmat. util. vel inutil. col. 2. n. 8. Aretin. in dict. L. si mora, ff. solut. matr. notabil. 2. col. 1. & ibi Jason. notab. 4. col. 2. n. 5.

Licet istorum aliqui etiam extensionem taxativæ dispositionis admitant in qualibet materia, si verosimiliter eadem esset disponentis mens in casu simili dispositi, ut docent Simon de Pretis de interpretat. ult. volunt. lib. 1. inter-

petrat. 2. dub. 1. solut. 55. num. 21. Phæb. p. 2. decis. 125. n. 33. Mantic. de conjectur. ult. volunt. lib. 3. tit. 4. n. 10. Surd. consil. 447. n. 21. & consil. 236. n. 37. Cephal. cons. 196. n. 23. Roland. consil. 70. n. 49. lib. 1. Decian. consil. 2. n. 148. lib. 2. Alb. consil. 51. Marz. cons. 1. Hypolit. Riminald. cons. 21. num. 55. Beret. cons. 27. n. 16. & 24. Alex. cons. 31. n. 5. Paris. cons. 50. n. 55. & cons. 66. n. 65. lib. 3. Gozad. cons. 64. n. 18. Fachin. controvers. jur. lib. 4. cap. 46. Barbat. cons. 10. col. 9. & cons. 30. col. 4. lib. 1. Jas. cons. 230. col. penult. lib. 2. Curt. senior. cons. 52. n. 51. & consil. 76. n. 71. & seq. Cravet. consil. 130. n. 7. & cons. 326. col. 5. versic. septimò considero, &c.
 Fateor etiam tertio, quod ita filiis de jure debetur legitima, ut, licet filii in vita patris nullum certum, & invariabile jus habeant, Souz. de Maced. decis. 9. n. 7. 8. & 9. Gam. decis. 202. n. 1. Duenb. regul. 356. in princip. Merlin. de legitim. lib. 5. tit. 3. quest. 1. n. 1. August. Barbos. in Repertor. verb. legitima, Conciol. in suis resolution. criminal. verb. legitima, resolut. 3. n. 1. Guerreir. de division. lib. 2. cap. 5. n. 1. Giurb. in consuetud. senat. Messanens. cap. 4. glos. 5. n. 6. Portug. de donat. reg. tom. 2. p. 3. cap. 23. n. 2. Cancer. lib. 1. variar. cap. de legit. n. 3. & 25. Valasc. consult. 69. n. 8. & de partit. cap. 21. n. 1. Pereir. decis. 103. n. fin. Molin. de primog. lib. 1. cap. 16. n. 7. Castill. de aliment. cap. 43. n. 1. Arias de Mesa variar. lib. 2. cap. 27. n. 21. Ayor. de partit. p. 2. cap. 34. n. 21. &

& 22. *Franch. decis.* 133. n. 1. ubi
Addent. Fachin. controvers. lib. 2.
cap. 50. Peregrin. de fideicomiss. ar-
tic. 36. n. 16. Surd. de aliment. tit. 8.
privileg. 26. Altograd. conf. 8. n. 29.
 & 30. *Capic. decis.* 34. n. 17. *Man-*
tic. de tacit. & ambig. convent. lib.
13. tit. 38. n. 19. Seraphin. Massin.
de confisc. quest. 28. n. 14. Fermosin.
alleg. fiscal. 35. n. 37. Hodiern. ad
Surd. decis. 167. n. 1. & per tot.
Bald. in L. 3. Cod. de jur. & fact.
ignorant; Gramat. decis. 101. n. 74.
Ricc. collectan. 105. Tilman. Syn-
tagm. 3. decis. 2. vot. 5. n. 10. Gutierr.
in cap. quanvis pactum de pact. in
princip. n. 21. Missinger. centur. 4.
observat. 25. Thesaur. lib. 2. forens.
quest. 93. n. 8. Carpan. Mediolan.
statut. 416. n. 237. p. 2. Tell. in L.
Taur. 23. n. 11. Tusch. pract. concl.
verb. legitima conclus. 190. n. 4. &
concl. 191. n. 1. Petr. Greg. de dot.
parag. quest. 25. n. 6. Lancell. Gall.
conf. 119. n. 2. Cravet. conf. 236.
n. 5. & conf. 114. n. 13. Alex. conf.
14. vol. 1. Gratian. forens. cap. 247.
n. 59. Bald. in L. lex cornelia, ff. de
vulg. Dec. conf. 438. n. 13. Gallin. de
verbor. signific. lib. 2. cap. 15. n. 2.
Guid. Pap. decis. 486. *Mier. de ma-*
iorat. p. 3. q. 17. n. 20. Marquad. de
judeis p. 3. cap. 6. n. 3. Crass. §. le-
gitima quest. 12. Vasq. illustr. con-
trou. 37. n. 2. Pacian. conf. 132.
n. 69. Paris. conf. 26. n. 81. vol. 3.
Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4.
glos. 2. n. 20. Malvas. conf. 89. n. 19.
 & 20. *Marescot. var. resolut. lib. 1.*
cap. 86. n. 48. & 49. Suar. conf. 1.
n. 230. Aldovin. conf. 104. n. 77. &
conf. 107. n. 22. Roland. conf. 97. à
n. 4. vol. 2. Segur. in L. si unum ex
familia, §. si fundum n. 188. in fin.
ff. de legat. 2. Anton. Sola ad Decret.
Sabaud. tit. de alien. bon. min. glos.
2. n. 6. & de edict. annon. glos. 12.
n. 14. Rimin. jun. conf. 317. n. 12
& conf. 446. n. 39. & conf. 475. n. 8.
& conf. 539. n. 31. & conf. 823. n.
18. Seraph. decis. 815. n. 4. *Petr. d.*
fideicomiss. quest. 8. n. 408. Mart. in
rubr. ff. solut. matr. q. 8. n. 29. Ca-
rot. de excuss. q. 8. & quest. 10. n. 14.
Reiger. Thesaur. jur. p. 1. verb. le-
gitima, Marcabr. conf. 79. n. 113.
Caball. resolut. crimin. 264. n. 7.
Becc. conf. 34. n. 17. Pancirol. conf.
114. n. 23. Alb. conf. 66. n. 2. & 3.
& consil. 471. n. 19. Seraph. de pri-
vileg. jurament. privileg. 70. n. 20.
Cordub. in L. si quis à liberis, ff. de
liber. agnosc. §. item rescriptum n.
16. Decian. conf. 6. n. 28. vol. 1. &
conf. 71. n. 3. vol. 4. Carol. Tap. in
Auth. ingressi glos. sua cap. 3. n. 21.
Cod. de Sacrosanct. Eccles. Menoch.
de arbitrar. cas. 149. n. 32. & con-
sil. 71. n. 5. & conf. 77. n. 6. & conf.
33. n. 25. & conf. 456. n. 17. & conf.
496. n. 87. & conf. 1083. n. 2. Eu-
gen. conf. 69. n. 8. & 9. Farin. n. 6.
consil. 52. Anchar. jun. lib. 1. q. 51.
n. 9. Spin. de testament. glos. 11. n.
16. Anna junior. consil. 120. n. 33.
Muscol. de suceff. convent. membr.
2. class. 1. conclus. 4. liter. B. n. 120.
Osasc. conf. 24. n. 4. & decis. 172.
n. 15. Ascan. Clement. de patr. po-
test. cap. 6. effect. 16. n. 56. Bardel.
conf. 12. n. 4. Cavagn. conf. 15. n. 15.
vol. 1. & conf. 64. n. 29. vol. 2. Nell.
de bañit. p. 1. temp. 2. q. 33. Afflict.
const. ut pater n. 13. rub. 9. lib. 2.
 Coler.

Coler. de aliment. lib. 2. cap. 9. n. 7. ignorant. Bertazol. consil. criminal. 489.
 Joseph. Ludovic. decis. Perusin. 11. n. 24. Honded. cons. 95. n. 39. & 60. vol. 1. & cons. 60. n. 7. & cons. 75. n. 1. vol. 2. Sess. decis. 26. n. 72. Benint. decis. 89. n. 1. Henric. opuscul. 7. n. 17. Masull. decis. 2.

Ideoque confiscatis bonis filiorum, non venit in confiscationem, vivo patre, legitima, nec spe ad illam futura, Mansin. de confiscat. bonor. quæst. 28. n. 14. Caball. resol. crimin. cas. 250. n. 3. centur. 3. Farinac. de delict. & pæn. quæst. 24. n. 15. & 16. Jul. Clar. in pract. §. final. quæst. 86. Conciol. in prax. crimin. verb. legitima, resolut. 3. Guaz. de confiscat. bonor. concl. 3. limit. 19. n. 9. Hodiern. ad Surd. decis. 167. in princ. Peregrin. de jur. fisc. lib. 3. tit. 7. n. 31. Sanch. in Decalog. lib. 2. cap. 15. n. 19. Crass. §. legitima quæst. 12. n. 2. Portug. de donat. reg. tom. 2. p. 3. cap. 23. n. 4. Fermosin. de confiscat. allegat. 35. n. 37. Castr. Pal. p. 1. tract. 4. disput. 5. punct. 10. n. 5. Mantic. de tacit. & ambig. lib. 13. tit. 38. n. 19. Castill. de aliment. cap. 43. n. 10. Bajard. ad clar. §. fin. q. 78. n. 48. Fontan. de pact. nupt. claus. 4. glos. 2. n. 21. Menoch. consil. 77. Tusch. liter. L. concl. 190. Cancer. 1. var. cap. 3. n. 46. Galvan. in L. Gallus, ff. de liber. & posthum. cap. 2. n. 75. Dueñb. regul. 356. n. 2. Becc. consil. 74. n. 5. Ber. consil. 34. n. 22. Socin. jun. cons. 51. n. 5. vol. 1. Sfort. consil. 38. n. 16. Castr. cons. 212. n. 1. vol. 1. Viv. cōmun. opinion. lib. 1. opinion. 199. quæst. 401. Padill. in L. si emancipati Cod. de jur. & fact,

Sicut in confiscationem non venit peculium filii profectitium in vita patris, ut docent Alfar. de offic. fiscal. glos. 20. §. 10. n. 199. & 203. Covarruv. lib. 2. variar. cap. 8. n. 7. versic. sed delinquente filio, &c. Menoch. de recuperand. possession. remed. 9. n. 97. Cald. Pereyr. in L. si curatorem verb. læsis n. 118. & 152. Azeved. in L. 1. tit. 3. lib. 8. Recopilat. n. 210. Boss. de publicat. bonor. n. 71. Simanc. de Catholic. Inst. tit. 9. n. 14. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 15. n. 16.

Veluti etiam in confiscationem non veniunt, vivo patre, bona filii adventitia, ut docent Idem Anton. Gom. tom. 2. variar. cap. 15. n. 14. Paschal. de virib. patr. potest. p. 1. cap. 3. n. 36. Fachin. controu. jur. lib. 9. cap. 47. Massin. de confiscation. quæst. 27. n. 6. Castr. Palao oper. moral. p. 1. tract. 4. disp. 5. punct. 10. n. 8. Paul. de Castr. in L. si finita, §. si de vectigalibus, ff. de damn. infect. col. final. Boss. de public. bonor. n. 71. Fermos. de confiscat. alleg. 35. n. 9. & 10. Farinac. quæst. 23. n. 5. Peregr. de jur. fisc. lib. 5. tit. 1. n. 128. Roland. à Valle consil. 56. n. 10. Osasc. decis. 94. per tot. Sixtin. de regal. lib. 2. cap. 12. n. 62. Bartol. in dict. L. si finita, §. si de vectigalibus, ff. de damn. infect. quæst. 6. n. 12. Bernard. Dias cap. 131. n. 6. Ruin. cons. 24. lib. 5.

Attamen spem quandam filii in vita patris ad legitimam habent, & quasi dicuntur futuri creditores, vel

vel futuri hæredes certi, Cordeir. *de natural. success. dubit.* 19. n. 46. & 47. Tiraq. in *L. si unquam verb. suscepit liberos, Cod. de revoc. donat.* n. 146.

Ita ut etiam in vita patris, si pater bona dissipat, potest filius iudicis officium implorare, ut legitima sibi assignetur, si verum est, quod sentiunt *Souz. de Maced. decis.* 9. n. 21. ibi: Imo patre dissipante bona, statim assignanda est filio legitima, *Guerreir. de divis. lib. 2. cap. 5. n. 5.* ibi: Contraria tamen sententia in hoc puncto longe verior est, nempe quod ubi pater bona dissipat, potest filius adire iudicem, ut legitimam assignare cogat, *Giurb. ad consuetudin. Senat. Messanens. cap. 4. verb. petere non potest glos. 5. n. 34.* ibi: Declara quinto; ut patre dissipante bona, filio assignanda sit legitima, *Aquil. ad Rox. p. 5. cap. 6. n. 178. & 179. Aug. Barb. in Repertor. verb. legitima, Merlin. de legitim. lib. 5. tit. 3. q. 6. Bald. in L. defuncto, ff. si quid in fraud. patron. n. 3. Valasc. conf. 393. n. 2. & conf. 86. n. 6. Carpan. statut. 485. n. 85. Petr. ad Capic. decis. 56. & 150. Cevall. commun. contr. commun. quest. 506. ad fin. Gratian. forens. cap. 44. n. 19. & cap. 194. n. 13. Peregr. de fideicommiss. art. 36. n. 16. Gonçalves ad Ordinat. lib. 3. tit. 35. num. 6. Boccac. ad constit. March. glos. 9. n. 4. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 26. n. 10. & privileg. 88. n. 3. tit. 1. q. 50. n. 4. Tusch. pract. conclus. verb. legitima concl. 190. n. 8. & concl. 191. n. 5. Molfes. ad consuetud. R. N. p. 3. q. 1. n. 16. & in*

addit. n. 4. Ascan. de patr. potestat. cap. 6. effect. 16. n. 61. Thor. in cons. pend. decis. verb. legitima 13. Milan. decis. 3. n. 106. Suar. allegat. 4. per totam.

Nec silentio transeat, quod multi istorum citant pro affirmativa sententia, *Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 75.* sed attentè lecto contrariam, & negativam sequitur opinionem, & illius verba sunt hæc ibi: *Qua in re nunquam, vel difficillime in praxi obtinebit opinio Baldi quoad legitimam, ut bene sentit Salic. in dict. L. 2. ad fin. Cod. si quid in fraud. patron. meliusque Caccialup. ubi supra, refragantur enim jura, eorumque rationes, quibus firmiter constituitur, legitimam nullò modo deberi filio, vivente parente, nec potens est autoritas Doctorum ad inducendam tam exorbitantem decisionem, quia tunc moderatum remedium à jure datur, ut patri dissipatori interdicatorum bonorum administratio, eique detur curator, juxta L. 1. ff. de curat. furios.* Sic igitur sufficiens remedium ordinarium excludit extraordinarium, & exorbitans, maxime quod potest pater mores emendare, ideoque non statim tractandum est de legitima, quæ etiam certa esse non posset ante mortem patris: atque ita resolvo, ut ex prodigalitate, vel sinistris moribus patris non statim ex bonis illius assignetur legitima filio.

Hæc sunt verba *Pinel.* male citati per aliquos pro affirmativa sententia, cum reverà ejus opinio sit negativa, & hanc negativam sententiam etiam sequuntur, *Manz. de*

de testament. valid. & invalid. tit. 12. quæst. 15. per totam, & n. 17. Duenb. regul. 356. n. 1. Crass. §. legitima quæst. 44. n. 5. Speculat. in de execut. sentent. §. sequitur n. 11. Jason. in L. nam, & postea; ff. de jurejurand. & in §. sed & si quis n. 4. & in §. item si quis in fraudem Instit. de act. n. 3. & in L. cornelia, ff. de vulgar. n. 6. Cassan. in consuetud. Ducat. Burgund. in tit. de succession. rubric. 7. §. 2. n. 4. Anna singular. 531.

Et eodem modo (fateor) sunt, qui dicunt, ita filiis legitimam deberi, ut cogatur pater legitimam filiis assignare, si effectus est monachus professus, ut hujus affirmativæ sententiæ sunt *Suar in receptar. sententiar. Thesaur. liter. E. n. 71. Peg. de maiorat. cap. 6. n. 34. versic. duplex, conciot, alleg. 62. n. 26. Cov. in cap. 1. de testament. n. 7. Barbof. in cap. cum simus de regular. n. 3. & in Auth. si qua mulier Cod. de Sacrosanct. Eccles. n. 17. & in votis decessiv. lib. 1. vot. 6. n. 31. Less. de justit. lib. 2. cap. 41. dub. 10. n. 73. Azor. Institut. moral. p. 1. lib. 12. cap. 8. quæst. 7. Crass. de succession. ab intestat. §. legitima q. 12. n. 6. Lar. in L. si quis à liberis, §. item rescripsit, ff. de liber. agnoscend. n. 14. Angel. de acquirend. possession. quæst. 8. art. 25. n. 660. Honded. conf. 60. n. 18. & conf. 61. à n. 1. Fachin. controvers. jur. lib. 6. cap. 13. Mo. in. de justit. & jur. tractat. 2. disput. 140.*

Licet terminanter in hoc puncto, cum pater monachus professus effectus est, negativam sententiam,

nempe filiis legitimam assignare non teneri teneant *Merlin. de legitim. lib. 5. tit. 3. q. 3. Peg. tom. 2. forens. cap. 20. n. 59. Ægid. in L. 1. Cod. de Sacrosanct. Eccles. p. 4. §. 2. n. 8. Castill. de usufruct. lib. 2. cap. 64. n. 10. & 11. Guerreir. de division. lib. 2. cap. 5. n. 6. Pinbeir. de testament. disput. 1. sect. 5. §. 5. n. 244. & 245. Marin. variar. lib. 1. cap. 253. n. 10. Cyarlin. forens. cap. 194 n. 35. Garc. regul. 456. n. 9. Surd. de aliment. tit. 1. q. 29. n. 6. & conf. 238. n. 10. Bened. in cap. Raynuntius de testament. verb. mortuo itaque testatore n. 259. Cevall. quæst. 342. Spin. de testament. glos. 12. n. 32. Phæb. p. 1. decis. 13. n. 24. Menchac. illustr. cap. 37. n. 10. & de succession. creat. §. 21. n. 175. lib. 3. Ascanius de patr. potestat. cap. ultim. n. 77. & 78.*

Et tandem fateor, ita filiis legitimam deberi, ut dicant Doctores, etiam vivo patre, sed bannito, vel suis bonis confiscatis, filio deberi assignari, & deduci legitimam, ut est sententia plurium, & non debere filium naturalem patris expectare mortem, *Delbene de officio Sanct. Inquisition. p. 1. dub. 123. sect. 5. per totam, Cost. de portion. rata quæst. 181. n. 6. Thesaur. lib. 2. quæstion. forens. cap. 104. per totum, & decis. 197. Franch. decis. 137. Giurb. ad consuetud. senat. Messan. cap. 4 glos. 5. n. 35. Fermosin. in cap. urgent. de hæret. alleg. 18. & 22. Guaz. in. de confiscat. bonor. concl. 3. limit. 29. Conciol. verb. legitima resolut. 1. n. 1. Peregrin. de jur. fisc. lib. 5. tit. 1. n. 34. Mancin. de confis.*

cation. quest. 28. in princip. Farinac. de delict. & pœn. quest. 24. n. 34. Jul. Clar. §. final. quest. 78.

16 Omnia hæc pro ratione dubitandi posita esse fateor, & ex omnibus suprapositis conclusionibus concludi, filios pro legitima bonorum sibi ex lege competenti veros creditores esse; sed hoc non efficit (& ita probo meam resolutionem, quatenus dixi, non competere tacitam hypothecam, nisi pater legitimam expresse, aut subintellectualiter relinquat) sed hoc, ut dico, non efficit, dari tacitam hypothecam pro legitima non relicta; non enim sequitur: es mihi debitor; ergo tua bona sunt mihi tacite hypothecata. Vel sum creditor; ergo habeo hypothecam tacitam; inter se enim diversæ sunt res, unaquæque à diverso proveniens titulo; nempe debitum à dispositione legis, hypotheca verò à voluntate præsumpta.

A' sola enim testatorum voluntate regulatur in jure hypotheca tacita, & ab illa hoc pendet onus, ut colligitur ex ratione textus in §. nostra autem constitutio Inst. de legat. ibi: Defunctorum voluntates validiores esse, cupientes, & non verbis, sed voluntatibus faventes; & in L. 1. Cod. commun. de legat. & fideicommiss. ibi: Licere testatori hypothecam rerum suarum, quibus voluerit, dare; & ibi: Apparet ex ejus voluntate; & in L. 2. Cod. eodem tit. ibi: Et nemo moriens putet legitimam voluntatem reprobari, sed nostro semper utetur adjutorio, & quemadmodum viventibus pro-

vidimus, ita & morientibus propiciatur; & in d. L. 1. Cod. eodem tit. ibi: Ut omnibus modis ejus voluntati satisfiat.

Per modum, quòd ex voluntate testatoris præsumpta nascitur post ejus mortem hypotheca, ita ut, quanvis vulgare sit, pro legatis tacitam competere hypothecam, tamen si voluntas testatoris est, non competit, glos. in L. 2. Cod. ut in possess. legat. & ibi Bald. & Salicet. Jason. in L. nemo, ff. de legat. 1. Bart. in dict. L. 2. Cod. ut in possess. legat. Joan. Dilect. Durant. de art. testand. tit. 6. de legat. cautel. 33. n. 1.

Non ignoro, legitimam filiis deberi ante legata, ex text. in L. Papinianus, §. quarta, ff. de inoffic. testam. lib. 5. tit. 2.

Ita ut causa filiorum quoad legitimam favorabilior est, quam causa pia, & Ecclesiæ, Tiraquel. L. si unquam Cod. de revocand. donat. verb. liberis n. 90. Giurb. consuetud. Senat. Messan. cap. 5. verb. unam debitam sibi in natura glos. 7. n. 2. Cost. de scient. & rant. centur. 2. distinct. 2. n. 23. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 189. n. 126. 130. & 131. Intrig. de substit. centur. 3. q. 73. n. 289. Gabr. tit. de legitim. conclus. 1. n. 10. Mantic. de conjectur. ultim. volunt. lib. 6. tit. 3. n. 11. Magdalen. de numer. test. in testament. requisit. p. 2. cap. 3. n. 57. Rim. junior in consil. 131. n. 12. Alexand. consil. 45. n. 21. vol. 1. & consil. 18. vol. 4. Malaf. consil. 125. n. 53.

Sed respondeo, id procedere

quoad debitum, non autem quoad hypothecam legato admissam, & competentem, & non pro legitima non relicta; ad hunc enim effectum solum testatoris præsumpta voluntas attendi debet; & tandem hypotheca tacita non datur, nisi in casibus à jure expressis: atqui in jure nulla est lex, quæ tacitam concedat hypothecam pro legitima à patre non relicta: ergo admitti non debet; in hac enim materia erubescimus, si sine lege loquimur.

¶ Ad probandam alteram meæ resolutionis partem, ita breviter dico, fateor, hypothecam tacitam, ut supra dixi, non dari; nisi in casibus à jure expressis; sed hoc non facit, etiam non dari pro legitima à patre relicta; certum est enim pro quibuscumque legatis quo quomodo relictis tacitam competere hypothecam: Ergo competit pro legitima à patre relicta, non ut legitima, competit hypotheca, sed competit, ut legatum, & ita fateri debemus expressum in jure esse, tacitam pro legata, vel relicta legitima competere hypothecam ex §. nostra autem constitutio Inst. de legat. L. i. Cod. commun. de legat. & fideicommiss.

Deinde in hoc casu sufficiens erat, dari in legitima relicta eandem observantiæ voluntatis testatoris præsumptæ rationem in juribus, & legibus hypothecam legatis tacitam concedentibus expressam, ut non aliter legitimæ relictæ casus expressus diceretur in ipsis juribus, & legibus; ratio enim legis, ubi eadem est, ibi dicitur casus legis expres-

Tom. I.

sus, & lex compræhensive dispo-
nere, Cordeir. dub. 39. n. 28. & 73.
& dub. 11. n. 38. & dub. 25. n. 76. &
dub. 51. n. 59. & dub. 11. n. 51. &
dub. 21. n. 49.

Ideoque, cum ob identitatem rationis, non expressus dicitur casus compræhensus, & tanquam expressus, regula est, quod in quocunque casu habente rationem eandem, ob quam in alio casu jus tacitam admittit hypothecam, etiã admitti debet in illo, tanquam ex identitate rationis expresso in jure, ut docet Pacion. de locat. & conduct.

Et ita probata remanet resolutio mea diversos distinguens casus, & eodem modo ratio disparitatis remanet assignata generalitati, seu indistinctioni indistinctarum inter se contrariarum opinionum.

CONTROVERSIA II.

Utrum pro alimentis filio à patre debitis competat adversus quocunque possessorem tacita hypotheca?

SUMMARIÆ.

- 1 **R** Esolvitur negativè.
- 2 **R** Refertur contraria, & negativa opinio.
- 3 Probatur resolutio breviter.

C Ontrovertitur: An pro alimentis à patre debitis filio habeat iste tacitam adversus tertios possessores hypothecam? Resolutivè respondeo, non competere

T 2

taci-

tacitam filio hypothecam pro alimentis sibi à patre debitis.

- Ita negant *Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 51. ex n. 2. Salgad. in labyr. credit. p. 4. cap. 15. n. 11. & p. 1. cap. 24. ex n. 88. usque ad fin. Hieronym. Leo decis. Valent. 27. n. 21. versic. pariter pro alimentis non sunt hypothecata bona, &c. Pontan. de aliment. cap. 17. n. 30. Petr. Barbosa. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 3. n. 29. & p. 4. n. 73. versic. quæ tamen ratio non est vera, &c. Gabriel commun. conclus. tit. de aliment. conclus. 2. n. 4. Martin. Coler. de aliment. lib. 3. cap. 8. à n. 38. usque ad n. 46. Cardinal. Mantic. de tacit. & ambig. convention. lib. 11. tit. 13. n. 73. Cardinal. Tusch. pract. conclus. tom. 1. liter. A. concl. 286. n. 42. Anton. Thesaur. decis. Pedemont. 211. n. 10. & 11. Menoch. consil. 231. n. 32. lib. 2. Gratian. forens. tom. 2. cap. 366. n. 2. & decis. 129. n. 11. Gaspar Thesaur. quæstion. forens. lib. 2. q. 67. n. 17. 18. & 19. Covarruv. in 4. de sponsalib. p. 2. cap. 8. n. 14. Cevall. commun. contr. commun. q. 692. n. 3. & 4. Joseph. de Seff. decis. 270. n. 1. & 2. Mart. in sum. legal. succes. p. 1. q. 25. art. 9. n. 11. Pasch. de virib. patr. potestat. p. 2. cap. 3. n. 28. Lar. in L. si quis à liberis, §. idem rescripsit n. 81. & §. si quis ex his n. 43. ff. de liberis agnoscend. Arias de Mesa variar. resolut. lib. 3. cap. 37. n. 2. 3. & 11.*
- 2 Contrarium nempe pro alimentis filio à patre debitis dari hypothecam tacitam, tenent *Dilect. de art. testand. tit. 3. de liber. instituend.*

vel ex hered. cautel. 17. n. 7. ibi *Ultimum remedium est, quòd filius contra possessores bonorum agat; dicens, ea obligata esse pro alimentis; nam parentes liberis alimenta præstare tenentur, L. si quis à liberis, ff. de liber. agnoscend. & pro alimentis bona sunt tacite obligata, & onus alimentorum sequitur quemlibet possessorem, Giurb. ad consuet. Senat. Messanens. cap. 7. glos. 12. n. 9. ibi: Imo dari hypothecam filio in bonis patris, profitetur Franc. decis. 286. ad fin. &c. & n. 10. ibi: Quæres 1. tertius bonorum patris possessor alimenta filiis præstare an teneatur? Respondetur, quòd cum alendi onus reale sit, Rip. in L. 1. §. si hæres num. 14. ff. ad Trabel.... consequens est, possessorem insequi, ne defraudentur filii, statuti beneficio, Nicol. Moron. de tregua, & pace cap. 21. n. 6. Amat. Roderic. de privileg. creditor. p. 1. art. 7. n. 19. & 20. Caccial. in tract. de pension. q. 9. Castrens. cons. 8. vol. 2. versic. illud autem constat, &c. vol. 1. Ludovic. Roman. cons. 383. per tot. Palat. Rub. in repetit. cap. per vestras, §. 23. n. 16. & seqq. Becc. cons. 8. n. 7. & seqq. Dec. cons. 376. num. 3. & seqq.*

Ego verò veriore primam esse se puto opinionem; quia nullam legem in jure invenio disponentem pro alimentis filio à patre debitis tacitam dari hypothecam, nec cōpræhensive, ergo illam admittere non debemus, nec favor alimentorum inducere potest, quod jure non disposuit.

CONTROVERSIA III.

Utrum ex jure vel domini, vel hypothecæ possit filiusfamilias revocare, vivente patre adhuc, rem maternam ab ipso patre alienatam?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmativè.
- 2 **R** Refertur opinio contraria.
- 3 Filiisfamilias non currit præscriptio, dum sub potestate patris sunt.
- 4 Interdum pater in filios fraudulenter versatur.

C Ontrovertitur: Utrum ex jure vel domini, vel hypothecæ, possit filiusfamilias, vivente adhuc patre, sub cujus potestate est, rem maternam ab ipso patre alienatam revocare? Resolutivè affirmativè respondeo, & ita affirmant *Bald. in L. final. §. computatione Cod. de jur. deliberand. n. 7. & ibi Corn. n. 6. Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 74. & p. 2. n. 33. & in Authent. nisi tricenale n. 44. Jrfon. consil. 56. col. 3. versic. confirmatur, & versic. secundo, &c.*

Contrariam, & negativam opinionem, nempe non posse filiumfamilias, vivente patre, rem ab ipso maternam alienatam revocare, sequuntur *Fabian. in Auth. novissima Cod. de inoffic. testament. n. 239. Paris. in cap. 1. n. 24. de præscript. Bartol. in L. si constante n. 63.*

ff. solut. matrim. & ibi Crot. lect. 2. n. 118. Protol. de consortib. cap. 21. n. 9. Valasc. consult. 69. n. 16. Fachin. jur. controvers. lib. 12. cap. 58. Negusant. de pignor. p. 5. membr. 4. n. 15. Andr. ab Exea de pact. num. 124. Nicol. Bellon. consil. 24. num. 5.

Ego verò veriore primam esse 3
se puto opinionem affirmativam; quia *text. in Authent. nisi tricenale* solum disponit, non currere præscriptionem filiisfamilias, ut sunt verba textus ibi: *Tempore incipiente filiis currere, ex quo sua potestatis esse, apparuerit, quod ego fateor.*

Sed hic textus in favorem filii est, & ideo ex inde non sequitur, denegare illum filio agendi potestatem, ut advertit *Pinel. in d. Auth. nisi tricenale n. 44. in fin. ibi: Adverto etiam, quod hic textus favet liberis, ne, durante patria potestate, præscriptio currat, sed eis non adimit facultatem agendi contra alienationem.*

Non enim sequitur illatio; non currit præscriptio, ergo non potest agi; quanvis sequatur illa, non potest agi, ergo non currit præscriptio; in hac enim secunda illatione datur generalitas regulæ dictans, tempus impedito non currere; in prima verò illatione datur specialitas juris, quod ex speciali privilegio filiis, dum sub patris potestate sunt, favet disponens, præscriptionem non currere, non tanquam impeditis agere, sed tanquam privilegiatis in jure.

Deinde, quod in favorem alicujus

jus introductum fuit, in ejus odium retorqueri nequit, *L. nulla juris ratio 24. ff. de legib. L. quod favor Cod. de legib. cap. quod ob gratiam 61. de regul. jur. lib. 6. Giurb. in consuetudin. Senat. Messan. cap. 14. glos. 2. num. 4.*

4 Siquidem si filius familias agere non posset, & illi prohibitum fuisset, dici potest, quod in odium ejus favor retorqueri poterat, cum ob lapsum temporis difficilior, & pene impossibilis esse possit, & eveniri revocatio alienationis à patre factæ fraudulenter, cum pater vel instigationibus aliorum, vel iniquitate propria in filios etiam inique, fraudulenterque interdum versatur, ut consideravit *Jurisconsult. in L. 4. ff. de inofficios. testam. ibi: Quod plerunque faciunt maligne circa sanguinem suum inferentes judicium, novercalibus delinquentis, instigationibusque corrupti, & ibi: Non est enim consentiendum parentibus, qui injuriam adversus liberos suos, &c.*

Ergo, ut faveatur filiis, & ut favor in eorum odium non redundet, debemus dicere, illis agere ad revocandam rem maternam alienatam à patre, prohibitum non esse, quanvis si nolint agere, privilegium in jure habeant, ut illis, dum sub patris potestate sunt, non currat præscriptio; & ita responsum manet ad textum, in quo fundantur contrarii.

CONTROVERSIA IV.

Utrum in bonis furis inducatur tacita hypotheca pro solutione furtorum?

SUMMARIA.

- 1 **R** Espondetur affirmative.
- 2 **R** Refertur negativa opinio.
- 3 Ratione doli tacita inducitur hypotheca.

C Ontrovertitur: Utrum pro solutione furtorum detur tacita in bonis furis hypotheca? Ad quæstionem affirmative respondeo, dari tacitam in bonis furis hypothecam pro furtorum solutione. Ita Bonifac. in tract. de furt. verb. animo lucrificiendi sub n. 71. Ciriaco. controversiar. tom. 2. controu. 282. n. 29. Bald. in L. furti Cod. de furt. Salicet. in cap. Parochiano de sepultur. Bart. in L. 1. col. 2. ff. de privat. delict.

Contrariam, & negativam opinionem, in bonis furis tacitam non induci hypothecam pro furtorum solutione, dicentem, sequuntur Nogueroles. alleg. 1. n. 43. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 124. Mantic. de tacit. lib. 11. tit. 14. n. 9. 10. & 11. Barbat. super pragmat. assistent. glos. 12. n. 39. Viv. decis. 451. per totam.

Ego verò veriore primam esse puto opinionem; quia ex ratione doli tacita inducitur hypotheca, Sabell. in summ. tom. 2. §. hypotheca

ca. sub n. 39. versic. secundo ratione doli, Merlin. de pignor. lib. 2. tit. 3. quest. 90. Mantic. de tacit. lib. 1. tit. 4. n. 5. Negusant. de pign. lib. 2. tit. 6. in membr. 4.

Atqui certum est, in fure dolum dari, alias enim non daretur culpa, quae non, nisi ubi dolus adest, datur; Bargal. de dolo lib. 3. cap. 11. n. 19. fol. mib. 401. ergo in nostro casu dici debet; tacitam in bonis furis pro furtorum solutione hypothecam induci.

CONTROVERSIA. V.

Utrum tacita detur in usurarii bonis hypotheca pro usuris solvendis?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmativè.
- 2 **R** Traditur negativa opinio.
- 3 Probatur breviter resolutio.

C Ontrovertitur subsequenter: An pro solvendis usuris tacita in usurarii bonis detur hypotheca? Resolutivè affirmando dari, inducique, respondeo. Ita asserunt Covarruv. lib. 3. variar. cap. 3. n. 6. Leotard. de usur. quest. 97. ex cap. quamquam de usur. in 6. ubi glos. Rot. Roman. diversor. p. 2. decis. 315. n. 4. ex cap. cum tamen, §. possessiones de usur. Hostiens. in summ. de usur. §. est autem usura reatenda sub n. 12. versic. quid si usurarius, &c.

- 2 Contrariam, & negativam opi-

nionem, in bonis usurarii pro usurarum restitutione tacitam non induci hypothecam, opinantem sequuntur Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 155. Noguerol. in allegat. 1. n. 44. Merlin. de pignor. lib. 3. tit. 1. quest. 36. n. 4. Card. Tusch. pract. conclus. verb. usura conclus. 399. Gam. decis. 271. Cardinal. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 11. tit. 12. n. 12. Salas in tract. de usur. tract. 3. difficultat. 51. pag. mib. 292. Anton. Ferdin. Villagut. de usur. quest. 32. Joan. Andr. in cap. 3. de usur. lib. 6. Cenc. de censib. p. 3. cap. 2. n. 23. & 24. Novar. de pragmat. Neapolit. collect. 230. n. 12. Rot. per Farinac. decis. 177. n. 3. p. 1. posthum. Merend. in tract. de Camb. mund. cap. 18. Navarr. in manual. cap. 37. n. 265. Pacific. de Salvian. interdict. inspect. 3. cap. 4. n. 52. Noal. cas. 282. n. 38.

Ego verò veriore primam esse puto opinionem; quia in usurario datur fraus, culpa, & dolus; ut est certum; atqui ratione doli inducitur tacita hypotheca, ut probavi in antecedenti proxima controversia n. 3. ergo, &c.

CONTROVERSIA VI.

Utrum donatario pro re donata competat hypothecaria actio?

SUMMARIA.

- 1 **C** Um distinctione resolvitur.
- 2 Ut competat reivindicatio, debet principaliter plene dominium probari.

3 Qui dominium habet, agere potest reivendicatione adversus possessorem.

4 In re propria non cadit hypotheca.

5 Res mea mihi servire non potest.

COntroversitur: An pro re donata hypothecaria donatario competat actio? Ad questionem distinctione repondeo; vel donatarius dominium acquisivit, vel non? Si non, dico, tunc in rem hypothecariam competere actionem donatario. Ita decisum fuit in Rot. Roman. in p. I. diversor. decis. 44. ex n. 1. ubi dicit, ita votatum fuisse, non quia pro donatione competat tacita hypotheca, sed quia, ut vulgo fit, qui donat; ad complementum donationis obligat omnia sua bona, & ita rem donatam.

2 Et tunc in ipso casu reivendicatio non competit; ut enim reivendicatio competat, præcise debet plene, & concludenter dominium probari ab agente, ut est conclusio certa, & scita, & docent Cordeir. dub. 36. n. 12. & dub. 37. n. 40. in fin. & dubit. 40. n. 7. Reynos. observat. 6. n. 5. Mend. p. I. lib. 4. cap. 2. n. 1. Noguierol. alleg. 20. in princ. Portug. de donat. lib. I. prælud. 2. §. I. n. 133. ex L. in rem, ff. de reivendicat.

3 Si autem dominium donatario acquisitum jam fuit, illi reivendicatio competit; qui enim dominium habet, agere ex reivendicatione potest adversus possessorem quem-

cunque, L. 23. in princip. ff. de reivendicat. ibi: In rem actio competit ei, qui aut juregentium, aut jure civili dominium acquisivit, & ibi communiter Doctores.

Sed hypothecaria illi tunc actio non competit; hypotheca enim in re propria non cadit, L. neque pignus, ff. de regul. jur.

Res enim mea mihi servire non potest, Scacc. de commerc. §. 2. glos. 5. n. 89. inspect. I. Gratian. forens. tom. 5. cap. 876. n. 10. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 49. n. 7. & decis. 76. n. 2.

Labor ideo nobis erit, utrum, & quando dominium rei donatæ acquiritur donatario, & quando non? Ad cujus rei investigationem sequentem ponamus controversiæ hujus sectionem unicam.

SECTIO UNICA.

Utrum, & quando rei donatæ dominium donatario acquiratur?

SUMMARIA.

1 **D**ominia traditione perficiuntur.

2 Dominium non probatur, nisi probetur, dominum fuisse illum, à quo titulus habitus est.

3 Regulariter absque traditione dominia non transferuntur.

4 Ex clausula constituti absque traditione dominium transfertur.

5 Et transfertur vera possessio.

6 Ac si realiter traditio foret.

7 Rei duobus venditæ, cui prius fuit

fuit tradita, dominium acquiritur, & si secundus emptor sit.

Non sic, si primo emptori per constituti clausulam possessio translata fuisset.

Hæres testamentum neque viatium, neque abolitum, & sine vitio ostendens mitti debet in bonorum possessione, quæ defunctus testator possedit in vita.

10 Non sic, si contradixerit donatarius cum clausula constituti.

11 Etiam si donatio celebrata fuisset cum procuratore donatarii.

12 Quæ omnia procedunt, si constitutum faciens possidebat tunc.

13 Similis est clausula ususfructus.

14 Dictæ clausulæ nullum operantur effectum, nisi acceptatæ.

15 Donationis à donatario non acceptatæ competit eadem actio, & eundem operantur effectum, si notarius, aut tabellio stipulavit, & pro donatario acceptavit, & firma tunc remanet donatio.

16 Contraria refertur opinio.

17 Probatur affirmativa.

18 Postquam tabellio stipulavit, & acceptavit, donator nec tacite revocare donationem potest.

19 Ex præsentia donatarii, & ejus taciturnitate inducitur acceptatio.

20 Tacens, & præsens consentire

videtur, & ideo irrevocabilis fit.

21 Et pro acceptance reputatur tacentis præsentia.

22 Tacita sufficit acceptatio.

23 Contraria refertur opinio.

24 Tacens consentire non videtur in sibi præjudicialibus.

25 Consentire autem dicitur in sibi utilibus.

26 Scientia, & patientia facit de jure consensum præsumere.

27 Ex acceptance primi donatarii tacita, vel expressa, vel tabellionis competit dominium secundo, vel tertio donatario, cum pluribus ordine successivo facta fuit donatio.

28 Primus donatarius pro omnibus acceptasse dicitur.

29 Ideo ad omnes dominium illico, quod dies vocationis venit, acquiritur.

30 Quavis secundus non acceptet, revocari donatio nequit ante ejus acceptance.

31 Donatio est contractus nominatus.

32 Non potest donator, etiam ante acceptance donatarii, gravamen addere.

33 Contraria refertur opinio.

34 Postquam donatio fit, perfecta ex donatoris parte est.

35 Casus sine dubio est, si donatarius infans est, stipulatione tabellionis dominium dicto infanti acquiri.

C Ontrovertitur: Utrum, quomodo, & quando rei donatæ dominium donatario

3 Qui dominium habet, agere potest reivendicatione adversus possessorem.

4 In re propria non cadit hypotheca.

5 Res mea mihi servire non potest.

Controversitur: An pro re donata hypothecaria donatario competat actio? Ad questionem distinctione repondeo; vel donatarius dominium acquisivit, vel non? Si non, dico, tunc in rem hypothecariam competere actionem donatario. Ita decisum fuit in Rot. Roman. in p. I. diversor. decis. 44. ex n. I. ubi dicit, ita votatum fuisse, non quia pro donatione competat tacita hypotheca, sed quia, ut vulgo fit, qui donat; ad complementum donationis obligat omnia sua bona, & ita rem donatam.

2 Et tunc in ipso casu reivendicatio non competit; ut enim reivendicatio competat, præcise debet plene, & concludenter dominium probari ab agente, ut est conclusio certa, & scita, & docent Cordeir. dub. 36. n. 12. & dub. 37. n. 40. in fin. & dubit. 40. n. 7. Reynos. observat. 6. n. 5. Mend. p. I. lib. 4. cap. 2. n. 1. Noguierol. alleg. 20. in princ. Portug. de donat. lib. 1. prælud. 2. §. I. n. 133. ex L. in rem, ff. de reivendicat.

3 Si autem dominium donatario acquisitum jam fuit, illi reivendicatio competit; qui enim dominium habet, agere ex reivendicatione potest adversus possessorem quem-

cunque, L. 23. in princip. ff. de reivendicat. ibi: In rem actio competit ei, qui aut juregentium, aut jure civili dominium acquisivit, & ibi communiter Doctores.

Sed hypothecaria illi tunc actio non competit; hypotheca enim in re propria non cadit, L. neque pignus, ff. de regul. jur.

Res enim mea mihi servire non potest, Scacc. de commerc. §. 2. glos. 5. n. 89. inspect. I. Gratian. forens. tom. 5. cap. 876. n. 10. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 49. n. 7. & decis. 76. n. 2.

Labor ideo nobis erit, utrum, & quantum dominium rei donatæ acquiritur donatario, & quando non? Ad cuius rei investigationem sequentem ponamus controversiæ hujus sectionem unicam.

SECTIO UNICA.

Utrum, & quando rei donatæ dominium donatario acquiratur?

SUMMARIA.

1 **D**ominia traditione perficiuntur.

2 Dominium non probatur, nisi probetur, dominum fuisse illum, à quo titulus habitus est.

3 Regulariter absque traditione dominia non transferuntur.

4 Ex clausula constituti absque traditione dominium transfertur.

5 Et transfertur vera possessio.

6 Ac si realiter traditio foret.

7 Rei duobus venditæ, cui prius fuit

- fuit tradita, dominium acquiritur, & si secundus emptor sit.
- Non sic, si primo emptori per constituti clausulam possessio translata fuisset.
- Hæres testamentum neque vitiatum, neque abolitum, & sine vitio ostendens mitti debet in bonorum possessionē, quæ defunctus testator possedit in vita.
- Non sic, si contradixerit donatarius cum clausula constituti.
- Etiam si donatio celebrata fuisset cum procuratore donatarii.
- Quæ omnia procedunt, si constitutum faciens possidebat tunc.
- Similis est clausula ususfructus.
- Dictæ clausulæ nullum operantur effectum, nisi acceptatæ.
- Donationis à donatario non acceptatæ competit eadem actio, & eundem operantur effectum, si notarius, aut tabellio stipulavit, & pro donatario acceptavit, & firma tunc remanet donatio.
- Contraria refertur opinio.
- Probatur affirmativa.
- Postquam tabellio stipulavit, & acceptavit, donator nec tacite revocare donationem potest.
- Ex præsentia donatarii, & ejus taciturnitate inducitur acceptatio.
- Tacens, & præsens consentire
- Tom. I.
- videtur, & ideo irrevocabilis fit.
- 21 Et pro acceptatione reputatur tacentis præsentia.
- 22 Tacita sufficit acceptatio.
- 23 Contraria refertur opinio.
- 24 Tacens consentire non videtur in sibi præjudicialibus.
- 25 Consentire autem dicitur in sibi utilibus.
- 26 Scientia, & patientia facit de jure consensum præsumere.
- 27 Ex acceptatione primi donatarii tacita, vel expressa, vel tabellionis competit dominiū secundo, vel tertio donatario, cum pluribus ordine successivo facta fuit donatio.
- 28 Primus donatarius pro omnibus acceptasse dicitur.
- 29 Ideo ad omnes dominium illico, quod dies vocationis venit, acquiritur.
- 30 Quavis secundus non acceptet, revocari donatio nequit ante ejus acceptationem.
- 31 Donatio est contractus nominatus.
- 32 Non potest donator, etiam ante acceptationem donatarii, gravamen addere.
- 33 Contraria refertur opinio.
- 34 Postquam donatio fit, perfecta ex donatoris parte est.
- 35 Casus sine dubio est, si donatarius infans est, stipulatione tabellionis dominium dicto infanti acquiri.
- C** Ontrovertitur: Utrum, quomodo, & quando rei donatæ dominium donatario acquiritur?

tur? Ad quæstionem resolutivè respondeo; aut res donata fuit tradita donatario, aut non? Si fuit tradita, dominium donatario acquisitum fuit; dominia enim traditione acquiruntur, *Card. Tusch. pract. conclus. verb. dominium conclus. 602. Carot. in suis singular. singul. 485. ex text. in §. per traditionem Instit. de rer. division.*

Ad hoc autem necessario, & præcise requiritur; quod tradens sit dominus; dominium enim non probatur, nisi probetur auctoris dominium, hoc est, eum, à quo titulus est habitus, dominum verum fuisse, *Noguerol. allegat. 20. n. 12. Peg. tom. I. forens. cap. 5. n. 54. Cancr. p. I. var. cap. 15. n. 62. Latr. conf. 113. Galeot. tom. 2. controvers. 53. num. 18. & 19. Surd. consil. 260. num. 11.*

§. I.

Si verò res donata tradita non fuit, regulariter loquendo, non transfertur dominium in donatarium; absque traditione enim dominia regulariter non transferuntur, *L. traditionibus Cod. de pact. Souz. de Maced. decis. 27. n. 2. Seraph. decis. 1324. num. 3. Valasc. de partit. cap. 30. n. 19. Portug. de donat. reg. p. I. lib. I. prelud. I. n. 8. & cap. 3. n. 12. Valenc. illustr. lib. I. tractat. 2. cap. 4. n. 4. & seqq. & cap. 12. n. 7. Peguer. decis. 48. n. 6. text. in L. 1. in fin. L. 2. L. 3. L. adeo, §. 4. hæc quoque res, L. nunquam nuda, L. si meis, L. ergo 30. §. final. L. in laqueum 55. ff. de acquirend.*

rer. domin. L. 1. §. 1. ff. de acquirend. possess.

Hæc tamen regula locum non habet, si in ipsa donationis scriptura, vel contractu donator nomine donarii possidere se constituit; virtute enim clausulæ constituti dominium absque reali traditione transfertur, *Amat. variar. resolut. 95. n. 6. & 7. Cyriac. controvers. 258. num. 29. August. Barbos. de clausul. usufrequent. clausul. 31. n. 5. Merlin. forens. centur. 2. cap. 19. n. 19. Thor. vot. 91. n. 20. Peg. tom. I. forens. cap. 15. n. 18. Alex. conf. 14. in fin. lib. I. Dec. conf. 56. n. 41. Bald. in L. venditoris post princip. ff. de verbor. obligat. & in L. ratio in princip. ff. de act. empt. Bart. in L. ab empt. ff. de pact.*

Et vera transfertur, & proprii possessio per clausulam constituti. *Maced. decis. 61. n. 4. Olea de cession. jur. & act. tit. 6. quæst. 5. n. 10. Postb. de manutent. observat. 20. n. 4. & 7. Aug. Barbos. ad text. in cap. cum venisset de restitut. spoliator. n. 6. Gom. in L. 45. Taur. n. 78. Thomat. decis. 30. n. 7. & decis. 112. n. 2. & 3. & decis. 120. n. 1. Postb. resolut. civil. 17. n. 3. & resolut. 88. n. 2. & de subhastat. decis. 125. n. 3. Larrea decis. 10. n. 28. & decis. sive allegat. 76. n. 14. Anton. Franc. conf. 16. n. 6. & 18.*

Et ita operatur clausula constituti ac si vere, & realiter traditio fieret, *Tiraquel. de jur. constitut. part. 2. ampliati. 1. n. 2. Merli. decis. 861. n. 1. Massin. de confisat. de reb. litigios. quæst. 20. n. 3. & de meliorament. quæst. 34. num. 7. 8. & 9.*

Ferrentil. in annotat. ad Burat. decis. 179. liter. A. à Cost. de privileg. credit. regul. 1. ampliation. 11. n. 36. Torniol. consil. 5. n. 6. Carvalh. in cap. Raynaldus de testament. p. 2. n. 265. versic. adverte, Boss. de dote cap. 2. n. 71. Valenz. consil. 118. n. 27. & 28. Fulgos. in L. ab empt. ff. de pact. & ibi Imol. & Jason. col. 72. versic. secunda conclusio, Bald. in L. unic. §. ne autem versic. item nota, quod in omnibus Cod. de cad. tol. & in L. 1. col. 2. versic. decimo quero Cod. quand. licet ab emption. disceder. & in L. 1. Cod. de acquirend. possession. & in cap. 1. §. item investitura tit. de nofeud. Joan. Andr. in addit. ad Speculat. in tit. de empt. & vend. §. 1. versic. & nota quod expresse in addition. hic dubitatur, Salicet. in L. 1. ad fin. Cod. per quas person. nob. acquir. Angel. consil. 339. Bart. in tractat. de arbitr. lib. 1. cap. 11. in fin. Anton. in cap. cum venisset col. 3. versic. & nota, quod si aliquis, & ibi Panormit. col. 3. versic. de quo multum, de restitut. spol. idem Anton. consil. 34. & ipse Abbas in cap. 2. col. ult. versic. sextum exemplum in fin. de consuetudin. Alex. in L. quod meo in princip. ff. de acquir. possession. & consil. 83. col. 2. in fin. Aretin. in §. per traditionem Institut. de rer. division. col. 1. versic. sed tu advertas, & in §. actionum Institut. de act. col. 5. versic. quero, fit instrumentum, & ibi Jason. Cart. 13. versic. item diligenter advertas, &c. Francisc. Curt. Senior. consil. 22. & ord. Alex. in cap. 1. §. calidis col. 1. de prohibet. feud. alienat. Jacob. & Sanct. Georg. in tractat. feud. in Tom. I.

verb. & cum pacto de non alienand. col. 2. versic. ex hoc infertur in fin. Carol. Ruin. consil. 224. col. 2. lib. 1. n. 4. Philip. Dec. in L. contractus, ff. de reg. jur. col. 5. versic. & notandum est, & consil. 153. col. 2. Francisc. Balb. in repetit. leg. celsus col. 28. versic. successive queritur, ff. de usucap. & in tract. de prescript. in parte 3. tertia principal. quest. 3. versic. & nota, quod possessio, Stephan. Bert. consil. 174. col. 1. lib. 2. Francisc. Rip. lib. 1. responsor. cap. 1. n. 88. Alciat. in L. alienatum in princip. ff. de verbor. obligat. Loaz. in repetit. L. filius familias, §. Divi, ff. de legat. 1. Chart. 15. versic. unum tamen, &c. Barbat. in cap. 2. de consuetud. column. antepenult. versic. sed dubito, utrum, &c. & consil. 8. col. 15. versic. & adduco lib. 2. Guid. Pap. decis. Delphin. 356. & consil. 192. in fin. Socin. & Jason. in utraque lect. in L. 1. §. si jussero venditorem col. 1. & 2. versic. quid tenendum, ff. de acquir. possession. idem Jason. in L. generaliter notabil. 1. eod. tit. lect. 2. & in L. quis ante post princip. eodem titul. lect. 2. & consil. 147. col. 8. versic. item per constitutum lib. 2. & consil. 148. col. 2. versic. item non est, lib. 4. Corn. consil. 89. col. 2. versic. cum itaque lib. 3. & consil. 183. col. 3. versic. nec obstat, si dicatur, eodem lib. 3. & eodem lib. consil. 216. col. 1. & eodemmet libro consil. 235. col. 2. versic. videamus itaque, & consil. 40. col. 3. versic. his tamen non obstantibus in fin. lib. 4.

Ita ut, licet certum sit, quod rei 7 duobus venditæ dominium acquiratur ei, cui res realiter tradita fuit,

& si iste, cui tradita fuit, sit secundus emptor, ut docent Gam. decis. 116. n. 1. & decis. 130. Castill. controuersiar. lib. 5. cap. 80. n. 12. & 25. & 44. Valasc. de privileg. pauper. quest. 23. à princ. Salas de empt. dub. 46. n. 2. in fin. Leon. Less. de iustit. lib. 1. cap. 21. dub. 20. per tot. Molin. de iustit. & jur. tract. 2. disput. 369. Valer. Regin. in prax. for. penitent. tom. 3. lib. 25. n. 364. Pinel. select. jur. interpretat. lib. 1. cap. 8. Benedict. Ægid. in L. ex hoc jure, ff. de iustit. & jur. p. 2. different. 4. n. 24. Rebell. de obligat. iustit. lib. 9. cap. 17. sect. 3. Petr. Barbosa. in rubric. ff. solut. matrimon. p. 2. n. 85. Valasc. consult. 172. n. 5. & de jur. emphyteutic. q. 14. n. 4. Cald. Perez. in L. si curatorem verb. prohiberis n. 14. & question. forens. lib. 1. quest. 23. n. 14. & in tractat. de emption. & vendition. cap. 26. n. 30. & 37. Cardin. Tusch. practic. conclus. verb. emptio conclus. 64. n. 1. & seqq. & conclus. 144. n. 1. Morl. in emptor. jur. p. 1. tit. 9. in prelude. n. 48. Gonzal. ad regul. 8. Cancelar. glos. 15. §. 1. n. 16. Cevall. commun. contr. commun. q. 756. n. 41. The-saur. question. forens. lib. 4. quest. 54. n. 1. Laxart. de decim. vendit. cap. 3. n. 9. Honded. conf. 51. n. 1. & 12. lib. 2. Pichard. ad princip. Inst. de emption. & vendit. n. 25. Caballin. in melliloq. jur. p. 1. melliloq. 124. Matienç. in L. 7. tit. 11. lib. 6. nov. recopilat. glos. 6. n. 24. Cast. in L. 74. Taur. verb. parte en ella post princip. Azeved. in L. 3. n. 60. tit. 3. lib. 5. nov. recopilat. & in L. 3. n. 8. tit. 8. lib. 8. nov. recopilat. Perez in

L. 2. glos. 1. versic. non obstat tit. 7. lib. 5. Ordinam. pagin. 189. Anton. Faber de errorib. pragmatic. dec. ad. 24. error. 10. Mozz. de contractib. in tract. de emption. & vendit. tit. de naturalib. emption. n. 33. & seqq. Barb. ad Ord. lib. 4. tit. 7. Gutierrez. de jurament. confirmat. p. 1. cap. 30. per tot. Fachin. controuersiar. jur. lib. 2. controu. 33. Gutierrez. etiam in L. nemo potest n. 40. ff. de legat. 1. & in §. sui n. 197. Instit. de hered. qualitat. & differ. Bunor. à sole loc. com. verb. dominium n. 4. & 8. & verb. emptio n. 11. Joan. Aurpach. lib. 2. epistolar. jurid. cap. 8. Menoch. consil. 84. n. 39. & cons. 122. n. 77. Bellacomb. commun. opinion. tom. 1. lib. 4. tit. 26. de contract. emption. n. 130. pag. 626. Decian. respons. 29. n. 70. vol. 2. Soar. commun. opinion. tom. 1. lib. 3. tit. 19. n. 7. pag. 417. Anton. Gabriel commun. opinion. lib. 3. tit. de empt. & vendit. concl. 2. Roderic. Xuar. alleg. 37. Cacher. decis. 133. n. 4. Marant. disput. 8. n. 22. Clar. in §. donatio. q. 133. n. 3. Girond. de gabell. p. 5. §. unic. n. 11. Covarruv. lib. 2. variar. cap. 19. n. 1. Anton. Gom. tom. 2. var. cap. 2. de empt. & vendit. n. 20. Palat. Rub. in rubric. de donation. inter vir. & uxor. §. 81. n. 11. versic. ad cuius, Tiraq. de privileg. p. caus. privileg. 107. & de jur. primogen. quest. 17. opinion. 12. Capic. decis. 182. Azor. Instit. mor. p. 3. lib. 8. cap. 18. Ursill. ad Afflic. decis. 328. n. 7. Socin. regul. 155. Joan. Gratian. regul. 471. Dias regul. 152. Alphan. collect. 189. Roman. singular. 382. Ferrar. cautell. 48. G.

rand. sing. 98. Hypolit. de Marfil. sing. 82. Tusch. verb. venditio singular. 4. L. quoties. Cod. de reivendication. ibi: Quoties duobus in solidum prædium jure distrabitur, manifesti juris est, eum, cui priori traditum est, in detinendo dominio esse potiorum, & in Hispania est L. 50. lit. 5. partit. 5. & L. 7. tit. 7. partit. 7. & in nostro Lusitania regno est Ordinatio lib. 4. tit. 7. per tot. & §. 2. ibi: E se o senbor da cousa a vendesse a alguem, e recebesse o prego, sem lha entregar, e despois a vendesse a outrem, e lha entregasse, recebendo delle o prego, ou havendo-se delle por pago, este segundo comprador será feito senbor della.

Quod etiam in donationibus procedit, ut, scilicet, una re duobus in solidum donata, ille prævaleat, cui res prius tradita fuit, *Jul. Clar. §. donatio. q. 23. n. 3. versic. ego vero, Cald. de empt. & vendit. cap. 34. n. 7. Mozz. de contractib. tit. de naturalib. emptio. n. 32. versic. amplia etiam, Less. de just. & jur. lib. 2. cap. 21. dub. 20. n. 140. Anton. Gabr. de emptio. & vendit. concl. 2. n. 8. Azor. Instit. moral. p. 3. lib. 8. cap. 18. q. 7. Cavalcan. Fivis. decis. 42. n. 31. p. 1. Hypol. sing. 82.*

Nisi sit donatio, vel venditio facta ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, vel aliis locis piis, quia tunc illico absque traditione transfertur dominium, ut est text. in L. ultim. Cod. de Sacros. Eccles. & docent *Mart. de jurisdic. p. 4. centur. 3. cap. 19. n. 5. & centur. 2. cas. 172. n. 1. Viv. tom. 1. commun. opinion. lib. 5. tit. 19. n. 7. pag. 417. Covarr.*

var. lib. 2. cap. 19. n. 2. versic. secundo deducitur, Molin. de justit. & jur. disput. 369. versic. quantum, Reginal. in prax. for. penitent. tom. 3. lib. 25. n. 364. Salas de emptio. dub. 49. n. 4. Rebell. de obligat. justit. lib. 9. q. 17. sect. 9. n. 23. Afflict. ad constitut. lib. 3. rubr. 31. §. ult. n. 9. Tirraquel. de retract. lignag. §. 1. glos. 2. n. 43. & de privileg. pia causa privileg. 107. Socin. regul. 148. fallent. 1. Anton. Gom. in L. 40. Taur. n. 16. versic. ex quo primo deducitur, & infertur, quod si vendatur res Ecclesie, & postea alteri, præferatur Ecclesia, licet actualiter sit facta traditio, &c. & tom. 2. var. cap. 2. n. 2. versic. nunc vero limita, & intellige, &c.

Vel nisi sit gratiosa à Principe facta donatio duobus, tunc enim, etiam si secundus donatarius possessionem prius realiter occupasset, præfertur primus donatarius, *Cabed. part. 2. decis. 30. n. 9. Angel. in L. officium n. 2. ff. de reivendic. Alex. cons. 3. n. 8. lib. 5. & cons. 11. n. 8. lib. 6. Dec. cons. 689. n. 2. Thom. Gramatic. decis. 59. n. 20. Roger. à Mota in L. traditionibus n. 13. Cod. de pact. Jason. in L. quoties, Cod. de reivendicat. n. 10. & in prælud. feudor. n. 73. Cassan. in consuet. Burg. rubr. 11. §. 3. n. 14. Guilhelm. Bened. in cap. Raynutius de testament. verb. adjecte impuberi n. 7. Gail. lib. 2. observat. 55. Covar. lib. 2. cap. 9. n. 9. variar. Mier. de maiorat. p. 1. q. 26. n. 13. 16. & 27. Hering. de fideijussor. cap. 27. n. 45. 53. & 300. Valasc. consult. 72. n. 1. Cald. consil. 28. n. 23. & de emptio. cap. 12.*

num. 50. Bernard. Grav. ad pract. Cam. Imper. lib. 2. concl. 55. Tiraq. de nobilitat. cap. 37. n. 56. & 57. Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 26. n. 130. vers. interpretatur, Narbon. ad L. 11. tit. 5. lib. 7. nov. recopil. glos. 7. num. 7. Burg. de Paz. conf. 25. n. 2. Aloys. Ricc. in collectan. decis. p. 2. collectan. 439. Brit. in 2. p. rubric. de locat. §. 4. Giurb. decis. 59. n. 12. Marilian. in L. quoties n. 117. cod. de reivindicat. Henriq. à Rosat. in tract. feudal. cap. 6. conclus. 10. sub liter. E. vers. certe, Alex. Raudens. respons. 1. n. 165. vol. 2. Anton. Faber in suo codic. Fabrian. tit. de probat. definition. 11. Mend. à Castr. in prax. part. 2. lib. 1. cap. 2. n. 58.

Vel nisi in prima venditione, aut donatione adsit pactum de non alienando, tunc enim præfertur primus emptor, seu donatarius, etsi secundo res tradita de facto sit, ut docent *Castill. controvers. quotid.* lib. 3. cap. 80. n. 24. vers. respondetur, & n. 25. Gutierrez. in L. nemo potest. ff. de legat. 1. n. 40. & 41. Cov. lib. 2. var. cap. 19. n. 7. Anton. Gom. var. tom. 2. cap. 2. n. 20. vers. limita quarto, Tiraq. de retract. convent. §. 3. glos. unic. n. 5. Morl. in empor. jur. tit. 9. in prelud. n. 49. Mencach. de success. creat. lib. 1. §. 10. n. 84. vers. secundo ex hoc.

Et sunt, qui dicunt, primum emptorem præferri in casu, quo secundus emptor particeps fraudis fuit, licet isti secundo, & non primo, res realiter tradita fuisset, ut sunt *Cald.*

Pereir. de emption. & vendition. cap. 26. num. 30. Cevall. commun. contr. commun. quest. 756. n. 48. & seqq. Rub. in rubr. de donat. inter vir. & uxor. §. 81. n. 11. *Castill. controvers. lib. 5. cap. 80. num. 24. vers. secundo, Gom. var. tom. 2. cap. 2. n. 2. vers. secundo principaliter, Honded. conf. 52. num. 2. vol. 1.*

Aut si primus alienationis titulus onerosus fuit, secundus verò lucrativus, tunc enim aliqui dicunt, etsi secundo ex titulo lucrativo realiter traditio rei fieret, nihilominus emptor, in quem titulus alienationis prior factus fuit onerosus, præferri debere, ut docent *Azor instit. mor. p. 3. lib. 2. cap. 8. q. 5. Palat. in rubric. de donat. inter vir. & uxor. §. 81. num. 12. Gom. var. dict. tom. 2. cap. 2. n. 20. vers. ex quo deducitur, Gabr. de empt. concl. 2. n. 32. Cov. dict. lib. 2. var. cap. 19. n. 5. in fin.*

Extra hos autem particulares, & exceptos casus, regula posita in principio hujus numeri adeo vera est, ut etiam procedat in emptione primâ jurata, quia, ut dicunt Doctores, adhuc præfertur emptorum ille, cui res prius tradita realiter fuit, etsi secundus iste emptor sit, *Cov. de sponsalib. p. 1. cap. 5. in princ. n. 9. & 12. & in cap. quanvis pactum de pactis p. 1. §. 4. n. 2. Gutierrez. de jurament. confirmator. p. 1. cap. 30. n. 4. Valasc. de privileg. pau. quest. 25. n. 4. Cardinal. Mantica. tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 3. n. 7. Petr. Barbos. in rubr. ff.*

lut. matrimon. p. 2. n. 85. Rebell. de obligat. justit. lib. 9. q. 17. sect. 3. n. 22. Molin. de justit. disput. 359. vers. octavum, Ludovic. de Torre de justit. disput. 59. dub. de injustit. empt. n. 3. vers. tertio, Cephal. conf. 41. lib. 1. Menoch. consil. 84. num. 29.

Ego autem, licet solus, novam in nostro regno observandam in casu emptionis secundæ juratæ juramento promissorio opinionem constituo ex *Ordin. lib. 4. tit. 73.* quæ annullat, irritatque, & in nihilum reddit quoscumque contractus, cujuscumque naturæ sint, celebratos juramento promissorio actos inter sæculares; & ex hac ratione dico, quod si venditor emptionem juratam secundo emptori faceret, & illi realiter rem traderet, prima vero venditio non jurata fuisset, debet primus emptor præferri, non obstante, quod secundo emptori res tradita sit, cum venditio secunda nullius sit momenti, & tamquam facta non esset; & ita ex eodem capite eandem conclusionem firmo de prima venditione promissorio juramento firmata, & primo emptori ex illa venditione re tradita, quia nihilominus secundus emptor ex venditione non jurata præferri debet, cum venditio jurata, vel prima sit, vel secunda, nullius momenti sit, & in quocumque istorum casu dici potest, quod non duæ venditiones, sed una tantum facta fuit.

Extra vero casus juratæ venditionis illius emptoris, cui prius res tradita est, vera adeo est regula il-

la, ut etiam procedat in re duobus in solidum emphyteuticata, ille præferatur, cui prius res tradita fuit, *Valasc. de jur. emphyteut. q. 14. n. 7. Gam. decis. 116. ubi Flores de Mena in addition. Cald. de resolut. emphyteus. cap. 10. n. 32. & seq. & de potestat. eligend. cap. 6. n. 22. Castell. lib. 5. cap. 80. n. 44. Tiraq. de constit. limit. 3. à princip. Grav. in pract. Camer. Imper. lib. 2. concl. 152.*

& in locatione etiam procedere, præferri illum, cui res duobus locata tradita prius fuit, dicunt *Flor. de Mena in addit ad Gam. decis. 130. Cornel. Benincas. de paupertat. spec. 6. in contractib. n. 4. Valasc. de privileg. pauper. quæst. 23. n. 7. Carot. de locat. & conduct. tit. de location. duob. fact. p. 4. n. 5. Cota in memorialib. verb. locatio vers. tamen adde, pag. 556. Gregor. Lop. in L. 50. verb. dos vezes tit. 5. partit. 5. Gom. tom. 2. var. cap. 20. vers. secundo principaliter, Urfill. ad Afflict. decis. 238. Covar. variar. lib. 2. cap. 16. n. 8. Valasc. de jur. emphyteut. quæst. 14. n. 7. Rebell. de obligation. just. p. 2. lib. 1. q. 8. n. 17. & lib. 9. q. 17. sect. 3. n. 22. Ricc. collectan. 439. vers. 2. Giurb. decis. 59. n. 4. Molin. disp. 369. n. 6. Mart. in vot. decisiv. vot. 25. n. 12. Muta decis. 35. num. 11. Anton. Fab. de errorib. pragmatic. decad. 24. error. 10. n. 24. & 25.*

Licet contrarium, nempe, re duobus locata, præferri primum conductorem, etsi secundo realiter tradita sit res locata, dicunt *Cardos. in prax. verb. emptio num.*

17. in med. ibi: Primus conductor præfertur secundo, quanvis locator secundo traderet rem, & verb. locatio n. 29. vers. si dominus rem duobus separatim locaverit, &c. & verb. lex n. 32. Gam. decis. 130. n. 1. Cevall. commun. contr. commun. q. 756. n. 52. Cardin. Tusch. practicar. concl. verb. locatio concl. 429. n. 2. Mozz. de contract. tit. de natural. location. n. 11. sub tract. de locat. & conduct.
- 8 Hæc omnia, inquam, licet ita procedunt, & vera sit regula numero antecedenti in principio posita, præferri duorum emptorum illum, etsi secundum, cui prius res tradita realiter fuit, attamen, si in prima venditione adfuit clausula constituti, licet res realiter traderetur, præfertur primus emptor, ut docent Roland. à Valle cons. 19. à num. 19. Tiraquel. de clausul. constitut. p. 1. num. 21. Cancer. part. 1. var. resolut. tit. de donation. n. 13. Castill. quotid. controvers. lib. 5. cap. 80. n. 24. Bernard. regul. 229. Viv. tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit. 1. de acquirend. possess. n. 67. pag. 206. Fontan. de pact. claus. 3. glos. 12. n. 130. Gartian. regul. 471. n. 1. Gom. tom. 2. var. cap. 2. n. 20. vers. quarto principaliter, & in L. 45. Taur. n. 22. Brunor à Sole in locis commun. verb. dominium n. 4. Cota in mememorable lib. verb. possessio pag. 695. Anton. Gabr. de empt. & vendit conclus. 2. n. 19. Gutierrez. de jurament. confirm. p. 1. cap. 30. n. 5. Cald. Pereira. de potestat. eligend. cap. 8. n. 4. & de resolut. emphyt. cap. 10. n. 32. Thesaur. quest. forens. lib. 4. cap. 64. n. 3. Donat. à Fina tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 26. de contrahend. empt. n. 65. pag. 621. Cachéran. decis. 36. n. 1. Menoch. consil. 1153. n. 62. lib. 12. Jason. in L. ultim. cod. de Sacrosanct. Eccles. col. penult. vers. existis verificatur, & drad. consil. 114. Bart. cons. 74. Bald. in rubric. cod. de contrahend. empt. & vendit. q. 16. & cons. 198. col. 1. vers. quarto inspiciendum lib. 1. & consil. 466. lib. 5. & consil. 430. eodem lib. & cons. 414. lib. 2. & cons. 369. venditor constituit lib. 5. Alb. in rubric. cod. de donat col. 1. & 2. & in L. quod meo in princip. ff. de acquirend. possess. Sign. cons. 217. quod incipit, factum sic se habet, quidam nomine Titius col. 5. vers. venio ad primum, Angel. consil 106. & cons. 167. in fin. & cons. 387. post princip. Ant. in cap. cum venisset col. 3. vers. & nota, quod si aliquis de restitut. spoliat. & in cap. 2. de consuetud. col. 3. vers. ideo est per hoc, & ibi Panormitan. col. ult. vers. quantum exemplum, & idem Panormitan. cons. 91. col. penult. vers. ex his satis lib. 1. Paul. Castrens. cons. 95. visis actis lib. 2. Alex. cons. 14. circa primum ad fin. lib. 1. & cons. 25. viso testamento, col. ultim. lib. 3. cons. 156. lib. 7. & cons. 92. viso opportune col. 2. vers. fortifico lib. 5. & consil. 228. ponderatis col. 1. lib. 6. & cons. 78. in causa ad fin. lib. 7. Franc. Cur. senior cens. 32. Titius col. 4. Frigisc. Aretin. in L. quod meo in princip. col. 2. vers. reperitur, & ff. de acquirend. possess. Joan. Barb. in

viator. jur. tit. de emption. & condition. col. 9. vers. sed pone, quod auditor, Vital. Camb. in tract. clausula. in clausula constituti, col. ultim. Barbat. cons. 8. sapienter doctissimus col. 15. vers. adduco quod voluit lib. 2. Marian. cons. 18. proinde ad. col. 10. vers. ulterius & ejus illis, Socin. cons. 53. in presenti in fin. lib. 1. & cons. 230. presentis col. penult. vers. nec refert lib. 2. & cons. 231. lib. 4. Hipolit. de Marcellis in L. qui duobus limitat. 3. ff. ad leg. Cornel. de falsar. & singular. 82. limitat. 3. Francisc. Rip. lib. 3. responsor. cap. 8. in caus. Quintelle in princip. Thomas Ferrar. in cautel. 48. Siquis vendit col. 2. vers. primum, Ferdinand. Loaz. in repetit. L. filius familias §. Divi col. 3. vers. unum tamen ff. de legat. 1. Ludov. Gozad. consil. 14. primo facit col. 1. n. 5. & cons. 24. col. ult. & cons. 27. videtur prima facie col. penult. vers. Tertio nec etiam, & consil. 55. queritur cum facta fuerit post princip. Mar. Socin. junior cons. 18. viso themate post princip. lib. 4. Marc. Mant, cons. 256. viso processu mihi transmissio col. 2. n. 11. & seqq. Guid. Pap. decis. delphin. 12. an dicta curia, Jas. cons. 92. acti presentis contingentia col. 4. vers. sexto ad idem lib. 1. & cons. 6. exhibentur col. 8. & vers. videtur ergo lib. 3. Fabian. in tract. de emption. & vendit. quest. 10. ultim. in princip. col. 2. Philip. Dec. in L. tractus col. 6. vers. ex dictis in tract. ff. de regul. jur. & cons. 226. 1. & cons. 239. Primo col. 5. n. 1. & responsum, & cons. 247.

Tom. I.

in causa magnifici Baronis col. 1. & cons. 251. in causa magnifica dominae col. 3. vers. Tertio principaliter, & cons. 301. an & quando cessionarius col. 3. n. 9. & cons. 432. cum sit col. 1. Carol. Ruin. cons. 53. post princip. lib. 1. & cons. 81. prima donatio col. 2. n. 6. eodem lib. 1. & cons. 177. visis, & intellectis col. 2. n. 3. & cons. 7. primo videndum est col. 6. n. 16. lib. 3. Stephan. Ber. cons. 107. col. 1. lib. 2. & cons. 278. ante fin. lib. 3. & cons. 304. donatio per tot. eodem lib. 3. & cons. 319. si tempore in eodem lib. 3. Matth. de Afflict. in cap. 1. §. si facta col. 2. verso item quero tit. si de feud. fuerit controu. inter domin. & agn. & in cap. 1. col. 1. n. 5. tit. quid juris sit, si post alien. feud. vas. rec. Corn. cons. 8. circa primum col. 2. vers. tamen his non obstantibus, & col. sequent. vers. ex quibus patet lib. 2. & cons. 215. videtur col. 2. vers. in super lib. 4.

Quod ita procedit, ut etiam si contractus conditionalis sit, habeat etiam tunc effectum suum constituti clausula; quia licet vulgo dicatur, clausulam constituti effectum non operari, dum conditio non verificatur, & ita in casu condicionali neque dominium, neque possessionem transferre, ut docent Posth. decis. 620. n. 3. & 4. Garciar. patrocini. 3. n. 6. Oldrad. cons. 139. Alex. cons. 153. n. 3. lib. 6. Dec. consil. 247. & in L. contractus n. 23. ff. de regul. jur. Gabr. consil. 51. n. 7. & 8. lib. 1. Tiraq. de jur. constitut. p. 2. ampliat. 15. & 17. & p. 3. limit. 7. n. 17. Gozad. cons.

X

28.

28. Dec. conf. 1. n. 60. lib. 3. & conf. 3. n. 68. lib. 4. Alciat. conf. 256. n. 17. Ruin. conf. 136. num. 2. lib. 2. Card. Tusch. pract. conclus. vol. 2. liter. C. conclus. 789. n. 9. & 10. Fontan. de pract. claus. 4. glos. 3. n. 19. Anton. Faber in L. 7. Cod. tit. 7. diffinit. 27. in princip. Menoch. consil. 663. n. 13. & 14. lib. 7. Osasc. decis. 34. num. 1. Mandel. conf. 367. n. 4. Honded. consil. 23. n. 24. & conf. 84. n. 30. lib. 1. Natt. conf. 188. n. 1. Crot. consil. 12. n. 21. Bolognet. conf. 6. n. 5. Magon. decis. 32. num. 34. & 35. in Lucens. Surd. decis. 157. n. 5. & conf. 365. n. 7. & conf. 369. n. 34. & conf. 372. n. 7. Gratian. decis. 191. n. 5.

Attamen diversitatem dari, notandum est, inter casum, in quo contractus, cui adjungitur constitutum, est conditionalis in se, non autem conditionale est ipsum constitutum; & in casu, quo & ipsum constitutum conditionale est, in hoc enim casu, in quo conditionale est constitutum, nullum, dum pendet conditio, effectum operatur dicta clausula; & hic est casus, in quo debet intelligi conclusio proxime posita; si autem constitutum non est conditionale, sed pure dictum, licet contractus, cui adjicitur, conditionalis sit, nihilominus effectum suum operatur ipsa clausula, veram, & realem transferendo possessionem, ut bene post alios docet Anton. de Amat. variar. resolution. part. 2. resolut. 62. n. 2. ibi: Verius est, in constituto puro per verba presentis temporis, quamvis adjecto super conditionali, & suspensivo contractu, absolute suum ef-

fectum operari, non expectato conditionis eventus; nam cum possessio, ejusque traditio, quamvis per actum fictum, sit quid facti, sufficit, quod per constitutum tradatur, quia contractus potest esse conditionalis, & traditio pura, cum quid facti sit: & n. 3. ibi: Verior est opinio, quod constitutum adjectum in contractu conditionali illico effectum operetur ad translationem dominii, & possessionis, & n. 4. ibi: Comprobatur tertio, quia ad translationem suspendendam oportet, conditionem apponi clausula ipsi constituti, secus si contractui, & num. 5. & n. 6. ibi: Quinto, quia constitutum purum per verba presentis temporis formatum, etiam quod contractui conditionali adjiciatur, non ideo conditionale efficitur constitutum, sed illico transfertur possessio, & suum traditionis effectum operatur. & n. 7. & ita dicunt Caroc. de j. 3. n. 7. & 10. Cavalcan. de tu n. 260. Surd. conf. 221. n. 55. Ant. lan. decis. 4. n. 92. 93. 94. & 95. Osasc. decis. 34. Rot. Perus. in definition. impress. post volum. 2. consilior. Turret. n. 12. & 13. Malvas. consil. 99. Fab. conf. 48. vol. 2. Burg. de laudim. p. 2. inspect. 16. n. 23. Viv. opinion. 623. Bolognet. conf. 6. n. 64. & conf. 7. n. 101. Gut. quest. 65. lib. 4. Sforza conf. 22. Natta conf. 453. n. 9. Cæphal. conf. 147. n. 4. Jason. conf. 147. n. 42. lib. ex L. 8. ff. de jur. dot. ibi: Sed hoc evidenter actum fuerit, & agi, ut statim sponsi fiant; & nisi missa quæ

quæ fuerint, reddantur: ex quo textu deducitur conclusio, conditionem contractus non impedire possessionis translationem, si id expresse non agitur; & postea si conditio non verificetur, reddatur res, interim verò, dum conditio pendet, transferri possessionem.

9 Ex quibus ad nostri controversiam casus manet probatum, quòd dominium, & possessio transit in donatarium ex clausula constituti eodem modo ac si res donata illi traderetur; ita taliter, ut, licet certum sit, hæredem ostendentē testamentum neque vitiatum, neque abolitum, in quo hæres institutus est, debeat absque mora, & non obstante, quòd aliquis dicat, jus in proprietate habere, illique competere, in possessionem mitti omnium bonorum, quæ vel cum titulo, vel sine titulo, vel jure, vel facto possidebat testator tempore obitus, & tamquam iste, possessionem hæredem continuare, si alius, vivo testatore, non possidebat, sed imò testator ipse possessionem occupabat, .L. final. cod. de edict. Div. Adrian. tollend. & L. 2. cod. eodem titulo ibi: *Quavis quis se filium defuncti præteritum esse alleget, aut falsum, vel inofficiosum testamentum, seu alio vitio subjectum, vel servus defunctus esse dicatur; tamen scriptis hæres in possessionem mitti solet.* & verba dictæ legis final. sunt ibi: *Sancimus, ut si quis ex assè, vel ex parte institutus,*
Tom. I.

competenti iudici testamentum ostenderit non cancellatum, neque abolitum, neque ex quacumque suæ formæ parte vitiatum, sed quod in primà figura sine omni vituperatione appareat, & depositionibus testium legitimi numeri vallatum sit, mittatur quidam in possessionem earum rerum, quæ testatoris mortis tempore fuerunt.

Ita docent Mend. à Castr. p. 2. lib. 4. cap. 10. §. 3. n. 25. vers. per hoc interdictum avocat actor habilitatus hæres defuncti possessionem, &c. Plot. de in litem jurand. §. 3. n. 40. vers. & in isto iudicio possessorii summarii, ubi agitur coram iudice, &c. iudex summarie se informabit, quis sit scriptus hæres in ultimo testamento non cancellato, nec abolito, & illum mittet in possessionem bonorum, quæ possidebat defunctus tempore mortis, etiamsi dicerentur bona non fuisse defuncti, &c. Amat. variar. resol. part. 1. resolut. 39. num. 87. vers. Sed in hæredem scriptum, &c. Giurb. in consuetud. Messan. cap. 5. glos. 6. n. 21. vers. cæterum ad ineffrenatam eorum audaciam comprimendam, qui morientium bona contra justam eorum mentem præoccupare ausi fuerint in grave nimis hæredum damnum, & præjudicium, &c. Peg. tom. 4. ad Ordinatio. lib. 1. tit. 50. cap. 11. n. 430. vers. possessio bonorum ex edicto divi Adriani deferitur hæredi scripto, quando ostenditur testamentum, &c. & tom. 1. forens. cap. 6. n. 11. vers. ex quo fit hæredem, &c. Castill. quotidianar. controvers. lib. 3. cap. 24. num.

num. 58. vers. secundo deinde, & princ. observandum, atque constituendum est, ejusdem legis finalis remedium competere, nedum cum possessio rerum est vacua, sed etiam cum occupata est, & res possidentur ab alio, &c. Anton. Gom. in. L. 45. Taur. num. 134. in med. vers. pro cuius declaratione præsuppono, quod si heres sit institutus, & scriptus in aliquo testamento suâ formâ, & figura solemni non cancellato, nec in aliqua substantiali parte suspecto, potest virtute ejus petere à iudice, ut mitatur in possessionem omnium rerum, quæ fuerunt apud testatorem tempore mortis, &c. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 13. n. 44. vers. cum enim remedium, quod ex leg. fin. cod. de edict. Div. Adrian. tollend. pro consequenda hereditatis possessione, non detur nisi heredi scripto, &c. Argel. de legitim. contradictor. quæst. 7. n. 8. & seqq. & n. 80 vers. & locum habet etiam contra eum, qui possidet cum titulo quaesito post mortem testatoris, &c. Possib. resolut. civil. 128. n. 81. vers. locum habet etiam contra eum, qui post mortem testatoris titulum, & possessionem obtinuit, &c. Valasc. consult. 126. n. 19. vers. sed videmus, filio hærede instituto in testamento solemni, &c.

Cohærent, atque etiam ita docent Gregor. Lop. in L. 2. tit. 14. partit. 6. verb. carta de testamento, Gozadin. cons. 21. n. 15. Valasc. consult. 191. iterum, n. 11. Bartol. in dict. L. fin. cod. de edict. Div. Adrian. tollend. n. 5. & n. 16. & 20.

Bald. n. 25. & 27. 43. & 49. Paul. de Castr. col. 6. Alex. n. 27. Dec. n. 41. Mantua n. 164. lectur. 1. Zuccard. n. 339. Menoch. de adpiscend. possess. remed. 4. num. 592. Joan. Franc. de Ponte consil. 20. n. 1. Hypolit. cons. 585. n. 35. lib. 5. Bald. cons. 330. n. 1. vol. 1. Mates. singular. 100. n. 92. Covarruv. 2. var. cap. 5. n. 6. Ricc. collect. 1244. Cost. cons. 23. & subsidiar. remed. 80. n. 2. Simon de Prætis de interpret. ultim. volunt. lib. 5. interpret. 2. dub. 1. n. 123. Turret. cons. 63. n. 3. lib. 3. Raud. de analog. cap. 14. Ber. cons. 56. n. 23. vol. 1. Milan. decis. 3. n. 61. lib. 1. Bolognet. cons. 7. n. 58. Spin. de testament. cap. 18. Gab. de fideicomis. q. 5. Cancer. post prim. part. variar. in respons. n. 15. Pont. cons. 1. Chirroch. disceptat. 2. n. 37. & disceptat. 11. n. 17. & 18. Merlin. de legitim. lib. 5. tit. 4. q. 3. Ramon. cons. 79. Salgad. in Centur. decis. ad labyrinth. decis. 76. & de protect. reg. p. 3. cap. 12. Thomat. decis. 68. Aug. Barbos. vot. 11. Paz de tenut. cap. 26. Mier. de mayorat. p. 3. quæst. 15. 16. & 17. Roderig. de execution. cap. 1. art. 3. n. 14. Cappic. Latr. decis. 14. Farin. ultim. volunt. repert. q. 68. & 69. Posth. de manutent. decis. 57. n. 81. & decis. 179. n. 8. & decis. 418. n. 4. Burat. decis. 201. & 881. Bucasar. cons. 58. n. 23. Fulg. de jur. emphyt. tit. 9. de divers. q. 6. Post. contr. 12. & controuv. 498. n. 23. & contr. 426. n. 25. & 60. Fusar. cons. 105. n. 64. 65. & 68. & cons. 196. 197. 198. 199. & 200. Cyriac. for. controuv. 12. & decis. 1. & 2. Surd. cons. 263.

263. & 267. Gratian. for. cap. 47. Peregrin. de fideicommiss. art. 48. per tot. Guttierr. pract. lib. 1. q. 79. & 80. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 13. Burg. de Paz. consil. 39. Bellon. consil. 19. & 35. Ansaldo. cons. 117. n. 97. Galeot. tom. 1. contr. 10. 6. & controu. 9. n. 11. & contr. 37. n. 30. & controu. 25. n. 1. Latr. cons. 77. n. 3. & 16. Caren. resol. 53. n. 15. Bell. de jur. accrescend. cap. 7. q. 9. n. 52. Reynos. observ. 55. n. 8. & 13. Mart. de succession. legal. p. 4. q. 6. art. 1. Altograd. cons. 74. n. 35. Joseph. Altogr. controvers. 18. Olea de cession. jur. & tit. 6. q. 5. n. 16. & 17. Themud. decis. 24. Carlev. de judic. lib. 1. tit. 3. disput. 5. n. 14. & 22. Roland. cons. 78. n. 12. lib. 3. Parlador. rer. quotidian. lib. 2. cap. 5. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 3. liter. F. concl. 267. & 268. fol. mib. 822. & eodem tom. 3. lit. E. concl. 409. fol. 345. & tom. 4. lit. H. concl. 35. fol. 224. & tom. 5. liter. L. concl. 287. fol. 309. & concl. 238. fol. 312. 313. Sebastian. Nov. selectar. jur. ad titul. cod. de edict. Div. Adrian. tollend. fol. mib. 274. Alex. Trentacinq. variar. resolution. 11. fol. mib. 195. Jeronim. de Cevall. commun. contr. commun. q. 10. n. 6. Ludovic. Cassanat. cons. 29. n. 17. & 18. Jacob. Valdes. in addition. ad Roderic. Suar. in L. quoniam in prioribus §. 7. notabil. 4. fol. 106. & fol. 96. n. 10. & 15. Jason. cons. 146. lib. 4. Anton. Faber. in suo codic. Fabrian. titul. de edict. Div. Adrian. tollend. definitior. 1. ex fol. mibi 679. Joan. Vin-

cent. Honded. consil. 64. n. 3. & 56. lib. 1. Angel. Matheac. de legat. & fideicommiss. lib. 4. cap. 1. per tot. Joan. Francisc. cons. 21. & 22. Joan. Dauth. in commentar. de testament. rubric. de mater. testamentor. circa quam limitat. 24. n. 68. Sfort. Odd. consil. 22. per tot. Cornazan. decis. 195. n. 1. & seqq. Spin. de testament. glos. 34. principal. de apertur. testament. per totam, Petr. Surd. iterum cons. 16. n. 3. & consil. 73. n. 28. lib. 1. & decis. 333. per totam, Caesar. Barr. decis. Bonon. 46. n. 41. & seqq. Andr. Fachin. controversiar. jur. lib. 4. cap. 22. & consil. 81. lib. 2. & cons. 91. & 93. lib. 3. & eodem lib. cons. 96. & 97. Hugo Donel. ad titul. codic. de edict. Div. Adrian. tollend. fol. 467. & sequent. usq. ad fol. 474. Fichard. 6. Syntagm. tit. 22. Marc. Anton. Peregr. de fideicommiss. artic. 48. per tot. Alphons. Azeved. in L. 3. tit. 13. lib. 4. nov. recopilat. Andr. Rauctib. quest. 15. 16. & 17. p. 1. Gerard. singular. 23. Francisc. Viv. decis. 409. lib. 3. & decis. 516. lib. 4. Vulv. Pac. cons. 143. Sylvest. Aldobrandin. cons. 32. n. 44. & 45. Joan. Botta cons. 45. n. 1. 2. & 20. & sequent. Joan. Garcia de expens. & meliorat. cap. 6. n. 19. Joan. Gut. in §. sui Institut. de hered. qualitat. & different. n. 72. & seqq. usque ad n. 77. Joseph. Ludovic. decis. Perusin. 47. p. 1. & decis. 69. p. 2. Verald. decis. 178. & decis. 317. p. 3. Dec. consil. 424. proponitur, & in cons. 498. viso casu, Joan. Sichard. in d. leg. final. cod. de edict. Div. Adrian. tollend. Jacob. Cujac. in paratitla ad dict.

dict. titul. cod. de edict. Div. Adrian. tollend. Petr. Paul. Paris. cons. 81. n. 21. lib. 2. & cons. 19. n. 11. & seqq. eodem lib. 2. & cons. 28. n. 45. eodem libro, & consil. 54. n. 1. & sequent. & cons. 53. n. 14. & 103. lib. 3. & cons. 111. n. 7. lib. 4. Roland. à Valle cons. 1. per tot. vol. 1. & cons. 48. vol. 4. Tobias Non. cons. 80. n. 11. & seq. Natta cons. 352. lib. 3. Menoch. iterum de arbitrar. jud. lib. 1. q. 32. & consil. 116. num. 54. & cons. 180. n. 32. & 33. lib. 2. & cons. 443. n. 21. lib. 5. Malvas. consil. 2. per tot. & cons. 32. & cons. 54. n. 4. lib. 1. Ber. iterum consil. 54. per tot. & cons. 60. lib. 2. & cons. 62. n. 17. & seqq. lib. 3. & question. 44. & 91. Mirand. de adipisc. possess. n. 1. & seqq. Jeronym. Gratus cons. 140. per tot. lib. 1. Tiber. Decian. consil. 17. n. 1. 19. 27. & 32. lib. 4. & cons. 29. n. 93. lib. 2. & cons. 21. n. 50. lib. 5. cons. 74. n. 1. 4. 7. 8. 10. & sequent. eodem lib. 5. & cons. 41. n. 46. lib. 3. Curt. jun. cons. 284. lib. 3. Ferrar. in prax. tit. de form. libell. quo petit. hered. ex testament. glos. possideant, & glos. non abolitum, Afflict. decis. 119. Nevisan. cons. 56. & cons. 80. n. 31. & seqq. Boer. decis. 156. per tot. Guid. Pap. decis. 132. 206. 362. 473. Rip. in respons. final. Priusquam discutiatur, Comens. consil. 43. Joan. Cephal. cons. 4. & cons. 30. lib. 1. & cons. 402. lib. 3. Marcabrun. consil. 62. n. 27. & seq. & cons. 76. n. 2. & cons. 95. Hipolit. singular. 349. Fab. de Anna consil. 20. Pellonus cons. 19. n. 13. & cons. 35. Petr. Pech. de testament. conjug. lib. 2. cap. 11. n. 5. & seqq. Frocatul. in Necyomant. jur. dialog. 22. Ferret. cons. 1. n. 4. & seqq. Alciat. disputation. lib. 3. cap. 6. Anton. August. emendation. lib. 1. cap. 4. Anton. Gabriel commun. conclus. lib. 4. de fideicommiss. conclus. 5. Bertazol. consil. 52. Jeronym. Gal. cons. 45. n. 23. & seqq. lib. 2. Jacob. Philip. Port. regul. lib. 4. concl. 30. Octavian. Cacheran. decis. Pedemontan. 34. per tot. & decis. 47. Ofasc. decis. 23. & 32. Franc. Burfat. cons. 129. n. 45. lib. 2. & cons. 234. n. 19. & seqq. lib. 3. & cons. 349. lib. 4. Anguissol. cons. 22. n. 33. & seqq. lib. 3. Alfan. collectan. 213. fol. 67. Gramatic. cons. 2. & cons. 54. & cons. 135. in Civilib. Francisc. de March. q. 213. p. 3. Franc. Menald. cons. 75. Joan. de Amic. cons. 48. & cons. 63. Vincent. de Franch. decis. 204. n. 14. & seqq. Cesar. de Ursill. in decis. 11. Francisc. Pers. miscellan. question. 8. Vincent. Caroc. de deposit. n. 1. & seq. fol. mih. 270. Jacob. Mand. cons. 771. n. 46. Sebastian. de Medic. in tractat. de acquirend. & conservand. rer. domin. glos. 1. n. 162. 187. & seqq. Francisc. Becc. cons. 3. n. 1. & 13. & consil. 107. n. 1. & 5. Rot. Bon. decis. 83. Marc. Mant. in glosar. jur. clas. 4. cap. 9. Franc. Mil. decis. 12. Fran. Viv. decis. 409. lib. 3. Villalob. in arar. commun. opin. liter. P. n. 122. Borgnin. decis. 45. in addit. p. 1. & decis. 20. per tot. & decis. 21. n. 73. p. 3. & decis. 5. n. 29. decis. 6. & per tot. p. 4. Ri valid. conf. 69. lib. 1. & cons. 8 35. eodem lib. 1. &

I. & cons. 585. lib. 5. Contard. in repetit. L. 1. cod. si de momentan. possess. n. 96. & seqq. Mencach. de success. creat. lib. 3. §. 21. limitat. 7. n. 112. Achilles Personalis de adipiscend. possession. n. 1. usque ad numer. 449. Corn. cons. 172. n. 10. & seqq. lib. 2. Qui Doctores sunt In numero plures centum, & quinquaginta, & omnes ita dicunt conclusionem suprapositam, nempe hæredem scriptum, & in testamento nominatum debere absque mora in possessionem mitti bonorum omnium, quæ testator tempore mortis possidebat, non obstante, quod aliquis dicat bona ad se pertinere.

10 Licet autem hoc, ut dico, verum sit, attamen si testator in vita bona aliqua cuilibet donavit cum clausula constituti, etiamsi de facto talia bona apud testatorem tempore mortis ejus essent, non potest scriptus hæres in eorum possessionem immitti, vel ingredi, & donatarius legitimus est hæredi contradictor, ut docent *Cutel. de donation. p. 2. discurs. 1 special. 32. n. 17. ibi: Hæc ampliatur multum notabiliter, ut procedant in judicio possessorio manutenendæ ex statuto continuante possessionem, nam donatarius ex ista pollicitatione, vel privata scriptura, in concursu hæredis petentis, se manuteneri, debet præferri, ac obtinere, non obstante, quod ei objiciatur, obscuram esse actionem suam per verba L. fin. cod. lat. Dio. Adrian. Noguierol allegat 25. n. 206. vers. Tertio comprobatur ex eo, quod est legitimus*

contradictor. &c. per tot. numer. Peg. tom. 1. forens. cap. 6. n. 3. vers. & ideo possessor ex clausula constituti legitimus contradictor dicitur, & impedit hæredi missionem possessionis in bonis donatis, seu translatis per clausulam constituti, &c. Castill. quotid. controvers. lib. 3. cap. 24 n. 106. vers. recte quidem atque in facti contingentia probavit, quod donatio inter vivos, &c. Argel. de legitim. contradictor. quæst. 6. art. 1. in addition. n. 1. vers. additus est casus, cum donatio est inter vivos simplex, pura, facta præsentis, & acceptanti, fuit que à principio irrevocabilis per traditionem virtute constituti, fuit jus in personam donatarii radicatum, & dominium acquisitum, ejusque hæredi (qui casus fortior est) suffragatur possessio virtute constituti ad manutentionis, ex quo etiam donatrix se constituit possidere pro hæredibus donatarie, continuatur in eos possessio, mortua donataria, unde sequitur, quod hæredibus donatricis hæredes donatarie habeant potiora jura in bonis donatis pro manutenenda, &c. & n. 10. vers. amplia, si defunctus titulum concedens, se constituisse nomine ejus possidere, cui titulum concessit, nam ex clausula constituti vera possessio transfertur, &c. & n. 5. vers. Tertio, quia deficiunt in hærede requisita pro obtinendo hujusmodi beneficio, nimirum possessio defuncti tempore mortis, &c. & n. 1.

Idem Argel. de legitim. contradictor. quæst. 4. artic. 1. n. 27. vers.

ampliatur, ut non solum locum habeat prædicta determinatio, quando contradictor plene possessionem, vivente testatore, fuerat constitutus, ita ut rem penes se detineret, verum etiam quando testator nomine illius constituerat se possidere, possidens enim vi hujus constituti est legitimus contradictor adversus heredem petentem immiſſionem. Quod probatur primo, quia tale constitutum operatur translationem totius possessionis, quæ penes constituentem erat, quamobrem, cum hujusmodi beneficium competat pro bonis tantum à testatore possessis, ut apertè ex textu nostro colligitur, sentiunt quæ omnes ominino intrepreses, sequitur, prohibis bonis non competere, quorum possessio per constitutum fuerat in alium translata. Confirmatur, quia per tale constitutum dicitur possessio translata ad quoscunque effectus, &c.

Idem Argel. in alio tractat. de acquirenda possess. quest. 3. artic. 15. n. 31. ibi: Quam obrem, cum constitutario competat immiſſio, & inclusio unius, sit alterius exclusio, consequens est, ut heredi negetur immiſſio, & n. 30. ibi: Unde fit, ut donatarius ratione civilis possessionis non solum potest prætere tendere mentionem adversus intentantem hujus legis beneficium, & ita immiſſionem impedire; verum etiam propria auctoritate possessionem naturalem consequi, & ita, concurrento cum herede, eum excludere, & n. 29. ibi: Ideo constitutarius possidens potest immiſſionem heredis impedire, nam cum semel per constitutum

fuit possessio obtenta, non extinguitur morte constituentis quoad constitutarium, is enim possessionem obtentam, mediante constituto, retinet, non obstante morte constituentis.

Fontanel. de pact. nuptial. tom. 1. clausul. 4. glos. 27. n. 29. & ibi: Hæc est, per quam vigore constituti licet constitutario intentare remedia possessoria, veluti interdictum uti possidetis contra turbantem, vel recuperande contra spoliante, Men... hæc est, quæ facit, ut noster donatarius, constitutarius cum sit, in vim clausulæ prædictæ præferatur post mortem donatorum eorum heredibus in interdicto retinendæ possessionis, Cutel. de donat. iterum p. 2. special. 17. n. 46. ibi: Unde si per donationem ex constituto in eam adjecto possessio translata fuisset in donatarium, ipse foret usque manutenendus, & n. 52. Giurb. de feud. cap. 118. §. 2. glos. 9. n. 38. ibi: Imo præfertur ipse constituentis heredi, in quem non potuit defunctus possessionem transferre, quam mortis tempore non habebat, in eum ex constituto jam translata.

Anton. Faber in suo Codic. Fabrian. lib. 7. tit. 7. de acquirend. hereditat. definit. 38. ibi: Si Mævius, &c. possessionis controversiam tibi facere velit imploranti clausulam constituti, non est audiendus, quia non potuit defunctus transferre in heredem possessionem, quam mortis tempore non habuit, jam scilicet in te translata per clausulam constituti: Ita Senatus in causa Nicolai Guivisani, & Petri de Pogg. 26. Mar-

Martii ann. 1597. & definitione 39. n. 7. ibi: *Senatus noster magis probat, ut neque constituentis, neque constitutarii morte finiatur possessio, quæ per constitutum finita fuerat, non magis quàm si per realem, & actualem traditionē acquisita fuisset, adeo ut placeat, non minus hæredi constitutarii, quàm ipsi constitutario competere interdictum retinendæ possessionis, nec minus adversus hæredem constituentis, quàm adversus constituentem, & n. 10. ibi: Cum placeat, per clausulam istam transferri non modo civilem, & fictam, sed etiam naturalem, realem, veram, & actualem possessionem, perinde atque per traditionem, &c. & lib. 8. tit. 4. definition. 6. per tot. ibi: In interdicto retinendæ possessionis præferendus est hæredi donatarius, (sive inter vivos, sive mortis causâ donatam sit) qui pro se habeat clausulam constituti; quoniam mortis tempore, & eo instanti, quo jus hæredis nasci incipit reperitur extra causam hereditatis possessio, quæ, vivo adhuc donatore, per eam clausulam in donatarium translata fuit. Ita Senatus in causa Bernardi Dacquin procuratoris fiscalis Sabaudia, & N. callet. 8. Id. Jul. 1593. Et probat deinde in tribus numeris ratiocinationis.*

Milanen. decis. 1. n. 12. & 13. p. 1. Honded. cons. 18. n. 10. lib. 2. cuius verba non refero; suspicor, enim jam, ut extensum, me fastidium vocari per lectorem; sed, cum hic casus frequens, practica bilis sæpius in iudicio est inter hæredem donatoris constituentis mis-

Tom. I.

sionem possessionis ex edicto Divi Adriani petentem, & ex altera parte constitutarium donatarium impugnantem hæredis missionem in rei donatæ possessionem, ideo mihi non otiosum, sed æquum visum fuit, extensorem esse, quàm desiderium meum, & voluntas est, & transcribere aliquorum Doctorum verba, sicut viri, scriptoresque Doctissimi sæpius egerunt, ut Castill. in suis controversiis, Augustinus Barbosa maxime in tractatu praxis exigendi pēsiones, & inter vota sua decisiva, Peg. in suis allegationibus, Pires Carvalho in enucleationibus Ordin. Militar. Fachin. in suis controversiis, aliquando Nogueroi in suis allegationibus, aliquando Maced. in suis decisionibus, & alii quā plurimi, quos infinitum esset numerare, de quo lector forsan testificare poterit.

Quibus rationibus attentis, ad II nostræ sectionis casum probatum manet; ad donatarium cum clausula constituti ita dominium rei donatæ transire, ac si vera, & realis fieret traditio; quod, nunc dico, procedit, non solum, cum donatio celebrata fuit cum ipso donatario, verum etiam cum ejus procuratore celebrata fuit, ut refutato Guil. de Cun. docet Bald. in L. si quis pro emptore, ff. de usucap. & usurpat. n. 70. vers. pone ergo, quod ego vendebam procuratori tuo fundum, & constitui me possidere nomine illius, vel retinui usumfructum, quaeritur, utrum in dominum transferatur dominium, &c. ubi bene resolvit, & multis probat, & refutat dictum

Etum Guil. contrariam tenentem opinionem. Idem Bart. in L. ab emptione, ff. de pact. n. 15. vers. ultimo advertas, quod licet quando constitutio me tali nomine possidere, ut hac glossa, appelletur ficta traditio, & verum sit, quod traditio est ficta, tamen possessio, quæ per hoc mihi acquiritur, est vera, & propria, & per hoc reprobo Guil. de Cun. qui dicit, quod si procurator meus emit, & tu constituisti te ejus nomine possidere, quod mihi domino non queritur possessio, ne currant duæ fictiones, quod ego nego, quia possessio verè acquiritur, & proprie, &c.

Quod etiam docent Din. consil. 32. Jason. in L. si is, ff. de usucap. chart. penult. vers. quinto principaliter, &c. Joan. Andr. in addition. ad Speculat. tit. de confess. §. nunc videndum vers. quid si confiter tuam esse, &c. Bald. in L. ab emptione, ff. de pact. prop. fin. & ibi Jacob. de S. Georg. col. 3. idem Bald. in L. 1. col. 2. vers. decimo quæro, cod. quando lic. ab empt. disced. & in L. unicus §. fin. autem in fin. cod. de caduc. tollend. & in cap. 1. §. item investitura tit. de feud. nov. & in cap. 1. §. si facta col. 2. vers. pome vendo tibi, &c. tit. si de feud. fuer. controversi inter domin. & agnat. Salicet. in L. 1. in fin. cod. per quas person. nob. acquirit. Imol. in L. 1. in princip. fin. ff. de acquirend. possess. ibique Raphaet col. penult. vers. ad hoc concludit, & ibi Roman. col. penult. vers. ulterius in quantum dicit, &c. & ibi Alexand. col. penult. vers. ex isto dicto, &c. ibidem Jason. col. penult. vers. adde, secus esse, &c. & iidem, & Socin. in L.

1. §. per procuratorem, ff. eodem tit. Paul. de Castr. in L. quarundam, ff. eodem tit. Fulgos. in L. 1. qui mihi donatum col. 2. vers. responde, quod si hoc, ff. de donat. & in L. quod meo notabil. 3. ibique Alex. col. 1. ff. de acquir. possess. Barbat. in cap. 2. col. antepenult. vers. in ea glossa, &c. de consuetud. Guid. Pap. decis. Delphic. 112. paulo ante fin. Socin. consil. 239. punctus consultationis, col. ultim. lib. 2. Vital. Camb. in tractat. clausul. chart. 21. in clausula, constituit se, &c. col. 3. vers. si vero ipse procurator, &c. Jason. in L. quoties col. 4. vers. quinto principaliter, cod. de reivendicat. Stephan. Bern. cons. 130. opponitur in facto, ante fin. lib. 3. Lancel. Gal. in repetit. rubric. ff. de verbor. obligat. col. 41. vers. ex prædictis, Ludovic. Gozad. cons. 15. col. 2. vers. tertio imo istud est, & cons. 16. col. 2. n. 12. Corn. cons. 50. prop. fin. lib. 1. ubi dicit, non esse tutum, ab hac opinione in praxi recedere, & idem dicit consil. 117. lib. 2.

Licet contrarium, nempe, in donatarium per procuratorem possessionem rei donatæ ex constituti clausula non transire, doceant Portug. de donat. p. 1. lib. 1. prælud. 1. n. 20. vers. adeo ut neque per procuratorem absenti queratur possessio ex dicta clausula constituti, &c. Postb. observat. 20. de manutenend. n. 25. Cevall. commun. contra commun. quæst. 156. Gom. in L. 45. Taur. n. 88. Guil. Cun. in L. ab emptione, ff. de pact. & ibi Alberic. col. 2. vers. querit, &c. idem Guil. Cun. in L. licet, col. 1. cod. de acquir. poss.

possession. Angel. in L. 1. §. per procuratorem, ff. de acquir. possess. & in L. si is qui pro emptore, ff. de pact. ante fin. Castrens. in L. 1. §. si jusserim in fin. & in L. quod meo, ff. de acquir. possess. Alex. sibi contrarius in addit. ad Bartol. in L. qui mihi donatum in fin. ff. de donat. Barbat. consil. 8. col. 14. vers. capio nunc aliud, & col. seq. lib. 2. Bald. in cap. cum venisset col. 1. sibi contrarius vers. ibi cum is possideat, de restit. spoliat; & latius in tractat. de pact. chart. 7. col. 2. vers. juxta hoc quero, & c. ipsemet Bartol. sibi quoque contrarius in L. 1. cod. per quas person. nob. acquirit. ibi: Tunc est verum, quod dominium, & possessio queruntur per procuratorem, quando agitur per actum naturalem, ut per traditionem possessionis; secus per actum civilem.

Ego vero affirmativam sequor opinionem, quia certum est, per procuratorem jus nobis, & possessionem acquiri, text. in L. 1. §. 12. ff. de acquir. heredit. ibi: Per procuratorem, tutorem, curatoremve possessio acquiritur. L. 49. §. 2. ff. eodem tit. ibi: Possessio per procuratorem ignorantem queritur. L. 34. ff. eodem tit. ibi: Si non mihi, sed procuratori meo tradas possessionem; videndum est, si ego errem, procurator meus non erret, an mihi possessio acquiritur? Et cum placeat ignorantem acquiri, poterit & erranti; sed si procurator meus erret, ego non errem, magis est; ut acquiram possessionem. L. 25. ff. de acquir. rer. domin. ibi: Nisi voluntate domini alterius nomine id factum sit; propter

consensum enim domini tota res ejus fit, cujus nomine facta est. L. si procurator 13. ff. eodem tit. de acquir. rer. domin. L. 13. in fin. vers. nam etsi procuratori meo, ff. de donationib. & de hoc non dubitari potest.

Inter autem possessionem ex reali traditione, & possessionem ex clausula constituti, nulla in rei substantia diversitas considerari potest, ut hucusque ostensum est, ita ut possidens ex constituti clausula potest se executionem in re facere prætendenti opponere, ut tamquam indubitabile docent Peg. tom. 1. forens. cap. 6. n. 13. Maced. decis. 61. n. 4. Pascal. de virib. patr. potestat. cap. 8. n. 157. Addit. ad Reynos. observ. 62. n. 22. Valasc. cons. 55. Salgad. de protect. Reg. p. 4. cap. 8. n. 114. Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. glos. 27. n. 36. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 50. glos. 1. n. 9. tit. 5. partit. 5. Giurb. decis. 112. n. 14.

Quamvis non deesset unus Méd. à Castr. in prax. p. 1. lib. 3. cap. 21. n. 41. vers. limita tertio in possessore ex clausula constituti, & c. qui contrarium, nempe, possessorem ex tali clausula, executionem, ut tertium, impedire non posse, asseruit, sed illi respondet Maced. decis. 61. n. 4. & ita regulariter dicendum esse, assero, possessorem ex clausula constituti, ut tertium possessorem, sententiæ executionem impedire posse.

Deinde meo videri nulla maior ratio datur, cur per procuratorem acquiratur possessio naturalis ex reali traditione, quam ex clausula constituti, cum quolibet ipsorum

casu realis, vera, & propria, licet unius modus sit fictus, transferatur possessio; & licet fictus sit modus, non est ficta possessio, sed vera, & realis: ergo idem in ambobus identicæ rationis casibus dicere debemus.

Et tandem mihi placet, casum nostrum decidi per Leg. 28. ff. de acquirend. possession. ibi: Quod meo nomine possideo, possum alieno nomine possidere; nec enim inuito mihi causam possessionis, sed desino possidere, & alium possessorem ministerio meo facio; nec idem est possidere, & alieno nomine possidere; nam possidet, cuius nomine possidetur: procurator alienæ possessioni præstat ministerium, in quo textu notandum est, illico quod disponit, ex clausula constituti veram transferri possessionem; disponit, procuratorem posse acquirere possessionem mandantis nomine; ac ideo censetur, continuative loqui de causa possessionis ex clausula constituti; de quâ loquitur, & de eadem censuisse, cum in eadem legē immediate, & continuative dicit, procuratorem posse acquirere alieno nomine possessionem, quod intelligitur de possessione, de qua ipsamet lex disponit, ex ratione, de qua Cordeir. ad altum casum lib. 28. n. 57. in fin. ibi: Cum de uno, & alio promiscue, & retento eodem themate disponit ea ipsa lex.

Et legis quælibet pars, etsi videatur generalis, intelligi debet secundum subjectam materiam, Gi-

urb. in consuetud. Senat. Messan. cap. 1. glos. 2. n. 8. vers. à subjecta namque materia ejus significatio regulatur, &c. Portug. de donation. Reg. p. 1. cap. 10. n. 114. vers. imo quanvis verba legis sint generalia, seu universalia, intelligi debent juxta subjectam materiam, &c. Benedict. Egid. in L. 1. cod. de sacrosanct. Eccles. in init. p. 1. num. 13. sub vers. neque Bartolus in med. in vers. præterea verba legis, seu statuti, quanvis universalia sint, tamen secundum subjectam materiam intelliguntur, &c. Alex. cons. 35. col. 4. vers. circa tertium lib. 4. Dec. in L. 4. n. 4. cod. de testament. milit. Surd. cons. 131. n. 24. & 26.

Et una pars legis per alteram declaratur, Argel. de acquirend. possess. quest. 17. artic. 2. n. 31. vers. cum una pars legis alteram declararet, &c. ex leg. utrum 23. vers. & verbum quidem, ff. de petition. hæreditat. Socin. in L. sciendum n. 40. ff. de legat. 1. Turret. cons. 97. n. 29. lib. 2. Osasc. decis. 167. n. 8. Lanar. cons. 43. n. 21.

Ideoque dum dicta lex 28. ff. de acquir. possess. postquam de possessione ex clausula constituti loquitur, disponit, procuratorem acquirere posse possessionem, intelligi debet de possessione ex clausula constituti, de quâ lex loquitur proxime, continuative, & immediate, quæ erat subjecta materia, & sic verbum possessionis ejusdem legis, dum de procuratore loquitur, declaratur per aliam ejusdem legis partem, quæ de possessione ex clausula, vel translatio-

ne constituti decernit; & ita in illa lege dici debet casus noster expressus.

Et multo magis, quia lex loquens de casu vero intelligitur etiam de casu ficto, qui æquiparatur vero, vel eundem producit effectum, *Rot. Roman. diversor. part. 2. decis. 92. n. 4. vers. siquidem pro responsione dicitur, quod quando casus verus, & fictus æquiparantur, tunc dispositio facta in casu vero, habet locum etiam in casu ficto, &c. & n. 5. vers. vel dispositio legis loquens in casu vero, extenditur ad casum fictum eandem rationem habentem, seu eundem effectum producentem, &c. Giurb. de feud. cap. 118. §. 1. gloss. 7. n. 11. & 12.* Ita per quasi formalia verba loquentes *Socin. cons. 260. n. 9. lib. 2. & consil. 293. n. 3. eodem lib. Natta consil. 282. n. 19. Prob. in addit. ad Monach. in cap. 1. de Cleric. non resident. lib. 6. n. 36. idem docet Alex. consil. 178. n. 20. lib. 2. ergo, &c.*

In silentio autem transire non libet, imo advertere, quod omnia hucusque dicta de veritate possessionis translata ex clausula constituti, solum procedere, si constitutarius, constituentem tempore constituti possedisse, probet; deficiente quippe hac constituentis possessione probata, dici nequit, ex clausula constituti ullam in constitutarium transivisse possessionem, ut communiter docent *Valasc. consult. 55. & consult. 106. num. 11. Postb. de manut. observat. 20. n. 23. Possidon. de empt. lib. 2. dub. 7. n. 43. Aug. Barbos. clausul. 31. n. 29. Peg.*

tom. 1. for. cap. 6. n. 15. Thomai. decis. 15. n. 21. & decis. 35. n. 33. & decis. 96. n. 41. Tiraquel. de iur. constitut. p. 3. limitat. 1. n. 8. Bald. in L. siue autem. §. 1. ff. de public. in rem action. Angel. & Francisc. Aretin. in L. quanvis. §. 1. ff. de acquir. possess. ubi dicit, se ita obtinuisse, & idem Angel. in L. quædam mulier. ff. de reivendicat; & in L. 2. cod. de acquir. possess; & cons. 305. Petr. Ancharr. cons. 133. Alex. in L. quod meo, ff. de acquir. possess. col. 6. vers. sit ergo cautus, &c. & consil. 10. lib. 4. & præterea cons. 108. viso processu causæ principalis col. 2. vers. nec etiam puto, &c. lib. 3. Matthesilan. notabil. 171. Laurent. Catean. cons. 29. Magnificus col. 7. vers. præterea quando, &c. Franc. Aret. in L. interdum ad fin. princip. ff. de acquir. possess. Angel. Aret. in §. actionum Instit. de act. col. 5. vers. hinc supra, &c. Barbat. cons. 62. illud afferam col. 6. vers. nec obstat cum dicitur lib. 3. Carol. Ruin. cons. 143. col. 3. vers. nec obstat constitutum lib. 1. & consil. 46. visa facti serie col. 1. n. 5. lib. 4. & cons. 54. viso processu col. 1. eodem lib. 4. & cons. 75. col. 4. n. 6. lib. 5. Matth. de Afflict. decis. 40. Pbelip. Dec. consil. 247. in causa magnifici col. 2. vers. non obstat, quod supradictum est, &c. & cons. 400. viso eleganti consilio col. penult. vers. primo quod habeo, &c. Francisc. Balb. in repetit. L. Celsus col. 29. vers. addo circa prædicta, ff. de usucap. Stephan. Bertrand. cons. 12. lib. 1. & cons. 30. eodem lib. 1. & eodem lib. cons. 302. & cons. 347. eodem lib. 1. & præte-

rea cons. 163. si libellus n. 12. lib. 2. & cons. 185. lib. 3. & cons. 323. lib. 2. Franc. Rip. in rubric. ff. de interd. col. 3. vers. & hec est ratio, Hieronym. Grat. consil. 69. cum sermone col. 1. vers. 12. secundo considerandum est lib. 1. & cons. 94. in causa excellentissimi col. 3. vers. tertio respondeo, eodem lib. 1. & cons. 117. col. 2. vers. quarto respondeo, ipsomet lib. 1. Ludovic. Gozad. cons. 64. in casu proposito col. 8. vers. octavo non sufficit, &c. Bartol. in L. quod meo in princip. col. ult. ff. de acquir. possess. & ibi Alex. vers. utrum, sicut per constitutum, &c. Bald. in rubric. cod. de contrahend. empt. quest. 16. Anton. in cap. cum venisset, col. penult. vers. si non possidet, de restitut. spoliat. Jason. in L. 1. in princip. col. 18. vers. querit, & col. penult. vers. & licet, ff. de acquir. possess. Salis. in L. 1. col. fin. cod. quando liceat ab emption. receder. Massuer. in tit. de possess. §. item si non dominus, &c. Aret. in §. ult. Instit. quib. mod. tollit. oblig. col. 1. in fin. gloss. in L. 2. in verb. tradita cod. de acquir. possess. Oldrad. cons. 114. factum tale est, &c. Alb. in rubric. cod. de donat. col. 1. vers. quid si faciens, Pet. Jac. tit. de condict. ex lege, quæ pro re donat. competit col. 5. vers. si autem quis, Alberic. in L. quod meo in princip. ff. de acquir. possess. Bald. in L. 1. §. in societate, ff. pro socio, & in §. per traditionem in fin. instit. de rer. divis. & cons. 325. dubitatur primo col. 1. lib. 1. & cons. 275. casus coram Reverendo, ante fin. lib. 2. & cons. 166. vers. sed hic est advertendum lib. 4. Sign. cons. 75. in quæ-

stione vertente inter nobilem virum col. 3. Sal. in L. 1. cod. de rescind. vendit. Angel. cons. 167. viso dicto libello, in fin. & consil. 305. in quæstione vertente inter Antonium, col. 1. vers. item non obstat & cons. 367. consultatio, col. 1. Imol. in cap. ultim. de prec. Anch. cons. 133. satis inadvertenter, post med. Ant. in repetit. cap. ult. col. 11. vers. sed est dubium, &c. de caus. possess. & proprietat. Neapod. super consuetud. Civitat. Neapolitan. tit. de empt. & vendit. in consuetud. 1. in verb. tradita visa, col. 4. Vital. Camb. in tract. de clausul. chart. 21. in clausula, constituit se precario col. 2. vers. id quod dicitur, Petr. Ferrar. in tit. for. possit. actor. in verb. item quod præscriptus, col. 2. vers. quid autem, si in instrumento, &c. Barb. cons. 41. illud afferam, col. 4. vers. etsi quispiam opponat, lib. 1. Matthes. iterum notabil. 67. nota, quod venditor, &c. Guid. Pap. in stat. Delphic. si quis per literas, verb. possessio col. 2. vers. & ultra istum, & in decis. Delph. 356. Lanfr. Orian. in quoniam contra falsam, in mater. test. extr. de probat. Berb. in suo viator. jur. tit. de donat. inter vir. & uxor. vers. sed quæritur nunc donatio, Soc. cons. 79. licet pendeat iudicium, col. ult. ad fin. lib. 3. Lud. Bol. cons. 71. col. 2. vers. ex alio etiam capite, Jac. à S. Georg. in L. ab emptione, & ibi Jas. col. antepenult. vers. secundo limitata, &c. ff. de pact. col. 3. vers. prædicta intelligatis, & idem Jas. cons. 148. viso processu causæ vertentis, col. 2. vers. item non est probatum lib. 4. Philip. in L. contractus, ff. de re-

regul. jur. col. 7. vers. primo quando possessio, & cons. 251. in causa magnificæ dominæ Claudie, col. 3. vers. tertio principaliter, & cons. 281. viso puncto, col. 2. vers. & ista conclusio, Bertr. iterum consil. 33. lib. 1. ex quæsitis dub. 8. & cons. 34. num. 10. eodem lib. & cons. 286. ex venditione, ips. lib. 1. & cons. 174. ex progressu, post princip. lib. 2. & cons. 188. dub. 1. eodem lib. 2. & cons. 245, ponitur in facto ad fin. & cons. 306. col. 1. eodem lib. 2. & cons. 85. etiam si allegationes, col. 1. & 3. & cons. 238. contra donationem, n. 2. lib. 3. & cons. 76. col. 2. lib. 4. & cons. 130. vidi instrumentum, col. 1. eodem lib. 4. Afflict. iterum decis. Neapolit. 36. quædam Altruda, col. 3. & decis. 335. pro decisime col. 2. vers. sed in contrariam partem, Catel. Costa in memorabil. verb. possessio civilis, Bened. in cap. Raynautius in verb. mortuo itaque testatore. 2. de testament. n. 78. Marti Mantuan. cons. 266. viso processu, col. 2. n. 16. Corn. cons. 5. col. 6. vers. tamen hoc non obstat, lib. 2. & cons. 17. viso primo themate, col. pen. vers. & licet in Ecclesia, eodem lib. 2. & ipsomet lib. cons. 53. in hac causa, col. 2. vers. tamen ad hæc, & eodem lib. cons. 117. multa essent in princ. & cons. 89. viso superscripto col. 5. vers. Sexto videtur lib. 3. & eodem lib. 3. cons. 165. col. 1. in fin. & eo ipso lib. cons. 183. licet discussa sit, col. 3. vers. non obstat, si dicatur, &c. & ipsomet lib. consil. 297. col. 2. vers. veruntamen est, & cons. 40. col. 2. vers. ponderato, lib. 4. & cons. 110. licet prohibens, col. 2. vers. his tamen

non obstantibus, eod. lib. 4. & cons. 292. lib. 3.

Similem habet effectum clausula reservationis usufructus, probata possessione tempore contractus in transferente, talis enim clausula non solum dominium, sed & possessionem civilem transfert, Ægid. in L. ex hoc jure, ff. de just. & jur. p. 2. cap. 13. in clausul. 11. per tot. Cevall. com. contr. commun. q. 790. n. 38. Peg. tom. 1. forens. cap. 6. n. ultim. ubi dicit, & refert judicatum, talem possessorem ex clausula reservati usufructus posse, ut tertium, executioni opponere se, Gom. in L. 45. Taur. n. 63. in princip. Souz. de Maced. decis. 61. n. 4. Giurb. de feud. cap. 118. §. 1. glos. 13. n. 36. Larrea allegat. 76. n. 14. Gabr. commun. conclus. tit. de emption. concl. 2. n. 18. Menoch. cons. 1153. n. 62. ex L. quisquis cod. de donat, L. res, quas, cod. de jur. dot. Cardos. verb. donatio n. 31.

Etiam ex clausula ex nunc pro tunc transit possessio statim, & dominium in donatarium, docent Anton. Faber. in suo codic. Fabrian. lib. 7. tit. 7. de acquirend. possess. definition. 35. Roderic. de ann. redditib. lib. 2. q. 14. n. 19. 20. & 21. Cardinal. Tusch. practic. conclusion. litter. D. concl. 279. n. 5. 6. & 7. vol. 2. Fontanel. de pact. claus. 4. glos. 3. n. 27. & glos. 4. n. 1. Macerat. variar. resol. lib. 1. resol. 76. n. 3. Scisell. in L. quævis. §. conductor, ff. de acquir. possess. Cost. de retract. cap. 10. Amat. variar. resol. p. 1. resol. 26. n. 8. Mol.

Molfes. in consuetud. Neapol. p. 1. de succession. ex testament. q. 5. Thesaur. lib. 2. question. forens. 82. sub num. 3. Franc. decis. 213. Fab. de Anna consil. 1. n. 1. Guid. Pap. decis. 268. Malvas. cons. 99. n. 12. Hipolit. Riminald. cons. 254. n. 66. lib. 3. Moxot. cons. 88. n. 18. Cavalcan. decis. 42. num. 29. & 30. lib. 1. Alex. cons. 83. n. 6. lib. 2. Nat. cons. 453. n. 6. Gabr. cons. 109. n. 9. lib. 2. Bursat. cons. 136. n. 53. vol. 2. Macab. cons. 105. n. 22. & 23. Bardellon. in cons. 69. n. 28. Ponte cons. 6. n. 27. & 28. Alb. Mendel. cons. 103. Intrigliol. singular. 10. n. 2. lib. 2. Eugen. consil. 7. n. 20. & 21. Fab. Torret. cons. 49. num. 12. vol. 1. & cons. 84. n. 21. vol. 2. Menoch. cons. 106. n. 326. & cons. 1111. n. 27. & 40. lib. 12. Surd. cons. 221. n. 53. & 55. Felic. p. 3. allegation. 38. n. 21.

§. 2.

14 Sed cum dictæ clausulæ suum non operantur effectum, dum à nemine acceptantur, ut docent Tiraquel. de jure constitut. limitat. 30. n. 1. Souz. de Maced. decis. 61. n. 5. Acurs. in L. quod meo vers. item scientia, ff. de acquir. possession. Gom. in L. 45. Taur. n. 82. Roland. consil. 4. n. 24. vol. 2. Dec. consil. 226. n. 5. Giurb. observat. 52. n. 1. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. n. 64. Merlin. forens. centur. 1. cap. 35. n. 26. Larrea decis. 10. n. 28. Gam. decis. 383. n. 2. Valasc. consil. 55. num. 3. Hermosill. in L. 4. tit. 4. partit. 5. glos. 1. n. 35. Tell. in L. 17. Taurinens. n. 30. Gutierrez. in re-

petit. cap. quanvis pactum de pact in princip. num. 55. Thesaur. de cis. 70. n. 6. & 7. Angul. in L. 1. tit. 6. de las mexoras glos. 5. n. 25. & 26. ex L. 3. & L. quemadmodum, L. quod meo. §. si furioso, & L. si servus communis. §. 1. ff. de acquir. possession. L. si ego, ff. de negot. gest. Panorm. in cap. cum venisset col. 2. vers. & faciunt hæc, &c. de restitution. spoliat. Rot. decis. 105. in nov. Alex. in dict. L. quod meo, ff. de acquir. possess. in princip. col. 1. vers. idem istud, &c. & cons. 110. visis acutissimis col. 2. vers. non obstat, si dicatur lib. 1. Philip. in L. semper, qui non prohibet col. 3. vers. secundo regula, ff. de regul. jur. & consil. 460. viso puncto, in fin. Stephan. Bertr. cons. 173. quia difficultas col. 5. vers. hinc etiam scribunt lib. 4. Ludovic. Gozad. cons. 31. in hac causa an dicatur col. 2. vers. videmus in simili, &c. Jac. But. in L. quedam mulier, ff. de reivindicat. Alex. iterum cons. 153. circa litem col. 1. vers. præterea si bene inspiciamus lib. 6. Barp. Chas. cons. 7. visis themate col. 8. vers. item etiam quia tales, &c. & cons. 59. ex visione col. penult. vers. item etiam ut constat, &c. Ant. Rub. cons. 117. præsupponitur in facto in princip. Hieronym. Grat. cons. 36. viso processu, ac diligenter col. penult. vers. & primo quod absenti, &c. lib. 1. & cons. 76. videtur pro domina col. penult. vers. tertio dico, &c. eodem lib. 1. Marc. Mant. cons. 256. viso processu col. 3. n. 19. Paul. de Castr. cons. 171. in causa præsentis visis omnibus, lib. 2. Socin. in L. 1.

§. si jufferim n. 11. ff. de acquir. vel
mittend. possession. & in cons. 153.
n. 2. lib. 6. Dec. in L. contractus n.
15. ff. de Reg. jur. Carol. Molinæus
in addition. ad cons. 226. Decii li-
ber. F. Chass. cons. 7. n. 40. Ruin.
cons. 121. n. 3. lib. 1. Valle cons. 19.
n. 7. Curt. junior cons. 120. num. 3.
Bartol. consil. 206. judicatum re-
fert, & sequitur Corn. cons. 190.
ad evidentiam col. 3. vers. circa se-
cundum lib. 1. & cons. 110. in ju-
dicio divisorio, col. penult. vers. etsi
hodie ratificavi, &c. lib. 2. & cons.
173. in præsentī stipulatione col. pe-
nult. vers. quod si aliquis eod. lib. 2.
& cons. 91. in causa vertente inter-
dominium col. penult. vers. quia re-
gulariter lib. 4. & cons. 221. visis
certis col. ult. lib. 3. & cons. 199.
lib. 1. col. 4. & cons. 46. col. 3. lib. 5.
Benedict. Capr. in dict. cap. cum ve-
nisset de restitut. spoliat.

Insurgit dubitatio: An si dona-
tarius donationem non accepta-
vit, cum facta fuit, illi competat
jus aliquod, aut actio, aut tam
ipsa donatio, quam ejus clausu-
læ aliquem operentur effectum,
vel maneat; aut non donatio
irrevocabilis; seu an donator ante
veram donatarii acceptationem
possit, aut non, donationem revo-
care, cum, licet non ipse donata-
rius, attamen tabellio pro illo
stipulavit, & acceptavit, ut vul-
go fit?

Hæc est nostræ hujus sectio-
nis maior inter Doctores dubi-
tatio, & controversia, alii enim
affirmative, quos resolvutivè se-
quor, respondent, stipulante no-

Tom. I.

tario pro absente donatario, fir-
mam manere donationem, eti-
amsi metipse non acceptet do-
natarius, nec donatorem eam ob
id revocare posse, imo idem, vel
quodlibet aliud jus, quæ donatario
competeret, si expresse acceptas-
set, illi competere, etiamsi non ac-
ceptavit, interveniente tamen no-
tarii stipulatione, & acceptatione;
ad quod libros summo cum labore
revolvi; & ita opinor:

Ut est sententia

- 1 Almeyd. de num. quinar. cap.
6. num. 9. vers. jam sequitur,
quod si tabellio nomine ab-
sentis talem donationem ac-
ceptaverit, absenti acquiritur
jus etiam antequam ratam
habeat notarii stipulationem,
&c. & n. 10. 11. & 12. ubi
septem Doctores ita sentientes
citatur, & laudatur.
- 2 Jul. Clar. §. donatio, quæst. 13.
n. 2. vers. primo ergo casu,
quando aliquis donat Titio
absenti, medio notarii stipu-
lantis, & acceptantis, &c. ubi
duos citatur Doctores.
- 3 Roland. à Valle consil. 19. n. 17.
ubi hanc opinionem commu-
nem dicit, & eam proculdu-
bio veram.
- 4 Rot. Roman. diversor. p. 1. de-
cis. 683. n. 4. vers. sed quar-
ta fuit in medium proposita
difficultas, an hoc casu sit ne-
cessaria donatarii acceptatio,
vel sine acceptatione teneat,
& constituta est regula, va-
lere quidem donationem ad
effectum, ut revocari non
pos-

- possit, &c. ubi quatuor citat doctores.
- 5 Surd. decis. 111. n. 5. ubi ita senatum declarasse, testatur, & decis. 206. n. 4. ubi inquit, quod hac opinio senatui placuit, & eam rationibus probat, & fundamentis, & magis communem dicit, & veram.
- 6 Bartol. in L. 2. ff. rem pupil. vel adolescent. salv. fore n. 3. vers. quid dicemus? Teneo indistincte, quod per stipulationem notarii, vel cujuscunque officialis publici possit queri nobis actio utilis, &c. Corn. consil. 21. superscripto puncto col. 2. vers. praeterea jus, & actio, &c. lib. 4. ubi dicit, jus statim, & actionem queri donatario ex notarii stipulatione, absque alia ipsius donarii acceptance.
- 8 Flor. ad Gam. in addition. ad Gam. decis. 8. ubi hanc partem adversus Molinam constanter defendit, & probat.
- 9 Tiraquel. de jur. constitut. limit. 30. n. 49. vers. & certe eam vim habet, ut non possit donans, aut vendens revocare, aut paenitere etiam ante acceptance donarii, &c.
- 10 Aegid. in L. ex hoc jure, ff. de just. & jur. cap. 13. clausul. 15. de stipulation. notarii num. 8. vers. idcirco, &c. & n. 3. vers. unde infertur primo, ipsa notarii stipulatione statim absenti ante acceptance illius jus acquiri, perinde ac &c.
- 11 Molin. de justit. & jur. tom. 2. tractat. de contractib. disputat. 264. n. 12. vers. quarto tamquam opinio, &c. & vers. quid de hac re sentiam, &c. ubi communiozem, & observandam dicit, & probat.
- 12 Fab. Turret. lib. 2. conf. 60. ubi late examinat, & hanc magis communem, & visu approbatam dicit, ac in judicando, & consulendo ab hac opinione recedere, nefas esset.
- 13 Surd. consil. 573. sub n. 28. & de aliment. tit. 2. disput. 7. vel melius quaest. 7. num. 13. & conf. 305. n. 14. & 15. & decis. 111. n. 6. & decis. 206. n. 4. ubi dicit, ita decisum fuisse in Senatu Mantuano.
- 14 Botta consil. 106. n. 31. & 32. ubi dicit, ita hanc veram esse opinionem, ut contraria semper visa illi fuit, uti somnium.
- 15 Gratian. forens. cap. 729. n. 19. ubi pluries in Rota Romana decisum fuisse testatur, & cap. 575. n. 8. & sequentib. & n. 14. & 15. & decis. 39. n. 8. & 10.
- 16 Paschal. de virib. patr. potestat. p. 1. cap. 8. n. 158. ubi, hanc magis communem esse testatur, & p. 4. cap. 10. n. 47.
- 17 Cevall. commun. contra commun. quaest. 249. & quaest. 54. ubi etiam de magis communi testatur.
- 18 Sperel. decis. 168. a n. 5. ubi dicit, hanc sententiam ita debere pro veritate haberi, ac si
- in

- in rem judicatam transivisset,*
& decis. 169. n. 39.
- 19 Anton. Gom. variar. resolut.
tom. 2. cap. 4. de donation.
n. 3. in fin. vers. hodie tamen,
&c.
- 20 Cancer. variar. resolution. p.
1. cap. 8. de donation. n. 32.
*ubi pro hac parte sæpe consul-
tum respondisse, dicit.*
- 21 Cardinal. Mantic. de tacit; &
ambig. convention. lib. 13.
tit. 48. n. 13. *ubi testatur, ita
decisum fuisse secundum opi-
nionem banc.*
- 22 Thesaur. decis. 70. & 124. in
fin.
- 23 Menoch. consil. 92. n. 76. &
conf. 1153. n. 19. 54. & 56.
- 24 Valasc. consult. 55. n. 3. & cō-
sult. 122. n. 17.
- 25 Gam. decis. 8. n. 2. & dec.
262. n. 3.
- 26 Franch. decis. 339. ubi Vis-
cont. n. 1. & Amend. n. 2.
- 27 Honded. conf. 39. a n. 25.
lib. 2.
- 28 Barbof. in repertor. jurid.
verb. donatio vers. donatio-
ne necessarium, &c.
- 29 Faber de errorib. pragmat. de-
cad. 47. error. 3.
- 30 Rocc. selectar. cap. 105. n. 2,
tom. 2.
- 31 Butilier. de succession. ab in-
testat. cap. 2. theorem. 43.
n. 14.
- 32 Cyriac. controvers. 322. n. 1.
- 33 Vela dissertat. 27. n. 14.
- 34 Amat. variar. resolut. 30. n. 4.
- 35 Hodiern. ad Surd. decis. 111.
- 36 Giurb. decis. 62. n. 31.
Tom. I.
- 37 Altograd. conf. 38. n. 8. tom. 2.
- 38 Roblez de repræsentation.
lib. 3. cap. 19. n. 33.
- 39 Azeved. in L. 1. tit. 5. lib. 6.
recopilat. n. 33. & 34.
- 40 Morques. de division. bonor.
lib. 4. cap. 13. n. 6.
- 41 Mier. de maiorat. p. 1. q. 36.
n. 40.
- 42 Thor. vot. 97. n. 150.
- 43 Faria ad Cov. lib. 1. cap. 14.
n. 40.
- 44 Scacac. de comerc. §. 2. glos.
7. n. 12.
- 45 Montan. in addition. ad Oli-
ban. p. 2. lib. 1. cap. 4. n. 8.
- 46 Duard. post tract. de cens.
decis. 171. & decis. 174.
- 47 Gait. de credit. in appendic.
p. 4. n. 376.
- 48 Felic. de societ. cap. 14.
n. 31.
- 49 Xuar. in L. quoniam in prio-
ribus, quæst. 8. n. 2.
- 50 August. Barbof. vot. decisiv.
30. & in collectan. ad text. in
L. illud cod. de sacrosanct.
Eccles. in fin.
- 51 Castill. lib. 3. cap. 10. n. 6. & 7.
& lib. 4. cap. 37. n. 41. 42. 43.
& 44. & lib. 5. cap. 80. n. 9.
16. & 41.
- 52 Bald. in L. cum socero n. 7.
cod. de jur. dot.
- 53 Cuman. in L. qui Romæ. §.
Flavius, n. 9. ff. de verbor.
obligat.
- 54 Jason. in ipsa L. qui Romæ
dict. §. Flavius, ff. de verb.
oblig. n. 19.
- 55 Dec. consil. 58. num. 3. vers.
præterea in quæstione, &
Z 2 conf.

- conf. 294. num. 2.
 56 Seraph. decis. 427. n. 1. & 2.
 57 Fontanel. de pact. nuptialib. claus. 4. glos. 9. p. 1. n. 6.
 58 Mart. decis. 213. n. 17.
 59 Covarruv. in rubric. de testament. p. 3. n. 130. & n. 14. & 15.
 60 Tusch. verb. donatio concl. 741.
 61 Matienç. in L. 7. tit. 10. lib. 5. recopilat. glos. 2. n. 10. & 12.
 62 Ricc. in collectan. decis. collectan. 43.
 63 Alvarad. de conjectur. ment. testator. lib. 5. cap. 2. n. 55.
 64 Cacheran. decis. 32.
 65 Cardos. in prax. verb. donatio n. 44.
 66 Sum. Angel. verb. donatio §. 36.
 67 Card. consil. 254.
 68 Paris. consil. 88. n. 15. lib. 3.
 69 Duenh. regul. 119. limit. 1. vers. contraria opinio, &c.
 70 Gregor. Lop. in L. 1. tit. 1. glos. 2. in fin.
 71 Parlador. lib. 2. rer. quotid. cap. 3. n. 36.
 72 Ferd. Mendos. disput. jur. lib. 3. de pact. cap. 9. n. 38.
 73 Perez. in L. 3. tit. 8. lib. 3. ordin. col. 615. vers. quæro utrum donatio, &c.
 74 Angul. in L. 1. tit. 1. glos. 5. n. 28.
 75 Aretin. consil. 74.
 76 Ruin. consil. 172. n. 19. lib. 1.
 77 Jul. Gozadin. consil. 87. n. 14.
 78 Socin. Junior. consil. 118. col. 2. vers. & hæc contrario, lib. 2.
 79 Alex. consil. 91. n. 1. & consil. 117. n. 8.
 80 Cravet. consil. 252. sub. n. 2. vers. advertendū, & consil. 915.
 81 Cephal. consil. 33. a. n. 5. & sequent. per tot. & consil. 440. n. 42. & consil. 133. vers. quarto loco, &c.
 82 Ofsac. decis. 32.
 83 Sylvan. consil. 57. n. 29. lib. 1.
 84 Bursat. consil. 33. n. 2. & consil. 118.
 85 Gabriel. commun. conclusion. tit. de donation. concl. 5. n. 4.
 86 Fab. de Ann. consil. 32. n. 3. lib. 1.
 87 Hipolit. Rimin. consil. 9. & consil. 112. n. 239. & consil. 234. numer. 307.
 88 Bertrand. consil. 156. lib. 1.
 89 Benedict. in cap. Raynutius de testament. in verb. si absque tit. de fideicommissar. substit. n. 23.
 90 Alciat. consil. 594. n. 12.
 91 Burg. de Paz consil. 26. n. 13.
 92 Boer. decis. 353. n. 15. & circa fin.
 93 Morot. consil. 45. n. 20. circa fin.
 94 Peregrin. de fideicommiss. artic. 51. n. 50.
 95 Paul. Emil. Gall. de except. tit. 4. exception. 3. p. 1. n. 14.
 96 Martha de succession. legal. p. 1. q. 16. art. 2. n. 20. 21. & 22. & q. 11. n. 9. artic. 4.
 97 Milanens. decis. 1. n. 153. lib. 1.
 98 Ponte consil. 120. per tot. lib. 2.
 99 Caball. consil. 2. n. 27. & 28. & consil. 8. n. 9. lib. 2.
 100 Vasq. lib. 3. usufreq. quæst. cap. 62. n. 2.
 101 Fachin. jur. controvers. lib. 8. cap. 89. ad med.
 102 Grat. Hispan. regul. 410.
 103 Mastrill. decis. 301. n. 21. & 22. lib. 4.
 104 Rot.

- 104. Rot. apud Farinac. tom. I. de-
cis. 262. n. 5.
- 105. Cald. de nominat. quæst. 15.
sub n. 4. lib. 2.
- 106. Marefcot. variar. resolution.
cap. 20. à n. 6. ad fin. lib. 2.
- 107. Carpan. ad statut. Mediolan.
cap. 337. n. 56. vol. I.
- 108. Bertazol. de clausul. in clau-
sul. 18. glos. 5. n. 3. 4. & 9.
- 109. Emmanuel Suárez in thesaur.
receptar. sententiar. verb. do-
natio absentis, n. 155. 156. &
sequentib.
- 110. Afflict. in constitut. Batulos
n. 50.
- 111. Tob. Non. consil. 57.
- 112. Cassan. in consuetudin. Bur-
gund. §. I. num. II. fol. mih.
227. & conf. 53. n. 51.
- 113. Marcabrun. conf. 30. n. 201.
vers. prædictis tamen, & nu-
mer. 204.
- 114. Joseph. Ludovic. decis. Peru-
sin. decis. 29. n. 16.
- 115. Socin. Senior. conf. 262. n. 13.
lib. 2.
- 116. Cavalc. decis. 42. n. 15. p. I.
- 117. Sesse. decis. 189. n. 19. & 22.
lib. 2.
- 118. Paul. de Castr. consil. 195.
lib. 2.
- 119. Gal. in rubric. ff. de verbor.
oblig. col. 4. vers. & adverte,
quia ubi esset, &c.
- 120. Anton. Rub. conf. 51. videtur
primo aspectu, ad fin. & conf.
117. proponitur in facto, n. 8.
- 121. Guid. Pap. decis. Delphic. 49.
- 122. Decian. conf. I. n. 23. lib. 3.
- 123. Purpurat. consil. 396. n. 56.
- 124. Portius.

Itaque ita iterum, & in aliis,
quàm citatis, locis dicunt Dec.
conf. 26. in fin. & conf. 239. n. 5.
vers. tertio dictum, &c. & conf.
607. sub n. 12. vers. & quod, &c.
& conf. 91. n. 39. lib. 5. & conf. I. n.
12. lib. 3. iterum Seraph. decis. 472.
n. 12. & decis. 801. & decis. 1184.
n. 10. iterum Cephal. in quæstion.
commun. quæst. 54. in fin. iterum
Fontanel. de pact. nupt. clausul. 4.
n. 16. & 17. iterum Covas lib. I. va-
riar. resolut. cap. 14. num. 2. in fin.
& n. II. & in repetition. cap. quan-
vis pactum, de pact. p. 2. §. 4. n. 15.
vers. unde manifeste, &c. iterum
Molin. Societat. de justit. & jur. dis-
put. 163. vers. utrum de jure Re-
gni, &c. & disput. 581. in fin.
Ruin. consil. 41. col. 2. lib. 5. & tan-
dem iterum Azeved. in L. 2. tit. 16.
lib. 5. Recopilat. n. 30.

Contrarium, nempe, donatorē
revocare donationem adhuc à do-
natario ipso non acceptatam, li-
cet. stipulet notarius, seu tabel-
lio, posse, docent in primis Por-
tugal; suprafirmatæ opinionis mē-
tionem non faciens, tom. I. de
donation. p. I. lib. I. prælud. I. n.
24. & 25. ibi: Ideoque donator
ante ratihabitionem poterit rem
donatam alienare, & obligare;
imo & donationem revocare, quæ
resolutio procedit etiam casu, quò
in donatione pactum de non revo-
cando interveniat, quia adhuc do-
natio ante ratihabitionem potest
revocari. Molin. de primogen. lib.
4. de primogen. Hispan. cap. 2. n.
60. vers. sed verius est, ea lege non
obstante, adhuc acceptionem in
do-

donatione necessariam esse, &c. ubi de jure quinque rationibus opinionem ipsam probare intendit, Peg. tom. I. forens. cap. 4. n. 154. vers. at tamen communis est contraria opinio, quæ habet, etiam stipulante notario pro absente, ante ratihabitionem, seu acceptationem posse donationem revocari; & ideo non sufficit stipulatio notarii, sed est necessaria acceptatio, & ratihabitione ad hoc ut maneat irrevocabilis donatio, &c. & n. 155. vers. quæ resolutio procedit etiam casu, quo donatio, aut contractus factus sit favore piæ causæ, quia tunc etiam necessaria est acceptatio, ut maneat irrevocabilis, &c. & tom. I. forens. cap. 10. n. 102. vers. hæc tamen ultra quamquod non producit effectum ante acceptationem, &c. & num. 103. vers. quod adeo verum est, ut etiam favore loci pii, vel piæ causæ ante acceptationem potest donatio revocari, & per stipulationem non acquiri jus ante acceptationem, &c. Alc. in L. 2. §. ex his n. 3. ff. de verbor. obligat, & in L. quod tutela. §. nec paciscendo, in fin. ff. de regul. jur. Alberic. in L. nec ei. §. eorum, ff. de adoptionib. Sabell. in summa. §. donatio n. 65. Salgad. in labyrinth. credit. p. 2. cap. 26. n. 86. 94. 100. & 102. Viv. commun. opin. verb. donationem stipulatus, idem Alc. in cap. cum contingat, à n. 324. usque ad num. 331. Mencach. de succession. creat. lib. 3. §. 21. n. 43. Villalob. in antinom. jur. liter. D. n. 173. & 176. Avend. 2. p. cap. prætor. cap. 29. n. 11. Paz junior lib. I. quæst. 10. n. 12. & sequentib. Olan. in concord. antinom.

verb. donatio n. 43. & liter. P. n. 36. Peret. in addition. ad segur. in repetit. leg. filius dum in Civitate, ff. de verbor. obligat. n. 75. Navarr. de restitution. 2. edit. cap. 4. p. 4. dub. 1. n. 270. Sanch. de matrim. p. 1. disput. 6. n. 19. Avendanb. in L. 44. Taur. glos. 9. n. 9. Petr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matrim. p. 3. n. 18. Emmanuel Roderic. in summa tom. I. cap. 95. n. 1. Borrel. in summa de cision. tom. 3. tit. 10. à n. 149. usque ad n. 155. Trentacinq. variar. resolut. lib. 3. & donation. resolut. I. n. 4. 13. & 14. Peregr. de jur. fisc. lib. 4. cap. 7. n. 4. & 25. & lib. 6. cap. 1. n. 21. iterum Alc. lib. I. parad. cap. 13. iterum Peregr. cõsil. 100. n. 6. & sequentib. lib. I. Valenz. cõsil. 119. n. 22. Sanch. felic. decis. 192. n. 2. p. 2. Larrea decis. 91. per totam, & allegat. 115. n. 25. Aylon ad Gom. tom. 2. variar. cap. 4. de donat. n. 3. Cõst. de privileg. creditor. regul. I. ampliatur. 4. n. 35. Mol. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 8. n. 8. Marin. resolut. quotid. lib. 2. cap. 70. n. 11. Altograd. tom. 2. cõs. 37. n. 32. Fragos. de regimin. rei public. disput. 18. §. 5. n. 4. p. 3. lib. 9. Franc. Fulgin. de jur. emphyteut. titul. de contract. emphyteutic. quæst. 35. Cagnol. in L. quo tutela. §. nec paciscendo in fin. ff. de regul. jur. Alb. cõs. 36. n. 1. Soar. ad Gom. tom. 2. var. cap. 4. de donat. in annotat. liter. F. Cult. jun. cõs. 120. n. 2. Gratus cõs. 25. n. 37. p. 1. Berous cõsil. 108. n. 8. & cõs. 199. n. 3. & cõs. 201. n. 27. & cõs. 204. n. 19. lib. 3. Molfes. in consuetud. Neapol. p. 4. de renuntiat. quæst. 1. n. 70. & quæst. 4. n. 14. Puteus decis. 22.

num. 6. & 7. lib. 2. Curt. junior
 conf. 120. Mandel. conf. 36. &
 conf. 266. n. 26. & conf. 748. n. 2.
 & conf. 800. n. 1. & 2. Valenc. ite-
 rum conf. 63. n. 28. & conf. 23. n.
 11. Olan. iterum in reduct. anti-
 nom. liter. S. n. 31. Natta conf.
 258. & tandem Cujac. lib. 12. ob-
 servation. cap. 28. & ita hujus con-
 trariæ opiniones Doctores hic citati
 numerum quadraginta, ut videre
 est, excedunt.

Ego verò primam opinionem
 supra positam n. 15. resolute, &
 libenter sequor, & veriore esse
 opinor, & doctoribus à me num.
 15. citatis addo Menoch. consil. 733.
 n. 20. Burat. decis. 773. n. 2. tom. 3.
 & ibi Ferentil. in annotat. Castill.
 quotidianar. lib. 5. cap. 152. n. 13.
 vers. denique, & c. Virgil. de legitim.
 person. in judic. comparent. cap. 13.
 n. 16. Mastr. in addit. ad Petr.
 Greg. de censib. q. 5. num. 164. Ja-
 cob. Gallus conf. 108. sub n. 3. La-
 derch. consil. 76. n. 1. Baltramin. ad
 Ludovic. decis. 97. liter. B. n. 8.

Planè tabellio pro absente sti-
 pulari potest, Socin. junior consil.
 118. visis instrumentis, col. 3. vers.
 & hæc conclusio, lib. 2. Boer. decis.
 172. col. 2. n. 5. Aymon. in repetit.
 rubr. de legat. 1. n. 124. & conf. 19.
 super transatione col. 4. dub. 3.
 glos. in L. 2. verb. publicum, ff. rem
 pupill. salv. fore & in L. non aliter
 verb. servo publico, & ibi Guil.
 Cun. qui eam legit sub L. nec ei. §.
 eorum col. 1. vers. quero nunquid
 tabellio, Alb. qui dicit, totum mun-
 dum ita servare, in prin. & in vers.
 sed quod tabellio, & Bald. in Lectur.

1. quam posuit sub. §. satisfactio
 dict. leg. nec ei quæst. 1. ff. de ado-
 ption. glos. in d. L. 2. verb. servo
 publico, & ibi Salicet. quia ita
 dicit, se habere communem opi-
 nionem consuetudine approbatâ,
 Cod. eodem titul. glos. in L. 1. §.
 servus ubi Din. & Bald. qui & id
 dicit consuetudine observari, ff. de
 mag. conv. glos. in L. peto §. fratre
 verb. cavere, ff. de legat. 2. & in L.
 1. §. id domino verb. item non ob-
 stat, & ibi Bart. col. 2. vers. oppo-
 nes iterum, & Bald. ante fin. Angel.
 col. 2. ff. de iis, qui sunt sui, vel alien.
 jur. glos. in §. si quis glos. magna
 verb. item fallit in iudice, institut. de
 inutil. stipulat. Cald. de emption. &
 vendit. cap. 34. n. 2. Joan. Amic. cōf.
 126. punctus emergentis quæstionis
 col. 2. n. 5. Hieronym. Grat. conf.
 12. contra quam plures, col. 2. n. 8.
 lib. 1. & conf. 126. in hac causa in
 princip. eodem lib. 1. Everard. in
 loc. legalib. in loco de tamquam, col.
 5. vers. hinc est etiam, quod licet no-
 tarius, & c. Anton. Capic. decis. Nea-
 politan. 78. in causa domini, & c.
 Paul. Par. conf. 88. viso processu
 cause vertentis, col. 11. n. 89. lib. 3.
 ubi dicit, hanc veram, & commu-
 nem esse sententiam, Ludovic. Go-
 zad. conf. 87. prima facie videtur
 col. 3. vers. septimo dico, Matth. de
 Afflict. in cap. 1. §. item sacra-
 menta, notabil. 5. numer. 11. tit.
 de pace jur. firm. & in conti-
 tut. Sicil. que incipit, Bajulos col.
 10. vers. decimo, & ultimo, ubi
 hanc dicit magis communem consue-
 tionem, & in decision. Neapolit. 135.
 in fin. Stephan. Bertr. consil. 302.

visis copiis col. 2. vers. sed contra predicta lib. 3. ubi dicit, ita observari communiter, & consil. 12. quilibet est regulariter, num. 5. lib. 4. & cons. 156. ex themate col. 2. vers. & quoad id eod. lib. 4. ubi etiam ait, hanc esse communem opinionem, nec ab ea recedendum esse in consulendo, & in judicando, & ita ubique servari, Carol. Ruin. consil. 41. ponderatis verbis, col. 2. vers. nec etiam est dubitandum lib. 5. Jacob. de Sanct. Georg. in repet. Authent. si quis in aliquo, in fin. cod. de edend. & in L. 1. col. 6. vers. subsequenter quaro, cod. ne liceat potent. & in L. quemadmodum in princip. ff. de jur. dot. Specul. in titul. de satisdat. §. expedito, vers. item queritur, & in titul. de prim. & secund. decret. §. jam de effectu, vers. sed premissis opponitur, Oldr. consil. 30. factum tale est quadam certa, col. 1. vers. de actione vero, Cyn. in Authent. sacramenta puberum col. pen. quest. 10. vers. quid de notario, cod. si adversus vendit. Bartol. in L. tam is, qui. §. filiusfamilias col. 1. vers. quaro an ista donatio, ff. de donation. caus. mort. Bald. in L. certi conditio. §. si numos col. 2. vers. interdum quandoque hoc facit, ff. si certum petat. ubi ait, practicam, & communem consuetudinem ita observare, & in L. si consul. lectur. 1. quest. 3. & lect. 2. ff. de adopt. & in L. Caius in princip. & in vers. ultim. ff. de usur. ubi ait, de totius mundi practica id probari, & in L. postquam liti col. 3. vers. secundo quaro cod. de pact. & in L. per diversas col. 4. q. 14. cod. mandat. &

in L. cum a socero col. 2. vers. cave tibi, cod. de jur. dot. & in cap. 1. col. 2. vers. ex predictis extr. de fide instrument. & cons. 150. casus talis est col. 1. lib. 1. & consil. 144. statuto civitatis Papiæ lib. 2. & cons. 200. verba Cyni in lectura in princip. eodem lib. 2. & eodemmet lib. cons. 261. quidam Laurentus dub. 1. ubi per quotidianum usum dicit approbari, & consil. 238. licet sint diversæ lib. 5. Card. Florent. consil. 83. & quoad primum col. 1. vers. insuper non apparet, Petr. Anch. in cap. quamquam col. 3. notabil. 8. lib. 6. de usur. & cons. 340. viso themate dub. 2. ubi dicit, neminem de ea re dubitare, & ita se habere universalem, & communem practicam, Ant. in proæm. Decretal. in princ. col. penult. vers. de notario, & ibi Abb. col. 10. vers. ejusdem, & idem Ant. in cap. dudum col. 2. vers. oppones, quod hic videtur velle, & c. de conver. conjug. & cons. 35. visa forma, in princip. Roman. in L. stipulatio ista. §. si stipuler, col. 6. vers. ulterius, ff. de verbor. obligat. ubi dicit, communiter omnes tenere, & cons. 76. in causa nobilis post princip. & cons. 513. in casu propositæ consultationis, post med. vers. idem erit, & c. Raphael Cuman. cons. 182. visa copia, col. 1. ubi dicit, ita de consuetudine communiter servari, Fulgos. consil. 190. viso toto processu, dub. 1. in princip. Mansuer. in tit. de liter. notis, & notar. col. 4. vers. item notarius, Joan. Platea in §. 1. col. 2. institut. de jur. person. & in §. cum autem notabil. 2. & ibi Angel. Aret. col. 2. vers. & ad-

adveritas, inslit. de action. Alexand. consil. 31. viso themate col. penult. vers. fuit etiam ultra lib. 6. ubi hanc verio- rem, & communem esse opinio- nem, & cons. 65. quoniam omne datum col. antepenult. vers. item no- tarius lib. 6. & eodem lib. cons. 119. & cons. 85. in causa, & lite coram dominis col. 3. vers. opponitur etiam eodem lib. 6. & cons. 35. in causa, & lite inter Lucam col. 1. in fin. lib. 7. Francisc. Aretin. cons. 41. diligen- ter, & mature col. 1. vers. secunda ratio, & cons. 74. eodem exordio col. penult. vers. tertio pro hac, & sequen- ti, Guid. Pap. decis. Delphin. 49. ubi dicit, ita judicatum in Curia, & iterum in decis. 222. & decis. 267. & decis. 317. & cons. 60. col. 4. So- cin. Senior. cons. 125. visa, lib. 1. & cons. 262. lib. 2. & cons. 60. lib. 3. cons. 125. non insistendo col. 2. vers. sed ad hoc, &c. Dec. cons. 31. col. 3. & cons. 58. col. 2. & cons. 293. col. 2. & cons. 407. col. 4. & cons. 607. col. 3. dub. 3. Corn. cons. 50. col. 4. lib. 1. & cons. 6. col. 3. lib. 2. ubi dicit, ita servari debere inde- cisivis, & cons. 129. col. 1. eodem lib. 2. & cons. 139. lib. 3. & cons. 2. col. 2. lib. 4.

Post autem notarii stipulatio- nem, quidquid de jure commu- ni sit, de jure regio firma ma- net donatio, nec donator eam revocare potest, etiam si adhuc à donatario acceptata non sit, ut est *Ordinat. lib. 4. tit. 63. in princip. ibi: Ou do Tabelliaõ & ibi: Logo saõ firmes, e perfeitas, de maneira que em tempo algum naõ podem ser revogados.*

Tom. I.

Ex quibus ad nostram dubi- tationem deducitur, donationem, postquam notarius stipulavit, fir- mam manere, jusque irrevoca- bile acquiri donatario, actionem- que adversus donatorem, ejusque hæredem; & ita in nostro Por- tucalliæ Regno tam in consulendo, quam in judicando observan- dum esse.

§. 3.

Alia insurgit dubitatio subse- 19
quens; utrum si neque donata- rius, neque tabellio pro illo, aut alia aliqua persona acceptavit; sed ipse donatarius præsens fuit, & tacuit, firma maneat donatio, clausula constituti suum opere- tur effectum, & dominium, pos- sessioque in donatarium absque acceptatione expressa transeat, vel non?

Ad hanc dubitationem resolu- tive respondeo affirmative, nem- pe, ex præsentia, & taciturnitate donatarii induci ipsius acceptatio- nem, ideoque firmam, & irre- vocabilem manere donationem, suumque clausulam constituti ope- rari effectum, & ex ejus virtu- te dominium, & possessionem in donatarium transire. Ita *Jul. clar. §. donatio quest. 14. n. 5. ubi di- cit, hanc communem esse opinio- nem; & illam tamquam verio- rem tenent Didac. Covarruv. in rubric. de testament. p. 3. postnu- mer. 13. vers. verum si donatarius, &c. Maldonad. in addition. ad Molin. de primog. lib. 4. cap. 2. nu- mer.*

Aa

mer. 76. D. Exea in rubric. de pact. n. 98. Cagnol. in L. semper qui non prohibet, ff. de regul. jur. n. 3.

20 Et tacens, & præsens in donatione consentire, & donationem acceptare videtur, ideo irrevocabilis fit, ut docent Pat. Molin. de justit. & jur. disput. 264. vers. dubium deinde est, Franc. Molin. de rit. nupt. lib. 3. q. 8. n. 25. & 26. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. glos. 8. n. 23. p. 2. Cardinal. Mant. de tacit. & ambig. convent. tom. 2. lib. 13. tit. 6. n. 13. Sanch. lib. 1. disput. 6. num. 11. Covarruv. in rubric. de testament. p. 3. n. 13. vers. verum, Jul. clar. §. donatio quest. 14. n. 5. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 42. n. 4. Cald. Pereyr. de nominat. emphyteus. cap. 6. n. 6. Aug. Barbos. tom. 1. ad cod. in L. illud. 16. de sacrosanct. Eccles. n. 19. Cancer. var. p. 1. cap. 28. n. 28. Castill. quot. lib. 5. cap. 80. n. 8. Joseph. Ludov. decis. Perus. 9. n. 22. Anton. Thesaur. decis. 70. n. 12. Alvarad. de conjectur. ment. defunct. lib. 3. cap. 2. n. 56.

21 Et pro acceptatione reputatur tacentis præsentia, Ludovic. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 2. n. 76. Mier. de maiorat. p. 1. q. 36. n. 4. & 10. Purpurat. in rubric. cod. pact. & in L. rogasti §. 1. n. 64. ff. si cert. petat. Galiaul. in rubric. ff. de verbor. obligat. col. 1. Joan. Gutier. in cap. quanvis pactum, de pact. in princip. n. 38.

22 In donatione sufficit acceptatio tacita, Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 4. tit. 4. partit. 5. glos. 1. n. 20. Gabr. consil. 12. Gozadin.

cons. 42. Tiraquel. de jur. constitut. p. 3. limit. 30. n. 11. Avendan. in L. 44. Taur. glos. 9. n. 17.

Contrarium, nempe, tacentem, 23 & præsentem non dici donationem acceptasse, neque ex ipsa præsentia, & taciturnitate acceptatam dici donationem, atque ideo revocari posse, si neque donatarius, neque pro illo tabellio donationem acceptet, docent Peg. tom. 1. forens. cap. 4. n. 145. pag. 332. col. 2. in princip. vers. & tunc ad acceptationem probandam non sufficit præsentia, &c. Tiraq. in verb. libertis L. si unquam, cod. de revocand. donat. n. 54. & 58. Roderic. in sum. cap. 29. in clausul. 4. n. 4.

Ego vero affirmativam suprapo- 24 sitam opinionem n. 19. veriore esse puto; quia, licet in sibi præsudicialibus non præsumat quis tacens consentire, Reynos. observat. 61. n. 27. & 29. L. invitum, ff. de servit. urban. pred. Cardinal. Tusch. pract. conclus. liter. C. Tacens, concl. 3. Ægid. in L. ex hoc jure, ff. de justit. & jur. p. 1. cap. 9. n. 81. Cald. Pereyr. de resolut. emphyteus. cap. 11. n. 11. & de emption. & vendit. cap. 33. n. 81. Petr. Barb. in L. 2. §. ult. à n. 6. ff. solut. matr. & in L. quæ dotis, num. 153. & 164. Menoch. de præsumption. præs. 6. n. 19. & q. 99. n. 15. & 17. Covarr. practicar. cap. 15. vers. quinto deinde, Fachin. controvers. lib. 8. cap. 64. Surd. decis. 302. n. 3. & cons. 349. n. 4. Thomas regul. 253. Marc. Anton. var. resolut. 59. casu 1. Sanch. de matrim. disput. 5. lib.

lib. 1. n. 5. Giurb. in consuetud. senat. Messan. cap. 14. glos. 2. n. 5. p. 1. Pacific. de Salvian. interdict. in spec. 3. cap. 5. n. 59. Novar. lib. 1. quæst. 82. n. 1. vers. At secus, &c. Gratian. forens. tom. 1. cap. 38. n. 20. & cap. 68. n. 16. & tom. 4. cap. 730. n. 40. & cap. 795. n. 5.

25 Attamen in sibi utilibus censetur quis tacendo, cum præsens sit, & contradicere potuit, consentire, L. si ut proponis, cod. de nupt. L. qui patitur, ff. mandat. L. 1. §. pen. ff. naut. caupon. & stabul. Cost. in L. si ex cautione, fallent. 4. n. 2. Mencach. quæstion. illustr. lib. 2. cap. 62. n. 8. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 152. Jason. in L. quæ dotis n. 96. ff. solut. matr. L. si sine §. codic. ad Velleian. L. si eo tempore 6. L. si hypothecas 8. cod. de remission. pignor. L. 2. cod. de acquirend. possession. L. 2. §. voluntatem, ff. solut. matr. L. qui tacet, ff. de regul. jur. Bartol. in L. quo enim 12. ff. rem rat. haber. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 4. col. 8. & 9. Ricc. in collectan. decis. p. 4. collectan. 1040. Cened. ad Decret. collect. 9. n. 4. Scac. de commerc. §. 1. q. 7. p. 2. ampliat. 19. n. 129. Altimar. de nullitat. contract. tom. 3. rubr. 1. q. 1. n. 406. & sequentib.

26 Scientia enim, & patientia facit de jure consensum præsumere, Mascard. de probat. vol. 3. verb. patientia conclus. 1159. n. 1. glos. in Clement. sæpe. §. quæ omnia, verb. non contradicentibus, de verbor. significat. Bartol. in L. 1. cod. de relat. lib. 11. Angel. in L. si filius, cod. Tom. I.

de petit. hæreditat. Dec. cons. 409. n. 6. Alex. in L. 2. §. voluntate, ff. solut. matrim. Arretin. cons. 126. n. 1. Jason. in L. procurator, col. penult. circ. med. ff. de condict. indebit. Felin. in cap. fraternitatis, col. 4. de testib. Sebast. Sap. in L. qui se patris num. 24. cod. unde liber. Natta consil. 274. n. 11. vol. 2. & consil. 257. n. 7. eodem vol. Cephal. cons. 148. n. 1. & cons. 158. n. 46. & cons. 272. n. 3. vol. 2. Alex. cons. 122. super. 1. quæst. lib. 4. Grat. cons. 9. n. 14. vol. 2.

§. 4.

Alteram insurgit dubitatio: Utrum, 27 cum donatio pluribus ordine successivo facta fuit, dominium, actio vel aliquod jus secundis, & sequentibus donatariis acquiratur ante eorum acceptationem, ita ut non possit donator ante illam revocare donationem, imò hæc firma, vel irrevocabilis sit?

Respondeo ad hanc dubitationem affirmative, nempe, in donatione pluribus ordine successivo facta, verb. grat. per viam maioratus, vel fideicommissi, vel substitutionis, &c. ex acceptatione primi donatarii, vel tabellionis, omnibus ordine successivo sequentibus donatariis dominium, & jus ad rem transire etiam ante illorum acceptationem, ideòque etiam ante illam donatorem donationem revocare non posse.

Ita Odofred. in L. 2. in fin. cod. de donat. quæ sub modo, Gratian. forens. cap. 247. n. 3. & 4. & cap. 381. n. 22. & 23. benè Franc. Mol.

de ritum nuptiar. lib. 3. q. 22. n. 28. ad fin. Fusar. de substitut. fideicommiss. quest. 674. n. 31. Peregrin. de fideicommiss. artic. 51. n. 16. & 17. 68. & 69. Menoch. conf. 1153. n. 68. & 69. & 75. & 79. lib. 12. Sess. decis. 18. n. 11. ad fin. decis. Pedemont. 85. n. 6. 7. & 16. Dec. conf. 31. n. 61. & 63. lib. 1. & conf. 55. lib. 3. & conf. 1. n. 25. & 26. lib. 4. Sforz. conf. 48. Jul. Clar. §. donatio, quest. 13. in princip. Speculat. tit. de locat. §. nunc aliqua vers. septuagesimo quero, & ibi Joan. Andr. Alex. conf. 24. in princip. Dec. consil. 239. n. 7. & 8. & in L. traditionibus n. 14. cod. de pact. Cravet. conf. 9. Rip. consil. 1. tit. de donat. & in L. final. cod. de revocand. donat. n. 136. Cassan. conf. 53. n. 53. Natta conf. 532. n. 24. lib. 3. Gargiar. patroc. 10. n. 7. Castill. quot. lib. 4. cap. 5. num. 21. Flor. de Men. ad Gam. decis. 8. n. 2. Matien. in L. 2. tit. 16. glos. 5. n. 10. Angul. de melior. L. 1. glos. 5. Parlador. rer. quotid. lib. 2. cap. 3. n. 3. Perez. in L. 3. tit. 8. lib. 3. ordinam. col. 618. vers. contrariam, &c. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. glos. 9. p. 1. n. 4. & 5. Azeved. in L. 11. tit. 6. lib. 3. recopilat. n. 18. & 19. Cevall. commun. contr. commun. quest. 249. n. 3. Fachin. controversiar. jur. lib. 8. cap. 89. Gom. in L. 40. Taur. numer. 19. vers. sed his, Grat. for. iterum cap. 405. n. 20. Gutierr. pract. lib. 2. quest. 52. n. 5. Avendan. in L. Taur. glos. 6. n. 6. Falcon. in regul. 410. vers. contrariam tamen, Suar. in L. quoniam in prioribus, quest. 8. n. 1. cod. de inofficios. testam.

& allegation. 9. num. 4. & 5. in L. si insulam. §. fin. ff. solut. matrimon. & in L. si pecuniam in princip. ff. de condition. ob caus. Mendoc. disput. jur. lib. 3. cap. 9. n. 45. ubi dicit, quod falluntur, qui contrarium sentiunt.

Contrarium, nempe, dominium non acquiri secundis, & sequentibus ordine successivo donatariis, priusquam acceptent imò ante illorum acceptationem donatorem revocare donationem liberè posse, docent Bellamer. conf. 38. & 39. Cardin. Mantic. de tacit. & ambig. convention. lib. 13. tit. 48. n. 6. vol. 2. Covarr. var. resolut. lib. 1. cap. 14. n. 3. vers. hanc verò, Tiraq. de constitut. in ampliatis. 30. n. 3. & 4. Ponte conf. 136. numer. 154. vol. 2. Franch. decis. 74. Capiblan. de baron. pragm. 4. n. 95. Magon. decis. 71. n. 8. & decis. 202. n. 16. in Florent. & decis. 38. n. 28. & 29. in Lucens. Ludovic. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 12. n. 2. Socin. conf. 115. ad fin. lib. 4. Guid. Pap. decis. 512. Bartol. in L. qui Romæ, §. Flavius, ff. de verbor. obligat. & in L. si quis, ff. de serv. exportand. Surd. decis. 209. n. 13. & 14. & conf. 150. n. 102. & conf. 305. n. 40. & conf. 351. n. 35. & consil. 409. n. 13. Trentacinq. var. resol. lib. 3. resolut. 1. tit. de donat. n. 13. Faber in suo codic. Fabrian. tit. 37. de donat. quæ sub modo, definit. 2. Mier. de maiorat. lib. 1. q. 4. n. 28. Boer. decis. 312. Mencach. controvers. usufr. frequent. lib. 3. Duen. regul. 216. in princip. Bernard. Diaz. regul. 211. Andr. Exea in rubr. de pact. n. 143.

Pat. Molin. de justit. disput. 265. col. 87. vers. exceptis, Anton. Gabr. commun. conclus. lib. 3. tit. de donat. concl. 5. n. 1. Bald. in L. cum à socero, n. 5. cod. de jur. dot. & consil.

337. n. 1. lib. 2.

8 Ego verò affirmativam opinionem in resolutione suprapositam veriozem puto; quia primus donatarius acceptans, vel pro illo tabellio, dicitur pro omnibus sequentibus donatariis, & eorum nomine acceptasse, *Mart. de succession. legal. p. 1. quest. 11. artic. 4. n. 8. & 9. Bolognet. consil. 6. n. 16. Cardin. Seraphin. decis. 427. numer. 2. in fin. Mandell. cons. 36.*

9 Ita ut illicò, quòd vocationis dies venit, dominium acquiritur, *Pat. Mol. de contract. disput. 265. n. 8. Amat. var. resolut. p. 1. resolut. 12. n. 11. Pelaez. de maiorat. p. 2. quest. 10. n. 4. & est textus in L. quoties donatio ita conficitur 3. cod. de donat. quæ sub modo.*

10 Ideoque, quavis secundus donationem donatarius non acceptet adhuc, donator etiam ante illius acceptationem revocare donationem non potest, *Hermos. in L. 7. tit. 4. partit. 5. glos. 1. n. 1. & glos. 2. n. 1. & 9. Peregrin. de fideicomm. miss. artic. 51. n. 16. & 17. 68. & 69.*

11 Ita taliter, ut cum donationis contractus nominatus sit, ut nervose defendit *Hypolit. Riminald. in rubric. inst. de donat. n. 43. Portug. de donat. part. 1. præhud. 1. numer. 36. Jul. Clar. §. donatio, quest. 1. n. 2. Barbos. in L. donationis. 9.*

cod. de his, quæ vi, Retes de donation. cap. 6. Vigel. in method. jur. civil. lib. 14. cap. 13. regul. 2. fol. mib. 1007.

Et in contractibus nominatis non detur pœnitentia, *L. incommodato. §. sicut, ff. commodat. L. sicut, ff. obligat. & action. Salgad. in Labyrinth. credit. p. 1. cap. 33. n. 15. Sperel. decis. 168. n. 47. & terminanter est text. in L. Aristo, ff. de donation.*

Ex hac ratione constat, dona-³² tionem postquam à donatore facta fuit, ab illo, etiam priusquam à donatario acceptata sit, revocari non posse; imò nec etiam aliquod gravamen addere, *Faria ad Cov. lib. 1. var. cap. 14. Castill. quot. controvers. lib. 3. cap. 10. Magon. decis. Florent. 124. n. 5. Hermos. ad Gregor. Lop. in L. 8. tit. 4. partit. 5. glos. 1. n. 1. Aug. Barbos. vot. 30. n. 2. 3. & 4. Gam. decis. 262. n. 3. Valasc. consult. 122. n. 16. & cons. 194. & de jur. emphyt. quest. 50. n. 44. Gusman. de verit. jur. veritat. 6. n. 43. Carvalh. de testament. p. 2. n. 213. vers. ex quibus, facit Phæb. p. 1. decis. 84. n. 5. & decis. 83. Amat. var. p. 1. resolut. 26. n. 12. Milan. decis. 1. n. 144. p. 1. & decis. 5. ad fin. p. 2. Aldovin. cons. 79. n. 5. Menoch. consil. 496. n. 105.*

Licet in maioratu contrarium,³³ nempe, etsi maioratus institutus sit in contractu, posse institutorem, vel donatorem quælibet gravamina, & conditiones postea apponere, dicant Doctores Hispani *Ludovic. Molin. de primogen. Hispan. lib. 1. cap. 12. & lib. 4. cap. 11. n. 28.*

Molin. disp. 582. n. 4. Mier. de maiorat. p. 1. quest. 17. n. 1. Osasc. decif. 125. Avendan. in L. 4. Taur. glos. 15. n. 15. Joseph. Vela p. 2. dissertat. 33. n. 50. Fragos. de regimin. reip. p. 3. lib. 9. de obligat. primogen. disput. 18. §. 5. n. 5. vers. ex dictis.

34 Sed in nostro Regno postquam donatio fit, perfecta est ex parte donatoris, *Peg. tom. 1. for. cap. 4. n. 148. & 149. ideo procedit L. 4. cod. de donation. ibi: Perfecta donatio conditiones postea non capit: & L. 2. cod. de revocand. donat.*

35 Ex hucusque dubitationibus unum sine dubitatione Doctores admittunt, scilicet, si donatarius infans est, illi ex tabellionis acceptatione irrevocabile jus acquiri, cum multis. *Amat. var. resolut. p. 1. resolut. 30. n. 15. & 18. Paschal. de virib. patr. potestat. p. 4. cap. 10. n. 53. Azeved. de pact. n. 129. & 200. Valenzuel. conf. 63. n. 25. Raudens. var. cap. 37. n. 3. & conf. 53. num. 18. & 31. lib. 1. Padill. in L. eam, qua, n. 20. cod. de fideicommiss. Gutierr. conf. 20. n. 7. & 8. Costa in L. Gallus. §. & quid si tantum, num. 133. ff. de liber. & posthum.*

CONTROVERSIA VII.

Utrum, prorogata locatione, dicatur prorogata hypotheca, quæ stipulata, & constituta fuit in bonis fideijussoris primæ locationis, & conductionis?

SUMMARIA.

1 **R**esolvitur negative.

2 **R** In prorogatione loca-

tionis non venit prorogatus tacite fideijussor.

3 Sublato principali, tollitur accessorium.

Controvertitur: An, prorogata locatione, dicatur prorogata hypotheca, quæ inducta fuit in prima locatione super bonis fideijussoris?

Resolvendo respondeo negative, & ideo, nullam actionem locatori competere adversus bona fideijussoris in prima locatione hypothecata agenti ex prorogatione locationis, cui prorogationi non fideijussit expresse fideijussor novo consensu.

Ita docent *Caroc. de locat. p. 3. quest. 22. n. 3. & 7. & quest. 23. n. 4. Nogueroles alleg. 21. n. 20. Rebuf. in concord. tit. de prorogat. vers. fallit secundo, Anton. Gabr. de dilat. concl. 2. n. 24. Salicet. in L. item quaeritur. §. qui impleto, ff. locat. & ibi Castrens. n. 5. Imol. in L. 1. §. & post operis, col. 2. vers. extra, ff. nov. oper. nuntiat. Dec. conf. 93. n. 2. & 3. Felin. in cap. 1. col. 3. vers. & tenendo hanc partem, de jurejurando, Bald. in L. si cum Hermes, in princip. ff. locat. Pacion. de locat. & conduct. cap. 64. n. 11. 12. 13. & 14. Anchar. quest. famil. 42. num. 10. & 11. Barbat. conf. 31. col. fin. vol. 1.*

Ratio est: Quia in prorogatione non venit tacite prorogata fideijussio, nec manet obligatus fideijussor, ut docent *Aug. Barbof. ad text. in cap. eum, pro quo 5. & ult. Decret. lib. 3. tit. 22. de fideijussor.*

for. n. 19. in med. Mascard. de probat. in concl. 990. n. 7. Bartol. in L. Lucius. §. Paulus, ff. de administr. tutor. Alex. in L. si mora, ff. Solut. matrim. n. 17. & in L. 4. n. 10. ff. de damn. infect. Jason. in L. 1. col. pen. sub n. 17. cod. de iud. Decian. conf. 72. n. 12. vol. 2. Rot. Roman. in antiq. 860. de deposit. Card. Florent. conf. 49. Felin. in cap. 2. de treug. & pac. Benedic. in cap. Raynuitius de testament. in verb. cetera n. 19. Alex. conf. 16. num. 8. vol. 4. Franc. Marc. decis. Delphin. 519. n. 6. p. 1. Borgn. decis. 44. n. 82. Medic. de regul. jur. p. 1. reg. 2. n. 61. & reg. 4. n. 38. & 62. Menoch. consil. 120. n. 28.

3 Ergo nec dicitur prorogata hypotheca; hypotheca enim est accessorium obligationis, & sublato principali, tollitur accessorium, ut est vulgare apud Card. Euscb. practic. conclus. verb. accessorium concl. 76. n. 8. Castell. controvers. tom. 5. cap. 168. n. 12. p. 2.

CONTROVERSIA. VIII.

Utrum expressa hypotheca in aliquo contractu celebrato virtute mandati procuratorii inducatur à die perfecti contractus, an à die mandati?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolutio.
- 2 Refertur contraria opinio.
- 3 Nullum operatur mandatum antequam executioni mandetur.

C Ontrovertitur: An à die m^a-¹ dati, an à die perfecti contractus inducatur hypotheca expressa in contractu ex vi mandati celebrato? Resolutive respondeo, oriri hypothecam à die perfecti contractus. Ita docent Nogueroles allegat. 22. n. 8. Mantica de tacit; & ambig. convent. lib. 11. tit. 22. n. 16. 17. & sequentibus. Rot. Genuens. decis. 188. n. 12. usque ad fin. Salgad. in labyr. credit. p. 1. cap. 30. per tot. Sabell. tom. 2. §. hypotheca, n. 6. vers. an autem, Andreol. controu. 261. Costa de privileg. credit. regul. 5. ampliat. 3. Carosc. ad leg. regn. cap. 11. n. 280. Bald. conf. 198. num. 10. lib. 1. & conf. 446. vol. 5.

Contrarium, nempe, hypothecam talem incipere a die mandati, docent Nogueroles sibi contrarius allegat. 11. n. 100. Joan. Baptist. Cost. in tract. de retrotract. cap. 8. cas. 31. n. 3. Cardinal. Tuscb. practic. conclus. verb. hypotheca, concl. 128. n. 14. & 18. Larrea decis. Granat. tom. 2. decis. 78.

Ego verò verior primam esse³ puto, quia nullum effectum operatur mandatum priusquam executioni detur, Farinac. in posthum. tom. 1. decis. 660. n. 2. ergo non ex illius die, sed ex die perfectionis contractus incipit hypotheca.

Nisi aliter expressum, & conventum sit, tunc enim si aliter conventum sit, incipit hypotheca à die, in quo incepturam conventum fuit; partium enim voluntas lex est.

CON-

CONTROVERSIA IX.

Utrum hypotheca inducta ex tacita reconductione incipiat à die ipsius reconductionis tacitæ, an continuetur à die primæ conductionis?

SUMMARI A.

- 1 **I**llata, & invec̃ta in domum conductam pro pensione tacite hypothecata sunt.
- 2 Etiam ignorante domine.
- 3 Etiam cum horreum, devorforium, vel area locatur.
- 4 Et licet non in prædiis rusticis, in stabulis vero sic.
- 5 Etiam pro deterioratione.
- 6 Resolutio controversiæ.
- 7 Refertur opinio contraria.
- 8 Tacita reconductio censetur renovata eisdem pactis.
- 9 Oritur hypotheca à die debiti.

ICum certum sit, quòd illata, & invec̃ta in domum conductam, tacite sint hypothecata pro pensione; Socin. regul. 192. *invec̃ta*, Roman. singular. 233. Forcat. dialog. 17. Bellacomb. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 43. num. 34. Menoch. de arbitr. cas. 441. Joseph. Ludov. decis. Perus. 84. Valasc. de jur. emphyt. quæst. 20. n. 17. Cevall. commun. contr. cõmun. q. 202. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collectan. 1045. Cardinal. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 1. tit. 5. n. 9. Gratian. forens. cap. 68. & est text. in L. 4. ff. de pact. ibi: Item, quia conven-

tiones etiam tacite valent, placet in urbanis habitationibus locandis invec̃ta, & illata pignori esse locatori, etiamsi nihil nominatim convenierit: & text. in L. ult. cod. in quib. caus. pign. vel hypothec. tacit. contrahit. ibi: Sancimus de invec̃tis à conductore rebus, & illatis, quæ domino pro pensionibus tacite obligantur, non solum in utraque Roma, & territorio earum hoc jus locum habere, sed etiam in nostris Provinciis; tali enim justa præsumptione omnes nostros Provinciales præpotiri desideramus: L. certi juris cod. locat. §. item serviana, institut. de act.

Quod procedit etiam ignorante domino, ut est text. in L. 5. cod. de locat. & conduct. ibi: Quando autem domus locatur, non est necessaria in rebus inductis, vel illatis scientia domini; nam ea quoque pignoris jure tenentur.

Et etiam bona minoris sunt tacite hypothecata pro pensione domus, Joseph. Ludovic. decis. 75. Ricc. in collectan. p. 4. collectan. 1045. vers. amplia septimo, Cevall. in suis communib. contr. commun. quæstionib. in quæstion. 132.

Et etiam cum horreum, devorforium, vel area locatur, datur pro pensione hypotheca tacita, ut est text. in L. 3. ff. in quib. caus. pign. vel hypothec. tacit. contrah. ibi: Si horreum fuit conductum, vel devorforium, vel area, tacitam conventionem de invec̃tis, & illatis etiam in his locum habere putat Neratius, quod verius est.

Et licet non id procedit in illatis, vel invec̃tis in prædia rustica, non

non enim tunc tacite contrahitur, tamen contrahitur tacita hypotheca in illatis, & in vectis, cum stabula locantur, ut est *text. in L. 4. ff. in quib. caus. pign. vel hypothec. tacit. contrahit.* ibi: *Eo jure utimur, ut quæ in prædia urbana in vecta, & illata sint, pignori esse credantur, quasi id tacite convenerit; in rusticis prædiis contra observatur. Stabula, quæ non sunt in continentibus ædificiis, quorum prædiorum ea numero habenda sint, dubitari potest, & quidem urbanorum sine dubio non sunt, quoad tamen ad causam talis taciti pignoris, nihil ab urbanis prædiis differunt.*

5 Et etiam datur in in vectis, & illatis in domum locatam tacita hypotheca pro pensione, non solum, sed etiam pro ipsius domus deterioratione, ut est *text. in L. 2. ff. in quib. caus. pign. vel hypothec. tacit. contrah.* ibi: *Pomponius libro quadragesimo variarum lectionum scribit, non solum pro pensionibus, sed et si deteriore habitationem fecerit culpâ suâ inquilinus; quo nomine ex locato cum eo erit actio, in vecta, & illata pignori erunt obligata.*

Ideo & dicit Gratian. *forens. cap. 117. n. 5.* quod fidejussor, qui pro pensione domus locatæ, & conductæ solvendâ fidejussit, dicitur, fidejussisse pro deterioratione domus causatâ inquilini culpa, & eodem modo, quo talis fidejussor tenetur pro pensione solvenda, tenetur etiam pro deterioratione.

Cum hæc omnia supponantur,
Tom. I.

quæritur: Utrum hypotheca tacita, quæ ex tacita reconductione inducitur, oriatur à die, quo incipit hæc reconductio tacita, an continuetur à die primæ conductionis? In quo multum inest, ut casus cogitanti patebit.

Quoad me resolute respondeo, hypothecam tacitam ex tacita reconductione à die istius incipere, & oriri noviter. Ita docent *Pacion. de locat. & conduct. cap. 64. n. 10. & cap. 40. n. 55. Socin. senior. consil. 41. n. 16. 17. 18. 19. 20. 21. & 22. lib. 4. Cardin. Mantici. de tacit. & ambig. convent. lib. 14. tit. 46. n. 9. vers. hoc sane, Noguerol. allegat. 21. n. 21. Rovit. ad pragmat. de locat. & conduct. n. 4. Gait. d. credit. cap. 4. q. 11. n. 2149. & 2150. Urseol. consult. for. cap. 59. n. 22. vol. 2. Bellon. senior. cons. 87. n. 19. Cornazan. decis. 177.*

Contrarium, nempe, hypothecā 7 inductam ex tacita reconductione continuari, & incipere à die contractus primæ locationis, docent *Merlin. de pignorib. & hypothec. lib. 4. tit. 1. q. 22. n. 31. Sabell. in sum. tom. 2. §. hypotheca, n. 29. vers. an autem dicta hypotheca, &c. Negusant. de pignor. p. 5. membr. 1. n. 14. Rot. Roman. in recent. part. 10. decis. 206. n. 15.*

Ego verò veriore primam 8 opinionem esse puto, quia, quavis tacita reconductio dicatur, & censeatur facta, & renovata eisdem hypothecis, clausulis, & conditionibus, & oneribus primæ locationis, juxta *text. in L. item quæ-*
ritur.

ritur. §. qui impleto, ff. locat. Bolognin. consil. 30. n. 34.

- 9 Attamen id non probat, nec exinde sequitur, quod hypotheca renovata in tacita reconductione, incipiat a die locationis primæ, imo renovatio non est continuatio, & clarum est, quod debitum reconductionis a die istius incipit, ergo etiam hypotheca; a die enim, quo quis coepit esse debitor, oritur, & incipit pro ipso debito inducta hypotheca, Menoch. consil. 581. n. 23. & seq.

CONTROVERSIA X.

Utrum bona subconductoris sint domino domus tacite obligata, & hypothecata pro pensione domus?

SUMMARIA.

1. **R** Esolvitur distinctione.
2. **R** Contraria, & indistincta refertur opinio.
3. Quod per alium facio, per me fieri videtur.
4. Probatur resolutio.

QUÆSTIO.

1 **C**ontrovertitur: An bona subconductoris sint domino domus pro ejus pensione tacite hypothecata?

Cum distinctione respondeo: aut subconductor totam subconduxit domum, aut illius partem? Si totam, bona ejus illata, & inuenta sunt hypothecata pro tota pensio-

ne domino domus, si verò partem, sunt bona subconductoris illata hypothecata domino tantummodo pro pensione partis subconductæ.

Ita Phæb. p. 2. arest. 27. vers. com isto se declarou, &c. Cevall. commun. contr. comm. quæst. 202. n. 1. Gabr. Pereyr. decis. 127. per tot. Moraes de execut. lib. 1. cap. 4. §. 1. casu 4. num. 55. Jason. in L. item quia, ff. de pact. n. 1. vers. secundo limita, Forcatul. dialog. 17. in princip. Socin. regul. 392. limitat. 6. Roman. singular. 386.

Contrarium, nempe, indistincte² semper subconductoris bona pro totius domus pensione hypothecata tacite, & obligata esse, docent Phæb. p. 1. arest. 34. Barbosa. ad ord. lib. 4. tit. 23. §. 3. n. 1. Cald. Pereyr. de emption. & vendit. cap. 33. num. 94. Nogueroi allegat. 1. n. 85. Grat. for. cap. 68. n. 12. & 13.

Ego verò veriore³ primam distinguentem opinionem esse puto; quia ratio, ob quam hoc, vel illo modo subconductor, & ejus bona sunt hypothecata domino domus, est, quia in subconductione agit primus conductor, tamquam domini domus procurator; ergo si tantummodo partem sublocavit, illius tantummodo tenetur subconductor eodem modo ac si ipsam partem tantum a domino conduxisset; quod enim tamquam per procuratorem meum facio, per me fieri videtur, & ideo cum certum sit, quod, si conductor quilibet a locatore partem domus conduxisset unam, & alteram alius, quilibet pro sua parte tantum, & non pro

pro totius domus pensione teneri, ita eodem modo quando conductor subconduxit partem, cum tunc agere censeatur, tamquam locatoris procurator, quod ita est verum, ut hæc sit ratio, cur subconductor ipsi locatori est obligatus; quæ ratio si non esset, nullatenus ex locato illi obligatus esset, tamquam cum illo non contrahens.

4. Deinde expressum pro meâ resolutione assigno *textum in L. II. §. 4. ff. de pignorat. action. ibi: Unde si domum conduxeris, & ejus partem mihi locaveris, egoque locatori tuo pensionem solvero, pignoratitia adversus te potero experiri; nam Julianus scribit, solvi ei posse; etsi partem tibi, partem ei solvero, tantundem erit dicendum. Planè in eam duntaxat summam invecta mea, & illata tenebuntur; inquam cenaculum cōduxi; non enim credibile est, hoc convenisse, ut ad universam pensionem insulæ frivola mea tenebuntur; videtur autem tacite & cum domino ædium hoc convenisse; ut non pactio cenacularii proficiat domino, sed sua propria.*

Hic Jurisconsultus Ulpianus cum duas quæstiones proposuit, illico eis decisione respondit. Prima est, quod subconductor potest domino domusolvere, & illico liberatur, ita ut possit à conductore pignora avocare per pignoratitiam actionem. Secunda est, quod invecta, & illata subconductoris (& hic noster casus est) tantummodo tenentur, & remanent obligata pro parte subconductæ domus, quasi

id cum domino ædium conventum esset, ita ut contractus subconductoris sic proficiat domino ædium, non ut contractus cum conductore factus, sed tamquam cum domino ipso pactio celebrata.

Bartolus ad hunc textum ita dicit ibi: *Invecta, & illata per secundum conductorem tenentur pro pensione ipsius secundæ conductionis tantummodo, & non ultra & sub n. 8. ibi: Textus hic in fin. ponit, quod tacite videtur secundus conductor obligare primo locatori invecta, & illata; & sic obligatur pro obligatione primi conductoris usque ad quantitatem, quâ ipse secundus conductor tenetur.*

Nec obstat, quod *Ordinat. lib. 4. tit. 23. §. 3. disponit*, quod si domus dominus conductorem non invenerit, invenerit autem aliquam aliam personam in domo viventem, ejus bona pignorare possit, ibi: *E se o senhor da Casa não achar a pessoa, a que allugou, & achar outrem nella, ou que nella tiver alguma cousa; que lhe pague o alluguer; & não querendo pagar, pode-o por isso mandar penhorar.*

Quia dicta Ordinatio loquitur, cum ipsa alia persona nullam partem certam conduxit, sed indeterminate in tota vivit domo, tunc enim videtur, & censeatur se pro tota pensione obligare, & idem sit ac si totalis subconductor, & non partialis sit expressus, ideo ad totam pensionem tenetur; non sic, cum partialis determinate subconductor est; in hoc enim casu tacet ordinatio, ideo ad jus commune

recurri debet.

Mihi ultra cogitanti dubitare occurrit, an si conductor mihi gratuitam habitationem præstitit, & domus dominus illum non inveniat, sed me habitantem, quia mihi gratis id conductor concessit, an teneor pro pensione domino ex dispositione dictæ ordinationis?

In hoc dubio nullum Doctorem inveni legem dictam explicantem, cujus verba legis attenta dubiam efficiunt decisionem; ego autem resolvendo dico, me habitantem ex gratuita conductoris præstatione habitationis, non teneri domino domus pro pensione aliqua, etiamsi me habitantem inveniat, & non conductorem.

Et ita intelligo, legem regiam, dum disponit, quod si dominus domus conductorem non inveniat, inveniat autem aliam in domo habitantem personam, ista pensionem solvat, loqui, quando ista persona inventa, vel subconduxit, vel indeterminate vivit, in his enim casibus debere pensionem solvere, ratio jubet, quia si subconduxit, dicitur cum domino per ejus procuratorem contraxisse; si indeterminate, & absque contractu aliquo expresso habitat, censetur tacite cum domino contrahere, ex eo quod in ejus domo habitat; in eo autem, qui ex gratuita habitat præstatione conductoris, cessant omnia ipsa, & numquam potest censi cum domino contractum de solvenda aliqua pensione fecisse; ergo nullâ ratione tenetur.

Deinde lex Regia semper in du-

bio se cum jure communi conformare censetur, *Cordeir. dubitat. 7. numer. 13. in med. Valenzuel. conf. 23. n. 6. Gusman. de veritat. jur. in veritat. 34. n. 16.*

De jure autem communi habemus textum in *L. si gratuitam, alias Pomponius 5. ff. in quib. caus. pign. vel hypothec. tacit. contrah. disponentem* ibi: *Pomponius libro tertiodecimo variarum lectionum scribit, si gratuitam habitationem conductor mihi præstiterit, invec̃ta à me domino insula pignori non esse.*

Insuper Ordinatio nostra solet plerumque opinionem Bartoli sequi, *Cordeir. dubit. 6. n. 30. in fin. Mascard. de probat. verb. opinio conclus. 1144. num. 22. ex ratione, de qua ipse Mascard. in conclus. 188. n. 12. Barbosa. ad Ord. lib. 3. tit. 64. §. 1. num. 3. Arouc. in allegat. 69. numer. 19. & allegat. 106. num. 5.*

Bartolus autem ita, sicut resolvit, fatetur in *L. 11. §. 4. ff. de pignorat. action. sub n. 8. vers. venio ad verbum plane, & oppono de lege, si gratuitam, alias Pomponius, &c.*

Deinde iterum me movet ratio illa subintellecta, nempe, rationē, ob quam subconductor tenetur domino, quia vel tacite, vel expresse dicitur contrahere cum domino, vel cum conductore, tamquam domini procuratore, & contrahere de aliqua pensione solvenda; quæ ratio cessat in nostro casu, ergo cessare debet dispositio; & argumentum à ratione legis cessante non solum locū habet à ratione expressa, sed

sed etiam à ratione tacita, vel sub-
intellecta, *Tiraquel. in tract. de ces-*
sant. caus. limitat. 21. numer. 8.
& 9.

Insuper etiam me movet alia ra-
tio, nempe, quod rubrica Ordina-
tionis *dict. tit. 23. est de allugue-*
res das casas, id est, de locationi-
bus, & conductionibus; atqui in
gratuitè habitante nulla intervenit
locatio, & conductio, nec tacita,
nec expressa: ergo non de isto, sed
de eo, quid vel expresse, vel taci-
te conduxit, intelligenda est dicta
Ordinatio; quæcumque enim lex
intelligitur juxta titulum, & rubri-
cam, sub quâ jacet, ut docent *Thom.*
Vas allegat. 28. n. 47. Bartol. in L.
fin. ff. de condict. indebit. Bald. in L.
Imperator. ff. de in diem adjection.
Cordeir. dub. 25. numer. 82. & 85.
Oliveir. de muner. provisor. cap. 4.
n. 10. Pereir. de man. reg. p. 2. cap.
60. n. 9. Gusman. de veritat. jur. ve-
rit. 13. n. 3. & 4. Guerreir. de recu-
sat. lib. 5. cap. 12. n. 9. Olea de cession.
jur. & act. tit. 1. q. 1. n. 5. Mascard.
tom. 4. de probat. verb. rubrica, con-
clus. mib. 1291. Peg. tom. 7. ad Ord.
tit. 93. glos. 1. & tit. 94. Molin. de
primog. lib. 1. cap. 12. n. 28. Cabed.
p. 1. decis. 33. n. 2. Gait. de credit. in
appendic. cap. 4. n. 123. Surd. conf.
52. num. 56. 57. 58. & 59. Cardin.
Tusch. pract. conclus. tom. 7. verb. ru-
brica, concl. 370. Everard. in topic.
legal. in loc. à Rubro ad nigrum,
Menoch. conf. 2. num. 15. & de præ-
sumpt. lib. 6. n. 16. consil. 3. n. 13. &
consil. 485. n. 2. 11. & 12. Gammar.
in dialect. legal. lib. 2. loc. 7. Mandos.
ad regul. Cancell. regul. 13. q. 1. n. 2.

& regul. 20. q. 4. n. 8. *Cened. lib. 1.*
Canonical. quest. 21. n. 16.

In silentium non transire licet
advertere, quòd quanvis regulari-
ter invecta, & illata à conductore
sint pro pensione obligata, ut dixi
controversia præcedenti q. num. 1.
& id etiam procedit, etiam si bona
sint venalia, ut docent *Mencach.*
quest. usufrequent. cap. 56. vers.
quid dicendum, Cevall. commun.
contr. commun. q. 780.

Attamen id non officit liber-
tati, ut est *text. in L. 6. ff. in quib.*
caus. pign. vel hypothec. tacit. con-
trah. ibi: Licet in prædiis urbanis
tacite solet conventum accipi, ut per-
inde teneantur invecta, & illata ac
si specialiter convenisset; certe liber-
tati hujusmodi pignus non officit,
idque & Pomponius probat.

In silentium etiam non transeat
advertere, quòd licet, ut dixi, in
prædiis rusticis non sint hypothe-
cata invecta, & illata, sunt tamen
fructus, *text. in L. 7. ff. in quib. caus.*
pign. vel hypothec. tacit. contrah. ibi:
In prædiis rusticis fructus, qui ibi
nascuntur tacite intelliguntur pi-
gnori esse domino fundi locati, eti-
am si nominatim id non convenerit.

Quanvis, ut dixi, nullum do-
ctorem inveni, legem regiam *lib.*
4. tit. 23. §. 3. vers. e se o senbor
da casa, explicantem; attamen, li-
cet non multum explicat, videtur
meæ resolutioni assentiri *Moraes*
de execut. lib. 1. cap. 4. §. 1. sub n.
63. vers. nec obstat, quatenus dicit,
dictam legem intelligi de condu-
ctore, vel subconductore tantum-
modo.

CONTROVERSIA. II.

Utrum hypotheca tacita inducta in bonis in domum locatam illatis cesset, si conductor certum pignus, vel fideiussorem locatori dedit, & sic contraxerunt?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur negative.
- 2 **R** Contraria refertur opinio.
- 3 Hominis provisio facit legis provisionem cessare.
- 4 Non tamen cum non est contraria.
- 5 A' voluntate partium accipit legem contractus.
- 6 Melius est exequi, quàm in fideiussorem agere.
- 7 Plus cautionis in re est, quàm in personam.

QUÆSTIO.

- 1 **C** Ontrovertitur: An cesset tacita legalis hypotheca, cum inter locatorem, & conductorem de certo pignore, vel fideiussore conventum fuit?

Resolutive respondeo, non cessare? Ita *Moraes de execut. lib. 1. cap. 4. §. 1. cas. 4. n. 52. Barbosa ad Ord. lib. 4. tit. 23. §. 3. n. 6. Menoch. de adpiscend. possess. remed. 3. quæst. 25. num. 154. Rebusf. tom. 1. ad leg. Gallic. tit. de liter. oblig. artic. 4. glos. 2. n. 27. Sabell. tom. 2. §. hypotheca n. 29. vers. quod si datus fideiussor, vel pignus, Merlin. de pignor. lib. 2.*

tit. 2. quæst. 67. n. 48. Pacion. de locat. & conduct. cap. 40. n. 190. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 138. vers. quarto amplia, Mascard. de probat. concl. 210. n. 2. Pacific. de Salvia. interdict. inspect. 3. cap. 5. n. 2. Carpan. ad Statut. Mediolan. cap. 390. n. 57. Bald. in L. certi juris, cod. locat. n. 17.

Contrarium, nempe, quòd, dato 2 fideiussore, vel pignore certo, cessat legalis tacita hypotheca inducta in bonis illatis, docent *Salicet. in dict. L. certi juris, cod. locat. n. 6. Mut. ad consuetud. Panormitan. cap. 34. n. 8. Grat. forens. cap. 117. n. 8. Cyn. & Angel. in d. L. certi juris, cod. locat.*

Ego verò veriore puto primā 3 esse opinionem; quia licet hominis provisio facit legis provisionem cessare, ut docent *Guerreir. de inventar. lib. 4. cap. 7. num. 165. vers. quia provisio hominis provisionem legis cessare facit, &c. Mostac. de caus. piis lib. 1. cap. 4. ad num. 10. Aquil. ad Rox. de incompatibilit. p. 7. cap. 1. n. 70. & 71. Gait. de cred. cap. 4. quæst. 11. num. 1635. Cardinal. Tusch. verb. provisio concl. 951. Modest. illustr. quæst. p. 1. q. 48. num. 40. & 46. Scuisf. in cons. 42. n. 9. centur. 1. Martin. Pistor. lib. 1. q. 47. n. 19. vers. est enim, L. fin. cod. de pact. convent. L. & habet. §. cum quis. ff. de precar. L. si causam. 2. cod. de execut. rei judicat. L. sicut certo. 5. §. si de me, ff. commod. L. sciendum. 1. §. illud sciendū, ff. de separat. Surd. consil. 476. n. 6. Valentin. Franc. de fideiussor. cap. 5. de effect. fideiussion. n. 345. Molin. de primog. lib. 1. cap.*

cap. 2. n. 27. Cevall. commun. contr. commun. q. 265. n. 1. Anton. Gabr. tom. 3. commun. opinion. lib. 6. tit. de regul. jur. conclus. 8. Gom. var. tom. 1. cap. 9. n. 50. Cardin. Seraph. in Rot. Roman. decis. 829. n. 3. Mend. à Castr. in prax. p. 1. lib. 3. cap. 11. numer. 8.

4 Attamen legis provisio non cessat; cum provisioni hominis contraria non est, imo ambæ concurrere possunt, ut docent *Surd. conf. 34. n. 34. Carot. singular. 691. Cyn. in L. 2. Cod. de re emphyteut. q. 6. Rot. Roman. apud Farinac. decis. 392. n. 4. ad fin. vers. & quatenus tom. 1. p. 1.*

5 In nostro autem casu concurrere potest, quod multa sint pignora; nempe, bona illata, pignus certum, vel fideiussor; debet enim intelligi, partium voluntatem esse contrahere ad maiorem domini domus securitatem, & non diminutionem, & a voluntate tacita, vel expressa partium accipit legem contractus, *Cardos. verb. contractus n. 12. Tusch. verb. contractus concl. 980.*

6 Et quod sit ita partium voluntas, colligitur, quia melius est exequi, quam in fideiussorem agere, *Rebus ad leg. Gallic. tit. de liter. obligat. art. 4. glos. 2. n. 27.*

7 Et plus cautionis in re est, quam in persona. *L. plus cautionis, ff. de regul. jur. ubi Dec. & cogitanti patet, quod in tali contractu solum consideratur domini securitas ad pensionem solvendam, & ideo fit contractus de quolibet pignore certo, seu fideiussore.*

GLOSSA III.

CONTROVERSIA I.

Utrum pro laudemio, quod domino directo debetur, tacita competat rei emphyteuticæ hypotheca, & cum onere ipso ad quemcumque transeat?

SUMMARIA.

- 1 **A** Firmative resolvitur.
- 2 **A** Negativa refertur opinio.
- 3 Laudemium pensionis naturam sequitur.

QUÆSTIO.

Controvertitur dubitabilis I quæstio: An pro laudemio domino directo debito tacite res emphyteutica sit hypothecata, ac per consequens an possit directus dominus pro præteritis sibi debitis laudemis convenire quemcumque rei emphyteuticæ possessorem?

Dubitabilis quæstio, & ab utraque parte rationibus fulcita; sed quoad me respondeo affirmative, nempe, etiam pro præteritis sibi debitis laudemis posse dominum directum convenire quemcumque possessorem rei emphyteuticæ, tamquam rei illi hypothecatae tacitæ, & obligatae possessorem, & eodemmodo ac esset reale onus ad unumquemque possessorem transibile.

Ita docent Augustin. Barbof. ad text. in cap. potuit de locat. n. 44. tom. 2. jur. Canon. Joan. Pap. lib. II. arest. 4. Merlin. de pignor. lib. 3. tit. 1. q. 10. per tot. Barbof. ad Ord. lib. 4. tit. 38. num. 55. & 56. Salson. in tractat. de Laudem. col. I. n. 6. & 12. Amad. de Pont. de Laudem. quest. 45. per tot. Cald. Pereyr. de extinction. emphyteus. cap. 4. Giurb. decis. 801. Gregor. Ganaver. decis. 4. per tot. Statil. Pacific. de Salviañ. interdict. inspect. 3. cap. 4. num. 555. usque ad n. 577. Gall. in consuetud. Paris. §. 51. glos. I. num. 139. & §. 53. glos. I. n. 18. & sequentib. Menoch. consil. 444. n. 18. & sequentib. lib. 5. Gratian. forens. cap. 272. n. 2. & sequent. & cap. 377. num. 24. Tiraquel. de retract. lign. §. 20. glos. 2. n. 8. Baptist. Cost. in tractat. de rata, & quota quest. 112. n. 8. & de remed. subsidiar. remed. 52. num. 11. Grat. for. iterum cap. 609. 912, & 784. Maur. Burg. de Laudem. p. I. inspect. 9. Mastrill. decis. Sicil. 171. n. 5. p. 2.

2 Contrarium, nempe, pro laudemio non competere realem, neque hypothecariam actionem, neque possessorem rei emphyteuticæ pro præteritis conveniri posse, sed solum actionem competere personalem adversus illum, qui laudemium debet, vel ejus hæredes, docent fortiter Surd. decis. 31. per tot. Noguierol allegat. I. numer. 98. Roderic. de ann. redditib. lib. 2. q. 22. num. 45, vers. sed contra, Mangil de eviction. q. 124. n. 48. & 49. Frecc. de subfeud. tit. de auctoritat. Baron. auctor. 3. n. 4. pag. mib. 313. Anton. Fab. in suo jur. empur.

definit. 2. 4. 7. & 68. Bicch. decis. 611. per tot. Franch. decis. 330. per tot.

Ego verò veriore primam esse puto opinionem, quia pro censu, & pensione competit hypotheca, ut est certum, ergo etiam pro laudemio; quia laudemium pensionis naturam sequitur, & ejusdem dicitur qualitatis, ut docent Menoch. cons. 299. n. 1. & 34. Cassan. in consuetud. Ducat. Burgund. tit. de censib. §. 1. n. 6. & ita vulgariter practicatur, & communiter judicari video.

CONTROVERSIA II.

Utrum census cujuscumque emptor possit agere ex actione personali adversus venditorem talis census, & ejus hæredes, vel teneatur præcise agere adversus prædii censui suppositi possessorem?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur quæstio.
- 2 **R** Contraria refertur opinio.
- 3 Census est onus merè reale.
- 4 Re censita perempta, cessat census.
- 5 Possessor rei censui subjectæ tenetur etiam decursos, & præteritosolvere census.

Q U Æ S T I O.

C Ontrovertitur: An emptor census possit venditorem, vel

vel ejus hæredes pro censu convenire, an prævisæ, & solum teneatur possessorem rei censitæ convenire?

Resolutive respondeo, teneri census emptorem convenire possessorem rei censitæ, & non posse venditorem, ejus vè hæredes obligare.

Ita docent *Gabr. Pereir. decis. 66. per tot. & maxime n.1. Valasc. de jur. emphyteut. q.32. n.14. in fin. Pinbeir. de cens. disput. 2. sect.4. n. 43. & disput. 1. sect.7. §.4. n. 120. & 122. Cardos. in prax. verb. census n. 12. Peg. cap. 5. de interdict. maior. possess. n. 440. Cevall. commun. contr. commun. q.76. num.35. Noguerol. allegat.2. n. 11. cenc. de censib. p.2. q.5. cap.2. art.9. pag.193. Cancer. variar. p.2. cap.7. num.83. Surd. decis.32. in fin. & cons. 162. num.10. lib.2. & vide controvers. sequent. n.3. versic. final.*

2. Contrarium, nempe, posse census emptorem venditorem, ejusque hæredes convenire, tenent *Covarruv. lib.3. variar. resolut. cap. 7. num.6. Felician. de censib. p.2. lib. 3. cap.4. n.7. vers. infertur Gutierr. practicar. lib.2. q.177. Mencach. illustr. cap.60. n.4. Gutierr. in L. nemo potest, ff. de legat.1. n.29. Gam. decis. 99. & decis.319. n.3. Cald. de emption. cap.33. n.12. Gam. iterum decis. 315. n.2. Ricc. p.1. collectan. 27. Bonacin. tom.2. disput. de contractib. q.4. punct. unic. sub num.38. vers. tertio si censuarius, Navarr. de usur. n.116. Azor pag. 3. lib.10. cap.11. q.1. Petr. Surd. cons.4. n.3. Negusant. de pignor. p.8. membr.1. Tom. I.*

n.27. Gregor. Lop. in L.14. tit.13. partit.5 glos.7. Mastrill. decis.109. Guid. Pap. decis.43.

Ego verò veriore primam opinionem esse puto; quia census impositio est mere onus reale, ita ut ad possessorem conveniendum excussio venditoris necessaria non est, transivit enim non in hypothecariam regularē, sed in merè reale onus ipsi rei adjectum, *Rodrig. de ann. redditib. lib.2. q.9. n.51. Cassan. in consuetud. Ducat. Burgund. rubric.11. §.6. numer.16. Garcia de expens. cap.4. n. 44. Moraes de execut. lib.1. cap.4. §. 2. n. 25. & 27. Mend. à Castr. in prax. p.2. lib.3. cap.21. §.10. n.157. Peg. tom.1. forens. cap.3. n. 364. pag.165. Milanens. lib.2. dec.2. Cordeir. de interdict. dubit.42. n.38.39. & 40. Tiraquel. de retract. glos. 1. num.7. & §. 32. glos. unic. n. 79. Vella dissertat. 34. n.12. Gerip. consil. 23. num.6. Cyriac. controvers. 541. n.3. Cevall. quest.56. n.35. Girurb. decis. 552. Castill. tom.4. cap. 61. num.19. & n.38. vers. non obstat quarto Cravet. consil. 217. n. 5. & 6. lib.2. Avendan. respons.10. num. ult. & respons. 23. n.3. Petr. Salazar. de usu, & consuetud. cap.11. n.6. & n.12. 18. 45. & 46. Molin. de justit. & jur. tom.2. disput. 383. n.12. vers. quin potius Ludovic. Lop. in instructor. negotiant. lib.1. cap. 54. circ. fin. vers. ad quintum argumentum Pat. Francisc. de contract. p.4. cap.4. in prim. cons. condit. pag. 106. vers. Enel quarto Pelaez de maiorat. p.4. q.1. n.82. Ferdin. Oter. diversar. question. jur. p.2. quest.1.*

numer. 6. Christophor. Marc. post. decis. 29. Rotæ Senensis examinat. 18. n. 33. & 43. Carvalb. ad cap. Raynaldus de testament. p. 2. n. 309. vers. pro sequendo igitur.

Ergo non sumus in terminis hypothecæ regularis, quæ obligationem personalem continet, & realem; sed sumus in merè reali, solæ rei adjectâ; ideo rem, & non personam prosequi debet; Aymon. consil. 217. n. 6. ibi: Ubi agitur de jure merè reali, prout ex tributo, non potest agi contra primum dominum ipsius rei, sed agi debet contra possessorem. Et ibi: Itaque, quando debetur census, aut pensio ex re, aut super re, æquum videtur, quod possessor illius rei teneatur ad præstationem: Et n. 5. ibi: Nec isto casu videtur necessaria discussio, ex quo debetur census, aut pensio ex re, aut super re ipsa possessa per tertium; excussio enim tunc est necessaria, quando id, quod petitur, non debetur ex re possessa per tertium, nec super ipsa re, licet ad securitatem aut cautionem ullius debiti res sit hypothecata.

Hieronym. Gabr. consil. 47. lib. 1. n. 6. ibi: Quia census est quædam quasi servitus, & eo afficitur res ipsa, quæ adquemlibet possessorem cum eo onere transit, & consil. 141. & 148. n. 1. lib. 2. Gregor. Lop. in L. 28. tit. 8. partit. 5. glos. 3. limitat. 1. in fin. ibi: Et sic est ibi jus reale adharens fundo. Padill. in L. prædia cod. de fideicommiss. n. 11. in fin. ibi: Quoniam hic annuus census veluti servitus quædam esse videtur. Boccac. de censib. p. 1. n. 21. ibi: In-

Arumentum venditionis annui redditus est principaliter super re factum: Sarm. Selectar. interpret. lib. 7. cap. 1. n. 4. ibi: Ideo verius est, census contractus, qui hodie celebratur, jus reale transferre.... & similes esse hos contractus venditionis servitutis realis vel usufructus, cum rem sequantur, & sint perpetui, quod nude obligationi personali adversatur. Et n. 17. ibi: Sed est venditio similis ei, quæ fit de usufructu, vel servitute, quæ transfert jus in rem, & rem sequitur, quocumque vadat. Mudæus in rubric. ff. de pignor. n. 3. Osuald. ad Donell. lib. 9. comment. cap. 21. liter. L. in fin.

Deinde si census emptor posset venditorem convenire, posset etiam, si res censita periret totaliter; semper enim ratio venditoris vigeat: atqui, re censita totaliter perempta, cessat census, & petit nequit, Novarr. ad cap. si fœneraveris 14. q. 3. n. 75. ubi ait, censum respectu prædiorum esse accidens, qui sine subiecto esse nequit, docent Phæb. p. 1. decis. 58. per tot. Covarruv. lib. 3. variar. cap. 7. n. 5. Pinheir. de cens. disput. 1. sect. 3. §. 4. n. 120. Cald. Pereir. de extinct. emphyteus. cap. 3. n. 35. Valasc. de jur. emphyteut. q. 32. numer. 13. & 14. Medin. cod. de reb. per usur. acquisit. q. ultim. prop. fin. Molin. de justit. & jur. disput. 383. n. 12. Azor p. 3. lib. 10. cap. 5. q. 3. Less. lib. 2. cap. 22. n. 8. & 35. Leonard. de usur. quæst. 57. n. 42. Garcia de expens. cap. 4. n. 44. Roderic. de ann. redditib. lib. 2. q. 7. num. 4. in med.

Ergo non videtur vera opinio dictans, emptorem census venditorem convenire posse, & verius puto, præcise debere conveniri rei censitæ possessorem, ut illi solvat, & hic postquam solvit, si sibi videbitur, evictionis actionem contra venditorem intentabit, si ignoranter, & occultaretur tale onus, cum in illum alienata res fuit, tanquam ab onere illo immunis.

- 5 Sed debet ipse possessor emptori censusolvere etiam præteritos, & decursos, antequam ille possessionem occuparet, ut docet *Afflict. decis. 95. Bald. in Authent. si quas ruinas cod. de sacrosanct. Eccles. col. 5. Roderic. p. 2. & lib. 2. de censib. cap. 2. quæst. 5. artic. 9. n. 27. & 28. pag. mib. 149. Noguerol allegat. 2. num. 109. Themud. p. 3. decis. 270.*

CONTROVERSLA III.

Utrum contra tertium rei censitæ possessorem possit executive agi?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmative.
- 2 **R** Negativa refertur opinio.
- 3 Probatur resolutio.

QUÆSTIO.

- 1 **C** Ontrovertitur, Utrum pro censu illius emptor possit executive agere adversus tertium possessorem? Resolutive respon-
- Tom. I.

deo affirmative.

Ita plerique respondent Doctores,

Mend. à Castr. in prax. p. 1. cap. 21. num. 56. lib. 3. ibi: In primis pro censu, quem vulgo dicimus, foro, executio fit, captis pignoribus, non solum contra ipsum debitorem, sed & contra tertios illius rei possessores praxis admittit etiam pro præteritis pensionibus executive agere, uti constat decretum fuisse à Senatu.

Peg. forens. tom. 1. cap. 3. n. 354. ibi: Tertius possessor bonorum obligatorum ad census solutionem potest recta via executive conveniri ad hoc, ut solvat redditus census decursi.

Moraes de execution. lib. 1. cap. 4. §. 2. casu 14. numer. 25. ibi: Pro pensionibus census solet apud nos executive agi jussu judicis, captis pignoribus, debitore in solutione cessante, cui post capta pignora diem dicit apparitor ad apparendum coram iudice allegaturo, an exceptionem habeat, vel impedimenta, cur pignora vendi, & distrahi non debeant, &c.

Pereir. decis. 63. n. 5. Noguerol allegat. 2. n. 122. Carleval. de judic. tit. 3. disput. 11. n. 5. Felician. de censib. tom. 2. lib. 3. cap. 4. num. 5. Themud. decis. 270. Valasc. de jur. emphyt. p. 1. q. 32. num. 14. Gom. in L. 40. Taur. n. 19. vers. quarto infertur &c. Pax in prax. tom. 3. cap. 2. §. 4. numer. 38. Parlador. rer. quotid. lib. 2. cap. fin. p. 4. §. 1. num. 18. & p. 5. §. 16. num. fin. Rodoan. de reb. Eccles. non alienand. rubr. 16. n. 66. Surd. decis. 32. in fin. &

conf. 162. n. 10. Ag. Barbof. in L. pro hereditar. 2. cod. de hered. act. num. 5. Pichard. in §. item serviana institut. de actionib. n. fin. vers. vel nisi tertius, & in manu duct. ad prax. p. 2. §. 2. num. 5. Salazar. de usu, & consuet. cap. 11. n. 48. Gu-tierr. in L. nemo potest, ff. legat. 1. n. 31. 36. & 39. & consil. 49. n. 11. Mastrill. decis. 205. n. 2. & 3. Villadieg. cap. 2. politic. n. 37. Gam. de-cis. 145. Foller. de censib. verb. tan-quam res judicata n. 13. 16. 38. & 39. Avendan. de censib. q. 96. n. 3. & sequent. Avil. in cap. prator. verb. execution. n. 56. vers. fallit etiam, Leo Vald. decis. 81. ubi ita judica-tum tradit fuisse in iudicio contra-dictorio.

Contrarium, nempe execu-tive agi adversus rei obligatæ pos-sessorem non posse, tenent Peg-tom. 3. forens. cap. 10. num. 20. ibi: Ex quibus notandum est, quod cum jus exequendi merè personale sit, non poterit transire contra ter-tium possessorem res obligatas à de-bitore possidentem, adversus quem poterat fieri executio.

Vela dissertat. 14. num. 37. vers. ad secundum argumentum ibi: Ad secundum argumentum responde-mus, sententiam illam Parlad. Avi-les, & sequacium, tam quoad cen-sum emphyteuticum, quàm consigna-titiam, ut pro eo executio in distin-cte competat adversus tertium fun-di emphyteutici, vel subjugati posses-sorem etiam ex titulo valido, nec ju-re improbat, falsam quidem esse.... quòd etsi tam in eo censu, quàm in reservativo, & consignativo verius

est, jus quoddam reale contrahi, ut infra aptius dicemus dissertat. 34. id prodesse tantum potest, ut ordina-ria actio ratione oneris rei impositi realis affecta, sive in rem scripta, adversus tertium, ac singularem rei censui suppositæ possessorem di-rigi possit, nullá prævia excussione adversus principalem, non verò ut executio rectà intendi possit adver-sus tertium illum possessorem & n. 39. dicit, quod in supremo Senatu ita judicatum fuit undecimo die Octobris anni 1625.

Avendan. ad tit. de las exceptio-nes n. 26. Roder. de execut. cap. 4. n. 46. & 48. Osasc. in L. penult. ff. de pact. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. q. 9. n. 58. & 61. Rod. in explicat. motus proprii Pii V. de formand. conf. dub. 5.

Ego verò communibrem, & se-³ quendam primam esse puto opi-nionem, tanquam in præxi magis receptam; de puncto enim juris non invenio legem pro censu ex-pressæ contra tertium possessorem concedentem; Lex enim 6. ff. de publican. & vectigal. ibi: Impera-tores Antonius & Verus rescripse-runt, in vectigalibus ipsa prædia, non personas conveniri, & ideo pos-sessores, etiam præteriti temporis vectigal solvere debere: Non pro-bat, executive agi debere, sed tantum possessores teneri.

Quod jam considerans plus aliis, meliusque, & doctius, Moraes de execut. lib. 1. cap. 4. §. 2. casu 14. n. 25. vers. final. ubi prorumpit in hæc verba: Indubitanter credendū est, istam consuetudinem ex Ordinat. lib.

lib. 4. tit. 23. §. 3. quæ in locatioribus domorum loquitur, paulatim fluxisse, illamque legem regiam ratione convenientiæ, publicique boni, ex sylo Regni, judicantiumque opinione, ad præstationes censuum fuisse ampliata, cum eadem in utroque casu versetur ratio, nec sit novum, legem in uno casu loquentem, ad similem casum ampliari.

Ego hanc rationem approbo, sed mihi etiam alia ratio ab illa lege, 6. ff. de publican. & Vectigal. deducta non displicet, nempe, quod, cum prædia ipsa conveniuntur, & hæc in impositionis census scriptura continentur, non dicitur conveniri tertium, sed in scriptura contentum; sed ratio ista in nostro (Regno, ubi non datur guarantee, non concludit tam bene ac ratio supra à Moraes assignata, quam magis approbo, & pro meâ meæ resolutionis assigno.

Id silentium non transeat advertere, quod etsi in controversia præcedenti resolvi, quod census emptor non potest venditorem convenire, sed præcise convenire debet rei censitæ possessorem, declaro, id procedere, cum simpliciter venditor censum imposuit rei, sed si in contractu dicit, se, & suos hæredes emptorem convenire posse, relicto possessore, vel arbitrio emptoris relinqui, an possessorem, vel venditorem, & hujus hæredes convenire, vel res censita evicta sit, tamquam non posset venditor censum constituere, in his, & similibus casibus, dico, emptorem census venditorem convenire pos-

se, notat Vela dissertat. 34. n. 15. vers. Dixi, regulariter, quia plerumque, &c. quia sequi debet partium mens, & intentum.

CONTROVERSIA IV.

Utrum census emptor possit in solidum procedere, & convenire unum possessorem unius rei censitæ, vel partis illius, cum rerum censitarum plures sunt possessores?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolutio affirmativa.
- 2 **R** Negativa refertur opinio.
- 3 Probatur, interpretando L. Moschis.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: An cum plures res censui subjectæ in diversos transierunt possessores, possit census emptor quemlibet pro toto, & integro censu convenire? Resolutive respondendo posse. Ita Bartol. in L. Moschis, ff. de jur. fisc. ibi: *Quæro: plures sunt possessores bonorum, an creditor possit eligere quemlibet, quem vult; vel debeat quemlibet convenire pro rata? Quidam dicunt, quemlibet pro rata, per hunc textum, qui dicit omnem, quod est nomen collectivum, ut not. in L. si plurib. ff. de legat. 2. Alii dicunt contrà, & exponunt hîc omnem, idest, quemlibet, quod est verius. Dico, quod potest*

eligere, quem vult; nam & pro parvo debito tota res, quanvis magna, tenetur. Respondeo ad hunc text. qui dicit omnem tu debes scire, quòd omnes in plurali numero est collectivum, ita loquitur glos. sed in singulari numero est distributivum, ut idem sit dicere omnis, quòd quilibet meritò ergo glossa exponit omnem id est, quemlibet.

Jason. in §. si quis in fraudem institut. de actionib. n. 128. ibi: Quarto, & ultimo advertite, quòd si sint plures tertii bonorum possessores, in quos sit facta alienatio, quòd creditor posset eligere unum ex his possessoribus, quem velit, & eum in solidum convenire, nec tenetur omnes possessores in simul pro rata convenire, ita notabiliter demonstrat Bartol. in L. Moschis, &c.

Moraes de execution. lib. 1. cap. 4. §. 2. num. 28. ibi: Quinimo etsi census constitutus sit super pluribus prædiis à diversis possessis, sive in uno prædio, quod postmodum in plures successores, sive particulares, sive universales, divisum est, potest census dominus, quem malit ex successoribus, & possessoribus impetere... ille autem, qui solidum solvit, justè petet, sibi actiones cedi, ut ceteri possessores pro rata contribuant.

Mend. in prax. p. 1. lib. 3. cap. 21. §. 10. n. 56. vers. imo ibi: Imo si census constitutus sit in pluribus rebus, & hæ ad varios possessores perveniant; qui neque contraxerunt, neque hæredes sint, adversus unumquemque in solidum agi posse ad executionem census decursi; nec adversus omnes simul, aut contra quē-

libet pro rata compellendum esse dominum census, actionem exercere.

Covarruv. var. lib. 3. cap. 7. n. 7. Rebus. in L. plebs. §. pignus, ff. de verbor. significat. Valasc. de jur. emphyt. q. 32. n. 15. vers. illud insuper, Afflict. decision. 153. Negusant. de pignor. p. 8. membr. 1. n. 50. Fachin. controversiar. jur. lib. 2. cap. 47. vers. sed contraria, Roderic. de ann. redditib. lib. 2. q. 9. n. 61. in fin. Speculat. tit. de obligat. & solution. §. 1. num. 46. vers. item debitor. Paris. Modern. in Labyrinth. in divid. p. 2. n. 89. Joan. Baptist. Lup. Geminian. in L. 2. cod. de pact. inter emptor. & venditor. commentar. 2. §. 2. num. 68. Suar. in L. post rem judicatam limitat. 1. n. 14. Felician. de censib. lib. 3. cap. 4. n. 11. Azeved. in L. 1. tit. 15. lib. 5. num. 15. Parlador. rer. quotid. lib. 2. cap. fin. p. 4. §. 1. n. 20. Navarr. in commentar. de usur. q. 16. n. 114. Surd. decis. 32. n. 6. Peres ad titulum 2. lib. 8. Ordinament. vers. quero etiam pag. 34. Leo in sua responsor. centur. cap. 17. Rodan. de reb. eccles. non alien. rubr. 16. de constitut. cens. n. 69. Abbas ad text. in cap. constitutus de religios. domib. n. 8. & ibi: Ancharr. n. 13. Molin. de justit. & jur. tract. 2. disput. 383. n. 13. & disput. 391. n. 3. in fin.

Contrarium, nēpe debere unū-2 quemque possessorem pro rata conveniri, tenent Guid. Pap. decis. 432. num. 4. ad fin. ibi: Et hoc est verum, nisi esset annua pensio imposita super pluribus rebus, quia tunc debet agi contra quemlibet possessorem pro rata. Cassan. in consuetud.

fuetit. Ducat. Burgund. rubric. 5. des rentes. §. 2. num. 35. vers. secus est, &c. Affl. ad constitut. Neapolit. lib. 1. rubric. 17. n. 26. Joan. Faber. in §. item si quis n. 26. Instit. de act. Imbert. Rupellan. lib. 1. forens. institution. cap. 10.

3 Ego verò veriore primam esse puto opinionem, asserendo, emptorem census unumquemque cēsitaram rerum possessorem in solidum arbitrio suo convenire pro toto, & integro censu, quam opinionem ultra à me supra n. 1. relatos, tenet *Cald. Pereir. de extinct. emphyt. cap. 3. n. 35.*

Et pro mea resolutione sufficit ratio assignata per Bartol. supra relatum, quia *textus in L. Moschis, ff. de jur. fisc.* in quo pedem fingunt contrariæ sequaces sententiæ, pro mea assignari debere, teneo resolutione; illius textus verba sunt hæc; quod debet convenire possessorem omnem; sed hic *possessorem omnem* cum sit in singulari numero, & non dicat, *possessores omnes* est verbum non collectivum, sed imò distributivum, & sumitur. *omnis* pro quilibet vel quicumque *Aug. Barbos. diction. 241. n. 24.* ubi laudat *Cicer. lib. 1. de natur. Deor. & in oration. pro Rox.*

CONTROVERSIA V.

Utrum ex assignatione prædii ad aliquam portionem annuam solvendam inducatur super illo prædio hypothecam, & reale onus?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolutio affirmative datur.
- 2 Contraria refertur opinio.
- 3 Hypotheca quibuscumque constituitur.
- 4 Fundus assignatus ad alimenta dicitur onere reali effectus.
- 5 Non favore alimentorum datur hypotheca.

QUÆSTIO.

Controvertitur: Utrum ex **I** simplici assignatione prædii ad aliquam annuam præstationem solvendam inducatur hypotheca, onusque reale? Resolutive respondeo affirmative, nempe, hypothecam, onusque reale induci, ex eo quod assignatur per contrahentem, vel testatorem prædium ad solvendum certam præstationem annuam.

Ita docent *Gam. decis. 315. n. 1. Negusant. de pignorib. p. 2. membr. 4. sub n. 164. vers. vigessimus tertius casus, &c. & vers. & prædicta tanto, &c. & vers. ego puto, &c. Hostiens. in summ. tit. de locat. §. quæ actio vers. antepenult. & vers. ultim. Gratian. forens. cap. 256. n. 49. & cap. 366. Merlin. de pignor. lib. 2. tit. 3. quæst. 91. Faber. in §. Item serviana institut. de actionib. Bartol. in L. si fundus quem, ff. de ann. legat. & in L. codicillis. §. institutio, ff. de legat. 2. & in L. Lucius, ff. de aliment. & cibariis. & glos. ibi in vers. ex redditu, Corn.*

con-

consil. 296. vol. I. liter. G. & H.

2 Contrarium, nempe si dicatur, de fundo, vel ex fundo solvatur talis annua præstatio, & non dicatur, super fundo assigno solutionem talis præstationis annuæ, docent *Noguerol. allegat. I. n. 90. in med. Cardin. Mantica. de tacit; & ambig. conventionib. lib. II. tit. 3. n. 13. Lar. de capellan. lib. I. cap. 2. ex n. 3. Grat. for. tom. 4. cap. 683. num. II. & 12. Duard. ad Bull. de Censib. in proem. q. 23. n. II. pag. mib. 125. Avendan. de censib. cap. 25. sub num. 23. & 3. Amaya in L. 2. cod. de amon. & tribut. lib. 10. n. 19. 20. 21. & sequent. Gait. de credit. cap. 2. tit. 7. n. 2463. & 2464.*

3 Ego verò veriore primam opinionem esse puto, quia ex communiter accidentibus cogitanti patet, quòd vel dicatur de fundo, vel ex fundo, vel super fundo, semper voluntas dicentis est, fundo onus tale imponere, ad quemcumque vadat fundus, ipsum transeat onus, & secutus sit ille, cujus favore consignatio fit; & hypotheca, realevè onus dum de voluntate verosimiliter constat, inducitur quibuscumque verbis, ut docent *Sabell. tom. 2. §. hypotheca n. 3. vers. item quibuscumque aliis verbis, Merlin. de pignor. lib. I. tit. 2. q. 14. & 94. Gen. de scriptur. privat. lib. I. conclus. I. & 2. fol. mib. 62.*

4 In specie alimentorum, nempe, quòd fundus ad alimentorum præstationem assignatus, dicatur reali onere affixus, vel affectus, docent *Grat. forens. tom. 2. cap.*

366. n. 7. & 8. *Cordub. de Lasa in L. siquis à liberis. §. utrum n. 33. & §. siquis ex his n. 39. ff. de liber. agnoscend. Petr. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 51. n. 3. Martin. coller. de aliment. lib. 3. cap. 8. n. 36. & 38.*

Et licet aliqui contendant, id 5 esse favore alimentorum, verius est, esse; sicut in qualibet alia præstatione annua, ex assignatione prædii, & non favore alimentorum, quia istorum favore nullum privilegium in jure invenitur ad inducendam hypothecam, *Peg. de actionib. tom. 3. for. cap. 10. n. 13. Anton. Gabriel. commun. conclus. tit. de aliment. conclus. 2. n. 4. Hieronym. Leo in decis. Valent. 27. num. 21. vers. pariter pro alimentis non sunt hypothecata bona, &c.*

CONTROVERSIA VI.

Utrum cum minor emerit prædia, & in contractu apponatur hypotheca in ipsis prædiis, quo usque venditori pretium emptionis solvatur, valeat ipsa hypotheca?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolutio datur negativa.
- 2 Affertur contraria opinio.
- 3 Dominium in pendenti esse nequit.
- 4 Nemo in re propria hypothecam habere potest.
- 5 Divinatoriam interpretationē legibus adhibere non licet.
- 6 Mi.

6. Minor ab allegante probari debet ætas.

Q U Æ S T I O .

Controvertitur laboriosa, difficilisque quæstio: Utrum cum minor emerit prædia, & dicat, hæc pignori, & hypothecata esse pro pretio emptionis solvendo venditori, valida sit hypotheca?

Post in explicabilem laborem, & studium, librorumque revolutionem, in negativam me verto partem, asserendo, nempe, non valere talem hypothecam regulariter; & ita est *text. in L. 1. §. si minor. ff. de reb. eorum*, ibi: *Si minor emerit prædia, ut quoad pretium solveret, essent obligata, non puto, pignus valere.*

Ita docent *Salgad. in labyrinth. credit. p. 2. cap. 13. n. 8. Pinel. in L. 1. cod. de bon. matern. p. 3. n. 52. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 4. tit. 5. partit. 5. glos. 2. n. 25. Valasc. de jur. empbyteut. q. 35. n. 3. Cald. Pereir. de extinet. empbyteus. cap. 15. à n. 20. & in L. si curatorem habens. verb. contractum fecisti n. 9. Mencach. de succession. creat. §. 10. num. 72. ampliat. 4. Trentacinq. variar. resolut. lib. 2. tit. de minorib. resolut. 9. n. 17. Salmient. lib. 3. selectar. cap. 8. à n. 3. Fulg. in L. item quia col. 2. ff. de pact. Mont. à Cueb. decis. 1. n. 3. Gratian. forens. tom. 2. cap. 242. Simoncel. de decret. lib. 2. tit. 5. Lar. de vita homin. cap. 22. à n. 1.*

2. Contrarium, nempe, quod hypotheca.

Tom. I.

talis posita in initio contractus emptionis valet, & quod dicta *L. 1. §. si minor, ff. de reb. cor.* intelligatur solum de hypotheca apposita ex intervallo temporis, & sic postquam jam antea emptionis contractus perfectus erat absque hypothecæ impositione, non autem illa lex intelligatur de hypotheca illico in initio, & tempore facturæ contractus emptionis, ideoque hypotheca tunc pro conditione contractus posita valida sit.

Docent non mediocris notæ Doctores, ut sunt *Salgad. sibi contrarius in labyrinth. p. 2. cap. 14. n. 114. vers. qui quidem intellectus satis juridicus, &c. Castell. controvers. lib. 4. cap. 61. n. 33. Gait. de credit. cap. 4. quæsit. 7. à n. 441. usque ad num. 509. Gutierr. de tutel. cap. 5. n. 36. p. 2. Matienç. in L. 2. lib. 3. recopilat. glos. 1. n. 17.*

Ego verò veriores opinionem esse primam, puto, & nova me movet excogitata ratio; & est; quia, cum dominium in instanti, quolibet in aere esse non posset, nec in pendent, ut regulariter docent *Molin. de primogen. lib. 1. cap. 19. n. 9. & 10. & lib. 3. cap. 10. n. 6. Solorsan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 2. num. 35. Eusar. de substitut. q. 318. n. 66. Cujac. ad Julian. lib. 5. Digestor. in L. qui hominem §. debitorem, ff. de solut. Condeir. dubit. 37. n. 70. in fin. Bened. ad Plumb. in L. qui deportantur n. 38. cod. de hered. instituend. Portug. de donat. p. 3. cap. 13. n. 110. & p. 2. cap. 11. n. 75. & cap. 29. n. 70. in fin.*

Dd

Bal.

Bald. in L. 2. & penult. cod. qui bon. Ceder. possunt, Reynos. observ. 6. n. 15. Bart. in L. si ego 25. ff. de negot. gest. & ibi Paul. n. 6. Fontanel. decis. 36. n. 94. Molin. de rit. nuptiar. lib. 3. q. 17. n. 6. Noguierol. allegat. 20. n. 81. Pereyr. de revision. cap. 96. n. 15. & 16.

4. In instanti, quo pacta fuit hypotheca, in uno duorum, nempe, vel in venditore adhuc, vel in minore emptore jam, dominium erat; si in minore emptore jam erat, cum contractus emptionis perfectus esset, omnes ex dicto textu Doctores etiam contra meam sequentes resolutionem, asserunt, hypothecam non valere, cum regulariter in bonis, quorum minores dominium habent, hypotheca consistere nequit; si vero adhuc dominium in venditore erat, quia contractus emptionis perfectus adhuc non erat, etiam dic hypothecam consistere non posse, cum re propria dari nequeat hypotheca, *L. neque pignus, ff. de reg. jur. ubi Dec. & novissime Bagna. tom. 1. p. 1. cap. 22. n. 158. in fin.*

Ergo vel hypotheca pacta sit ante contractum emptionis perfectum, vel post illum perfectum, ex illis duobus certis regulis juris constat, valere regulariter non posse hypothecam, & hoc argumentum videtur mihi indissolubile, & sic cessat tam laboriosa utriusque opinionis Doctorum interpretatio dictæ legis primæ, & illius casus figuratio ab illis ratiocinata, cum simpliciter in omni ca-

su dicta lex intelligi debet, tanquam in quolibet casu fundata in certis, & indubitatis juris regulis.

Imo, & magis cum divinatoriam interpretationem legibus adhibere non licet, *Gallin. de verbor. significat. lib. 5. cap. 10. n. 15.* alias adhibentibus divinatoriam interpretationem potest objici exclamatio, quam in alio casu fecit *Salg. de supplication. ad Sanctissimum, & retention. Bullar. p. 1. cap. 9. num. 23. ibi: Quomodo enim poterit ambiciosa interpretantium cupiditas legibus præveniri, qui variis artificiose suggestionibus, & modis quietem reipublicæ turbare maquinantur.* Et exclamari potest cum *Quintiliano declamat. 264. relato per Tiraquel. in L. si unquam cod. de revocand. donat. verb. libertis n. 16. ibi: Nunc peritissimi litium homines ad interpretationem nos juris adducunt; non enim hanc esse legis voluntatem, quæ verbis ostenditur; quorum ego prudentiam miror: tantum vicerunt illos maiores nostros, illos conditores juris, illos, qui rudem civitatem legibus, ac jure formarunt in hoc approbare conantur de fuisse his sermonem, de fuisse consilium & paulo post hoc dico, judices, perniciosissimam esse civitati hanc legum interpretationem; nam si apud judices hoc semper queri de legibus oportet, quid in his justam, quid æquum, quid conveniens civitati? Supervacuum fuit, omnes leges scribere. Et credo, fuisse tempora aliquando, quæ solam, & nudam haberent legum estimationem; sed quoniam ingeniis hac in diversum*

sumptu traherentur, nec unquam satis constitui poterat, quid oporteret, certa forma, ad quam viviremus, instituta fuit; hanc illi authores legum complexi sunt, quam si mutare, & ad utilitates suas pervertere licet, omnis vis juris, omnis usus eripitur; nam quid interest, nullæ sint, an incertæ sint?

- 6 Adverto, quòd minor ætas debet ab allegante probari *Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 4. tit. 5. partit. 5. glos. 12. n. 24. Aug. Barbof. tom. 2. ad codic. in L. 9. tit. de probat. n. 2. Cancer. var. lib. 2. cap. 1. n. 222. Morl. in empor. utriusq. jur. tit. de in integr. restit. quæst. 10. n. 3. Trentacinq. var. resolut. lib. 1. tit. de minorib. resol. 2. n. 1. Alex. in L. si minorem cod. de in integr. restitut. Jason. in L. namque & postea. §. si minor n. 5. ff. de jurejurand. Paul. Castrens. cons. 439. num. 2. vol. 1. & cons. 1. n. 4. & cons. 2. num. 2. vol. 4. Cels. Nug. consil. 101. Dec. cons. 89. n. 10. Ruin. cons. 119. n. 13. lib. 5. Bartol. in L. de ætate, ff. de minor. n. 11. Corn. cons. 135. n. 7. lib. 2.*

CONTROVERSIA VII.

Utrum tutor tacitam habeat hypothecam in bonis minoris pro repetitione eorum, quæ pro illo expendit, sibi que debentur?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur negative.
2 **R** Contraria refertur opinio.
Tom. I.

- 3 Hypotheca tacita non datur, nisi in casibus à jure expressis.
4 Minoribus in tutoris bonis tacita competit hypotheca.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: Utrum in **I** bonis minoris tacita competat hypotheca tutori pro repetitione eorum, quæ pro minore expendit, & sibi debentur?

Resolutive respondeo negative, nempe, tacitam tutori non competere hypothecam in bonis minoris. Ita docent *Montan. de tutorib. cap. 31. effect. 21. n. 38. Gratian. forens. cap. 68. Gutierr. de tutel. p. 2. cap. 16. n. 20. Sabell. tom. 2. §. hypotheca n. 18. vers. negativam, Alberic. in L. pro officio, ff. de administrat. tutor. Pacion. de locat; & conduct. cap. 41. num. 13. & sequentib. Rip. in L. dabimus n. 13. ff. de privileg. creditor. Paul. Christin. decis. 151. n. 25. lib. 3. & decis. 169. n. 2. vol. 3. Pona in pr. cap. 14. numer. 35.*

Contrarium, nempe, tacitam **2** competere hypothecam in bonis minoris tutori pro repetitione eorum, quæ pro minore expendit, & sibi debentur, docent *Merlin. de pignor. lib. 3. tit. 1. quæst. 20. per tot. Surd. de aliment. tit. 9. quæst. 44. per tot. Salgad. in Labyrinth. credit. p. 3. cap. 9. n. 11. & sequentib. Mart. de Medic. in decision. 19. n. 2.*

Ego verò veriore primam, & **3** negativam opinionem esse puto, quia non sequitur, mihi Titius de-

Dd 2 bet,

bet, ergo in ejus bonis tacitam hypothecam habeo, imo ad resolvendum, in nostro casu tacitam non dari hypothecam, sufficit, non esse legem, quæ illam inducat, cum certum sit, nullam admitti posse hypothecam tacitam, nisi in casibus à jure expressis, nec sine lege illam admittere possunt Doctores, nec ad id auctoritatem habent, ut docent glos. in L. 2. §. final. ff. de privileg. credit. Castill. controversiar. tom. 4. cap. 61. n. 68. ad fin. & sequentib. Salgad. in Labyrinth. creditor. p. 1. cap. 10. n. 39. Bald. in L. 2. cod. in quib. caus. pign. tacit. contrahit. Fulgos. conf. 59. col. 1. in fin. Cravet. conf. 692. n. 6. & conf. 872. n. 2. Arouc. allegat. 27. n. 8. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 11. tit. 12. Petr. Surd. decis. 31. n. 9. Gratian. forens. cap. 25. n. 1. Valasc. de jur. emphyt. q. 4. n. 7. vers. concludo, Gait. de credit. cap. 4. q. 5. n. 54. & sequent. Noguerol. allegat. 1. num. 5. Ansald. conf. 97. n. 4.

- 4 Et licet minoribus tacita in bonis tutoris competat hypotheca, ut docent Pereyr. decis. 7. n. 1. & 2. vers. verum, Bartol. Angel. & Salicet. in L. 3. cod. de hereditat. action. Surd. conf. 4. n. 19. lib. 1. Dec. consil. 349. n. 10.

Id non probat, quod detur idem jus tutori adversus bona minoris, cum sint diversi casus, & à diversis non datur illatio.

GLOSSA IV.

CONTROVERSIA I.

Utrum hypothecæ tacitæ inductæ favore dotis transeat ad mulieris hæredes, vel cessionarios privilegium?

Resolvitur questio num. 28.

SUMMARIA.

- 1 **D**Os per quamcumque personam nudo pacto constituitur.
- 2 Pater filiam simpliciter dotans, de suis, & non de bonis filiæ dotare censetur.
- 3 Dos à patre debetur, etiam si filia dives sit.
- 4 Congrua dos censetur à patre assignata.
- 5 Incerta dos peti debet, & definiri boni viri arbitrio.
- 6 Dos quoad quantitatem collata in alterius arbitrium, isto tertio mortuo, ad boni viri arbitrium recurri debet.
- 7 Mulier dotis fideijussor Velleiano non juvatur.
- 8 Favore dotis fideicommissi bona alienari possunt.
- 9 In subsidium tenetur mater filiam dotare.
- 10 Et eodem modo frater.
- 11 Donatio omnium bonorum favore dotis valet.
- 12 Pro dote in dubio est pronuntiandum.
- 13 Donatio excessiva favore dotis

- 14 *Dotis insinuatione non indiget.*
- 14 *Favore dotis valet donatio inter patrem, & filium.*
- 15 *Donatio favore dotis non revocatur per filiorum supervenientiam usque ad hoc, ut non lædentur legitimæ.*
- 16 *Favore dotis verba enunciati- va obligant.*
- 17 *Dos promissa dos dicitur.*
- 18 *Favore dotis facta donatio non revocatur ob ingratitudinem.*
- 19 *Fundus dotalis etiam de consensu utriusque conjugis alienari nequit, matrimonio constante.*
- 20 *Fructus pignoris favore dotis non imputantur in sortem, constante matrimonio.*
- 21 *A die celebrati matrimonii debentur usuræ absque interpellatione.*
- 22 *Leviore ad dotis probationem probationes sufficiunt.*
- 23 *Probatur testibus singularibus.*
- 24 *Conjecturis etiam probatur.*
- 25 *Verbis ambiguis, enunciativis, & extrajudicialibus confessionibus.*
- 26 *Res litigiosa favore dotis alienari potest.*
- 27 *Pro dote competit privilegium tacitæ hypothecæ.*
- 28 *Controversiæ principalis quaestio resolvitur.*
- 29 *Contraria refertur opinio.*
- 30 *Privilegium favore personæ concessum ad aliam non transit personam.*
- 31 *Immunitatis à gabellis privilegium ecclesiis concessum ad*

earum conductores non transit.

- 32 *Personale privilegium ad filios transire potest.*

PROÆMIUM.

Certum est in jure, dotis favore multa concessa esse privilegia, ex ratione datâ per jurisconsultum Paul. in responso L. 2. ff. de jur. dotium, ibi: *Reipublicæ interest, mulieres dotes salvas habere, propter quas nubere possint.* Et in L. 1. ff. Solut. matrimon. ibi: *Dotium causa semper, & ubique præcipua est; nam & publice interest dotes mulieribus conservari.*

Et inter alia privilegia communiter à Doctoribus tradita, & maxime per Bossium de dot. Fontanel. de pact. nupt. Petr. Barbos. de solut. matrimon. Guerreir. de inventario, & de divis. Ag. Barbos. ad codic. in variis titulis, Novell. de dot. Mantica. de tacit. Tusch. verb. dos, Roland. de lucr. dot. Chaves de dot. ex action. Caim. & solut. matrim. Campes. de dot. & aliis, à quibus dicenda didici.

Primum est, quòd licet pactum nudum neminem obliget, L. 7. vers. igitur nulla pactio obligationem non parit. ff. de pact.

Attamen dos per quamcumque personam, & nudo pacto constituitur, & obligat, & sub intelligitur stipulatio tacita favore dotis, Ag. Barbos. in L. exactionem cod. de jur. dot. n. 1. & 2. & in L. 1. cod. de rei uxor. action. n. 3. 4. & 64. Petr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matrimon.

p.3.n.5. Novell. de dot. p. 6. privilegi. 1. Menoch. de presumpt. lib. 1. presumpt. 8. num. 10. & lib. 3. presumpt. 5. n. 4. Peg. tom. 3. forens. cap. 35. num. 566. & ad Ord. lib. 1. tit. 87. §. 4. num. 309. Caim. ad rubr. ff. solut. matrimon. p. 3. privileg. 4. n. 78. Conciol. allegation. 30. n. 36. Boss. de dot. cap. 9. à num. 16. Gramatic. decis. 103. n. 7. Crass. tom. 1. commun. opinion. lib. 5. tit. 7. de dot. promiss. cap. 720. n. 23. Petr. Gregor. in Syntagm. jur. lib. 9. cap. 24. n. 11. Camil. Borrel. in sum. p. 3. tit. 5. n. 11.

2 Secundum est, quod licet regulariter quilibet debitor, vel administrator dotans simpliciter præsumatur de bonis dotatae, & non de suis propriis dotaret, & tamen; si pater debitor, vel administrator bonorum filiae, simpliciter dotat, de propriis, & non de bonis filiae dotasse censetur, Cardin. Mantic. de tacit; & ambig. convention. lib. 12. tit. 19. à n. 1. usque ad 17. Duard. de societ. lib. 2. cap. 3. quæst. 6. n. 7. & 8. Molin. de justit. & jur. tract. 1. disput. 424. n. 2. Novel. de dot. p. 6. in princip. & privileg. 3. & 6. Anton. Gom. in L. 50. Taur. n. 21. & 22. Petr. Barb. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 3. n. 11. & 15. Cald. forens. lib. 1. q. 18. à princ. Aug. Barb. in L. ult. cod. de dot. promiss. n. 2. & 10. Borrel. in sum. p. 3. tit. 4. n. 34. & 35. Fragos. de regimin. reip. p. 3. lib. 2. disput. 5. §. 8. n. 19. Matth. de Afflict. decis. 178. cum seq. Bossius de dot. cap. 4. per tot. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 5. §. 1. p. 1. n. 1. usq. ad 125. & glos. 2. n. 1. 2. 3. & 4. Mi-

chalar. de fratrib. p. 1. cap. 21. n. 1. usque ad 27. Caim. ad L. 1. ff. solut. matrimon. p. 3. privileg. 2. n. 56. usque ad 63.

Licet non ita sit, quando mater, vitricus, vel quilibet extraneus mulieris debitor, vel ejus bonorum administrator simpliciter dotat, quia tunc præsumitur de bonis filiae matrem dotare, Sous. de Maced. decis. 23. per totam, Guerreir. de divisionib. lib. 6. cap. 3. à n. 54. usque ad 71. Petr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 4. num. 148. Gom. in L. 50. Taur. n. 23. Menoch. de arbitrar. lib. 2. ces. 88. n. 47. Gutierrez. de tutel. p. 2. cap. 11. n. 6. Cyriac. controvers. lib. 3. cap. 510. num. 17. Surd. de aliment. tit. 6. q. 8. n. 48. & 49.

Etiamsi contrarium, nempe, dotem à matre, & vitrico promissam præsumi de propriis, & non de filiae bonis, nec compensandi animo, sequatur, & referat judicatum Gabr. Pereir. decis. 13. per tot.

Hanc enim Pereyr. decisionem nec sequor, nec approbo; in extraneis enim, ut sunt omnes præter patrem, potius præsumatur datum ex causa necessaria, quàm ex voluntaria, cum necessaria præcedit, ex Ord. lib. 4. tit. 31. §. 11.

Maxime in mulieribus; mulierum enim genus est avarissimum, juxta Ulpian. in L. si stipulata, ff. de donat. inter vir; & uxor. Mascard. de probat. verb. donatio conclus. 555. n. 4. & verb. avarus concl. 150. n. 3. & verb. mulieres conclus. 1082. n. 29. Bald. in L. 1. cod. ad Velleian. n. 6. & cons. 366. n. 4. vol. 2. Alciat. cons. 118. n. 2. vol. 5. Bertrand. consil.

ul. 159. vol. 2. Gabr. conf. 60. n. 7. lib. 1. Jocrin. senior. consil. 214. n. 10. vol. 2. & curs. in L. quæ dotis, ff. solut. matrim. Roman. in L. de questione cod. de pact. n. 35. glos. in L. Nefennius verb. ex contrario, ff. de negot. gest. Bart. in dict. L. quæ dotis, ff. sol ut. matrimon. opposition. 1. Tiraquel. ad leg. connubial. L. 9. n. 43. Alex. conf. 42. col. 1. lib. 1. Petr. decis. Lituanic. 5. n. 291. Acurf. iterum in L. 2. verb. ætatis cod. de his, qui ven. ætat. & in L. si à sponso cod. de donat. ante nupt. Bart. conf. 124. & 127. Bald. conf. 263. col. ult. lib. 3. Capra conf. 81. col. ult. Corn. conf. 139. col. penult. lib. 4.

3 Tertium est, quod filiæ etiam diviti tenetur dotem pater assignare, & illam dotare, Bossius de dot. cap. 4. à n. 33. Novel. de dot. p. 6. privileg. 4. Peregrin. decis. 138. num. 31. Mantica de tacit. & ambig. conventionib. lib. 12. tit. 18. & 16. Calvin. de æquitate lib. 1. cap. 16. n. 3. Fontanel. de pact. nuptialib. claus. 5. glos. 1. p. 1. num. 48. & 118. Card. Luc. de dot. discurs. 132. n. 38. & discurs. 142. n. 25. Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1. q. 22. n. 8. Giurb. decis. 45. n. 27. Barbosa. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 4. Mostac. de caus. piis lib. 4. cap. 9. Cald. forens. lib. 1. q. 18. n. 35. Cardoso. verb. pater n. 16. & 17. Gam. decis. 155. & 376. Fragos. de regimin. reip. p. 3. lib. 2. disput. 5. §. 8. per tot. Rebell. de obligat. justit. p. 2. lib. 5. quæst. 4. Nov. de dot. privileg. 11. 12. & 13. Borxel. in sum. decision. p. 3. tit. 4. n. 27. Cost. de fact. scient. & ignorant. regul. 11. n. 3. Gregor. Lop. in L. 8. tit. 11. partit.

4. Ascan. de patr. potestat. effect. 11. n. 1. Thor. in compend. verb. dotare filiam, Mastrill. decis. 186. n. 3. Pinbeir. de testament. disput. 4. sect. 4. §. 7. à n. 1250. Cov. de sponsal. p. 2. cap. 3. n. 8. Aug. Barb. in L. ultim. cod. de dot. promiss. n. 10. Duaren. in rubr. ff. solut. matrim. cap. 3. de dot. Aldovin. consil. 104. n. 33.

Et debet congrua esse dos, quæ 4 assignari debet secundum qualitatem personæ, & quantitatem bonorum, & divitiarum patris, arbitrio regulato per quantitatem legitimæ, seu quotæ legitimæ æquivalentis, ut omnes fatentur citati Doctores.

Dos tamen assignata per patrem censetur, & præsumitur congrua, Corn. conf. 107. in L. 3. vers. quia lex debet lib. 3. Menoch. de arbitrar. judic. lib. 2. centur. 2. cas. 149. n. 5. & fe rè per totum, Tiraquel. in L. si umquam cod. de revocand. donat. in præfat. num. 36. Bursat. in cons. 48. n. 6. vers. dos enim à patre constituta, &c. Castr. in consil. 275. quod incipit, super. primo quæsto dicendum videtur, &c. col. 4. vers. secundo an possit hoc dicere n. 9. vol. 1. Mascard. de probation. vol. 2. verb. dos conclus. mib. 571. per tot. Alex. in consil. 53. quod incipit, videtur super dicto quæsto, &c. Circ. fin. n. 4. vol. 4. Curt. Senior. conf. 27. hoc capite magnificus col. 14. vers. venio ad quartum, & col. 17. vers. & ita in terminis, & cons. 45. Statuto, si ve consuetudine, &c. col. 12. vers. ad tertium argumentum, & col. ultim. ad fin. & iterum Castrens. in cons. 404. visis, & ponderatis post n. 1.

vers. sed pater, &c. vol. 2. & eodem vol. cons. 421. quod renuntiatio vers. secundo principaliter, &c. post numer. 3. Ruin. consil. 521. n. 13. lib. 2. Marian. socin. cons. 30. quavis ex his col. 2. post n. 4. vers. concludo quantum ad secundum membrum, &c. vol. 1. & cons. 288. circa primam questionem n. 21. vers. quod quando pater dotavit filiam, &c. col. 8. vol. 2. Jason. in L. voluntatis cod. de fideicommiss. n. 2. & consil. 231. iste duae mulieres n. 4. vers. quarto est bene considerandum lib. 2. & consil. 133. videretur in premissa col. 2. n. 4. vers. ad idem lib. 4. Curt. Senior. cons. 81. recte praefatus col. ult. Curt. junior. consil. 10. visa, ac diligenter considerata col. 1. n. 1. Dec. consil. 26. col. 1. post n. 1. vers. sed tamen bis non obstantibus, & cons. 89. viso puncto col. fin. post n. 4. vers. secundo quia, & cons. 80. visa renuntiatione col. 2. circ. med. post n. 2. vers. & in tantum hoc procedit, & cons. 276. proponitur, quod dominus, &c. in principio. & cons. 196. visa transactione col. 2. post num. 4. vers. & in simili, & cons. 205. col. 2. post num. 4. vers. secundo concurren, & cons. 611. post num. 7. vers. & in casu isto non videtur laborandum, &c. Cotta in suis memorabilib. verb. dos data vers. ulterius etiam, Anton. rub. cons. 163. circa primum dubium col. 1. vers. circa aliud n. 3. Bald. cons. 328. cum in causa Pisani conventus n. 3. col. 2. vers. queritur 2. lib. 3. Alban. cons. 23. n. 3. Dec. respons. 10. n. 37. lib. 1. Novar. in tract. de privileg. miserabil. personar. privileg. 106. Barz. decis. 127. n. 7.

Quartum privilegium est, quod quavis regulariter incertitudo vitiet quemlibet actum, & dispositionem, L. si ita stipulatus 115. ff. de verbor. obligat. L. ubi autem, ff. eodem tit. L. cum post. §. gener. ff. de jur. dot. L. idem Pomponius. §. final. ff. de reivendic. L. duo sunt, ff. de testament. tutel. L. tutor incertus, ff. eodem tit. L. ita stipulatus, L. ubi autem non apparet, L. si sic. §. 1. ff. de legat. 1. §. incertis institut. de legat. Thomaset. regul. 146. Marescot. var. resolut. lib. 1. cap. 11. n. 44. Mangil. de imputation. q. 82. n. 18. Gratian. forens. tom. 4. cap. 640. n. 29. & cap. 682. n. 7. & cap. 715. n. 7. & 8. & cap. 736. n. 61. & cap. 742. n. 15. & tom. 5. cap. 623. n. 3. & cap. 1000. n. 19.

Attamen favore dotis incertitudo dispositionem non vitiat, & promissio dotis incerta peti potest, & definiri debet quantitas boni viri arbitrio, Card. Mantica. de tacit. & ambig. convention. lib. 12. tit. 12. Boss. de dot. cap. 13. a n. 3. usque ad num. 103. Lusitan. Chaves de dot. exaction. p. 1. n. 8. Reynos. observat. 39. n. 10. ubi Additio. nat. Barbosa in L. 1. cod. de dot. promiss. Novel. de dot. p. 6. privileg. 11. Cald. forens. q. 18. n. 42. Gubert. de dot. cap. 4. n. 1. & 2. Cevall. comun. contr. comun. quest. 440. per totam, Tiraquel. de privileg. pia causa privileg. 145. Gregor. Lop. in L. 1. tit. 11. partit. 2. glos. 4. Fontanel. de pact. nuptialib. claus. 4. glos. 9. part. 4. per tot. Petr. Barbosa in L. 1. ff. solut. matrim. p. 3. a n. 34. Robles de representation lib. 1. cap. 12. num. 38. Ca.

Caim. in L. i. ff. solut. matrim. p. 3. privileg. 5. n. 88. Magon. decis. 7. per tot. quos vide pro explananda, & distinguenda resolutione.

6 Quintum privilegium est, quod, quanvis regulariter, collata quantitate in tertii arbitrium, non arbitrate isto tertio, corrumpit dispositio, *ex L. si quis arbitrato, ff. de verbor. obligat.* attamen favore dotis non corrumpit, sed ad arbitrium boni viri recurritur, *Novel. de dot. p. 6. privileg. 9. per tot. Boss. de dot. cap. 9. n. 84. Petr. Barbosa. in L. i. ff. solut. matrim. p. 3. n. 41. & in L. æstimatoris 41. ff. eodem titul. n. 2. Mant. de tacit. lib. 12. tit. 12. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 71. n. 4. Aug. Barb. in L. si cum ea cod. de dot. promission. n. 6. Cov. practicar. cap. 28. n. 1. Menoch. de arbitrar. q. 68. n. 39. Gratian. forens. cap. 254. n. 59.*

Quod procedit in dote, non verò in dotis augmento, ut si ego promitto decem, & quod plus æstimator Petrus v. g. non arbitrate isto illud plus, peti nequit, neque quoad id datur recursus ad boni viri arbitrium, ut docent, & intelligunt *Phanut. de lucro dotis post princip. vers. restituenda n. 41. Boss. de dot. cap. 8. n. 117. Roland. de lucr. dot. q. 88. n. 4.*

7 Sextum privilegium est, quod licet mulier fideijubens pro alio non teneatur, & se valere, & juvari potest beneficio Velleiani; totus titulus, *ff. & cod. ad Velleian. & Ord. reg. lib. 4. tit. 61. lex Hispanic. 2. tit. 12. partit. 15. Rebell. de obligat. justit. lib. 16. p. 2. q. unic. de fideijussor. n. 7. Bellacomb. tom. 1. cō-*

Tom. I.

mun. opinion. lib. 4. tit. 19. Ricc. in collectan. decis. p. 2. collect. 295. Mastrill. decis. Sicil. 151. Molin. de just. & jur. tract. 2. disput. 540. Surd. cons. 376.

Attamen favore dotis introductum, & dispositum est, quod mulier pro dote fideijubens obligatur, & se juvare Velleiano non potest, *Ord. lib. 4. tit. 61. §. 2. ibi: Casando algũa mulher, e promettêdo ella, ou outrem por ella ao marido certo dote em casamento, e dando por fiador alguma mulher, que se obrigasse a pagar o dote, ficará essa mulher, que assim foi fiador, obrigada à dita fiadoria, sem gozar do beneficio do Velleiano; e isto foi estabelecido em favor do matrimonio, &c. Text. in L. unic. cod. ad Velleian. Boss. de dot. cap. 9. §. 5. à n. 93. & cap. 8. à n. 16. Maced. in decis. 21. n. 23. Conciol. allegat. 76. num. 21. Gratian. forens. cap. 647. num. 12. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 12. glos. unic. à n. 15. Caim. in L. i. ff. solut. matr. p. 3. privileg. 6. à n. 95. Petr. Barbosa. in L. i. ff. solut. matrim. p. 1. n. 15. 17. & 33. Novel. p. 6. privileg. 12. Rebell. de obligat. justit. p. 2. lib. 16. q. unic. n. 12. Gom. in L. 50. Taur. n. 26. Tiraquel. de retract. Lignag. §. 1. glos. 14. numer. 100. Conan. lib. 6. commentar. cap. 8. n. 8. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 189. num. 58. Surd. decis. 164. n. 4. Anton. Faber. in suo codic. Fabrian. tit. ad Velleian. definition. 14. Aloys. Ricc. collectan. 295. limitat. 4. Pancirol. in thesaur. variar. lecton. lib. 2. cap. 201. Valasc. consult. 127. n. 2. & 3.*

he

Se-

- 8 Septimum privilegium est, quòd licet regulariter bona fideicommissi alienari nequeant, tamen favore dotis alienari possunt Caim. in L. 1. ff. solut. matrim. p. 3. privileg. 7. per tot. à n. 103. Boff. de dot. cap. 15. §. 6. per tot. à n. 97. Novel. de dot. p. 6. privileg. 13 per tot. Fontanel. de pact. nuptialib. claus. 5. glos. 1. p. 2. à n. 1. usque ad numer. 12. & 21. Sous. decis. 21. n. 17.
- 9 Privilegium octavum est, quòd etiam mater in subsidium tenetur dotem filix constituere, Peg. tom. 3. forens. cap. 34. Fragos. de regimin. reipublic. lib. 2. disp. 5. §. 3. Boff. de dot. cap. 52. à n. 11. Fontanel. de pact. nupt. claus. 5. glos. 2. p. 2. à n. 1. usq. ad 26.
- 10 Nonum privilegium est, quòd in subsidium etiam frater sororem dotare compellitur, Michalor. de fratrib. p. 3. cap. 33. à n. 1. usque ad 24. Fontanel. de pact. nuptialib. claus. 5. glos. 2. p. 2. à n. 11. usque ad 39. & eadem clausul. 5. glos. 3. n. 30. & 33. Rebell. de obligat. justit. lib. 5. de contract. dotal. q. 4. n. 32. Thesaur. decis. 192. Gratian. forens. cap. 792. n. 2. Bagn. cap. 13. n. 2.
- 11 Decimum privilegium est, quòd licet donatio omnium bonorum regulariter sit invalida, Cardoso. in prax. verb. donatio n. 12. Jul. Clar. in pract. §. donatio quest. 10. n. 1. & q. 19. Valasc. de partit. cap. 20. n. 4. & 5. Gam. decis. 166. n. 2. & decis. 255. & decis. 386. & 206. n. 3. Cardinal. Mantic. de tacit. & ambig. convention. tom. 2. lib. 13. tit. 26. Molin. de justit. tract. 2. disput. 280.
- in princip. Less. de justit. lib. 2. cap. 18. dub. 13. num. 93. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 10. n. 10. Cevall. commun. contr. commun. q. 140. n. 1. Corr. p. 2. rubr. de testament. n. 4. Duenb. regul. 219. Gutierr. de jurament. confirmat. p. 1. cap. 11. Cassan. in consuetud. Ducat. Burgund. rubr. 17. §. 12. n. 10. Bursat. cons. 136. n. 10. Portug. de donation. tom. 1. lib. 1. prælud. 2. §. 3. n. 19. & §. 7. num. 29. Reynos. observat. 41. à n. 1. Larrea decis. 10. à n. 1. & decis. 66. à n. 10. Aug. Barbos. vot. 25. n. 1. Cancer. var. lib. 1. cap. 8. n. 74. Peguer. decis. 138. & decis. 170. n. 2. Valenç. cons. 117. n. 1. & sequentib. Petr. de fideicommiss. q. 4. post n. 8. vers. ad hoc, Riminald. in princip. institut. de donat. num. 365. Anton. Gom. in L. 68. Taur. n. 2. Noguerol. allegat. 26. n. 188. Marefcot. var. resolut. lib. 2. cap. 25. n. 12. Ruin. cons. 57. sub n. 12. lib. 1.
- Attamen quòd favore dotis valeat donatio omnium bonorum probant Peg. tom. 1. forens. cap. 3. num. 612. & tom. 2. forens. cap. 14. n. 25. & tom. 3. forens. cap. 33. à n. 165. Reynos. observat. 41. n. 42. ubi Additionat. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. glos. 21. p. 1. & p. 2. num. 12. Pal. Rub. in repetit. cap. per vestras de donat. inter vir. & uxor. §. 12. n. 4. Tiraquel. de pia causa in præfat. vers. item cum dos, Valasc. cons. 108. n. 18. Gutierr. de jurament. confirmator. p. 1. cap. 11. n. 9. & 10.
- Undecimum privilegium est, quòd etiam in dubio pro dote judicandum est, L. in ambiguis, ff. de

de jure dot. Barbof. in L. 1. ff. solut. matr. Boff. de dot. cap. 10. per totum, Peg. tom. 3. forens. cap. 34. n. 363. Novel. de dot. p. 9. privileg. 1. Conciol. allegat. 17. n. 37. & alleg. 48. n. 66. Giurb. decis. 35. in princip. Maced. decis. 22. n. 39. Fontanel. de pact. nupt. claus. 6. glos. 1. n. 66. Joan. Bapt. Gargiar. consil. 1. n. 11. lib. 1. Ad dent. ad Rot. decis. 666. n. 48. Cyriac. controvers. 81. n. 31.

- 13 Duodecimum privilegium est, quod licet quælibet donatio excessiva indigeat insinuatione, L. Sancimus cod. de donat. Ord. lib. 4. tit. 62. lex Hispanica 8. tit. 4. partit. 5. Cevall. quest. 122. Less. de justit. lib. 2. cap. 18. dub. 13. Gratian. forens. cap. 159. Molin. de justit. disput. 278. Cabed. p. 1. decis. 127. n. 8. Jaf. in §. Tripli. instit. de act. n. 8. & 11. Jul. Clar. §. donatio q. 15. & 16. Azor. institut. moral. p. 3. lib. 11. de donationib. cap. 6. Conan. lib. 5. Comment. cap. 9. n. 7. Cujac. lib. 20. observat. 2. Rebell. de obligat. justit. p. 2. lib. 18. q. 6. & 7. Ricc. in Collectan. decis. p. 1. collect. 177. Paz ad leg. styl. L. 114. n. 1. & L. 200. n. 95. & 108. Gom. tom. 2. var. cap. 4. n. 6. Rebusf. ad leg. Gall. tit. de insinuation. donat. Card. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 13. tit. 34. Brunor à sole in loc. commun. verb. insinuation, Matienç. in L. 7. tit. 10. lib. 5. nov. recopilat. glos. 6. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 72. Gabriel lib. 3. commun. opinion. tit. de donation. concl. 1. Viv. tom. 2. commun. opinion. lib. 8. tit. 32. num. 20. Bonacof. n. 138. Gutierr. de jurament. confirmat. p. 1. cap. 7. Trentacinq. vari-

Tom. I.

ar. resolution. lib. 3. tit. de donation. resolut. 5.

Attamen in donatione causa dotis facta, etsi summam à lege taxatam excedat, quod non requiritur insinuatio, docent Barb. ad Ord. lib. 4. d. tit. 62. n. 7. Cardoso. verb. donatio n. 10. Boff. de dot. cap. 8. n. 8. & cap. 14. & cap. 6. n. 8. Fontanel. de pact. nuptial. clausul. 4. glos. 29. Petr. Barbof. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 7. n. 42. Cabed. p. 1. decis. 135. n. 6. Gam. decis. 120. Rebell. de obligat. justit. lib. 8. q. 6. n. 6. Avendan. in L. 44. Taur. glos. 16. n. 6. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 72. n. 9. & cons. 361. Pinel. in L. 1. cod. de bon. matern. p. 3. n. 62. vers. infertur trigesimo primo, Duenb. regul. 224. limitation. 5. 6. & 7.

Ea moti ratione, quia dos est causa pia; & in donatione ad pias causas, docent quamplurimi, insinuationem non requiri, Aloys. Ricc. in collectan. decis. p. 1. collectan. 177. vers. item donatio ad pias causas, Anton. Faber in suo codic. Fabrian. sub tit. de donation. diffinition. 12. Cald. Pereir. question. forens. cons. 28. n. 3. Tiraquel. de privileg. piae causae privileg. 124.

Decimum tertium privilegium 14 est, quod quanvis donatio à patre facta filio adhuc in potestate constituto, non valeat, L. 2. cod. de inofficios. donat. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 3. tit. 4. partit. 5. glos. 1. n. 6. Cardoso. verb. donatio n. 86. Aug. Barbof. in L. donationes, quas parentes cod. de donat. inter vir. & uxor. n. 2. Portug. de donat. p. 1. lib. 1. prælud. 2. §. 5. Robles de re-

Ee 2

præ-

presentat. lib. 2. cap. 23. n. 38. L. cum de bonis, cod. de donat. L. 1. §. si pater, ff. de donat. L. si donatione, cod. de collation. L. Pomponius Philadelphus, ff. famil. erciscund. L. 4. cod. pro donat. L. cum oportet. §. sin autem res, cod. de bon. quæ liber. Duen. regul. 223. Socin. regul. 103. Ricc. in collectan. decis. collect. 196. Marth. de success. legal. tom. 1. p. 1. q. 25. artic. 9. n. 12. vers. declaratur, & p. 3. q. 12. art. 4. n. 8. Faber conjecturar. lib. 7. cap. 11. col. 13. vers. neque, & de erroribus pragmaticar. cap. 12. decad. 41. error. 6. à num. 2. & decad. 42. error. 2. per tot. part. 2. & decad. 13. error. 5. n. 8. Petr. Gregor. syntagm. jur. lib. 28. cap. 9. n. 8. & 9. Anton. Gabr. lib. 3. commun. opinion. tit. de donat. concl. 4. & 6. Suar. in repetit. L. quoniam in prioribus in princip. n. 4. & in repetit. L. 9. tit. 11. lib. 3. fori n. 31. Menoch. de arbitrar. lib. 2. centur. 2. cas. 132. n. 1. & de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 29. n. 1. Borrel. in sum. decis. p. 3. tit. 9. n. 149. & 20. Macerat. var. resolut. lib. 2. resolut. 46. n. 3. Narbon. in L. 35. tit. 3. lib. 4. recopilat. glos. 1. n. 9. Mangil. de imputat. in legit. quæst. 28. n. 19. Franc. León. decis. Valent. 12. n. 7. lib. 1. Fontanel. de pact. nupt. clausul. 4. in princip. n. 2. Cancer. p. 1. variar. cap. 8. de donat. n. 51. Cevall. commun. contr. commun. q. 245 n. 8. Anguf. in L. 1. tit. 6. lib. 5. recopilat. glos. 1. n. 1. Matienç. ibidem glos. 3. Gutierr. de jurament. confirmat. p. 1. cap. 4. à n. 1. Anton. de Amatis post decision. in repetit. L. emancipati, cod. de collation. n. 238. & 241.

& in decis. 147. n. 8. Jul. clar. lib. 4. sententiar. §. donatio quæst. 8. n. 1. Decian. respons. 64. n. 1. vol. 2. Gail. lib. 2. observation. 38. n. 1. Anton. Gom. in L. 17. Taur. n. 4. & in L. 29. n. 26. & tom. 2. var. cap. 4. n. 25. Gratian. forens. cap. 82. n. 2. Pinel. in L. 1. cod. de bon. matern. p. 4. n. 62. Fragos. de regimin. reipubl. p. 3. lib. 2. disput. 3. §. 5. n. 159, Cald. consil. 28. n. 6. Altograd. conf. 8. n. 7. & 23. Valenc. conf. 117. n. 24.

Itaut, licet adsint Doctores tenentes, donationem à patre factam filio sub sua potestate constituto sustineri, si intervenit juramentum promissorium de non revocando, ut sunt Mar. Cutel. de donat. tract. 1. discurs. 2. partic. 8. n. 1. Gutierr. de jurament. confirmator. p. 1. cap. 4. n. 4. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. p. 2. glos. 7. à n. 57. Jason. in L. frater à fratre, lectur. 1. n. 44. limitat. 10. & in repetit. n. 43. ff. de condict. indebit. Aug. Barbof. vot. 6. num. 21. Menoch. consil. 81. à n. 1. usque ad num. 9. Grat. forens. cap. 27. n. 33. & cap. 82. à n. 7. usque ad 12. Bald. in L. ult. cod. de usucapion. pro donat. num. 6. vers. sed quid si fuit, &c. Surd. consil. 76. num. 9.

Et de jure regio certum fit non valere talem donationem juramento promissorio firmatam, ut docent Fragos. de regimin. reipubl. p. 3. disput. 3. §. 5. n. 160. Faber de errorib. pragmaticar. decad. 41. error. 4. & 5. & 6. Bald. in cap. cum contingat de jurejurand. in fin. Macerat. var. lib. 2. resol. 47. n. 6.

Fulgos. conf. 199. Castrens. conf. 105. & 345. num. 3. lib. 1. Socin. lib. 3. sentent. 80. Corn. conf. 9. col. 1. lib. 1. & conf. 289. col. 10. lib. 4. & probatur ad Ord. lib. 4. tit. 73.

Attamen si donatio à patre facta suo filiofamilias fuit pro causa dotis, & matrimonii, est valida, *Guid. Pap. quæst. 145. per totam, Cardos. in prax. verb. donatio num. 86. Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. in princip. n. 6. & glos. 7. n. 1. Cutel. de donat. tract. 1. discurs. 2. partic. 15. n. 5. & 7. Fragos. de regimin. reip. p. 3. lib. 2. disput. 3. §. 5. num. 160. Arias de Mesa variar. resolut. lib. 3. cap. 17. num. 2. & 11. Portug. de donat. p. 1. lib. 1. prælud. 2. §. 5. num. 29. Vincent. de Franch. decis. 205. numer. 1. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 3. tit. 4. partit. 5. glos. 1. num. 27. Hieronym. Leo decis. Valent. 12. num. 8. Surd. conf. 457. à n. 55. & conf. 206. n. 21. Tiber. Decian. conf. 31. n. 69. & conf. 41. n. 22. Natta consil. 609. n. 3. Boer. decis. 169. n. 10. Novel. de dot. part. 6. privileg. 80. Roland. conf. 44. n. 1. & conf. 70. n. 3. Mar. Muta decis. 15. n. 5. & 6. Borrel. in sum. decis. tom. 3. tit. 5. n. 216. & tit. 10. num. 107. Solis de dot. q. 21. pag. 58. Ferdinand. Tell. in L. 17. Taur. n. 70. Avendan. in L. 44. Taur. glos. 16. n. 1. Fachin. lib. 13. cap. 60. Angul. in L. 9. tit. 6. lib. 5. glos. 3. à n. 13. Petr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matr. p. 7. num. 30. vers. pro qua sententia, & n. 31. vers. pro concordia, Morq. de divis. honor. lib. 3. cap. 6. n. 81. Robert. rer. judicatar. lib. 1. cap. 2. per totum, Franc. Cast.*

decision. Sicil. 51. num. 8. Cens. de censib. decis. 16. num. 2. Thior. in compend. decision. verb. donatio facta à patre filio, pag. 162. col. 2. & pag. 167. col. 1. vers. donationes factæ per patres, Molin. de ritu nuptiar. lib. 2. cap. 6. à n. 25. usque ad 26.

Ita taliter, ut, cum causæ dotis æquiparetur causa studii, & de uno valeat ad aliud, argumentum, *Rebus. de privileg. scholastic. privileg. 1. Horat. Lut. de privileg. scholast. privileg. 16. vers. primo moveor, Velasc. de privileg. pauper. & miserabil. person. p. 1. q. 4. num. 62. & q. 28. num. 36. & 37. Anton. Gom. in L. 29. Taur. n. 16. vers. secundo, Petr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matr. p. 7. n. 20. 23. & 27. Mart. de divis. lib. 4. cap. 13. num. 51. Octav. Simoncel. de decret. inspect. 15. n. 108. Alex. in L. ita stipulatus n. 28. ff. de verbor. obligat; & in addit. ad Bart. in L. si cui annum, ff. de ann. legat. & in L. unic. §. habeant, cod. de stud. liber. lib. 11.*

Et in æquiparatis eadem vigeat dispositio, *Cardinalis Tusch. pract. conclus. liter. E. conclus. 308. Menoch. de arbitr. cas. 88. n. 8. Ricc. decis. 223. p. 2. n. 4. Monach. decis. 19. Anton. var. lib. 3. resolut. 25. n. 10. Viv. decis. 225. n. 19. Farinac. in fragment. liter. E. à num. 202. Navarr. in prax. selectar. q. 8. sect. 1. n. 9. & quæstion. forens. 143. n. 12. lib. 1. Cephal. conf. 517. num. 19. lib. 4.*

Eodem modo donatio à patre facta suo filiofamilias causa studii valet, *Cardos. verb. donatio, n. 86.*

Hermosill. in L. 3. tit. 4. partit. 5. p. 1. cap. 9. per tot Anton Faber in glos. 1. num. 32. Mend. à Castr. in L. cum oportet cod. de bon. quæ liber. p. 4. num. 174. Cutel. de donat. tract. 1. discurs. 2. partic. 11. n. 1. 2. 5. & 8. Carvalb. de testam. p. 4. cap. 1. num. 115. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 13. tit. 14. n. 4. Mozz. de contract. tit. de donat. §. de personis inter quas n. 18. Paschal. de virib. patr. potestat. p. 1. cap. 4. n. 33.

Neque in divisionibus inter patris cohæredes, & fratres conferuntur expensæ à patre filio causa studii donatæ, *Ord. lib. 4. tit. 97. §. 7. lex Hispanica. 3. tit. 4. partit. 5. text. in L. quæ pater, ff. famil. erciscund. Barbosa ad dictam Ord. n. 1. Cutel. de donat. tr. 1. discurs. 2. d. partic. 11. n. 51. Cyriac. controvers. 470. à num. 1. Linglois. decis. 13. n. 5. Mend. à Castr. in prax. p. 1. lib. 4. cap. 3. §. 1. num. 8. & in L. cum oportet cod. de bon. quæ liber. n. 173. Aug. Barbosa. in L. filia 18. n. 14. cod. famil. erciscund. Gom. in L. Taur. 29. n. 16. Petr. Barb. in L. 1. ff. solut. matr. p. 7. n. 35. Cald. Pereir. in §. sed hæc, institut. de inofficios. testament. p. 2. n. 50. vers. quod etiam, Jul. Clar. §. donatio q. 8. n. 6. Valasc. de partit. cap. 13. num. 151. Garcia de expens. cap. 4. num. 1.*

15 Decimum quartum privilegium est, quòd, licet quælibet donatio per supervenientiam filiorum revocatur, ex *L. si unquam cod. de revocand. donat. ubi Tiraquel. latissime & Bernard. Dias regul. 213. Gutierr. de jurament. confirmat.*

p. 1. cap. 9. per tot Anton Faber in suo codic. Fabr. tit. de revocand. donation. definition. 2. Castill. quotid. controuv. jur. lib. 3. cap. 10. n. 58. & lib. 2. cap. 13. num. 38. Anton. Gom. lib. 2. var. cap. 4. n. 11. cujac. observat. lib. 20. cap. 5. Viv. decis. 404. n. 3. & decis. 434. n. 4. Mozz. de donat. cap. fin. n. 7. Card. verb. donatio, n. 41. Rebell. de obligat. justit. p. 2. lib. 18. q. 10. Gam. decis. 240. Ricc. in collectan. decis. p. 4. collect. 1434. Less. de justit. lib. 2. cap. 18. dub. 14. num. 108. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 21. tit. 10. à num. 26. Molin. de justit. & jur. tract. 2. disput. 282. Aldovin. cons. 79. à n. 11. Seraph. decision. 829.

Attamen favore dotis, & matrimonii facta donatio valet, & non revocatur per supervenientiam filiorum postea natorum usque ad hoc ut non lædantur illorum legitimæ, *Portug. de donat. tom. 1. lib. 1. prælud. 2. num. 106. Petr. Barbosa. in L. 1. ff. solut. matrim. n. 169. vers. quæ utique controversa, Fontanel. claus. 5. glos. 8. p. 3. à n. 1. usque ad 79. Peg. forens. tom. 3. cap. 28. à num. 629. & cap. 33. à num. 130. & cap. 34. à n. 297.*

Quod procedere tantum in donatione facta ab obligato ad dotandum, & quod si fiat ab extraneo, in totum revocari per supervenientiam filiorum, revocatur in totum, etiam si facta sit causa dotis, dicunt *Valasc. consult. 31. n. 2. 3. & 4. ubi judicatum tradit; & idem judicatum refert Anton. Faber in suo codic. Fabrian. lib. 8. tit. 38. de revocand. donat. definit. 2. & idem in se-*

senatu Neapolitano decisum dicit
Thor. in compendio decision. liter.
D. vers. donatio contemplatione
matrimonii, Portug. de donat. p. 1.
lib. 1. prælud. 2. num. 102. Hermosill.
ad Gregor. Lop. in L. 8. tit. 4. par-
tit. 5. glos. 3. n. 7. Petr. Barbos. in
L. 1. ff. solut. matrimon. p. 1. n. 166.
vers. his apte annectitur, &c. Tira-
quel. in L. si unquam cod. de revo-
cand. donat. verb. donatione largi-
tus n. 336. & 240. & in præsa-
tion. n. 72. Osuald. in notis ad Do-
nel. lib. 14. cap. 32. liter. D. Bae-
ça de non meliorand. filiab. cap. 9.
n. 67. Alex. conf. 71. lib. 4. Arias in
L. 29. Taur. n. 34. Gutierr. practi-
car. lib. 3. q. 41. n. 14. Covarruv. de
sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 6. n. 12.
Mar. Cutel. de donat. tract. 1. dis-
curs. 3. partic. 6. n. 30. & tract. 2.
special. 3. discurs. 1. n. 1. Mier. de
maiorat. p. 1. q. 21. num. 53. & 54.
Fontanel. de pact. nuptial. p. 2. claus.
5. glos. 8. p. 3. num. 75. & 78. Boer.
decis. 159. n. 9. Beltran. conf. 76.
col. final. lib. 2. Jason. conf. 171. n. 2.
vers. confirmatur, & n. 5. vol. 4.

Licet quod etiam in hoc casu
 donationis per extraneum causa
 dotis factæ non revocetur in to-
 tum per supervenientiam filiorum,
 sed tantum in id, quo illorum læ-
 dantur legitimæ, & sustineatur us-
 que ad tertium donantis docent
Anton. Faber conjecturar. lib. 7. cap.
15. post med. vers. illud verò, Guti-
err. de jurament. confirmat. p. 1. cap.
9. n. 7. Amendol. in addit. ad Fran-
ch. decis. 52. n. 8. Molin. de justit.
disput. 282. in fin. Moros. Præs. Pe-
dromont. respons. 43.

Decimum quintum privilegium 16
 est, quod licet regulariter verba
 enunciativa non inducant obliga-
 tionem, attamen favore dotis ver-
 ba enunciativa obligant, *Gen. de*
verb. enunciativ. lib. 2. cap. 32. Peg-
forens. cap. 3. n. 612. vers. hinc est, &
vers. tamen, Petr. Barbos. in L. 1. ff.
solut. matr. p. 2. n. 16. Novel. de do-
te privileg. 79. p. 6. Fontanel. de
pact. nupt. claus. 6. p. 7. per totam,
Mantic. de tacit. & ambig. convent.
lib. 2. tit. 6. Trentacinq. variar. re-
solut. tit. de verbor obligat. lib. 1. re-
solut. 2. à n. 77.

Et dos promissa dicitur dos, *Bar-*
bos. in L. unic. cod. de rei uxor.
action. §. accedit n. 62. & appel-
lativ. 84. Boss. de dote cap. 2. à n.
1. Menoch. de præsumption. lib. 6.
præs. 1. n. 21. Petr. Barbos. in L. 1.
ff. solut. matrimon. p. 4. n. 4. Cam-
peg. de dote p. 5. 7. 14. & 15. Roland.
de lucr. dotis q. 5. n. 14. Osa. decis.
21. num. 15. Valasc. consult. 137.
num. 2. Gam. decis. 187. Cald. con-
sil. 14. n. 9.

Decimum sextum privilegium 18
 est, quod, licet propter ingratitudi-
 nem revocetur quælibet donatio,
 & revocari possit, illico quod com-
 missa ingratitudo est, *Ord. lib. 4.*
tit. 63. L. ult. cod. de revocand. do-
nat. Cov. lib. 1. var. cap. 11. num. 8.
Anton. Gom. tom. 2. cap. 4. num. 14.
Tiraquel. in L. si unquam cod. de
revocand. donat. verb. donatione lar-
gitus n. 139. Joseph. Ludovic. decis.
Perus. 13. n. 4. & 12. p. 2. Rebell. de
obligat. justit. p. 2. lib. 18. q. 2. Cald.
Pereir. in L. si curatorem, verb. sua
facilitate n. 68. vers. moveor, & de

poteſtat. eligend. cap. 17. num. 48. & 45. & conſil. 39. n. 19. Leſſ. de juſtit. lib. 2. cap. 18. dub. 14. à n. 104. Gam. deciſ. 163. Ricc. p. 1. collect. 197. Guttierr. de juram. p. 1. cap. 10. Pinel. in L. 1. cod. de bon. matern. p. 3. n. 61. verſ. infertur ſeptimo.

Attamen donatio favore dotis, & matrimonii facta non revocatur propter ingratitudinem, Barboſ. ad Ord. lib. 4. tit. 63. n. 12. & 13. Aug. Barboſ. vot. 126. n. 102. & de poteſtat. Episcop. allegat. 20. n. 19. Portug. de donat. lib. 1. prelu. 2. numer. 98. & 99. Peg. forenſ. cap. 4. n. 128. & cap. 33. num. 165. Fontanel. de pact. nuptial. clauſ. 4. gloſ. 1. num. 35. & 36. Grat. forenſ. cap. 45. n. 2. Aquil. ad Roxas. p. 1. cap. 2. n. 90. & 91. & 92. Merlin. controverſ. 34. n. 16. Marinis 2. var. cap. 165. num. 7. Larrea allegat. 76. n. 2. Gam. deciſ. 8. num. 2. & deciſ. 223. num. 16. & deciſ. 338. n. 2. & deciſ. 163. n. 2. & 3. Aloyſ. Ricc. in Collectan. deciſ. p. 1. collect. 197. Gregor. Lop. in L. 10. tit. 4. partit. 5. verb. alguna, Pinel. in dict. L. 1. cod. de bon. matern. p. 3. n. 62. verſ. 32. Molin. de juſtit. tract. 2. diſput. 281. verſ. ac etiam, Peguer. deciſ. 220. n. 2. Altograd. conſ. 7. n. 19. Menoch. conſil. 723. num. 9.

- 19 Decimum ſeptimum privilegi-
um eſt, quod licet quilibet rei
ſuæ moderator, & arbiter eſt;
attamen fundus dotalis, conſtan-
te matrimonio, nec volentibus
viro, & uxore, alienari poteſt,
Nov. de dote p. 7. privileg. 1. per tot.
Aug. Barboſ. in repertor. verb. dos,
Pereir. in promptuario jurid. verb.

*dos quoad alienationem à n. 497. Gam. deciſ. 318. Valaſc. conſ. 127. 150. 157. & 190. Peg. forenſ. cap. 5. n. 15. & 112. Fontanel. de pact. nupt. clauſul. 5. gloſ. 8. p. 13. & clauſ. 7. gloſ. 3. Caim. ad L. 1. ff. ſolut. ma-
tr. cap. 2. privileg. 1. à n. 112. uſque
ad 123. Petr. Barb. in L. 1. ff. ſolut.
matrim. p. 5. à n. 4. & 40. Cov. in
cap. quanvis pactum, de pact. p. 2. §.
1. n. 10. Phæb. p. 1. deciſ. 98. n. 9. &
p. 2. deciſ. 181. Aug. Barboſ. in L. 1.
cod. de fund. dotal. n. 5. Guttierr. de
jurament. confirmat. p. 1. cap. 1. n.
92. Palat. Rub. in rubr. de donat.
inter vir. & uxor. §. 17. n. 8. Guſ-
man de eviction. q. 26. n. 96. & n.
167. & Harprectb. ad inſtitut. quib.
alienar. licet, vel non, Ægid. in L. ex
hoc jure ff. de juſtit. & jur. p. 2. cap.
7. n. 48. Pacion. de locat. cap. 61. à
n. 73. Cald. de extinct. cap. 4. n. 45.
Gall. de fruſtib. diſput. 28. artic. 3.
à n. 39.*

Decimum octavum privilegi- 20
um eſt, quod, licet regulariter
fruſtus, & redditus rei datæ in pi-
gnus debeat creditor in ſortem
computare, Gall. de fruſtib. diſ-
put. 30. per tot. Caſtill. quotid. jur.
controverſ. lib. 3. cap. 3. n. 65. & cap.
25. n. 5. Neguzant. de pignor. p. 5.
membr. 5. n. 13. Cov. 3. var. cap. 3. n.
4. Gom. in L. 53. Taur. n. 30. Ca-
bed. p. 1. deciſ. 123. Rebell. de obligat.
juſtit. p. 2. lib. 8. de uſur. quæſt. 11.
Petr. Barb. in L. divortio. 8. §. ob-
donationem, ff. ſolut. matrimon. n.
26. Cardoſ. in prax. verb. uſura n.
5. Berlich. tom. 1. p. 2. conſul. pract.
conſul. 1. n. 4. ex cap. cum contra
6. extravag. de pign. & L. ex pign.

re, & sequent cod. de pignoratit. act. L. si convenerit. 18. §. 1. ff. eodem titul. Hostienç. in sum. extr. de pignor. §. quando efficaciter num. 9. post princip. vers. item accessiones, & fructus, & vers. illud autem certum est, & in sum. extr. de usur. n. 8. vers. est ergo generaliter, Job. Kopen decis. 22. n. 4. & n. 5. & n. 14. & n. 15. Ludovic. Roman. singular. 329. n. 1. & sequentib. per tot. Matth. Coler. consil. 28. n. 108. & sequentib. & consil. 29. n. 80. Dominic. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 6. liter. P. conclus. 354. habens aliquid pignorum num. 1. Beust. ad L. admonendi, ff. de jurejurand. n. 194. & sequentib. Modest. Pistor. consil. 13. n. 10. vol. 1. Minsing. cent. 6. observat. 70. n. 10. & observ. 71. n. 1. & sequentib. Sichard. de feud. p. 10. sect. 6. n. 63. & sequentib. Andr. Gail. lib. 2. observat. 3. n. 3. post princip. Boer. decis. 44. præsuppono pro istius questionis intellectu, &c. n. 10. & 34. Hering. Goden. consil. 109. num. 26. Jason. cons. 92. dub. 1. num. 11. vol. 1. & in L. divortio. §. ob donationes, ff. solut. matrim. n. 6. vers. nota diligenter, & in L. ex prædiis 11. cod. de usur. vers. & per fructuum receptionem, & in L. quanvis fructus 3. cod. in quib. caus. pign. vel hypoth. n. 1. vers. quid est ergo, Bartol. in L. emptione. 3. cod. plus valer. quod agitur, vers. ad quid hoc est utile, Cassan. in consuetud. Ducat. Burgund. rubr. 5. §. 1. num. 22. vers. adverte etiam, &c. Gemin. de usur. coment. 3. §. 6. n. 136. & sequentib. Surd. decis. 270. num. 1. Brunor. à sole verb. creditor n. 2. Peres. ad rubr. tit. 2. de

Tom. I.

usur. L. 8. ordinam col. 6. vers. circa præmissa pag. 17. Gregor. Lop. in L. 2. tit. 3. partit. 5. verb. esquilme, Aymon consil. 189. n. 7. Olan. in antimon. jur. liter. E. & F. ex n. 102. Jacob. Mand. de Alb. cons. 509. n. 14. Anton. Gom. in L. 53. Taur. n. 30. Navarr. in manual. cap. 17. num. 216. cum sequentib. Cacheran. Pedemontan. decis. 132. n. 1. Bertaz. in addit. ad patr. consil. crim. cons. 262. lib. 2. Peregr. cons. 102. n. 9. & 33. lib. 1. Aldou. cons. 84. n. 5. lib. 1. Cened. ad Decretal. collectan. 8. Mich. Salon. de justit. in secunda secunda D. Thomæ quest. 78. artic. 2. controvers. 12. & 13. & ibidem Banès col. 18. in comment. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. q. 36. Molin. de justit. & jur. tract. 2. in disput. 320. Cevall. tom. 4. question. 904. n. 51. Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 3. de pignorib. & hypothec. resolut. 2. Card. Mantica. de tacit. & ambig. lib. 11. tit. 8. Socin. regul. 13. Duenh. regul. 318. & 308. Menoch. cons. 7. n. 12. & cons. 110. num. 57.

Attamen fructus, & redditus rei in dotis pignus datæ in sortem non computantur, nec eam diminuunt, juxta formam Ord. lib. 4. tit. 67. §. 1. ubi Barbof. n. 1. cum mult. Fontanel. de pact. nupt. claus. 5. glos. 8. part. 5. per tot. & claus. 6. glos. 2. p. 6. Novel. de dot. p. 7. privileg. 3. per tot. Boss. de dote cap. 2. à n. 40. & cap. 20. à n. 49. Petr. Barbof. in L. de divisione n. 1. & in L. post dotem n. 64. ff. solut. matrim. Gom. var. tom. 1. cap. 11. n. 44. & in L. 50. Taur. n. 30. Molin. de justit. tr. 2. disput. 321.

Ff

Cov.

Cov. var. lib. 3. cap. 1. n. 3. Palat. Rub. in rubr. de donat. inter vir. & uxor. notab. 6. n. 8. Spin. in specul. testament. rubr. 13. à num. 44. Rebell. de obligat. just. p. 2. lib. 8. q. 12. Valasc. consult. 8. Reginald. in prax. lib. 25. n. 222. & sequentib. Castill. lib. 3. cap. 13. controvers. cap. 23. n. 8. Roderic. de ann. reddit. lib. 3. q. 7. num. 49. Garcia de benefic. p. 5. cap. 5. num. 13. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 11. tit. 10. n. 39. Trentacinq. var. resolut. tit. de pignorib. & hypothec. resolut. 2. à n. 13. & tit. de jur. dot. resolut. 6. Peregr. lib. 1. consil. 100. à n. 5. & lib. 2. cons. 9. & cons. 88. & lib. 3. cons. 74. & cons. 98. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 394. Surd. de aliment. tit. 1. q. 42. & q. 45. à n. 31. Felician. de censib. lib. 2. cap. 5. à n. 20. Sotto de justit. lib. 6. q. 1. art. 2. Ledesm. p. 2. tract. 8. de just. commutativ. cap. 33. concl. 13. dub. 1. Medin. in cod. de acquisitis per usuram quæst. 2. Neapol. in tract. de usur. quæst. 22. Thesaur. Pedemontan. decis. 43. & 45. Bartol. in L. atqui natura. §. non tantum ff. de negot. Villagut. de usur. quæst. 22. Lup. de usur. comentar. 1. n. 74. & 75. Polid. Rip. observ. 19. n. 1. Ancharr. cons. 143. Rom. consil. 517. n. 4. Alex. cons. 126. in fin. vol. 2. & cons. 73. & cons. 141. & cons. 167. vol. 5. & cons. 39. & cons. 31. & consil. 200. vol. 6. Becc. in consil. 115. n. 15. & 16. Capic. decis. 55. num. 10. Bertaz. consil. crim. 262. n. 4. Roland. cons. 65. n. 4. vol. 4. Card. Tusch. pract. conclus. liter. M. conclus. 96. per totam, Baec. de non meliorand. filiab. cap. 25. n. 7. Monach.

Florent. decis. 22. n. 21. & 22. de ac. de commerc. §. 1. q. 7. p. 2. ampliat. 8. n. 174. Avend. de censib. cap. 10. per tot. Grammatic. decis. 70. Franc. Marc. decis. 308. p. 1. Cavalcan. decis. 22. p. 4. n. 7. & decis. 28. n. 14. p. 1. Gratian. decis. 143. n. 1. & disceptation. forens. cap. 243. n. 29. Farinac. p. 1. tom. 1. decis. 471. Giurb. decis. 72. n. 1. Cened. collectan. 44. Vivian. in rational. lib. 5. jur. Pontific. pag. 150. Alagon. in compend. jur. canonic. pag. 687. & vol. 4. repetit. in jur. Canonic. ad lib. 5. Decretal. Ximen. in concord. p. 1. & 2. Anton. collect. 4. Decretal. lib. 5. tit. 7. cap. 1. Bartol. de Med. in sum. quæst. 22. Plot. de in litem jurand. §. 11. ex n. 14. Hieronym. Leo in Valent. decis. 62. Joseph. de Sesse Aragon. decis. 68. n. 10. cum sequentib. Negusant. de pignor. p. 4. n. 6. vers. tamen, & p. 5. membr. 5. num. 17. Gasp. Caballin. in melliloq. jur. p. 1. melliloquio 416. & 432. & 434. Mich. Pal. de contract. lib. 4. cap. 5. vers. de pignoribus autem dotatibus, Lar. in L. si quis à liberis. §. si quis ex his ff. de liber. agnoscend. n. 56. Mex. in tract. taxæ panis concl. 2. n. 77. Azeved. in L. 1. tit. 6. lib. 8. nov. recopil. n. 40. Perez in rubr. tit. 2. glos. 1. vers. ex eadem ratione infer-tur pag. 20. lib. 8. Surd. de aliment. tit. 1. q. 42. 43. & 45. à n. 31. Hieronym. Roderic. in cōpend. quæstion. regular. resolut. 98. n. 20. Ludov. Beja respons. p. 1. cas. 56. à princip. Cur. Philipic. p. 2. lib. 2. cap. 1. n. 8. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 39. Azor institut. mor. p. 3. lib. 7. cap. 9. Bonacin. de contract. disp. 3. q. 3. in
pun

Al. conf. 31. n. 2. & col. lib. 6. Villag. de usur. q. 12. concl. 9. Ranch. p. 5. concl. 377. Sylvan. conf. 10. n. 46. Menoch. de arbitrar. centur. 2. cas. 194. n. 56. & consil. 7. numer. 12. & conf. 110. n. 57. Cald. Peireir. quæstion. forens. consil. 14. n. 15. Afflict. decis. 284. Corn. consil. ultim. col. 4. lib. 2.

21 Decimum nonum privilegium est, quod promissæ dotis debentur usuræ à die celebrati matrimonii absque interpellatione, *Peg. forens. cap. 2. n. 17. & 18. & cap. 34. à n. 371. & ad Ord. lib. 1. tit. 3. §. 40. glos. 101. n. 1. & ad Ord. lib. 2. tit. 35. §. 20. à n. 3. Boff. de dote cap. 20. à n. 29. Leotard. de usur. q. 3. num. 7. & q. 28. n. 2. & q. 48. n. 24. & quæst. 90. n. 54. & quæst. 98. n. 5. Staiban. de interesse lib. 2. tit. 3. quæst. 1. Castill. controvers. quotidian. tom. 8. controuv. 8. n. 6. Petr. Barbos. in L. insulam §. qui usuras, ff. solut. matr. & in L. de divisione, ff. eodem titul. n. 41. Merlin. controvers. forens. centur. 1. controuv. 28. n. 2. Valasc. in consult. 8. n. 2. Larrea decis. 37.*

22 Vigesimal privilegium est circa probationem, promissionis dotis: sed antequam progrediar, adverto, quod loquor de probatione secundum jus commune, hoc est, cum in nostro regno per probationes juris communis probari potest, ut in casibus, de quibus *Ord. lib. 3. tit. 59. §. 11.* vel quando in quocumque casu conceditur regium diploma, seu provisio ad probandum per juris communis probationes, ut facile concedi solet, ut di-

cunt Peg. forens. cap. 34. n. 371. & 22. & 23. Thomè Vas allegation. 72. per totam, Pacion. de locat. cap. 20. num. 50. Boff. de dote cap. 9. à n. 151. 152. & 153. & novissime Sylv. tom. 2. ad Ord. lib. 3. tit. 59. in princip. n. 78. & 79.

Et in his casibus, cum admittatur probatio juris communis, & de jure communi privilegiata sit promissionis dotis probatio, probatur per leviores probationes, *Boff. de dote cap. 9. à n. 161. & cap. 10. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 6. glos. 3. part. 7. per tot. Peg. forens. cap. 7. num. 77. Aug. Barb. in repertor. verb. dos. Conciol. alleg. 78. n. 14. Mascard. de probat. concl. mib. 565. Cyriac. controuv. 29. à num. 18. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 12. tit. 14. à n. 1. Surd. lib. 1. conf. 94. num. 18. Merlin. de pignorib. decis. 63. num. 5. Gratian. forens. cap. 753. à n. 18.*

Ita ut licet regulariter testes singulares non probent *Giurb. consil. 79. n. 24. cum Bald. in L. jurandi cod. de testib. Jason. in L. admonendi, ff. de jur. jur. n. 256. Gabr. de testib. concl. 1. n. 11. & concl. 2. num. 2. Rom. singular. 361. Bertaz. conf. crim. 3. num. 15. & conf. 41. n. 11. & 12. & conf. 283. n. 2. Jul. Clar. §. final. quæst. 53. Roland. conf. 95. n. 21. lib. 4. Menoch. conf. 530. n. 8. & 9. Aldovin. conf. 31. num. 11. & conf. 26. n. 43. & conf. 61. n. 10. & conf. 53. n. 4. & conf. 46. num. 7. & conf. 69. n. 64. & conf. 80. n. 8. Bot. conf. 105. n. 48. & conf. 2. n. 36. & conf. 32. num. 1. Riminald. juris cons. 460. num. 8. Rot. Aven. decis. 83.*

num. II. 12. & 25. Decian. conf. 39.
num. 32. lib. 4. & conf. 100. n. 20. lib.
3. Turret. conf. 52. n. 4. lib. 3. & conf.
66. n. 25. lib. 1. Paset. conf. 215. n. 4.
& conf. 111. n. 35. & conf. 24. n. 26.
Sacca conf. 86. n. 11. Viv. decis. 400.
n. 26. Felic. allegat. 56. n. 5. part. 1.

Attamen favore dotis probant
singulares testes, Pereir. decis. 54.
Cyriac. controuv. 29. n. 18. Boff. de
dote cap. 9. à n. 1. usque ad n. 180.
& cap. 10. Noguierol alleg. 29. n. 91.
Gutierr. de jurament. confirmator.
p. 1. cap. 54. n. 4. Card. Mantic. de
tacit. lib. 12. tit. 10. n. 13. & 23. Pe-
tr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matrim.
p. 3. à n. 1. Peg. forens. cap. 34. n. 14.
& 15. Posth. in resolut. 81. Conciol.
allegat. 78. Surd. consil. 94. à n. 26.
Magon. decis. 86. n. 5. Natta conf.
316. n. 3.

24 Et etiam conjecturis dotis pro-
missio probatur, ut docent Aug.
Barbos. in L. cum citra cod. de jur.
dot. n. 6. Castill. lib. 1. controvers.
jur. quotidian. cap. 40. n. 30. Tira-
quel. in L. si umquam Cod. de revo-
cand. donat. verb. donatione largi-
tus n. 170. Roland. de lucr. dotis
quest. 75. n. 20.

25 Et ideo probatur dotis promif-
sio verbis ambiguis, enunciativis,
extrajudicialibus confessionibus, &
aliis imperfectis probationibus,
Gen. de verb. enunciativ. lib. 2. quest.
32. n. 1. Guérreir. de division. lib. 7.
cap. 2. à n. 69. Boff. de dote cap. 9.
late.

Et ita privilegiata est dos, ut
data favore illius sententia, ap-
pellatio ab ea non suspendant,
Mend. à Castr. p. 2. lib. 2. cap. 11. §.

6. n. 45. Peg. forens. cap. 15. n. 198.
Boss. de aliment. cap. 19. §. 1. à n.
1132. Novel. de dote cap. 9. privi-
leg. 7. n. 1. Grat. forens. cap. 726.
n. 7. Surd. de aliment. privileg. 60.
n. 20. Lancelot. de attentat. p. 1. cap.
12. limitat. 24. n. 10. Afflict. decis.
93. Salgad. de protect. reg. part. 3.
cap. 1. n. 4. Aug. Barbos. in cap. debi-
tus de appellat. n. 15. Menoch. de
acquirend. possess. remed. 4. n. 829.
& 830. Altimar. de nullitat. rubric.
5. q. 15. n. 6. Gratian. iterum cap.
665. n. 1. & 24. & decis. 32. n. 2.
Sccac. de judiciis lib. 1. cap. 97. n.
25. Osasc. decis. 25. n. 20. Afflict.
iterum, & melius decis. 261. à
num. 1.

Vigesimum primum privilegi- 26
um est, ut, licet litigiosa res alie-
nari nequeat, & nulla sit alie-
natio, si de facto alienetur, Ordi-
nat. lib. 4. tit. 10. §. 3. Cancer. p.
2. var. resolut. cap. 12. n. 14. Pe-
guer. decis. 7. n. 14. in fin. princip.
vers. & non habemus, &c. Calic. in
margarit. fisc. dub. 4. num. 19. Mier.
in Cur. Barcinon. Petr. Secund. tom.
1. collation. 2. cap. 59. n. 15. fol. 72. in
novis, Fermosin. in cap. ecclesia san-
cta Mariae. 3. quest. 1. n. 9. & 10. ut
lite pendente, & in cap. proposuisti
16. quest. 14. n. 6. de for. competent.
Sperel. decis. 7. num. 5. 6. & 7. lib. 1.
Valençuel. consil. 111. num. 7. tom. 2.
Cost. de fact. scient. aut ignorant.
centur. 1. distinct. 93. n. 1. Giurb.
decis. 62. n. 18. vers. inde est, &c.
Cyn. in L. 2. & 4. cod. de litigios. &
L. Divus de petition. heredit. L.
alienationes, ff. famil. erciscund.
Lancelot. de attentat. p. 2. cap. 4. in
præ.

præfation. n. 451. Card. Tusch. præf. elicar. conclus. liter. L. conclus. 381. n. 1. & conclus. 387. num. 15. Aug. Barbof. in cap. 3. ut lite pendente n. 1. & in cap. 1. de confirmat. util. vel inutil. n. 8. & in repertor. practic. conclusion. verb. lis vers. litigiosæ res pagin. mib. 223. Gusman de evict. ionib. cap. 11. num. 72. Peregrin. de jur. fisc. lib. 4. tit. 6. n. 20. Cardos. in prax. verb. lis n. 37. Ursel. concl. 87. n. 85. Merlin. de pignorib. lib. 2. quæst. 28. n. 3. Noguierol. allegat. 19. n. 235. Portol. ad Molin. §. alienatio n. 21. & 22. Duran. decis. 88. n. 3. & decis. 281. n. 1. Pichard. ad manu duct. ad prax. p. 2. præcept. 2. n. 8. in princip. Mamfrel. ad Capic. Latr. decis. 170. n. 16. Portug. de donat. reg. lib. 3. cap. 38. num. 1. 5. 26. & 29. Cyriac. contro. vers. 533. n. 45. Menoch. conf. 2. n. 290. & 291. lib. 1. Cirocch. disceptat. 47. n. 49. Trentacinq. var. resolut. de judic. resol. 17. n. 38. Farinac. in fragment. p. 2. liter. L. n. 235. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 22. tit. 5. p. 5. n. 52. tom. 2. Anion. Fab. in suo codic. Fabrian. lib. 8. tit. 24. de litigios. definit. 2. Rodoe. ad Marins lib. 1. resolut. jur. cap. 256. num. 1. Valeron. de transact. tit. 5. quæst. 1. n. 18. Olea de cession. jur. tit. 3. quæst. 10. n. 1. & 2. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 97. n. 31. Bardax. foro unic. n. 1. de prohibet. alienat. Ricc. Collectan. 817. in princip. Afflict. decis. 396. n. 10.

Itaut, quod, etsi regulariter executio non transeat contra tertium, neque contra illum possit executari sententia inter alios

prolata, Fontanel. de pact. nuptial. claus. 3. glos. 3. à n. 51. & tom. 2. claus. 6. glos. 2. & 1. p. 4. num. 2. & 21. & decis. 81. num. 15. p. 1. & decis. 241. à n. 9. & à n. 17. p. 2. Matheus de regimin. Valent. cap. 13. §. 2. n. 67. & 77. Guttierr. in L. nemo potest, ff. de legat. 1. n. 390. vers. secundo, Parlador. rer. quotid. lib. 2. p. 4. cap. final. §. 5. à n. 1. Scac. de appellationib. quæst. 17. limitation. 6. membr. 4. à n. 43. Cevall. de cognition. per viam violent. p. 2. quæst. 17. à n. 7. Peg. tom. 1. forens. cap. 5. à n. 1. Carlev. de judic. p. 1. tit. 3. disput. 11. num. 1. Vella disert. 14. num. 4. Cancer. p. 1. var. action. cap. 17. num. 34. vers. pro his facit, & p. 2. cap. 3. num. 81. Gail. observation. lib. 1. observat. 118. n. 1. Peguer. decis. 7. à n. 1. p. 2. & in prax. Civil. Rubr. 29. num. 19. Gusman de evict. quæst. 11. num. 42. Ripol. var. resolut. cap. ult. à n. 355. Amat. variar. resolut. in resolut. 13. num. 33. & 34. & observ. 45. à n. 9. Olea de cess. tit. 6. q. 4. à num. 1. Leo decis. 1. num. 11. lib. 1. Sesse de inhibition. cap. 11. à num. 10. Ludovif. decis. 22. num. 1. & decis. 330. numer. 2. & decis. 362. num. 6. ubi Beltramin. n. 12. Burat. decis. 574. num. 2. ubi Ferentil. num. 12. Salg. decis. 70. num. 1. Anton. ab eccles. observat. 158. Marefcot. var. resolution. lib. 2. resolut. 121. num. 25. Larrea decis. 35. num. 1. Posth. post. tract. de manutent. decis. 505. num. 1. Castill. lib. 5. controversiar. cap. 157. num. 3. Themud. p. 1. decis. 99. num. 6. & p. 2. decis. 154. n. 14. Leon. de prepar. judic. præpar.

par. 14. num. 4. Merlin. de pignor. lib. 1. q. 18. num. 4. & lib. 5. q. 39. num. 1. & decis. 21. n. 3. Clemens Merl. decis. 336. num. 3. Cyriac. forens. controuv. 144. & 184. n. 4. Gusman de veritat. jur. in veritat. 36. n. 40. & 41. Cresp. de Valdaur. observat. 23. num. 172. Sous. de revision. cap. 10. n. 18. & cap. 95. n. 1. Gait. de credit. cap. 2. tit. 3. n. 380. Maced. decis. 61. num. 1. Leit. fin. regund. cap. 6. num. 10. Petr. Barbof. in L. si alienam, ff. solut. matrim. n. 19. Oliv. de for. eccles. p. 1. quest. 16. num. 31. Macer. de laud. p. 3. inspect. 40. n. 299. Cyarlin. forens. lib. 1. controuers. 93. n. 19. Addit. ad Guizarel. decis. 40. n. 1. Paschal. de virib. patr. potestat. cap. 8. num. 157. Bel- lon de eorum quæ fiunt in continent. cap. 107. n. 3. & 15. Thomat. decis. 17. n. 4. Pereir. decis. 65. Thor. in suo codic. rer. judicatar. cas. 13. Ca- ren. resolut. 18. n. 8. Phæb. p. 1. arest. 25. Galles. ad form. Cameral. obli- gation. quest. 5. n. 3. Paz in prax. tom. 1. p. 4. cap. 1. n. 49. & 50. Avil. in cap. prætor cap. 10. n. 56. Bartol. in L. creditores cod. de pignorib. n. 32. & 23. Bald. in L. 2. n. 1. cod. si unus ex plurib. hæred. & in L. 2. n. 1. cod. si adversus creditor. præscri- pt. Angel. in L. 1. §. si hæres n. 1. Imol. n. 11. Alex. n. 1. Jason. n. 3. ff. ad Trebell. Dec. consil. 198. n. 5. Re- buf. tom. 1. in constitut. regn. tit. de liter. obligat. articul. 2. glos. unic. n. 63. & 64. & articul. 3. glos. 2. ex n. 22. Marant. in specul. aureo p. 6. tit. de execution. sentent. num. 32. Avedan. de exequend. mandat. p. 1. cap. 16. num. 7. Rodrig. de execution.

cap. 4. num. 45. ver. 2. humanita, Martin. Coler. de process. executiv. p. 2. cap. 3. n. 432. in fin. Ord. regia lib. 3. tit. 81. in princip. L. 1. & seq. cod. quib. res judicata non nocet, L. sæpe 63. ff. de re judicat. L. nam postea 9. §. final. & L. seq. ff. de jur. jurand. L. 1. §. 1. ff. de litigios. L. 1. §. 1. ff. de pignorat. action. L. final. cod. si per vim, L. si separatus §. 1. ff. de pignorib. L. 1. cod. de execution. rei judicat.

Si ipse tertius est rei litigiosæ possessor, contra illum transeat sententia, & directio executioni mandatur, ut est Ordinat. regia lib. 4. tit. 10. §. 9. ibi: *Ese depois de feita avenda, escambo, ou doação, o Autor houver sentença contra o Reo, que alheou a cousa litigiosa, por essa mesma sentença seja feita a execução contra a pessoa, a que for vendida, escambada, ou doada, em cujo poder a cousa fôr achada, sem ser mais chamado, nem citado, se foi sabedor do litigio ao tempo, que a houve, ou teve rezaõ de o sa- ber. Et lib. 3. tit. 86. §. 16. & tex- tus in L. 1. & 2. cod. de litigios. L. si mater §. final. ff. de exception. rei judicat. Mend. à Castr. in prax. p. 1. lib. 3. cap. 21. n. 41. vers. limita quar- to, Peg. cap. 5. forens. n. 145. Olea de cession. tit. 3. q. 11. num. 6. Maced. dec. 61. n. 22. Fragment. Farinac. verb. litigiosares n. 324. Giurb. de- cis. 61. & observat. 55. Mend. à Castr. in prax. iterum in p. 2. lib. 3. cap. 22. n. 67. Salgad. de reg. pro- tect. p. 4. cap. 8. num. 168. Carlev. de jud. tit. 3. disput. 11. num. 2. Gabriel Pereir. decis. 47. n. 15. Solorzan. de*

jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 28. n. 104. Nogueroi allegation. 29. num. 233. Mier. de maiorat. p. 3. q. 14. num. 43. Valenç. conf. 19. n. 41. & consil. 111. num. 23. Gait. de credit. cap. 2. tit. 3. num. 643. Gusm. de evitionib. quæst. 11. n. 42. Bellon. de his, quæ fiunt in continenti lib. 2. cap. 81. num. 3. Afflic. decis. 396. n. 7. 9. & 10. Cardinal. Tusch. liter. E. conclus. 488. n. 8. & 9. & liter. S. conclus. 176. num. 26. Lancelot. de attentat. p. 2. cap. 4. n. 531. Cov. practicar. cap. 15. n. 7. Boer. decis. 182. num. 51. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 820. n. 32. Portug. de donat. reg. tom. 2. p. 3. cap. 38. num. 32. Bartol. in L. 1. §. ultim. cod. de litigios. Abb. in cap. ecclesia, ut lite pendent. col. ultim. Dec. consil. 187. col. final. Jason. in §. omnium, institut. de action. n. 84. Roderic. Suar. in L. post rem judicatam in declarat. leg. regn. post ampliat. 8. col. 5. Cachéran. in decis. 65. sub n. 4. Alex. Trentacinq. variar. resolut. lib. 2. tit. de judic. resolut. 17. num. 49. Mart. de jurisdiction. p. 4. cas. 35. n. 2. & 3. Marefcot. lib. 1. var. cap. 86. num. 59. Reynof. observat. 6. n. 21. Cresp. observat. 107. num. 12. Cancer. lib. 2. var. cap. 12. num. 17. Peregrin. de jur. fisc. lib. 4. tit. 6. num. 27. Bolan. in Cur. Philipic. tom. 1. p. 2. §. 11. n. 10. Nigr. contr. 533. n. 43. & 44. Gipsius decis. Bonon. 55. n. 18. Gail. lib. 1. observ. 118. n. 2. vers. & quavis, & n. 3. Duran. decis. 88. n. 5. & 6. Cost. de fact. scient. aut ignorant. Centur. 1. distinct. 93. n. 7. & 8. Pichard. in manu duct. ad prax.

p. 2. precept. 2. num. 8. Rodoer. ad Marin. resolut. jur. lib. 1. cap. 256. num. 1. Cyn. in L. 1. Cod. de alienat. judic. mutand. caus. fact. n. 11. & 12. Paul. in L. à Divo Pio. §. si super rebus n. 8. & ibi: Jason. n. 10. ff. de rejudicat. Afflic. in constitut. eorum fraudibus n. 10. & 11. rubr. 41. lib. 2. Cavalcan. decis. 16. n. 7. & 8. p. 1. Capic. decis. 128. num. 6. Surd. consil. 405. n. 8. vol. 3. & consil. 533. n. 1. vol. 4. Addit. ad Paschal. de virib. patr. potestat. p. 1. cap. 8. n. 217. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 97. n. 59. Addit. ad Vincent. de Franch. decis. 464. & decis. 545.

Attamen si talis alienatio facta fuit rei litigiosæ causâ dotis, & matrimonii, valida est alienatio, & supradicta non procedunt, imo in hoc limitantur casu, ut est textus in L. final. in fin. cod. de litigios. ibi: *Exceptis videlicet hujus Sanctionis dispositione his, quæ vel dotis nomine, vel ante nuptias donationis, &c. tales res, vel actiones dederint, vel acceperint.* Et docent Petr. Barbof. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 7. n. 45. in fin. Gam. decis. 199. n. 4. Cap. decis. 128. n. 7. Portug. de donat. tom. 2. p. 3. cap. 38. n. 71. Cancer. p. 2. var. cap. 12. n. 51. & 52. Bald. in L. ante divisionem cod. de jur. dot. Angel. in Authent. de litigios. in princip. Trentacinq. var. tit. de judic. lib. 2. resolut. 17. n. 20. Cujac. in paratit L. ad titul. cod. de litigios. & ita decisum fuit in Rot. Roman. heredit. de Gratian. 26. Jun. ann. 1656. vers. adversus primam fallentiam, coram Bicchio,

ut refert Chirocc. disceptat. 47. sub
n. 52. Duran. decis. 281. n. 9. Castell.
decis. 110. n. 3. tom. 2. Addit. ad
Marinis resolut. jur. tom. 1. seu lib.
1. cap. 256. n. 8. Peguer. decis. 7. n.
16. tom. 2. Novar. question. forens.
tom. 2. q. 26. n. 6. Boff. de dote cap.
15. n. 53. Cresp. de Valdaur. obser-
vat. 107. n. 13. Fontanel. de pact.
nuptial. tom. 2. claus. 5. glos. 8. p. 2.
n. 76. & claus. 6. glos. 1. p. 3. n. 48.
& 49. Farinac. de falsitat. & simu-
lat. quest. 164. n. 107. Peregrin. de
jur. fisc. tit. de publicat. bonor. num.
117. Menoch. de præsumpt. lib. 2.
præsumpt. 124. n. 167. & præsump-
pt. 97. n. 37. Roxas in decis. 209. n.
7. Intrigliol. decis. 39. num. 4. & 5.
Guid. Pap. decision. 337. n. 1. in fin.
vers. Dic. quod, Peregr. iterum de
jur. fisc. lib. 4. tit. 6. n. 22. in fin. vers.
potest tamen, Reg. Leo decis. 22. n. 3.
& 4. & 7. vers. sed his cessantibus,
& decis. 23. n. 4. & 5. lib. 1. Mari-
nis ipsemet resolut. jur. lib. 1. cap.
256. n. 11. Gusm. de evict. quest. 11.
num. 74. Giurb. dec. 62. n. 18. vers.
ut si pro dote, Cost. de fact. scient.
aut ignorant. Centur. 1. distinct. 93.
n. 3. Aug. Barbos. in cap. 1. de con-
firmat. util. vel inutil. n. 21. Lance-
lot. de attentat. p. 2. cap. 4. in præ-
fation. n. 464. Card. Tusch. practi-
car. conclus. liter. L. conclus.
386. n. 15. Decian. cons. 109. n. 10.
Padill. in Authent. res quæ n. 43.
cod. commun. de legat. Valasc. con-
sult. 113. n. 2. & est Ordinatio ex-
pressâ lib. 4. tit. 10. §. 11. ibi: E-
posto que a cousa litigioza; ou a ac-
ção, geralmente não possa ser vendi-
da, escambada, nem doada, isto não

haverá lugar na doação feita por
causa de dote, ou por rezaõ de casa-
mento.

Vigesimum secundum privile- 27
gium est, quod, licet, etiamsi
quilibet privatus possit suæ con-
cubinæ donationem facere, ex
text. in L. affectionis, ff. de donat.
ubi glos. in verb. meretrices vers. item
concubinæ, Odofred. n. 1. vers. item
si sit, & vers. hæc est regula, Roman.
n. 1. & 2. & 4. in fin. vers. si verò
queritur, Cuman. n. 4. in fin. Imol.
in princip. glos. in L. miles. §. mu-
lier verb. cadere potest. ff. de mili-
tar. testament. & hic Cuman. n. 1.
vers. in glossa, & n. 2. post med. vers.
usus autem concubinæ, Jason. in L.
miles n. 16. ff. de rejudicat. Cardin.
Tusch. pract. conclus. verb. concubi-
na conclus. 568. n. 3. & 7. & verb.
donatio conclusion. 700. n. 1. & 12.
Tob. Non. cons. 53. num. 5. Anchar.
Reg. q. 12. n. 1. p. 2. Lup. de donat.
inter vir. & uxor. in rubr. §. 37. n.
1. Peregr. de jur. fisc. lib. 2. tit. 9. ru-
br. de concubin. n. 1. Covarruv. in
regul. peccatum de regul. jur. in 6.
p. 2. §. 1. n. 2. Lancill. Gall. de sta-
tut. q. 3. num. 1. 3. & 4. Bermon. de
public. concubin. glos. contra prædi-
ctos n. 13. vers. redeamus ad institu-
tam personam, Ruin. cons. 109. n.
32. lib. 3. Port. cons. 21. n. 18. Jason.
cons. 38. & 37. col. 2. vers. sed istis
non obstantibus, lib. 3. Capra consil.
127. n. 1. & 2. Anton. de Butr. cons.
14. n. 2. Rom. cons. 43. n. 5. & ibi:
Mandos. in addition. liter. E. An-
charran. cons. 297. n. 1. Angel. cons.
171. num. 1. vers. de primo, Bald.
cons. 354. num. 4. vers. item ratione

personæ lib. 3. & est textus in L. item legato §. parvi. ff. de legat. 3. & in L. qui concubinam, ff. eodem tit. & textus in L. donationes in concubinam, ff. de donationib.

Et possit hæres institui concubina à quolibet privato, Farinac. in fragment. verb. concubina n. 544. Castr. in d. L. donationes in concubinam, ff. de donat. n. 3. vers. potest etiam, Jason. in L. miles, ff. de rejudicat. n. 16. & sequent. & consil. 37. per totum lib. 3. ubi contraria dissolvit argumenta, Capr. cons. 127. in princip. n. 1. & 2. Berron. de public. concubin. in glos. contra prædictos n. 4. ubi late defendit.

Nisi adsint fratres testatoris; quia, cum concubina sit inter bonos reputata vilis, & infamis vel turpis persona, ut probat Benedict. Ægid. de privileg. honestat. articul. 8. de concubin. n. 6. Farinac. in prax. Fragment. in verb. concubina; Aymon. consil. 229. Choueron. in dict. tractat. de concubin. public. dict. verb. contra prædictos n. 16. Palat. in repetit. cap. per vestras de donat. inter vir. & uxor. §. 10. n. 11. Angel. consil. 171.

Fratri quærelam inofficiosi testamenti competere, si instituit frater turpem, infamem, vel pro tali, & vili inter bonos reputatam personam, disponit Ord. reg. lib. 4. tit. 90. §. 1. ubi Barb. n. 7. & 8. Castill. quotid. jur. controversiar. lib. 2. cap. 19. à n. 6. Gam. decis. 102. Cald. Perron. quæst. forens. ad L. unic. Cod. ex delictis defunct. p. 2. num. 44. & ad §. soror instit. de inofficios. testament. n. 1. & consil. 13. num. 4.

Tom. I.

Cardos. in prax. verb. testamentum n. 89. Valasc. consult. 17. Cost. in §. & quid sit tantum. p. 2. n. 151. Petr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matr. p. 4. n. 128. in princip. Negreir. de introduct. ultim. volunt. lib. 2. cap. 11. à n. 6. Jul. Clar. in §. testamentum, quæst. 50. Cujac. lib. 17. observat. 40. Thesaur. in decis. 126. Hieronym. Gabr. consil. 30. lib. 2. Gutierr. practicar. lib. 4. q. 73. n. 12. Mastrill. decis. Sicil. 152. Ricc. in collectan. decis. p. 1. collect. 169. & p. 3. collect. 675. Mart. in vot. decisiv. vot. 211. à n. 11. Molin. de justit. tract. 2. disput. 159. vers. deficientibus, Donel. Coment. jur. Civil. lib. 18. cap. 6. col. 1. & lib. 19. cap. 4. col. 1. Fachin. lib. 4. controvers. jur. cap. 91. & 93. Honded. in cons. 47. vol. 2. Achil. Pedroch. cons. 19. n. 51. Gom. tom. 1. var. cap. 11. num. 37. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 95. Spin. in specul. testamentor. glos. 20. principal. à n. 1. Rebus. in L. probrum verb. turpis, ff. de verbor. significat. pag. mib. 230. Simon de Prætis de interpretation. ultim. voluntat. lib. 5. solut. 1. dub. 1. n. 69. & 70. Crass. §. testamentum quæst. 42. & q. 56. n. 5. Menchac. de succession. creat. lib. 2. §. 10. num. 553. & n. 579. Matheas. de legat. lib. 4. cap. 9. Peres in L. 1. tit. 8. lib. ordinament. Malvas. cons. 24.

Non possit, ut privatus potest, donare clericus concubinæ suæ, Bartol. in L. affectionis, ff. de donat. n. 1. & ibi Alex. liter. D. in addition. & Angel. n. 1. Odofred. n. 2. Roman. n. 2. vers. tu adde tertiam

Gg.

tiam fallentiam, Cuman. n. 2. in fin. & n. 4. Paul. de Castr. in L. donationes in concubinam, ff. eodem tit. n. 2. & ibi Imol. n. 4. vers. tamen hic dicitur, Bart. in L. miles §. mulier n. 3. vers. sed quid in clerico, & n. 4. ff. de militar. testament. & ibi Ang. n. 3. Jason. num. 15. Rip. n. 10. Angel. conf. 171. n. 1. vers. interdicitur etiam, Cardos. verb. donatio n. 15. Aug. Barb. ad Ordin. in castigation. ad lib. 5. tit. 66. num. 224. Aym. conf. 229. quidam clericus n. 3. Anchar. conf. 247. sub n. 1. Mandos. in addit. ad Roman. conf. 43. liter. F. verb. miles, Dec. conf. 138. in princip. vers. & hoc posito pro constanti, Cancer. lib. 1. variar. cap. 8. num. 172. Arias de Mesa variar. resolut. cap. 40. n. 22. Natta consil. 559. Jacob. Port. conf. 21. num. 1. Marius consil. 123. num. 4. Capic. Decis. 102. n. 1. Capell. Tholosan. decis. 141. Rebus. in concord. rubr. de public. concubin. vers. septima pena, Bermon. de public. concubin. glos. contra predictos n. 1. & 2. Ægid. in L. 1. cod. de sacrosanct. eccles. p. 2. §. 1. n. 21. Decian. tract. criminal. lib. 2. cap. 21. rubric. de concubin. cleric. n. 24. Roland. consil. 98. n. 1. lib. 1. Peregrin. de jur. fisc. lib. 2. tit. 9. rubric. de concubin. n. 4. Portug. de donat. lib. 1. prelud. 2. §. 7. num. 8. Ancharr. Regiens. quæst. 12. n. 3. & seq. p. 2. Ludov. conclus. 25. fallent. 1. Tusch. verb. concubina conclus. 568. n. 22. & verb. donatio conclus. 700. num. 30. 31. & 37. Anton. Gom. in L. Taur. 50. n. 58. Viv. tom. 2. commun. opinion.

lib. 8. tit. 32. n. 15. Spin. de testament. p. 14. glos. 5. n. 10. Amendol. ad Vincent. de Franch. decis. 28. n. 1. Mancin. de jurament. p. 4. effect. 220. Borrel. in sum. decis. tom. 3. tit. 10. n. 187. & n. 239. & n. 242. Seraph. de privileg. jurament. privileg. 71. num. 10. Suar. recept. sentent. verb. donatio in clerico n. 193. Peres. in L. 1. tit. 3. lib. 1. ordinament. glos. 1. vers. clericus tamen donare, Mart. de succession. legal. tom. 2. part. 4. q. 18. artic. 11. num. 36. 48. & 41. Petr. Surd. consil. 469. n. 1.

Sicut neque miles concubinæ suæ donare possit, Anton. Fab. in rationabil. ad pandectas in L. si ei cui §. si adolescens luxuriosus in fin. Card. Mantica. de tacit. & ambig. convention. lib. 21. tit. 3. num. 3. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 1. tit. 4. partit. 5. glos. 6. n. 3. Aug. Barbos. ad L. 2. Cod. de donat. inter vir. & uxor. n. 2. & 3. Farinac. in fragment. verb. concubina n. 565. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 329. n. 3. Mart. de jurisdiction. centur. 2. p. 4. cas. 114. n. 4. Acurf. in L. affectionis verb. meretrices, ff. de donat. & ibi Bartol. n. 1. Angel. num. 1. Odofred. num. 2. Cuman. n. 4. Jason. in L. miles n. 2. ff. de rejudicat. & ibi Rip. n. 10. Mozz. de contractib. tit. de donat. cap. de person. inter quas cadere n. 16. & 31. Bonacin. disput. 3. quæst. 12. punct. 2. n. 4. Bald. conf. 248. quæritur utrum donatio n. 1. lib. 1. & conf. 354. n. 1. & 4. vers. & considerata militia lib. 3. Angel. conf. 171. num. 1. vers. & sicut militi.

Roman. cons. 43. n. 5. vers. quod tamen non procedit, & ibi Mandos. in addit. liter. F. Jaf. cons. 37. col. 2. in princ. vers. in ista ergo questione, & col. 4. vers. fallit. in militibus lib. 3. Imol. cons. 21. num. 1. Anguisciol. cons. 123. n. 27. Ricc. collect. 791. vers. limita quarto, Fum. in sum. num. 4. verb. donatio vers. 13. Joseph. Lud. conclus. 25. fallent. 3. Lancelot. Gall. de statut. quest. 3. n. 37. & q. 4. num. 10. & q. 5. n. 5. & 6. Petr. Greg. in syntagm. jur. lib. 28. num. 6. Hostiens. tit. de donat. in sum. n. 2. & est textus in L. 2. Cod. de donat. inter. vir. & uxor. & in L. miles. §. ita mulier, ff. de militar. testament.

Nisi fit ob benemerita, tunc enim potest donare suæ concubinæ æquivalenter meritis, & servitiis tam miles, quam clericus, Bermon. de public. concubin. verb. contra prædictos num. 26. Tusch. pract. conclus. verb. donatio conclus. 700. num. 28. & 39. Portug. de donat. lib. 1. prælud. 2. §. 7. n. 12. & 11. Ursill. ad Afflict. decis. 102. in princip. Peregr. de jur. fisc. lib. 2. tit. 9. n. 11. Benedict. Ægid. de privileg. honestat. artic. 8. de concubin. n. 24. Alex. Trentacinq. variar. resolut. tit. de donat. resolut. 7. n. 6. Gutierr. de juram. confirmator. p. 1. cap. 6. n. 11. Thesaur. decis. 111. n. 6. & 7. Tiraquel. in L. si umquam Cod. de revocand. donat. verb. donatione largitus n. 23. Anchar. cons. 247. n. 1. in fin. vers. est advertendum, & num. 2. Mand. in addit. ad Rom. cons. 43. num. 5. liter. I. verb. miles, Imolens. cons. 21. n. Tom. I.

43. & n. 33. Valle cons. 98. num. 44. lib. 1. Tob. Non. cons. 63. n. 17. Bursat. cons. 205. n. 21. Cravet. de antiquitat. tempor. p. 1. §. propositum nostrum n. 65.

Quæ benemerita intelliguntur ea, pro quibus de jure debentur salarium, & non intelliguntur ea servitia, quæ concubina præstitit ob dulcedinem illicitæ conversationis, & turpitudinis, ut docent Arouc. allegat. 106. n. 8. Cyarlin. controvers. forens. cap. 33. n. 97. qui & alios citat, & ambo hi Doctores per formalia loquuntur verba, & judicatum refert Cabed. p. 1. decis. 116. in princip. & n. 5. Gam. decis. 225. in princip. & decis. 116.

Et ita veræ sint suprapositæ conclusiones, ut hæredibus clerici cōpetere repetitionem eorum, quæ suæ concubinæ contra juris dispositionem dedit, dicant Arouc. allegat. 106. num. 2. & 4. Cyarlin. controvers. forens. cap. 109. n. 6. & cap. 33. n. 45. 112. & 114. Cyriac. controvers. 205. n. 26. Gratian. forens. cap. 31. n. 18. Giovagn. lib. 1. cap. 47. n. 9. Aymon. consil. 229. n. 6. vers. secunda ratio, & n. 12. vers. quarto, Bald. lib. 1. consil. 277. n. 2. Bartol. in L. Claudius vers. item oppono num. 1. ff. de bis, quib. ut indign.

Et è converso, quod non hæredibus clerici, sed fisco cōpetere talem repetitionem eorum, quæ clericus suæ concubinæ contra juris normam dedit, dicant ex L. mulierem 14. ff. de bis, quib. ut indign. Portug. de donat. reg. lib. 1.

prælud. 2. §. 7. n. 18. & 19. Gam. decis. 58. judicatum refert, Ægid. de privileg. honestat. artic. 8. num. 25. Bellon. de jur. accrescend. cap. 7. quæst. 55. num. 14. Rub. de donat. inter vir. & uxor. in rubric. §. 39. & num. 6. Almeid. allegation. 14. n. 6. 7. & 10.

Attamen hæc omnia cessant favore dotis, & matrimonii, & valet donatio per clericum suæ concubinæ facta, si facta causa dotis, & matrimonii fuit, ut docent *Farinac. in fragment. verb. concubina n. 600. Augustin. Barbosa. in castigation. ad Ordination. lib. 5. tit. 66. n. 227. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 1. tit. 4. partit. 5. glos. 6. num. 12. Peregrin. de jur. fisc. lib. 2. tit. 9. rubr. de concubin. num. 12. Gratian. forens. cap. 31. num. 35.*

Et tandem, ut me non ita extendam in dotis privilegiis, ut videar magis ipsa referre, quam controversiæ principalis resolutionem assignare, interest, ut de illis faveamus linguæ, & de quæstione dicamus; & ita dico, quod inter privilegia relata, & alia à jure tradita doti concessa, illud, & principale est, quod pro dote competit privilegium privilegiatæ tacitæ hypothecæ stabilitum in *L. assiduis Cod. qui potior. in pign. habeant. quæ sic se habet in hæc verba sequentia.*

Assiduis additionibus mulierum inquietati sumus, per quas suas dotes deperditas esse lugebant, & ab anterioribus creditoribus substantias maritorum detentas: nos

itaque ad antiquas leges respeximus in personalibus actionibus rei uxoriæ actioni (quam in præsentis sustulimus) magnam prærogativam præstantes, ut contra omnes penè personales actiones habeant privilegia, & creditores alios antecendant, licet fuerint anteriores: & hoc cum in personalibus statuerat actionibus, si hypothecam respiciebant, illico justitiæ vigore relaxabant; & senioribus hypothecis novæ mulierum hypothecas, si habeant actiones, expellebant: nec ad fragilitatem muliebrem respicientes, nec quod & corpore, & substantia, & omni vitâ suâ maritus fungitur; cum penè mulieribus tota substantia in dote constituta est; oportebat enim disponere, maritos creditoribus suis ex sua substantia satisfacere, non de dote mulieris, quàm ad suos victus, suasque alimonias mulier possidet vel à se met ipsa datam, vel pro eâ ab alio. Ad hæc omnia respicientes, & reminiscences, quod & alias duas constitutiones fecimus pro dotibus, mulieribus subvenientes, & hæc omnia in unum colligentes; sancimus ex stipulato actionem, quam mulieribus jam pro dote instituendam dedimus, cuique etiam tacitam donavimus in esse hypothecam, potiora jura contra omnes habere mariti creditores, licet anterioris sint temporis privilegio vallati; cum enim in personalibus actionibus (secundum quod diximus) tali privilegio utebatur res uxoria, quare non in hypothecam hoc mulieri etiam nunc indulgemus privilegium, licet res dotales,
vel

vel ex his aliæ comparatæ non ex-
tent, sed quocumque modo, vel dissi-
pata, vel consumptæ sint, si tamen
re ipsa fuerunt parti mariti datæ?
Quis enim earum non misereatur
propter obsequia, quæ maritis præ-
stant, propter partus pariculum, &
ipsam liberorum procreationem, pro
quibus multa nostris legibus inven-
ta sunt privilegia? Et ideo quod an-
tiquitas quidem dare incepit, ad ef-
fectum autem non pertulit, nos ple-
no legis articulo consumavimus; &
sive liberos habeat mulier, sive ab
initio non habuit, sive progenitos
amisit, hoc ei privilegium indulge-
mus.

Quo supposito, controversiæ
nostræ quæstio est: Utrum pri-
vilegium hoc privilegiatæ tacitæ
hypothecæ mulieri competens
pro dote, transeat, vel transire pos-
sit ad hæredes, vel cessionarios?

Resolutio Controversiæ.

- 28 Ad quæstionem controversiæ
resolutivè, & breviter cum distin-
ctione respondeo, tale privilegi-
um tacitæ privilegiatæ hypothe-
cæ pro dote competentis non
transire ad cessionarios, neque ad
hæredes, nisi ad mulieris filios. Ita
Petr. Barbos. in L. i. ff. solut. ma-
trimon. part. 3. n. 30. Sabell. tom.
2. §. privilegium n. 18. & §. hypo-
theca n. 16. Cardos. in prax. verb.
bona n. 7. in fin. Practic. Papiens.
in libell. ad dot. & usufruct. glos. 1.
n. 2. & 9. Fachin. controvers. lib.
10. cap. 34. Rot. Roman. p. 9. re-
cent. in decis. 161. num. 17. Rode-

ric. de concurs. creditor. p. 1. articul.
1. Bartol. in L. etiam, ff. solut. ma-
trimon. & in L. unic. Cod. de pri-
vileg. dot. n. 7. ex text. in Authent.
novel. 91. ibi: Non enim aliis de-
dimus dudum, nec nunc damus hoc
privilegium, aut hæredibus, aut cre-
ditoribus, sed solis filiis. Et ex text.
in novel. 61. in fin. ibi: Omnibus
privilegiis doti datis in sua firmi-
tate manentibus, quando mulier
moverit; aliis enim, præter mulie-
rem, huiusmodi privilegia nec ex
antiquo dedimus, neque nunc da-
mus & in L. unic. Cod. de privi-
leg. dot. ibi: Scire debes, privilegi-
um dotis, quo mulieres utuntur in
actione de dote, ad hæredem non
transire.

Contrarium, nempe, tale pri- 29
vilegium tacitæ hypothecæ pro
dote competentis ad quoscumque
transire cessionarios, & hæredes,
dicunt Negusant. de pignorib. p. 2.
membr. 4. n. 29. 30. & 32. Bartol.
in L. post dotem, ff. solut. matrimon.
n. 34. Rip. in L. i. ff. solut. matri-
mon. n. 32. ex L. unic. Cod. de rei
uxor. action. ibi: Ad mulieris hære-
des ex stipulatu actio secundum fa-
cti naturam transmititur. Et in
Authent. sive à me Codic. ad Sena-
tusconsult. Velleian. in fin. ibi: Om-
nibus tamen privilegiis doti datis in
sua firmitate durantibus, sive agat
mulier, sive nomine ejus alius.

Ego verò inter apparenter 30
contrarias ab utraque opinione
citatas leges veriore meam re-
solutionem esse puto; quia ne-
mo non dicet, tale privilegium
doti mulieris concessum fuisse mu-
lieris

lieris intuitu, & favore, ut ex ea-
dem *L. assiduis* satis aperte de-
monstratur; privilegia autem per-
sonalia nec ad hæredes, nec ad
cessionarios transeunt, & cum pri-
vilegiata persona extinguuntur, ut
docent *Cardinal. Tusch. pract. con-
clus. verb. privilegium conclus. 746.*
Cardos. in prax. verb. privilegium
n. 1. Roland. à Valle consil. 61. n.
10. & seq. lib. 4. Mar. Anton. vari-
ar. lib. 1. resolut. 109. n. 6. Surd. con-
sil. 103. n. 14. & consil. 127. n. 67. &
consil. 444. n. 1. Joan. de Sal. de legib.
disput. 17. Sect. 6. & 8. Pat. Azor. in-
stit. mor. p. 1. lib. 5. cap. 2. q. 6. Petr.
Barbos. in L. quia tale, ff. solut. ma-
trimon. per tot. Suar. in L. quoni-
am in prioribus super leg. regn. limi-
tat. 11. dub. 1. n. 1. Tiraquel. de re-
tract. lignag. §. 26. glos. 1. n. 60. &
de jur. primogen. quæst. 37. n. 1. Me-
noch. consil. 136. n. 2. & consil. 1107.
n. 95. vol. 11. & de præsumptionib.
lib. 3. quæst. 103. n. 45. Pat. Suar. de
legib. lib. 8. cap. 10. & 11. ex cap.
privilegium de regul. jur. lib. 6. L. in
omnibus causis, L. privilegia, ff. de
regul. jur. cap. ad hoc quia, ubi
glos. 1. de authoritat. & usu pall. L.
1. ff. de constit. Princip. L. etatem,
ff. de censib. L. maritum, L. quia ta-
le, ff. solut. matrimon. L. cum patro-
nus, ubi Bartol. L. Titia. §. usura,
ff. de legat. 2. L. sordidorum,
ubi Doctores Cod. de execut. mu-
ner. lib. 10.

31 Sicut in privilegio immunitatis
à gabellis concessio ecclesiæ, ad illi-
us conductores, seu cessionarios
transire non posse, & eodem modo
in aliis aliorum immunium à gabel-

lis conductoribus, docent *Laf-*
sari. de decim. vendit. cap. 19. n. 27.
Gutierr. de gabell. quæst. 44. Barbos.
in vot. decisiv. lib. 3. vot. 126. n. 124.
Olea de cession. jur. & action. tit. 6.
quæst. 3. n. 3. Cyarlin. controversiar.
cap. 22. n. 9. & 12. Giurb. observat.
116. n. 7. Marin. lib. 2. resolution.
cap. 159. n. 6. & 7. & ad Revert.
decis. 314. Botiler. de succession. cap.
2. theorem. 56. n. 21. Petr. Surd. con-
sil. 301. à n. 69. & consil. 304. à n. 11.
& consil. 325. per totum, Cancer. p.
1. var. cap. 13. n. 127. & cap. 3. n.
140. Fontanel. de pact. nuptial. claus.
5. glos. 4. à n. 43. Compend. Dian.
verb. gabella n. 13. & 14. Puteus de-
cis. 522. lib. 2. Menoch. de arbitr. cas.
562. Cevall. de cognition. per viam
violent. p. 2. quæst. 50. & 52. Nogue-
rol. allegat. 38. n. 9. & 10. per totam,
Larrea allegat. 57. à n. 6. Duard. ad
Bullam Cænæ Domini lib. 2. canon.
18. quæst. 11. Peregr. de jur. fisc. lib.
7. tit. 3. n. 34. Parex de instrum. edi-
tion. tit. 5. resolut. 3. à n. 45. Salzed.
de contraband. cap. 30. not. 26. Ve-
lasc. de privileg. pauper. p. 3. q. 8. n.
80. & 81. Girond. de privileg. quæst.
179. à n. 982. & quæst. 178. à n. 969.
Cyriac. controvers. 141. n. 62. tom. 1.
Cutel. de donat. contemp. matrimon.
tract. 2. discurs. 1. special. 22. à n.
13. Barbat. de division. fruct. p. 1.
cap. 8. n. 57. 58. & 59. Mastrill. de-
cis. 304. Tiraquel. de retract. lignag.
§. 1. glos. 13. n. 12. pag. 224. Ferrar.
in prax. in libell. quo agitur super
solutione pedagiorum glos. ultim.
verb. ceciderunt in commissum n. 8.
pag. mih. 122. Bobadill. in politic.
tom. 2. lib. 5. cap. 6. n. 31. pagin.
mi-

mib. 1097. Sixtin. de regalib. lib. 2. cap. 6. n. 137. & 136. Personal. de gabell. n. 84. & 85. pag. mib. 250. Glorit. respons. 5. à n. 36. usque ad n. 38. Barb. de jur. ecclesiast. tit. de privileg. clericor. cap. 39. §. 5. n. 59. pag. 454. Morla in empor. jur. p. 1. tit. 9. in præmissis n. 112. Mart. de jurisdict. p. 4. cas. 112. n. 2. 3. & 4. Grassis de effect. clericat. effect. 3. n. 88. Bellet. disquisit. clerical. tit. de exempt. clericor. §. 4. n. 4. & 5. & §. 8. n. 2. & 3. pag. mib. 367. Bonacin. de censur. Bullæ Cænæ disput. 1. quæst. 19. punct. 3. §. 1. n. 20. & 21. pag. 184. Thesaur. decis. 116. per totam, Cevall. commun. contr. commun. quæst. 727. per tot. & de cognition. per viam viol. p. 2. quæst. 50. Caroc. de locat. tit. de collect. n. 30. vers. limitatur sexto, Gutierr. practicar. lib. 4. quæst. 39. Flores de Men. in tractat. de collect. n. 65. & n. 207. Squillante de privileg. clericor. cap. 8. n. 29. Trullenb. ad præcept. Decalog. tom. 1. lib. 3. cap. 3. dub. 11. n. 3. Hodiern. ad Surd. decis. 1. n. 6. Amic. de jur. emphyteut. quæst. 10. ex n. 5. Federic. de Senis cons. 111. n. 10. Innocent. in cap. non eo minus n. 3. de immunitat. eccles. Abb. in eodem cap. non eo minus n. 14. vers. 2. Gemin. in cap. quamquam in fin. de censib. n. 6. Salicet. in L. universi Cod. de Vectigal. & commiss. Arctim. in L. placet col. 3. vers. capio verb. extraordinarium Cod. de sacrosanct. Eccles. Izernia in cap. 1. quæ sunt regalia n. 57. Benedict. Capr. regul. 96. n. 85. Joan. à Platea in L. Senatorum Cod. de dignitat. lib. 12. Felin. in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ de constitut. n.

99. Bertachin. in tract. de gabell. p. 7. quæst. 7. Brun. in tractat. quod stantibus masculis femina non succedunt artic. 8. n. 10. Ægid. Boss. in tract. caus. crimin. in rubric. de Princip. n. 121. Parpalea in L. placet. n. 73. Cod. de sacrosanct. Eccles. Rip. in tract. de peste in tit. de remed. ad conservand. ubertat. n. 128. & lib. 2. respons. cap. 22. Jul. Ferret. in tractat. de gabell. n. 537. Remig. in tract. de charitativ. subsid. quæst. 61. n. 20. Hieronym. Gabr. consil. 73. n. 5. lib. 1. Marcabr. cons. 18. n. 54. Joan. Anton. Nigr. in extravagant. unic. de vita, & honestat. clericor. n. 306. Sylvest. in sum. verb. excommunicatio. illation. 9. n. 48. Luc. à Penna in L. unic. col. 2. vers. unde si res ecclesiastica Cod. de impon. lucr. descript. lib. 10. & in L. 3. quæst. 17. Cod. de quib. muner. vel præst. lib. 10. Guid. Pap. quæst. 208.

Ad filios autem privilegium etiam personale transit, Anton. Mangil de imputat. quæst. 77. n. 94. ex L. Sordidorū Cod. de excusat. mun. lib. 10. L. 1. Cod. de privileg. dot. L. etiam ff. solut. matrimon. L. sciendum, ff. de rejudicat.

Et ita explicantur contrarietates legum relatarum ab utraque opinione apparentes; quia leges citatæ à contrariâ n. 29. dicentes, privilegia dotis transire ad hæredes, & manere, siue mulier agat, siue alius ejus nomine, intelliguntur de filiis loqui; & leges citatæ in fine n. 28. dicentes, non transire ad alios, intelliguntur de extraneis, & non de filiis cogitare; & quod hæc

hæc sit vera interpretatio, & legum illarum concordia, manifeste probatur ex jam relata *Authent. novel. 91. in illis verbis ibi: Non enim aliis dedimus dudum, nec nunc damus hoc privilegium, aut hæredibus, aut creditoribus, sed solum filiis.*

Et non est novum, quod una lex per alteram declaretur, unaque ex altera interpretationem sumat, *L. non est novum, cum sequent. Cod. de legib. Cardinal. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 23. tit. 34. num. 18. Bellet. in disquisit. clerical. §. 1. num. 20. pag. mib. 489. Menoch. conf. 150. num. 44. Vincent. de Franch. decis. 345. num. 24. Intrigliol. decis. 15. num. 36. & 37.*

Imo etsi talis lex non adesset, ita interpretari debebant aliæ per rationes assignatas n. 30. & 32. & ita maxime ad evitandam apparentem illarum legum contrarietatem, & correctionem, cum & contrarietas, & correctio legum viribus omnibus vitari debet per interpretationem, *Cardinal. Tusch. pract. conclusion. liter. C. conclus. 1008. Gratian. forens. tom. 5. cap. 889. num. 8. & cap. 839. num. 17. & cap. 946. num. 28. Surd. conf. 279. num. 14. & conf. 443. num. 34. & conf. 487. num. 5. & conf. 230. num. 28. & conf. 357. num. 24. & decis. 276. num. 3. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 11. num. 29. Armend. in prox. legum Navarr. num. 51. Cephal. conf. 323. num. 18. vol. 3. Pichard. ad princip. Institut. de legat. Falcid. num. 34. Farinac. in prax. crim. p. 4. conf. 95.*

num. 7. ex *L. ubi repugnantia, ff. de regul. jur.*

Adverto, quod privilegium, de quo loquimur, privilegiatæ hypothecæ doti mulieris competenti, est privilegium prælationis; tacita enim hypotheca est reale privilegium, & ideo ad hæredes, & cessionarios transit, ut omnes fatentur Doctores, & quæstio hujus controversiæ non est de ipso reali tacitæ hypothecæ onere, sed tantum de privilegio prælationis, quæ cum tacita hypotheca mulieri, & ejus filiis competit, & non aliis; hæredibus autem aliis, aut cessionariis competit tacitæ hypothecæ reale onus, non autem illius privilegium, nempe prælatio, & solum hypotheca non privilegiata.

CONTROVERSIA II.

A' quo tempore incipiat pro solutione dotis tacita competens hypotheca?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur quæstio.
- 2 **R** Refertur contrariarum prima opinio.
- 3 Refertur secunda contrariarum opinio.
- 4 Tertia contrariarum opinio refertur.
- 5 In contractibus conditionalibus retrahitur hypotheca.
- 6 Idem valet tacita, ac expressa hypotheca.
- 7 Respondetur primæ contrariarum sententiæ.

Respondetur secundæ senten-
tiæ & respondetur tertiæ in
eodem num.

COntrovertitur, & quæritur
à quo tempore incipiat pro
solutione dotis hypotheca taci-
ta? Et cum communi resolutivè
respondeo, incipere à die promif-
sionis dotis, & initorum nuptialium
capitulorum, dummodo post cum
effectu sequatur matrimonium, &
numeretur verè, vel fictè dos.

Ista est verior, & communior
opinio, quam tenent, & tradunt
triginta, & octo Doctores infra
citandi.

- 1 Fontanel. *de pact. nuptial. tom.*
2. claus. 7. glos. 2. p. 1. n. 33. &
seq.
- 2 Bartol. *in L. assiduis Cod. qui*
potiores in pignor. habeant.
- 3 Socin. *consil. 269. n. 4. vers. 4.*
& ultim. vol. 2.
- 4 Grivel. *decis. 67. n. 14. & 16.*
& decis. 133. n. 15.
- 5 Petr. Barbof. *in L. l. p. 3. nu-*
mer. 34.
- 6 Boer. *decis. 331.*
- 7 Vincent. de Franch. *decis. 677.*
sub n. 6.
- 8 Mantic. *de tacit. & ambig. con-*
vent. lib. 11. tit. 19. num. 12.
in fin.
- 9 Cephal. *consil. 448. n. 35.*
- 10 Ponte. *lib. 1. consil. 80. n. 5.*
- 11 Pancirol. *cons. 180. n. 6. vers.*
sed posito, &c.
- 12 Alex. *in L. si constante §. 1.*
ff. solut. matrimon.
- 13 Scapuc. *de Salvian. interdict.*
Tom. I.

- lib. 1. quæst. 6. num. 4. & 5.*
- 14 Pacific. *de interdict. Salvian.*
inspect. 3. cap. 4. n. 43.
- 15 Caball. *cons. 25. lib. 1.*
- 16 Cavaler. *decis. 446. n. 6.*
- 17 Altograd. *cons. 33. n. 13. lib. 1.*
- 18 Sanfelic. *decis. 99.*
- 19 Thesaur. *quæstion. forens. cap.*
34. lib. 2.
- 20 Anton. Faber *in suo codic. Fa-*
brian. lib. 5. tit. de jur. dot. 7.
definition. 15.
- 21 Costa *de retrotraction. cap. 8.*
cas. 31. n. 1.
- 22 Villalob. *in orar. cõmun. opin.*
liter. H. n. 47.
- 23 Paris. *cons. 102. num. 16. 17.*
& 18. lib. 3.
- 24 Addent. *ad Capic. Latr. decis.*
36. n. 7. 8. 9. & sequent.
- 25 Covarruv. *variar. lib. 1. cap. 7.*
sub n. 6. vers. ceterum.
- 26 Cevall. *commun. contr. cõmun.*
quæst. 790. n. 35.
- 27 Molfes. *in consuetud. Neapol.*
p. 6. de jur. dot. quæst. 2. à n. 15.
& quæst. 9. n. 15.
- 28 Surd. *de aliment. tit. 8. privi-*
leg. 49. n. 14. & 15.
- 29 Matth. de Afflic. *decis. 42.*
- 30 Ricc. *Collectan. 1544.*
- 31 Mart. de Medic. *examinat. 48.*
& decis. 75. & 76.
- 32 Merlin. *de pignorib. lib. 5. tit.*
2. quæst. 74.
- 33 Cyriac. *controvers. 109. n. 8.*
- 34 Rot. *p. 13. recent. decis. 421. n.*
4. & p. 15. decis. 75. num. 10.
& p. 18. decis. 493. n. 7.
- 35 Joseph. Ludovic. *decis. Peru-*
sin. 66. n. 25.
- 36 Magon. *decis. 68. n. 10.*

37 Afín. *de execut. §. 7. cap. 105.*
num. 4.

38 Milan. *decis. 13. n. 21. lib. 1.*

2 Sed quanvis de hac quæstione quatuor differentes, & contrariæ sint opiniones, tres alias referre licet; & prima illarum est, quæ docet, tacitam hypothecam induci, & incipere à die traditionis, & numerationis dotis; & hujus sunt sententiæ Anton. Gom. in L. 53. Taur. n. 38. glos. singular. & unic. in L. assiduis Cod. qui potior. in pignor. habeant. in verb. hypothecam, & ibi Jacob. Trib. col. 1. prop. fin. speculat. tit. de solut. & obligat. §. ante omnia col. 1. vers. sed pone contraxi, &c. Peg. forens. tom. 3. de actionib. cap. 36. n. 177. vers. aut à die traditionis, &c. Novel. de dot. part. principal. 10. limitat. 16. Bald. in d. L. assiduis Cod. qui potior. in pignor. habeant. col. ult. Gob. consult. 127. n. 41. & 42.

Secunda contrariarum opinio est, quæ docet, tacitam hypothecam pro dote competentem incipere solummodo à die soluti matrimonii, & ita est sententia Roderig. in tractat. de concurs. creditor. tit. de privileg. dot. n. 26. & 27. refert Fontanèl. decis. 365. Modern. Jacob. Balducc. in observat. ad Roman. decis. 40. n. 1. Mart. vot. decisiv. Pisan. 13. n. 9. Socin. cons. 41. n. 16. Menoch. consil. 851. n. 23. Andreol. controvers. 355. per tot.

4 Tertia contrariarum opinio docet, quod à die contracti matrimonii tantummodo incipit talis hypotheca, & non à die promissionis do-

tis ante matrimonium de presenti celebratum facta, & ita votum est Negusant. de pignorib. p. 2. membr. 4. n. 79. 80. 81. & 82. Gratian. forens. tom. 5. cap. 804. per tot. Rot. apud Mantica. decis. 166. n. 9. & 10. Tiraq. de retract. lignag. §. 1. glos. 10. n. 113. Rot. Avenion. decis. 25. n. 1. Becc. cons. 114. n. 66. lib. 2. Polidor. Rip. observ. 163. Gutierrez. de juramēt. confirmat. p. 1. cap. 46. n. 8. Molin. de justit. & jur. disput. 438. n. 10. de contractib. Conciol. allegat. 4. per tot. & allegat. 19. etiam per tot. Giurb. in consuetud. senat. Messanens. cap. 13. glos. 3. n. 32. Alex. Trentacinq. var. resolut. lib. 3. tit. de pignor. & hypothec. resolut. 9. n. 25. Pascal. de virib. patr. potestat. p. 1. cap. 4. n. 71. Cavalcan. decis. 15. n. 13. & 14. lib. 4. Bertran. cons. 304. lib. 1.

Ego verò veriorē primam 5 esse puto opinionem positam resolute p. 1. & ratio est, quia in contractibus conditionalibus conditione casuali, seu mixta, ut est hic, de quo agimus, retrahitur ad principium promissionis hypotheca expressa, & ut docent, ad facturam instrumenti, & contractus pactionis tempus; ita Gaiff. de credit. cap. 4. quæst. 11. n. 1594. Mart. in L. 1. ff. solut. matrimon. quæst. 2. 3. & 4. Pelic. in consuetud. Avers. 9. n. 141. Rejiger. in thesaur. jur. verb. dos n. 160. Anton. Faber in Cod. tit. de sacros. eccles. definition. 19. num. 6. lib. 1. tit. 2. & lib. 7. tit. 7. definit. 36. Lassart. de decim. vendit. cap. 5. n. 10. Suar. in L. post. lim. 7. n. 4. ff. de rejudicat. Cost. de retractat. cap. 8. cas. 31. per totum, Sabell. in sum.

sum. torh. 2. §. hypotheca num. 38. Palm. consil. 21. & est text. in L. potior. 11. ff. qui potior. in pignor. habeant. ibi: Cum enim semel conditio extitit, perinde habetur ac si illo tempore, quo stipulatio interposita est, sine conditione facta esset. Concordat Jurisconsultus in L. qui balneum. §. amplius etiam, ff. eodem titul. ibi: Amplius etiam sub conditione creditorem putabat tuendum adversus eum, cui postea quidquam deberi ceperit.

6 Atqui idem operatur tacita, ac expressa hypotheca, Arouc. allegation. 39. n. 32. vers. non minor vis est tacita, quam expressæ hypotheca, &c. Gall. de fructib. disput. 20. articul. 6. n. 2. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 85. Castill. quotidian. jur. controversiar. lib. 4. cap. 61. n. 63. Socin. junior. consil. 129. n. 5. lib. 6. & text. in L. 1. Cod. de rei uxor. action. §. & ut plenius in fin. ibi: Simili modo intelligi factam stipulationem, & hypothecam ex utraque parte, quasi fuerit scripta: ergo.

Dixi n. 1. & numeretur dos verè, vel fictè; quia etsi vere non numeretur, si tamen maritus noluit recipere, habetur pro numerata, ex text. in L. vir ab eo 49. ff. de jur. dot. & in d. L. unic. §. & ut plenius Cod. de rei uxor. act. Medic. decis. 80. n. 6.

7 Ideoque contrariarum prima displicet opinio non solum propter rationes, quibus resolutionem probavi, sed quia ex dicta opinione posita n. 2. sequebatur absurdum, nempe, in manu mariti

Tom. I.

esse mulieri præjudicare, nolendo dotem à promittente acceptare, & interim inopem fieri; deinde retrotractionis beneficium contra tunc decisum erat contra juris regulas retrotractionis contractuum mixte, vel casualiter conditionalium; quod non est dicendum: ergo.

Secunda displicet contrariarum 8 opinio posita n. 3. quia etsi actio mulieri competat solum, soluto matrimonio, vel in casu vergentis ad inopiam mariti; attamen retrahitur hypotheca, ut ostendi, ad principium promissionis, & ad tempus stipulationis tacitæ, vel expressæ: & eodem modo respondetur tertiæ sententiæ contrariarum, quia cum retrahatur hypotheca ad tempus stipulationis, idem est, vel jam sit matrimonium contractum, vel contrahatur postea; & maxime cum dos promissa jam dicatur dos, ut jam ostendi hac glos. 4. controvers. 1. n. 17.

CONTROVERSIA III.

Utrum, ut mulier ex hypotheca, vel alio doti privilegio concessa agat, sufficit de numeratione constare per confessionem mariti, etiamsi agatur de præjudicio creditorum?

SUMMARIA.

1 **R**esolutio ponitur questionis.

2^a Contraria refertur opinio.

Hh 2.

3 Con-

- 3 Confessio numerationis probat numerationem, elapso termino.
- 4 Confessio est melior probatio.
- 5 Maritus dotem recipere nolens obligatus uxori remanet.
- 6 Lex quod tacite includit, disponere censetur.

QUÆSTIO.

I **C**ontroversitur: Utrum, ut mulier pro dote, seu ejus privilegiis agat, debeat præcise veram dotis probare numerationem; an sufficiat probare dotem numeratam fuisse factum maritum? Resolutive respondeo, sufficere mariti confessionem probare, si ante factam confessionem promissa fuit dos, & post confessionem transactum fuit tempus exceptionem non numeratæ pecuniæ opponendi taxatum ab *Ord. lib. 4. tit. 51.*

Ita docent, & probant triginta, & novem infra citandi Doctores.

- I** Fachin. *jur. controvers. lib. 8. cap. 8. vers. hæc igitur ibi: Hæc igitur sententia, quæ mihi cæteris probabilior videtur, probatur hoc argumento; quia post lapsum tempus à lege constitutum ad opponendam non numeratæ dotis exceptionem, istam & querelam opponi non posset, nec à marito, nec ab ejus hæredibus. ut L... Certum*

est quoque, juriq; & rationi consentaneum, non posse dictâ querelam proponi ab aliis, puta creditoribus, vel tertiis possessoribus, quorum interest; quia tempus est à lege constitutum ad eam opponendam sine ullius personæ exceptione; nec justum est, ut plus concedatur extraneis, quàm ipsi marito, & ejus hæredibus, quorû principaliter interest: Itaque, tempore elapso, excluduntur omnes, quorum interest, ab ejus querela, & exceptione proponenda dotis non numeratæ. Et vers. ultim. ibi: Et certe, ut supra dixi, id à jure longe alienum esset, magnaue hic oriretur juris perturbatio, si liceret aliis, quàm principali debitori, exceptionem non numeratæ pecuniæ post legitima tempora opponere; quoniam, ut supra judicavi, maiori favore dignus est principalis debitor, & ejus magis interest, imò ejus gratia introductum est auxilium illud exceptionis non numeratæ pecuniæ; quamobrem, si ille excluditur, justum est, & cæteros, quorum in consequentiam interesse potest, excludi. Et eodem lib. 8. cap. 87. vers. ego ibi: Ego priorem sententiam amplector, cum enim præcessit instrumentum dotale, deinde sequitur hujusmodi confessio mariti, dos præsumitur verè numerata, ideo lex marito non concedit exceptionem non numeratæ dotis, ut in dict.

§. & c.

- §. &c. si marito non conceditur exceptio igitur nec creditoribus, quia maritus est principalis debitor dotis, & ejus principaliter interest, dotem esse numeratam, quare non debet esse deterioris conditionis, quam creditores, sed potius quodammodo melioris, aut saltem æqualis: ergo, &c. ea ratione excluduntur creditores ab exceptione, quæ & maritus ipse excluditur & lib. 2. cap. 92. §. denique vers. nam privilegia dotis, &c.*
2. Gratian. forens. tom. 6. decis. 103. n. 7. ibi: *Quia respondetur in casu, de quo agimus, præcessisse promissionem dotis factam marito, & postea sequutam fuisse confessionem ejusdem de dote recepta: Unde tunc probatur vera numeratio dotis non solum in præjudicium confitentis, sed etiam in præjudicium creditorum. Et cap. 362. n. 16. & 17.*
3. Anton. Faber in suo Codic. Fabrian. lib. 5. tit. 10. de dot. caut. non numerat. definition. secunda ibi: *Lapsus temporis, intra quod ex Justiniani constitutione maritus exceptionem non numeratæ dotis objicere potuit, non tantum marito nocet, sed etiam mariti creditoribus, quippe qui licet propriam rem prosequantur, tamen non nisi ex persona mariti, qui dotem sibi solutam cavit, eam exceptionem habere possunt. Ita senatus. Et n. 3. ibi:*
- Ne alioquin pluris juris habeant ex persona mariti, quam maritus ipse, & definitione tertia per totam.*
4. Petr. Barbof. in L. 1. ff. solut. matrim. p. 3. n. 34. vers. denique, & p. 6. n. 52.
5. Urceol. decis. 29.
6. Matth. de Afflict. decis. 42.
7. Bald. Novel. de dote p. 10. sub n. 39. vers. vidi tamen dubitari, &c.
8. Grivel. Dolan. decis. 133. n. 23.
9. Perusin. decis. 66. n. 25. & 26.
10. Covarruv. variar. resolut. lib. 1. cap. 7. sub num. 6. vers. cæterum.
11. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. glos. 26. n. 32. vol. 1. & clausul. 14. glos. unic. p. 1. n. 31. & 32. & sequent. vol. 2.
12. Molfes. in consuetud. Neapolitan. p. 6. q. 9. num. 13. & 14. & 15.
13. Molin. de justit. & jur. disput. 439. de contractibus.
14. Gall. de fructib. disput. 20. artic. 6. n. 28. & sequent.
15. Gabriel commun. conclus. tit. de jur. dot. concl. 4. n. 1. & tit. de donat. conclus. 3. n. 1.
16. Rot. Avenion. decis. 25.
17. Rot. Roman. in noviss. decis. 155.
18. Cevall. commun. contr. cõmun. quæst. 432.
19. Alvar. Valasc. consult. 5. n. 9. & 5. & 6. & 11.
20. Castill. decis. 106. n. 36. vol. 2.
21. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 12. & 13. n. 14.
22. Mascard. de probationib. concl.

- 23 *Aufrer. ad Capell. Tolosan. decis. 340. n. 2.*
 24 *Sanch. de matrimon. lib. 6. disput. 9. à n. 10. & disp. 12.*
 25 *Becc. consil. 52. n. 10. lib. 1.*
 26 *Milan. decis. 7. n. 24. 44. & 52. lib. 1.*
 27 *Magon. decis. 68. n. 10. in Follent.*
 28 *Gab. consil. 163. n. 1. lib. 2.*
 29 *Marescot. var. resolut. lib. 1. cap. 8. n. 13.*
 30 *Seraph. Cardin. decis. 395.*
 31 *Statil. post tractat. de Salvian. interdict. decis. 36. n. 4. & decis. 98. n. 7. & decis. 145.*
 32 *Farinac. decis. 124. n. 3. p. 2. tom. 3. & tom. 4. divers. in decis. 263. & 269.*
 33 *Centolin. in addition. ad Far. decis. 45. liter. A. post tom. 1. consilior.*
 34 *Thefaur. decis. 112.*
 35 *Paschal. de virib. patr. potestat. p. 2. cap. 7. à n. 51. usque ad numer. 56.*
 36 *Gall. de exception. tom. 2. exception. 4. n. 68. p. 3.*
 37 *Burfat. consil. 174. n. 31. in fin. lib. 2.*
 38 *Petr. Surd. consil. 117. n. 3. & consil. 322. n. 22. & consil. 397. n. 4. 5. & 6. & decis. 55. n. 5. & decis. 116. n. 1. & 10.*
 39 *Cornazan. decis. 130.*
 2 Contrariam sententiam non etiam pauci tenuere, nempe, confessionem mariti de recepta dote non sufficere, & necesse mulieri probationem veræ, &

realis numerationis incumbere; & hujus opinionis sunt sequaces, & tradentes ultra octoginta, & quatuor Doctores infracitandi.

- 1 *Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 9. tit. 1. partit. 5. glos. 7. n. 24. vers. amplia decimoquarto in marito, qui confessus fuit recepisse dotem, &c. & glos. 5. & 6. n. 38. vers. & comprobatur primo, quia licet confessio de dote recepta præjudicet ipsi marito, & probet contra eum, si exceptionem non numeratæ dotis non opponat; tamen illa confessio non nocet creditoribus mariti, nec probat contra eos, nisi fiat vera, & plena probatio, &c.*
 2 *Cardin. Tusch. practicar. conclus. verb. confessio conclus. 667. & 668, qui tamen verb. dos conclus. 749. nostram resolutionem approbat.*
 3 *Morq. de bonor. divis. lib. 1. cap. 9. à n. 12.*
 4 *Alexand. consil. 143. vol. 5.*
 5 *Cravet. consil. 40. lib. 1.*
 6 *Ursill. in addition. ad Matthæ de Afflict. decis. 42.*
 7 *And. Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. glos. 18. num. 82. & 88.*
 8 *Petr. Gregor. in Syntagm. jur. lib. 9. cap. 24.*
 9 *Caballin. milliloq. 671. 672. & 673.*
 10 *Villalob. in arar. cōmun. opin. liter. D. n. 222.*
 11 *Boer. decis. 231.*
 12 *Marzar. consil. 20.*

- 13 Joah^l Vand. *var. quæst. lib. 2. cap. 7.*
- 14 Caesar. Barz. *decis. 126. n. 32.*
- 15 Joseph. *de rustic. in L. cum avus, ff. de condit. & demonstr. lib. 1. cap. 16. n. 60.*
- 16 Fach. *consil. 47. 48. 49. & 50. lib. 2.*
- 17 Amat. Roder. *de privileg. credit. artic. 1. p. 1. n. 28.*
- 18 Ofuald. *ad Donel. lib. 14. cap. 4. vers. confessio verò dotis recepta.*
- 19 Alex. Trentacinq. *variar. resol. lib. 3. tit. de pignor & hypothec. resolut. 9. n. 10. & de jur. dot. in resolut. 7. pag. mib. 311.*
- 20 Franc. Carasc. *ad leg. Regn. cap. 11. de execut. n. 129. usque ad num. 143.*
- 21 Far. *decis. 683. p. 2. tom. 2. & decis. 61. & 104. p. 2. tom. 1. & in posthum. decis. 82. p. 1.*
- 22 Guid. Pap. *decis. 375.*
- 23 Marc. Anton. Natta *cons. 581.*
- 24 Alban. *cons. 522.*
- 25 Rub. Alex. *cons. 78.*
- 26 Campeg. *de dote p. 5. q. 75. & 76. pag. mib. 124.*
- 27 Paul. Emil. Veral. *decis. 196. p. 1.*
- 28 Alciat. *cons. 332.*
- 29 Caputaq. *decis. 190. lib. 1. & cons. 196. eodem lib. & decis. 12. lib. 1.*
- 30 Ann. *singular. 601. & allegation. 129. lib. 2.*
- 31 Nipolit. Riminald. *cons. 180. lib. 2. & cons. 419. lib. 4.*
- 32 Anton. Gom. *in L. 53. Taur. n. 52. qui tamen vers. quarto limita, nostram approbat resolutionem.*
- 33 Jacob. Mandel. *consil. 651. 652. & 653.*
- 34 Mencach. *quæstion. usufreq. lib. 3. cap. 46. & 47.*
- 35 Cassan. *in consuetud. Ducat. Burgund. rubr. 4. §. 7. glos. verb. confession. & verb. constant. leur.*
- 36 Gutierr. *de jurament. confirmat. p. 1. cap. 15. & allegat. 11. n. 27.*
- 37 Anton. Thesaur. *decis. 74. p. 2. & decis. 172. n. 11.*
- 38 Joan. Bott. *consil. 55.*
- 39 Mar. Mut. *decis. 71. & decis. 93. ex n. 10.*
- 40 Ancharr. *familiar. quæstion. p. 2. quæst. 32.*
- 41 Camil. de Med. *cons. 46. n. 1. & 2. & cons. 113. n. 31.*
- 42 Malvas. *cons. 98.*
- 43 Carol. Ruin. *cons. 183. vol. 1.*
- 44 Mantic. *de tacit. & ambig. convent. lib. 12. tit. 20. n. 38.*
- 45 Fusar. *de substitution. fideicommiss. quæst. 532. n. 23. & seq.*
- 46 Socin. Sen. *in L. 1. ff. solut. matr. n. 87. & ibi Angel. Aretin. n. 7. & Paris. n. 163.*
- 47 Opiz. *in L. filiusfamilias §. Divi, ff. de legat. 1. n. 146. ubi Rip. n. 77.*
- 48 Jason. *in Auth. res quæ Cod. commun. de legat. & fideicommiss. limitat. 9.*
- 49 Padill. *in ipsa. Auth. res quæ n. 120. & ibidem Curt. jun. numer. 41.*
- 50 Paris. *cons. 52. n. 40. & cons. 63. num. 57. lib. 2.*
- 51 Berous *cons. 116. in fin. lib. 2.*
- 52 Roland. à Valle *cons. 20. n. 13. lib.*

- lib. 4. & conf. 85. n. 37. lib. 1.
 53 Cephal. conf. 472. & 448. lib. 3. & conf. 131. lib. 1.
 54 Peregrin. de fideicommiss. artic. 42. n. 83. & conf. 53. n. 7. lib. 5.
 55 Petr. de fideicommiss. quest. 8. n. 380.
 56 Simon. de Præt. de interpretat. ultim. voluntat. dub. 12. n. 15. pag. mib. 375.
 57 Intrigliol. de substitut. centur. 3. quest. 73. n. 387.
 58 Odd. de fideicommiss. per prohib. alien. inducend. quest. 44. artic. 7.
 59 Ludovic. Cassanat. conf. 54. n. 34.
 60 Francisc. Ferreir. ad constitut. Principat. Cathalon. tempor. 3. declarat. 5. n. 63.
 61 Mastrill. decis. 73. n. 17.
 62 Bolognet. in L. 1. ff. solut. matr. à n. 240. usque ad n. 275.
 63 Viv. decis. 148. p. 1. & decis. 537. p. 4. & decis. 438. n. 15.
 64 Gregor. Lop. in L. 9. tit. 1. partit. 5. glos. 5.
 65 Coccin. decis. 199.
 66 Lancelot. Gall. ad consuetudin. Alexandr. verb. viginti pag. 284.
 67 Sfort. consil. 24. n. 1. lib. 1.
 68 Riminald. Senior. conf. 226. vol. 2.
 69 Mar. Anton. Macerat. variar. lib. 2. resolut. 48. pag. 538.
 70 Missinger. centur. 1. observat. 61.
 71 Vvezembecc. consil. 49. per tot.
 72 Spin. in specul. testament. glos. 11. n. 97. & sequent.
 73 Vincent. Caroc. de excussion. quest. 20. questionis primæ principalis.
 74 Andr. Gail. lib. 2. observation. 81. per tot.
 75 Anton. Sol. in consuetud. Sabaud. sub rubr. glos. unic. 2. per decretum, de feud. pag. mib. 71.
 76 Guilielm. Guidobon. advocator. patrocini. 19.
 77 Peguer. decis. 149.
 78 Paleot. decis. 131.
 79 Mohedan. decis. 2. de confess.
 80 Bardelon. conf. 37. n. 31. & 32. lib. 1.
 81 Peregr. decis. 151.
 82 Rip. in L. filiusfamilias. §. Divi, ff. de legat. 1. n. 77.
 83 Vim. conf. 44. & 54. lib. 1. & conf. 62. n. 25. & consil. 292. lib. 3.
 84 Ricc. collectan. 920.

Ego vero inter has opiniones 3 primam veriore esse puto; quia maritus, cum dotem recipit, est tamquam si mutuum accepisset cū pacto restituendi, seu solvendi soluto matrimonio; atque, sublato spatio à lege concessio ad opponendam non numeratæ pecunæ exceptionem, per confessionem emanatam de recepta probatur, & dicitur probata numeratio, L. pecuniæ, ubi Bald. Cod. de solut. ubi bonus est textus, & L. final. ff. de institut. act. Mascard. de probat. tom. 3. verb. numeratio. conclusio. mib. 1117. n. 27. & vol. 1. verb. confessio conclus. mib. 313. n. 2. Bald. in L. unic. Cod. de rei uxor. action. & Bartol. in L. publica ff. deposit. in fin. Aretin. in §. sequens institut. de act. n. 17. & in L. generaliter Cod. de non numerat. pecun.

cun. Mart. de Medic. examination. 51. num. 107. & sequent. Surd. decis. 239. n. 30. & 39.

† Quia tunc, cum jam per temporis lapsum sublata sit illa exceptio, sumus in terminis regulæ, quod confessio est melior probatio, & omne probationum genus superat, & non solum vim publicæ scripturæ habet, & ejus defectum supplet, & sufficit, ubi publicum requirebatur instrumentum, sed instrumentis maiorem probationem facit, & æquiparatur sententiæ; ut regulariter docent Bartol. in L. iustus fustium n. 4. ff. qui not. infam. Carol. Grass. de exception. ad statut. excludent. omn. exception. 14. n. 3. Gratian. forens. tom. 5. cap. 925. numer. 14. Afflict. decis. 182. n. 8. Ord. lib. 3. tit. 20. §. 9. & tit. 50. §. fin. & tit. 63. in princip. Reynos. observat. 22. n. 4. & observat. final. n. 1. Phæb. p. 1. decis. 56. n. 6. Marant. de ordin. judicior. p. 6. tit. de confess. num. 21. Valasc. de jur. emphyteut. quest. 7. n. 7. vers. sed ego verius, Gam. decis. 43. n. 2. ex L. cum te Cod. de transact. & L. tale pactum, ff. de pact. Gratian. forens. iterum in cap. 870. n. 2. & 142. n. 9. & 10. & 135. n. 14. & 991. n. 34. Gam. iterum in decis. 165. n. 11. Scac. de appellat. quest. 17. limitat. 9. n. 20. vers. limita, Mascard. de probat. in proæm. quest. 7. n. 3. & conclus. mib. 1326. n. 4. Cardos. in prax. verb. confessio, Cald. Peireir. de potestat. eligend. cap. 7. n. 21. & 23. Flamin. de resignat. lib. 11. quest. 14. n. 73. Roland. conf. 71. n. 41. & conf. 75. n. 24. vol. 2. & conf. 6. n. 26. lib. 3. Paris. conf. 99. n. 12. lib. 3.

Tom. I.

Farin. conf. 21. n. 31. Surd. conf. 5. n. 42. & de aliment. tit. 8. privileg. 30. n. 11. Ludovic. Cenc. de censib. cap. 4. n. 20. p. 1. Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 69. n. 2. & 3. Sylv. conf. 62. n. 1. Menoch. consil. 21. n. 14. & de recuper. possession. remed. 1. num. 217. Tusch. liter. C. conclus. 645. Anton. Monach. Bon. decis. 21. n. 8. & decis. 55. n. 25. & in Florent. decis. 1. n. 99. Sesse Arag. decis. 125. n. 31.

Ergo cum talis confessio sit sufficiens numerationis probatio, nec maritus, si voluisset, posset negatione se defendere, ita etiam nec creditores, qui tantummodo jus à mariti persona derivando opponere poterant; cum maritus sit, cui principaliter interest, & creditoribus tantum secundario, & in consequentiam, ideòque plus, quàm maritus, juris habere nequeunt.

Nec obstat textus in L. 1. Cod. de dot. caut. non numerat; qui sic se habet ibi: Dotem numeratio, non scriptura dotalis instrumenti, facit; & ideo non ignoras, ita demum te ad petitionem dotis admitti posse, si dotem à te re ipsa datam probatura es. Quia respondeo quod in terminis resolutionis meæ dicitur probari re ipsa numeratam, & datam dotem per confessionem de recepta, & lapsum temporis à lege præfixi; & ita satisfat legi requirenti numerationis realis probationem, cum in dictis terminis per talem confessionem inducatur probatio realis numerationis.

Imò magis cum etsi maritus non 5 fateretur numerationem dotis, si

li

con-

constet, ipsum accipere noluisse ab eo, qui dotem pro muliere promissit, tenetur ad restitutionem dotis, & remanet uxori obligatus, ut jam dixi in antecedenti, & proxima controversia. Secunda sub n.6. vers. Dixi, &c. etiam in ipso casu absque probatione numerationis agere uxor potest, cum jam, si maritus vellet, non possit non obligatus remanere, ac per consequens neque ejus creditores ipsam obligationem tollere.

- 6 Et cum lex dicto loco citata disponat, maritum ab eo, qui pro muliere promissit, dotem recipere nolentem, ad restituendam teneri, tacite disponit in ipso casu numerationis probationem non requiri, neque adhuc per confessionem, ut patet; & quod lex tacite includit, disponere censetur, *Molin. de Gusman. de veritat. jur. veritat. 36. n. 54. Cordeir. dubit. 8. n. 25. & 26. Valenc. consil. 62. n. 9. & cons. 137. n. final. L. scire oportet. §. illud etiam de excusat. tutor. L. contra legem. 29. §. in fraudem, ff. de legib. L. his solis. §. de ceteris, ff. de revocand. donat. ibi: Satis enim tacite cautum putamus, &c.*

CONTROVERSIA IV.

Utrum uxor, soluto matrimonio, possit pro hypotheca dotis sibi debitæ cōpetenti retinere quocumque bonorum congruam quantitatem?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmative.
- 2 **R** Contraria refertur sententia.
- 3 Retentio ei competit, cui & hypotheca, & bona ad ejus manus absque vitio pervenerunt.
- 4 Mulieri hypotheca pro dotis restitutione competit.
- 5 Mulier cum marito jure familiaritatis possidebat.
- 6 Retentio facilius conceditur, quam actio.
- 7 Postque occupatam ab hæredibus mariti possessionē fuisse passa fuit uxor, de facto ingredi nequit.

C Ontrovertitur: Utrum pro dotis restitutione competat uxori, soluto matrimonio, retentio bonorum mariti quoad quantitatem congruam? Resolutive respondeo, retentionem uxori competere, donec sibi solvatur dos. Ita docent communiter Doctores asserentes retentionem uxori dari, ut videre est apud plusquam sexaginta Doctores infra citandos.

- 1 *Jason. in §. Item servianat institut. de action. n. 72. ibi: Intantum bona viri, & uxoris sunt hinc inde hypothecata tacite, quod multum signanter dixit Bald. in L. pen. Cod. de pignorat. action. quod mortuo marito, potest uxor suâ*

- sua propria authoritate absque alia licentia iudicis remanere in detentione domus, quam cum marito vivente inhabitabat jure familiaritatis tamquam uxor, & eam potest pro dote sua possidere, quod dictum diligentissime notate, quia sæpissime occurrit.
- 2 Bald. in *L. penult. Cod. de non numerat. pecun. & in L. cum tibi Cod. qui potior. in pignor. hab.*
 - 3 Bartol. in *L. si filio, ff. solut. matr.*
 - 4 Valasc. de *pratit. cap. 6. num. 41. & 38.*
 - 5 Cavalcan. de *usufruct. n. 201.*
 - 6 Palat. rub. in *repet. rubr. de donat. inter vir. & uxor. §. 59. n. 2.*
 - 7 Dec. *cons. 232. col. 1.*
 - 8 Anton. Thesaur. *quæst. forens. lib. 2. quæst. 96. n. 11.*
 - 9 Suar. in *tit. de las ganancias num. 4.*
 - 10 Cels. Ugon. *cons. 1. n. 34. & 35. & consil. 2.*
 - 11 Quesad. in *suo lib. question. cap. 14.*
 - 12 Fontanel. de *paçt. nupt. claus. 7. glos. 4. p. 1. n. 47. & glos. 1. p. 2. n. 50. & p. 3. n. 1.*
 - 13 Mandel. *cons. 270. & cons. 447. n. 23. & cons. 503. n. 25.*
 - 14 Boer. *decis. 44. n. 8.*
 - 15 Intrigliol. *singular. 2. n. 1. lib. 2.*
 - 16 Gramat. *decis. 48. n. 12. & decis. 92. n. 20.*
 - 17 Masol. *cons. 98. n. 9.*
 - 18 Ludovic. *decis. 199. n. 3. Tom. I.*
 - 19 Cum. *rit. 40. n. 299.*
 - 20 Viv. *decis. 317. lib. 2. n. 4.*
 - 21 Ricc. *collectan. 191.*
 - 22 Gom. in *L. 50. Taur.*
 - 23 Covarruv. *variar. lib. 2. cap. 7.*
 - 24 Negusant. de *pignor. p. 5. membr. 1. n. 33.*
 - 25 Pacific. de *salvian. interdict. decis. 65. n. 8.*
 - 26 Magon. *decis. 64. n. 3.*
 - 27 Sempron. Asc. *decis. 73. n. 2.*
 - 28 Gizarel. *decis. 45. n. 1.*
 - 29 Castill. *quotid. jur. controvers. lib. 4. cap. 37. n. 36.*
 - 30 Novel. de *dote. p. 1. privileg. 6. limitation. 13.*
 - 31 Angel. de *malefic. §. ejus bona publ.*
 - 32 Aretin. de *retention. n. 26.*
 - 33 Medic. de *compensat. p. 2. quæst. 16. n. 18.*
 - 34 Gutier. *consil. 10. n. 13.*
 - 35 Cost. de *remed. subsidiar. remed. 12. n. 7.*
 - 36 Roland. *cons. 77. n. 27. col. pen.*
 - 37 Gales. ad *form. Cameral. obligat. quæst. 2. n. 13. 14. & 15.*
 - 38 Socin. *cons. 131. n. 16.*
 - 39 Trentacinq. var. *lib. 3. tit. de pignor. resolut. 1. vers. secundo non procedit.*
 - 40 Capic. *decis. 119. sub n. 5.*
 - 41 Cremenf. *singular. 93.*
 - 42 Tepat. *variar. tom. 2. tit. solut. matrimon. col. 10.*
 - 43 Carroc. *decis. 21. n. 16.*
 - 44 Missinger. *centur. 6. observ. 82.*
 - 45 Sola ad *constitut. sabaud. tit. de feud. glos. 1. n. 3.*
 - 46 Puteus *decis. 278. lib. 3.*
 - 47 Albert. Brun. *cons. 1. n. 10. & cons. 2. n. 6.*

- 48 Ponte *consil.* 15. num. 11. & 12. lib. 1.
 49 Tusch. *verb. dos concl.* 761. & 764.
 50 Marefcot. *var. lib.* 2. cap. 121. num. 29.
 51 Morot. *de jur. offerend.* n. 9.
 52 Muscatel. *in prax. civil.* p. 3. in glos. *verb. adjudicantur* n. 77. & 79.
 52 Alexand. *in addit. ad Bartol. in L. 1. §. fin. ff. de nov. oper. nuntiat. liter. F. & cons.* 129. n. 3. vol. 4.
 53 Accurs. *in §. est aliud verb. exequantur institut. de donat.*
 54 Morq. *de division. bonor. lib.* 1. cap. 9. n. 24.
 55 Marc. *decis.* 181. p. 1.
 56 Sichard. *decis.* 463. n. 4. lib. 2.
 57 Ann. *allegat.* 136. n. 6. & 13.
 48 Honded. *cons.* 16. n. 23. lib. 1.
 49 Urfill. *ad Afflict. decis.* 9.
 60 Gail. *observat.* 92. n. 13. lib. 1.
 61 Burfat. *cons.* 9. n. 10. & *cons.* 8. n. 15. & *cons.* 425.
 62 Pacet. *consil.* 54. n. 5.
 63 Giurb. *decis.* 16.

Et iterum Jason. *in L. si non sortem. §. si centum, ff. de condict. indebit;* & iterum Cost. *de fact. scient; aut ignorant. centur. 2. distinct.* 80. n. 14. iterumque Jason. *in L. 1. §. fin. ff. de nov. oper. nuntiat. n. 5. & iterum Bald. in L. 1. Cod. de serv. pignor. dat.*

- 2 Contrarium, nempe uxori retentionem non dari pro dote, tenent *Parlador. rer. quotidian. lib. 2. cap. 5. n. 13. Roger. in tract. de dote. §. 8. n. 20.*

Et ratio illorum consistit in dispositione *Ordinat. lib. 4. tit. 95. §. 3.* ubi disponitur, mulierem per dotem, & arras nubentem non manere per mariti mortem in possessione, & capite casalis, & etiam dispositione textus *in L. dotis actione Cod. solut. matrimon. ibi: Rotis actione successores super eo, quod ei dotis nomine fuerat datum, convenire debes; ingrediendi enim possessionem rerum dotalium, heredibus mariti non consentientibus, sine auctoritate cōpetentis judicis, nullam habes facultatem.*

Ego verò veriore opinionem 3 primam esse puto, quia regulare est, retentionem ei competere, cui hypotheca competit, & ad ejus manus absque vitio bona pervenerunt, *Rot. Roman. p. 1. diversor. decis. 295. per totam à n. 1. Gratian. forens. cap. 356. n. 27. Sabell. tom. 2. §. retentio n. 9. Cravet. cons. 148. n. 2. Corn. cons. 62. n. 27. lib. 3.*

Atqui mulier pro dotis restitutione habet omnia mariti bona tacite hypothecata, *L. assiduis Cod. qui potior. in pignor. hab. L. unic. §. sed ut plenius Cod. de rei uxor. act. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 24. Card. in prax. verb. bona n. 7. Petr. Barb. in L. 1. ff. solut. matrim. p. 1. n. 22. prop. fin. Bald. & Salicet. in rubric. Cod. de privileg. dot. Valasc. de partit. cap. 6. n. 41. glos. in cap. ex literis verb. obligata, & ibi: Abb. de pignorib. Castell. in lib. 1. cap. 4. n. 54. Gom. in L. 50. Taur. n. 44. Barbof. in L. estimatis, ff. solut. matr. n. 25. 26. 28. & 33. Covar. pract. cap. 28. n. 8. Gutierr. de*

de jurament. confirmat. p. 1. cap. 1. n. 9. Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 19. & sequent. Bartol. in L. unic. Cod. de privileg. dot. & in L. si constante, ff. solut. matr. n. 77. Gabr. Pereir. decis. 39. n. 3. Ursin. decis. 44. n. 6.

5 Et sine vitio ad uxoris manus bona pervenerunt, quia uxor tempore constantis matrimonii jure familiaritatis possidebat, ex L. qui jure familiaritatis, ff. de acquirend. possession. ubi Imol. Roman. & Alexand. Dec. cons. 400. sub n. 4. Flam. cart. decis. 73. n. 1. Afis. decis. 87. n. 3. Gizar. decis. 45. n. 3.

6 Ergo mulieri competit pro dote retentio; imo & cum facilius, quam actio, debet, concedi & solet retentio, ut regulariter docent Aymon. cons. 6. num. 8. Card. Tusch. pract. conclus. verb. retentio conclus. 306. Grat. forens. cap. 408. n. 70. & cap. 470. n. 22. Aymon. iterum cons. 148. n. 2. & cons. 789. n. 7. ex leg. pure, ff. de dol. exception. & L. militis codicillis. §. veteramus, ff. de milit. testament. L. 2. Cod. de fideicommiss. L. patre furioso, ff. de his, qui sunt sui, vel alien. jur. L. pluribus, ff. de verbor. obligat. Giurb. ad consuetudin. senat. Messanens. cap. 10. glos. 7. n. 6. & 7. p. 1. & decis. 60. n. 5. Castell. quotid. jur. controvers. lib. 5. p. 2. cap. 164. n. 6. Cald. Pereir. de renovat. emphyteus. quest. 7. num. 28. vers. pro hoc, & de potestat. eligend. cap. 10. n. 27. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 28. n. 3. & privileg. 76. n. 12. & decis. 277. n. 13. Cost. de remed. subsidiar. remed. 12. n. 7. Mangil. de imputat. quest. 43. n. 8.

Grass. except. 16. n. 17. & est textus in L. per retentionem Cod. de usur. ubi glos.

Et cui competit actio, facilius competit exceptio, Sccac. de judic. lib. 2. cap. 2. n. 121. & de comerc. §. 7. glos. 5. n. 95. Tusch. verb. exceptio conclus. 374. ex L. 1. §. cui damus, ff. de superfic. Statil. Pacific. post tract. de salvian. interdict. decis. 285. n. 5. & 6. Petr. Surd. cons. 377. n. 45. Palat. rub. in repet. cap. per vestras de donat. inter vir; & uxor. §. 2. n. 2. & ex regul. L. invit. §. cui damus, ff. de regul. jur. cap. qui ad agendum 71. lib. 6. de reg. jur.

Neque obstat Ordinatio lib. 4. tit. 95. dict. §. 3. denegans mulieri per dotem, & arras nuptæ possessionē capitis casalis; quia loquitur de possessione capitis casalis, & non de nuda detentione, & longe diversum est possessio legalis, aut nuda detentio, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 68. n. 1. Et cum nuda detentio absque vitio rei detentæ, seu defacto possessæ, cum hypotheca competat detinenti, seu de facto possidenti, sufficiat ad retentionem concedendam, ut supra ostendimus; ideo lex regia, quanvis possessionem capitis casalis deneget, retentionem denegare non censetur.

Non obstat etiam dict. L. dotis actione Cod. solut. matrim. dispositio enim illius est, quod, invitis hæredibus mariti, non potest uxor ingredi in possessionem absque judicis facultate, sed debet iudicio actionem proponere; & ibi notari de-

debet verbum *ingredior* quod significat, & demonstrat defectum possessionis, seu detentionis, & ingressionem de novo; & ita definit *Ambros. Calepin. verb. aggredior, & verb. ingredior.*

7 - Et ideo disponere venit, quod si mulier passa fuit, quod mariti hæredes in possessionem se immisissent, quin impedimenta objiceret, & postea propria autoritate velit de novo ingredi, non possit; quam conclusionem & ego fateor cum *Roderic. Suar. in tit. de las herencias n.5. Cavalcan. de usufruct. num. 101. Dec. conf. 232. n. 2. Socin. conf. 132. col. 3. vers. amplius dico, Marsil. singular. 231. Bald. consil. 35. vol. 3. Dec. conf. 400. n. 5. & conf. 449. n. 3. & conf. 671. n. 7. Magon. decis. Florentin. 37. num. 23. Joseph. Ludovic. Perus. decis. 61. n. 8. & decis. 109. n. 3. Magon. iterum Lucens. decis. 64. n. 14. Gizar. decis. 45. num. 5. Carthar. decis. 73. n. 11. Morq. de divis. bonor. lib. I. cap. 9. n. 27. Caroc. decis. 21. n. 19. 20. 21. & 22. Viv. decis. 317. n. 5. Aretin. de retention. n. 47.*

Sed procedit ipsa conclusio, quia mulier de novo vult possessionem ab hæredibus mariti captam ingredi, quod erat spoliū propria autoritate factum, quod ideo fieri nequit, sed ad iudicem recurrit tunc debet uxor, aut pro ordinaria dotis restituendæ actione, aut pro summario, & possessorio salviano interdicto, quod tam mulieri, quam cuilibet altero creditore hypothecario competit ad possessionem ingrediendam hypothecatarum re-

rum ab alio possessorum, ut docet *Sabell. tom. 4. verb. salvianum sub num. 4.*

Quod ita necessarium non erat, si mulier hæredes possessionem ingredi non passa fuisset, & ingressui impedimenta, vulgo *embargos de retenção*, apposuisset.

CONTROVERSIA V.

Utrum ita jus in rebus dotalibus habeat uxor, ut opponi possit executioni, quam creditores facere intendunt pro debitis communiter constante matrimonio contractis, & sic impediat, tamquam tertia privilegiata domina, executionem pertensam?

SUMMARIA.

- 1 **A**ffirmative resolvitur.
- 2 Refertur contraria opinio.
- 3 Bona dotalia neque consensu conjugum alienari possunt.
- 4 Legis dispositio non potest per indirectum fraudari.
- 5 Executari sententia non potest in bonis tertii domini.
- 6 Uxor est rerum dotalium verè domina.

QUÆSTIO.

Controvertitur: Utrum uxor possit impedire executionē, quam creditores facere in rebus dotalibus intendunt pro debitis communiter contractis, matrimonio constante? Resolutive respondeo

deo affirmative. Ita docent quadraginta, & tres Doctores infra citandi.

- 1 Arouc. allegat. 83. per tot.
- 2 Peg. tom. I. forens. cap. 5. n. 15. ubi judicatum refert, & sequitur, & cap. 8. sub n. 27. pag. mih. 579. col. 1. in med. vers. nec in prædictis bonis dotalibus executio fieri potuerat pro debito communi, &c. & cap. 36. n. 139.
- 3 Gam. judicatum pluries refert, (quanvis renuente illos) in decis. 186. in fin. & decis. 200. per tot. & decis. 366. n. 6.
- 4 Valasc. de pratit. cap. 23. n. 7.
- 5 Joan. Baptist. Cost. de portion. rata quæst. 25. per tot. & de remed. subsidiar. remed. 12. illation. unic. per tot.
- 6 Mend. à Castr. in pract. Lusitan. p. 2. lib. 3. cap. 21. n. 78.
- 7 Souf. de Maced. decis. 63. n. 2.
- 8 Petr. Barbos. in L. si constante ff. solut. matrimon.
- 9 Fragos. de regimin. reipublic. p. 3. lib. 2. disput. 5. n. 6. & 7.
- 10 Molin. de justit. & jur. tom. 2. disput. 435. vers. Tertium est.
- 11 Sanch. de matrimon. lib. 9. disput. 4. n. 29.
- 12 Dec. in L. si eum servum, ff. si cert. petat. n. 27.
- 13 Estancel. de pact. nuptial. clausul. 4. glos. 9. part. 5. n. 173. & claus. 7. glos. 2. p. 10. n. 34. & claus. 6. glos. 1. p. 4. n. 37.
- 14 Giurb. ad statut. Senatus Messanen. cap. 14. glos. 2. 3. & 4.
- 15 Portug. de donation. tom. 2. lib.

3. cap. 26. n. 5. vers. & potest se opponere pro suæ dotis conservatione executioni, &c.
- 16 Alciat. in relat. L. si eum Servum, ff. si certum petat.
- 17 Mich. Angel. Gizz. observat. 42. n. 1.
- 18 Olea de cession. jur. & action. tit. 3. quæst. 7. n. 26.
- 19 Cancer. lib. 1. variar. cap. 9. n. 35.
- 20 Cur. Philipic. p. 2. §. 26. n. 3.
- 21 Roderic. de execution. cap. 7. n. 10. & de concurs. creditor. p. 1. artic. 1. n. 18.
- 22 Gutierr. consil. 50.
- 23 Covarruv. lib. 3. variar. cap. 8. num. 3.
- 24 Flores de Mena in addition. ad Gam. dict. decis. 188. & 200.
- 25 Alexand. in L. Adivo Pio. §. invenditione, ff. de rejudicat. n. 27.
- 26 Rebuf. ad leg. Gallic. tom. 1. tit. de liter. obligator. artic. 2. glos. 1. n. 99.
- 27 Garcia de acquæst. conjugal. numer. 149.
- 28 Imol. in relata L. à Divo Pio. §. invenditione, ff. de rejudicat. n. 12.
- 29 Matien. in L. 9. tit. 9. lib. 5. recopilat. & in L. 3. eod. tit. & lib. glos. 7.
- 30 Novel. de dote. p. 7. privileg. 18.
- 31 Jason. in relata. L. à Divo Pio §. invenditione, ff. de rejudicat. n. 20.
- 32 Azeved. in L. 9. tit. 9. recopilat. n. 16.
- 33 Bertran. conf. 9. à num. 1. & 2. lib. 1.

- 34 Capic. Latr. *decis.* 128. per tot. *Castill. jur. quotidian. controvers.*
 35 Parlador. *rer. quotid. lib. 2. cap. lib. 8. cap. 58. Velasc. de privileg. pau-*
per. & miserabil. personar. p. 1. q.
 36 Afín. *in sua prax. civil. cap. 2. 22. n. 4. Hermosill. ad Gregor. Lop.*
§. 3. limitat. 43. in L. 22. tit. 5. partit. 5. glos. 1. n. 2.
 37 Bellacomb. *commun. lib. 7. tit. Osuald. ad Donel. lib. 21. cap. 13. fol.*
15. n. 56. 240. col. 2. ad fin. Seraph. de privi-
 38 Guid. Pap. *decis.* 447. *leg. jurament. privileg. 76. Fonta-*
 39 Cels. *cons.* 7. à n. 5. *nel. de pact. nuptial. claus. 7. glos. 3.*
 40 Cavalc. *decis.* 31. à n. 43. *p. 13. num. 14. tom. 2. pag. mib. 766.*
 41 Bernard. Dias Olan. *in anti- Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 36.*
nom. ad Villal. liter. D. à nu- n. 1. Valasc. consult. 127. num. 15. &
mer. 83. conf. 150. n. 9. Bald. Novel. de dote. p.
 42 Salicet. *in L. 1. Cod. de jur. fisc. 7. privileg. 1. Tusch. practicar. con-*
 43 Bald. *in L. 2. Cod. ne uxor pro clus. tom. 2. liter. D. conclus. 759. Gi-*
marito. urb. in consuetud. senat. Messanen.
cap. 14. glos. 3. p. 1. n. 2. & glos. 2. n. 1.
 2 Contrarium, nempe, executio- *Peregrin. cons. 24. n. 6. vol. 3. Honded.*
 nem uxorem in terminis propo- *cons. 66. n. 88. vol. 1. & cons. 19. n. 1.*
 sitis impedire non posse, tenent Pa- *vol. 2. Alexand. Raudens. cons. 38. n.*
 lat. Rub. *in Rubric. de donat. inter 7. & sequent. Sfort. cons. 51. n. 13. &*
 vir. & uxor. §. 66. n. 5. Bartol. *in 17. Decian. cons. 33. n. 35. vol. 3. Me-*
L. his solis, ff. de condict. indebit. noch. cons. 89. n. 84. Bursat. consil.
Avend. respons. 20. Surd. de aliment. 37. n. 17. Francisc. Ferrer. ad const.
tit. 8. privileg. 48. n. 5. Castill. in L. primam Cathalon. temp. 2. declarat.
 61. Taur. n. 4. Rebell. *de obligat. 1. n. 26. Petr. Barbof. in L. 1. ff. solut.*
justit. p. 2. cap. 6. q. 2. Villalob. in sum. matrimon. n. 3. & 4.
p. 2. tractat. 27. different. 16. à n. 4.
 Stayban. *Var. centur. 1. resolut. 64. Atqui, si pro debitis etiam com-*
 n. 65. Mostac. *de caus. piis lib. 4. cap. 4 muniter contractis possit executio*
 9. à n. 85. usque ad num. 96. Bona- *fieri in bonis dotalibus, defraudare-*
 cin. *de contract. disput. 6. quest. unic. tur lex, & in manu conjugum esset*
punct. 7. proposit. 2. n. 13. Calvin. de facere bona dotalia alienari, & sic
æquitat. lib. 1. cap. 38. à n. 6. Baeça per in directum defraudaretur legē
de inope debitor. cap. 1. n. 53. talem alienationem prohibentem;
 3 Ego verò veriore primam esse *ergo ut lex per indirectum non*
 puto opinionem; res enim dotales, *defrauderetur, talis executio pro-*
 certum est, neque amborum, & *hibita dicitur, & fieri nequit; lex*
 utriusque conjugum consensu alie- *enim nec per indirectum potest*
 nari posse, ut est text. *in L. unic. §. fraudari, ex Ordinat. Reg. lib. 4. tit.*
& cum lex Cod. de rei uxor. action. 48. §. 1. in fin. in verbis. Porque de
Cardos. in prax. verb. bona n. 22. outra maneira esta ley seria defrau-
dada & lib. 3. tit. 59. §. 24. in verbis:
 E por-

E porque para defraudar. Dicunt Cordeir. dub. 16. de natural. success. n. 43. Cardos. in prax. verb. creditor n. 7. Portug. de donat. reg. p. 2. cap. 10. à num. 131. Gabriel Pereir. de man. reg. cap. 37. n. 15. Valasc. de jur. emphyteut. quest. 7. n. 36.

5 Deinde sententia executari nequit in bonis tertii domini, ex L. à Divò Pio, ff. de re judicat. §. si super rebus, Reg. tom. 1. forens. cap. 5. n. 1. Covarruv. pract. cap. 16. n. 1. Roland. lib. 1. cons. 1. n. 13. & lib. 2. cons. 5. Cevall. tom. & p. 2. de cognit. viol. quest. 16. & quest. 126. n. 15. Cald. for. quest. 36. n. 8. Giurb. decis. 64. n. 1. & decis. 98. n. 3. Mangil. de subbastat. quest. 160. n. 15. Grät. forens. cap. 439. n. 22. Postb. de subbastat. inspect. 18. n. 49. Peguer. decis. 7. p. 2. Ord. lib. 3. tit. 86. §. 17. in fin.

6 Atqui quoad res dotales est tertia domina, quæ illorum reale habet dominium, Altim. de nullitat. contract. p. 3. quest. 35. n. 128. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 6. glos. 2. p. 2. n. 32. Molin. de primogen. lib. 1. cap. 23. n. 1. & sequent. Vella dissertat. prima n. 39. Castill. de usufruct. lib. 1. cap. 4. n. 35. Bagna tom. 1. cap. 22. n. 1. Petr. Barbof. in L. dotalem 62. ff. solut. n. 2. Garcia de expens. cap. 13. n. 6.

Ergo in bonis dotalibus non potest executio fieri, & se, ut tertia domina, poterit uxor opponere, & obtinebit, & hoc, quanvis ad eam, & ejus filios fuissent contracta alimentandam debita ipsa; quia uxor, quæ nupsit per dotem, & arras, non est socia bonorum omnium, ut sunt

Tom. I.

quæ nupsit per chartam medietatis de consuetudine Regni; ergo uxor nupta per dotem, & arras non communicat cum marito bona dotalia, ac per consequens non potest in illis executio fieri; & ad maiorem explanationem supponamus, quod debita ipsa, & ipsum æs alienum debitum expendit quidam solutus cum quadam muliere soluta, & ejus filiis, quæ mulier multa propria habet bona; quæro: Pro illis debitis potest fieri executio in bonis propriis illius solutæ? Omnes negabunt, quia non sequitur, mecum impensum fuit æs, quod debes: ergo tui creditores adversus me actionem habent. Supponamus iterum, quod quidam quemdam habebat filium, qui filius cum patre litigavit super alimentis, & pater ad sexdecim v.g. præstandum fuit condemnatus; & postea ad ea solvenda, debita contraxit, & pro illis illius es creditor; quæro: Potes hac ratione executionem facere in aliquibus bonis propriis illius filii? Nemo non negabit, quia nulla actio contra filium creditorem alimentorum datur ex eo, quod sibi pater debita solvit alimenta, sicut cum alteri cuilibet creditori solvuntur debita, nulla contra eum datur actio, nec competit ei, qui fœneravit pecuniam debitori, qui eam in solvendo illi alteri creditori impendit.

Igitur idem dicendum est de uxore, cum quoad res dotales sit ac si uxor non esset, sed quælibet mulier soluta, non est enim

Kk

omni-

omnium bonorum socia, nec cum marito dotalia bona communicat; & est tamquam filius, vel alter alimentorum tamquam debitorum creditor, cui soluta, & quocum impensa fuerunt; & ideo sicut illorum bona propria executioni mandari non poterant, ita nec bona dotalia, & hoc etiam si illa uxor expresse cum marito se obligasset, & debita contraxisset, quia in hoc casu talis obligatio nequit facere, quod possint dotalia bona alienari, cum nullo modo, etsi consentiant conjuges, illorum alienatio nec per directum, nec per indirectum valeat; & denique in hac materia sufficit dicere, speciale est in dote, ut aiunt *Sous. de Maced. decis. 22. n. 20. Castrens. in L. 1. ff. solut. matrimon. num. 2. Magon. decis. 86. infin.*

Itaque ad hujus controversiæ explanationem aliquas, ad ejusque probationem, discutere intendo sectiones, quæ sequentes sunt.

SECTION I.

Quæ bona sint, dicantur, & nuncupentur dotalia?

SUMMARIA.

- 1 **D**atur resolutio.
- 2 Prædia dotalia erunt in specie restituenda.
- 3 Prædia æstimata non sunt dotalia.
- 4 Illorum ad maritum pertinet periculum.

- 5 Finguntur vendita.
- 6 Aliter si læsio adsit.
- 7 Læsio attendi debet ad tempus contractus.
- 8 In subsidium mulieri succurritur, etiam si prædia æstimata fuissent.
- 9 Æstimatio cum pacto restitutionis in specie non inducit venditionem.
- 10 Conjecturæ sufficiunt ad colligendum, quod æstimatio facta non fuit ad venditionem.
- 11 Maritus repetere potest, ut quilibet alius, melioramenta in rebus dotalibus facta.
- 12 Sicut de fideicommissario dicitur.
- 13 Et pro illis illi competit retentio.
- 14 Quæ exceptio in executione admittitur.
- 15 Æstimatio illorum fieri debet juxta tempus, in quo minus melioramenta valent.

S Uccessivè quæritur, quæ bona sint, & dicantur dotalia? Ad quam quæstionem respondeo cum distinctione, tres distinguente casus: primus, quando prædia in dotem data non æstimantur; secundus, quando prædia in dotem data æstimantur; tertius, quando prædia in dotem data æstimantur, & adjicitur pactum, quod prædia ipsa restituerentur in specie.

§. I.

Primo casu, quando prædia in do-

dotem data non æstimantur, verè dotalia sunt, Ita Petr. Barbof. in L. æstimatis, ff. solut. matrimon. n.7. Augustin. Barbof. in L. quoties.5.n.3.Cod.de jur.dot. Fontanel. de pact.nuptial. tom.2. claus. 5. glos.8. p.13. n.17. Honded. lib.1. consil.41. n.20. Altograd. tom.1. consil.17. n.42. & 43. & tom.2. consil.25. num.1. Andreol. forens. tom.4. controu.113. n.15. in fin.

2. Et talia prædia dotalia erunt restituenda in specie, Boff. de dote cap.16. n.54. & sequent. Rot. decis. 376. num.9. p. 12. & decis. 367. n. 23. p.14. & decis.20. n.9. & 10. p.15. & decis.144. n.5. p.17. & decis.98. n.30. p.18. tom.1. Petr. Barbof. in L. æstimatis.7. ff. solut. matr. Honded. consil.77. num.1. & 8. Andreol. forens. tom.2. controuers.130. num.1. & 9. Quesad. forens. cap.10. n.40. Palm. consil.74. n.19. Bersan. de ultim. voluntat. cap.2. quæst.10. n.1.

3. Et illorum dotalium bonorum, licet exercitium actionum etiam apud maritum sit, dominium penes mulierem verè remanet, ut jam dixi in controversia proxima, quibus addo ita dicentes, Cardinal. de Luc. de dote discurs. 158. n. 3. Peg. tom.1. forens. cap.3. n.575. & cap.5. n.16. Jul. Cappon. tom.5. discept.347. n.8. Veta tom.1. dissertat.7. n.39. Cabed. p.1. decis.154. n. 7. Merlin. decis.792. n.16. Dunozet. Jul. decis.517. n.1. & decis.593. n.1. Rot. recent. decis.12. num.27. p.12. & decis.277. n.15. p.15. Ansaldo. decis. 80. n.1.27. & 34. Lara in L. si quis à liberis. §. si quis ex his n. 249. & sequent. ff. de liber. agnoscend. Valasc.

Tom. I.

de partit. cap.36. n.7. August. Barbof. in L. in rebus n.22. Cod. de jur. dot. Fontanel. de pact. nupt. tom.2. claus. 5. glos.8. p.13. n.16. & 21. Cald. de renovat. emphyt. quæst. 13. num. 54. vers. sed, Castill. de usufruct. cap. 4. n.35. Gutierrez. de tutel. p.3. cap.26. n.16. Merlin. de pignor. lib.2. tit.1. quæst.19. n.10. Bers. de Viduis cap.2. quæst.5. n.8. & quæst.14. n.2. Costa de privileg. creditor. regul. 2. ampliata. 6. n.153. & 157. Garcia de expens. cap.13. n.6. Molin. de primogen. lib. 1. cap.23. n.5. Spin. in specul. testament. glos.11. n.76. Bonden. tom.2. Collect.50. n.115.

Ideoque cum regulariter ad eum, qui rei dominium habet, periculum pertinet, ex Ord. lib.4. tit.8. L.1. Cod. de pericul. & comod. reuendit. L. id quod, ff. eodem titul. §. cum autem institut. de emption. & vendition. salas de contract. tract. de emption. dub. 50. Cardin. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib.4. tit.28. n.8. Rebell. de obligat. just. p.2. lib.9. quæst.15. num.1. & 2. Molin. de justit. & jur. tract.2. disput.366. Cost. ad Caminh. annot.16. n.10. Ricc. collect. decis. p.4. collectan. 1068. Villalob. commun. opinion. tom.1. lib.4. tit.33. Conan. lib.7. comment. cap.10. Perusin. decis.60. n.6. Surd. consil.155. n.8. Viv. decis.84. n.1. Mantica. iterum de tacit. convention. lib.10. tit.3. num.23. & tit.9. n.27. Roderic. de ann. redditib. lib.2. quæst. 7. n.3. Amat. variar. resolut. p.1. resolut.20. n.4.

Cum rerum dotalium dominium, ut dixi, apud uxorem manet, etiam ad uxorem eorum periculum

Kk 2

lum

lum pertinet, *Cardos. in prax. verb. donatio n. 80. Roger. de dote quæst. 11. n. 2. Aug. Barbos. in L. inter. 21. Cod. de jur. dot. n. 5. vers. in glossa, Boff. de dote cap. 16. num. 4. in fin. Anton. Gom. in L. Taur. 50. n. 42. vers. sexto, & n. 44. vers. quod tamen illation. 2. Bonden. tom. 2. col. luct. 20. n. 298. & 319. Rot. decis. 20. n. 16. p. 10. & decis. 10. n. 33. p. 12. & decis. 15. n. 5. p. 17. & decis. 98. n. 33. & 34. p. 18. tom. 1. recent. Bersan. de ultim. voluntat. cap. 2. quæst. 9. n. 7. & 8. Ansald. decis. 80. n. 27. Capon. tom. 5. disceptat. 347. n. 8. Aldovin. conf. 76. n. 57. Honded. lib. 1. consil. 41. n. 31. Covarruv. practicar. cap. 28. n. 5.*

§. 2.

In secundo casu, nempe cum bona in dotem data æstimantur, tunc talia bona non sunt dotalia, verè loquendo; & sic non erunt præcise restituenda in specie, sed tantum in pecunia; & illorum dominium ad maritum transit.

Ita *Valasc. conf. 113. n. 6. Flor. de Men. in addit. ad Gam. in decis. 71. n. 5. & decis. 123. num. 3. Fontanel. de pact. nuptial. tom. 2. claus. 5. glos. 8. p. 13. num. 8. 16. 20. & 21. Cald. de extinct. emphyteus. cap. 16. n. 23. Aug. Barbos. in L. 5. Cod. de jur. dot. n. 4. & 14. Rub. in addit. ad decis. 666. n. 141. p. 4. tom. 3. recent. Cardinal. de Luca de dote discurs. 158. n. 1. & 4. Olea de cession. jur. & act. tit. 5. quæst. 12. n. 4. Castill. lib. 1. cap. 4. n. 7. Peg. tom. 1. forens. cap. 3. n. 599. Ansald. decis. 80. num. 19. & 20. vers.*

Tertio, Portug. de donat. tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 38. Merlin. de pignor. lib. 2. tit. 1. quæst. 19. n. 2. Bersan. de ultim. voluntat. cap. 2. quæst. 9. n. 4. & de viduis cap. 2. quæst. 11. num. 4. & quæst. 14. n. 6. Anton. Gom. in L. 50. Taur. n. 44. in princip. vers. quod tamen, Parlador. rer. quotidian. differ. 126. n. 2. Rembol. decis. 3. n. 2. Rot. decis. 69. num. 12. p. 15. recent. Ubald. tom. 1. decis. 89. n. 6. Burat. decis. 161. n. 10. & ibi: Addit. n. 14. Seraph. decis. 1332. n. 1. Reverter. decis. 87. n. 2. Duran. decis. 1. n. 12. & 15. Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 15. Fachin. variar. jur. controversiar. lib. 12. cap. 74. vers. Primo, Gratian. forens. tom. 3. cap. 489. num. 5. Petr. Barbos. in L. æstimationis, ff. solut. matrimon. num. 30. vers. infertur tertio, & c. Boff. de dote cap. 16. n. 66. Andreol. forens. tom. 4. controvers. 313. n. 6. Faria ad Covarruv. practicar. cap. 28. n. 7. & 23. Natta vol. 4. consil. 650. n. 5. Cephal. tom. 3. consil. 531. n. 42. vers. non obstitit, & n. 43. & tom. 4. consil. 532. n. 19. Azeved. consil. 4. num. 5. Rol. à Valle lib. 4. consil. 86. num. 6. Antonel. consil. 3. n. 4. Afflict. decis. 270. n. 2. ubi Addit. Ursill. num. 1. Leotard. de usur. quæst. 79. n. 53. Honded. tom. 1. cons. 14. n. 46. & cons. 41. n. 3. & 13. & cons. 77. num. 1. & 2. & 6. tom. 1. Gratus tom. 1. respons. 76. Millaz. assert. 40. n. 13. Quesad. for. 47. 10. n. 2. 3. & 42. & 43. Altograd. controvers. 39. n. 12. Alter rub. in singular. ad decis. n. 1. & 6. Viv. decis. 261. n. 1. Surd. decis. 99. n. 9. Marin. in addit. ad Reverter. decis. 86. n. 4. Seraph. iterum decis. 1430. num. 5.

Pew

Peutinger. in decis. 321. n. 9. Mostac. de caus. piis lib. 3. cap. 10. n. 54. Pen. decis. 364. n. 6. Merl. decis. 517. n. 8. Rot. Recent. tom. 1. p. 18. decis. 280. n. 2. & sequent. & p. 17. decis. 167. n. 12. & p. 16. decis. 306. n. 6. & decis. 10. n. 12. & p. 4. tom. 2. decis. 474. n. 5. & decis. 436. n. 1. & tom. 1. p. 4. decis. 467. n. & p. 3. decis. 113. n. 4. & p. 2. decis. 413. n. 6. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 74. n. 4. Bald. lib. 5. consil. 194. n. unic. vers. & ideo, Ruin. lib. 1. consil. 137. n. 13. Alexand. lib. 5. consil. 79. n. 3. Pamphil. decis. 2. n. 1. & ibi: Addit. n. 12. Barra controvers. 74. num. 6. Guttierr. consil. 17. num. 29.

4 Ideoque cum dominium bonorum in dotem datorum æstimatorum ad maritum transit, ad illum illorum periculum pertinet.

Ita Giurb. ad consuetud. Senat. Messanens. cap. 15. glos. 1. n. 4. Roger. de dote quæst. 11. n. 1. Conciol. ad statut. Eugub. lib. 2. rubric. 54. n. 9. Cancer. p. 1. variar. cap. 9. num. 100. Cardos. in prax. verb. donatio dict. n. 80. Cartar. ad statut. Mediol. cap. 455. n. 62. Valasc. tom. 2. dict. consult. 113. n. 6. Covarruv. pract. cap. 98. n. 5. Barbosa in L. æstimated, ff. solut. matrimon. n. 4. vers. Tertio, & n. 5. Peg. tom. 1. for. dict. cap. 3. n. 595. Rot. Roman. decis. 205. apud constantin. ad statut. Urb. Borrel. in sum. decis. tom. 3. tit. 4. n. 350. Barra dict. controvers. 74. n. 4. & 5. Jul. Cappon. tom. 5. disceptat. 347. n. 2. Andreol. forens. tom. 2. in controvers. 130. num. 6. Mantic. de tacit. lib. 2. tit. 28. num. 13. Merlin. de pignor. lib. 2. tit. 1. q. 19. n. 2. Cavalcan. lib. 4.

decis. 3. n. 28. Gom. in L. 50. Taur. n. 44. Olea de cession. quæst. 12. n. 5. tit. 5. Decian. lib. 4. respons. 11. n. 43. Azeved. consil. 4. n. 47. Cephal. tom. 3. consil. 351. n. 34. Card. de Luca de dote dict. discurs. 158. num. 2. & 35. Bersan. de viduis cap. 2. q. 11. n. 2. Socin. senior. lib. 2. cons. 289. n. 2. Boss. de dote dict. cap. 16. n. 4. in fin. & n. 27. & 28. Rosa consultat. 54. n. 29. Felic. lib. 3. allegat. 31. n. 13.

Et hæc procedunt, quia, cum fictio idem operatur, quod veritas, & tantum operatur in casu ficto, ac in casu vero, Anton. Faber. in suo codic. Fabrian. de definition. lib. 3. tit. 12. definit. 44. Mar. Novar. quæstion. forens. lib. 1. quæst. 143. n. 13. Velasc. de privileg. pauper. & miserabil. personar. p. 2. quæst. 65. §. 1. n. 149. Gonçal. ad regul. octav. Cancellar. glos. 51. n. 28. Tiraquel. in tract. de mort. lait. p. 2. declarat. 6. n. 7. Pichard. ad Princip. institut. quib. mod. testament. infirm. n. 8. & n. 5. Rot. Roman. apud Farinac. decis. 104. n. 3. tom. 1. p. 1. & decis. 266. n. 8. & decis. 319. num. 3. Decian. respons. 11. num. 150. lib. 1. Gratian. regul. 11. n. 11. Petr. Surd. consil. 48. numer. 16. & consil. 349. num. 45.

Fingitur, cum æstimantur bona in dotem data, illa vendere, & emere contrahentes pro pretio æstimato, e quod istud maritus dat præ pretio emptionis bonorum, & illico id pro dote pretium in pecunia recipit.

Ita Valeron. de transact. tit. 5. quæst. 5. num. 27. Boss. de dote cap. 8. n. 70. & cap. 16. n. 4. Fontanel. de pact.

paet. nupt. tom. 2. claus. 5. glos. 8. p. 13. n. 25. Olea de Cession. jur. & act. dict. tit. 5. quest. 12. n. 3. Cald. Pereir. de extinct. emphyteus. cap. 16. num. 23. Bersan. de ultim. voluntat. cap. 2. quest. 9. num. 1. & 20. Merlin. decis. 517. n. 2. & de pignorib. lib. 2. tit. 1. q. 19. numer. 2. Nata vol. 4. consil. 650. num. 2. Cov. praet. cap. 28. n. 1. & 7. vers. & buic; Parlador. rer. quotidian. different. 126. n. 2. Socin. junior. lib. 3. cons. 118. num. 10. Roland. vol. 2. consil. 92. num. 4. & cons. 95. n. 9. & vol. 4. consil. 86. num. 6. Azeved. cons. 4. num. 57. Cephal. tom. 3. cons. 351. n. 32. & 44. Quesad. forens. cap. 10. num. 23. 22. 40. & 43. & 45. Afflict. decis. 270. num. 1. Rot. decis. 113. num. 1. p. 3. & decis. 277. n. 27. p. 15. & decis. 167. num. 7. & decis. 241. n. 17. p. 17. rec. Seraph. decis. 1207. num. 1. & decis. 1332. num. 2. Rub. in singular. ad decis. 91. n. 7. & 8. & ad decis. 1207. vers. nota, alter Rub. in addit. ad decis. 666. n. 142. & 143. p. 4. tom. 3. Ripol. var. resolut. cap. 10. n. 338. Luc. ad Marin. meliorat. 91. n. 9. Mansf. tom. 1. consult. 30. num. 17. Mucius quest. 18. num. 3. Morla in empor. jur. tit. 8. quest. 20. n. 6.

Quod limitatur in æstimatione læsiya, nempe quando bonorum, quæ in dotem data fuerunt, æstimatio fuit minor media parte iusti valoris; tunc enim mulieri succurritur læsæ, non obstante æstimatione relata.

Ita *Faria ad Cov. lib. 2. cap. 4. num. 16. vers. sed est limitandum, &c. Garcia de expens. & meliorat. cap. 18. n. 22. Afflict. decis. 270. n. 3.*

& 5. Pinel. de rescindend. vendit. p. 1. cap. 1. num. 13. & n. 27. & cap. 4. n. 33. Cald. in L. si curatorem habens Cod. de in integr. restitut. verb. imploret n. 15. vers. nec movere, Petr. Barbof. in rubric. ff. solut. matrimon. p. 4. n. 25. vers. unde, & vers. pro concordia harum, & in L. æstimatis, ff. eodem titul. n. 21. vers. pro concordia, August. Barbof. in L. 2. Cod. de rescindend. vendition. n. 102. Anton. Gom. in L. 53. Taur. n. 44. vers. quod autem, Olea de cession. jur. & act. dict. tit. 5. quest. 12. num. 8. Fachin. variar. jur. controversiar. lib. 2. cap. 29. vers. quod vero, Arias de Mesa variar. resolut. lib. 3. cap. 19. n. 5.

Quæ læsio attendenda est de 7 tempore contractûs, seu, quod idem est, de tempore, quo bona in dotem data æstimata fuerunt, *Petr. Barbof. in L. æstimatis, ff. solut. matrimon. n. 22.*

Cùm regulariter in quolibet contractu, ut sciatur, an læsio intervenit in illo, attendi debet tempus, in quo factus fuit, & læsionem allegans, eam eo tempore intervenisse probare tenetur.

Ita *ex Ordinat. lib. 4. tit. 13. in princip. Flor. de Mena in addit. ad Gam. decis. 323. vers. quarto, Pinel. de rescindend. vendition. p. 3. cap. 4. n. 5. Peg. tom. 1. forens. cap. 7. n. 74. Augustin. Barbof. in L. si voluntate. 8. Cod. de rescindend. vendit. n. 5. Scop. ad Gratian. observat. 27. n. 22. Roderic. de ann. redditib. lib. 1. quest. 7. n. 23. & quest. 10. n. 31. Conciol. ad statut. Eugub. lib. 2. rubric. 58. n. 5. & sequent. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 3. numer. 29. Larrea tom. 1. alle-*

allegat. 32. n. 2. & tom. 2. decis. 69. n. 4. in princip. & decis. 71. n. 2. Cepol. de servitut. tract. 1. cap. 5. n. 21. ad med. Noguierol allegat. 2. num. 44. & 45. allegat. 6. n. 39. & 40. Salgad. in labyrinth. creditor. p. 2. cap. 4. n. 77. & 78. Ursel. in examin. conclus. verb. articuli conclus. 148. n. 32. Cenc. de censib. quest. 3. n. 14. & quest. 10. n. 31. Farin. ad Covarr. var. lib. 2. cap. 4. num. 19. Fontanel. de pact. nupt. tom. 2. claus. 6. glos. unic. p. 1. n. 27. Cancer. variar. p. 1. cap. 13. n. 12. & 13. & p. 2. cap. 1. n. 274. & p. 3. cap. 15. n. 72. Torre de pact. futur. success. lib. 2. cap. 26. num. 58. & decis. 19. num. 16. & decis. 217. n. 3. Jul. Cappon. tom. 5. disceptat. 370. n. 12. Pacion. de locat. & conduct. cap. 19. n. 147. & 148. & cap. 49. n. 106. Cyriac. tom. 3. controu. 463. num. 63. & tom. 4. controvers. 616. n. 9. Urceol. de transact. quest. 94. n. 29. & forens. tom. 1. consult. 3. n. 23. & 27. & in addit. Gratian. forens. tom. 3. cap. 600. n. 3. Gusman. de evict. quest. 55. n. 13. Fachin. variar. lib. 4. cap. 27. vers. nunc accedit, Valeron. de transact. tit. 2. quest. 2. n. 3. Gom. var. cap. 2. n. 23. tom. 2. ubi Aylon. in addit. n. 23. in fin. princip. Portug. de donat. reg. tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 77. Valenc. tom. 1. consil. 88. n. 1. & 2. Cremen. in L. 8. Cod. de rescindend. vendit. num. 168. Molin. de justit. & jur. tract. 2. disput. 349. vers. pretium autem, Guid. Pap. decis. 157. Gu-tierr. de gabell. quest. 147. n. 8. & 9. & de tutel. p. 2. cap. 22. n. 11. Giurb. decis. 105. n. 2. Padill. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. n. 70. Cagnol. in L. 8. Cod. eodem titul. n. 213. Amat.

Ferrar. decis. 47. n. 5. Cravet. consil. 114. num. 16. & consil. 151. n. 7. & consil. 188. n. 4. Cevall. commun. contr. commun. quest. 664. n. 1. Roland. consil. 59. n. 36. lib. 1. Cardin. Tusch. pract. conclus. liter. L. conclus. 295. & liter. V. conclus. 13. n. 1. Anton. Gabr. commun. lib. 3. tit. de emption. & vendit. concl. 1. num. 47. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 16. n. 57. & tit. 20. num. 51. Rebuf. de eo, quod interest num. 492. Viv. decis. 436. n. 13. Osasc. decis. 41. n. 5. Caputaq. decis. 264. n. 9. Curt. junior. consil. 1. col. 3. circ. fin. Menoch. consil. 358. num. 13. Cephal. consil. 563. n. 48. lib. 4. Surd. consil. 52. n. 48. & consil. 151. n. 71. & de aliment. tit. 7. quest. 34. n. 6. & tit. 8. privileg. 56. n. 79. Matienc. in L. 1. tit. 11 lib. 5. nov. recopilat. glos. 4. n. 1. & ibi: Azeved. n. 12.

Æstimatione autem justo va-⁸lore facta, quæ venditionem inducit, cum jam, ut dixi, non dicantur dotalia bona, nec dominium habeat uxor, non potest ut tertia impedire executionem; non sumus enim in terminis casus controversiæ de executione in bonis dotalibus pertensæ, sed sumus in bonis, cujus dominium verè maritus habet, tamquam si ea emisset.

Hoc autem limitatur in subsidium, hoc est, si maritus alia non habeat bona, ex quibus dotem restituere possint, tunc enim mulieri succurritur, non obstante æstimatione justa, quæ venditionem induxit.

Ita limitant *Parlador. rer. quotid.*

tid. different. 126. n. 6. Portug. de donat. tom. 2. lib. 3. cap. 13. num. 29. Card. de Luc. de dote discurs. 158. n. 2. vers. & quanvis, August. Barbof. in L. quoties Cod. de jur. dot. n. 3. & in L. in rebus Cod. eodem tit. num. 4. 7. & sequent. Petr. Barb. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 4. n. 79. & in L. æstimatis, ff. eodem tit. n. 4. vers. huic; & n. 26. & n. 27. vers. item ex supradictis, Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 15. Olea de cession. jur. & act. tit. 5. quæst. 12. n. 11. Rot. decis. 258. n. unic. p. 4. in novissim. & decis. 339. n. 4. p. 3. & decis. 10. n. 9. & 16. & decis. 167. n. 3. p. 17. & decis. 214. n. 5. p. 19. tom. 1. recent. Roland. à Valle consil. 92. n. 22. & 24. lib. 2. & cons. 86. n. 14. lib. 4. Gom. in L. 52. Taur. n. 44. vers. quod tamen illation. 2. Covarruv. practicar. cap. 28. n. 8. Ripol. var. cap. 10. n. 339. Cancer. var. p. 1. cap. 9. n. 123. Amat. resolut. 49. n. 6. Quesad. lib. 1. quæstion. forens. cap. 14. Seraph. de privileg. jura- ment. privileg. 95. Duen. regul. 210. vers. limita tertio, Bald. Novel. de dote part. principal. 8. n. 160. 281. & 303. Alphan. in collect. 277. Riminald. ad princip. institut. tit. quib. alienar. licet à n. 318. usque ad n. 326. Gregor. Lop. in L. 7. tit. 11. partit. 4. verb. apreciada, Negusant. de pignor. p. 5. membr. 3. in prima parte principal. n. 28. Bartol. in L. uxor marito, ff. de donat. inter vir. & uxor. Gregor. Lop. iterum in L. 49. tit. 9. partit. 5. Peregr. decis. 95. n. 10. Farin. decis. 258. Card. Tusch. pract. conclus. liter. E. conclus. 671. n. 27. & 42. Ricc. collect. 829.

Tiraquel. de retract. §. 1. glos. 14. n. 20. Cevall. commun. contr. com- mun. quæst. 3. n. 27. Mascard. con- clus. 663. n. 16. & concl. 619. n. 6. Molin. disput. 426. num. 13. Pelaes Mier. de maiorat. p. 4. quæst. 19. n. 17. Mantic. de tacit. & ambig. con- vent. lib. 12. tit. 28. n. 16. Gutierr. lib. 3. pract. quæstion. lib. 2. quæst. 77. n. 12. & de jurament. confirmat. p. 1. cap. n. 8. & 9. Caval. decis. 13. n. 13. p. 4. Anton. Faber in suo co- dic. Fabrian. tit. de jur. dot. definit. 43. Bald. cons. 24. lib. 1. & in L. in- terest in fin. Cod. de usufruct. & in L. in rebus cod. de jur. dot. num. 18. Imol. in L. si æstimatis Cod. de jur. dot. col. 1. Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. cap. 57. n. 34. 35. 36. & 37. & sequent. pag. 299. Surd. consil. 491. n. 9. vol. 4. Jason. in §. actionum, Institut. de actionib. num. 84. & sequent.

§. 3.

Tertio casu, nempe, cum bo-
na in dotem data æstimantur, &
adjicitur pactum, quod restituen-
tur in specie, tunc bona sunt
vere dotalia, & verè apud uxo-
rem dominium remanet, tam-
quam æstimatio facta fuisset ad
tantummodo sciendum valorem
rerum, & bonorum, & non ad
venditionem inducendam. Ita Aug.
Barbof. in L. si inter. 21. Cod. de
jur. dot. n. 3. Merlin. de pignorib.
lib. 2. tit. 1. quæst. 19. n. 76. Covar-
ruv. practicar. cap. 28. n. 4. & ibi:
Addit. Faria n. 22. Petr. Barbof. in
L. æstimatis, ff. solut. matrimon. nu-
mer.

mer. 3 L. vers. succedit, n. 27. Rot. decis. 10. n. 29. & 30. part. 12. recent. Card. de Luca de dote discurs. 158. n. 26. vers. aut tandem, Fontanel. de pact. nuptialib. claus. 5. p. 13. glos. 8. n. 31. & 33. Cald. Pereir. de extinct. emphyt. cap. 16. n. 23. Boss. de dote cap. 16. n. 65. Mantica. de tacit. & ambig. convent. dict. lib. 12. tit. 28. n. 20. Andreol. forens. tom. 4. controu. 313. num. 4. & 5. & controuers. 317. n. 2. Thesaur. forens. lib. 3. quæst. 21. n. 3. Ansaldo. decis. 80. n. 21. Merl. decis. 792. numer. 8. & 9. Matth. de Afflict. decis. 270. n. 4. Viv. decis. 261. n. 7. Antonel. consil. 3. n. 2. & 20.

Tandem licet æstimatio etiam in dubio venditionem bonorum in dotem datorum facit, inducit, & operatur, ut docent Valasc. de partit. cap. 10. num. 11. Rot. decis. 113. n. 1. p. 3. & decis. 419. n. 4. p. 4. tom. 1. & decis. 241. n. 6. p. 17. & decis. 60. n. 3. p. 18. tom. 1. recent. Cardinal. de Luc. de dote discurs. 158. n. 7. & 21. Pinsl. in L. 2. Cod. de rescindend. vendition. p. 1. cap. 1. n. 18. Cancer. variar. p. 1. cap. 9. n. 122. Augustin. Barbof. in L. quoties Cod. de jur. dot. n. 35. & 6. Ansaldo. in decis. 80. in addition. n. 149. Viv. decis. 261. n. 7. Castill. de usufruct. cap. 4. n. 12. Boss. de dote cap. 16. num. 4. Fontanel. de pact. nuptial. lib. 2. claus. 5. glos. 8. p. 13. n. 25. & 28. Covarruv. variar. tom. 2. cap. 28. n. 2. & 8. tibi Addit. Faria num. 2. Gratian. forens. tom. 5. cap. 932. n. 12. Anton. Gamin L. 51. Taur. n. 44. vers. quod tamen illation. prima, Trentacinq. variar. resolut. lib. 3. tit. de jur. dot. n. 1. Ansaldo. cons. 73. n. 14. Antonel. consil. 3. n.

Tom. I.

12. & sequent. & n. 15. vers. quia respondetur, Bonden. tom. 2. colluct. 20. n. 321. & sequent. Tiraquel. lib. 2. de retract. §. 1. glos. 14. n. 20. Menoch. de præsumptionib. lib. 3. præsumpt. 74. n. 2. Mascard. de probat. conclus. mib. 664. & 665. Motin. de ritu nuptiar. lib. 3. quæst. 57. per tot. Card. Tusch. practicar. conclus. liter. D. conclus. 726. n. 2. & 4. Suar. in thesaur. receptar. sententiar. liter. D. n. 367. Matth. de Afflict. decis. 270. n. 2. Addit. ad Murat. decis. 361. n. 14. Morot. consil. 44. n. 3. Valle cons. 92. n. 9. vol. 2. & cons. 64. n. 5. & 6. vol. 4. Rimin. junior. in §. 1. institut. quibus alienar. licet n. 33. Franc. decis. 108. n. 1. Molin. de just. & jur. disput. 426. n. 10. Gall. cons. 13. n. 2. & 36. Facin. variar. jur. controuers. lib. 2. cap. 71. Gutierr. lib. 3. pract. quæstion. in quæst. 77. num. 2. & 17. & consil. 17. n. 20. 24. & 36. Azeved. in L. 35. tit. 18. lib. 5. nov. recopilat. n. 4. Farin. decis. 257. n. 3. Decian. consil. 11. n. 43. vol. 4. Card. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 12. tit. 28. n. 31. Alex. in L. ex conventione Cod. de pact. Accurs. in L. si inter Cod. de jur. dot. Bartol. in L. 31. æstimatarum. §. & etiam. §. æstimatos Cod. de rei uxori. act. & in L. 3. ff. locat. Bart. iterum in L. si ut certo. §. nunc videndum col. ultim. ff. commod. & in L. 1. §. 1. col. 2. ff. de æstimat. act. Alex. iterum lib. 6. cons. 156. viso instrumento, col. 2. num. 7. Fran. Aretin. cons. 84. diligenter col. 2. vers. dicendum ergo, Jason. in relat. leg. ex conventionione, ff. de pact. n. 2. & ibi. Curt. junior. n. 8. Ursin. ad Afflict. decis. 72. Seraph. decis. 1332.

Ll

Ne-

Nevizan. consil. 92. num. 10. in fin. Surd. consil. 52. n. 66. & sequent. vers. nec adversatur, & cons. 311. n. 56. & 391. n. 1. & cons. 392. num. 1. & cons. 413. n. 13. & cons. 433. n. 26. & decis. 35. n. 11. & decis. 257. n. 1. & decis. 287. n. 22. & decis. 305. n. 37.
 10 Attamen, si saltem per conjecturas, vel præsumptiones constet, æstimationem bonorum in dotem datorum, factam fuisse ad alium finem, quàm ad inducendam venditionem, & non ad hoc, tunc venditio non inducitur, & remanent bona dotalia eodem modo, ac si æstimata non fuissent, & ad hoc, ut dico, conjecturæ sufficiunt.

Ita *Corn. consil. 15. n. 5. & n. 3. vers. item non nunquam lib. 2. Merlin. de pignorib. lib. 2. tit. 1. quæst. 19. n. 11. Petr. Barbosa in L. æstimatis, ff. solut. matrim. n. 29. vers. & quoad primam, Rot. recent. p. 12. decis. 10. n. 31. Antonel. cons. 3. n. 16. Fontanel. de pact. nuptial. dict. tom. 2. claus. 5. glos. 8. p. 17. n. 30. vers. dixi, Faria ad Cov. pract. cap. 28. n. 8. in addition. Viv. decis. 261. n. 7. Gratian. forens. tom. 3. cap. 489. num. 2. 3. & sequent. & cap. 38. vol. 1. & tom. ultim. decis. 12. n. 12. & 13. Roman. Rot. diversor. p. 2. decis. 136. & decis. 157. Mantica. de tacit. lib. 12. dict. tit. 28. n. 17. Costa de remed. subsidiar. cap. 63. n. 3. Tusch. liter. E. concl. 671. n. 22. 23. 24. & 47. Francisc. Mol. de pact. nupt. lib. 3. quæst. 57. n. 26. & sequent. & n. 33. Fachin. controvers. jur. lib. 12. cap. 74. vers. tertio quia, Anton. Faber in suo Codic. Fabr. in tit. de jur. dot. definition. 44. Decian.*

consil. 11. n. 43. lib. 4. Far. decis. 257. n. 4. Ricc. collectan. 829. Hypolit. in §. 1. institut. quib. alien. licet. n. 100. 101. & 135. Azev. cons. 4. num. 53. Surd. cons. 179. n. 30. & cons. 225. & cons. 391. n. 23. & cons. 243. n. 6. & decis. 99. & decis. 305. n. 37. Afflict. decis. 270. Becc. cons. 42. limitatur secundo, & vers. limitatur decimo, & in Perusin. decis. 10. & decis. 89. n. 4. 5. & 6. Peregrin. de fideicommiss. art. 10. n. 42.

Conclusiones hucusque relatæ, & suprapositæ probari manifestum est, ex legibus sequentibus.

L. 10. vers. quoties, ff. de jur. dot. ibi: Quoties igitur non æstimata res in dotem dantur, & meliores, & deteriores mulieri fiunt. & §. 1. ibi: Si prædiis inæstimatis aliquid accessit, hoc ad compendium mulieris pertinet; si aliquid decessit, mulieris damnum est.

Et dict. L. 10. in princip. ibi: Plerumque interest viri, res non esse æstimatas idcirco, ne periculum rerum ad eum pertineat, maxime si animalia in dotem acceperit, vel vestem, quâ mulier utitur; evenit enim, si æstimata sint, & ea mulier adtrivit, ut nihilominus maritus æstimationem eorum præstet. L. 18. ff. eodem ibi: Si mancipia in dotem æstimata accepisti, & pactum conventum factum est, ut tantidem æstimata, divortio facto, redderis, manere partum eorum apud te, Labeo ait, quia & mancipia tuo periculo fuerint. & L. 51. ff. solut. matrim. ibi: Æstimata res usu etiam mulieris periculo viri deteriores efficiuntur.
 Et

Vers.
3.

Et L. 50. ff. eodem tit. solut. matrimon. ibi: *æstimatis rebus in dotem datis, pactum intercessit, ut ex quacumque causa dos reddi deberet, ipsæ res restituerentur, habita ratione augmenti, & diminutionis, viri boni arbitratus; quæ verò non extarent, ab initio æstimatione earum: quæsitum est, cum res quædam, quas maritus vendiderat, extarent, an secundum pactum, & hæc ad mulierem pertinerent? Respondi, res, quæ extant, si neque volente, neque ratum habente muliere, venissent, perinde reddendas, ac si nulla æstimatione intervenisset.*

Vers.
4.

L. 5. Cod. de jur. dot. ibi: *Quoties res æstimatæ in dotem dantur, maritus dominium consequutus, summa, velut pretii, debitor efficitur, si itaque non convenit, ut, soluto matrimonio, restituerentur, & jure æstimatæ sunt, retinebit eas, si pecuniam tibi offerat.* & L. 10. Cod. eodem titul. de jur. dot. ibi: *Cum dotem te æstimatam accepisse profitearis, apparet jure communi per pactum, quod doti insertum est, formato contractu, ex empto actionem esse: quis enim dubitet, æstimationem à te mulieri deberi, cum periculo tuo res deteriores fiant, vel augmenta lucro tuo recipiantur? Et L. unic. Cod. de rei uxoris action. §. 9. in fin. ibi: *Æstimatarum enim rerum maritus, quasi emptor, & commodum sentiat, & dispendium subeat, & periculum expectet.**

Vers.
5.

L. 1. Cod. solut. matrim. ibi: *Dubium non est, post æstimationem dotis, pactione, vel stipulatione inter-*

Tom. I.

posita, ut si ipsæ res, soluto matrimonio, extarent, uxori reddantur; & ancillas cum partu ex stipulatu judicio restitui oportere. Et L. 21. Cod. de jur. dot. ibi: Si inter virum, & uxorem pactum sit interpositum, ut si matrimonium intra quinquennii forte tempora quoquo modo esset dissolutum, species æstimatæ doti datæ precii, quibus æstimatæ sunt redderentur, manifestum est, non pretia specierum dari, sed ipsas species debere restitui; cum in placitis specierum reddendarum idcirco pretiorum nomen videatur annexum, ne si species aliqua diminuta fuisset, aut perita, alio pretio, quam quo taxata fuerit, reposceretur.

L. 30. Cod. eodem titul. de jur. dot. ibi: *In rebus dotalibus, sive mobilibus, sive immobilibus, seu semoventibus, si tamen extant, sive æstimatæ, sive inæstimatæ sint, mulierem in his vindicandis omnem habere post dissolutum matrimonium prærogativam, jubemus; & neminem creditorum mariti, qui anteriores sunt, posse sibi potiore causam in his per hypothecam vindicare, cum eadem res & ab initio uxoris fuerint, & naturaliter in ejus permanserint dominio; non enim quod legum subtilitate transitus earum in patrimonium mariti videatur fieri, ideo rei veritas deleta, vel confusa est; volumus itaque eam in rem actionem in hujusmodi rebus quasi propriis habere, & hypothecariam omnibus anteriorem possidere, ut sive ex naturali jure ejusdem mulieris res esse intelligan-*

Ll 2

tur,

tur, sive secundum legum subtilitatem ad mariti substantiam pervenisse videantur, per utramque viam sive in rem, sive hypothecariam ei plenissime consulatur.

Vers. 7. Quibus adde ad materiam facientem L. 42. ff. de jur. dot. ibi: Res in dotem datae, quae pondere, numero, mensura constant, mariti periculo sunt; quia in hoc dantur, ut eas maritus ad arbitrium suum distrahatur; & quandoque, soluto matrimonio, ejusdem generis, & qualitatis alias restituat, vel ipse, vel haeres ejus. Et L. 17. ff. eodem tit. ibi: In rebus dotalibus virum praestare oportet tam dolum, quam culpam; quia causa sua dotem accipit; sed etiam diligentiam praestabit, quam in suis rebus exhibet.

Vers. 8. Et L. 14. ff. eodem tit. ibi: Si rem aestimatae mulier in dotem dederit, deinde, ea moram faciente in traditione, in rerum natura esse desierit, actionem eam habere non putat, & L. 49. §. 1. ff. solut. matrimon. ibi: Fundus aestimatus in dotem datus à creditore antecedente ex causa pignoris ablatum est, quaesitum est an mulier, si aestimationem dotis repetat, exceptione summovenda sit; ait enim, se propterea non teneri, quod pater ejus dotem pro se dedit, cui haeres non extiterit; Paulus respondit, praedio evicto sine dolo, & culpa viri, pretium petenti mulieri doli mali exceptionem obesse; consequi enim eam fundi evicti pretium, evidens iniquitas est, cum dolus patris ipsi nocere debeat. Et L. 15. ff. de jur. dot. ibi: Quod si per eam non stetit, perinde pretium aufert, ac

si tradidisset; quia quod evenit, emptoris periculo est.

Et L. 16. ff. eodem tit. de jur. *Vers.* dot. ibi: Quoties res aestimata in^{9.} dotem datur, evicta ea, virum ex empto contra uxorem agere, & quidquid eo nomine fuerit consecutus, dotis actione, soluto matrimonio, ei praestare oportet, quare etsi duplum forte ad virum pervenerit, id quoque ad mulierem redigetur; quae sententia habet aequitatem; quia non simplex venditio sit, sed dotis causa, nec debeat maritus lucrari ex damno mulieris; sufficit enim maritum indemnem praestari, non etiam lucrum sentire.

Et L. 10. §. 3. ff. de jur. dot. *Vers.* 10. ibi: Si ante matrimonium aestimatae res dotalis sunt, haec aestimatio quasi sub conditione est: namque hanc habet conditionem, si matrimonium fuerit secutum; secutis igitur nuptiis, aestimatio rerum perficitur; & fit vera venditio; inde queri potest, si ante nuptias mancipia aestimata deperierint, an mulieris damnum sit? Et hoc consequens est dicere, nam cum sit conditionalis venditio, pendente autem conditione, mors contingens extinguat venditionem; consequens est dicere, mulieri periisse, quia nondum erat impleta venditio, quia aestimatio venditio est: si res in dotem datae fuerint, quanvis aestimatae, verum convenerit, ut aut aestimatio, aut res praestentur, siquidem fuerit adjectum, utrum mulier velit, ipsa eliget, utrum malit petere rem, aestimationem: verum si ita fuerit adjectum, utrum maritus velit, ipsius erit electio; aut si nihil de
ele-

electione adjiciatur, electionem habebit maritus, utrum malit res offerre, aut pretium earum; nam & cum illa, aut illa res promittitur, rei electio est, utrum præstet; sed si res non extet, æstimationem omnimodo maritus præstabit.

§. 4.

II Itaque rerum verè dotalium ita dominium penes mulierem manet, ut si maritus melioramenta fecit, repetere ea potest, tamquam quilibet bonæ fidei possessor.

- 1 Ita Anton. Gom. tom. I. *variar. cap. 12. n. 40. prope fin. illat. 3. ibi: Tertio infero, quòd si maritus fecit sumptus necessarios, & utiles. in re dotali, potest recuperare ab uxore, vel ejus hæredibus.*
- 2 Pereir. *de emption. & vendition. cap. 27. n. 24. ibi: Impensæ necessariae, seu melioramenta facta in re propria, subjecta tamen restitutioni, ut est in re dotali, & similibus, repetuntur.*
- 3 Dom. Gutierr. *de compensation. lib. I. quæst. 28. n. 44. & 52. & lib. 4. quæst. 6. n. 42.*
- 4 De Angelis *de impens. & melior. in bon. dotalib. fact. artic. 3. per tot. 4. & sequent.*
- 5 Capon. *solut. matrim. quæst. 4. n. 15. & sequent.*
- 6 Boss. *de dote cap. I. §. 4. n. 45. & sequent.*
- 7 Giballin. *de usur. lib. 4. artic. 17. constitut. 2.*

- 8 Garcia *de expens. & meliorat. cap. 13. & 23. n. 53. & 58.*
- 9 Sabell. tom. 2. §. *expensæ n. II.*
- 10 Gratian. *forens. cap. 437. & 193. n. 4.*
- 11 Bicch. *decis. 240.*
- 12 Olea *de cession. jur. & act. tit. 5. quæst. 12. n. 27.*
- 13 Altim. *de nullitat. contract. rubric. I. p. 3. quæst. 35. n. 121.*
- 14 Giurb. *ad consuetud. senat. Més. sanens. cap. 15. glos. 3. & 8.*
- 15 Cyriac. *controvers. 42.*
- 16 Anton. Faber *de errorib. pragmat. Decad. 82. error. 3. & sequent.*
- 17 Barbof. *de solut. matrimon. p. 3. n. 26. in rubric.*
- 18 Rot. *decis. 318. n. 37. recent. p. 9. tom. I. & decis. 293. n. 9. tom. 2.*
- 19 Thomat. *decis. tom. I. decis. 59. n. 14.*
- 20 Scop. *ad Merlin. lib. 2. controvers. 931. n. 18.*
- 21 Ripol. *variar. cap. 10. n. 350. & 318.*
- 22 Negusant. *de pignor. p. 5. in membr. 4. n. 12.*
- 23 Matth. *de Afflict. decis. 87. n. 6.*
- 24 Boer. *decis. 44. n. 10.*
- 25 Rebell. *de obligat. justit. p. 2. lib. 7. quæst. 5. n. 2.*
- 26 Roland. *cons. 28. n. 27. & cons. 30. n. 4. vol. I.*
- 27 Petr. *de fideicommiss. quæst. 15. n. 310.*
- 28 Pinel. *in L. 2. Cod. de rescind. vendit. p. I. cap. 3. n. 4. & cap. 4. n. 62.*
- 29 Rimin. *jun. cons. 411. n. 8. II. & 12.*

- 30 Tiraquel. in *L. si unquam* Cod. de revocand. donat. verb. revertatur n. 289. & lib. 2. retract. §. 7. glos. 1. n. 4.
- 31 Cephal. consil. 313. num. 43. & 44.
- 32 Rauden. var. resolut. cap. 20. n. 3. & decis. 22. n. 13. & decis. 30. n. 209. & decis. 31. n. 304.
- 33 Carot. de locat. p. 4. tit. de expens. quæst. 2. n. 18.
- 34 Natta consil. 56. n. 3.
- 35 Scrader. de feud. p. 2. partis nonæ principal. sect. 2. n. 29. & 94.
- 36 Socin. jun. cons. 182. num. 36. vol. 2.
- 37 Costa de portion. ratæ, quæst. 81. n. 4.
- 38 Valasc. de jur. emphyteut. quæst. 25. n. 26.
- 39 Sacca consil. 43. n. 9.
- 40 Spin. de testament. glos. 11. n. 56.
- 41 Papon. consil. 80. n. 10.
- 42 Seraph. decis. 471. n. 6.
- 43 Franc. decis. 109. n. 4.
- 44 Menoch. consil. 1254. n. 8. & de recuperand. possess. remed. 15. n. 507. & de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 32. n. 13.
- 45 Avegn. Rot. decis. 214. n. 32. & decis. 158. n. 4.
- 46 Gam. decis. 310. n. 5. & decis. 364. n. 2.
- 47 Cardin. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 32. n. 118. & lib. 5. tit. 7. n. 24. & 25.
- 48 Fachin. variar. jur. controversiar. lib. 11. cap. 27.
- 49 Put. de re integr. feud. cap. 12. n. 12. & 16.
- 50 Covarruv. variar. cap. 8. numer. 4.
- 51 Gabr. in tit. de acquirend. rer. domin. conclus. 1. n. 4.
- 52 Castill. quotidianar. jur. controvers. lib. 1. de usufruct. cap. 57. n. 24.
- 53 Caval. decis. 19. n. 7. & decis. 44. n. 61. p. 1.
- 54 Rosental. de feud. p. 2. cap. 10. conclus. 43. n. 76.
- 55 Ludovic. Perusin. decis. 34. n. 20. & 21. & decis. 58. n. 12. & 15.
- 56 Decian. consil. 59. n. 39. & cons. 43. n. 60. vol. 5.
- 57 Bertaz. cons. civil. 107. n. 73.
- 58 Surd. cons. 155. n. 16.
- 59 Cardin. Tusch. liter. M. conclus. 177. n. 6. & concl. 178. n. 11. 16. 18. & 20. & concl. 180. n. 44. & conclus. 181. n. 7. & conclus. 182. n. 75.
- 60 Gilken. de impens. p. 2. cap. 1. n. 14. & cap. 5. n. 20.
- 61 Molin. de primogen. lib. 1. cap. 26. n. 14.
- 62 Oliban. de action. p. 2. lib. 2. cap. 6. n. 18.
- 63 Mangil. de imputation. quæst. 136. n. 29.
- 64 Peregrin. de fideicommiss. artic. 50. n. 64.
- 65 Mier. de maiorat. p. 3. quæst. 9. num. 27.
- 66 Marescot. variar. lib. 2. resolut. 110. num. 15. & resolut. 112. num. 29.
- 67 Bartol. in *L. omnino*, ff. de impens. in reb. dotal. pact.

- 68 Alciat. in *L. impensæ*, ff. de verbor. significat.
69 Bald. conf. 341. ad fin. vol. 1. & conf. 293. n. 3.
70 Dec. consil. 237. n. 7.
71 Port. conf. 9. n. 1. & 15.
72 Alex. conf. 162. vol. 7.
73 Anna allegat. 6. n. 15.
74 Ber. in cap. 1. de restitut. in integr. n. 35.
75 Marilian. decis. 55. n. 1.
76 Thesaur. quæstion. forens. lib. 1. quæst. 79.
77 Jason. in §. propter retentionem institut. de act. n. 5. & 6.
78 Pacific. de Salvian. interdict. inspect. 2. cap. 2. n. 187.
79 Salicet. in *L. 1. §. sed nec ob impensas Cod. de rei uxor. act.*
80 Castr. in *L. si is qui*, ff. de condition. indebit.
81 Simon. de Præt. de interpretat. lib. 3. dub. 4. solut. 4. n. 24.
82 Marcabr. conf. 110. n. 34.
83 Ruin. conf. 164. n. 4.
84 Burfat. conf. 236. num. 10. & conf. 295. n. 45.
85 Molin. de justit. & jur. disput. 463. n. 1. & 2.
86 Masul. decis. 203.
87 Balzaran. in cap. 1. §. si quis de manss. tit. si de investitur. fuer. controvers. n. 5.
88 Schoner. feudal. disput. 11. in thes. 53.
89 Förster. de success. lib. 3. cap. 20. n. 19.
90 Anton. Sola ad Decret. Sabaud. tit. de excus. glos. 9. n. 26.
91 Hart. Pistor. lib. 2. p. 2. q. 42. n. 24.
92 Pont. decis. 12. n. 8.

- 93 Cuman. conf. 56.
94 Corn. conf. 86. vol. 4.
95 Alb. conf. 795. n. 6.

Et sunt textus expressi in *L. 1. §. 1. ff. de impens. in res dotales fact. L. 5. ff. eodem titul. & L. 4. ff. eodem*, & iterum docent Grat. forens. cap. 32. n. 11. Cost. de fact. scient. & ignorant. centur. 1. distinct. 65. n. 8. Petr. Surd. conf. 151. n. 14. Decian. conf. 58. n. 66. vol. 2. Valle conf. 10. n. 9. & 10. vol. 1. Afflic. in cap. 1. §. si vassallus n. 17. Seraph. decis. 967. n. 7. Bald. in *L. qui exceptionem. §. si pars*, ff. de condit. indeb.

Sicut de hærede fideicommissario, qui rem restitutioni fideicommissi subjectam melioravit, quod repetere ea potest melioramenta, æstimatione facta, docent Gam. decis. 308. n. 16. Gratian. forens. cap. 193. Trentacinq. variar. tit. de substitut. p. 4. cap. 14. n. 4. Pinel. 2. Cod. de rescindend. vendit. n. 62. Molin. de primog. lib. 1. cap. 26. n. 14. Petr. de fideicommiss. quæst. 15. n. 215. Menoch. de recuperand. possess. remed. 15. n. 507. & 508. & conf. 454. n. 1. & conf. 496. n. 51. & conf. 681. n. 8. & conf. 704. n. 23. Gail. lib. 2. observat. 121. n. 12. Valasc. de jur. emph. quæst. 25. & cōsult. 112. Garc. de expens. cap. 13. Tuscb. liter. M. concl. 179. n. 22. Mier. de maiorat. p. 1. quæst. 10. n. 17. & p. 4. quæst. 33. Surd. de aliment. tit. 6. quæst. 6. n. 15. & conf. 333. à n. 16. usque ad fin. Cravet. conf. 792. n. 22. Roland. conf. 28. num. 17. & 21. & conf.

cons. 30. n. 3. Caval. decis. 36. n. 82. & 91. & 434. p. 2. & decis. 37. n. 80. & decis. 39. n. 26. p. 3. Intrigliol. cas. 20. n. 5. & quest. 74. n. 1. & decis. 1. n. 2. 11. 12. & 13. Rip. observat. 20. n. 7. Spin. de testament. glos. 8. n. 53. Bart. in L. fundo, ff. de rei-vendicat. n. 6. & 11. Alciat. in L. impensa, ff. de verb. significat. n. 8. Coler. de aliment. lib. 1. cap. 11. n. 39. Sarmient. selectat. interpretat. lib. 1. cap. 10. n. 3. Magon. Fachin. jur. controvers. lib. 7. cap. 90. Ricc. collect. decis. 150. ex L. si à patre. §. fin. L. si sumptus, L. planè, L. hereditas, ff. de petit. heredit. L. domos, ff. de legat. 1.

13 Et pro melioramentis datur retentio, donec solvantur, textus in L. 5. ff. de impens. in reb. dotal. fact. ibi: Manebit igitur maritus in rerum detentationem, donec ei satisfiant. & docent Negusant. de pignorib. p. 5. membr. 4. n. 20. in fin. vers. quod si maritus in fundo dotali, &c. Anton. Gom. in L. 46. Taur. n. 2. in med. vers. quæ omnia procedunt, Valasc. Consult. 112. n. 10. & de jur. emphyteut. quest. 25. n. 22. Gam. decis. 310. n. 4. Menoch. de recuperand. possess. remed. 11. à n. 8. usque ad n. 21. & remed. 15. n. 500. 514. & 569. Mascard. de probat. concl. mib. 1037. num. 3. Petr. Barbos. in L. divorcio. §. final. ff. solut. matrimo. n. 71. Fusch. pract. concl. iter. D. conclus. 744. & liter. M. conclus. 181. n. 11. & conclus. 182. à n. 1. Molin. de justit. dispút. 463. n. 11. & 12. Surd. decis. 277. n. 13. Turr. consil. 33. n. 24. & cons. 37. num. 22. vol. 1. Burges da Paz

quest. 7. n. 36. Caval. decis. 28. n. 5. & decis. 44. n. 66. p. 2. Riminald. jun. consil. 800. n. 3. & cons. 411. n. 7. Galles. ad camer. obligat. p. 4. quest. 22. n. 12. & ibi: Zuccar. decis. 129. Fachin. controvers. lib. 7. cap. 91. Amat. decis. 23. n. 3. Capic. decis. 17. n. 7. Caroc. de locat. p. 4. tit. de expens. à n. 1. Rot. p. 1. decis. 869. Tiraquel. lib. 2. de retract. §. 4. glos. 6. n. 23. Gozad. cons. 86. n. 25. Dec. cons. 77. num. 6. Fab. de Anna consil. 43. lib. 1. Sesse decis. 71. n. 8. lib. 1. Mart. de jurisdiction. cap. 33. n. 127.

Exceptioque retentionis pro 14 melioramentis, donec non satisfiunt, etiam in executione sententiæ admittitur, ut docent Scop. ad Gratian. decis. 225. n. 2. & seq. Amat. variar. resolut. p. 1. resol. 14. vers. quæ exceptio retentionis excusa melioramentorum opposita etiam in executione sententiæ eam impedire communiter admittitur, &c. Giurb. in consuetud. Senat. Messanen. cap. 15. verb. reddet ei glos. 11. n. 9. vers. quin post condemnationem, & in executione sententiæ, &c. Valasc. de jur. emphyteut. quest. 25. n. 12. vers. adeo hæc sunt veras, quod licet quis condemnatus sit per sententiam, quæ transierit in iudicatum, poterit nihilominus melioramentorum exceptione opposita, executionem impedire, &c. Tiraquel. lib. 2. de retract. conventional. §. 7. glos. 1. n. 14. vers. ipse poterit in executione sententiæ opponere, ne tenentur ei cedere, quin prius ipsi hæc restituantur, aut deducantur, &c. Cancer. variar. lib. 3. cap. 16. n. 93. Menoch.

de recuperand. possession. remed. 11. n. 8. & remed. 15. n. 569. & conf. 2. n. 371. & conf. 454. n. 3. & conf. 704. n. 20. & conf. 747. n. 26. Hering. de fideiussor. cap. 5. n. 357. Molin. de justit. disput. 463. n. 17. Garc. de expens. & meliorat. cap. 6. n. 19. Gratian. decis. 225. n. 16. Peg. tom. 1. forens. cap. 5. pag. 385. Peregrin. de fideicommiss. art. 50. n. 80. & consil. 36. vol. 4. & decis. 118. n. 4. Lancelot. de attentat. p. 3. cap. 24. quæst. 29. Marescot. variar. resol. lib. 2. resolut. 112. n. 18. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 62. n. 7. & decis. 277. n. 13. & decis. 311. n. 7. Tusch. pract. concl. liter. M. conclus. 18. Cravet. conf. 148. n. 2. & conf. 408. n. 1. & conf. 789. n. 7. & conf. 802. n. 3. Burs. conf. 184. n. 57. Decian. conf. 29. n. 18. & conf. 18. vol. 2. Peg. iterum tom. 1. ad Ord. glos. 43. num. 105. Speculat. in tit. de executione sentent. §. final. vers. quid si bona fide in fin. Gôzadin. conf. 86. num. 25. Cephal. conf. 390. n. 39. & conf. 573. n. 22. & 24. Petr. Barbosa in L. divorzio ff. solut. matrim. §. fin. p. 2. n. 53. & sequent. Anton. Faber in Cod. lib. 7. tit. 20. de execut. rei judicat. definit. 12. Cald. de emption. & vendit. cap. 27. n. 1. & 6. Scac. de appellat. quæst. 17. limitat. 9. membr. 4. num. 64. & 65. Amis. de jur. emphyteut. quæst. 76. n. 13. Nigr. de exception. cap. 8. per tot. Cyriac. forens. controvers. 180. num. 27. & controvers. 195. n. 1. Giurb. decis. 60. num. 4. Pinbeir. p. 2. de emphyteus. disput. 3. num. 40. Guisnari. de evulsionib. quæst. 20. num. 30. Aug. Tom. I.

Barbos. vot. decisiv. 126. n. 326. & 327. n. 9. Tondut. tom. 2. quæstion. Civil. cap. 101. n. 6. Aug. Barbosa in repertor. verb. melioramenta pagin. mih. 239. Velasc. de privil. pauper. & miserabil. personar. p. 1. quæst. 41. n. 19. Fulgin. de jur. emphyteut. tit. de meliorament. quæst. 3. Posth. Civil. resolut. 86. n. 5. Capic. decis. 119. Pheb. p. 2. arest. 56. ubi Additionat. Mend. à Castr. in prax. lib. 3. p. 1. cap. 21. n. 49. & 2. p. eodem lib. & cap. n. 100. & 101. Castill. lib. 4. cap. 42. n. 113. Hermos. ad Gregor. Lop. in L. 9. tit. 2. partit. 5. glos. 2. de retention. n. 119. & sequent. Gutierr. Canoniar. lib. 2. quæst. 8. n. 58. & pract. lib. 3. quæst. 68. n. 16. Pelaes de maiorat. quæst. 32. n. 8. & 9. Alex. in L. in fundo, ff. de reivindicat. Negusant. de pignorib. p. 5. membr. 4. n. 10. vers. secunda conclusio sit, quod etiam si possessor, qui fecit melioramenta, esset condemnatus, &c. Rot. Roman. diversor. p. 2. decis. 281. n. 12. vers. præsertim quia exceptio retentionis est cæteris favorabilior, potest enim in ipsa executione opponi, &c. Bartol. in L. non solum, & in L. fundo, ff. de reivindicat.

§. 5.

Dubitari sæpius solet de modo æstimationis melioramentorum, nempe, an attendi debeat tempus, in quo facta fuerunt melioramenta, an ad tempus restitutionis rei, & an ad melioramenta in concreto, hoc est, ad valorem, quod melioramenta in

re unica rei dederunt, & res sic meliorata valet, an ad melioramenta in abstracto, hoc est, ad rudera, & materias extra opus considerata? & articulus iste difficilis est ob opinionum diversitatem, ut bene considerant, materiam hanc latissime discurrendo, & distinctos figurando casus, ut videre est, *Giurb. ad consuetud. Messanens. cap. 15. glos. 12. per tot. Amat. variar. resolut. p. 1. resolut. 14. n. 37. & 62. & sequent. Scop. ad Gratian. in observat. 90. à num. 70. & sequent.* ubi infinitos unusquisque citat, & pro singulorum casuum decisione omnino sunt videndi, & *Pereir. decis. 47. n. 12.*

- 15 Pro nunc vero quod attinet ad nostrum casum æstimationis melioramentorum, quæ maritus in rebus dotalibus facit, judico, æstimationem faciendam, attendendo ad minus, & modo, quominus importent, vel valeant melioramenta; *Nigr. ad Mascard. de probat. vol. 3. verb. melioramenta conclus. mih. 1042. ad numer. 20. ibi: Rota tenet, attendendum esse, quod est minus; nam si plus fuit melioratum, quam expensum, attendi expensas, & è contra, ut dictum fuit coram Cardinal. Sacr. in Rom. al. 2. Decembr. ann. 1623. Peg. tom. 1. ad Ord. glos. 43. n. 48. ubi multos, quos vide, citat, ibi: Est communis resolutio, quod in æstimandis melioramentis inspicitur, quod minus est, ut ita si impensa fuerint centum, & melioratus fundus in centum, & quinquaginta, restituenda tantum*

sunt centum, id est, quantum à principio impensum fuit: at verò si è contrario impensa sunt centum, & fundus melioratus factus est in quinquaginta, tantum veniunt in oblivione quinquaginta, id est, quantum de presenti res valet, non quod impensum est. Tiraquel. lib. 2. de retract. convencion. §. 7. glos. 1. n. 8. vers. quinto declara, &c. qui & per quasi formalia verba dicit idè; & etiam per formalia Mend. à Castr. in prax. p. 1. lib. 3. cap. 21. n. 49. vers. limita quarto, &c.

SECTIO II.

An maritus ipsemet, qui bona dotalia alienavit, possit alienata revocare, & à possessoribus reivendicare?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolutio datur affirmativa.
- 2 Refertur contraria opinio.
- 3 Contra proprium factum nemo venire potest.
- 4 Si actus fuit re ipsa nullus, contra proprium factum venire potest.
- 5 Et etiam si venit nomine alieno.
- 6 Vel ob utilitatem publicam.
- 7 Pater potest revocare alienationes.

Continuando quæritur: Utrum ipsemet maritus, qui bona dotalia alienavit, revocare, & reivendicare

vendicare possit? Resolutive respondeo affirmando posse. Ita Protol. de consortib. cap. 22. n. 7. Notat de dote. p. 7. limitat. 12. privileg. 1. Guerreir. de division. lib. 6. cap. 2. num. 34. Baeg. de non meliorand. filiab. cap. 34. n. 4. Augustin. Barbos. in L. 1. de fund. dotal. n. 6. Petr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 5. n. 14. Campeg. de dote. p. 4. cap. 20. Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 73. Gom. in L. Taur. 50. n. 63. Bartol. in L. cum vir. n. 13. ff. de usucapion. & in L. post mortem, ff. de adoptionib. Joan. Imol. in cap. cum contingat de jurejurand. col. 1. num. 19. Plac. in L. 3. Cod. de jur. fisc. lib. 10.

2 Contrarium, nempe, quod non possit maritus, qui dotalia bona alienavit, revocare, nec alienata recuperare, docent Glos. in L. 42. ff. de usucapion. verb. convenit, Guttierr. de jurament. confirmator. p. 1. cap. 1. n. 95. Alexand. etiam in dict. L. 42. ff. de usucap.

3 Ego verò veriore primam esse opinionem puto; quia licet regulariter nemo venire potest contra proprium factum, ex text. in L. post mortem, ff. de adoption. ibi: adversus factum suum, quasi non jure eam, nec presentibus testibus, emancipasset, pater movere controversiam prohibetur. Text. in L. vendicantem, ff. de evictionib. ibi: Vendicantem venditorem rem, quam ipse vendidit, exceptione doli posse summoveri, nemini dubium est. Et ibi: Improbe enim rem à se distractam evincere conatur. & text. in L. per fundum

Tom. I.

11. in fin. ff. de servitut. rustic. prædior. ibi: Benignius tamen dicitur, & antequam novissimus cesserit, eos, qui antea cesserunt, vetare uti cesso jure non posse. Text. in L. cum profitearis. 4. Cod. de revocand. donationib. ibi: Cum profitearis, in fraudem te alterius donasse, professionē inhonestam continere intelligis, itaque si donationem perficisti, eam revocare non potes ex memorata allegatione sub obtentu pœnitentiæ Text. in L. generaliter in fin. ff. de non numerat. pecun. ibi: Nimis enim indignum esse, judicamus, quod sua quisque voce dilucide protestatus est, idem eundem casum infirmaret, testimonioquē proprio resisteret. Et text. in L. si creditoribus. 5. Cod. de Serv. pign. dat. in fin. ibi: Nam ipse manumissor, si fraudem se fecisse creditoribus, ut revocet libertates, audeat dicere, audiri non debet, nec hæredes ejus. & text. in L. 1. Cod. de remiss. pignor. L. exceptio, L. si ob causam, L. si possessio Cod. de eviction. L. sicut Cod. de actionib. & obligat. L. cum à matre Cod. de reivindicat. L. non idcirco Cod. de contrahend. emptio. Cardos. in prax. verb. factum n. 3. Argel. de legitim. contradictor. quest. 2. num. 256. & quest. 4. n. 43. & quest. 8. n. 4. & quest. 10. n. 80. Menoch. conf. 160. n. 5. Thomas. regul. 26. Seraph. decis. 334. n. 1. Anton. var. lib. 1. resolut. 5. n. 2. Sesse decis. 230. n. 69. Surd. consil. 284. n. 5. & 8.

Attamen si actus re ipsa fuit nullus; merito contra proprium factum venire potest quicumque, ut docent Valasc. consult. 69. numer.

Mm 2

mer. 14. *Cost. de fact. scient. & ignorant. inspect. 9. à n. 4.* Rot. Roman. *diversor. p. 1. decis. 14. n. 3. 4. & 5.* Molin. *de primog. lib. 4. cap. 1. n. 18.* Gut. *pract. lib. 3. quest. 41. n. 2.* Giurb. *ad consuetudin. Senat. Messanen. cap. 14. glos. 5. n. 11.* Alois. Ricc. *p. 7. collect. 2497. vers. quæ sane regula.* Vincent. *Fusar. de substitut. quest. 717. n. 3.* Cavalc. *de tutel. n. 162. 163. & 175.* Caputaq. *decis. 170. n. 6. & sequent. p. 3.* Magon. *Florentin. decis. 69. n. 6.* Surd. *cons. 29. & cons. 28. n. 97. & cons. 133. n. 26. & cons. 183. n. 43. & cons. 196. n. 53. & cons. 284. n. 2.* Bald. *in L. 1. Cod. de liber. Caus. Cremen. singular. 113.* Roman. *cons. 370.* Alex. *cons. 123. n. 6. vol. 1. & cons. 93. vol. 2.* Paris. *cons. 53. n. 15. & 16. vol. 1.* Socin. *cons. 79. n. 34. & n. 46. vol. 4.* Osasc. *decis. penultim. n. 12.* Natta *cons. 198. n. 28.* Peralt. *in rubric. ff. de reb. instituend. n. 95.* Becc. *consil. 72. numer. 17. & cons. 90. n. 25.* Pelaes *Eugen. cons. 24. n. 10.* Everard. *jun. cons. 24. n. 96. vol. 2.* Macerat. *lib. 1. resolut. 38. n. 19. & 18.* Aldovin. *cons. 25. n. 4.* Menoch. *cons. 1. n. 100. & cons. 89. n. 79. & cons. 1094. n. 34. & cons. 718. n. 3.* Peregrin. *cons. 19. n. 4. & cons. 22. n. 14. vol. 3.*

5. Et etiam contra proprium factum quilibet nomine alterius venire potest, *ex text. in L. quemadmodum Cod. de agricol. & censit. lib. 11. & in L. jubemus 14. §. sane, & §. prædia Cod. de sacrosanct. Eccles. Cost. de fact. scient. & ignorant. dict. inspect. 9. à n. 2.*

6. Et etiam quilibet contra pro-

prium factum venire potest, si actus prohibitus fuit propter utilitatem saltem secundario publicam, Tiraquel. *de retract. lignag. lib. 1. §. 26. glos. 2. n. 5. & 6. & in L. si unquam Cod. de revocand. donat. verb. revertatur. n. 406.* Camp. *p. 4. quest. 20.* Jason. *in L. juris gentium. §. si paciscar, ff. d. pact. n. 4.* Ferdinand. Loaz. *in repet. L. filius-familias. §. Divi ff. de legat. 2. n. 27. notab. 2.*

Atqui alienatio dotalium bonorum est ipso jure nulla, ut est lex expressa per me cum viginti duo Doctores citata in hac proxima controversia 5. n. 3. & contra legem, seu contra jus factum, est ipso jure nullum, & quoad jus, tamquam non factum, *L. non est dubium Codic. de legib. L. 1. Cod. qui pro sua jurisdic. cap. quæ contra 64. de regul. jur. in 6. L. jubemus nullus §. 1. Cod. de sacrosanct. Eccles. L. cum ea Cod. de transact. L. creditor. in fin. Cod. de donat. inter. vir. & uxor. Auth. de reb. eccles. non alien. §. 1. vers. si vero minus fuerit, Clement. 1. de immunitat. eccles. Tiraq. de jur. constitut. n. 44. & sequent. Thomas. regul. 117. Azor. institut. mor. p. 1. lib. 5. cap. 16. quest. 17. Alphons. Modit. in §. lex est. institut. de jur. natural. gent. & Civil. dubit. 100. n. 7.*

Et etiam cum maritus revocat alienationes bonorum dotalium per se factas, venit nomine alieno, nempe uxoris, & ejus prætextu, & favore illi concesso; & etiam alienationis bonorum dotalium prohibitio facta fuit propter

pter utilitatem publicam, obquam conservari. & salvas tenere dotes interest, ut ostendi *hac glos. contravers. l. n. i. in princip.*: Ergo in hoc casu licet marito venire contra proprium factum, & sic alienationes bonorum dotalium a se met factas revocare.

7 Et ita erit in patre, qui ex quo nulliter, & contra dispositionem legis alienavit bona filii, potest & ipse met pater alienationes tales revocare, *Bald. in l. i. Cod. de liberal. caus. & in l. cum à matre Cod. de reivindicat. Alex. cons. 109. lib. 4. Protol. de consort. cap. 22. n. 2. Pinel. in l. i. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 73. Salicet. in relata leg. cum à matre Cod. de reivindicat. Jason. in l. iusjurandum. §. procurator, ff. de iurejurand. n. 30. in fin. Alberic. in l. vendicantem, ff. de reivindicat.*

SECTIO III.

Utrum bona dotalia hypothecari, aut alienari possint, si mulier consentiens iurejurando promittat nullo tempore contravenire?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolutio negativa.
- 2 **R** Contraria refertur opinio.
- 3 Casus legis ubi est, cessat omnis disputatio.
- 4 Quædam rejicitur interpretatio.
- 5 Ubi lex non distinguit, nec

nos distinguere debemus.

- 6 Suppositum in lege pro disposito habetur.
- 7 Lex per verba geminata disponens omnem interpretationem excludit.
- 8 Probatur Doctoribus.
- 9 In messem alienam mittere falsum non licet.

QUÆSTIO.

QUæritur: An valida sit hypotheca, seu alienatio iuramento mulieris etiam firmata? Resolvendo negative respondeo, ut docet *Guerreir. de divisionib. lib. 6. cap. 2. num. 35. Harprect. in princip. Institut. quib. alienar. licet, vel non, Gusman. de eviction. quest. 26. n. 69. & 107. Barbosa. in l. i. de fund. dotal. n. 9. ex Ordin. reg. lib. 4. tit. 73. in princip. ibi: Nenhũa pessoa em todos os nos- sos Reynos, e senborios faça contracto, obrigação, postura, avença, convença, prometimento, quitação, nem outro algum distracto, assim por escripto, como por palavra, em que ponha prometimento de boa fee, nem outro algum juramento, e fazendo o contrario, mandamos que os tais contractos, convenças, ou distractos não valhaõ, &c. & altera Ordin. lib. i. tit. 78. §. 13. de quibus legibus meminerunt, & eas exornant, & illas ita generaliter observandas dicunt *Leit. in prax. fin. regundor. cap. 13. n. 72. Thom. Vas allegat. 72. n. 31. Gam. decis. 247. n. 2. Ægid. in l. ex hoc jure, ff. de iust. & jur. p. 2. cap. 13. claus.**

claus. 9. de pœn. conventional. n. 7. &
8. Themud. p. 1. decis. 44. n. 7.

Contrarium, nempe, validam esse, & revocari non posse hypothecam, seu alienationem bonorum dotialium juramento de non contraveniendo firmatam, & ad ita observandam alienationem posse ecclesiasticum judicem mulierem cogere.

- 1 Ita Cardos. in prax. verb. mulier. n. 17. & facit in verb. laicus n. 22.
- 2 Castropal. tom. 3. oper. moral. tract. 14. de oblig. & firm. juram. disput. 2. punct. 9. §. 5. per tot.
- 3 Card. de Luc. de dote discurs. 20. n. 2. & discurs. 180. n. 4. & confl. obs. 37. & 38. & etiam de dote discurs. 95. num. 3. & discurs. 96. n. 4.
- 4 Lusitan. Chav. de dotis exact. & repetit. a n. 38.
- 5 Novel. de dote privileg. final. part. 7.
- 6 August. Barbof. in cap. cum contingat de jurejurand.
- 7 Souf. de Maced. decis. 22. n. 6.
- 8 Cald. Pereir. de emption. & vendition. cap. 30. num. 27. & seq.
- 9 Anton. in collect. 4. decretal. lib. 2. tit. 9. cap. 1.
- 10 Din. in cap. non est obligatorium de regul. jur. in 6. & ibi Addit.
- 11 Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 22. tit. 5. partit. 5. glos. 5. num. 40.
- 12 Alciat. in dict. cap. cum contin-

- gat. de jur. jurand. n. 45. & 49.
- 13 Seraph. de privileg. jurament. privileg. 76. n. 1. & ibi Addit.
- 14 Campeg. de dote p. 4. quest. 11.
- 15 Covarruv. in cap. quanvis pactum de pact. p. 2. §. 1. n. 5.
- 16 Gutierr. de jurament. confirmat. p. 1. cap. 1. n. 14.
- 17 Palat. Rub. in rubric. de donat. inter vir. & uxor. §. 17. n. 17.
- 18 Anton. Gom. in L. 50. Taur. n. 57. & tom. 2. variar. cap. 14. n. 27.
- 19 Fontanel. de pact. nuptialib. tom. 2. claus. 3. p. 13. num. 12. & 13.
- 20 Sol. in glos. ad nov. constit. de alienat. mulier. n. 13. pag. 43.
- 21 Castill. quotid. jur. controvers. lib. 8. cap. 59.
- 22 Petr. Barbof. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 1. num. 68. & sequent. & p. 5. n. 51.
- 23 Lacrogix oper. mor. lib. 3. p. 2. de contract. n. 727. tom. 1. pag. mib. 327. col. 2. §. 3.
- 24 Cevall. commun. contr. commun. quest. 727. n. 2. & quest. 3. num. 18.
- 25 Bonacin. de contract. disput. 3. quest. 1. p. 1. n. 7.
- 26 Alagon. in compend. jur. canonic. pag. mib. 298.
- 27 Matienç. in L. 6. tit. 3. lib. 5. glos. 1. n. 8.
- 28 Gregor. Lop. in L. 3. tit. 22. p. 6. verb. renunciando in fin.
- 29 Less. lib. 2. cap. 17. n. 4.
- 30 Roman. singular. 498. quod incipit, juramentum, & singular. 469.
- 31 Ramon. consil. 96. n. 5.
- 32 Saul-

- 32 Sanch. de matrimon. lib. 1. disput. 32. n. 12. & in præcept. decalog. tom. 1. lib. 3. cap. 12.
- 33 Soar. de relig. tom. 2. lib. 7. de jurament. cap. 11. n. 14.
- 34 Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. quæst. 59. n. 36.
- 35 Castr. in Auth. sacramenta puberum Cod. si advers. vendit. n. 7. & conf. 8. vol. 2.
- 36 Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 37 Vivian. in ratiocin. secund. lib. jur. Pontific. pag. mib. 228.
- 38 Thesaur. decis. Pedemont. 223. num. 13.
- 39 Bursat. consil. 66. n. 16. lib. 1.
- 40 Burgoz de Paz conf. 3. n. 20. & conf. 5. n. 7.
- 41 Boer. quæst. 23. n. 9.
- 42 Padill. in L. interpositas in fin. Cod. de transact. n. 11.
- 43 Onn. disput. 11. n. 55.
- 44 Abbas conf. 8. n. 2. vol. 2. & in relato cap. cum contingat. de jur. jurand. n. 6. & in cap. licet eodem tit. in 6. & ibi glos. in verb. de jure canonico.
- 45 Viv. decis. 133. n. 2.
- 46 Marefc. decis. 327. n. 2. p. 1.
- 47 Roland. conf. 82. n. 2. lib. 2.
- 48 Joan. Baptist. Cost. de fact. scient. & ignorant. inspect. 14. per tot.
- 49 Paris. consil. 75. num. 2. & 3. vol. 3.
- 50 Anton. Gabr. in lib. 3. cōmun. opin. tit. de jur. dot. conclus. 1. num. 7.
- 51 Farinac. in prax. criminal. p. 1. quæst. 8. n. 141.
- 52 Alex. consil. 53. n. 8. vol. 6.
- 53 Jason. in L. licet. Cod. de pact.

- n. 5. & in relat. Authent. sacramenta Cod. si advers. vend. num. 16.
- 54 Joan. Angel. Pisan. in addition. ad Afflict. decis. 311.
- 55 Morq. de divis. bonor. lib. 1. cap. 9. n. 41.
- 56 Felin. in cap. 1. de jur. jurand.
- 57 Joan. Andr. in cap. cum laicus de for. competent.
- 58 Salicet. in dict. Authent. sacramenta puberum Cod. si advers. vend. n. 8.
- 59 Corn. consil. 32. lib. 1.
- 60 Missing. in princip. institut. lib. 2. tit. 8. quib. alienar. licet. n. 10. & ibi Arpreth. & alii.

Et fundantur hi Doctores contrariam tenentes meæ adversam opinionem, in text. in cap. cum contingat de jurejurand. ibi: Cum contingat interdum, quòd constante matrimonio, mulieres alienationibus super rebus dotalibus, & donationibus propter nuptias consentiant; ne ulterius contraveniant, proprio juramento firmando; ac soluto, processu temporis matrimonio, contravenire nitantur; utrum hoc eis liceat? à nobis tua fraternitas requisivit: Nos autem F.F. respondemus, quòd etsi mulierum consensus in talibus non videatur obligatorius secundum legitimas sanctiones; ne tali tamen pretextu viam contingat præjuriis aperiri, mulieres ipse servare debent hujusmodi juramenta sine vi, & dolo spontè præstita, cum in alterius præjudicium non redundent, nec observata vergant in dispendium salutis æternæ.

Et

Et in text. in cap. licet mulieres in 6. de jurejur. ibi: Licet mulieres, quæ alienationibus dotium, & donationum propter nuptias consentiunt, non contravenire proprio juramento firmantes, servare juramentum hujusmodi non vi, nec dolo præstitum, de jure Canonico teneantur; quia tamen quidam judices seculares eas contra præfatas alienationes audiunt, quanvis eis constet legitimè de hujusmodi juramento; nos animarum periculis obviare volentes, eosdem judices ad servandū hoc jus Canonicum per locorum ordinarios, censuræ ecclesiastica decernimus compellendos.

3 Ego verò veriore opinionem primam resolutionem esse, puto; probationemque deduco ex relatâ Ord. lib. 4. tit. 73. & cū casus legis sit, omnis cessat disputatio, Gratian. forens. tom. 5. cap. 867. n. 24. & cap. 940. n. 2. Mangil. de imputat. quest. 77. n. 61. Negus. resp. aut disp. 55. n. 6. & disput. 135. n. 112. & disp. 152. num. 11. & disp. 478. num. 7.

4 Nec obstat quædam divinatoria interpretatio, quam aliquilegi regis tribuunt, nempe quod ejus dispositio procedat in contrædictibus, qui de jure canonico, aut civili sine juramento sint validi; non verò procedat circa contrædictus, ad quorum validitatem de jure canonico, aut civili opus sit juramento; in his enim cessat, ut dicunt, fraudis suspicio, seu præsumptio, nempe, fraudandi jurisdictionem sæcularem, quæ datur in juramento appposito in contra-

dictibus de jure validis sine juramento; & hanc divinatoriam interpretationem adducunt, & docent Mend. à Castr. in prax. p. 1. lib. 3. cap. 22. n. 27. Bartol. in L. si quis pro eo, ff. de fideijussor. n. 15. Guilielm. in cap. Raynuntius verb. duas habens filias n. 247. Cald. Pereir. question. forens. lib. 1. quest. 23. n. 12. & in L. si curatorem habens Cod. de in integr. restitut. verb. minoribus num. 4. vers. quidquid sit in med. Segur. in L. 1. §. si vir uxori ff. de acquirend. possess. pag. 86. Palat. Rub. in rubric. de donat. inter vir. & uxor. §. ult. n. 1. Covarruv. in cap. quanvis pactum de pact. §. 3. n. 8. & 25. p. 1. & p. 2. §. 1. n. 8. Peres in L. 6. tit. 1. lib. 3. Ordinant. col. 793. Gutierr. in L. nemo potest, ff. de legat. 1. & in Authent. sacramenta puberum Cod. si advers. vendit. n. 156. Arias de Mesa variat. resol. lib. 3. cap. 34. n. 11. Gutierr. iterum de jurament. confirmator. p. 1. cap. 39. Parlador. rer. quotid. lib. 2. cap. 4. n. 53. vers. & juris quidem, Matienç. in L. 22. tit. 11. lib. 5. recopilat. glos. 8. n. 3. Christophor. Belsold. de jurejurand. disput. 2. n. 13. Cost. in L. si ex cautione fallent. 10. n. 4. Navarr. consil. 51. sub tit. de Sentent. excommunicat. Flamin. Chartar. decis. 81.

Respondetur enim hanc distinctionem tantūmodo apud Hispanos bonam esse, non sic ad nos; apud Hispanos enim est lex 11. tit. 1. lib. 4. nov. recopilat. ita expresse distinguentem, ut refert Ægid. in L. ex hoc jure, ff. de justit. & jur. p. 2. cap. 13. clausul. 8. de ju-

jurament. n. 10. in fin. ibi: Sed quod ad Hispanos attinet, cessat jam questio; quia lege regia 12. tit. 1. lib. 4. expresse declaratum extat, juramenti prohibitionem in contractibus, qui sine eo valere non possint jure, intelligi non debere.

5 Nos verò in hoc Portucaliæ regno indistincte ex lege nostra generaliter disponente asserere debemus, quoscumque contractus, cujuscumque conditionis sint, irritos, ac nullos esse, ex eo quòd juramento firmati fuerint, & ita attente lege nostra segniter, & considerate lecta, fateri tenemur ex modo, & forma illius dispositionis, cuilibet distinctioni, interpretationivè repugnare legislatoris voluntatem; imo & ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, ut regulariter dicunt Cordeir. dub. 46. n. 11. & dub. 50. n. 21. & dub. 10. n. 7. Gam. decis. 105. n. 1. Escob. de ratiocin. cap. 18. n. 42. Argel. de legitim. contradictor. quest. 20. n. 14. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. liter. D. conclus. 508.

Quia si voluisset, expressisset, & cum non expressit, noluisse creditur, ut regulariter dicunt Valasc. de privileg. pauper. & miserabil. personar. p. 1. quest. 9. n. 21. & de jur. emphyteut. quest. 13. n. 91. Cardos. in prax. verb. lex. n. 28. Guttierr. pract. lib. 3. quest. 22. n. 7. Farinac. quest. 29. num. 22. prop. med. Menoch. conf. 1. num. 178. & conf. 140. n. 4. Gonçal. ad Regul. Cancellar. 8. glos. 9. §. 1. n. 33. & glos. 42. n. 11. Tiraquel. in L. si unquā Cod. de revocand. donat. verb. libertis n. 3.

Tom. I.

Et ideo ex his duabus altera succedit regula, & conclusio, legem generaliter disponentem generaliter ita intelligi debere, ut regulariter docent Valasc. consult. 113. n. 21. Novar. quest. forens. lib. 1. quest. 7. n. 9. Fusar. de substitut. quest. 394. n. 56. & 57. Narbon. de appellat. à vicar. ad Episcop. p. 1. n. 27. Medic. regul. 1. per tot. Ricc. decis. 419. n. 1. & decis. 605. n. 2. Anton. var. resol. 18. n. 3. lib. 3. Carot. singular. 224. Cordeir. sentit dub. 22. n. 18.

Et cum interpretatio supra relata non deducatur ex verbis, seu ratione ulla nostræ regis legis, potius est interpretatio suppletiva, quam intellectiva, ut colligitur ex definitionibus, seu descriptione interpretationis adducta per Castell. lib. 4. tit. 2. n. 22. & sequent. Card. Mantica. de tacit. & ambig. lib. 1. tit. 16. per tot. Salgad. de protect. regia p. 4. cap. 12. n. 20. Card. Tusch. practicar. conclus. liter. 1. conclus. 327. & 328. tom. 4. & ideo prohibita per Ordinat. lib. 1. tit. 5. §. 5. ubi Peg.

Et ratione probo, legislatorem nostrum voluisse disponere contractus omnes etiam sine juramento aliàs invalidos nullos juramento esse, & tacite supponere dispositum non adhibendam, nec admittendam interpretationem (quod est idem ac si id expresse decrevisset, cum suppositum in lege pro disposito habeatur, Pereir. de man. Reg. p. 2. cap. 59. n. 11. in med. & in fin. & facit Arouc. allegat. 78. n. 14. & allegat. 60. num. 77. Surd.

Nn

conf.

conf. 385. n. 27. & conf. 567. n. 1. & melius conf. 150. n. 78. & seq. Dec. consil. 508. n. 5.)

7 Et rationem deduco ex verbis geminatis, per quæ dicta Ord. lib. 4. tit. 73. loquitur, primo jubendo, quod nullamodo fiant contractus cujuscumque conditionis jurati; secundo eos annullando, & invallidando; & tertio puniendo contrahentes, & tabellionem; & omnia conjunctim: & eum lex per verba geminata loquitur, omnē intelligitur excludere interpretationem, Cordeir. dubit. 19. n. 35. & dub. 23. n. 23. & dub. 16. n. 39. & 40. & dub. 20. n. 6. Thom. Vas. allegat. 6. n. 23. Themud. decis. 78. n. 28. Portug. de donat. p. 3. cap. 26. n. 51. Guerreir. de divis. lib. 1. cap. 3. n. 59. Phæb. p. 1. decis. 38. n. 7. & 8. ex L. Ballista, ff. ad Trebell. Castill. lib. 4. cap. 52. Giurb. in consuetud. Senat. Messanens. cap. 1. glos. 3. n. 2. vers. maxime in statutis, &c. Tusch. pract. conclus. verb. geminatio, conclus. 28. & verb. verba conclus. 158. tom. 8.

Cum geminatio verborum demonstret magis enixam voluntatem, maiorem deliberationem, firmitatem, & efficaciam, & actus geminatus cum pleniori deliberatione censeatur celebratus, & firmiter factus, ut cum duplici fumiculo ligatus, & duplici vinculo vinculatus; & hoc in quacumque dispositione, & materia, ut asserunt Maced. decis. 19. n. 6. & decis. 1. n. 25. Decian. consil. 56. à n. 37. lib. 2. Mier. de maiorat. p. 2. quæst. 7. num. 8. Anton. de Rosell. de

succession. ab intestat. n. 157. Casan. in cathalog. glor. mund. p. 10. considerat. 35. in princip. Donel. lib. 9. commentar. cap. 4. Carol. de Grass. de exception. in except. 14. n. 38. Medic. regul. 3. à n. 6. Gratian. forens. cap. 651. n. 6. & cap. 737. n. 4. tom. 4. & cap. 834. num. 7. & cap. 967. n. 25. tom. 5. Gonçal. ad regul. 8. Cancellar. in procem. §. 7. n. 125. & 126. Farinac. decis. Rot. 266. n. 11. p. 1. Bertazol. in repet. L. si quis maior Cod. de transact. n. 260. & de claus. instrument. claus. 4. glos. 2. Anton. var. lib. 1. resolut. 3. num. 7. & lib. 2. resolut. 35. n. 9. Mantic. de conjectur. ultim. voluntat. lib. 3. tit. 6. n. 9. & 10. & lib. 8. tit. 18. n. 18. Peregrin. de fideicommiss. artic. 49. n. 28. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 762. n. 143. Mier. iterum de maiorat. p. 1. quæst. 22. à n. 13. usque ad 18. & quæst. 5. Afflict. decis. 164. n. 3. Felin. in cap. si cautio de fid. instrument. n. 39. Cravet. conf. 54. n. 7. & conf. 151. n. 31. & conf. 160. n. 9. & conf. 201. n. 42. & conf. 346. n. 12. & sequent. & conf. 531. n. 2. & sequent. & conf. 630. n. & sequent. Corn. conf. 249. num. 4. Riminald. conf. 59. n. 9. & 10. & n. 91. & 92. lib. 1. & conf. 113. num. 64. lib. 2. & conf. 84. n. 39. lib. 1. & conf. 365. n. 9. & conf. 394. à n. 13. usque ad 17. lib. 4. & consil. 256. n. 47. lib. 3. & conf. 383. n. 17. usque ad 21. lib. 4. & conf. 513. n. 51. & 53. lib. 5. & conf. 628. n. 20. cum sequent. lib. 6. & conf. 714. n. 48. eodem lib. & conf. 750. lib. 7. n. final. & conf. 785. n. 101. & 102. lib. 3. & conf. 450. numer.

mer. 40. & seq. lib. 4. Carol. Ruin. conf. 8. n. 11. lib. 2. & conf. 161. n. 22. lib. 4. Menoch. conf. 206. n. 44. lib. 3. & conf. 306. num. 15. & conf. 392. n. 5. & conf. 328. n. 16. lib. 4. & de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 34. n. 42. & præsumpt. 81. n. 24. Roland. conf. 61. num. 40. lib. 3. & conf. 2. lib. 4. Paris. conf. 110. n. 45. & sequent. lib. 1. & conf. 41. n. 38. & conf. 69. n. 71. lib. 2. & conf. 11. n. 25. & conf. 71. n. 18. lib. 3. & conf. 89. n. 23. eodem lib. Cephal. conf. 40. n. 8. & sequent. & conf. 133. n. 114. & seq. & conf. 111. n. 14. & conf. 63. n. 18. lib. 1. & conf. 321. n. 8. & conf. 414. n. 26. & conf. 410. n. 13. & conf. 744. n. 11. lib. 5. Alvarad. de conjecturata ment. defunct. lib. 3. cap. 1. n. 3. & sequent. Mencach. controvers. illustr. lib. 2. cap. 83. n. 13. & de succession. creat. 1. p. lib. 1. §. 3. n. 13. Decian. iterum conf. 1. n. 204. & conf. 2. n. 30. lib. 1. & conf. 29. num. 50. lib. 2. & conf. 46. à n. 37. usque ad 47. eodem lib. & conf. 3. n. 62. & conf. 5. n. 15. & conf. 16. n. 62. lib. 4. Mars. in L. 1. §. quæstioni col. 2. ff. de quæstion. & singular. 378. Florian. conf. 21. n. 56. Peralta in L. Mexivus §. eum, qui, ff. de legat. 2. Cremon. conf. 23. n. 24. & seq. Anton. Faber in suo Codic. Fabrian. ad titulum de rescindend. vendit. n. 22. Ludov. Cassanat. conf. 45. n. 160. Honded. conf. 30. n. 63. 64. & 65. lib. 1. Fachin. conf. 4. n. 10. lib. 2. Pedrocb. conf. 7. n. 107. 108. 109. & 110. & conf. 10. n. 24. & conf. 23. n. 26. & 27. & conf. 35. n. 50. & 51. Turret. conf. 35. n. 15. & conf.

Tom. I.

16. n. 77. & conf. 35. n. 10. & conf. 37. n. 21. & conf. 47. n. 73. Simon de Præt. de interpretat. ultim. volunt. lib. 3. interpretat. 3. dub. 2. solut. 4. n. 20. 21. & 22. Bursat. conf. 22. n. 15. lib. 1. & conf. 228. n. 27. lib. 3. Gabriel cōmun. conclus. lib. 1. tit. de confessis conclus. 3. Marca-br. conf. 75. n. 56. Thesaur. Pedemont. decis. 223. n. 6. Franc. Becc. conf. 20. n. 12. Barz. Bonon. decis. 5. n. 12. & 21. & decis. 27. num. 18. & decis. 71. n. 9. Fulv. Pacian. conf. 9. n. 15. Borgnin. Cavalcan. decis. 5. n. 27. & 80. p. 3. Aldobrandin. conf. 4. n. 15. 16. 17. & 18. & 78. Surd. conf. 60. n. 7. & conf. 73. n. 64. & sequent. lib. 4. & conf. 112. n. 18. lib. 1. & conf. 179. n. 18. lib. 2. & decis. 272. n. 16. Alex. conf. 91. n. 3. & 4. vol. 7. Bardel. conf. 82. n. 8. Sola in decret. Sabaud. tit. de feud. p. 3. n. 4. Torniol. conf. 63. n. 11. Petr. Cened. quæst. 20. n. 20. Schultes. practicar. quæst. 22. n. 4. Schrad. de feud. p. 10. sect. 2. n. 163. Intrigl. de substitut. centur. 3. quæst. 66. n. 28. Petrar. de fideicommiss. quæst. 1. num. 50. Passet. conf. 98. n. 12. Morot. conf. 2. n. 13. Sesse decis. 182. n. 16. Anguiff. conf. 66. n. 3. & conf. 139. n. 2. Fanut. de momentan. possess. cap. 20. n. 17. Gallin. de verbor. significat. lib. 9. cap. 15. n. 4. Mexia in suo apparat. ad leg. de Toledo, Malv. conf. 52. n. 31. Azeved. in L. 1. tit. 19. lib. 8. recopilat. n. 104. Corset. in tractat. de verb. geminat. per totum.

Authoritatibus etiam Docto-
rum probatur; & in primis sit
Leit. in prax. fin. regund. cap. 13. n.
72. ibi: Adverte tamen, quòd licet

Nu 2. con-

contractus tam de jure civili, quàm canonico juramento firmentur, minime tamen confirmari solent, attempta Ordinatio lib. 4. tit. 73. in princ. quâ cavetur, ne fiant contractus cū juramento promissorio sub pœna nullitatis, & aliis ibidem, ut in privatis scholis Conimbricæ docuit dominus Antonius de Magalhaens Senator ecclesiasticus, &c.

Valasc. consult. 99. n. 10. ibi: Idcirco verius semper existimavi in hoc Regno, attempta præfata lege Regni, juramentum non posse adjici contractibus validis, nec aliis sine juramento invalidis & paulo infra ibi: Urgent etiam geminata verba legis Regni, &c. & consult. 16. n. 14. ibi: Ego verò respondi, nullam esse hujusmodi promissionem juramento firmatam, attento jure nostro regio lib. 4. Ordinatio tit. 3. (in antiqua, quæ est 73. in nova), quâ cavetur, ne in quibusvis conventionibus juramentum interponatur sub pœna nullitatis actus: Unde in hoc Regno non valebit talis promissio juramento vallata. Et vers. nec obstabit sub eodem n. 14. ibi: Nec obstabit quorundam opinio tenentium, præfata nostram legem regiam non procedere in contractibus invalidis, & qui sine juramento firmari non possunt, argument. Authent. &c. verior est enim contraria opinio; quia interpretatio Doctorum Hispanorū est manifeste contra mentem legis, quæ noluit contractus invalidos juramento firmari. Et consult. 154. n. 37. ibi: Sed sunt supervacaneæ quæstiones apud nos, quia lege regia vetamur, contractibus juramentum apponere.

Ægid. in L. ex hoc jure, ff. de just. & jur. p. 2. cap. 13. clausul. 9. n. 7. in fin. ibi: Ex qua decidendi ratione ad legem nostram infertur, apud nos etiam contractus illos (qui, cū perse non valeant, confirmari tamē juramento possunt) manere sub dispositione ordinatio dict. tit. 73. & clausul. 8. de juramento sub n. 10. vers. apud nos ibi: Apud nos verius puto, legis prohibitionem omnes comprehendere; quod & praxis nostra approbat in omnibus æquè recepta & d. num. 10. vers. hæc autem ibi: Hæc autem quæstio, & aliæ similes de juramento in contractibus adhibito, apud nos non sunt in usu, ut prædiximus, quia legem habemus, quæ prohibet, in contractibus apponi juramenta promissoria cum clausulâ irritatoria ipsorum contractuum, & pœna contrahentium, Ord. lib. 4. tit. 73. Unde cū eò ipso, quod contrahentes jurant servare contractum, contractus ipse irritus manet; frustra queritur, an per interpositum juramentum contractus aliàs nullus, robur suscipiat; lex enim illa generalis est ad contractus omnes, tam qui jure non valent, quàm qui valent; & ita apud nos in omnibus communiter praticatur, & ibi: Et bene quidem; quia verba legis generalia sunt in omnes, & ratio omnes æquè comprehendit tam, qui per se valent, quàm qui sine juramento non valent.

Pinel. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. p. 3. cap. 1. n. 11. ibi: Et apud Lusitanos Ord. lib. 4. tit. 73. constitutum est, ne interponatur, quod si fiat, nullius sit momenti & n. 10. ibi: Sed

be-

bene considerata non probat, nec admittit juramentum in contractibus reprobatis, tantumque refert, quod jure canonico possent validari & n. 12. vers. cōtra ibi imō videtur, quod leges, & consuetudines tunc magis tendunt ad vitandos eos contractus, qui jure improbantur, & vigore juramenti erant custodiendi. Gam. decis. 247. n. 1. vers. prohibet, & c. & alii plures.

I Ex quibus probatum remanet, voluntatem Legislatoris in Ord. lib. 4. tit. 73. esse disponere, contractus juramento firmatos nullos esse, non solum qui absque juramento validi de jure erant, sed etiam qui, licet sine juramento invalidi, validi juramento fiebant de jure civili, aut canonico, ut ultra citatos docet insignis Petr. Barbof. in L. 1. ff. solut. matrim. p. 1. n. 79. vers. verius est, Ordinationem locum etiam habere in contractibus invalidis, & c.

Et hoc supposito, licet prohibitum sit contra ordinationes judicare, consulere, aut advocare, Ord. lib. 1. tit. 5. §. 6. & tit. 48. §. 7. & dubitare, an Ordinationes regię validę, & observandę sint, instar sacrilegii sit, Arouc. in L. 21. ff. de legib. n. 5. ibi: Quia instar sacrilegii est de potestate legis, aut Principis dubitare, & nemo ei dicere potest, cur ita faciat ex L. disputare 3. Cod. de crimin. sacrileg. Cravet. conf. 241. n. 31. Cephal. conf. 87. n. 3. lib. 1. Dec. conf. 588. n. 2. Menoch. conf. 1. n. 379. Jason. in L. 1. ff. de constitut. Princip. Cevall. commun. contr. commun. quest. 906. n. 1. Ramon. conf. 24. n. 18. Larrea decis. 8. n. 1.

Et ideo Cabed. p. 2. decis. 22. n.

7. dicit, quod ubi lex regia est, cessat jus Canonicum, & Civile, & imo si lex regia contra ipsa sit, hæc, & non illa observari debent.

Aliàs enim esset falcem in alienam messem mittere, quod non licet, ait Cardinal. Tusch. practicar. conclus. liter. F. conclus. 35. Velasc. de privileg. pauper. & miserabil. personar. p. 1. quest. 5. n. 8. ex Deuter. cap. 23. n. fin.

Attamen ad magis hujus sectionis explanationem, & veritatem indagandam, subsectionem sequentem ponere teneor, & cum de voluntate legis regię lib. 4. tit. 73. hucusque disputavi, de validitate ejus disputare licet, ut in futurum nemo de illa dubitare audeat.

SUBSECTIO UNICA.

Utrum valida sit lex regia irritans contractus quoscumque juramento promissorio celebratos, & firmatos; & an potius sit legi regię irritanti obtemperare, quam legibus Pontificiis jubentibus alienationes dotalium bonorum juramento firmatas observare?

SUMMARIA.

- 1** Resolutio.
- 2** Contraria refertur opinio.
- 3** Probatur resolutio.
- 4** Leges Pontificiæ non receptæ non ligant.
- 5** Nulla est alienatio bonorum do-

dotium etiam juramento
firmata.

QUÆSTIO.

COntrovertitur: Utrum valida sit lex regia lib. 4. tit. 73. irritans contractus, cujuscumque naturæ sint, juramento firmatos; & per consequens an potius obtemperandum sit legibus Pontificiis in dicto cap. cum contingat de jurejurand. cap. licet mulieres de jurejurand. in 6. quàm dictæ legi regię? Resolutive dico, validam esse legem regiam, & illam in hoc Regno observandam potius quam relatas leges Pontificias, & dictam legem regiam ita generaliter procedere; cujus legis regię author fuit rex Dionisius primus, ut ait Peg. tom. 6. ad Ord. lib. 1. tit. 78. §. 13. glos. 15. n. 1.

Resolutionem nostram probant Vel. dissertat. 10. n. 57. in med. ibi: Ego eas leges, prout latæ sunt, simpliciter absque ullo diffugio, justissimas, ac validas existimo.

Ægid. in L. ex hoc jure, ff. de justit. & jur. p. 2. cap. 13. clausul. 8. n. 11. vers. sustinenda, &c. ibi: sustinenda tamen lex est, tamquam justa, & ob publicam utilitatem lata & ibi: Unde etsi tales contractus jurati sint, propter favorem publicum irritari potuerunt, neque id condēnandum videtur. & vers. & ista in fin. ibi: Juste lex potuit prohibere, ne contractibus juramenta adjiciantur, eadem de causa irritare juste potuit subditorum contractus, lege resistente, celebratos; nec in eo jura-

menti vis libefactatur, quam non habet ad validandos ejusmodi contractus, lege prohibente ex justa causa.

Arias de Mesa variar. resolut. lib. 3. cap. 24. n. 5. vers. unde à quorundam calumniis vindicari potest. Hispana. 11. tit. 5. lib. 4. & apud Lusitanos Ord. lib. 4. tit. 73. quibus legibus prohibetur laicis in contractibus rerum suarum religionem jurisjurandi adhibere, &c.

Pinel. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. p. 3. cap. 1. n. 11. in fin. vers. Temerarium autem esset in Regno objicere nullitatem in constitutiones regias, cum à Catholicis Principibus promulgatæ sint; prohibitumque, ne de earum validitate dubitetur. Facit lex sacrilegii Cod. de divers. rescript. &c.

Lacroix oper. moral. lib. 3. tom. 1. p. 2. de contractib. num. 742. vers. Lugo tamen n. 238. recte docet potestatem secularem id posse indirectè; sicuti enim privatus, cui jurasti, potest te liberare juramento, nolendo à te impleri, ita poterit superior habens potestatem in voluntatem talis privati, nomine hujus remittere tibi eam obligationem, &c.

Valasc. consult. 99. n. 3. vers. unde magis puto, defendendam prædictam legem regiam, &c. Barbosa. cum multis ad ipsam Ordinat. lib. 4. tit. 73. n. 1. vers. Nota, quod Imperator, Rex, vel Princeps potest ex aliqua justa causa prohibere, ne jusjurandum, &c.

Peg. tom. 6. ad Ord. lib. 1. tit. 78. §. 13. glos. 15. pag. 230. col. 1. n. 2, Sard. tom. 2. consil. 299. Hermosill.

ad.

ad Gregor. L. op. in l. 6. tit. 5. par-
tit. 5. Jos. 11. n. 105. & 107. Garc.
in tract. d. ultim. fin. illation. 20. n.
270. Arias in L. 65. Taur. à n. 4.
& seq. Menez. in L. 2. Cod. de res-
cindend. vendit. n. 35. Anton. Gom.
tom. 2. var. cap. 14. n. 22. Segur. in
L. 1. §. fin. verb. uxori, ff. de acqui-
rend. possess. n. 133. Azeved. in L.
11. tit. 1. lib. 4. recop. à n. 1. Gam. in
decis. 247. num. 2. Acost. in L. si ex
cautione Cod. de non numerat. pe-
cun. fallent. 10. n. 4. Barbof. in L.
1. ff. solut. matrim. p. 1. n. 78. Fon-
tanel. de pact. nuptial. claus. 2. glos.
3. n. 13. vers. hic nobis, Cancer. var.
p. 1. cap. 8. n. 40. & p. 2. cap. 1. n. 5.
Pereir. de man. reg. p. 1. cap. 19. n.
4. vers. dubitarii itaque non potest,
posse Principem sæcularem, quando
sue gubernationis politicæ finis id
exposcat, prohibere, &c. Bobadill.
in sua politic. lib. 1. cap. 19. Sanch. in
præcept. Decalog. 2. lib. 3. cap. 22. n.
10. & 11. vers. sed queritur &c.
Sanch. iterum de matrim. lib. 3.
disput. 4. n. 6. Bald. in L. non dubi-
um Cod. de legib. notabil. 6. n. 4. Ma-
tienç. in L. 2. tit. 2. lib. 5. glos. 3. n.
6. Gut. in Auth. Sacramenta Cod. si
advers. Vendit. n. 155. Suar. de Re-
sision. tom. 2. tract. de jurament. lib.
2. cap. 38. n. 15. Tusch. pract. concl.
liter. 1. conclus. 497. & liter. S. verb.
statutum conclus. 580. Ceuill. com-
mun. contr. commun. lib. 1. quæst.
188. Ludovic. Molin. de just. & jur.
disput. 149. vers. ex his colligo tract.
2. tom. 1. col. 846. & disput. 271.
vers. addidimus, Palat. rubr. in re-
l. cap. per vestras de donat. inter
vir. & uxor. §. ultim. à n. 1. Covar-

ruv. in cap. quanvis pactum de pact.
p. 1. §. 3. n. 25. & 26. Avendan. de
exequend. mandat. p. 2. cap. 27. n.
14. Didac. Perez. in L. 6. tit. 1. lib.
3. Ordinament. glos. 6. à princip.
Fachin. controvers. jur. lib. 3. cap. 13.
per totum.

Contrarium, nempe esse nul-
las dictas leges irritantes contra-
ctus juramento firmatos, nec illas
promulgandi jurisdictionem Prin-
cipem sæcularem non habere.

Docent Cald. Pereir. in L. si
curatorem habens Cod. de in integr.
restitut. verb. minoribus n. 4. §. nec-
quicquam vers. quod efficere lex sæ-
cularis non potest ex defectu jurisdi-
ctionis, &c. & tenent etiam Bartol.
in L. omnes populi, ff. de just. & jur.
n. 25. vers. item si statutum dixerit,
&c. & sequent. Cardinal. de Luc. de
dote discurs. 143. à num. 51. & se-
quentib. & discurs. 85. n. 10. Marth.
de jurisdiction. ecclesiastic. p. 4. cas.
72. n. 13. Marefcot. lib. 1. variar.
cap. 62. à n. 10. Seraph. de privi-
leg. jurament. privileg. 66. & ibi:
Benechend. privileg. 76. num. 18.
Afflict. lib. 3. constitut. Neapolit. ru-
br. 5. n. 38. Paris. cons. 97. n. 3. lib.
1. Oliv. de for. eccles. p. 1. quæst. 30. n.
18. Jason. in Authent. sacramenta
puberum Cod. si advers. vendit. n.
82. in fin. & in L. ultim. ff. qui sa-
tisdar. cogant. n. 26. Abb. in cap.
cum contingat de jurejur. num. 12.
Joan. Imol. in L. si quis inquilinos
115. §. si quis scripserit n. 4. ff. de
legat. 1. & in relato cap. cum con-
tingat de jurejurand. n. 38. Felin. in
cap. ecclesiæ Sanctæ Mariæ 10. num.
66. de constitut. & in cap. præterea
de.

de sponsalib. n. 32. Alciat. in dict. cap. cum contingat de jurejur. num. 141. Cassan. in consuetud. Ducat. Burgund. lib. 4. §. 7. verb. suppose. num. 38. vers. item etiam, Ferrat. caut. 16.

- 3 Ego verò veriore opinionem primam esse putò, tanquam rationibus à Doctoribus relatis traditis probatam; & deinde quia nihil proprius est Regi, quàm jurisdictio, & ejus defensio viribus omnibus est permessa, *per text. in L. 1. ff. de constitut. Princip. §. sed & quod Principi Institut. de jur. natural. glos. in Clem. Pastoralis verb. distractum de rejudicat, Marth. de jurisdict. p. 1. cap. 8. num. 4. Grammat. decis. 46.*

Atqui ex juramento in contractibus appposito, aufertur Principi jurisdictio, & sortitur jurisdictionis ecclesiasticæ forum *per text. in cap. final. de for. competent. in 6.* ergo licitum est Principi sæculari ad servandam suam jurisdictionem contractus juramento firmatos irritare, tanquam subditis suis jubendo, ut eorum observantiam non petant, neque eos faciant, neque acceptent; maximè cum neque minima jurisdictio à Principe contra ejus voluntatē auferri potest, *text. in cap. 1. vers. judices verò de pace tenend. Paris. cons. 1. num. 12. lib. 2. Avendan. de exequend. mandat. lib. 1. cap. 1.*

- 4 Neque obstant dictæ leges Pontificiæ contractus juratos observari jubentes, quia receptæ non fuerunt in hoc Regno; leges autem Pontificiæ non ligant, ubi receptæ

non sunt, Aug. Barbof. lib. 2. vot. 53. n. 17. & lib. 3. in vot. 116. n. 80. quest. 1. Reginald. in prax. for. penitent. tom. 1. lib. 13. cap. 16. n. 160. Villalob. in sum. p. 1. tract. 2. dub. 16. n. 2. & 6. Gabriel Pereira de. cis. 95. n. 9. Covarruv. lib. 2. var. cap. 16. à n. 6. Castr. de leg. penal. in cap. 1. & 6. Gutierr. lib. 1. canon. car. cap. 8. n. 3. Soar. de legib. lib. 1. cap. 11. n. 7. & lib. 3. cap. 19. in princip. Roland. cons. 99. n. 7. Bart. in L. si quis priorem, ff. ad Trebell. Portug. de donat. reg. lib. 2. cap. 10. n. 87. Salg. de protect. reg. p. 1. cap. 1. prælud. 5. n. 322. & de retent. Aug. Barb. in cap. 1. de treugua, & pace n. 9. Card. Tusc. practicar. liter. L. in conclus. 257. n. 1. Valasc. consult. 138. n. 11. Solorzan. tom. 2. lib. 2. cap. 2. n. 27. Larrea allegat. 69. n. 18. Soto de just. & jur. in quest. 7. art. 1. Themud. p. 2. decis. 235. n. 8. & p. 3. decis. 266. n. 20. Arouc. in L. 32. ff. de legib. n. 4. Alex. lib. 2. cons. 18. n. 5. & lib. 1. cons. 6. n. 2. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. n. 1. & cons. 459. num. 32. Surd. cons. 48. n. 11. & cons. 68. n. 9. Grat. forens. cap. 965. & cap. 202. n. 17. & 18. Altograd. cons. 18. n. 28. 29. & 30. Cyriac. controuv. 512. n. 38. Vella dissertat. 16. n. 20. Felin. in cap. 1. de treug. & pace, Garcia de benefic. p. 7. cap. 1. n. 137. Dec. cons. 469. n. 8. Cephal. cons. 136. num. 18. & cons. 135. n. 16. Rip. respons. lib. 1. cap. 5. n. 3. Giurb. de success. feud. p. 2. §. 2. glos. 2. n. 1. in fin. Cresp. de Valdaur. observat. 103. n. 14.

Et hoc quia de jure præsumptio est, benignitatem legislatoris vel-

valle, non suprema sua, & absoluta potestate leges condere, sed tantum, quæ populus, & subditi acceptarunt, ut ait *Soar. de legib. lib. 1. cap. 11. n. 7.*

Et leges illæ Pontificiæ juratos contractus approbantes non solum receptæ quod non fuerunt, constat ex eo quod promulgata in contrarium fuit relata lex regia *lib. 4. tit. 73.* juratos contractus irritans, quæ promulgata fuit tempore Regis Dionisii Primi, ut refert *Duarte Nunes de Leão.*

Sed imò dico approbatam à Pontifice dictam legem regiam Pontificiis relatis adversam, ac per consequens tanquam limitatas in nostro Regno dictas leges Pontificiæ, & tanquam à Pontifice dispositum, quod in nostro Regno non observentur contractus jurati, sed observetur lex Regia illos inter laicos irritans; & ita esse probō, quia ipse Rex Dionisius Primus cum Summo Pontifice Nicolao Quarto tunc temporis regnante in Apostolica Sede in primo istius Pontificatus anno fecit Concordatas circa omnia, in quibus inter Pontificem, Clerum, & Regem dubium jurisdictionis versabatur; ut refertur *Ægid. in L. 1. Cod. de sacrosanct. Eccles. p. 5. §. 2. n. 12. Aug. Barbos. in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ de constitut. n. 31.* & firmatæ fuerunt Concordatæ inter dictos Regem Dionisium, & Pontificem die septimo Martii anno 1289. ut visitur ex Bulla, quam inscripsit *Gabr. Pereir. ad fin. primæ partis de man. reg. n. 301. & 302.*

Tom. I.

Et in specie in dubium venit dicta lex Regia *lib. 4. tit. 73.* & inter Pontificem, & Regem contractum fuit, observandam esse inter laicos, non vero inter Ecclesiasticos, ut visitur ex *articul. 44.* qui invenitur in Concordatis, quæ postea factæ fuerunt inter Papam, & Regem nostrum Joannem Primum, ut refert *Pereir. de man. Reg. p. 1. cap. 19. in princip.* & iterum transcripsit in suo Ordine positum sub Concord. Reg. Joan. Prim. in dict. p. 1. n. 217. ut ibi videre est; & potius cum sufficebat dicere, quod dicit *Barb. ad Ord. lib. 2. tit. 1. n. 3. ibi:* Nota, bujusmodi statuta supra hominum memoriam semper fuisse observata, sciente, & patiente Summo Pontifice, unde debent valida cense-ri, ac si constaret, speciali privilegio fuisse confirmata.

Concludendum ex his omnibus, quod cum lex irritet omnes, & quoscumque contractus juratos, potius irritat dotalium bonorum alienationem, cum reipublicæ interest, dotes conservari mulieribus, per text. in *L. 2. Cod. de jur. dot. facit Ordinatio lib. 4. tit. 61. §. 2. in fin. ibi:* Para que essa mulher assim casada não pudesse em algum tempo ser achada sem dote, & facit ratio textus in *L. unic. §. & cum lex vers. hoc tantummodo Cod. de Rei uxor. act. ibi:* Ne fragilitate naturæ suæ in repentinam deducantur inopiam. & princip. institut. quib. alienar. licet, vel non ibi: Ne sexus muliebris fragilitas in perniciem substantiæ earum convertatur. & facit text. in *L. 1. ff. solut. mat.*

Oa.

CON.

CONTROVERSIA VI.

Utrum uxor pro sibi tacita, seu expressa competente in bonis mariti hypotheca pro dote in pecunia constituto, vel in rebus simpliciter æstimatis, possit retinere meriti æquivalentia bona, & creditoribus se opponere, si maritus vergit ad inopiam etsi non culpa sua?

SUMMARI A.

1. **R**esolutio datur affirmativa.
2. Contraria refertur opinio.
3. Potius jus commune, quam leges Castellæ sequi debemus.
4. Dos uxori restituta iterum marito etsi postea diviti restitui non debet.
5. Illico suspenditur executio, opponente uxore.

Controvertitur: Utrum uxor sibi competente hypotheca in bonis mariti pro dote in pecunia constituto, possit, constante matrimonio, bona retinere, & se creditoribus opponere propter vergentiam ad inopiam sine culpa mariti? Resolutive respondeo affirmative, & sufficere, quod maritus ad inopiam vergat, vel sit, vel non sit culpâ suâ.

Resolutionem meam probo ex textu in L. 29. Cod. de jur. dot. ibi: Ubi, adhuc constituto matrimonio, maritus ad inopiam sit deductus, &

mulier velit sibi perspicere, resque sibi suppositas pro dote, & ante nuptias donatione, rebusque extra dotem constitutis, tenere; non tantum mariti res ei tenenti, & super his ad iudicium vocatæ, exceptionis præsidium ad expellendum ad hypothecam secundum creditorem præstamus; sed etiam si ipsa contra detentatores rerum ad maritum suum pertinentium super iisdem hypothecis aliquam actionem secundum legum distinctionem moveat, non obesse ei matrimonium adhuc constitutum, sancimus: sed ita eam posse easdem res vendicare, vel à creditoribus posterioribus, vel ab aliis, qui non potiora jura legibus habere noscuntur, ut potuisset, si matrimonium eo modo dissolutum esset, quo dotis, & ante nuptias donationis exactio ei competere poterit.

Concordat textus in L. 30. vers. omnis autem Cod. eodem tit. de jur. dot. lib. 5. ibi: Cum, constante etiam matrimonio, posse mulieres contra maritorum parum idoneorum bona hypothecas suas exercere, jam nostrâ lege humanitatis intuitu, definitum est.

Concordat etiam textus in L. 24. ff. solut. matrim. ibi: Si constante matrimonio, propter inopiam mariti mulier agere velit, unde exactionem dotis anitium accipere, ponamus; & constat, exinde dotis exactionem competere, ex quo evidentissime apparuerit, mariti facultates ad dotis exactionem non sufficere.

Docent communi sensu septuaginta, & quinque Doctores infirmos citandi.

- 1 Conciol. allegat. 77. per tot.
- 2 Cancer. in. tract. 2. de divisionib. lib. 6. cap. 8. n. 88.
- 3 Boss. de dote cap. 19. n. 2.
- 4 Portug. de donat. Reg. p. 3. cap. 29. n. 2.
- 5 Peg. tom. 3. forens. cap. 36. n. 140.
- 6 Hering. de fideiussor. cap. 1. n. 12. & cap. 6. n. 184.
- 7 Montan. de tutel. cap. 36. in regul. 1. n. 9.
- 8 Fontanel. de pact. nuptiar. tom. 2. claus. 7. glos. 2. p. 3. a n. 15. & p. 4. glos. eadem.
- 9 Phœb. p. 2. decis. 151. per tot.
- 10 Roderig. de concurs. creditor. p. 1. artic. 1. sub num. 29. vers. item si
- 11 Ricc. Collectan. 142.
- 12 Camil. de Medic. conf. 133.
- 13 Gratian. forens. tom. 3. cap. 489. & cap. 44. numer. 21. & cap. 760. n. 1. & cap. 872. n. 19. & decis. 194.
- 14 Viv. decis. 538. n. 8.
- 15 Medic. de cas. fortuit. p. 2. quæst. 1. n. 54.
- 16 Caudc. de sequestr. p. 2. n. 1.
- 17 Grat. regul. 310. n. 7.
- 18 Additionat. novissime ad Phœb. dict. decis. 151. p. 2. per tot. addition.
- 19 Cardinal. Tusch. practic. concl. liter. D. conclus. 761. & 762. tit. 2.
- 20 Donad. de renuntiat. cap. 21.
- 21 Cyriac. controvers. 277.
- 22 Galliot. controuv. 65. lib. 1.
- 23 Olea de cession. jur. & action. tit. 3. quæst. 7. n. 9.
- 24 Scop. ad Gratian. observat. 194. Tom. 1.
- 25 Capic. Latr. decis. 42.
- 26 Altimar. de nullitat. contract. in rubric. 1. p. 3. quæst. 35. n. 1073.
- 27 Hunn. in Encyclopod. jur. univers. p. 3. tit. 24. cap. final. n. 2.
- 28 Gail. de pace public. lib. 2. cap. 16. n. 12.
- 29 Sichar. in L. ubi adhuc 29. Cod. de jur. dot. n. 8.
- 30 Cancer. tom. 1. variar. cap. 9. num. 37.
- 31 Mar. Mut. decis. 23. n. 16.
- 32 Cardinal. de Luc. de dote discurs. 117. n. 2.
- 33 Giurb. decis. 16. n. 1.
- 34 Anton. Gom. in L. 53. Taur. n. 33. ad med.
- 35 Petr. Barbof. in L. si constante ff. solut. matrimon. a n. 64. usque ad n. 72.
- 36 Ancharr. conf. 119. & 307.
- 37 Paul. de Castr. conf. 230. lib. 1.
- 38 Signorol. consil. 135. per tot.
- 39 Socin. junior. conf. 12. lib. 2.
- 40 Philip. Corn. consil. 285. lib. 4. & consil. 112. n. 6. lib. 1.
- 41 Marc. Anton. Nata conf. 81. lib. 1.
- 42 Roman. consil. 392.
- 43 Nicol. Boer. decis. 61. n. 14.
- 44 Jacob. de Put. decis. 265. n. 1. & sequent. p. 3.
- 45 Matth. de Afflict. decis. 199. n. 1. & sequent. & decis. 332.
- 46 Avend. resp. 8. in princip.
- 47 Roger. in tractat. de dote. §. 14
- 48 Palat. Rub. in repetit. cap. per vestras de donat. inter vir. & uxor. princip. §. 4.
- 49 Escob. de ratiocin. lib. 2. comput. 18. n. 10. & 11.

- 50 Campeg. *de dote. p. 3. quest. 19. per tot.*
- 51 Joan. Baptist. de S. Blaz. in *tract. de privileg. tot. priv. 285.*
- 52 Magon. Florentin. *decis. 125.*
- 53 Petr. Gregor. *syntagm. jur. lib. 9. cap. 23. n. 19. fol. mib. 110.*
- 54 Andr. Gail. *lib. 2. observat. 83. n. 12. & 13.*
- 55 Benintend. *decis. 68.*
- 56 Anton. Faber. in *suo Codic. Fabr. tit. de jur. dot. definition. 2.*
- 57 Octavian. Cacher. *decis. Pedem. 62. n. 12.*
- 58 Michael. Crass. *lib. 1. commun. opinion. cap. 6.*
- 59 Franch. *decis. 413. lib. 3.*
- 60 Laur. Circh. *commun. opinion. centur. 3. conclus. 55.*
- 61 Mastrill. *decis. 132.*
- 62 Scip. Gentil. *de donat inter vir. & uxor. lib. 4. cap. 22.*
- 63 Vincent. de Annan. *singular. 597.*
- 64 Avil. in *cap. Prator. 18. glos. qual convenga n. 7.*
- 65 Joseph. Mascard. *de probat. conclus. mib. 575.*
- 66 Turcan. *commun. opinion. in verb. marito ad inopiam.*
- 67 Flamin. Chartat. *decis. 8. 43. 47. & 56.*
- 68 Francisc. Bursat. *consil. 56. n. 1. & 2. lib. 1.*
- 69 Malvas. *consil. 13. ex n. 7.*
- 70 Surd. *consil. 114. n. 17. lib. 1. & cons. 326. n. 22. lib. 3. & decis. 156. n. 10.*
- 71 Urfill. de Afflict. *decis. 320.*
- 72 Græv. in *addit. ad Gail. lib. 2. observat. 83. 84. & 85.*
- 73 Cornazan. *decis. Lucens. 115. & 148.*
- 74 Ludovic. Mess. *ad leg. Toleti fundament. 9. p. 2. n. 94. pag. mib. 92.*
- 75 Anton. Constant. *de dat. cap. 6.*

Contrarium, nempe, non sufficere solum inopiam, seu ad inopiam vergentiam mariti, sed opus esse, quod sua culpa ad inopiam vergeret, bona dissipando, maleque substantia sua utendo, docent Cyn. Joan. Fab. Card. & alii relati per Joan. Baptist. Lup. in *cap. per vestras de donat. inter vir. & uxore. §. 3. per tot. & §. 24. Cevall. commun. contra commun. quest. 3. n. 6. Author. Cur. Philipic. §. 13. n. 8. tit. de judic. executiv. fol. mib. 247.*

Ego vero veriore, & sequendam in nostro Regno primam puto opinionem; & Doctoribus supra relatis addo post hæc scripta visum *Castill. lib. 4. Quotid. jur. contr. cap. 62. n. 15.* ubi citatis, ultra triginta Doctoribus antiquis, refert legem Hispanicam, quæ requirit dissipationem bonorum, seu culpam mariti, ad hoc ut uxori competat dotis retentio, constante matrimonio, petita, quæ lex Hispanica est lex *29. tit. 11. partit. 4. quæ sic se habet: Barata, y destruidor, siendo el marido de lo que huviere, de manera que entendiesse la muger, que venia el marido a pobreza por su culpa, assi como si fuesse jugador, huviesse en si otras malas costumbres, porque destruyesse lo suyo locamente, si timiere la muger, que se desgastará, o le malmeterá su dote.*

pue-

puede demandar por justicia, que le entregue della, o que le de recaudo, que la no enagene, o que la meta en mano de alguno, que la guarde, y que gane con ella derechamente, o de las ganancias guisadas, y honestas, que les de dellas, donde vivan, y esto puede bazer desta manera, maguer dura el matrimonio, & ibi: Mas si el marido fuesse de buena provision en alinar, y endereçar lo que buviesse, y non malmetiesse lo suyo locamente, segun que es sobredicho; mas que viniesse a pobreza por alguna occasion, non podra la muger demandar la dote mientras que durasse el matrimonio. Et hæc est lex quæ Hispanos Doctores, ut sunt supra numer. 2. citati, obligat, ut resolvant, opus esse culpæ mariti.

De jure verò communi sufficit, quod maritus ad inopiam vergat, & hoc contentum est jus commune ad concedendam uxori actionem, ut vidimus in legibus n. 1. transscriptis, & differentiam inter utrumque jus advertit, Joan. Olan. in concord. jur. commun. & regii liter. D. n. 76. & 77. fol. mib. 93. ibi: Dos potest repeti à viro, durante matrimonio, si efficiatur pauperior, jure communi: Jure regio non potest repeti, nisi culpa mariti fiat pauperior, ex L. 29. tit. 11. partit. 4.

Quum jus commune unum disponat, jus Hispanicum aliud, & contrarium, nunc quæstio est, quæ ad omnes inservit casus, an in nostro Lusitaniæ Regno potius sequi debemus jus commune, an jus Hispanicum, si hæc jura disponant contraria? Ad quam quæstionem reso-

lutive respondeo, in defectu ordinationis, seu legis regię, potius jus commune observandum esse, quæ jus Hispanicum, aliudvè quodcumque; ait Peg. tom. 1. ad Ord. lib. 1. tit. 1. in princip. glos. 1. n. 15. pag. mib. 149. col. 1. in princ. Pheb. p. 2. decis. 102 n. 49. Joan. Pint. Ribeir. relation. 3. n. 62. Auruc. in L. 9. ff. de justit. & jur. n. 4. prop. fin.

Licet contrarium, nempe, deficiente lege regia, potius recurri debere ad Hispaniæ leges, tanquā regni vicinioris, quàm ad leges Imperiales, teneant Barbos. ad Ord. lib. 3. tit. 64. in princ. n. 16. in fin. vers. sed conciliari possunt, ut citando deficit lex Regni hujus, possit ad leges Castellæ recurri, relictis Imperialibus, &c. & in procem. ad lib. 4. vers. in casu dubio, &c. Cabed. p. 1. decis. 211. n. 8. ex Boer. decis. 263. n. 9. Jason. in L. de quibus, ff. de legib. n. 6.

Prima enim istarum opinio approbata magis, & consentanea est ordinationi regię lib. 3. tit. 64. quæ jubet in defectu legis regię observari Imperiales leges, & ad jus commune recurri, & non ad leges regni vicini, nec ad leges Castellæ.

Ideoquæ in nostro controversiæ casu, cum debeamus jus commune potius, quàm leges Castellæ, seu jus Hispanicum sequi; & cum jus commune ad hoc, ut actionē uxori concedat, constante matrimonio, solum requirat, quod maritus ad inopiam vergat, & non requirat, quod culpa mariti id contingat, eam resolutionem, & id sufficere, asserendum in nostro regno est.

Imo & legem illam Hispanicam aliqui eam solum procedere intelligunt, cum uxor contra maritum agit, non verò cum creditoribus se opponit, ut ait Bernard. Episcop. Calagur. in antiqua addition. ad Lup. in cap. per vestras de donat. inter vir, & uxor, §. 24. ibi: Adde, quòd ista lex regni hoc disponens, ut à doctissimis viris audiui, practicatur, quoties uxor petere vult dotem à viro, nullis apparentibus creditoribus; eis tamen instantibus, tunc uxor, constante matrimonio, etiam viro existente inope ob casu, & non suis malis moribus, præfertur eis, & potest se opponere, & etiam ita eam legem intelligunt. D. Joan. Baroan. in novissim. addition. ad dict. Lup. in ipso cap per vestras de donat. inter vir, & uxor, §. 24. litter. A. fol. mib. 386. Perez ad Segur. de bon. lucrat. constant. matrimon. n. 9.

- 4 In materia unum notabile est, nempe, dotis in casu vergentiæ mariti ad inopiam si semel tradita, & restituta fuit uxori, marito restitui non debet, etiam si postea in pinguiorem fortunam, & divitias perveniat, ex ea ratione, quia dos ex justa causa uxori restituta fuit: Ita Accurs. in L. ubi adhuc. 29. Cod. de jur. dot. verb. abutatur, Petr. Barbosa. in L. si constante 25. in princip. ff. solut. matrimon. n. 32. & sequent. Salgad. in labyrinth. creditor. p. 3. cap. 4. n. 29. Aug. Borbos. in relata leg. 29. Cod. de jur. tot. n. 24. & novissime Bagna tom. I. resolut. p. I. cap. II. n. 233. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 7. n. 13. versic. sed verius

est, &c. Olea de cession. jur. & action. tit. 3. quest. 7. n. 9. Girond. de privileg. & exemption. explicat. quest. 270. n. 1550. Cyriac. controuv. tom. 2. controvers. 277. n. 13. Anton. Gom. in L. 50. Taur. n. 25. Surd. tom. 3. consil. 435. n. 6.

Et illicò quòd mulier executioni se opposuit in tali casu; executio ipsa suspenditur, Negusant. de pignorib. p. 5. in membr. I. n. 29. ibi: Sicut viro vergente ad inopiã, permissum est uxori agere ad consignationem suæ dotis, ita etiam permissum est eidem per viam exceptionis comparere in iudicio moto per creditores mariti cõtra alius bona, excipiendo de dote sua anteriori, & impedit executionem &c. Strach. de decoctorib. p. 5. n. 12. Rodrigues de execution. cap. 8. n. 10. Bald. Novel. de dote. p. 7. privileg. 18. n. 2. in fin. vers. si autem mulier vellet, &c. & privileg. 24. n. 2. Coler. de process. executiv. p. 2. cap. 3. ex n. 264. Petr. Barbosa. in L. 25. ff. solut. matrimon. n. 61. Afflict. decis. 199. & ibi: Ursill. Carlev. de judic. lib. I. tit. 3. disput. 12. n. 6. Giurb. decis. 16. & decis. 61. n. 15. Thesaur. quest. forens. lib. 2. quest. 65. n. 6. Gail. observat. practicar. lib. 2. observ. 92. Thesaur. decis. 207. Joan. Vicent. de Anna singular. 598. Fabius de Anna consil. 63. & cons. 69.

Ad hujus controversiæ explanationem debet inquiri, cui incumbat inopiam, seu vergentiam ad illam probare, & quomodo id probatum dicatur; ideo sectiones duas discutiam sequentes.

S E C T I O I.

Cui incumbat probatio vergentiae ad inopiam, & an sufficiat mariti confessio?

S U M M A R I A.

1 **R**esolutio.

2 **C**ontraria refertur opinio.

3 In exactione dotis maritus non praesumitur negligens.

4 Ad inopiam vergens non est omnino pauper.

1 **C**ontrovertitur: An mariti confessio sufficiat, vel cui incumbat probatio vergentiae ad inopiam? Resolutivè respondeo, mariti confessionem non sufficere, & mulieri incumbere probare vergentiam mariti ad inopiam.

Ita *Giurb. decis. 24. n. 4. vers. adeo ut nec vergentis viri ad inopiam assertio in creditorum, & tertii praedictum sufficiat, &c.*

Altignar. de nullitat. contract. tom. 5. rubric. 1. p. 3. quest. 35. n. 1080. vers. nec sufficit confessio mariti etiam coram iudice, sed debet probari, &c.

Additionat. novissime ad Phab. p. 2. ad decis. 152. vers. debet etiam probare mariti ad inopiam vergentiam, &c.

Surd. decis. 256. n. 20 & de aliment. tit. ultim. quest. 42. num. 26. vers. ubi ait, quod maritus confitendo se vergere ad inopiam, ut uxor possit dotis restitutionem petere, non

praedictat creditoribus, &c.

Gratian. forens. cap. 194. n. 26. Conciol. allegat. 77. d. n. 16. Cyarlin. forens. controvers. 94. n. 2. Ripol. variar. cap. 10. d. n. 356. & sequent. Rot. p. 14. recent. decis. 474. Mart. Medic. decis. sen. 82. n. 3. & 4. Hunn. in Encyclopod. jur. univers. p. 3. tit. 24. cap. final. n. 9. Salicet. in L. ubi adhuc Cod. de jur. dot. Alberic. in L. si constate, ff. solut. matrimôn. n. 4. Palat. Rub. in cap. per vestras de donat. inter vir. & uxor. §. 18. n. 32. Cyn. in dict. L. ubi adhuc Cod. de jur. dot. in quest. 12. Nata conf. 483. n. 10. Cephal. consil. 101. n. 8. Crot. consil. 107. n. 3. vol. 1. Cost. de fact. scient. aut ignorant. in certum. 2. disput. 80. n. 6.

Contrarium, nempe sufficere 2 mariti confessionem, ideoque non teneri uxorem probare mariti vergentiam ad inopiam, docent *Barthol. in L. si constante, ff. solut. matrimôn. & in L. 29. Cod. de jur. dot. Fontanel. de pact. nuptialib. clausul. 7. glos. 2. p. 3. n. 40.*

Et quod sufficiat fama, & vulgi opinio, quin maiorem probationem faciat uxor, docet *Petr. Barbof. in illa. L. si constante, ff. solut. matrimôn. n. 64.*

Ego vero veriore communi 3 nem, & primam resolutionem esse puto; quia sequeretur ex contraria absurdum, nempe, in manu mariti esse defraudare creditores, eorumque conditionem pelorem efficere per proprium os contra regulas vulgares, quod confessio unius tertio non nocet, nec

valet confessio inter alios prolata.

Neque obstat, quod alibi nosmet probavimus, sufficere confessionem mariti factam de dote recepta; respondeo enim, in ipso casu diversos dari terminos; datur quippe promissio dotis, & legis lapsum tempus exceptionis non numeratæ pecuniæ post emissam confessionem; & datur præsumptio coadjuvans, de quâ *Sousf. de Maced. decis. 34. n. 7. ibi: Illæ pecuniæ pertinebant ad dotem uxoris, in cujus exactione maritus propter onera matrimonii non præsumitur negligens, Surd. decis. 105. n. 2. & 3. Cravet. conf. 77. n. 10. & sequent.*

- 4 In nostro autem hujus sectionis casu tales non dantur circumstantiæ: ergo paritas non datur; secunda pars resolutionis probatur; quia paupertas ab allegante probari debet: ergo eodem modo versio ad inopiam; licet minus sit, cum vergens ad inopiam adhuc non sit omnino pauper, ut ait *Pacian. de probationib. lib. I. cap. 54. n. 80 ibi: An verò sit differentia inter pauperem, & eum, qui vergit ad inopiam? Respondeo, quod sic: nam qui vergit ad inopiam, non adhuc est omnino pauper, sed incipit depauperari, ut ait Butrig. in dist. L. actor. in fin. Cod. de probat. &c.*

Quod autem an sit qualitas intentionis æquiparatur paupertatis ac vergentiæ ad inopiam allegatio, ideoque paritas procedit; quod vero paupertas ab allegante

te probari debeat, latiore calamo ostendam subsectionione sequenti.

SUBSECTIO UNICA.

Utrum paupertas ab allegante probari debet, an allegatio sufficiat, & adversarius divitias debeat probare?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolutio.
- 2 **R** Contrarium refertur.
- 3 Quilibet probare tenetur suæ intentionis fundamentum.
- 4 Pauper quis præsumitur.
- 5 Probatio incumbit illi, contra quem juris præsumptio stat.
- 6 Paupertatis probatio est mera negativa.
- 7 Negativa quælibet est improbabilis.
- 8 Negativa dicitur probata, dum contrarium non probatur.
- 9 Negativa probari debet, si est fundamentum intentionis.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: Utrum ab allegante paupertas probari debet, an adversarius divitias? Resolutive respondeo, paupertatem probari ab allegante debere?

Ita docent.

- 1 *Giurb. decis. 18. n. 4. vers. id tamen intelligendum est, dummodo probetur paupertas ab eo, qui in ea se fundat, &c.*
- 2 *Sabell. tom. 3. §. pauper n. 1.*

- vers. debet tamen precise paupertas probari, quando deducitur pro fundamento alicujus intentionis, &c.*
- Surd. de aliment. tit. 1. quest. 24. n. 7. vers. & quando paupertas, &c.*
- Pacian. de probat. lib. 1. cap. 34. num. 10 vers. ita etiam ab eo paupertas probanda est, qui se fundat in illa, &c. & vers. sic è converso, quando paupertas est fundamentum intentionis alicujus, ille debet probare se pauperem, &c. & cap. 36. n. 33. vers. circa vero qualitatem extrinsecam, &c.*
- Butrig. in L. actor. Cod. de probat. col. 2. vers. si autem est negativa alicujus qualitatis accidentalis, &c.*
- 5 *Valasc. consult. 117. n. 9.*
- 7 *Themud. decis. 74.*
- 3 *Reynof. observat. 52. n. 11.*
- 9 *Augustin. Barbof appellativ. 192.*
- 10 *Acurf. in glos. notabil. in L. si vero, §. qui pro rei qualitate, §. qui satisfacere cogant.*
- 11 *Tiraquel. in tract. de retract. consanguin. §. 32. glos. 1. num. 95.*
- 12 *Covarruv. lib. 2. var. cap. 6.*
- 13 *Mascard. de probat. vol. 3. verb. pauper, conclus. mib 1160. num. 5.*
- 14 *Card. Tusch. practicar. conclus. liter. P. conclus. 161. & 162.*
- 15 *Gratian. forens. cap. 552. num. 10. 26. & 30. & cap. 726. n. 9. & cap. 907. n. 1.*
- 16 *Menoch. de arbitrar. cas. 65. & 1. n. 1.*
- de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 25. n. 14. & 15.*
- 14 *Cevall. commun. contr. cōmun. quest. 489. n. 16.*
- 18 *Farinac. de opposition. contr. person. test. quest. 57. n. 8.*
- 19 *Scacc. de appellat. p. quest. 17. limitat. 8. n. 9.*
- 20 *Sperel. decis. 138. n. 58. & decis. 156. n. 15.*
- 21 *Alciat. lib. 1. de verbor. obligat. n. 51. & in tract. de præsumpt. regul. 2. præs. 27. ad fin.*
- 22 *Natta consil. 344. n. 3.*
- 23 *Becc. conf. 106. n. 28.*
- 24 *Viv. commun. opinion. in conclus. 609.*
- 25 *Paz Jordan. Lucubr. vol. 3. lib. 14. tit. 17. n. 527.*
- 26 *Rot. recent. p. 10. decis. 283.*
- 27 *Scanarol. de visitat. carcer. lib. 2. §. 2. cap. 4.*
- 28 *Socin. conf. 24. n. 42. lib. 1.*
- 29 *Dec. conf. 120. n. 3.*
- 30 *Riminald. junior. conf. 377. n. 17.*
- 31 *Cassanat. conf. 27. n. 8.*
- 32 *Arelaten. ad Alciat. in illo tract. præsumpt. regul. 2. præs. 27. in fin.*
- 33 *Peregrin. consil. 25. n. 11. vol. 2.*
- 34 *Carpan. ad Mediolanens. stat. 131. n. 64.*
- 35 *Anton. Gabr. commun. concl. tit. de probat. concl. 7.*
- 36 *Cum. ritu. 88. n. 59.*
- 37 *Burgoz de Paz conf. 49. n. 18.*
- 38 *Roland. conf. 20. n. 19. lib. 2.*
- 39 *Rot. Roman. in novissim. p. 1. in decis. 686.*
- 40 *Innocent. in cap. super bis de accusat.*

- 41 Calder. conf. 10 de probat.
 42 Alex. conf. 118. col. 4. vol. 2.
 43 Angel. conf. 270. col. ultim.
 44 Laurent. Sylv. conf. 2. n. 66.
 45 Alberic. in L. si creditores, ff. de privileg. creditor. n. 3. vers. circa. & in L. si vero, §. qui pro rei, ff. qui satisfac. cog. sub n. 5. vers. si non est alia cōjectura, &c.
- 8 46 Jacob. de Aret. in L. actor. Cod. de probat. col. 1. vers. si uatem est qualitas extrinseca, &c.
- 46 Jas. in relata L. si creditoris, ff. qui satisfac. cog. n. 15. col. 3.
- 48 Abbas in cap. bonæ memoriæ extr. de lect. n. 15. vers. tu tene opinionem glossæ col. fin.
- 49 Bald. conf. 304. sub n. 1. versic. sed alibi distinguitur, sicut in paupertate, &c. col. 2. vol. 1. & in cap. final. de presumpt. in princip. versic. secundo querit, cui incumbat, &c. & melius n. 12. versic. si verò negatur qualitas extrinseca, &c.
- L 50 Luc. de Penn. in L. final. Cod. de his, qui numer. liberor. & pauper. lib. 10. col. 1. n. 6. vers. dico, quod si paupertas, &c. Fran. in cap. semel malus de regul. jur. in 6. vers. nota glossam, &c. n. 3. Aretin. in §. sed & propter n. 3. vers. queritur qualiter, Institut. de excusat. tutor. Salicet. in L. actor. Cod. de probation. sub n. 11. versic. de qualitate vero, &c. col. penult. Castrens. in L. si vero, §. qui ff. qui satisfac. cog. Angel. in L. si creditores, ff. de priv. cred. n. 4. col. 1. vers. nota bene

quod allegans, &c. & in L. 3. Cod. de probat. in fin. vers. sed tu dic, quod ratio, &c. Florian. in L. 2. ff. de probat. in princip. col. 2. vers. sed si loquamur, &c.

Contrarium, nempe, allegantem² paupertatem, illam probare non teneri, sed adversario divitias probare incumbere, docet, & tradunt Archidiacon. in cap. accusator. n. 5. col. 6. & final. quæst. 5. & ibi Ægid. Bellem n. 5. col. 2. Anton. de Butr. in cap. unic. num. 13. vers. quando queritur de idoneitate, &c. col. final. extr. de Scrutin. & ibi Zabarel. opposit. 6. vers. postquam, &c. Everand. in loc. à tempor. ad temp. vers. & idem videre poteris in predicamento qualitatis, &c. ubi dicit, quod qui paupertatem allegat, non tenetur probare, quod tunc temporis est pauper.

Ego verò³ veriore primam³ resolutionem puto; quia quilibet probare tenetur intentionis suæ fundamentum, Vaz Barbos. axiom. jur. liter. I. n. 89. & ultra ab eo citatos, dicunt regulariter, Socin. in L. in exceptionibus, ff. de exceptionib. Dec. conf. 424. col. 1. & conf. 430. col. 2. & conf. 615. & conf. 632. n. 4. Bartol. in L. 1. §. quod autem, ff. nequid in flumin. public. & in L. penult. §. decere, ff. de vi bonor. raptor. & in L. 1. §. item quæsitum. ff. de aqua quotid. & asiru. Bald. in L. si quis non dicam rapere col. 3. de Episcop. & cleric. Curt. Senior. conf. 59. & conf. 74. col. 2. l. 1. conf. 13. & conf. 83. col. 2. Tiraquell. de

de retract. §. 8. glos. 7. in princip. Corn. conf. 216. lib. 3. & conf. 199. num. 4.

Atqui paupertas est allegantis eam fundamentum intentionis, quæ in ea se fundat, ergo debet, qui paupertatem allegat, illam probare, alias non obtinebit.

- 4 Fundamenta contraria sunt primo, quia pauper quis præsumitur, & non dives, ut docent *Herculan. de proband. negativ. n. 12. & 13. Aretin. conf. 66. col. 8. n. 8. Mascard. de probationib. vol. 3. verb. pauper conclus. mib. 1160. n. 1. Paul. de Castr. in L. actor. ff. de probat. conf. 244. Sabell. tom. 3. §. paupertas n. 1. & tom. 2. §. divitiæ n. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 25. à n. 1. Gratian. forens. tom. 4. cap. 689. n. 36. & cap. 626. n. 12. Reynos. observat. 52. n. 10. & observat. 41. n. 14. Boer decis. 59. ex L. non est necesse ff. de probat. L. si contendat, ff. de fideiuss. Decian. respons. 42. n. 2. vol. 2. Farinac. de opposition. contr. person. test. quest. 57. n. 87. ex illo dicto Plin. lib. 9. cap. 35. ibi: Nos rerum natura nudos excipit.*

- 5 Alii autem, contra quem est præsumptio, probatio adversa incumbit, relevat à probatione illum, cui assistit, & in adversarium probandi onus transfert, *Vaz Barbos. axiom. jur. liter. P. n. 139. & 140. Cum ibi citatis, quibus adde ita regulam statuentes, & probantes, Covarruv. variar. resolut. cap. 6. in princip. lib. 2. Aymon. conf. 60. ex omni capite n. 7. vers. quod maxime procedit, &c. col. penul. & conf. 198. venter n. 3. vers. nam si præsumptio in fin. col.*

Tom. I.

2. Grat. conf. 23. etsi materia n. 5. vers. & præsumptio & conf. 14. thema tale est n. 13. vers. quæ conjecturæ, & conf. 111. casus talis n. 54. vers. & saltem verissima est, & conf. 140. in causa n. 16. vers. ideo debet, & conf. 69. in præsentī causa n. 23. vers. & ita iste vol. 2. Natta conf. 473. quedam nomine n. 10. vers. sed præsumptio vol. 2. & conf. 514. tria proponuntur n. 28. vers. ista autem præsumptio vol. 3. & conf. 684. licet ex instrumento n. 5. vers. & cum hæc sit vol. 4. Roland. conf. 49. in præsentī n. 51. vers. ulterius quod non plenam vol. 1. & conf. 83. viso themate n. 37. vers. in tantum vera est, &c. vol. 2. Dec. conf. 272. viso processu n. 3. vers. & est regulare, col. 3. & conf. 540. quæritur n. 11. vers. & pro defensione col. final. & conf. 595. n. 4. vers. & hoc est secundum regulam col. 2. Socin. conf. 23. circa prædictam n. 14. vers. duodecimo probatum, & conf. 92. circa primum n. 14. vers. circa quintam, & ultimam vol. 1. Bald. in L. final. Cod. quod metus caus. in 1. & 2. lectur. Dec. in cap. novit de judic. in fin. Felin. in cap. constitutus de rescript. col. 1. vers. de multis aliis casibus, & in cap. ex literis de probat. in fin. & ultra hos, infiniti Doctores, Glossæ, & leges Imperiales citatæ per Pacian. de probat. lib. 1. cap. 8. n. 1.

Secundo quia paupertatis probatio est merè negativa, nempe, non habere divitias, ut ait *Bart. in L. si vero. §. qui pro rei, ff. qui satisfac. cogant. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 54. n. 34. vers. sed quæro,*

Pp 2

an

an quis intelligatur affirmare, an negare, quando dicit, aliquem esse pauperem? Et si respondeo, quod intelligitur negare, &c. & n. 34. in *med. vers.* paupertas est mera negativa, quia asserere quem pauperem, perinde est ac si diceremus, eum nihil habere, &c. *Anch. in cap. semel malus de regul. jur. in 6. col. penult. vers.* ultimo dicit, &c. *Alb. in relata L. si vero §. qui pro Rei, ff. qui satisfacere cogant. vers.* sed quomodo *col. 2. Imol. in L. decem, ff. de verbor. obligat. vers.* pro prædictis etiam facit, &c. *col. 3. Bald. in L. 3. num. 17.*

7 Negativa autem quælibet est ex natura sua improbabilis, *Cardos. in prax. verb. probatio n. 29. Menoch. de præsumpt. lib. 2. quæst. 50. n. 8. & sequent. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 38. Carol. de locat. & conduct. tit. de negativ. proband. p. 3. Mascard. de probat. conclus. mib. 1087. Card. Tusch. practicar. conclus. verb. negativa conclus. 30. Velasc. de privileg. pauper. p. 1. quæst. 5. n. 29. Fusar. de substitut. quæst. 439. n. 5.*

8 Ideoque probata dicitur negativa, dum contrarium non probatur, *Vant. de nullitat. sentent. ex defect. citation. n. 12. vers.* & quoad primū, &c. & *Acurf. in L. 2. Cod. de error. advocator. in verb. intercessisse, & in L. 2. Cod. qui testament. facer. poss. in verb. probationibus, & in L. super servis. Cod. qui milit. poss. lib. 12. & in L. 2. verb. probetur Cod. de petit. hereditat. & in L. si creditor. verb. rationibus Cod. de pignorat. action. & in L. omnium*

verb. comprobetur Cod. de testam. & in L. maiorem verb. probat Cod. ad leg. Cornel. de fals. & in L. hi qui ad Civilia verb. ostende in fin. Cod. de appellat. Ign. in L. necessarios. §. non aliàs n. 171. vers. nunc igitur *Cod. ad Syllan. Bald. consil. 79. sub n. 3. vers.* probatur verò negativa *vol. 2. & in cap. Tertio loco sub n. 3. vers.* sed qualiter probetur, & *in cap. juravit. n. 9. vers.* quomodo ergo probetur *extr. de probat. & consil. 318. practica in fin. vol. 1. & in L. actor. Cod. de probat. n. 6.*

His tamen fundamentis minime obstantibus, à resolutione meâ recedendum non esse puto ob rationes n. 3. firmatas; & ad contraria supra relata fundamenta respondeo, procedere, cum in principali intentionis fundamento non sumus, non autem cum ita; tunc enim licet pro se præsumptionem habeat, debet probare per modos possibiles, ex eo quod principale est suæ intentionis fundamentum, & ita negativa, etiam si aliàs probatione non egeat, tamen cum principale intentionis est fundamentum, probari debet, *Peg. lib. 3. forens. cap. 39. n. 65. Herculan. in tract. de proband. negativ. n. 2. vers.* in contrarium tamen hoc est, quod negativa probanda sit ab eo, qui in negativa se fundat, &c. *Tiraquel. de retract. lignag. §. 32. glos. 1. n. 95. Dec. cons. 78. in fin. & cons. 483. col. 1. & cons. 529. col. 1. & cons. 629. in princip. & cons. 469. Paris. cons. 58. col. 2. lib. 3. & cons. 138. lib. 4. & cons. 156. in fin. Aymon. Cravet. cons. 1. col. final. lib. 1.*

¶ *conf. 221. lib. 2.*

SECTIO II.

Quomodo, & quando judicari debet, esse probatum, ad inopiam maritum vergere, ad hoc ut uxoris doti succurratur?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolvitur.
- 2 Judicis arbitrium esse debet juri, æquitatiquè consonum.
- 3 Sufficit probabilis vergentiæ ad inopiam suspicio.
- 4 Dictio *mor* denotat brevitate.
- 5 Sufficit, quod maritus fidei-
jussionibus sit implicatus.
- 6 Fideijubere est perdere.
- 7 Qui fideijubet, dicitur, male
uti substantia sua.
- 8 Fideijussio est actus perni-
ciosus.
- 9 Fideijussor pro fideijussione
potest pretium recipere.
- 10 Sufficit, quod contrahat de-
bita sub usuris.
- 11 Sufficit, quod annuatim plus
expendat quam de redditu
percipiat.

1 **S**uccessive quæritur: Cum, & quomodo probatum dicatur, seu debeat judicari, quod maritus ad inopiam vergit? Ad quæstionem hanc respondeo, id relinqui judicis arbitrio prudenti. Ita *Phab. p. 2. decis. 152. n. 32. vers.* requiritur plena probatio eo modo, quo po-

test, ut moveatur arbitrium judicis, &c. & *num. 28. vers.* hoc autem est certum, &c.

Sicut in judicando, quis sit pauper, arbitrio judicis relinquitur, qui prudenter ad circumstantias attendat; ut communi Doctorum sententia decisum extat. Ita *Pacian. de probat. lib. 1. cap. 54. n. 44. versic.* postremo dicendum est, quod arbitrio judicis standum est, an quis sit dives, vel pauper, &c. *Augustin. Barbof. appellativ. 192. pauper n. 4. versic.* unde in discernendo, quis pauper dicatur, plurimum judicis arbitrio deferendum est, &c. *Emman. Barbof. ad Ordinat. lib. 3. tit. 70. n. 11. versic.* quis pauper censendus sit, discretioni judicis commissum extitit, &c. *Reynof. observat. 52. n. 23. sub vers. itē in vers.* ut ex personarum qualitate dijudicet quem locupletem, quemque pauperem, &c. *Cabed. p. 1. decis. 54. n. 9. vers.* relinquitur autem arbitrio judicis, &c. *Giurb. Sicil. decis. 18. n. 5. vers.* judicis saltem arbitrio, &c. *Mascard. de probat. tom. 3. verb. pauper concl. mib. 1160. n. 8. vers.* & idcirco in eam sententiam magis cōmuniter itum est, ut id totū judicis arbitrio relinquatur, &c. & *ibi Nigr. in addition. versic.* judicis arbitrio, &c. *Menoch. de arbitr. lib. 2. in centur. 1. cas. 65. n. 7. versic.* in tanta perplexitate crediori calculo recepta fuit illa opinio, hoc totum esse judicis arbitrio, &c. *Molin. de primogen. lib. 2. cap. 16. n. 46. vers.* idque verum, ac probabile mihi videtur, dummodo paupertatis consideratio judicantis arbitrio relinquatur, &c. & *ibi Maldonad. in addit.*

ver-

versic. de quantitate hujus inopiæ, quod judicis arbitrio relinquendū, &c. Perez in L. 1. *versic.* ex qualitate, &c. tit. 1. lib. 3. *Ordinam. pag. mib. 461.* Cardin. Tusch. *pract. conclus. liter. P. conclus. 160. n. 4.* Flores de Mena var. lib. 2. *quæst. 20. n. 130.* Surd. de aliment. tit. 7. *quæst. 9. n. 10.* Farinac. in *prax. crimin. quæst. 57. n. 93.* & sequent. Decian. *tract. crimin. lib. 3. cap. 22.* Missinger. *centur. 4. observat. 87.* Sigismund. Scacc. de *appellat. q. 27. limitat. 40. n. 8.* Gonçal. ad *regul. Cancellar. 8. glos. 4. n. 43.* Acurf. in *Authent. præterea verb. locuples Cod. unde vir, & uxor, Bartol. in L. si constante n. 14. vers. quid dicemus in quæst. 2. col. 4. ff. solut. matr. & in §. hinc. nobis n. 18. versic. secundo nota, Authent. de hæred. & falcid. Bald. in §. item propter litem in fin. Institut. de excusat. tutor. & in dict. Authent. præterea n. 4. versic. quæro ego quis dicatur, &c. Præpos. in cap. 2. n. 5. vers. nota quod pauper, &c. *distinct. 8. Arelin. in §. sed & propter paupertatem n. 3. versic. 2. Instit. de excusat. tutor; & conf. 13. n. 16. versic. ad secundū de paupertate col. 9. Rip. in L. si constante, ff. solut. matr. n. 29. versic. Tertio adverto, &c. col. 8. Cuman. conf. 132. in princ. Alb. conf. 69. n. 4. Covar. lib. 2. var. cap. 6. n. 8. Odd. de restitut. in integr. q. 11. num. 53. Bald. consil. 5. n. 2. lib. 1. Alciat. in L. quos, §. locuples ff. de verbor. significat. Bartol. in L. unic. Cod. quand. Imperat. inter pupill. Surd. *decis. 61. n. 4. Gregor. Syntagm. jur. lib. 32. cap. 12. n. 13. Ruin. conf. 55. vol. 1. n. 5. Alex. conf. 91. n. 3. vol. 7. Gas-***

*par Vallas. in L. imperium n. 264. ff. de jurisdict. omn. judic. Socin. Sen. conf. 131. & conf. 121. n. 27. lib. 4. Palat. Rub. in rubric. de donat. inter. vir. & uxor. §. 11. n. 11. Luc. de Pen. in L. unic. col. 2. de mend. valid. in lib. 11. Gigas in tract. de pensionib. quæst. 89. n. 10. Marsil. in L. quæstionis modum, ff. de quæst. Alciat. resp. 252. n. 2. Tiraquel. in L. si unquam Cod. de revocand. donat. verb. omnia, vel partem n. 31. Afflict. in cap. 1. versic. item habet arbitriū, &c. tit. ex quib. caus. feud. amitat. Lancelot. Gall. in commentar. ad statut. Alexandr. verb. solidos quæst. 6. n. 95. Rot. Roman. *decis. 49. n. 1. & decis. 202. num. 8. in noviss. p. 2. Franch. decis. 410. Honded. conf. 93. vol. 1.**

Cum verò judicis arbitrium debeat esse juri consentaneum, æquitateque regulatum, sequentia adverto tanquam exempla, ex quibus ad similes casus argui potest; cum ratione jure, & æquitate regulari, ut dixi, debet arbitrium judicis, ut ait Giurb. *conf. 6. n. 3. citans Dec. in cap. ne innitaris de constit. cap. de causis, & ibi Bérours, n. 18. de offic. deleg. Brunor. à Sole compend. resolut. jur. verb. arbitrium judicis, Osasc. decis. 1. num. 43. Azeved. conf. 28. num. 77. Farinac. quæst. 37. n. 199. & quæst. 47. n. 29. Guasin. defens. 33. cap. 16. ad fin. Eugen. conf. 27. n. 6. Galli conf. 28. n. 37. Rom. conf. 451. & conf. 376. n. 7. Paris. conf. 151. n. 14. vol. 4. Negusant. conf. 84. n. 20. Menoch. de arbitr. quæst. 9. n. 3. & quæst. 77. n. 4. & quæst. 87. n. 2.*

3 Et ut bene reguletur iudicis arbitrium in discernendo, an maritus ad inopiam vergit, ad hoc ut uxori de dote succurrat, adverte, quod sufficit probabilis vergentiæ ad inopiam suspicio, etiam si tunc temporis multorum sit bonorum possessor; cum melius sit ante rempus occurrere, quam post vulnus illatum remediū quærere, ut ait *Ovid. lib. 2. de remed. amor. ibi: Principiis obsta, sero medicina paratur, cum mala post longas convaluere moras.* & quærimoniā facit idem *Ovid. tristium lib. 1. eleg. 3. ibi: Et quamquam sero, clypeum post vulnera fumo: Senec. de ira lib. 2. cap. 7. & cap. 8. & his non recordatis, Aug. Barbof. axiomat. 146. n. 1. Card. Tusch. practicar. conclus. tom. 3. liter. P. conclus. 648. Card. Mantic. de tacit. lib. 23. tit. 8. n. 30. in fin.*

De hacque ratione illico quod suspicatur probabiliter, maritum ad inopiam vergere, remedium quærere pro suæ dotis securitate debet cauta uxor, ex text. in §. *illud versic.* nos autem *Auth. de æqualitat. dot. ibi: Nos autem ex aliis nostris legibus juvamus causam; quia enim dedimus mulieribus electionē etiam constante matrimonio, si male res maritus gubernet, & accipere eas, & gubernare, & secundum decentem modum, & sicuti nostra cōstitutio dicit. Siquidem suæ potestatis, & perfectæ ætatis mulier est, si bimet culpam inferat, cur, mox, viro inchoante male substantia uti, nō percepit, & non auxiliata est sibi.*

4 Cujus textus notanda sunt verba, mox, viro inchoante, quæ sumā

initio diligentiam petunt à muliere cauta in affecuranda dote, quin speret, pauperem, aut inopem fieri virum, sed mox quod incipiat ad inopiam vergere, vel substantia sua male uti, ex quo probabilis vergentiæ ad inopiam detur suspicio; & dictio *mox* de sua natura summam denotat brevitatem, & modicum intervallum, & ponitur pro *statim, in continenti, cito, & similibus* dictionibus brevitatem, & celeritatem denotantibus, ut docet *Acurf. in L. momentanea Cod. unde vi, & in princip. Authent. de incestuos. nupt. verb. mox; Cosm. in prag. Sanct. tit. de public. concubin. §. nec non vers. mox; Augustin. Barbof. diction. 203. n. 2. Jason. in L. abrogator n. 10. de adoption. & in L. fructus, ff. solut. motrim. n. 4. Avendan. de exequend. mandat. p. 1. cap. 16. n. 2. Scob. de ratiocin. cap. 31. num. 24. Ulp. de præpos. & verbor. significat. in diction. mox, pag. 60. in princip. Cened. post. lib. practicar. & canonic. question. in singulari. 61. n. 1.*

Et ita, ut dicatur, maritum ad inopiam vergere, & mulieri pro sua dotis affecuratione succurratur, sufficit, quod maritus sit fideiussionibus implicatus, *Pacian. de probat. lib. 1. cap. 54. n. 82. vers.* vel quando fideijubet pro variis personis, nam fideijubendo, dicitur male uti substantia sua, &c. *Phæb. p. 2. decis. 152. n. 30. 29. & 31. Barbof. in L. 1. ff. solut. matrimon. p. 3. n. 58. Surd. consil. 114. n. 15. Marant. disput. 6. n. 13. Baec. de decim. tutor. cap. 2. n. 82. Jason.*

in L. in personam, §. 1. ff. de pact. n. 3. Palat. rub. in repetit. cap. per vestras, §. 18. n. 9. Angel. in dict. L. in personam, §. 1. ff. de pact. n. 2.
 6 Et ratio est, quia fideijubere est perdere, & dilapidare, ut dicunt Covarruv. lib. 3. var. cap. 2. n. 6. Magon. Lucens. decis. 9. n. 12. Sccac. de commerc. §. 3. glos. 3. numer. 12. Cancer. var. p. 3. cap. 7. n. 230. Magon. iterum Lucens. decis. 25. n. 48. & decis. Florentin. 57. n. 57. Hering. de fideijussor. cap. 1. n. 9. & sequent. Narbon. de etat. ann. 25. quest. 15. n. 3. Paul. Rub. decis. 1. n. 9. tom. 1. Posth. Civil. result. 90. num. 26. Rot. p. 17. recent. decis. 143. n. 2. & sequent. Galeot. controvers. 29. lib. 2. n. 5. Morl. in empor. jur. p. 1. quest. 12. n. 6. Hyppolit. singular. 574. Viv. decis. 210.

7 Et qui fideijubet, dicitur, male uti substantia sua, ut dicunt Maur. de fideijussorib. p. 2. principal. sect. 2. cap. 1. Gutierr. practicar. lib. 2. quest. 128. n. 3. Surd. de aliment. tit. 3. q. 3. num. 30. & tit. 9. privileg. 26. n. 10. & decis. 279. n. 3. Altograd. tom. 2. controuv. fol. mib. 405. & 411. Baron. de effectib. minor. etat. circ. contract. effect. 20. n. 18. Gail. observat. lib. 2. cap. 38. n. 15. Gratian. forens. cap. 513. n. 9.

8 Fideijussio enim, ut perniciosus, est malæ administrationis actus, ut notant Giurb. decis. 4. num. 12. Odd. de restitut. in integr. quest. 54. artic. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8. Roderig. de ann. redditib. lib. 2. quest. 12. n. 1. Franc. de fideijussorib. in princ. n. 7. & 11. Castill. quotidian. jur. controvers. lib. 6. controvers. 168. §. unic.

à n. 70. Barbos. ad Ord. lib. 4. tit. 2. 60. n. 1. in fin. Caball. milleloq. 323. Bertaz. de clausul. instrum. claus. 39. glos. 1. n. 19. Gemm. decis. 162. n. 5. Raudens. decis. Pisan. 4. n. 52. Cresp. de Valdaur. observat. 56. numer. 51.

Et taliter perniciosus est fideijussionis actus, ut pro illo potest pretium, & mercedem recipere, ut resolvunt Ægid in L. ex hoc jure, ff. de justit. & jur. p. 2. cap. 7. n. 12. in fin. Valasc. consult. 18. n. 2. tom. 1. Azor. lib. 11. institut. moral. cap. unic. de contract. fideijuss. dub. 5. tom. 3. Olea. de cession. jur. tit. 5. quest. 4. n. 5. Castill. lib. 3. cap. 23. num. 11. Surd. cons. 306. Sabell. §. usura n. 8. Card. de Luc. de usur. discurs. 4. n. 89. & de cambiis discurs. 2. n. 14. Cald. Pereir. in L. si curatorem habens Cod. de in integr. restitut. verb. sua facilitate num. 96. Spin. in specul. testament. in rubric. p. 13. n. 41. Morl. p. 1. tit. 8. quest. 25. n. 5. Leotard. de usur. quest. 23. à n. 30. Carleval. de judic. tit. 3. disput. 8. n. 25. Rebell. lib. 6. quest. unic. num. 3. Filliuc. tract. 28. cap. 8. Caball. result. criminal. cas. 285. Son de justit. quest. 1. artic. 2. Ludovi. decis. 76. num. 4. & 5. & decis. 16. Ansald. discurs. 98.

Item alio modo probatur meriti ad inopiam vergentia, nempe si contrahit debita sub usuris, Pacan. de probat. lib. 1. cap. 54. n. 8. vers. vergere autem ad inopiam citur is, qui incipit male uti substantia sua, veluti quando contrahit debita sub usuris, quod sufficit muli ad repetitionem dotis suæ, &

Butr. in L. quod locum vers. item prodest mulieri, &c. Cod. de collat. & in L. actor. in fin. Cod. de probat. Alex. in L. si constante, ff. solut. matrimon. n. 14. vers. item dicit, &c. & ibi: Rip. sub n. 38. col. 9. ibidem Jason. n. 138. col. 24. vers. item quando, &c.

II Vel cum maritus plus annuatim expendat, quam de redditu, aut lucro percipiat, tunc enim probata dicitur ad inopiam vergentia mariti, uxorque pro affectione dotis agere potest, ut notat *Pacian. citat. supra lib. 1. cap. 54. n. 84. vers. dicitur etiam quis vi male substantia sua, qui facit, ut inqueunt, Stichos, vel qui annuatim plus expendit, quam percipiat de redditu, &c. Jason. in dict. L. si constante, ff. solut. matrimon. num. 138. vers. item quando res mariti, &c. Rip. in eademmet L. si constante num. 38. vers. dum concludit, &c. col. 9.*

Et ita ex his ad similia iudex arbitrium deducet cum advertentia hac, quod ita jus favere intendit uxori, ut disponat sufficere vergentiam ad inopiam; quos terminos notavi, nempe quod vergo significat declinatio, ut ait Calepin. & sic per tale verbum denotatur, quod sufficit declinare ad inopiam, hoc est, adesse periculum probabile inopiæ, & ita non requiritur, quod inops incipiat esse, sed sufficit probabile periculum; & his notatis facile bene, & recte regulabitur iudicis arbitrium prudentis, & maxime cum hæc disputatio quotidie evenire potest.

Tom. I.

CONTROVERSLA VII.

Utrum uxor pro dote conservet hypothecam in bonis viri, etiam sit illius hæres, hæreditatem adeat, inventariumque non conficiat?

SUMMARIA.

- 1** Affirmativa datur resolutio.
- 2** Contraria refertur sententia.
- 3** Additione hæreditatis non confunduntur reales actiones.

Controvertitur: Utrum uxor mariti hæres inventarium non conficiens pro dote in bonis mariti habeat conservatam hypothecam? Affirmative resolvendo respondeo, talem hypothecam conservari. Ita *Facbin. jur. controversiar. lib. 6. cap. 33. per totum, maxime vers. nunc quid ipse sentiam, &c. & vers. ex hoc autem, ibi: Pro dote actio hypothecaria competit; quare ejusmodi actiones reales, hæreditatis additione non confunduntur; Joseph. de Sesse in decis. 46. n. 16. Bald. in L. debitori Cod. de pact. Alexand. in dict. leg. ita tamen dict. §. ex Trebell. ff. ad Trebillian. Cravet. cons. 144. n. 7.*

Contrarium, nempe nullum creditorem, vel sit uxor, vel alter, conservare actiones, neque personales, neque reales adversus bona, hæreditatem cujus adivit, inventario non confecto, docent *Imol. in L. ab omnibus. §. ul.*

Qq

ult. ff. de legat. 1. & in L. debitor. ff. ad Trebell. Rūm. conf. 99. n. 4. lib. 2. ex text. in dicta L. debitor. ff. ad Treb. ibi Respondi, additione hæreditatis confusa quidem obligatio est. Ego vero veriores esse puto opinionem primam, quia licet actionis merè personales additione hæreditatis confundantur, reales tamen non confunduntur, bene per Peg. de actionib. tom. 3. forens. cap. 36. n. 209. & sequentib. cujus verba sunt sequentia. Cum actio ad exigendam dotem confundatur per additionem hæreditatis mulieris, &c. Attamen non confunditur actio mulieris ad exigendam dotem, quia cum habeat hypothecariam in bonis mariti pro restitutione dotis, & arrharum; receptissimum est, actionem hypothecariam durare creditori, etiam si hæres fiat debitoris, & ejus hæreditatem adeat, ita ut non confundatur, per text. quod maxime procedit, quando alius creditor vult avocare bona hypothecata ab hærede creditore, quia tunc etiam si confunderetur hypothecaria, adhuc tamen revixit hæredi creditori, ut tradunt Bart. & ratio est; quia ea est conditio, & natura actionis hypothecariae, ut semper duret, donec debitum solvatur, aut satisfactum sit, L. per quam textum communis est Doctorum resolutio, quod per additionem hæreditatis factam à creditore hærede instituto, sive inventarium conficiat, sive non, actiones reales non confunduntur, ut docet Bald. & in terminis quod uxor pro dote suâ conservet hypothecariam in

bonis mariti, etiam si ejus sit hæres, & adeat hæreditatem, & inventarium non conficiat, tradunt Paris. &c. Marescot. lib. 1. var. cap. 37. n. 11. ibique alios citat Doctores citat. Mantius de conjectur. lib. 7. tit. 8. n. 19. Bald. in L. si uxor. Cod. auctoritat. judic. possident. Et textus in dict. L. debitor, ff. ad Trebelliam pro contraria sententia citatus; meam potius resolutionem probat in verbis ibi: Remanet ergo propter pignus naturalis obligatio, & ibi: Igitur non tantum retentio, sed etiam petitio pignoris nomine compellit.

CONTROVERSA VIII.

Utrum pro restitutione, aut constitutione dotis alienari, hypothecarive possint bona fidei commissio subjecta?

SUMMARIA.

1. Resolutio datur affirmativa.
2. Contraria refertur sententia.
3. Ratione probatur.
4. Rationabilior opinio etsi à paucioribus sequuta sequi debet.
5. Communis opinio, tanquam lex, debet sequi.
6. Et illam judices præ oculis habere.
7. Sex, aut septem Doctores communem constituunt opinionem.
8. Verior præsumitur.
9. In nostro Regno Bartoli opinionem à communi non reprobata

probatam sequi tenemur.

10 Glossas Acursii in nostro Regno lex sequi obligat, & sequendæ sunt.

11 Sæpe dicitur, rotam rotare.

12 Rotæ decisiones authoritatis magnæ sunt.

13 Bona fideicommisso subjecta alienari, hypothecari vè possunt pro dote constituenda uxori testatoris descendenti.

14 Et ita pro alimentis.

15 Quod procedit in subsidium.

16 Semel alienata efficiuntur alienabilia.

Q U Æ S T I O.

I Controvertitur: Utrum pro restituenda, aut constituenda dote possint bona fideicommisso subjecta alienari, hypothecari vè? Duæ sunt hujus controversiæ partes: prima de restituenda dote; secunda de constituenda illa.

Ad primam controversiæ partem resolute respondendo affirmo, posse bona fideicommisso subjecta alienari, & hypothecari pro restituenda dote debitâ per descendentem à testatore uxori suæ, etsi ipse gravatus debitor in millissimo sit testatoris descendens gradu.

Ita communis est sententia, quæ resolvunt *Marescot. lib. 2. variar. resol. cap. 69. per totum à n. 1. & sequent. ibi*: Apud omnes communis calculo receptum est, quod bona subjecta fideicommisso ex causa dotis alienari possunt & n. 5. ibi: Uxoris restituitur, possunt bona fidei-

Tom. 1.

cōmisso subjecta alienari *Petr. Surd. decis. 62. per totam à n. 1. ibi*: Vera quidem, & cōmunis est illa sententia, quod bona fideicommisso subjecta alienari possunt non solum pro constituenda, sed etiam pro restituenda dote, etiam si gravamen fideicommissi fuerit impositum ante receptionem dotis. *Curt. junior. cons. 59. quod incipit, Nova, & ingeniosa oblata est dubitatio, an mulier, quæ post mortem amatis nupsit marito gravato onere fideicommissi, &c. & in Authent. res quæ Cod. cōmun. delegat; & fideicommiss. n. 11. Rot. Roman. diversor. p. 1. decis. 37. per totam à n. 1. vers. & domini fuerunt in voto, quod domina Tarquinia non impedeatur agere ad dotem, & donationem propter nuptias ratione istius fideicommissi, &c. & eadem. p. 1. decis. 556. per totam, ubi ampliat in apparatibus. ibi*: Domini, &c. dixerunt, bona subjecta fideicommisso potuisse alienari etiam pro apparatibus, &c. & p. 10. recent. decis. 273. n. 15. & p. 12. decis. 339. n. 1. & p. 14. decis. 441. n. 5. *Jacob. Gall. cons. 36. per totum. Cardinal. de Luc. de dote discurs. 145. n. 4. vers. ideòque, &c. Fontanel. de pact. nuptial. tom. 2. claus. 7. glos. 3. p. 14. n. 3. & claus. 5. glos. 1. p. 2. n. 69. & tom. 2. decis. 560. n. 12. Portugal. de donat. tom. 1. lib. 2. cap. 11. n. 96. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 6. n. 2. & 4. vers. Cæterum, &c. Velasc. de privileg. pauper. & miserabil. personar. p. 1. q. 22. n. 44. vers. qui omnes, &c. Pinhein. de testament. tom. 2. disput. 4. sect. 8. §. 8. n. 1288. Anton. Gom.*

in L. 40. Taur. n. 87. vers. 2. Covarruv. lib. 3. variar. cap. 6. n. 10. vers. 4. &c. Gratian. forens. tom. 5. cap. 832. n. 32. Castill. quotidian. jur. controuv. lib. 5. cap. 137. n. 68. Cancer. variar. p. 1. cap. 9. n. 168. Addent. ad Molin. lib. 4. de primog. cap. 6. num. 2. 4. & 7. Menoch. conf. 33. lib. 1. n. 27. & de presumption. lib. 4. præf. 190. n. 1. 2. & sequent. Crass. §. fideicommissum quæst. 57. n. 4. Faria ad Cov. lib. 3. var. cap. 6. n. 58. Gratian. iterum forens. tom. 2. cap. 331. n. 17. & 18. Acurs. in Authent. res quæ Cod. commun. de legat. & fideicommiss. Mier. de maiorat. p. 4. q. 1. limitat. 4. n. 2. & limitat. 2. n. 37. Giurb. ad consuetud. Messanen. cap. 13. glos. 1. p. 1. Molin. de iustit. & jur. disput. 652. n. 2.

Peregrin. de fideicommiss. artic. 42. n. 1. 3. & 81. & decis. 124. & 125. Fusar. de substitut. tit. de fideicommissar. substitut. quæst. 532. n. 1. & sequent. fol. mih. 776. & 777. & sequent. Odd. de fideicommiss. quæst. 44. art. 1. n. 9. 10. & 11. fol. mih. 338. & quæst. 33. art. 2. fol. mih. 311. Bersan. de Viduis cap. 2. q. 5. n. 63. & sequent. & quæst. 23. n. 1. Intrigliol. de substitut. centur. 3. quæst. 73. n. 453. Bartol. in relat. Authent. res quæ Cod. commun. de legat. & fideicommiss. n. 2. Urceol. forens. tom. 1. consult. 29. n. 33. & 34. Seraph. tom. 1. decis. 678. n. 5. Cevall. comm. contr. commun. quæst. 743. Peguer. decis. 118. num. 1. Thesaur. decis. 151. Alex. conf. 67. n. 4. lib. 4. Ludovic. Cassanat. conf. 54. n. 19. & 20. Ludovic. decis. Laced. 28. n. 26. & se-

quent. Marc. Anton. Eugen. conf. 54. n. 50. Hypollit. Riminald. conf. 812. n. 43. & sequent. lib. 7. Garc. Mastrill. decis. 256. Franc. Viv. decis. 18. num. 1. Caball. conf. 7. lib. 2. Marc. Mant. conf. 291. n. 5. Rip. in L. filiusfamilias §. Divi, ff. legat. 1. n. 76. Dec. conf. 519. num. 2. & conf. 376. n. 1. Sylvan. conf. 57. n. 11. Gozad. conf. 78. n. 1. Rub. conf. 78. n. 1.

Contrarium, nempe, pro restitutione dotis, quam fideicommissus gravatus etiam à testatore descendens debet uxori restituere, non posse bona fideicommissis subjecta alienari, tenent aliqui, ut Fachin. jur. controversiar. lib. 4. cap. 47. vers. sed, ibi: Sed controversia est, si non de dote constituenda, vel donatione propter nuptias agitur, verum de ea restituenda, sitne idem constituendum? Ut exempli gratia, si filius gravatus ex fideicommissis restituere, dote uxoris acceperit, & dos ipsa repetatur, soluto matrimonio, an ex rebus restitutioni subjectis dos solvenda sit? Et puto, non esse restituenda; Alciat. conf. 555. n. 3. & in L. 1. ff. solut. matrimon. n. 65. Jason. in Authent. res, quæ Cod. commun. de legat. & fideicommiss. n. 29. Angel. in §. quamobrem Authent. de restitut. & ea, quæ parit in nona mense, Socin. jun. consil. 119. num. 7. lib. 2.

Ego vero veriore primam, & communiorē, puto esse; quia præsumitur, testatorem, si viveret, dote favere voluisse, & descendenti suum, et in millesimo gradu esset; exonerare à fideicommissis

onore, ut solveret dotem uxori, cum in ipsius restitutione versaretur favor dotis, & secundo ex eo reipublicæ, & communis boni utilitas, in fideicommisso verò solum privata utilitas: voluntas autem testatoris, etsi præsumpta, debet plene observari: ergo.

4. Itaque cum resolutio mea in ratione meliori fundata, meo videri, sit, est sequenda potius, quam contraria; opinio enim quælibet, etsi paucorum, rationabilior, sequi debet, *Mascard. de probat. vol. 3. verb. opinio conclus. mib. 1144. n. 6. Card. Zab. cons. 77. prop. fin. Bologn. in Auth. habita num. 144. sub vers. Uterius facit ad quæstionem Cod. ne filius pro patre, Abb. in cap. 1. de constitut. sub num. 15. vers. secundo casu, &c. & cons. 1. in fin. lib. 1. & in cap. tua nos col. 2. n. 9. vers. nota bene de usur. & in cap. prudentiam col. 1. notabil. 3. n. 4. de offic. delegat. & in cap. 3. n. 4. de censib. & in cap. 1. n. 10. vers. an autem de sentent. & re jud. Barbat. cons. 28. col. 3. n. 22. & 23. vers. etsi dicatur vol. 1. Farinac. in prax. p. 1. q. 15. n. 56. Richard. tom. 1. commun. lib. 1. tit. 17. n. 424. & est text. in L. 1. §. sed neque Cod. de jur. veter. enucleandi. ibi: Sed neque ex multitudine authorum, quod melius, æquiusve est, iudicatore; cum possit unius forsan, & deterioris sententia, & multos, & maiores aliqua in parte superare.*

5. Maxime cum pro ea stet communis sententia, & in conflictu opinionum, cum quot sint capita,

tot sint sententiæ, *Horat. sermon. satyr. 1. Ovid. amor. lib. 1. Pers. satyr. 5. text. in cap. quia diversitatem 5. de concess. præbend.*

Cum homines faciles, & propterea sint ad dissentiendum, ut ait *Guerreir. tract. 1. de inventar. lib. 1. cap. 12. n. 1.*

Et opinionum varietas soleat veritatem confundere, & efficere animum sane dubium, qui verum eligere nesciat, ut ait *Cordeir. dub. 48. n. 49. p. 2. tract. 4. de interd. & dubit. 43. n. 3. Solorzan. de jur. Indiar. lib. 3. cap. 30. n. 14. & lib. 1. cap. 15. n. 86. Gabr. Pereir. de man. Reg. p. 2. cap. 50. n. 14. & cap. 53. n. 39. Carleval. de judic. tit. 2. disput. 5. n. 16. Valeron. de transact. tit. 2. quæst. 3. n. 24. & est text. in L. 1. Cod. de jur. veter. enucleandi. ibi: Cum per contrarias interpretantium sententias totum penè jus conturbatum est.*

Communem sequi debemus opinionem, & sententiam, tamquam si lex foret, *Fragos. de regim. reipublic. p. 1. lib. 4. disput. 10. n. 183. Cened. ad Decretal. collectan. 84. num. 4. Petr. Cabell. in tract. de Omn. gener. homicid. n. 373. Aloys. Ricc. in collectan. decis. p. 4. collectan. 802. Seraph. de privileg. jurament. privileg. 17. n. 16. Paz. in proem. leg. Taur. n. 251. Barbosa. ad Ord. lib. 3. tit. 64. §. 1. n. 4. Rebuf. in Authent. habita, Cod. ne filius pro patre verb. examinatione vers. 5. Gam. decis. 194. n. 2. Cabed. p. 1. decis. 133. n. 11. Pinel. ad. text. in L. 2. Cod. de restituend. vendit. p. 3. n. 45. vers. hic tandem, &c.*

Et

6 Et communem opinionem iudices præ oculis semper habere debet, ex text. in L. 1. §. sane cre-
rior, ff. de offic. quæstor. docet. Avil.
in cap. prætor. cap. 1. n. 15. Angel.
in L. si idem, ff. de jurisdict. omn.
judic.

7 Adquam communem consti-
tuendum opinionem sex, aut se-
ptem sufficiunt Doctores in tra-
ctatibus resolventes peculiaribus,
ut notat Menoch. de præsumpt. lib.
2. præf. 71. n. 39. facit Larrea
allegat. 49. n. 53. & decis. 7. n. 29.

8 Ratio autem, cur ita sequenda
communis opinio, est, quia opi-
nio communis verior præsumitur,
ut bene ratiocinat Anton. Mar.
contrat. in tract. de commun. opinion.
in præfat. num. 42. vers. communis
enim, &c. Alciat. in tract. de præ-
sumpt. regul. 1. præsumpt. 51. sub n.
2. in addit. ad verb. quæstio, Mas-
card. de prob. vol. 3. verb. opinio
conclus. mib. 1144. n. 1. Cassan. in
consuetud. Ducat. Burgend. rubr. 9.
des mains mortes. post. §. 9. Niv-
sant. in Sylv. Nuptial. lib. 5. sub tit.
quomodo judicand. pro commun.
opinion. n. 4. in fin. & sequent. Abb.
in cap. prudentiam de offic. delegat.
notabil. 3. n. 4. & in cap. 1. de con-
stitut. n. 15. Bald. in L. 1. ff. de of-
fic. quæstor. & in L. 1. in fin. ff. de
Senator. Alex. cons. 7. col. 4. n. 10.
vers. super hac tamen vol. 4. Abb. in
cap. si vir. de cognat. spirit. notabil.
3. n. 3. Franc. Nicom. in rubric. Cod.
de edend. n. 47.

9 Principaliter in nostro casu,
cum habeamus Bartoli citati opi-
nionem; in nostro enim Lusita-

niæ Regno observanda, est, tan-
quam lex, Bartoli opinio à com-
muni non reprobata, ut estordi-
nat. L. 3. tit. 64. §. 1. vers. se guar-
de a commua opiniaõ de Bartolo,
porque sua õpiniaõ cõmummente
he mais conforme à rezaõ, sem em-
bargo que alguns Doutores tivesse
o contrario, salvo, se a commua opi-
niaõ dos Doutores, que depois del-
le escreveraõ, for contraria, & do-
cent Barbof. ad hanc Ordinat. n. 3.
Castill. quotid. jur. cõtrovers. lib. 4. cap.
28. n. 17. Mascard. de probat. verb.
opinio concl. 1144. n. 22. Avil. in
cap. prætor. cap. 1. fol. mib. 32. Viv.
tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit.
12. num. 20. vers. ex quo authoritas,
&c. Amat. Rodrig. in præf. cap.
10. n. 23. Marth. de jurisdict. p. 1.
cap. 26. n. 72. & in vot. novissim.
vot. 6. n. 5. Tiraquel. in L. si un-
quam Cod. de revocand. donat. in
princip. n. 154. & ad leg. 2. Connu-
bial. glos. 1. n. 9. Gramat. decis. 63.
n. 15. Jason. in L. quidam cum fi-
lium, ff. de verb. obligat. à n. 35. Cor-
deir. p. 2. tract. 4. de interdict. dub.
53. n. 48. & 49. Arouc. allegat. 69.
n. 19. & allegat. 106. n. 5. Caccia-
lup. in suo libell. de mod. studend. in
document. 5. in fin. vers. Bartolum
etiam, &c.

Concurrit etiam in nostro con-
troverfæ casu, quod meam resolu-
tionem approbavit glossa Accursii
n. 1. citata; & in nostro Lusitaniz
Regno defectu legis lex est. Accur-
sii glossa, ex dispositione Ord. in
eodem lib. 3. tit. 64. §. 1. ibi: E se
o caso, de que se trata em practica,
naõ for determinado por ley de nos-
sos

for Reynos, estilo, ou costume acipna
 dicto, ou Leys Imperiais, ou petos
 Sagrados Canones, entao manda-
 mos, que se guardem as glozas de
 Acurso incorporadas nas ditas Le-
 ys, quando por communa opiniao
 dos Doutores nao forem reprovadas
 docet Bartolin in L. ut vim ff. de
 justit. & jur. num. 8. Fragos. de regi-
 min. republ. p. 1. lib. 4. disput. 10.
 n. 187. & 188. Felin. in cap. 1. de
 constitut. vers. secundo limita n. 54.
 Barb. ad eadem Ordin. §. 1. in 1.
 Mascard. de probat. tom. 3. in verb.
 opinio concl. 1144. n. 15. & tom. 2.
 verb. glossa. concl. 843. per totam.
 Morl. in empir. judic. p. 1. tit. 12.
 quest. 12. n. 3. Cyn. in L. 1. n. 3. in
 fin. Cod. de ad. & obligat. Bald. in
 L. cum hereditas in fin. Cod. de despo-
 sit. & in L. 2. in fin. Cod. de sentent.
 que sine cert. quantitat. preferunt.
 & in L. ult. n. 9. Cod. de pœn. jud.
 qui male judicavit; & in L. precibus
 n. 23. Cod. de impub. & ad substitut.
 Ferrar. in tract. de Cautel. caut. 17.
 n. 2. Jason. in L. re conjuncti n. 16.
 ff. de legat. 3. Dec. in cap. 1. de con-
 stitut. in lectur. 1. n. 94. Angel. in
 L. 2. ff. de accusat. Joan. de Imol. in
 cap. pastoralis in princip. de offic. or-
 dinar. & in cap. cum contingat. de
 jurejur. Alex. consil. 51. n. 4. lib. 4.
 Cyn. in L. non moriturum Cod. de
 contrahend. & commitend. stipulat.
 Fulgos. cons. 22. num. final. Angel.
 cons. 118. in fin. Cuman. cons. 44.
 in princip. Dec. cons. 23. col. ult. n.
 5. vers. non obstat si dicatur, &c. &
 cons. 9. vol. 2. n. 43. Afflict. decis. 444.
 num. 2. Jason. cons. 215. n. 8. Nev-
 san. cons. 2. n. 14.

Concurrit etiam, quod pro mea
 hujus controversie resolutione n.
 1. firmata stant multæ Rotæ de-
 cisiones ibi citatæ; & quanvis vul-
 go dicitur; rotam sæpè rotare,
 ut dicunt Joseph. Mascard. de pro-
 bat. tom. 2. verb. decisiones rotæ in
 conclus. mib. 488. n. 1. Magdalen-
 de num. test. in testament. requisitor.
 p. 2. cap. 9. n. 35. Menoch. de præ-
 sumpt. lib. 2. quest. 71. n. 4. Surd.
 cons. 403. n. 83. & 84.

Attamen negari non potest, 12
 quod rpx decisiones sunt maio-
 ris authoritatis, quam opiniones
 Doctorum; ut dicunt Sabell. tom.
 3. num. 4. §. opinio, Altograd. cons.
 104. n. 39. & 40. Everard. in to-
 pic. legal. loc. ab authoritate 95. n.
 10. Gabriel. Roman. lib. 2. sentent.
 tit. de sentent. conclus. 7. num. 22.
 Francis. Vir. decis. 401. num. 20.
 Lancelot. de attentat. p. 2. cap. 20.
 limit. 1. num. 2. Tiber. Decian. res-
 pons. 19. sub n. 68. & 69. vol. 3.

Resolutio secunda.

Ad secundam partem contro- 13
 versie, nempe de constituenda
 dote, respondeo, quod bona fi-
 deicommissa subjecta possunt ali-
 enari ad dotem constituendam
 descendentis testatoris mulieri, etsi
 milleffimo gradu sit descendens; &
 iste casus minus dubitabilis est, &
 certus per text. in L. resque Cod.
 commun. de legat. & fideicommiss.
 & in Auth. §. quamobrem de resti-
 tut. & ea quæ parit nono mense col-
 lat. 4. Card. de Lux. de dote. discurs.
 145. n. 2. & 4. Sanch. de matrimo-
 lib.

lib. 4. disp. 26. num. 6. & 7. Vasques de successione. progress. lib. 3. §. 25. n. 8. Crass. de successione. §. fideicommissum. quest. 57. n. 1. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 6. num. 3. & 4. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 27. n. 4. Fusar. de substitut. quest. 531. num. 1. & 7. Fontanel. de pact. nuptial. tom. 2. clausula. 5. glos. 1. p. 2. n. 1. 5. 9. & 77. & tom. 2. decis. 560. n. 12. Peregrin. de fideicommiss. artic. 40. num. 37. vers. septima. & artic. 42. n. 1. & 31. Spinin. in specul. testament. glos. 11. n. 44. Portug. de donat. tom. 1. lib. 2. cap. 11. n. 94. Ascan. Clement. de patria potest. cap. 6. effect. 11. n. 15. Velasc. de privileg. pauper. p. 1. quest. 22. n. 44. 48. 55. & 56. Pinbeir. de testament. tom. 2. disput. 4. sect. 8. §. 7. n. 1264. & 1265. Giurb. ad consuetud. Anton. Gom. in L. 29. Taur. n. 14. vers. item, & in L. 40. Taur. n. 87. & in L. 50. n. 10. vers. nono, Covarruv. lib. 3. var. cap. 6. n. 10. in fin. princ. & vers. quarto, Altimar. ad Rovit. lib. 1. cons. 54. n. 1. 2. & 9. Grat. forens. tom. 1. cap. 43. n. 27. & tom. 3. cap. 533. n. 22. & tom. 5. cap. 832. n. 32. Cancer. p. 1. var. cap. 9. num. 164. & p. 3. cap. 11. num. 213. Cald. Pereir. quest. forens. lib. 1. quest. 23. n. 70. Valasc. tom. 1. consult. 2. n. 10. & tom. 2. consult. 113. n. 2. Faria. ad Cov. lib. 3. var. cap. 6. num. 51. 58. & 69. in addit. Marescot. lib. 2. var. cap. 69. num. 1. & 21. Urceol. consult. forens. tom. 1. consult. 6. num. 9. & 1. Gam. decis. 149. n. 7. Boer. decis. 130. num. 12. Mantic. decis. 152. n. 1. Roxas. decis. 117. n. 27. Ripol. var. cap. 10. n.

164. & 165. Merlin. tom. 2. decis. 671. n. 14. Cortiad. p. 3. decis. 124. n. 31. Tondut. quest. Civil. cap. 80. num. 7. Mier. de maiorat. p. 4. quest. 1. limitat. 2. n. 37. Gutierrez. practicar. lib. 2. quest. 65. n. 8.

Sicut etiam pro alimentis, quæ gravatus à testatore descendens dare debet uxori, filiis, nurui, & similibus, possunt fideicommissi bona alienari, & hypothecari, ut docent Carvalh. ad cap. Raynaldus de testament. p. 2. n. 294. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 27. n. 4. & lib. 8. privileg. 19. n. 1. 4. 5. & 9. Pontan. de aliment. cap. 17. num. 35. & 36. Velasc. de privileg. pauper. & miserabil. personar. p. 1. quest. 22. n. 43. Pinbeir. de testament. tom. 2. disput. 4. sect. 8. §. 6. num. 1220. & §. 9. n. 1308. & sequent.

Omnia verò hucusque resoluta, declarat, procedere, tantummodo in subsidium, nempe; aliis liberis bonis deficientibus, si enim libera bona congruentia extant, nullo possunt bona fideicommissi alienari casu. Ita Fontanel. de pact. nuptial. tom. 2. claus. 5. glos. 1. p. 2. n. 9. & 10. Peg. de maiorat. tom. 1. cap. 6. n. 661. Gob. de permis. feud. & emphyteus. alienat. quest. 4. n. 52. Card. de Luc. de dote disc. 145. n. 64. Peregrin. de fideicommiss. artic. 42. n. 24. & 66. Fusar. de substitut. q. 531. n. 121. Portug. de donat. lib. 2. cap. 11. n. 99. Giurb. ad consuetud. Messanes. cap. 1. glos. 2. n. 106. Noguerol. alleg. 40. n. 39. Carol. Anton. de Luc. in addit. ad Franch. decis. 519. n. 5. Giurb. decis. 31. n. 10. Boer. decis. 130. n. 13.

Man-

Atlantic. decis. 152. n. 1. & decis. 329. num. 1.

Ita ut, si, etsi bona libera non adsunt congruentia, tamen fructus bonorum fideicommissi sufficiunt congrue, non alienanda sunt fideicommissi bona ipsa, ut est *text. in L. mulier 22. §. cum proponeretur, ff. ad Senat. consult. Trebell.* ibi: Quod si ex hæreditate mulier percipit, ut inde possint doti satisfieri, dicendum est, potius fructibus hoc expensum, quam fideicommissio, *Molin. de primogen. lib. 4. cap. 6 n. 15. Velasc. de privileg. pauper p. 1. quæst. 22. n. 60. Seraph. decis. 481. n. 3. Roxas decis. 117. num. 14. Coccin decis. 143. num. 6.*

- 16 Si autem, cum potuisset de jure alienata fuerunt, alienabilia dehinc efficiuntur, ex regula quod alienari prohibita, semel juridice alienata, fiunt dehinc alienabilia, *Salgen. in Labyrinth. creditor. p. 3. cap. 4. n. 28 & 29. Roxas de incompatibilitat. maiorat. p. 5. cap. 6. n. 103. & 111. Bersan. de viduis cap. 2. q. 23. num. 31. Oter. de pascuis, & jur. pascend. cap. 44. n. 4. Zarat. decis. 75. n. 15 & decis. 87. n. 6. Rot. recent. p. 9. tom. 2. decis. 461. n. 8. & p. 10. decis. 273. num. 6. & 7. Fabian. de Monte de emption. & vendit. quæst. 4. principal. n. 42. Cost. de privileg. creditor. regul. 1. ampliat. 3. n. 80. Reynos. observ. 70. n. 40. Parlador. rer. quotidiani different. 58. §. Cald. de renovat. emphyteus. quæst. 11. num. 30. Surd. conf. 105. num. 12. Matienç. in L. 11. tit. 6. lib. 5. Recupilat. glos. 8. num. 2. Peregr. decis. 2. n. 2. Menoch. de arbitrar. quæst. 54. num. 24. Leon. in thesaur. for. eccles. p. 1. cap. 15. n. 3. Ceval. commun. contr. commun. quæst. 897. Sccac. cap. 1. de appellat. quæst. 17. limitat. 47. membr. 1. numer. 111. Gonçal. ad regul. Cancellar. 8. glos. 6. n. 194. Bursat conf. 4. n. 22. sequent.*

CONTROVERSIA IX.

Utrum hypothecari, alienarivè possint bona fideicommissi pro constituenda, aut restituenda dote, si testator expresse prohibuit?

SUMMARIÆ.

- 1 **A**ffirmativa datur resolutio.
- 2 **C**ontraria refertur opinio.
- 3 **I**n claris non est opus conjecturis.
- 4 **V**erba voluntatem demonstrant.
- 5 **V**erba sine effectu non debent esse.
- 6 **P**robatur resolutio.

QUÆSTIO.

Successive controvertitur quæstio difficilis, & ad resolvendum perdifficilis: Utrum quod in proxima controversia resolvimus, nempe, fideicommissi bona alienari posse pro dote constituenda, aut restituenda, procedant, si expresse testator alienationem etiam ex causa dotis prohibuit? Inter utriusque partis Doctores, quorum volumina revolvi, etiam in hoc casu affirmativam sequor sententiam.

Ita *Fachin. jur. controversiar. lib. 4. cap. 48. vers. sed istis ergo, & vers. final. in fin.* ibi: Quare maneat hæc conclusio, ex causa dotis, & donationis propter nuptias, bona fideicommissio subiecta alienari posse, non obstante testatoris prohibitione.

Portug. de donat. tom. 1. lib. 1. p. 2. cap. 11. n. 95. ibi: Quod procedit non tantum, quando sola prohibitio legis alienandi intervenerit, sed etiam quando expressa fuerit à testatore.

Menoch. de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 189. num. 139. ibi: Secundum dicimus, quod non obstante prohibitione testatoris patris, possunt alienari bona fideicommissi pro hujus dotis constitutione.

Marescôt. variar. jur. resolution. lib. 2. cap. 69. n. 17. ibi: Contrarium, Rr quod

quod imò non obstante expressa prohibitione alienatione etiam ex causa dotis, bona fideicommissi alienari possint, tenent *Castrens. conf. 30. dub. 1. lib. 1.*

Petr. Surd. decis. 62. n. 11. ibi: Senatus tamen, me absente, & Florentiae tum agente pro Serenissimo Duce, & Domino meo, iudicavit, expressa testatoris non obstante alienationis prohibitione etiam casum dotis specificè includente, dotem de fideicommissio deducendam, &c.

Perigrin. de fideicommiss. artic. 42. n. 6. vers. contra vero senserunt; & sequent. Rot. Roman. p. 1. diversor. decis. 449. n. 5. Bursat. conf. 179. n. 8. vol. 2. Mier. de maiorat. p. 4. quæst. 1. limitat. 2. n. 27. Fontanel. de pact. nuptial. tom. 2. claus. 5. glos. 1. p. 2. n. 70. Vincent. Fusar. de substitut. fideicommissar. quæst. 531. à n. 67. Odd. de fideicommiss. quæst. 45. artic. 5. per tot. Jason. in Authent. res, quæ Cod. commun. de legat. & fideicommiss. col. ult. Crass. §. fideicommissum quæst. 57. n. 3. Salicet. in L. voluntas Cod. de fideicommiss. Bartol. in L. filiusfamilias. §. Divi, ff. de legat. in quæst. 2. Fas. conf. 157 dub. 2. vol. 2. Dec. conf. 519. num. 4. Bald. Novel. de dote. p. 6. privileg. 13. Curt. jun. conf. 59 Bellon. conf. 83. num. 6. Berous quæst. 110. Marzar. in suo epitom. quæstion. 48.

2 Contrarium, nempe, data expressa, & specifica testatoris alienationis prohibitione ex casu dotis, non posse bona fideicommissio subjecta alienari, tenent multi etiam, ut sunt.

Molin. de primogen. lib. 4. cap. 6 numer. 11. ibi: Apud omnes tamen convenit, hoc intelligendum esse, nisi specificè à testatore, dispositum sit, quod bona fideicommissi etiam ex causa dotis, seu donationis propter nuptias alienari non valeant; ea namque alienationis prohibitio, in qua etiam de causa dotis testator meminit, præcisè, atque ad unguem observanda erit.

Anton. Gom. in L. 40. Taur. n. 87 in fin. ibi: Unum tamen est, quod si testator expresse dixit, & disposuit, quod

prædicta bona subjecta restitutioni, & prohibita alienari, non possent alienari etiam propter dotem, vel aliam causam piam; ejus voluntas est servanda, & non poterunt prædicta bona alienari etiam ex his causis.

Covarruv. variar. lib. 3. cap. 6. numer. 10. §. Tertio. vers. ego verò priorem opinionem veriore esse, omnino censeo, &c. Tiraquel. de primogen. quæst. 61. num. 7. & 9. Petr. de fideicommiss. quæst. 8. à n. 432. Paschoal. Saul. de alienand. reb. fideicommiss. subject. p. 2. num. 264. Ludovic. Cassanat. conf. 34. n. 30. Joseph. Ludov. Lucens. decis. 28. à n. 78. Francisc. Milanens. decis. 7. n. 41. lib. 1. Angel. in Auth. res quæ Cod. commun. de legat. & fideicommiss. & in Auth. de restit. & ea, quæ parit. nono mense. §. quamobrem, Alciat. in L. 1. ff. solut. matrim. n. 65. Socin. jun. conf. 119. n. 7. lib. 2. Alex. conf. 56. lib. 1. n. 3. Ambros. de Opizon. in L. filiusfamilias. §. Divi, ff. de legat. super quæst. 2. & ibidem Loaz. n. 360. Rodrig. Suar. in L. quoniam in prioribus limit. 2. ad leg. reg. col. 16. vers. utrum autem bona, &c. Cod. de inoffic. testam. Joan. Baptist. in rubric. de danat. inter vir. & uxor. §. 16. n. 11. Roland. à Valle conf. 85. n. 83. Paris. conf. 52. n. 37. lib. 2. & conf. 63 n. 38. eodem lib. Gregor. Lop. in L. 6. tit. 11. partit. 6. verb. que la nò pudiesse vender, col. 4.

Fundamenta hujus opinionis sunt sequentia: Ratio, per quam *L. resque Cod. commun. delegat. & fideicommiss.* concedit alienationem bonorum fideicommissi, pro dote constituenda, est fundata in testatoris voluntate præsumpta; atqui hæc in hoc cessat casu, cum de contrariâ constet voluntate, & dispositione, & ita ad conjecturas præsumptæ voluntatis non est recurrendum, cum clarè constet, & in claris non est opus conjecturis, ut est axioma tritum.

Et quod clare constet de voluntate, probant prohibitionis verba; demonstrant enim verba proferentis voluntatem, *Tiraquel. in L. si unquam Cod. de*

revocand. donat. verb. libertis n. 17. & 18. Alvarad. de conjeclurand. ment. defunct. lib. 1. cap. 1. Cardin. Mantica. de conjeclur. ultim. voluntat. lib. 3. cap. 4. Menoch. de præsumpt. lib. 3. quæst. 1. num. 39. Mascard. de probat. concl. 1415. num. 24.

- 5 Cum effectuque verba accipi debent, aliquidque operari, Cardos. in prax. verb. verbum num. 5. Card. Tusch. pract. conclus. verb. verbum conclus. 90. Aegid. in L. ex hoc jure, ff. de justit. & jur. p. 1 cap. 8. num. 2. Bertazol. de clausul. in claus. 21. glos. 24. num. 10.

Ergo, concludunt contrarii, cum, ex eo quod de contraria testatoris voluntate clare constet, cessat ratio non prohibita alienationis favore dotis præsumptiva, cum veritati præsumptio cedat, & cum constet cessare legis rationem, ipsa legis cessat dispositio; stante testatoris expressa, & specifica prohibitione, non possunt etiam favore dotis constituenda, maxime cum quisque sit suorum bonorum arbiter, & moderator, & quasque possit clausulas, & prohibitiones apponere.

- 6 Ego verò veriore opinionem esse puto; & judico, expressum casum esse dispositum in *Authent. novel. 39. tit. 18. in princip. & §. 1. ibi*: Decursio, & varietas humanæ naturæ paulatim egens curatione, non aliter ad bene se habendum reputatur, licet prima ejus gubernentur principia, nisi etiam quod particulariter ei resistit, corrigatur; sicque constituatur sub tranquillitate, & quiete, ut legi conveniens est; quale scilicet quidam etiam nunc emergens ad legis non opus adduxit: Scimus enim, quod etiam dudum de restitutionibus dubitabatur; etsi contigisset quasdam hypothecas obligari ejus, qui restitutione gravabatur, plurimæ cōtentionis erat negotium, sive oporteret etiam res, quæ restitui jussæ fuerant, periculum pati, sive solas ejus, qui gravabatur restitutione; & multa quædam erat etiam circa ipsam verborum differentiam quæstio, utrum de-

Tom. I.

functus præcepisset, res, quæ manerent post mortem ejus, qui gravabatur restitutione, oportere restitui; an absolute restitui, quod relictum erat post detentionem legitimæ partis juberet; & introducebantur etiam fideicommissi persecutiones, & ex inopia in rem missiones; & plurimi alii, & varii, & indissolubiles penet prædictæ in rem missionis circuli; sed tanquam nos dudum hoc sanantes, legem scripsimus, modis omnibus prohibentes, restitutione gravatas res, aut alienari, aut obligari, sed cum propria ambulare fortuna, & apud quemcumque fuerint, non manere firmet, sed reverti ad illum, cui dare jussæ fuerunt; & facta lex jam quodammodo longæva est, & in judicio approbata frequentatur; sed futurum erat, quod prædiximus, ut, quod ferre omnia consuevit, tempus ostenderet indigere quadam exceptione necessariâ legem: adierunt enim nos viri, & mulieres ex his læsi; moriente namque viro, uxor quidem & dotem exigebat, & donationis ante nuptias factæ partem, seu propter nuptias, quam viri mors ei dabat; defuncti verò frater aliunde vendicabat res, & patris proferebat voluntatem, & trahabat mulieris res dicens, fratrem quidem eas expendisse; si verò apud mulierem videre paternas res, quas pater, non existentibus filiis, restitui preceperat ei, & recipere ex omnibus eas instabat, neque cessabat, donec satisfactio legi nostræ per omnia perveniret: sed ingemiscebat juste mulier, & dicebat, injustum esse quasi per deceptionem dominum quidem virum fieri dotis totius, & si præmori mulierem contigisset lucrum habere secundum pactum; quia vero vir mortuus est, se ignorante restitutionem, amissionis periculum sustinere: sed huic quidem data est negotio forma, quam bene se habere putavimus: rursus alter supplex apparuit dicens, uxoris patrem substantiam ejus substituisse aliis suis filiis, parvumque partem solam apud eam jussisse manere, & magnum sibi-

Rr 2

met

met immineere periculum, si suæ quidem substantiæ periculum pateretur; & circa dotis restitutionem; & circa totum ex dotalibus instrumentis super antenuptiali donatione pactum, sibi verò nihil diceret promereri horum propter sublationem, & restitutionem: hæc nos merito commoverunt, & in melius arbitrati sumus nostram corrigere legem, quam subiectos despicere periculum sustinentes maxime in nuptiis, quarum nihil est hominibus utilius; tanquam solis facere homines valentibus; quamobrem præsentem ponimus legem; omnia quidem alia prioris à nobis positæ constitutionis rata manere volentes, hæc vero innovantes solummodo, ut si quis de cætero restitutionem fecerit suarum rerum, primum quidem servit filio legitimam partem; deinde ex reliqua substantiæ parte, si non suffecerit legitima pars ad dotis, aut antenuptialis donationis oblationem; honestè, & secundum personarum qualitatem, & merita excipere etiam hoc ad restitutionem, secundum quod adjectum legitimæ parti dotem, aut antenuptialem donationem facit; sancimus enim secundum hunc modum excipi omnibus modis ad restitutionem nuptialia documenta, & super his factas alienationes, aut hypothecas; & vel gravata sit persona aut viri, aut mulieris restitutione tali; liceat ei etiam nuncupatam antenuptialem, seu propter nuptias donationem offerre, nihil quantum in illis rebus restitutione valente; etsi mulier restitutione gravetur, non impedimentum ad dotis oblationem fieri; ea enim, quæ communiter omnibus profunt, iis, quæ specialiter quibusdam utilia sunt, præponimus; sitque hoc nuptialibus donationibus, & earum exactionibus privilegium.

Ubi noster casus positus est in illis verbis: Defuncti verò frater aliunde vendicabat res, & partis proferebat voluntatem; quia non obstante contraria partis fideicommitentis voluntate, jussit Imperator, dotem detrahi de bonis fideicommissi.

Aliqui hujus textus non recordati varias rationes assignat; quæ verò mihi placent, refert *Surd. uetif. 62. numer. 16. & sequent.* nempe quòd ascendens tenetur filiam dotare, & filio uxorem dare, & pro eâ facere donationem propter nuptias, & bona propria pro dotis repetitione obligari; hæc autem obligatio ascendens ejus bonis inhæret, & cum eis ad quemcumque possessorem transit; & id prohibere non potest ascendens, cum de jure sit obligatus, & est tanquam æs alienum à fideicommitente debitum, quod solvi debet, & potest, etiam fideicommitente invito; maxime cum dotes conservari, constitui, & mulieribus restitui reipublica interest, & testatoris voluntas publicam lædere non potest utilitatē, & est multum privilegiata dos, ut bene probat idem *Surd. supracit.*

Ad contraria respondeo, quod licet per verba cum effectu prolata constet de voluntate testatoris prohibente, in illo ad prohibendum in hoc casu negatur potestas; hæc negatio probatur ratione relata proxime; potestas autem cum deficiat, non refert voluntas.

CONTROVERSIA X.

Utrum pro constitutione, aut restitutione dotis hypothecari, alienari vel possint maioratus bona instituti absque expressa, & specifica prohibitione alienandi, nec ex causa dotis?

SUMMARIA.

- 1 **N**egativa datur resolutio.
- 2 Contraria refertur opinio.
- 3 Institutor maioratus præsumitur memoriam conservare velle, & divisionem prohibere.
- 4 In conservatione maioratus publica versatur utilitas.
- 5 Privilegiatus contra pariter privilegiatum non utitur privilegio.
- 6 Inter privilegiatos præfertur, qui de damno vitando tractat.
- 7 Nec ex debitis in utilitatem maioratus

- ratus contractis possunt ejus alienari bona.
- 8 Pro debitis instituentis alienari maioratus bona possunt.

QUÆSTIO.

Controvertitur: Utrum pro dote constituenda, aut restituenda possint maioratus bona hypothecari, aut alienari? Resolvendo respondeo negative non solum cum institutore expresse, & specificè alienationem etiam ex dotis causa prohibuit, sed etiam etsi talem expressam, & specificam non fecisset prohibitionem.

Ita *Mend. à Castr. in prax. p. 1. lib. 3. cap. 21. §. 5. n. 19. vers.* amplia prædicta, ut etiam ex causa dotis non possit fieri executio ex causa dotis, quantumvis sit illa causa publica, & favorabilis, &c. *Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 102. vers.* sed receptissima consuetudo totius Hispaniæ observat indistincte, ut nec ex eâ causa possit possessor alienare bona maioratus, quem usum ego censeo juri consonum, &c. *Didac. in addition ad Gom. in L. 40. Taur. n. 87. vers.* Adde, generali Hispaniæ consuetudine in possessoribus maioratum esse abrogatam decisionem dictæ Authenticæ res quæ, ut docet Covarr. var. lib. 3. cap. 6. in fin. quam consuetudinem juri esse consonam ostendit, &c. *Addent. ad Molin. de primogen. lib. 4. cap. 6. n. 15. vers.* quorum sententiam probamus, non solum quando ab institutore maioratus expresse in causam dotis, vel alimentorum prohibita est alienatio, verum etiam, &c. *Ipse Molin. de primog. eodem lib. 4. cap. 6. num. 25. vers.* ex quibus inferitur, Hispanorum primogenia nec ex causa constitutionis, nec restitutionis dotis, tam matrimonii carnalis, quam spiritualis, seu donationis propter nuptias, nec pro alendo ipso maioratus possessore, nec ejus liberis, nec pro illis ab hostibus redimendis, nec ex alia causa, ex his, quas Doctores in dicta Authentica res quæ adducere

solent, alienari posse, &c. *Guerreir. de inventar. lib. 4. cap. 7. num. 58. vers.* attamen hoc non servatur in primogeniis Lusitaniæ, &c. *Castill. lib. 5. quotidianar. juris controversiar. cap. 137. num. 68. vers.* addiderim, &c. *Cardinal. de Luc. de dote discurs. 145. n. 7. Pelaes Mier. de maiorat. p. 4. quæst. 1. limitat. 2. n. 1. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 24. & 28. Molin. de justit. & jur. disput. 653. n. 4. Monet. de comutat. ultimar. voluntat. cap. 9. de fideicommissor. derogat. num. 239. fol. mib. 1027 Petr. Barbof. in L. 1. ff. solut. matrimon. n. 130. vers.* contrarium tamen, *Salgad. in labyrinth. creditor. p. 1. cap. 24. num. 67. Carvalh. in cap. Raynaldus de testamentis p. 2. n. 294. Portug. de donat. reg. tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 102. Cald. forens. lib. 1. quæst. 18. numer. 27. Faria ad Cov. lib. 3. var. cap. 6. num. 67. Suar. in repetit. leg. quoniam in prioribus in declarat. leg. reg. limitat. 2. n. 11. Cod. de inofficios. testament. Peres ad leg. ordinament. tit. 2. lib. 5. tom. 2. fol. mib. 71. vers.* notandum etiam quod prohibitio, &c. *Gregor. Lop. in L. 6. tit. 11. partit. 6. verb. que la nõ pudiesse vender col. 5. & 6. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 743. Aguian. de legib. lib. 3. controvers. 14. n. 21. fol. mib. 358. Joseph. Ramon. conf. 1. numer. 54. Hieronym. Gabr. conf. 119. n. 67. lib. 2. Alex. in L. mulier. §. Cum proponeretur, ff. ad Trebell.*

Contrarium, nempe, si testator expresse, & specificè etiam ex causa dotis prohibitionem alienandi non fecit, possint dotis causa alienari maioratus bona, & hypothecari, docent *Anton. Gom. in L. 40. Taur. n. 87. vers.* Trigessimotertio principaliter quæro, an bona maioratus, vel prohibita alienari, possunt alienari propter aliquam causam piam, puta dotis, & donationis propter nuptias, alimentorum, & aliam similem causam? Breviter, & resolute dico, quod si bona tacite sunt prohibita alienari per legis dispositionem, &c. tunc bene potest gravatus prædicta bo-

bona, vel partem eorum alienare ex causa dotis, & donationis propter nuptias, &c. *Fontanel. de pact. nupt. tom. 2. claus. 5. glos. 1. p. 2. à n. 99. usque ad num. 117. & claus. 6. glos. 2. p. 4. num. 88. 38. & 42. Odd. de fideicommiss. quæst. 36. artic. 2. num. 45. 46. & 47. Fusar. de substitut. quæst. 531. numer. 17. & quæst. 536. num. 6. Grat. forens. tom. 1. cap. 65. num. 13. Gaspar. Baec. de non meliorand. filiab. cap. 8. n. 12. 13. & 18. Palat. Rub. in rubric. de donat. inter vir. & uxor. §. 16. n. 11. Petr. de fideicommiss. quæst. 8. n. 500. Padill. in Authent. res, quæ Cod. commun. de legat. & fideicommiss. n. 53. & 78. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 189. num. 175. & sequent. usque ad n. 187. & cons. 1127. num. 10. Tiraquel. de jur. primogen. quæst. 61. & 62. Angel. Matheac. de legat. & fideicommiss. lib. 4. cap. 4. n. 19. in fin. Thesaur. decis. Pedemontan. 192. n. 4.*

3 Ego verò veriorē primam esse puto opinionem; & in primis certum est, maioratus institutorem memoriā cōservare velle, & divisionem ex quacūque causā prætensam prohibere, *Molin. de primogen. lib. 1. cap. 4. num. 13. vers.* ideòque is qui maioratum instituit, eo ipso quòd ex aliquibus bonis se facere maioratum profitetur, bona ipsa in propria familia velle perpetuo cōservare; censendus est, &c. & *lib. 1. cap. 11. num. 3. vers.* item primogenitorum finis præcipuus est, ut familiarum dignitas, ac memoria conserve-
tur, &c. & *eodem lib. 1. cap. 18. num. 1. vers.* Hispanorum maioratum institutiones, quæ ad familiarum conservationem præsertim ordinantur, ac diriguntur, &c. *Addent. ad ipsum Molin. de primog. lib. 1. cap. 4. num. 13. vers.* nam eo ipso, quòd quis de aliquibus bonis se maioratum facere profite-
tur, ut si dixisset hāgo maioratū cen-
setur velle in propria familia perpetuo cōservare, &c. *Maldonad. ad eundem Molin. de primog. lib. 1. cap. 11. num. 3. vers.* maioratum instituendorum præ-
cipuum finem esse, ut familiarum di-

gnitas, ac memoria conserve-
tur, &c. *Anton. Pichard. in rele-
ction. rubric. ff. de vulgar. & pupil-
lar. substitut. cap. 1. n. 16. vers.* cum
primogeniorum, seu maioratum, per-
petua familiarum conservatio, finis
sit, &c. *Cabrā. p. 1. decis. 133. num.
1. vers.* quia de omnium maioratum
est, licet in institutione non exprima-
tur, ut eorum sit præcipuus finis in fa-
miliæ, & memoriæ conservationem,
&c. *Pheb. p. 2. decis. 132. num. 25. in
med. vers.* præsertim in maioratibus,
in quibus institutor magis intendit cō-
servare suam progeniem, & familiam,
&c. *Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern.
p. 3. num. 99. vers.* juvatur autem pri-
mo quia maioratus institutor semper
ad honorem familiæ, &c. *Guerreir de
inventar. lib. 4. cap. 7. numer. 38. vers.*
confirmant hoc, quia quando aliquis
instituit maioratum, id maxime præ-
cipit, ut ejus familia decoretur, &
conserve-
tur, &c. *Aquil. ad Rox. de
incompatibilitat. maiorat. p. 4. cap. 4
à n. 16. Mæstac. de caus. piis lib. 6. cap.
5. num. 65. Reynos. observat. 3. num. 6.
& 8. Peg. de maiorat. tom. 1. cap. 2. n.
3. & cap. 4. num. 58. & 107. Castill. lib.
2. quotidian. jur. contr. cap. 22. n. 52.
& tom. 6. cap. 143. §. unic. n. 3. Cald.
Pereir. de renovat. emphyteus. quæst.
16. num. 26. Fusar. de substitut. quæst.
499. num. 12. Vella dissert. 49. numer.
22. Valenc. tom. 2. cons. 185. num. 31.
Larrea tom. 1. decis. 33. n. 32. Salgad.
decis. 10. Ottobon decis. 182. n. 22. Ma-
tiens. in L. 7. lib. 5. recopilat. n. 7. Gar-
cia de benef. p. 7. cap. 15. num. 50. Aug.
Barbos. lib. 3. vot. decisiv. 126. n. 230.
& est *Ordinat. regia lib. 4. tit. 10. §. 5.
vers.* E porque a tenção, &c.*

Ac per consequens censetur quilibet
maioratus institutor potius memoriā
suæ familiæ, & nominis conservatio-
nem diligere, quam quamlibet aliam
causam, etsi piam; ac ideo etiam ex illa
alienationem, seu divisionem prohibe-
re; divisio enim facit patrimonia de-
strui, dignitatem familiæ obliviscere,
nominisque memoriā offuscare, ut
ait

ait *Molin. de primogen. lib. 1. cap. 11. num. 4. vers.* divisione autem dignitas familiæ, memoriaque ejusdem, &c. & ibi *addit. Maldonad. n. 7 vers.* divisio est, &c. *Marian. disput. forens. tom. 1. disput. 48. num. 17.*

Supposita autem hac institutoris voluntate præsumpta, nihil ad respondendum restat contrariis, qui se in benigna testatoris voluntate fundant; imo supposita prohibente voluntate, venit nostra resolutio à contrariis quasi in confesso, cum eam concedant, si institutor expresse, ac individuò prohibuisset, ex verò tali prohibente supposita voluntate inducitur ex quacunque causa prohibitio ex ratione relata: ergo.

- 4 Deinde in maioratûs conservatione utilitas versatur publicæ, *Cordeir. de natural. succession. p. 1. tract. 2. dub. 18. num. 15. vers.* familias conservari præcipuè nobiles, etiam dicitur publicum interesse, &c. *Cabed p. 1. decis. 133. num. 6. vers.* facit etiam ibi: Et hac ratione utilitatis publicæ primogenia sustinentur, *Molin. de primogen. lib. 4. cap. 6. n. 21. vers.* consequens est, ut ad Hispaniorum primogenia trahi non valeat, cum in illis non favor privatorum, sed publicus versetur, &c. & *melius lib. 1. cap. 18. num. 1. & n. 2. vers.* cum enim ea primogenia ob bonum publicum principaliter inducta sint, &c. & *n. 10. vers.* cum enim primogeniorum conservatio publicam utilitatem contineat, &c. & *n. 6. Maldonad. in addit. ad ipsum Molin. de primogen. lib. 4. cap. 6. num. 22. vers.* aliter etiam facile minuerentur, ac abolerentur maioratus, qui ob bonum perpetuum, ac splendorem, & decorem reipublicæ totius, &c. & *in addit. ad lib. 1. cap. 18. num. 1. vers.* institutio, & conservatio maioratuum Hispaniæ favorabiliter accipienda est, &c. & *in addit. præfat. n. 9. vers.* causæ maioratus cæteris sunt graviores, &c. *lex Hispanic. 7. tit. 7. lib. 5. novæ recopilat. ibi: Merecen de nós, y nuestros sucesores ser sostenidos, y conservados, y assi mismo mucho de servicio mu-*

estro, y daño, y perjuizo de nuestros Reynos, porque diminuendose las cazas de los nobles dellos, nõ avrã tantos Cavalleros, y personas principales, de que nos podamos servir: Ordinatio nostra lib. 4. tit. 100. §. 5. ibi: Do que resulta grande proveito a estes Reynos, para que nelles bajaõ muitas casas, e morgados para melhor defen-saõ, e conservaçaõ dos ditos Reinos, e nos poderem os possuidores delles com mais facilidade servir, e aos Reys, que pelo tempo em diante nos succederem na Coroa destes Reynos, & ita, quòd maioratuum conservatio utilitas publica sit, notant, & docent Mier. de maiorat. p. 1. in præfation. n. 41. & 42. & quæst. 1. num. 37. Carvalh. in cap. Raynaldus de testament. p. 2. num. 373. Carleval. de judic. tit. 3. disput. 23. n. 70. Salgad. in Labyrinth. creditor. p. 1. cap. 24. num. 43. Covarruv. variar. lib. 1. cap. 15. num. 14. Vela dissertat. 49. num. 22. tom. 2. Castill. quotidianar. jur. controvers. lib. 5. cap. 145. n. 38. & cap. 147. num. 17. Solorzan. de jur. Ind. tom. 2. lib. 2. cap. 16. num. 15. Fontanel. decis. 32. numer. 22. Roxas de incompatibilitat. maiorat. p. 8. cap. 1. numer. 6. & 10. Faria ad Cov. lib. 3. variar. cap. 5. num. 33. Valeron. de transact. tit. 4. quæst. 2. num. 48. Tiraquel. de jur. primogen. quæst. 4. n. 32. Bald. in L. 1. col. 11. vers. subsequenter, num. 19. Cod. de sum. Trinitat. Peral. in L. 3. §. qui fideicommissum, ff. de hæred. instituend. num. 121. Francisc. Pisan. de statut. exclud. famin. n. 68.

Quo supposito; licet dotes constitui; 5 conservari, & solvi, sit utilitatis publicæ secundario, ut alibi ostensum manet, attamen cum præcipuus finis institutorum maioratuum conservationis sit publicus etiam favor, non debent perpetui destrui maioratus, ut constituentur, aut restituantur dotes; imo privilegiatus privilegio non utitur contra pariter privilegiatum; ut regulariter docent Cardos. in prax. verb. privilegium numer. 46. Cardinal. Tusch. præ-

prætic. verb. privilegium conclus. 706.
Cardinal. Mantica. de conjectur. lib. 6.
tit. 2. num. 11. & de tacit. lib. 11. tit.
26. num. 6. Hermosill. ad Gregor Lop.
in L. 5. tit. 1. partit. 5. glos. 1. num. 4.
Castill. lib. 3. cap. 25. numer. 27. Mau-
rit. de restitut. cap. 218.

6 Maxime cum maioratus de damno vitando tractat in hoc casu; & inter privilegiatos favendum est potius illi, qui de vitando damno tractat, ut docent *Tiraquel. de privileg. piæ causæ privileg.* 26. *Mend. in prax. p. 2. lib. 1. cap. 3. num. 6. Urceol. in examinat. conclus. verb. actor conclus.* 44. *num. 67. & verb. alienatio conclus.* 86. *numer. 100. & 220. Phæb. p. 2. decis. 144. n. 8. Menoch. de præsumption. lib. 2. præf. 18. numen. 19. & lib. 4. præf. 89. num. 121. Torr. post. tract. de pact. futur. succession. decis. 29. num. 5. Portugal. de donat. Reg. tom. 2. lib. 3. cap. 22. num. 73. Cyriac. tom. 5. controvers. 656. num. 10. Cancer. p. 2. var. cap. 1. num. 189. Scop. ad Gratian. observat. 196. numer. 9. Lara in compent. vitæ homin. cap. 21. num. 18. & 19. Riddolph. in prax. p. 3. cap. 4. numer. 136. Bald. in L. 5. Cod. de repudiand. hereditat. num. 5. Polidor. Rip. observat. 7. num. 4.*

7 Maioratus itaque debent bona conservari, ut nec ex debitis in sui utilitatem contractis alienari possunt etiam in sui urgentem utilitatem, *Castill. lib. 8. cap. 36. §. 1. num. 6. Mier. de maiorat. p. 4. q. 1. limitat. 1. per tot. Pater Molin. de justit. & jur. tom. 3. disput. 648. num. 5. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 6. num. 26. 27. & 28. & cap. 3. num. 2. & cap. 1. & 2. ejusdem lib. Addent. ad ipsum Molin. de primog. dict. lib. 4. cap. 6. numer. 26. 27. & 28. & lib. 1. cap. 10. num. 23. vers. 2.*

8 Solum executari possunt pro debitis ipsius instituentis, si libera ejusdem non reperiuntur, *Salgad. in Labyrinth. creditor. p. 3. cap. 13. num. 12. Guerreir. de inventar. lib. 4. cap. 7. numer. 6. & est Ordinat. lib. 3. tit. 93. in princip.*

Quod non procedit in debitis postea contractis, si maioratus institutus fuit per contractum, *Peg. de maiorat. cap. 6. num. 39. tom. 1. & tom. 1. for. cap. 5. num. 57. Portug. de donat. lib. 2. tom. 1. cap. 11. numer. 93. Phæb. p. 1. decis. 64. per tot. Noguerol. allegat. 20. numer. 118.*

CONTROVERSIA XI.

Utrum, concessa facultate Regia ad maioratus bona hypothecanda, alienandavè, pro dote aut constituenda, aut restituenda, censeatur concessa pro usuris, & interesse?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmative.
- 2 **R** Contraria refertur sententia.
- 3 Potior in sorte potior in usuris.
- 4 De principali dispositum, censetur dispositum de accessorio.
- 5 Facultates dispensativæ restringi potius, quàm extendi debent.

QUÆSTIO.

C Ontrovertitur: An facultate Regia concessâ ad maioratus bona obliganda, hypothecanda, aut alienanda pro dote constituenda, aut restituenda, censeatur concessa pro usuris, aut interesse? Resolutive respondeo affirmando, censerî concessam facultatem etiam pro usuris, aut interesse.

Ita tenent.

- 1 Fachin. *Controvers. jur. lib. 7. cap. 57. vers. non quoad sortem duntaxat pecuniæ debitæ, verum etiam quoad usuras, & interesse, &c.*
- 2 Surd. *de alimet. tit. 9. quæst. 31. per tot. maxime à num. 8. vers. contrariam existimo veriore, scilicet, quòd assensus pro dote, &c. & n. 72.*
- 3 Noguerol. *allegat. 17. numer. 28. vers. quâ quæstione absolute sumpta, verior opinio est, regiam fa-*

- facultatem compræhendere redditus dotis & ejus virtute posse exigi à successore maioratus, &c. & allegat. 2. n. 65.*
- 4 Gulman. *de evictionib. quæst. 13. ex n. 61. vers. his tamen non obstantibus, vera, & melior, &c. & n. 66. vers. & ratio est, quia assensus, qui tunc præstatur, assumit naturam actus, super quo interponitur, neque est stricti juris, quando adhibetur contra-ctui dotali, & ideo extenditur ad interesse, & usuras dotales, &c.*
- 5 Felician. *de censib. tom. 2. lib. 3. cap. 5. n. 17. ibi: Possessor maioratus, primogenii, vel feudi ducturus uxorem, impetravit à rege nostro licentiam, ut bona primogenii, vel feudi hypothecaret pro dotis restitutione: hypotheca constituta, matrimonioque soluto, moratum fuit in dotis restitutione, & ex morâ cucurrere redditus, & interesse dotis non solutæ: Dubitatum est, an hypotheca in bonis primogenii, vel feudi ex regia licentia constituta afficiat eadem bona quoad redditus, & interesse dotis non solutæ, & ad illa extendatur, &c. pro cuius explicatione promitto, me resolvisse, esse veriore, & receptiorem sententiam, hypothecam pro sorte principali competere etiam pro accessoriis, ita pro interesse, redditibus, &c. & vers. ex quibus hanc opinionem existimo veriore, &c.*
- 6 Gratian. *forens. tom. 1. cap. 43. n. 31. vers. nam habens facultatem alienandi potest obligare sub usuris, &c. & cap. 53. n. 7. vers. ita ut obligatio pro dote censeatur esse pro usuris dotalibus, cum hypotheca constituta pro sorte includat etiam accessoria, & usuras, &c.*
- 7 Fontanel. *de pact. nupt. tom. 2. in addit. n. 9. vers. ad glossam ter-Tom. I.*
- tiam p. 14.*
- 8 Fran. de Ponte *consil. 64. n. 19. ubi refert, ita sæpius judicatum fuisse, & cons. 76. à n. 6. 13. 14. 15. lib. 1. & decis. 34. à n. 38. ubi dicit, ita communiter observari in practica.*
- 9 Blas. Lanc. *in extravagant. volentes fol. mib. 8. ubi dicit ita per magnam curiam semper observatum.*
- 10 Navar. *decis. 149. n. 10. & decis. 227. n. 3. ubi refert, ita fuisse judicatum in concilio collaterali, & in Tribunalibus receptum.*
- 11 Paschal. *de patria potestat. p. 2. cap. 7. à n. 44. & sequent. ubi hanc late probat opinionem.*
- 12 Rodrig. *de ann. redditib. lib. 3. quæst. 7. n. 70. vers. exprædictis infertur, &c.*
- 13 Mier. *de maiorat. p. 4. q. 1. limitat. 2. n. 39.*
- 14 Regens. Salertin. *decis. 49. ex n. 5. ubi Thor. in addit. 4. & 5.*
- 15 Camil. de Curte *in diversor. jur. feud. p. 2. cap. 5. n. 51. & sequent.*
- 16 Theodor. *allegat. 7. à n. 19.*
- 17 Camerar. *in cap. Imperialem de prohibet. feud. alienat. per Frederic. fol. 51. col. 4. vers. ex quibus.*
- 18 Rosental. *de feud. cap. 9. conclus. 19. n. 3.*
- 19 Nard. *in addit. ad Ifern. in dict. cap. Imperialem sub n. 5. vers. gravius in fin.*
- 20 Thor. *in compend. decision. p. 1. litter. A. vers. Assensus præstitus super capitali pag. 54.*
- 21 Castill. *decis. sicil. 17. n. 31. & 32.*
- 22 Fusar. *de substitut. quæst. 531. n. 42.*
- 23 Flores de Mena *variar. lib. 2. quæst. 21.*
- 24 Missinger. *centur. 1. obs. 64.*
- 25 Gregor. *de dote, & parag. q. 36.*
- 26 Camil. Borrel. *in sum. decis. tit. 35. de feud. n. 643.*
- 27 Pist. *lib. 2. p. posterior. q. 49. n. 18.*
- 28 Franc. Milan. *decis. 18. n. 360. lib. 1.*

29 Caesar. Barf. *decis.* 108. n. 15.

30 Grivel. Dolan. *decis.* 55.

2 Contrarium, nempe, facultatem regiam concessam ad maioratus bona hypothecanda, aut alienanda pro dote, non censi concessam pro usuris, & interesse, docent.

1 Peg. tom. 2. *ad Ordinat. ad regim. Senat. Palat.* §. 40. *glos.* 101. n. 5. ibi: *Et pro restitutione dotis regia facultas concessa, non extenditur ad alimenta, usuras, & interesse dotis, &c.* & tom. 11. *ad Ord. lib. 2. tit. 35. cap. 244.* ubi n. 6. & 7. *judicatum refert, & à n. & sequent. probat, & n. 13.* concludit ibi: *& cum facultas regia sit stricti juris, & non extendatur nec de casu ad casum, ut diximus, concessa ad dotis securitatem, non compræhendit obligationem ad usuras.*

2 Guerreir. *tract. 1. de inventar. lib. 4. cap. 7. n. 15.* ibi: *Respondetur negative, quia cum strictissime sit interpretanda facultas regia ad obliganda bona maiortus, seu coronæ ad solutionem dotis, non extenditur ad solutionem usurarum.*

3 Novel. *de dote p. 2. privileg. 6.*

4 Baldax. *ad Gizarel. dec. 67. n. 3.*

5 Burfat. *cons.* 103. n. 13.

6 Larrea *decis.* 37. n. 16.

7 Matth. de Afflict. *in cap. Imperialem de prohibet. feud. alienat. per Frederic. notabil. 12. q. 8. n. 156.*

8 Balzanar. *ibidem n. 35. col. 4. vers. unde præstitus assensus super capitali non extenditur ad interesse, &c.*

9 Marth. *vot. decis. v. 156. per tot.*

10 Ferrer. *ad constitut. Cathalon. Principat. tempor. 3. declarat. 6. n. 68. fol. mib. 567.*

11 Mar. Ferecc. *de subfeud. lib. 2. quæst. 20. fol. mib. 149.*

12 Franch. *decis.* 613. n. 11. 12. & 13.

Ego verò veriore primam opinionem esse puto, pro quâ adde Doctores n. 1. citatos *Hodiernam ad Surd. decis. 271. n. 8. Stayban. de interesse tit. 11. quæst. unic. n. 156. & 157. Castell. de aliment. cap. 36. §. 5. n. 7. Mell. in addit. ad eundem Castell. §. 1. n. 1. & sequent. & §. 6. Salgad. in Labyrinth. creditor. p. 2. cap. 8. n. 15. Marin. var. resolut. lib. 2. resolut. 166. n. 34. Capic. Galeot. controvers. 21. n. 23. lib. 1.*

Ratio est; quia usuræ, & interesse sunt accessoria dotis, cum sine hujus debito esse nequeant; & hypotheca cōpetens pro sorte competit pro usuris, & in illa potior, potior in istis est, ut est text. *in L. Lucius, ff. qui potior in pignor. habeant.* ibi: *Quæro: An Titius non tantum sortis, & earum usurarum nomine, quæ accesserunt, antequam Movius crederet, sed etiam earum, quæ postea accesserunt, potior esset?* Respondi, *Lucium Titium in omne, quod ei debetur, potior esse Bartol. in sum. ejusdem legis ibi: Qui potior est tempore in sorte, intelligitur etiam esse potior in usuris Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 47. & p. 5. membr. 1. n. 10. & 14. vers. & sicut, &c.*

Ergo facultas Regia concessa pro sorte, censetur concessa pro usuris, cum in esse in principali dicantur accessoria, & ideo dispositum de principali censetur de accessorio dispositum, *Socin. regul. 5. Menoch. cons. 58. n. 13.*

Nec abstat contrariæ opinionis fundamentum illud, quod facultates dispensativæ restringi potius, quam extendi debent, ut regulariter dicunt *Molin. de primogen. lib. 2. cap. 10. n. 77. Felin. in cap. 1. de rescript. n. 9. vers. secundo declara, &c. Dec. ibidem n. 4. vers. subjicit, &c. Curt. junior. cons. 5. n. 27.*

Respondeo enim, dispositionem non dici extendi de sorte principali ad accessoria; dici verò cōpræhendere, cum, ut dixi, in esse in principali, & in illo inclusa dicantur accessoria; faciunt dicta per *Aquil. ad Rox. de incompatibilitat*

hilitat. maioratus. p. 3. cap. 5. n. 30. ibi: Non dicitur interpretatio extensiva, sed comprehensiva, ut ait *Baldus, quem sequuntur Dec. conf. 227. Decian. conf. 144. lib. 1. Peregrin. de fidei commiss. art. 11. n. 54. & conducunt, quæ ait Ful. Capon. leg. 3. disceptat. 205. cap. 2. à n. 14. & sequent. & disceptat. 207. n. 11.*

Ad hujus controversiæ explanationem inquiri, & discuti debet, quando dotis usuræ debeantur; sed ut claris procedamus, institui disputationem ipsam facere in sectione sequenti.

SECTIO UNICA.

Cui, & quando dotis usuræ debentur?

SUMMARIA.

- 1 **M**arito usuræ non solutæ dotis debentur.
- 2 Nec per decennii taciturnitatem remissæ censentur.
- 3 Dos quoad maritum causa dicitur onerosa.
- 4 Remissio non est vera donatio.
- 5 Conditio pro impleta habetur, si non stat. culpa obligati eam non adimpleri.
- 6 Qui non potest donare, non potest gratis remittere.
- 7 Ininuatio requiritur in remissione legis summam excedente.
- 8 Remissio conjecturis probatur.
- 9 Voluntatem conjecturæ probant.
- 10 Per id, quod maritus, dum in matrimonio vixit, usuras non petiit, remissæ censentur, sequuta morte.
- 11 Uxori usuræ dotis non restitutæ debentur propter moram solam.
- 12 Contrarium refertur.
- 13 Probatur.

1 **S**uccesive quæritur: Cui, & quando dotis usuræ debeantur? Ad quæ questionem respondeo, quod licet doctus Antonius Faber in suo *Codic. Fabrian. lib. 5. tit. 8. de jure dotium definit, 42. dicat, usuras dotis non deberi*
Tom. I.

marito absque pacto, aut morâ contracta, ut *ibi:* Usuræ dotis, quæ nulla die solutioni dicta non prius solvenda fuit, quam per maritum peteretur, non ob id magis debentur, quod per multos annos maritus uxorem exhibuerit, cæteraque matrimonii onera sustulerit, sed ab eo demum tempore, quo mora contracta erit, id est, quo petita, nec soluta dos fuerit; que enim tam favorabilis est causa dotis, præsertim pro marito, ut usurarum additamentum recipiat, si neque mora, neque conventio in eam rem ulla procedat. Ita tractatum est in publico auditorio in causa Pantaleonis Grilli, & *Augustani 5. Non. Decembr. 1594.* & idem, licet non citat Fabrum, nec ejus meminit, dicat *Sccac. de commerc. & Camb. §. 1. quæst. 7. p. 2. ampliatur. 8. n. 176. vers. secundæ facti species, & vers. non obstat, & sequent.*

Attamen veriùs, & magis communiter receptum, quod nulla pro habita interpellatione ad causandam moram, nec data conventionem certa, & specifica, nec assignata certa die ad solutionem destinata, illico debentur marito usuræ dotis non solutæ ex eo, quod maritus matrimonii onera sustentavit.

Ita *Frederic. de solis de dote quæst. 41. n. 1. 2. Fontanel. de pact. nuptialib. clausul. 6. glos. 2. part. 6. n. 11. & claus. 8. p. 15. n. 17. Petr. Barbof. in L. de divisione, ff. solut. matrimon. n. 2. & 12. Tbesaur. decis. 43. sub n. 4. Gabr. conf. 145. n. 5. lib. 2. Valasc. consult. 8. & 84. n. 2. Menoch. conf. 7. n. 10. & conf. 110. n. 57. & conf. 440. n. 3. & conf. 914. n. 19. & de arbitrar. cas. 194. n. 56. Molin. de justit. & jur. disput. 321. 425. & 452. n. 5. Cardin. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 12. tit. 4. n. 2. & tit. 8. n. 18. & decis. 26. n. 2. Rebell. de obligat. justit. p. 2. lib. 5. q. 10. n. 7. & lib. 6. q. 7. n. 11. Bartol. in L. atqui natura. §. non tantum, ff. de negot. gest. Gramat. decis. 70. Roderig. de ann. redditib. lib. 3. q. 7. n. 42. & 49. Capic. decis. 183. Surd. de alim. tit. 1. quæst. 42. & conf. 269. n. 3. & conf.*

201. n. 16. *Cardin. Tusch. pract. conclus. liter. M. concl. 96. Baez. de non meliorand. filiah. cap. 25. n. 7. Covarr. var. lib. 3. cap. 1. n. 3. Lup. de usur. commentar. 1. n. 47. 74. & 75. §. 1. Soto de justit. lib. 6. q. 1. artic. 2. Turret. conf. 43. n. 1. Ancharr. conf. 143. Gratian. forens. cap. 759. n. 16. 17. & 18. & cap. 726. n. 1. 2. 3. 4. & 5. & decis. 143. Ricc. collectan. 172. ampliat. 6. Giurb. decis. 72. Angel. conf. 142. Alex. conf. 73. 141. & 167. vol. 5. & conf. 31. & 200. vol. 6. Viv. in decis. 423. Ugolin. de usur. §. 2. 3. 4. 5. 6. & 7. Cavalcan. decis. 36. n. 21. Sesse decis. 18. Tomadoc. conf. 37. n. 2. Magon. Florentin. decis. 83. n. 3. Cephal. conf. 485. n. 104. Anguis. conf. 16. lib. 5. Carpan. ad Statut. Mediolan. cap. 312. n. 1. p. 1. Tepat. lib. 1. var. tit. de usur. dot. col. 1. & 2. Peregr. conf. 100. n. 9. & 33. lib. 1. conf. 88. n. 6. lib. 2. conf. 74. n. 11. & conf. 98. n. 1. conf. 99. n. 1. lib. 3. & conf. 100. n. 21. lib. 5. Palat. rub. in cap. per vestras. §. 1. & 8. de donat. inter vir. & uxor. Polidor. Rip. observat. 19. n. 1. Trentacinq. cōf. 20. n. 14. vol. 1. Afflict. decis. 284. Aldov. conf. 82. n. 4. & 17. & conf. 84. n. 5.*

Et rationem assigno assignatam per *Gratian. tom. 4. forens. cap. 726. n. 3. ibi*: Cum enim ad patrem spectet onus alendi filiam; maritus fecit, quod ad eundem patrem spectabat; unde non requiritur alia mora, seu interpellatio, & currunt istae usurae tanquam recompensativae onerum matrimonii absque aliâ petitione, & hanc rationem quasi omnes assignant; & ego sequens approbo; maritus est enim in negotio alimentorum uxoris, tanquam negotium patris gerens.

2 Ideo dotis usurae marito debentur, ut nec per solam decennii taciturnitatem mariti censeantur remissae, ut docent.

Balb. de praescription. p. 1. tertia principal. quaest. 10. n. 14. Tiraquel. de praescript. §. 1. glos. 4. vers. 8. Boss. de dote cap. 20. n. 70. Posth. de manutent. decis. 144. n. 3. Altograd. lib. 1. conf. 30. Costa de fact. scient. & ignorant. centur. 2. distinct. 2. n. 5. & 6. Ruginel.

pract. resol. cap. 14. n. 22. Lud. decis. 93. n. 6. Fas. in L. quae dotis, ff. solut. matr. n. 19. Ricc. collect. 272. Intrigl. singular. 208. lib. 1. Viv. decis. 423. n. 11. Corn. conf. final. lib. 2. & cōf. 194. col. penult. lib. 3. & conf. 53. n. 3. lib. 4. Grat. conf. 57. lib. 4. Cordub. de Lar. in L. siquis à liberis. §. siquis ex his, ff. de liber. agnoscend. n. 60. & 61. Mascard. de probat. concl. 1371. à n. 98. Decian. conf. 571. n. 4. Angel. in §. fuerat. Institut. de act. n. 9. Roman. cōf. 517. n. 14. Fachin. controvers. jur. lib. 3. cap. 103. Nevif. conf. 57. n. 8. Gramet. decis. 70. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praes. 25. n. 4. Natta conf. 495. Ruin. conf. 24. n. 15. in lib. 1. & conf. 61. n. 5. lib. 4.

Licet contrarium, nempe, quod per solam decennii taciturnitatem mariti censeantur remissae usurae dotis, doceant *Roderig. de ann. redditib. lib. 3. q. 7. n. 65. Bartol. in L. cum de in rem verso n. 7. vers. si verò tractatur, ff. de usur. Campeg. de dote p. 2. quaest. 6. Alciat. de praesumption. reg. 1. praesumpt. 32. n. 6. vers. quid tenendum, Petr. Barbos. in L. quae dotis, ff. solut. matrim. n. 46. Tusch. pract. conclus. liter. D. conclus. 741. n. 9. Leonard. de usur. quaest. 92. à n. 6.*

Ego verò veriore primam esse opinionem puto, quia dos quoad maritum dicitur causa onerosa, *Anton. Gom. in L. 29. Taur. n. 33. Bart. in L. 1. §. Lucrativas Cod. de imponend. Lucr. lib. 10. Afflict. decis. 86. n. 4. Cald. Pereir. de in integr. restit. in L. si curatorem verb. sua facilitate n. 8. Boer. decis. 185. n. 10. Tiraquel. de retract. ad finem n. 69. & 70. Anton. Faber. in suo codic. Fabrian. lib. 4. tit. 24. definit. 8. Raudens. conf. 22. n. 41. lib. 2. Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 62. illat. 31. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 2. tit. 3. n. 3. Surd. de aliment. tit. 1. quaest. 32. n. 5. & quaest. 33. n. 8. & q. 10. n. 22. Menoch. conf. 1126. n. 26. lib. 12. Rebell. de obligat. justit. lib. 5. q. 1. n. 1. 6. & 13. p. 2.*

Ergo non praesumuntur remissae usu-

æ de jure marito competentes ad one-
a matrimonii sustentanda; maxime
quia donatio non præsumitur, *Ægid.
n. L. ex hoc jure ff. de justit. & Jur.
i. i. cap. 11. n. 25. Tiraq. in L. si un-
quam, Cod. de revocand. donat. verb.
donatione largitus n. 206. Flamin. de
resignat. lib. 9. quæst. 2. n. 5. Brunor.
i solis loc. commun. verb. donatio n. 5.
Gratian. forens. tom. 5. cap. 824.
num. 17.*

§. 1.

Neque obstat, si dicas, remissio non
est verò donatio, ex sententia *Felin.
in cap. veniens i. col. 2. versic. secundo
intellige, & c. extr. de testib. & ex
text. in L. Julianus ait 45. ff. de con-
dit. & demonstrat. ibi* Julianus ait,
si hæredi legatarius, cui sub conditio-
ne legatum erat, si hæredi decem de-
derit, id, quod ei deberet, hæres ac-
cepto tulisset, non quidem videri, con-
ditioni paruisse, quasi dederit, sed quasi
per hæredem stet, quo ominis pareat,
posse petere legatum, quasi extiterit
conditio, & ex text. in *L. si pignus,
18. ff. quæ in fraud. creditor. ibi* Si
pignus vir uxori, & uxor viro remise-
rit, verior est sententia, nullam fieri
donationem, existimantium; quod sine
dubio, si in fraudem creditorum fiat,
actione utili revocabitur, idemque est,
siquis debitorum in fraudem credito-
rum pignus remiserit.

Respondeo enim verius esse, remis-
sionem esse donationem, idemque va-
lere, eundemque effectum habere, ut
asserunt constanter *Bartol. in L. si u-
nus, §. pactus col. 5. versic. dicatis, ff.
de pact. & in L. si de certa col. 1. vers.
ulterius Cod. de transact. Salicet. in
L. pactum curatoris Cod. de pact.
Bald. in L. hæredi §. nos autem, ff.
de pact. & consil. 293. col. 2. vers. con-
tra nanque lib. 3. & cons. 341. col. 1.
lib. 1. Sign. cons. 26. col. 2. versic. item
hæres, & cons. 100. col. 2. versic. quarto
arguitur, Angel. cons. 94. col. pen. vers.
videndum igitur restat; Petr. Anchar.*

*cons. 306. col. 2. Panorm. cons. 82. ad
fin lib. 1. late Alex. cons. 22. col. pen.
lib. 1. iatissime Cal. cons. 25. per tot.
ex L. contra, §. si filiis, ff. de pact. L.
1. ff. de transact. L. si mulier, ff. de
condit. ob causam, L. peculium in
princip. ff. de pecul. L. si fundum sub
conditione, §. Titio fundum, ff. de le-
gat. 1. L. scilicet, §. an pacisci, ff.
quib. mod. pign. vel hypothec. solvit;
L. si mulier, ff. de legat. 3. L. si insti-
pulatum, L. Modestinus, L. quidam
in princip. L. in ædibus in princip. ff.
de donat; L. si quis delegaverit, ff. de
novat. L. 3. §. sciendum, L. si sponsus,
§. si maritus, L. cum hic status, §. si
inter versic. plane, ff. de donat. inter
vir, & uxor, L. si maior Cod. de tran-
sact. L. si donationis quæ est Cod. de
accept. glos. in L. si inter verb. nec
donationis Cod. de solution.*

Ad textum autem in *L. Julianus
ait. 45. respondeo*, loqui de casu, in
quo testator pro legati conditione po-
suit solutionem; & Jurisconsultus non
dicit, non esse idem solvi, ac remitti de-
cem; se dicit, legatarium non consequi
legatum ex eo quod formaliter condi-
tionem adimplevit, cum conditio in
specifica forma, & non per æquipollens
impleri debet, ut docent cum mult.
*Surd. de aliment. tit. 5. q. 3. n. 16. &
cons. 186. n. 19. Peg. tom. 1. forens.
cap. 1. à n. 45. & sequent. Altimar.
tom. 3. de nullitat. contract. rubric. 1.
sect. 3 quæst. 13. à n. 1. & sequent.*

Consequebat verò legatum, quia 5.
per hæredem stabat non adimplemen-
tum conditionis in forma specifica, &
non culpa legatarii, ex regula dictan-
te, quod conditio pro impleta habetur,
cum vel non adimplementum stat per
eum, cujus interest, vel non stat per
eum, qui adimplere debebat, ut docent
regulariter *Cardos. verb. conditio n. 7.
Carol. de Crass. de exception. ad sta-
tut. exception. 33. n. 22. ex L. 14. si
tertius ff. de condit. & demonstr. ubi
DD.*

Non autem se Jurisconsultus funda-
vit in eo, quod remissio debiti non sit;
ac

ac donatio, idem, eundemque effectum habeat; & ita ad *text. in L. si pignus* 18. n. 4. transcriptum respondeo, ibi Jurisconsultum non decidisse remissionem non esse donationem in effectum, sed solum dicit, non esse formalem donationem, hoc est, solum forma distinguui, in effectum verò idem esse, ita ut, si in fraudem creditorum facta sit remissio, revocari debeat, tanquam donatio in fraudem facta, dicit idem textus; ideoque pro mea sententia est.

6 Adeo remissio quoad effectum est idem ac donatio, ut qui non potest donare, non potest gratis remittere, ut ait *Bald. in L. 1. ad fin. Cod. de bon. matern. Salicet. in L. 1. Cod. de pact.* *Paul. de Castr. conf. 342. col. 1. ad fin. lib. 1. & conf. 32. ad princip. dub. 3. lib. 2. Abb. in cap. veniens de testib. notabil. 1. Socin. conf. 43. paulo ante fin. lib. 1.*

7 Et ita, sicut donatio, remissio ultra summam à lege *lib. 4. tit. 62. taxatam* excedens, insinuatione eget, ut valeat, ut docent *Barbos. ad dictam Ord. lib. 4. tit. 62. n. 1. in princip. Cald. de emption. & vendit. cap. 24. n. 2. Bald. in L. 1. in princip. & §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solvit; & in L. si tibi, §. 1. Cod. de pignor. col. ult. & in L. 1. in princip. n. 2. ff. de transact. & in L. contra, §. si filiusfamilias, ff. de pact. notab. 4. & in L. tale pactum in princ. eodem tit. & conf. 231. lib. 1. Molin. de justit. & jur. disput. 278. versic. utrum autem remissio, Vulasç. consult. 135. n. 16. & sequent. cum multis Anton. de Canar. in tractat. de insinuation. quest. 47. per totam.*

Licet in hoc casu non desint aliqui docentes, in remissione opus insinuatione non esse, etsi maior sit summa, ut sunt *Plac. & Azo. in sum. titul. Institut. de donat. Joan. Andr. in addit. ad speculat. tit. de instrumentor. edit. S. porro, Bald. in L. 1. ff. de confess. col. 2. versic. sed quia confessio indiscreta, & in L. illud col. 3. Cod. de Sacrosanct. Eccles. versic. sed quia, &*

versic. secundo queritur, Jacob. Buttr. in L. creditori Cod. de pact. Salic. in L. sancimus in princip. Cod. de donat. col. in quest. antepenult. Petr. Ferr. in titul. form. libel. pro donato versic. solemniter, col. 3. versic. quid autem dices, &c.

Quorum mihi displicet opinio, quia licet ordinatio de donatione tantum loquatur, tamen ejusdem effectus remissio est, & in hac datur eadem ratio, ob quam lex in excessiva donatione insinuationem requirit, ut sciatur, an metu, fraude, inductione, carceratione, aut alio doloso modo remissio, seu donatio facta sit, & utrum donans, seu remitens velit, donationem, seu remissionem confirmari à rege: & ubi datur ejus eadem legis ratio, dicitur ipsa lex disponere.

Neque contra conclusionem supra n. 2. firmatam obstat *text. in L. cum quidam, §. Divus, ff. de usur. ibi: Divus Pius ita rescripsit, parum juste præteritas usuras petis, quas omisisse te longi temporis intervallum indicat, qui eas à debitore tuo, ut gratior apud eum videlicet esses, petendas non putasti. Respondeo enim diversum dari factum, & non solum concurrere taciturnitatem, sed etiam conjecturas præsumptæ voluntatis, & offero verba formalia Fachin. jur. controvers. lib. 3. cap. 103. versic. antepenult. ibi: Nec obstat L. cum quidam, §. Divus; quia in illa facti specie ideo longum tempus indicat usuras fuisse remissas, quoniam creditor eas petendas non putabit, ut eo gratior esset debitori; debitori igitur gratior eam ob causam fuerat, & ejus gratiam promeritus est, aliaque forsan obtinuerat, quæ non obtinisset; merito Jurisconsultus ait, parum recte usuras præteritas eum petere.*

Mea autem resolutio procedit, non datis remissionis præsumptæ conjecturis, sed solum data decennii taciturnitate; & ita si aliæ remissionis præsumptiones concurrant, fateor, remissionem conjecturis probari, cum à volum-

tate pendeat remissionis probatio.

- 9 Et voluntatem conjecturis probari, non dubium est, & præsumi, *Cardinal. Mantic. de conjectur. ultim. voluntat. lib. 3. tit. 3. n. 2. & tit. 5. n. 2. & lib. 6. tit. 1. n. 12. & lib. 8. tit. 1. n. 5. & tit. 4. n. 5. & tit. 18. n. 8. Menoch. de præsumption. lib. 1. q. 24. n. 5. Bartol. in L. 10. ff. de legat. 1.*

Ita dicimus, quòd licet regulariter solutio debiti non præsumatur, cum sit quid facti; attamen, concurrentibus conjecturis, præsumitur aut solutio debiti, aut ejus remissio, concurrente taciturnitate creditoris per decennium, ut docent *Ful. Capon. tom. 3. forens. disceptat. 179. per tot. ubi bene, Maced. decis. 34. per tot. Peg. tom. 1. forens. cap. 5. pagin. 382. vers. licet, & tom. 3. forens. cap. 28. n. 676. & tom. 7. ad Ord. pag. 595. Pirr. Maur. de solutionib. cap. 17. & cap. 4. n. 8. Mascard. de probat. verb. solutio, Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 135. Nigr. Cyriac. controvers. 516. à n. 16.*

- 10 Ita admitterem opinionem illorum, qui dicunt, quòd, si ultra decennii taciturnitatem concurrat mariti mors, tunc ex his duabus conjecturis simul junctis præsumi usurarum dotialium remissionem, ut sunt *Guerreir. tract. 2. de division. lib. 7. cap. 2. n. 51. ubi refert Anton. Fabr. in suo codic. Fabrian. lib. 5. tit. de jur. dot. in definit. ultim; ubi refert judicatum in Senatu Sebusiano, Surd. cons. 290. & 534. judicatum refert in Senatu Montis Ferrati, Viv. decis. 423. n. 16. in Senatu Appullix judicatum dicit, & in Senatu Florentino Magon. decis. 83. n. 10. & in nostro Senatu Cancer. p. 1. variar. cap. 9. n. 161. Conciol. allegat. 27. à n. 35. Marin. var. cap. 194. n. 4. Rosa consil. 43. n. 21. Iranz. de protestat. cap. 32. n. 93. quibus adde concordet Bald. de præscript. p. 1. tertiæ principalis quest. 10. n. 14. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 10. tit. 1. partit. 5. glos. 4. n. 197. Cephal. cons. 85. n. 14. lib. 1. Octavian. Osasc. decis. 123. per tot.*

Ex text. in L. vir usuras 55. ff. de

donat. inter vir. & uxor. qui sic se habet: vir usuras promissæ dotis in stipulatum deduxerat, easque non petierat, cum per omne tempus matrimonii sumptibus suis uxorem, & ejus familiam exhiberet, dote prælegata, sed & donationibus verbis fideicommissi confirmatis, legato quidem dotis usuras non contineri videbatur, sed titulo donationis remissas.

Cui textui, contrarium proprio firmans voto, respondit *Valasc. consult. 84. n. 5. in hæc verba:* Respondi etenim illum textum non obstare; licet enim nec Alberic. nec Bald. nec Fulgos. illud responsum Papiniani explicent, benè tamen explicuit casum illius Odofredus ibidem inquiring, eo casu maritum stipulatum esse expresse dotis usuras, & toto tempore matrimonii eas non petiisse, licet onera matrimonii sustinuisset, demum in testamento prælegasse dotē uxori, & adjecisse, si qua uxori meæ donavi, valere volo, prout facere poterat; & sic loquitur textus, quando maritus per totum tempus matrimonii non petiit usuras, & mortuus est, solum dote prælegata uxori, nec ulla usurarum mentione facta; unde merito colligit *Papinianus, usuras remissas videri* quæ verba jubet addi ad suam consult. 8. n. 9.

Sed huic objectioni respondeo, quod ibi vers. *non obstat textum, per quem vidi judicatum contrarium, &c.* fateatur oppositum judicatum fuisse; deinde ibi loquitur in uno casu, quo uxor mortua fuit, & vir supervixit, & ad id concludit ibi: *Non idem certe dicturus* (Papinianus) *in casu, quo maritus supervixit, prout hic.* In superque quomodolibet textum interpretet, vel casum figuret, non negat, ex conjecturis præsumi jurisconsultum remissionē; atqui in conjecturali probatione, vel ubi conjecturalis sufficit probatio, duæ sufficiunt vehementes conjecturæ, sicut in probatione testium duo sufficiunt, ergo concurrente longa mariti taciturnitate, & ejus morte, nulla usurarum mentione facta, præsumenda est remissio.

Ita

Ita etiam admitterem remissionem usurarum induci, si maritus dotem recepit à focero, & pro usuris non protestavit, ut docent *Amat. p. 1. variar. resolut. 43. n. 53. Hermosill. in L. 10. tit. 1. partit. 5. glos. 4. n. 189. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 6. glos. 2. p. 6. n. 37. Arcend. de censib. cap. 10. prop. fin. Rugisw. practicar. question. cap. 14. n. 25. Lup. de usur. commentar. 1. §. 4. n. 83. Roderic. de ann. reddit. lib. 3. q. 7. n. 69. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 12. tit. 3. num. 37. Grat. forens. cap. 130. n. 33. & cap. 455. n. 29. Surd. de aliment. tit. 1. quest. 43. per tot. & conf. 500. sub n. 4. vers. nec dicitur, &c. Alciat. de præsumpt. p. 3. præf. 32. n. 7. Sccac. de Comerc. & Cáb. p. 1. quest. 7. p. 2. ampliatur. 8. n. 299. in fin.*

Licet contrarium, nempe, usuras dotales non censi remissas, etsi maritus dotem absque protestatione recipiat, teneant *Magon. decis. Florentin. 83. n. 7. vers. quibus stantibus, &c. Bald. Novel. de dote. p. 3. n. 11.*

Thorum enim mihi displicet opinio, quia usura dotales etsi uxori debeantur jure actionis æque principaliter, attamen non sic marito, cui solum mercenario judicis officio debentur, igitur absque principali peti nequeunt; & deinde quidquid sit de hac ratione, maior ratio quoad me est præsumptio remissionis ex eo, quod à focero dotem absque protestatione recepit, cum quo cōjecturatur tacite remisisse eas; diversos casus distinguit, & non immerito *Mennoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 25. per tot.* ubi bene, & vide in hac materia ab eo ratiocinata ibidem.

An cessionarius mariti possit consequi dotales usuras, questio est dubia? Et ex Doctoribus, quos vidi, melius breviter, & compendiose hanc tractavit questionem *Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 10. tit. 1. partit. 5. glos. 4. n. 177.* ubi citat Doctores pro negativâ pugnantes opinione, & n. 179. citat Doctores pro affirmativâ concordantes; & à n. 180. distinguit, an cessio fuit sim-

plex, aut qualificata; si qualificata, ut nominis venditio, delegatio, seu in solutum datio, non consequitur cessionarius usuras? Si cessio fuit simplex, consequitur nomine mariti; & ibi rationem præstat, quia in cessione simplici quasi non mutatur persona, & conservat directas actiones cedens maritus, & cessionarius tanquam merus procurator est; in cessione verò qualificata secus est, quia totaliter persona mutatur, nec ullæ remanent penes maritum actiones, ideo mutata persona, mutatur, & omititur privilegium.

Utrum à principio constitutionis dotis possit inter contrahentes, nempe, dotantem, & dotatum pacisci de certa quantitate annua solvenda, donec dos solvatur, questio non parum dubia est? Sed sufficienter copiose eam tractavit *Carleval. de judic. tit. 3. disput. 8. sect. 3. n. 16.* ubi citat viginti duos Doctores asserentes tale pactum esse usurarium, & ideo non esse validum, imo reprobatur; & n. 18. citat viginti sex Doctores pro contrario asserentes, validum, & non usurarium esse tale pactum ratione possibilitatis interesse; & cum hac profert sententia suam ita afirmando, quam variis probat fundamentis, ad quem, cum bene tractet, me remito; solum addo argumentum terminans ab *Ordinat. nostra lib. 4. tit. 67. §. 1. ibi: Posto que as usuras sejaõ geralmente reprovadas, e defezas, em alguns cazos porem assim por direito Canonico, como Civil, he a usura permitida, elicita, assim como se fosse por alguem prometido a hum homem algum dote, casando, com alguma mulher, e lhe naõ fosse logo pago aquillo, que lhe assim fosse prometido, sendo-lhe apenhada alguma cousa por isso cõ tal convença, que o que casasse, pudesse haver todos os fructos, e renovos da cousa apenhada, at he lhe ser compridamente pago todo o principal; em este cazo poderã elle haver os fructos, e renovos da cousa apenhada em salvo, at he que seja pago aõ principal, que lhe foi prometido em casamento, sem des-*

contar

contar a principal cousa alguma; e isto haverá lugar, em quanto durar o casamento, e o marido mantiver a mulher segundo o estado, e usança da terra, porque apartado o matrimonio, &c.

Ex quâ lege Regia constat, valida esse talia pacta, dum matrimonium est, quia, soluto illo, ex dicta Regia sanctione sequitur, regulariter marito non deberi usuras dotales, nec fructus pignoris pro eis possit consequi ultra principale, & ita non debentur, nisi data morâ legitima, seu formali debentis dotem, vel interesse probato, vel remanentibus filiis uxoris; & hæc hucusque dicta pro usuris dotalibus quoad maritum sufficiant; nunc quæramus quid juris quoad viduam.

§. 2.

II De usuris dotalibus quoad viduam, cui mariti hæredes dotem restituere debentes ad tempus differunt, quærendum nunc est, an viduæ dotis retardatæ debeantur usuræ, si non probat interesse cessans, & damnum emergens? Quamquam apud scriptores dubia sit hæc quæstio; ego veritatis amans respondeo, viduæ usuras dotis retardatæ morosis ab hæredibus mariti restituendæ deberi, etiamsi lucrum cessans, aut damnum emergens non probet.

Hæc fuit sententia, & opinio *Fachin. jur. controuv. lib. 3. cap. 101. vers. existimo*, viduam recte usuras petere ab hæredibus viri sui moram committentibus in reddenda dote, &c. & *lib. 10. cap. 7. vers. existimo viduam, &c. Adde. ad Molin. de primogen. lib. 4. cap. 5. n. 6. vers. Tandem secundum magis communem, & receptam sententiam, etiamsi vidua non probet, habuisse præmanibus lucrandi occasionem, retardatæ solutionis dotis interesse debetur, &c. Olea de cassion. jur. & act. tit. 6. quæst. 2. n. 36. in med. vers. Tamen indulgeri viduis invenio, ut non probato interesse, vel damno, licite dotis retardatæ usuras exigat, &c. Anton.*

Tom. I.

Faber in suo codic. Fabrian. lib. 5. tit. 8. de rei uxor. act. definit. 5. v. rs. Non enim æquum est, impunitam esse moram viri, ejusve hæredis dotem suâ die restituentis; aut meliorem esse conditionem mariti in dote restituenda, quàm sit mulieris in exsolvenda; nam si etiam jure Pontificio permittitur marito exactio usurarum dotis tardius solutæ, eo prætextu, quòd matrimonii onera ferre illum necesse sit; quid ni, mortuo viro, mulier usuras dotis consequatur, quandiu caret dote, cum eadem onera ad mulierem recurrant, & illud præcipue, quòd se ipsam alere cogitur. Ita Senatus in ea causa, &c. & definit. 11. ejusdem tituli, & definition. 4. & 5. sub titul. solut. matrim.

Noguerol. allegat. 17. articul. 1. per tot. ubi dicit, contrariam opinionem esse contra textum in L. unic. Cod. de rei uxor. act. & ita dubitari non posse de veritate sententiæ dotis usuras viduæ concedentis; Thesaur. decis. 43. n. 3. & 4. ubi dicit, sic praticari in Sabaudia, & Senatu Pedemontano; Gutierrez. de delict. quæst. 91. n. 31. & 33. Acoft. de privileg. credit. regul. 3. limit. 2. n. 46. in fin. Trentacinq. var. lib. 3. tit. de solut. resolut. 9. n. 6. in fin. vers. ex conclusione supradicta, &c. Ruginel. practicar. quæst. cap. 14. n. 35. Vella dissertat. 35. n. 49. Leotard. de usur. quæst. 30. n. 41. Boss. de aliment. cap. 14. n. 272. & de dote cap. 20. n. 95. Missinger. Centur. 1. observat. 64. n. 2. Cyn. in L. unic. §. exactio Cod. de rei uxor. action. Navarr. in commentar. ad cap. si fuerit uxoris 14. quæst. 13. n. 67. Barbosa. in L. 2. in princip. v. 51. ff. solut. matrim. Roderig. de ann. redditib. lib. 3. quæst. 7. n. 55. & lib. 8. quæst. 8. n. 20. ad fin. Castill. decis. 61. n. 22. 23. & 25. Rot. apud. Farinac. decis. 259. in nov. Francb. decis. 217. & 472. Jason. conf. 92. lib. 1. Panormit. conf. 39. lib. 1. Grammat. decis. 103. n. 93. Rox. de success. ab intestat. cap. 33. n. 27. & alii multi per hos citati.

Contrarium votum fortiter alii defendunt, nempe, mulierem usuras ab

Tt

hæ-

hæredibus viri exigere retardatæ dotis non posse, ut fuit *Menoch. consil.* 703. lib. 8. n. 15. vers. & non teneri dicendum, &c. *Scop. ad Gratian. observat.* 126. per totam, *Amat. variar. p.* 1. *resolut.* 49. à n. 84. & sequent. *Fontanet. de pact. nuptial. claus.* 8. glos. 1. n. 25. *Covarr. var. lib.* 3. cap. 1. n. 3. *Gratian. forens. cap.* 244. n. 1. *Cardinal. de Luca de dote discurs.* 161. n. 66. *Marescot. var. lib.* 2. cap. 83. n. 24. & 42. *Surd. de aliment. tit.* 1. *quest.* 45. n. 11. & *cons.* 194. n. 13. lib. 2. *Hodiern. ad eundem Surd. decis.* 240. n. 7. *Cyriac. controvers.* 242. n. 1. *Larrea decis.* 34. n. 17. *Capic. decis.* 97. n. 9. *Honded. consil.* 36. n. 8. *Afflict. decis.* 284. *Cutel. de donation. contempl. matrim. tom.* 2. *tract.* 2. *discurs.* 1. *special.* 30. n. 15. *Valasc. cons.* 8. n. 4. *Ugol. de usur. cap.* 3. §. 7. *Antonin. in sum. de usur. p.* 2. cap. 7. §. 29. *Cabell. milleloq.* 433. *Card. Tusch. liter. D. concl.* 741. n. 19. *Crass. commun. opinion. cap.* 6. q. 24. *Rebell. de obligat. justit. p.* 2. lib. 6. *quest.* 11. per tot. *Campeg. de dote p.* 2. n. 8. *Bott. cons.* 20. n. 22.

Et ita aliqui asserunt hanc contrariam opinionem, ut ampliant, non valere pactum inter viduam, & viri hæredes, quòd tot pro centum solventur, donec dos non solveretur, etsi cessans lucrum, & damnum emergens non probaretur; & ita ampliant *Merlin. de pignor. lib.* 1. *quest.* 23. n. 33. *Mantic. decis.* 171. *Quezad. divers. quest. jur. cap.* 25. n. 17. *Guerreir. de inventar. lib.* 3. cap. 12. n. 60. *Carleval. de judic. tit.* 3. *disp.* 8. *sect.* 4. n. 29. *Salas in tract. de usur. dub.* 30. *Mess. in pragmat. taxæ panis concl.* 2. n. 78. *Crass. de except. except.* 32. n. 87. *Joan. Andr. in cap. salubriter de usur. n.* 4.

Alii ita hanc contrariam ampliant opinionem, ut dicant, nullum esse statutum, si adesset, usuras dotis viduæ concedens, & ita ampliant *Pater Molin. de justit. & jur. tract.* 2. *disput.* 322. n. 7. *Angel. Aretin. in §. fuerat Institut. de act. n.* 15. & 16. *Socin. cons.* 126. n. 6. vers. *Tertio vol.* 1. *Cassan. in con-*

suetud. Ducat. Burg. rubr. 4. §. 23. in princ. n. 18. *Plot. in tract. de in lit. jurand.* §. 11. n. 32. ubi dicit, statutum tale esse ipso jure nullum, & advocati, judices, causidici, & alii observantiam dicto statuto præstandam dicentes, excommunicati quòd sunt.

Ego verò affirmativam opinionem¹³ supra n. 11. resolute positam, veriore judico, quia ratio ferendi onera matrimonii, & uxorem sustentandi, quæ facit, viro concedere usurarum non solum dotis exactionem ex cap. *salubriter de usur.* viget in vidua, & ad sui ipsius sustentationem, & in hoc correlativi sunt vir, & uxor; deinde in bonæ fidei judiciis usuræ post moram veniunt, *L. mora, ff. de usur. §. in bonæ fidei ibi:* In bonæ fidei contractibus ex mora usuræ debentur. Atqui actio de dote est bonæ fidei, *L. unic. §. sed etsi Cod. de rei uxor. act. ibi:* Sed etsi non ignoramus, ex stipulatu actionem stricto jure esse vallatam, & non ex bona fide descendere; tamen quia novam naturam de dote stipulatio sibi invenit, accommodetur ei natura rei uxoriæ, & bonæ fidei beneficium & à die restitutionis debitæ sunt in morâ hæredes viri dotem restituere debentes, cum in restitutione dotis dies pro muliere interpellat, ex *Bartol. in L. si mora, ff. solut. matrimon. n.* 11. & ibi *Jason. n.* 20. & *Alexand. n.* 11. & ibidem *glossa prima, Mathes. notabil.* 121.

Ergo legitime exactio usurarum dotis viduæ competit, & hoc non est exigere usuras prohibitas à jure Canonico; quia datur ratio supra assignata, & deinde dos est ad viduam alendam, & dum non illi restituta fuit dos, vidua aliunde expendit in alimentis; ideo dānum emergens est absque alterius necessitate probationis, cum certum sit, cuilibet pecuniam habenti ad lucrandas legitimas quinque pro centum usuras numquam deesse aliquem, qui acceptet, vulgò *tome dinheiro a juros*, & cum hoc sit notorium, non indiget probatione certi damni emergentis, aut cessantis lucri, imo, dum pecuniam vi-

dua

dua non habuit, & sciebatur, non habere, nemo ab ea sub usuris petiit, ideo certum lucrum cessans probare nequit, & tamen scimus, quod si pecuniam in manu habuisset, certum esset; ideo, cum non detur prohibita usura, re hac benè perpensa, alià opus non est mihi response ad contrarios uti.

CONTROVERSIA XII.

Utrum bona mariti sint tacite hypothecata tertio, qui dotem dedit pro muliere cum pacto, ut sibi, matrimonio soluto, restitueretur?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur affirmative.
- 2 **R** Negativa refertur opinio.
- 3 Personale privilegium ad alium non transit.

C Ontrovertitur: Utrum mariti bona sint tacite hypothecata extraneo, qui pro muliere dotem dedit cum pacto, ut sibi, soluto matrimonio, restitueretur? Resolutive respondeo, in hoc casu mariti bona tacite hypothecata esse extraneo cum dicto pacto dotanti.

Ita *Jason. in §. fuerat. institut. de act. n. 36. ibi*: Nunquid autem extraneus, qui dedit dotem pro muliere, & pactus est, illam sibi restitui juxta leg. ... habet istam tacitam hypothecam? Determinat *Angel. Aretin.* hic, quod non, per hunc text. ... Ego sine dubio aliquo contrarium teneo, & credo, quod isti patres vehementer errant; quia imo etiam extraneus habet istud privilegium tacitæ hypothecæ, ut probat contra eos textus noster, quem ipsi pro eis allegant. & *in fin. ibi*: Idem tenet ipse *Bartolus in repet. L. post dotem quæst. 6. princip. ff. solut. matrimon. ubi tenet*, quod privilegium datum doti, quod meretur executionem à lege, vel ab homine, prout est hoc privilegium tacitæ hypothecæ, transit ad quicum-

Tom. I.

que, etiamsi iret, ut verbis suis utar, ad diabolum infernalem: & ista est veritas.

Missinger. ad eundem §. fuerat institut. ad act. n. 9. ibi: Ex quo illud etiam conficitur, extraneo quoque, qui dotem pro muliere dedit, eamque sibi restitui, stipulatus est, hoc privilegium concedi, ut recte *Jason. contra Baldum, & Angelum defendit*; nam hoc privilegium inest ipsi actioni ex stipulatu, & non datum est mulieri, hoc est, non est personale privilegium, ideòque transit ad quemcumque successorem etiam extraneum.

Novel. in tract. de dote 6. p. speciali 7. n. 1. ubi ita resolvit, & tenet iterum Bartol. in L. 1. ff. solut. col. 1. in fin. & in L. si constante, ff. eodem titul.

Contrarium, nempe, extraneo non competere in terminis nostri casus tacitam hypothecam, tenent *Din. in dict. §. fuerat Institut. de act. col. 4. Salicet. in L. unic. §. 1. Cod. de rei uxor. act. vers. item quæro, si extraneus, & c. Sabel. tom. 2. §. 5. verb. hypothec. n. 9. vers. an autem, & c. Imol. in L. 1. ff. solut. matrimon. Paul. de Castr. in L. de divisione, ff. eodem titul. solut. matr. Merlin. de pignor. lib. 3. tit. 2. q. 56. Bald. in relato. §. fuerat Institut. de act. Surd. cons. 131. n. 29. Nicol. de Neapol. in dict. L. 1. ff. solut. matr. Cyn. in dict. L. unic. Cod. de rei uxor. act. §. sed & ut plenius, Petr. Barbof. in L. 1. p. 3. ff. solut. matr. n. 30. Negusant. de pignorib. p. 2. membr. 4. n. 67. Alex. in dict. L. 1. ff. solut. matrim. col. 8. vers. successive quæritur, & c. Joan. de Plat. in relato. §. fuerat col. 3. Gregor. Lop. in L. 23. tit. 13. partit. 5. glos. 2.*

Horum fundamentum est: mulieris favore introductum à jure fuit tale dotis privilegium. Ergo tantummodo mulieri competit, & non alii cuicumque; cum privilegium personale de persona non exeat, nec ad aliam vadat, quod regulariter dicitur per *Cardos. in prax. verb. privilegiū n. 4. ex cap. privilegiū de regul. jur. in 6. ubi Din. & ex L. privilegia 196. ff. de regul. jur. ubi Dec.*

Tt 2

Ego

4 Ego verò, illo non obstante fundamento, primam opinionem veriorē esse puto; quia privilegium tacitæ hypothecæ dotalis non est personale, sed ipsi dotis actioni inhærens, & ideo cui dotis competit actio, tacita pro illâ cōpetit hypotheca; & hanc conclusionem probō per expressum textum ad nostrū terminantem casum in *L. unic. §. 1. Cod. de rei uxor. action.* ibi: *Et hypothecæ inesse dotibus intelliguntur.* Et ibi: & ut plenius dotibus subveniat, quemadmodum in administratione pupillarum rerum, & in aliis multis juris articulis tacitas hypothecas inesse accipimus; ita & in huiusmodi actione damus ex utroque latere hypothecam, si ve ex parte mariti pro restitutione dotis, si ve ex parte mulieris pro ipsa dote præstanda, vel rebus dotalibus evictis; si ve ipsæ principales personæ dotes derint, vel promiserint, vel susceperint, si ve aliæ pro his personæ.

Cujus textus finalia verba illa *si ve aliæ pro his personæ* nostrum decedit casum, ut cogitanti patebit; & dictio illa *aliæ* generalitatem quamdam, ut *quæcumque*, significat, ut notant ad aliū casum *Scob. de ratiocin. cap. 18. n. 2. August. Barbos. diction. 26. n. 19. 20. & 15. Staphil. de liter. grat. pag. 252. n. 10. Curt. cons. 38. Caputaq. decis. 296. n. 6. p. 6. Dominic. cons. 13. n. 2.*

Contrariæ opinionis sequaces movet textus in *§. fuerat institut. de act. qui sic se habet ibi*: Sed tacitam ei damus hypothecam; præferri autem aliis creditoribus in hypothecis, tunc censuimus, cum ipsa mulier de dote sua experiatur, cuius solius providentiâ hoc inducimus.

Sed textus hic tam pro illis non est, quòd contra illos manifeste est; quia duo privilegia in illo. §. concedit diversa Imperator, unum reale doti, quod est hypotheca, in verbis *sed tacitam ei damus hypothecam*; alterum personale, quod est prælationis privilegium, & hoc solum mulieribus concedit in verbis *præferri autem, &c.*

Et quod duo diversa privilegia sint,

unum reale, alterum personale, demonstrat verbum *autem* post verbum *præferri*, quæ conjunctio diversificativa tam casuum, quàm dispositionis est, *Cordeir. dub. 15. n. 47. Pereir. de man. reg. p. 2. cap. 67. n. 10. vers. qui sensus, Robles de representat. lib. 2. cap. 25. n. 33. & cap. 26. n. 20. Flor. de Mena variar. lib. 1. q. 1. n. 20. in fin. August. Barb. diction. 47. n. 1. & 7. Sanchez. de matrim. lib. 6 disput. 22. n. 18. Card. Tusch. liter. D. concl. 140. Menoch. de præsumpt. lib. 4 præf. 78. n. 20.*

Quod autem in nostro casu extraneus pro dote prælationem specialem contra alios creditores mulieri solæ concessam non habet, fateor, & negari non potest; sed quòd tacitam non habeat hypothecam, est contra ipsum met textum, qui in uno privilegio simpliciter de hypotheca tacita dote concedit; in casu verò prælationis aliam diversam, & separatam facit dispositionem.

CONTROVERSIA XIII.

Utrum mulier tacitam habeat hypothecam in bonis mariti pro paraphernalium rerum restitutione?

SUMMARIA.

- 1 Affirmativa datur resolutio.
- 2 Cardoso. distinctio recusatur.
- 3 Dos, & paraphernalia æquiparantur.

Controvertitur: An tacita competat uxori in mariti bonis hypotheca pro restitutione rerum paraphernalium, quæ sunt omnes res mulieris extra dotem? Resolvendo respondeo affirmative. Ita *Petr. Barb. in L. 1. ff. solut. matrim. p. 3. n. 31. ex leg. final. Cod. de pact. convent. glos. in L. ubi adhuc in verb. suppositos Cod. de jur. dot. Gregor. Lop. in L. 23 tit. 13. partit. 5. glos. 2. Sabell. tom. 2. §. 5. verb. hypotheca n. 11. Merlin. de pignorib. lib. 3. tit. 2. quæst. 54 Cremenf. sin-*

singular. 145. *Campeg. de dote p. 1. quæst. 8. Urceol. consultat. forens. cap. 29. n. 2. Negusant. de pignor. p. 2. membr. 4. n. 63. Gutierr. de jurament. confirmator. p. 1. cap. 46. n. 2. Dec. consil. 521. Castill. quotid. jur. controvers. tom. 4. lib. 4. cap. 40. n. 64. vers. verum enim vero, &c. Salicet, in L. final. §. final. Cod. de pact. convent. Anton. Gom. in L. 50. Taur. n. 40. in med. Innocent. in cap. literis extr. de pignor. Jason. in L. maritus in fin. Cod. de proc. & in §. fuerat institut. de act. col. 9. n. 41. Covarruv. lib. 1. var. cap. 7. n. 1. Jacob. Cujac. ad titul. Cod. de pact. convent. in fin. Joan. de Plat. in dict. §. fuerat institut. de action. col. 4. Azor. in sum. Cod. quib. caus. pign. vel hypoth. tacit. contrahitur, Abb. in d. cap. literis n. 10.*

2 Cardos. in prax. verb. bona n. 8. nobis cohærens, quandam distinctionem facit in hæc prorumpens verba *ibi*: Bona paraphernalia tamen non gaudent hoc privilegio dotis, nec bona mariti sunt tacite obligata pro bonis paraphernalibus, si mulier illa apud se habuit; dicuntur nanque bona paraphernalia omnia illa, quæ mulier habet præter dotem, quæ bona non habent naturam bonorum dotalium, nisi, ut bona mariti sint pro eis tacite hypothecata, si mulier illa apud se non habet.

Sed distinctionem hanc superfluum puto, quia si marito bona extra dotem, hoc est, paraphernalia, tradita non fuerunt, nulla cōtra maritū datur actio pro illis, ac proinde nec hypotheca, quæ est accessorium personalis obligationis.

3 Ideo veram meam puto resolutionem n. 1. firmatam, quia quoad privilegium tacitæ hypothecæ æquiparantur dos, & paraphernalia bona, ut ex *L. ubi adhuc 29. Cod. de jur. dot. ibi: Rebusque extra dotem constitutis* & melius habemus casum nostrum expresse decisum per *text. in L. 11. Cod. de pact. convent.* ubi pro paraphernalibus tacitam concedit hypothecam, & sunt illius verba *ibi*: Si mulier marito suo nomina, id est, fœneratitias cautiones,

quæ extra dotem sunt, dederit, ut loco paraphernorum apud maritum maneat, & hoc dotali instrumento fuerit adscriptum; utrum nē aliquas ex his actiones maritus, sive directas, sive utiles, an penes uxorem omnes remaneant, & in quem eventum dandæ sint marito actiones quærebatur: sancimus itaque, siquid tale evenerit, actiones quidem omnino apud uxorem manere; licentiam autem marito dari, easdem actiones movere apud competentes iudices, nullâ ratihabitione ab eo exigenda, & usuras quidem circa se, & uxorem expendere; pecunias autem sortis, quas exegerit, servare mulieri, vel in causas, ad quas ipsa voluerit, distribuere, & siquidem in dotali instrumento hypothecæ pro his nominatim à marito scriptæ sint, his esse mulierem ad cautelam suam contentam; sin autem minime hoc scriptum inveniatur, ex præsentī nostra lege habeat hypothecam contra res mariti, ex quo pecunias ille exegit.

Et cum legem Imperialem habeamus expressam, in defectu nostræ patriæ legis de hoc disponētis casu, illam, tanquam nostram, debemus sequi, ex *Ord. lib. 3. tit. 64.*

CONTROVERSIA XIV.

Utrum pro donatione ante nuptias mulieri adversus res mariti tacita competat hypotheca?

SUMMARIA.

- 1 **A** Firmativa responsio datur.
- 2 **A** Contrarium refertur.
- 3 Probatur.

Controvertitur: An tacita hypotheca mulieri competat pro donatione ante nuptias adversus mariti bona? Resolutive respondeo affirmative. Ita *Negusant. de pignorib. p. 2. membr. 4. n. 64. Petr. Barbos. in L. 1. ff. solut. matrim p 3 n. 31. Sabell. tom. 2. §. hypotheca n. 13. vers. habet tamen, &c. Zaz. in §. fuerat instit. de actionib.*

nib. n. 4. Anton. Gom. in L. Taur. 53.

n. 41. Sabel. iterum tom. 1. §. donatio

n. 21. Rot. p. 13. rec. decis. 421. n. 2.

- 2 Contrarium videntur asserere Bald. in L. *Affiduis Cod. qui potior. in pignor. habeant. Verb. novercas*, ubi ait, donationi propter nuptias non cōpetere privilegium tacitæ hypothecæ, prout doti competit; *Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 11. tit. 27. n. 13. & 14.* ubi eodem loquitur modo.

- 3 Sed meo videri isti Doctores non loquuntur de tacita hypotheca, sed de privilegio prælationis annexo hypothecæ dotis favore mulieris, & ita Baldum intelligunt *Angel. de Aretin. in §. fuerat. institut. de act. col. 12. vers. in ea glossa, &c. Salicet in illa leg. Affiduis Cod. qui potior. in pignor. habeant.*

Ego veram resolutionem puto n. 1. firmatam, & ad illius probationem sufficit dicere, quòd dos, & donatio ante nuptias æquiparantur quoad tacitæ hypothecæ concessionem, *ex L. 29. Cod. de jur. dot. ibi*: Suppositas pro dote, & ante nuptias donatione, &c.

Ut autem latiore responsionem demus, offero, tanquam mea, illa verba Jasonis late disputantis *in comment. §. fuerat instit. de act. n. 40.* qui, non relatis Doctoribus terminanter decidētibus, in sequentia prorumpit fundamentis verba iuridicis.

An autem hoc privilegiū tacitæ hypothecæ competat mulieri in donatione propter nuptias, quam facit maritus uxori in recompensationem dotis, & eam lucrari debet uxor, *juxt. leg. final. cum Authent. ibi posita Cod. de donat. ante nupt. & §. est & aliud instit. de donationibus?*

Din. hic in 3. col. in fin. tenet, quòd non; nam secundum eum, quanvis mulier agens pro dote habeat tacitam hypothecam, tamen si peteret donationem propter nuptias, non haberet hoc privilegium tacitæ hypothecæ in bonis quondam mariti, motus per textum nostrum in verb. *de dote sua*, quem ita apostillando literam, intelligit, & limi-

tat; qui textus secundum eum, adum dicit *de dote sua* innuit aliud esse, si mulier experiatur de donatione propter nuptias.

Secundo, motus per textum prima fronte expressum, & in terminis *in dict. leg. Affiduis ad fin. in versic. hæc autem*; nam in principio illius legis usque ad illum versiculum Imperator concessit mulieribus duo privilegia, unum tacitæ hypothecæ, & hoc erat ante illam legem per *dict. L. unic. §. & ut plenius*: alterum privilegium prælationis, quod cæteris creditoribus præferatur; & hoc fuit de novo inductum per *dict. leg. Affiduis*, ut ibi declarat *Bartolin 1. notabil* sequitur postea ille versiculus finalis *hæc autem*, in quo dicitur in contextum: Hæc autem ad dotem tantum sancimus, non ad ante nuptias donationem, non enim pro lucro fovemus mulieres, prout in donatione propter nuptias esset; sed, ne damnum patiantur, suisque rebus defraudentur, curavimus.

Ecce ibi qualiter est textus apertus, quòd nullum privilegium nec tacitæ hypothecæ, nec prælationis habet mulier in donatione propter nuptias.

Ego, quanvis alii scribentes nihil tangant de ista quæstione, hîc addo, quòd Bald. idem tenet, quòd Din. in *dict. leg. Affiduis col. 2.* ubi ad hoc expresse notat illum textum; sed ego in hoc audacter teneo contra Din. & Bald. quanvis alium non habeam, qui quidem teneat, quòd imò mulier habet privilegium tacitæ hypothecæ in donatione propter nuptias, & pro hoc ego allego textum apertum in *L. ubi adhuc juxt. princip. Cod. de jur. dot. & ibi glos. in verb. suppositas* istud tenet; & idem etiam tenet glos. quæ illum textum allegat, & ab eâ ego didici, in *dict. leg. affiduis vers. final. in glos. penult. verb. tempore*, pro hac etiam parte facit, quòd voluit singulariter Bald. in *L. 2. per illum text. Codic. de bon. quæ liber.* ubi notat ex illo textu, quòd tacita stipulatio, quæ locum habet in dote, habet etiam locum in donatione propter nuptias, quod reputat multum notandum;

tantum, pro quo ego allego meliorem textum, & expressum in *L. final. in princip. verb.* vel stipulatione, vel lege *Cod. commun. utriusque judic.*

Non obstant allegata in contrarium, & i. textus noster in verb. *de dote sua*; quia respondeo, quod loquitur quantum ad privilegium prælationis, in quo bene fateor, quod mulier non habet illud privilegium, ut cæteris creditoribus præferatur, nisi quando de dote sua experitur, & in istis terminis loquitur textus noster hîc: innuit ergo textus iste, secus esse in alio privilegio tacitæ hypothecæ, quod etiam suadet adversativa in hoc textu posita; ita quod iste textus potius probaret contra eos, prout etiam hunc textum induxi supra ex mente Bartol.

Non obstat lex *affiduis. §. final.* quia eo modo respondeo, quod textus ille loquitur quantum ad privilegium prælationis, quod mulier cæteris creditoribus præferatur, quod privilegium bene fateor, non habere mulierem in donatione propter nuptias, ut etiam supra dixi; non etiam loquitur ille textus quoad privilegium tacitæ hypothecæ, & ibi respondet *glos. penult. in verb. tempore*, quod ille versiculus finalis loquatur tantum quoad privilegium prælationis, aperte constat in illis verbis illius textus ibi: *Et habere inter creditores sui temporis ordinem* & per ista remanet defensata hæc conclusio contra Din. & Bald. quod privilegium tacitæ hypothecæ competat mulieri etiam in donatione propter nuptias.

Hucusque verba Jasonis, & fundamenta sunt, & cum ego melius dicere non possem, (nisi per eadem verba formalia) ut ejus, transcribere fas est, cum in suis terminis nullus eorum, quos de hac quæstione vidi, melius in illa ratiocinavit, veram dans textibus intelligentiam, & contrariis responsum, ideo illum sequor.

CONTROVERSIA XV.

Utrum pro alimentis uxori debitum sint mariti bona tacite hypothecata?

SUMMARIA.

- 1 **N**egativa datur resolutio.
- 2 Contraria refertur opinio.
- 3 Hypothecam induci sine juris expressione non posse, certum est.

Controvertitur: Utrum pro alimentis sibi debitum habeat uxor mariti bona tacite hypothecata? Resolvendo respondeo negative. Ita *Bart. in L. Lucius n. 4. ff. de aliment. & cib. Alex. in L. si cum dotem. §. sin autem in sævissimo, ff. solut. matrim. n. 10. Novel. de dote cap. 6. privileg. 7. n. 4. Castill. jur. quotid. lib. 8. cap. 36. §. 5. n. 28. vers. vere tamen, & c. & lib. 8. cap. 66. n. 2. vers. 1. in fin. & n. 1. in med. Petr. Barb. in L. 1. ff. solut. matrim. p. 3. n. 28. Peregrin. de fideicommiss. artic. 36. n. 149. Facin. controvers. lib. 12. cap. 33. Giurb. decis. 5. Doring. verb. alimenta n. 339. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 692. in fin. Panormitan. cons. 43. dub. ult. lib. 2. Joan. Gall. quæst. 122. Socin. cons. 41. n. 21. lib. 4. Alciat. respons. 332. n. 2. Roman. cons. 454. n. 28.*

Contrarium, nempe, uxori pro alimentis sibi debitum tacitam competere hypothecam, respondent *Bart. in L. si cum dotem. §. sin autem n. 7. ff. solut. matrim. Guid. Pap. cons. 127. n. 1. ad fin. Afflict. dec. 10. n. 3. Ruin. in L. 1. n. 101. ff. iegat. 1. Negusant. de pignor. p. 5. membr. 1. n. 15. vers. ubi volunt, quod sicut bona mariti sunt tacite obligata pro dote, ita etiam pro alimentis, & c. Gratian. forens. tom. 4. cap. 634. Jason. in §. fuerat Institut. de act. n. 42. vers. Nunquid autem mulier habeat hoc privilegium tacitæ hypothecæ in bonis mariti pro alimentis sibi debitum à marito, & c. Surd. de aliment. tit. 8. privileg. 49. Pontan. de aliment. cap.*

cap. 17. sub. n. 30. Martin. Coller. de aliment. lib. 1. cap. 10. n. 47. & 48. Grat. for. tom. 1. cap. 54. n. 7. Cancer. var. tom. 1. cap. 16. de aliment. n. 3. Marefcot. var. lib. 2. cap. 83. n. 56. Roderig. de ann. redditib. lib. 2. quæst. 7. n. 70. vers. sed, Paschal. de virib. patriæ potestat. p. 2. cap. 7. n. 46. & 47. Felician. de censib. tom. 1. lib. 3. cap. 5. n. 18. Cyriac. controvers. tom. 3. contr. 430. n. 6. & 7. Noguierol. alleg. 17. n. 19. Gutierr. de iurament. confirmat. p. 1. cap. 46. n. 5. Specul. tit. de donat. inter vir. & uxor. §. final. vers. sed numquid bona, &c. Negusant. de pignor. iterum p. 2. membr. 4. à n. 47. Missinger. in decisionib. Camerar. observat. 64. Lar. in L. siquis à liberis. §. siquis ex his n. 40. ff. de liber. agnoscend. Franch. decis. 613. n. 4. Paul. de Castr. cons. 8. in fin.

3 Ego verò veritatis potius amans, quàm Doctorem sequax, primam opinionem veriore puto; quia certum est, induci hypothecam tacitam non posse, nisi in casibus à jure expressis; atqui hic casus à jure non est expressus cum tacita hypotheca: ergo illam admittere non debemus; neque obstat paritas, in quâ contrarii se nituntur, dotis, & idem favor in uxoris alimentis, quia respondeo, in solutione dotis versari saltem secundario utilitatem publicam ex L. 1. ff. solut. matr. in solutione verò alimentorum tantum uxoris privata versatur utilitas, ideo contra tertii etiam privatam possessoris utilitatem uxori favere non debemus, cum sit diversa casuum ratio, ob privatam, vel publicam utilitatem.

GLOSSA V.

UT bene sciatur, quomodo, & quando, & in quibus casibus: *Passará a cousa com seu encargo*, quæ verba nostri regii textus sunt, speculari debent quæstiones de tacitis hypothecis, & expressis, cum textus noster omnes comprehendat, licet summatim disponat, reservans dubia de tacitis ad juris communis interpretationem, &

ad ipsiusmet textus commentationes, quibus omnia ad literam, & textum pertinentia tangere tenentur; ideo diffusam captam de hypothecis continuare licet scripturam, in unum colligendo in variis voluminibus locis diversis dispersa, & à radice disputando rationibus, & legibus; ideò.

CONTROVERSIA I.

Utrum successori maioratus competat hypotheca in bonis liberis defuncti antecessoris pro mala bonorum ipsius maioratus administratione?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolutio affirmativa datur.
- 2 **N**egativa refertur opinio.
- 3 Ex malâ administratione probatur dolus.
- 4 Ex dolo inducitur hypotheca.

C Ontrovertitur difficilis quæstio: An pro mala administratione possessoris maioratus competat in ejus bonis successori maioratus tacita hypotheca? Resolutive affirmative respondeo; & ita docent Doctores sequentes.

- 1 Novar. in tractat. de incert. & male ablat. privileg. 49.
- 2 Card. de Luc. de fideicommiss. discurs. 169. n. 2.
- 3 Thesaur. quæst. forens. lib. 2. quæst. 84.
- 4 Mier. de maiorat. p. 4. q. 30. n. 6. in secunda edition. & quæst. 39.
- 5 Rosa consult. 24.
- 6 Castill. jur. controvers. quotid. lib. 8. cap. 45. n. 36.
- 7 Mel. ad Castill. ad decis. 92. & ad cap. 36. de aliment. §. 5. n. 14. & ipse Mel. in allegat. 22. n. 7. & allegat. 23. n. 9. & allegat. 101. n. 10. & 11. lib. 3.
- 8 Zarat. decis. 39. n. 29.
- 9 Nigr. forens. controvers. tom. 2. contr. 282. n. 1.
- 10 Cavalcan. de tutor. n. 187. & 225.
- 11 Bal.

- 11 Bald. in L. 1. ff. de tutel. & ratio-
nib. distrabend. §. officio sub. n.
2. vers. item.
 - 12 Cutel. de donat. tom. 2. tract. 2.
discurs. 1. special. 14.
 - 13 Censal. ad Peregrin. de fideicom-
miss. artic. 45.
 - 14 Altograd. cons. 68. n. 24. 26. 37. &
46. lib. 1.
 - 15 Caren. resolut. 137. n. 5.
 - 16 Posth. post tractat. de subhast. de-
cis. 93. in fin.
 - 17 Baron. de citation. tom. 2. in addi-
tion. ad quæst. 27. n. 57.
 - 18 Cut. ad Codic. leg. Sicul. in leg.
Martin. notabil. 61. n. 7. in fin.
pag. 600.
 - 19 Marc. de Medic. inter Sinens. de-
cis. examinat. 25. n. 44. & vers.
alius est casus, &c.
 - 20 Cost. de remed. subsidiar. remed. 38.
 - 21 Gratian. forens. tom. 5. cap. 935.
 - 22 Gait. de credit. in appendic. ad cap.
4. n. 135.
 - 23 Barbat. super pragmatic. assistent.
glos. 12. n. 82. & 83.
 - 24 Ricc. p. 8. collectan. 3615. vers.
amplia 2.
 - 25 Peregr. cons. 38. n. 8. & 10.
 - 26 Cens. cons. 2. n. 7. & 8. & decis. 33.
n. 53.
 - 27 Palm. consult. 70. in fin.
 - 28 Rot. recent. p. 12. decis. 7. n. 10.
& p. 13. decis. 114. n. 7. & dict.
p. 12. decis. 351. n. 8. & decis.
455. n. 15.
- 2 Contrarium nempe tacitam non
competere hypothecam pro malâ ad-
ministratores maioratus administratio-
ne successorii in eodem maioratu, do-
cent sequenti Doctores ordine citandi.
- 1 Noguierol. allegat. 1. à n. 4.
 - 2 Cancer. var. lib. 1. cap. 2. n. 104.
usque ad n. 111. in secunda edit.
 - 3 Amat. var. lib. 2. resolut. 81. n. 22.
 - 4 Thor. in compend. decision. p. 3.
liter. H. vers. hypotheca an com-
petat pag. 533. & latius liter. F.
vers. fideicommissarius an agere
Tom. I.
- possit pag. 429.
 - 5 Ferentil. ad Burat. decis. 257. n.
22. vers. verum hæc limitatio,
&c.
 - 6 Peregrin. de fideicommiss. artic. 40.
n. 14.
 - 7 Petr. de fideicommiss. quæst. 10.
n. 33.
 - 8 Fusar. de substitut. quæst. 511. n. 4.
 - 9 Merlin. de pignor. lib. 3. tit. 1 quæst.
3 per tot.
 - 10 August. Fontan. in legal. Bibliot.
p. 4. verb. gravatus fol. mib. 657.
 - 11 Card. Mantica. de tacit. & ambig.
convent. lib. 9 tit. 8. & tit. 16. n.
12. & tit. 17. n. 8.
 - 12 Costa de portion. ratæ in quæst.
18. n. 9.
 - 13 Gratian. forens. cap. 822. n. 16.
 - 14 Urceol. forens. cap. 69. per tot.
vol. 2. & in tract. de transact.
quæst. 65.
 - 15 Castall. forens. tom. 1. consult. 13.
& 87.
 - 16 Romaguer. ad Conciol. in Statuti
Eugub. lib. 1. rubr. 11 n. 29.
 - 17 Baldus. in observat. ad Ramon. de-
cis. 34. n. 1.
 - 18 Mans. M. consult. 246. per tot.
lib. 3.
 - 19 Ancharr. reg. p. 1. q. 3.
 - 20 Ludovic. Bell. Aven. cons. 77. n.
11. vers. injure enim responde-
tur, &c. pag. 165. & cons. 105.
n. 7. pag. 158.
 - 21 Franch. decis. 627.
 - 22 Surd. decis. 76. n. 8.
 - 23 Alciat. cons. 30. lib. 9.
 - 24 Decian. cons. 49. n. 63. lib. 2.
 - 25 Cephal. cons. 385. n. 29.
 - 26 Morot. respons. 37. n. 3. & res-
pons. 84.
- Ego verò veriore primam esse pu-
to opinionem; quia ex malâ admini-
stratione arguitur, & probatur dolus,
Mascard. de probat. de probat. tom. 2.
verb. dolus conclus. mib. 532. n. 148.
vers. Nonagesimo tertio fallit in ad-
ministratore, qui facit aliquod incom-
modum, &c. & ita consuluit, & pla-
cuit

cuit *Cravet. conf.* 142. n. 15.

- 4 Atqui ex dolo inducitur tacita in doli bonis hypotheca, *Negusant. de pignor* p. 2. membr. 4. n. 164. *Sabell. in Sem. tom 2 §. hypotheca sub n. 39. vers.* Secundo ratione doli, &c. *Mantic de tacit. lib. 11. tit. 14. n. 5. Merlin. de pignor. lib. 2. tit. 3. quest. 90.*

Ergo cum in nostro casu consideretur dolus, & ex isto tacita à jure inducatur hypotheca, eandem in nostro casu induci, dicendum est; ac ideo non dici potest casus à jure expressus, cum expressus dicatur in illa regula generali.

CONTROVERSIA II.

Utrum maioratus bona valide possint absque Regia facultate alienari, vel hypothecari in sui urgentem utilitatem?

SUMMARIA.

- 1 **N**egativa datur resolutio.
- 2 **A**ffirmativa refertur opinio.
- 3 Probatur.

1 **C**ontrovertitur: Utrum hypothecari, alienari vè possint maioratus bona absque facultate Regia in sui urgentem utilitatem? Resolutive respondeo negando. Ita *Castill. controvers. jur. quotid. cap. 36. §. 1. n. 6. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 6. n. 26. 27. & 28 & lib. 4. cap. 3. n. 2. & cap. 1. & 2. ejusdem lib. Addent ad ipsum Molin. dict. lib. 4. cap. 6. n. 26. & lib. 1. cap. 10. n. 23. vers. Secundo, &c. Pater Molin. de justit. & jur. tom. 3. disput. 648. n. 5. Mier. de maiorat. p. 4. quest. 1. limitat. per tot.*

2 Contrarium, & affirmative respondet *Anguian. in tract. de legib. lib. 3. in controvers. 14. n. 19 fol. mih. 358. eâ ratione motus, quia, ut ille ait, præsumitur, quemque velle rebus suis utilitatem, ac ideo censerî institutorem limitationem prohibetæ alienationis fecisse in casu maioratui utiliori.*

3 Ego verò veriozem opinionem puto

primam esse; quia maioratus institutor non solum conservare utilitatem successoribus voluisse censetur, sed memoriam suam in eisdem bonis vinculo suppositis, & successoribus nullam dare circa bona mutanda potestatem, sed suam observari prohibitionem; ac tandem voluntatis mutatio non præsumitur; etsi vera contraria admitteretur opinio, inconvenientia mille sequerentur ex eò, quòd prætextu utilitatis paululum in nihil redigerentur maioratus; ut cogitanti patet; ergo.

CONTROVERSIA III.

Utrum facultate Regia concessa ad vendendum maioratus bona, censeatur ad ejus bona hypothecanda concessa?

SUMMARIA.

- 1 **A**ffirmative resolvitur.
- 2 **N**egativa refertur opinio.
- 3 Cui plus conceditur, minus & concessum dicitur.
- 4 Limitatur regula ista in dispensationibus.
- 5 Et in illis à maiori ad minus non valet argumentum.
- 6 Facultatem Principis concedentis basis voluntas est.
- 7 Voluntas cognoscitur conjecturis.

Controvertitur dubia illa questio: 1 An Regia concessa facultate ad bona maioratus vendenda, concessa dicatur ad etiam ea hypothecanda? Resolvendo affirmative respondeo, & qui ad vendenda habet, hypothecare posse; Ita *Molin. de primogen. late lib. 4. cap. 5. n. 15. ex n. 10. Pater Molin. de justit. & jur. tom. 3. disput. 652. n. 2. Felician. à Sol de censib. tom. 2. cap. 5. lib. 3. n. 13. vers. denique, &c. Gratian forens. tom. 1. cap. 43. n. 31. Francisc. Milanens. decis. 18. n. 360. & sequent. lib. 1. Franch. decis. 105. n. 5.*

Contrarium, nempe, habentem facultatem ad vendenda maioratus bona,

- in hypothecato non posse, nec ad id conferri facultatem concessam, docent *Mier. de maiorat. p. 4. limitat. 1. q. 1. n. 118. & sequent. & n. 132. & 138.* relatus per *Aldent. ad Molin. de primogen. lib. 4. cap. 5. à n. 10. usque ad num. 15. Simoncel. de decret. lib. 1. tit. 1. inspect. 14. n. 92. 93. 94. & 95. fol. mih. 80. & tit. 6. inspect. 14. n. 125. Gregor. Lop. in L. 6. tit. 11. partit. 6. glos. in verb. que sanò puduisse vender. col. 8. vers. etsi data. &c. Sigismund. Neapol. inter consilia feudalium conf. 9. n. 23. & consil. 7. n. 28. Andr. de Isernia in cap. Imperialem in princip. col. 3. & 4. de prohibito feud. alien.*
- 3 Ego verò veriore opinionem primam esse puto, quia cui plus concessum est, minus concessum dicitur, cum in maiori minus inest, ut regulariter dicunt, *Thom. in florib. leg. regul. 85. Fusar. de substitut. quest. 678. ex n. 25.* atqui hypotheca est minus venditione damnum, illa nanque damnum reparabile est, ista verò irreparabile: ergo, cui cōceditur Regia facultas ad maioratus vendenda bona, quod est maius, censetur hypotheca cōcessa, quod est minus.
- 4 Contra insurgunt contrarii dicentes, quod cum exorbitantes sunt dispensationes, in istis limitatur regula illa, imò quanvis dispensatio unum maius concedat, non dici concessum minus aliud, ex regulari limitatione, de qua *Alois. Ricc. in prax. rer. for. eccl. resolut. 227. n. 4. in edition. 2. Cald. Pereir. de nominat. emphyteut. quest. 21. n. 65. Pater Sanch. de matr. lib. 8. disput. 1. n. 32. Petr. Surd. decis. 268. n. 20. & 21. Dec. in L. non debet. ff. de regul. jur. n. 6. vers. quarto regula limitatur in materia dispensationis, in qua, &c. Felin. in cap. postulasti de rescript.*
- 5 Et ideo in materia dispensationum non valet argumentum de maiori ad minus, ut sic limitant *Brunor. à Sole in loc. commun. verb. dispensationes. sunt odiosæ, &c. Covarruv. de sponsalib. p. 2. cap. 8 §. 8. n. 11. Gutierr. Canon. lib. 2. cap. 15. n. 124. Molin. de iustit. tom. 3. tract. 2. disput. 591. n. 2.*
- Tom. I.

Rendin. in promptuar. receptar. sentent. tom. 1. tit. 29. n. 12.

Sed ad argumentum respondeo; in dispensationibus concessis maiori, non dicitur minus concessum in specie diversa, & sub maiori non compræhensa voluntate concedentis præsumpta, concedo; in specie compræhensa sub genere maiori concessio ex conjecturata concedentis voluntate, nego; quia, & est hujus distinctionis ratio, basis, à quâ regi debemus in materia dispensationum, est illas concedentis voluntas, aut tacita, aut expressa, cum cujusque idem sit iudicium, & ita ab ejus voluntate regi debemus, ut non tantum verba, sed potius mentem concedentis attendere, & observare debemus, ut nos docet *Bald. in L. rescripta Cod. de precibus Imperator. offerend. Mier. de maiorat. p. 1. q. 8. n. 28. Innocent. in cap. cum ecclesiastica de except. Dec. cons. 409. n. 14.*

Et quia voluntas præsumptionibus, & conjecturis cognoscitur, ut docent regulariter *Card. Mantica. de conjectur. ultim. volunt. lib. 3. tit. 3. n. 2. & tit. 5. n. 2. & lib. 6. tit. 1. n. 12. & lib. 8. tit. 1. n. 25. & tit. 4. n. 5. & tit. 18. n. 8. Menoch. de præsumpt. lib. 1. n. 5. Surd. decis. 7. n. 12. Bartol. in L. licet Imperator, ff. de legat. 1. n. 10.*

Siquidem hypotheca species est compræhensa sub alienationis genere, etsi quæreretur à Principe facultatem concedente ad maioratus bona alienanda, an concederet ad hypothecanda, certe, ut cogitanti patet, responderet, quod sic, tanquam minus damnosum: ergo. Et limitatio de maiori ad minus argumenti in dispensationibus procedit extensive, & non compræhensive, hoc est, cum de unâ re dispensata maiori in diverso jure, voluit aliquis ad alia diversæ speciei, etsi minoris dubii, dispensationem extendere, quod esse non potest, nec ex concedentis voluntate colligitur; è contra verò, cum minus ex conjecturata concedentis voluntate in maiori concessio compræhenditur.

CONTROVERSIA IV.

Utrum concessa Regia facultate ad bona maioratus hypothecanda, vel vendenda Titio pro centum, dicatur concessa, ut ex eâ possint valide hypothecari, vel alienari Ceyo pro eadem summa?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolutio affirmativa.
- 2 Contraria refertur opinio.
- 3 Facultates Regiæ strictè interpretandæ sunt.
- 4 Ratio ubi est eadem, datur eadem dispositio, & non dicitur extensiva, sed compræhensiva.

Controvertitur: Utrum Regia facultate concessa ad bona maioratus hypothecanda, aut vendenda Titio, censeatur concessa, ut Ceyo possint pro eadem summâ hypothecari, aut vendi? Resolutive affirmando respondeo; quod, excluso dolo, aut fraude, posse ex vi dictæ facultatis alii, quàm nominato, & ejus loco hypothecari, aut vendi pro eadem summa. Ita *Ludovic. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 5. n. 38. ibi*: Sed quanvis in consensu Regio præstito ad feudi alienationem verum sit; in Regia tamen facultate ad rem maioratus alienandam concessâ dubium videtur; in feudo namque multum interest Regi, vel domino feudi, utrum unus, vel alius ejus futurus vassallus sit, quapropter non est rationabile, ut dominus, qui concessit, quòd feudum in Titium alienetur, cogatur invitus, Caium vassallû suscipere; quæ est præcipua ratio, in quâ fundamentum faciunt Andr. de Ifern; & alii omnes, qui ejus opinionem veram esse profitentur; in maioratu autem, si res maioratus alienanda sit, nihil interest Regi, nec maioratus possessori, quòd alienetur potius in Titium, quàm in Caium, dummodo idem, vel maius pretium à Caio, quàm à Titio, solvatur; nec vi-

detur appositâ persona Titii, nisi causa demonstrationis, non autem ut ex ejus expressione compræhendatur, ut ei potius, quàm alii, res maioratus vendenda sit; in qua specie is, cui facultas ad vendendum Titio concessa est, poterit & Caio pro eodem, vel maiori, pretio vendere: & idem dicit alter *Molin. de justit. & jur. disput. 652. ex n. 3. & sequent.*

Contrarium in terminis tenet *Gregor. Lop. in L. 6. tit. 11. partit. 6. verb. que la nò pudisse vender col. 9. vers. item pone, &c.* & circa facultatem alienandi, vel hypothecandi feudum Caio, quòd non dicatur concessa ad hypothecandum, seu alienandum Titio, constanter tenent *Paul. Christin. Belgic. decis. 185. n. 18. Afflict. in oap. Imperialem de prohibet. feud. alienat. in principio n. 2. vers. Duodecimo. nota, &c. Sigismund. Neapol. consil. 9. n. 19.*

Ego verò, quidquid de feudo, quoad facultatem ad maioratus bona hypothecanda, aut alienanda, veriorem primam amborum *Molin.* censeo, non solum quia censeatur nomen gratia demonstrationis appositum; sed quia, licet facultates Regiæ dispensativæ strictè sunt interpretandæ, & non extendendæ, ut dicunt *Giron. de privilegi. seu exemption. explicat. n. 111. Antonin. var. lib. 3. resolut. 2. n. 18. & 21. & lib. 1. resolut. 9. n. 14. Matien. in L. 10. tit. 8. lib. 5. nov. recop. glos. 1. n. 7. ex text. in cap. 1. in fin. de filiis præbiteror. in 6. & in cap. quod dilectio de consanguinitat. & consanguinitat.*

Attamen in nostro casu non extenditur facultas; casus enim est identicus, & sub eadem compræhensus ratione, tam ad hypothecandum, vel alienandum Titio, quam Caio, & casus, cum eadem datur ratio, dicitur in eadem dispositione compræhensus, & de illo dicitur ipsa lex particularis disponere, non extensive, sed compræhensive ex dictis *per Cordeir. dub. 11. n. 51. & dub. 21. n. 49. & dub. 51. n. 59.*

- Cum autem per identitatem ratio-

nis idem sit casus Caji, ac Titii, & de quolibet censeatur loqui facultas Regia, seu ipsa particularis lex, & ideo non dicatur extendi, sed casum comprehendere, nullum est contrariorum pondere, fundamentum dignum; & nostra vera est resolutio.

CONTROVERSIA V.

Utrum concessa Regia facultate ad hypothecanda, alienandave maioratus bona, non facta Principi relatione hypothecæ, vel alienationis jam factæ, sed ut faciendæ, censeatur confirmata, & confirmetur hypotheca, aut alienatio jam facta antea?

SUMMARIA

1. **D**istinctione respondetur.
2. **D**istincte negativa refertur opinio.
3. Indistincte affirmativa refertur.
4. Tacens consentire videtur.
5. Nihil volitum, quin præcognitum.
6. Facultates Regiæ sunt dispensationes.

1. **C**ontrovertitur non parum difficilis illa quæstio: An concessa facultate Regia ad hypothecanda, alienandave maioratus bona, non facta Principi relatione hypothecam, vel alienationem jam factam fuisse, sed faciendam, censeatur confirmata, & confirmetur hypotheca, aut alienatio jam antea facta? Resolutivè distinguendo respondeo: Aut Princeps aliquo modo scivit, hypothecam, seu alienationem antea jam factam esse, aut non; si scivit, censeatur hypotheca, aut alienatio antea facta confirmata per facultatem ad faciendam concessam; si nescivit, non dicitur confirmata, neque valet.

Ita docent *Molin. de primogen. lib. 4. cap. 5. n. 34. vers. sed verius est, &c. Salgad. in Labyrinth. creditorum. p. 2. cap. 10. n. 86. & cap. 9. n. 65. vers. ideoque possessor maioratus, &c. Cald. Pereir. de emphyt. extinct. cap. 13. n. 2.*

Anton. Gom. in L. 42. Taur. n. 2. Thom. Sanch. de matrim. lib. 8. disput. 21. n. 8. 12. & 13. Barbosa. de Canon. cap. 19. n. 11. Giurb. consil. 99. n. 5. & 37. Ripol. var. cap. 2. ex n. 142. Vant. de nullitat. ex defect. jurisdict. judic. delegat. ex n. 51. & sequent. Crass. de effect. cleric. effect. 4. ex n. 183. & seq. Sess. decis. 254. n. 8. & 9. p. 3. Pauli de Castr. in L. si quis filio exheredato. §. irritum, ff. de injust. rupt. n. 4. & in L. sed si jam facta, ff. de condit. & demonstrat. n. 3. Afflict. in cap. Imperialem in princ. de prohibet. feud. alienat. vers. duodecimo nota n. 7. & decis. 355. n. 2. Sigismund. Neap. inter consilia feudal. cons. 7. n. 35. & cons. 9. n. 20.

Contrarium indistincte, nempe, quod 2 per subsequentem facultatem ad hypothecanda, alienandave maioratus bona, non censeatur antea jam facta confirmata, tenent, & nullam omnimode esse, *Maldonad. in addit. ad Molin. de primogen. lib. 4. cap. 5. n. 33. & 34. Martin. Ferrec. in tract. de feud. lib. 2. de autoritat. Baron. autoritat. 1. per tot. quæst. 11. Franch. decis. 105. n. 1. & decis. 113. n. 11. Arm. allegat. 36. & allegat. 142. Gramat. decis. 79. post num. 22. & 30. Ricc. collect. 28.*

Contrarium, & indistincte affirmativam videntur sententiam sequi illi, 3 qui dicunt, licentiam à Rege, aut feudi domino datam vassallo ad feudi alienationem faciendam, trahi etiam ad jam factam, ut docent *Surd. consil. 351. n. 47. Jacob. Ardis in Sum. ad titul. ex quib. caus. feud. amitatur vers. consensum autem, &c. Isern. in cap. Imperialem de prohibet. feud. alienat. n. 15. vers. quæro an consensus, &c. Curt. jun. de feud. p. 4. regul. 2. quæst. 2. Menoch. cons. 1. n. 405. & cons. 38. n. 32. Camer. in dict. cap. Imperialem de prohibet. feud. alienat. in princ. vers. nec te moveat id; & in fin. vers. veniat igitur iste assensus, &c. Sol. in constitut. Pedemontan. tit. de feud. p. 2. glos. 2. n. 18. Zas. de feud. p. 9. n. 32. vers. hoc non habet dubium, &c.*

Et c. Jac. in sua investitur. vers. & cum pacto de non alienand. n. 19. Gozad. conf. 26. n. 9. Socin. jun. conf. 97. n. 16. Et conf. 101. n. 2. vol. 2. Roland. conf. 2. n. 146. Et conf. 97. n. 33. vol. 1. Cravet. in respons. pro genere n. 397. Et sequent. Bursat. conf. 49. n. 25. Natta conf. 98. n. 10. Et conf. 475. n. 13.

Pro quorum opinione facit doctrina illorum, qui dicunt, licentiam ad testandū concessam personis ecclesiasticis, qui testandi prohibitionem habent, trahi ad testamentum jam antea factum; ut dicunt *Bald. in L. certum col. 10. Cod. Unde cognat. Et in L. militibus Cod. de testam. milit. Azeved. in L. 3. tit. 8. lib. 5. nov. Recopilat. n. 7. Narbon. in L. 10. tit. 6. Recopilat. lib. 1. glos. 3. n. 19. tom. 3. in addit. fol. 59. Jason. in Authent. ingressi Cod. de sacrosanct. eccles. n. 11. Gabriel conf. 158. n. 7. Simon de Prætis lib. 2. ultimar. voluntat. solut. 4. n. 42. Petr. Gamb. in tract. de offic. legat. lib. 1. n. 257. Mandos. in tract. de signatur. gratiæ cap. de licentia testandi vers. occurrit dubium col. 1. fol. 116.*

Facit etiam pro eorumdem opinione doctrina illorum, qui dicunt, quod si Princeps licentiam indulserit ad ædificandum molendinum, porrigitur ad molendinum illicite jam antea factum, ut dicunt *Jas. in L. quo minus, ff. de fulminib. n. 127. Et sequent. Hypolit. de Marsil. in repetit. rubric. de fideiussor. n. 82. Cassan. in consuetud. Ducat. Burgund. rubr. 13. §. 9. pag. 1492. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 11. tit. 2. quæst. 7. n. 90. Petr. Surd. conf. 462. à n. 21. Et sequent. Joan. Falcon. regul. 380. n. 7. Boer. decis. 264. n. 27. Curt. jun. consil. 103. n. 7. lib. 1.*

Facit etiam doctrina illorum, qui dicunt, licentiam, & consensum Regis, ut quis in Regno obtinere possit, & habere beneficium, habere locum in beneficio jam obtento, & habito ante consensus impetrationem ac si à principio dimanasset, & fuisset præstitus, ut dicunt *Bartolom. Socin. conf. 260. col. 2. vers. Secundo principaliter, Re-*

bus. in tractat. de pacific. possessor. n. 266. pag. 312.

Ego verò veriore⁴ distinctivam resolutionem puto; quia si Princeps scivit, hypothecam, aut alienationem, ad quam faciendam facultas pètitur, factam esse, & concedit ipsam facultatem, censetur in eâ consentire, & eam confirmare, cum sciens, & tacens consentire videatur, actumque approbare; & manifesta ex eo oritur eam confirmandi voluntatis conjectura, cum si eam confirmare noluiisset, sed nullam reddere, in ejus potestate erat, facultatem ad faciendam negare; at verò, cum posset non negare, est evidens in concedendo conjectura volendi confirmare eam.

Si non scivit, nulla oritur, nec adest⁵ conjectura antea factum confirmandi; imo nihil volitum, quin præcognitū, cum autem Rex nec cognovit, nec scivit, hypothecam, aut alienationem antea factam esse, non potest præsumi illum, quod ignorabat, velle confirmare.

Et ita cum facultates Regiæ sint⁶ verè dispensationes, ut dicunt. *Noguerol. allegat. 40. n. 23. Molin. de just. & jur. tom. 3. disp. 650. n. 4. Carleval. de judic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. disput. 23. n. 9. Viscont. in conclus. jur. liter. A. verb. Assensus Regius, Cyriac. tom. 1. controvers. 189. n. 5. Et tom. 2. controvers. 313. n. 22. Et 23. Apicell. allegat. 14. n. 8.*

Dispensationes autem non extenduntur de casu ad casum ultra expressum, aut compræhensum, ut dicunt *Mier. de maiorat. p. 4. quæst. 1. limitat. 1. Et quæst. 11. n. 25. Menad. in constitut. Regn. Neapolit. n. 35. pag. 45. Corbul. de jur. emphyteut. tit. de caus. privat. ab alienat. irrig. domin. q. 6. n. 9. Surd. decis. 220. n. 4. Et decis. 325. n. 6. Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. p. 3. n. 52. Et 53.*

Neque in casu hypothecæ, aut alienationis antea factæ datur identitas rationis ad eum cōpræhendendum facultatem ad faciendum concessam, posset enim

enim esse, ut Rex tali, vel tali causa factam non confirmare, imo ex eo, quod absque licentia sua facere partes ausæ fuerunt, confirmare recusaret, & facilius esset, ad faciendum non antea factum licentiam dare; ideo cum non detur ratio præsumendi, Regem confirmare voluisse, non debet censer.

Ipsaque ratione opinionem indistincte affirmativam rejicio; quidquid de aliis licentiis allegatis supra sub n. 3. vers. pro quorum, & vers. facit, &c. quia diversæ dantur rationes, quas nunc investigare, esset à nostra quæstione alienum; & displicet opinio indistincte negativa; quia etsi facultates Regiæ dispensativæ extendi nequeant, attamen id limitatur, ubi voluntas Regis saltem conjecturata datur ad compræhendendū etiam aliū casum, quia voluntas, ut alibi dixi, est basis, & fundamentum facultatis; à quā ista Regi debet; cum autem perscientiam, & potentiam denegandi cum tacurnitate conjecturatur voluntas confirmandi, & consentiendi, dicitur interpretatio facultatis compræhensiva, & non extensiva.

CONTROVERSIA VI.

Utrum successor in maioratu possit uti facultate antecessori concessa ad hypothecanda, alienandavē ipsius bona maioratūs?

SUMMARIA.

- 1 Cum distinctione respondetur.
- 2 Referuntur differentes opiniones.
- 3 Probatur distinctiva resolutio.

1 **C**ontrovertitur: Utrum concessa possessori maioratūs facultate Regia ad hypothecanda, alienandavē maioratūs bona, possit ejus successor ejus virtute ea hypothecare, seu alienare? Resolutio ab intentu concessionis pendet; & ideo cum distinctione respondeo; aut facultas concessa fuit

intuitu personæ antecessoris, aut intuitu ipsius met maioratūs? Si intuitu personæ, non potest successor eā facultate uti; si intuitu maioratūs met ipsius, facultate potest uti successor. Ita *Molin. de primog. lib. 4. cap. 5. n. 37. & 38. Pater Molin. de just. & jur. disput. 652. in fin. Salgad. in Labyrinth. Cred. p. 2. cap. 10. n. 115. Mier. de maiorat. p. 4. quæst. 11. à n. 44. Gregor. Lop. in L. 6. tit. 11. partit. 6. verb. que la nò pudiesse vender col. 8. vers. ita pone, quòd Rex, &c. Corbul. de jur. emphyteut. cap. 14. tit. de privat. ob alienat. in ampliatis. 11. Natta conf. 163. n. 7. & sequent. Ruin. conf. 39. n. 12. lib. 1. Tiraquel. in tract. de Cessant. caus. p. 1. à n. 104. & sequent. Menoch. de præsumpt. lib. 6. præf. 92. ex n. 1. & sequent. Bursat. conf. 131. n. 34. & sequent.*

Contrarium, & indistincte negativā² opinionem, nempe, talem facultatem non transire ad successorem, docent *Cels. consil. 117. n. 4. ad fin. Bald. in cap. 1. qui feudare possunt. §. Marchio n. 4.*

Affirmativam indistincte opinionem videntur sequi Doctores, qui de feudo dicunt, licentiam à Rege, feu domino datam à feudatario, ad feudum hypothecandum, aut alienandum semper transire ad successores, qui illa uti possunt, ut per *Afflict. in cap. Imperialem de prohibet. feud. alienat. in princip. n. 35.*

Et coherere videtur *Pignatel. consult. Canoniar. tom. 1. consult. 148. per totam*, ubi plene resolvit, quod facultas data rectori cujuslibet ecclesiæ ad ejus alienanda bona transit ad successorem, & ejus virtute alienationem facere successor potest.

Ego verò veriore distinctivam puto opinionem; quia si personæ intuitu, & favore concessa facultas fuit, cum personæ extinctione extinguatur licentia favore ejus ei concessa; si verò ratione maioratūs concessa fuit, cum maioratu transit ad successorem ejus ratione concessa facultas, cum sit Realis, & ita

ita ad indistinctas respondeo opiniones; & explicata remanet resolutio.

CONTROVERSIA VII.

Utrum in bonis maioratus competat ipsius administratoris creditori, cum pro credito in instrumento plessor maioratus omnia bona hypothecavit; & crediti instrumentum Rex simpliciter confirmavit?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolutio distinctiva proferatur.
- 2 Contraria indistincte refertur sententia.
- 3 Distinctio probatur.
- 4 Bona restitutioni subiecta non veniunt in generali obligatione.
- 5 Confirmatio de novo ens non addit.
- 6 Bona restitutioni subiecta, & alienari prohibita veniunt in generali obligatione, si alia non aderant.
- 7 Confirmatio instrumenti omnia in eo contenta compræhendit.
- 8 Frustra precibus impetratur, quod jure communi conceditur.
- 9 Frustratorium actum nemo fieri præsumitur.
- 10 Quilibet actus præsumitur in causam necessariam factus.
- 11 Qui regulas despiciunt, miserrime fluctuant.
- 12 Doctore distinguenti, etsi minoris notæ, adhærendum est.

1. **C**ontrovertitur: An in bonis maioratus competat hypotheca pro debito, pro quo administrator omnia bona à se possessa obligavit, & postea Rex simpliciter debiti, & obligationis instrumentum confirmavit? Re bene perpensa, dubius aliquantisper adfui, & remansi, sed post longam in mente disputationem, ad distinguendum rationes compellunt ita: aut tunc temporis obligationis habebat maioratus administrator alia bona libera; aut so-

la maioratus bona possidebat; si sola maioratus possidebat bona, dico, in illis hypothecam induci, & competere sub illa omnium bonorum generali obligatione, & confirmatione: si alia & libera bona habebat, subdistingo, aut confirmationem ipse debitor à Rege petivit, vel consensum, per quod conjecturetur, illud confirmare Regem instrumentum voluisse; aut, debitore non interveniente, creditor confirmationem petivit? Si debitor ipse petivit confirmationem, seu constet voluisse instrumentum confirmari, datur in subsidium in defectu bonorum liberorum hypothecam etiam adversus maioratus bona; si creditor tantum de confirmatione egit, nullam adversus maioratus bona hypothecam habet in hoc casu, in quo tempore obligationis debitor ipse aliqua libera habebat bona. Ita resolvo.

Contrarium, & indistincte in nullo casu generalis obligationis, & simplicis confirmationis hypothecam in maioratus bonis induci, tenent terminanter *Salg. in Labyrinth. creditor. p. 1. cap. 31. per totum, præcipue à n. 11. & sequent. Alex. cons. 2. n. 1. lib. 4. & cons. 124. n. 9. eodem lib. 4. & cons. 40. n. 1. lib. 6. Cardin. Tusch. liter. F. conclus. 204. ex n. 3.*

Ego verò veritatis amans potius, quam opinionum sequax, licet solus, distinctivam n. 1. relatam verioremi puto sententiam; quia licet bona generali obligatione non veniunt obligari prohibita, id limitatur, cum alia obligans bona non habebat, de quibus cogitare censendus sit; etsi habebat, & confirmationem petiit, vel confirmari voluit, de illis etiam cogitari censetur, si de confirmatione non egit, solum de liberis bonis censetur cogitare, & infra latius dicam.

Contrariorum fundamentum totale est ita: bona restitutioni subiecta, & alienari prohibita non veniunt in generali obligatione, ut regulariter dicunt, & nec ad illa obliganda censetur debitoris esse voluntatem, *Menoch. con.*

consil. 250. n. 5. & consil. 129. n. 3. & 10. Gratian. forens. tom. 3. cap. 580. n. 10. & sequent. Curt. junior. de feud. p. 4. regul. 3. col. 6. Ful. Clar. receptor. sentent. lib. 4. §. feudum quæst. 31. n. 10. Mier. de maiorat. p. 1. quæst. 1. n. 175. & 176. & eadem. p. 1. quæst. 40. n. 100. Michael. Crass. commun. opinion. lib. 1. §. feudum quæst. 8. Bursat. consil. 31. n. 18. vol. 1. Jason. in §. item serviana n. 114. cum addit. ibi n. 11. Instit. de act. Duenb. regul. 320.

- 5 Atqui confirmatio de novo non addit ens, sed solum compræhensa in confirmato de invalidis valida facit, *Bald. consil. 501. verb. Papæ vol. 5. Valençuel. Velasq. consil. 177. n. 56. tom. 2. Bald. in L. nominationis circ. fin. Cod. de appellat. Surd. consil. 289. n. 8. & 9. & consil. 47. n. 19. Bertazol. de clausul. claus. 4. glos. 14. n. 3. Odd. consil. 77. n. 19. Riminald. consil. 5. n. 137. vol. 1. Cabellin. quæst. 29. Pelin. consil. 27. n. 16. Corn. consil. 117. n. 88. vol. 1. Philip. Dec. in L. more n. 3. ff. de jurisdict. omn. judic. & in rubric. de confirmat. util. vel inutil. n. 2.*

Ergo, (concludunt contrarii) cum bona maioratûs sint restitutioni subiecta, & alienari præhibita, & ex eo capite non veniant sub generali obligatione, nec censeatur, debitorem ea voluisse hypothecare, aut obligare, & confirmatio non operetur ultra voluntatem debitoris in debiti instrumento compræhensam, nec confirmet obligationem, quam fecisse in bonis maioratus debitorem non censeatur; nulla in illis obligatio nata est.

- 6 Sed ad argumentum respondeo, distinguendo maiorem; bona subiecta restitutioni, & alienari prohibita non veniunt in generali obligationem, si temporis obligationis aderant bona libera, de quibus cogitasse debitorem censeari possit, & non constet alias voluntatem ejus esse maioratûs bona compræhendere, concedo; si verò alia non aderant libera bona, de quibus cogitasse, censendus sit, aut si aderant, constat, debitorem maioratûs bona

Tom. I.

voluisse compræhendere, nego maiorem; & distinctionem probō; quia regula, quòd bona restitutioni subiecta, & alienari prohibita non veniunt generali in obligatione, limitatur, cum non aderant alia, & libera bona, de quibus cogitasse censeretur, tempore obligationis, ut limitant *Anton. Gabriel. commun. conclus. tit. de regul. jur. conclus. 12. n. 40. vers. secundo limita: ubi non essent alia bona in bonis obligantis, quia illa venirent, &c. Duenb. regul. 275. limitat. 1. Cardinal. Mantica. de conjectur. lib. 9. tit. 3. n. 16. Covarruv. variar. lib. 2. cap. 5. vers. primo siquidem, &c. Gait. de credit. cap. 4. quæst. 5. n. 76. & 104. Marsil. in rubric. de fideijussor. col. 44. & in L. 1. §. si servus, ff. de quæst. Ludov. Gom. in §. item serviana de act. n. 19. Lag. Rom. singular. 447. Petr. Gerar. de Petra sancta singul. 35.*

Et ratio id naturalis demonstrat, cum censeari debet aliquibus cogitare bonis, cum bona omnia supposuit debiti obligationi; atqui cum nulla alia, quàm maioratûs, habebat de nullis, illis exceptis, cogitare, potest censeari, ut patet; ergo ut in aliquo verificetur bonorum obligatio, & non de nihilo inserviat, debemus censeari debitorem de maioratûs bonis cogitasse.

Cumque censeatur, debitorem de maioratûs bonis cogitasse, & illa obligari voluisse, obligata remanent, ex eo quod obligatio secundum voluntatem debitoris in instrumento compræhensam confirmata fuit, & ita cum confirmatione instrumenti omnia in eo contenta confirmata fuerunt, & intentio assignatorum in ipso instrumento, ut regulariter dicit *Aponte de potestat. Proreg. tit. de assensu Regio tit. 6. n. 21. & sequent.*

Cum subscribens, seu confirmans omnia in instrumento contenta approbare censeatur, *Salgad. de supplicat. ad Sanctissim. p. 2. cap. 3. §. 1. n. 15.* & ita, quanvis confirmatio ens de novo non addat, nec obligationem in confirmato non compræhensam non inducat;

Xx

in

in nostro casu in instrumento comprehenditur obligatio bonorum maioratûs, de quibus debitorem cogitasse censetur, & ita, cum, licet ante confirmationem invalia, obligatio bonorum maioratûs in instrumenti generali bonorum obligatione contenta dicatur, & confirmatio subsequuta Regis sit, obligata, & hypothecata remanent talia bona, ut aliquid obligatio illa, & ejus confirmatio Regia aliquid opereatur, & non in nihil redigerentur, seu de nihilo servirent.

8 Si bona libera habebat debitor, sed petiit ipse confirmationem, aut obligationem confirmari voluisse constat, tunc dixi, obligata in subsidium maioratûs bona; quia de illis etiam cogitasse videtur ex eo, quod generalem omnium bonorum obligationem confirmari Rege voluit; & cum confirmata voluntas ejus fuit, firma manet obligatio; & quod de illis cogitavit, probatur, quia ad bona libera obliganda non opus erat illi confirmatione Regia, cum commune jus omnibus id cōcedat; & frustra precibus impetratur, quod à jure communi conceditur, *L. Imperatores, ff. de privileg. creditor. Grat. forens. tom. 4. cap. 617. n. 23.*

9 Et frustratorium actum nemo præsumitur facere, *Surd. conf. 307. n. 15. & conf. 280. n. 6. Cravet. conf. 125. n. 25. L. unic. Cod. de Thesaur. lib. 10.*

10 Imo actus quilibet in necessariam causam factus præsumitur, & concessio necessaria censi debet, *Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 236. Maur. de solution. cap. 6. Gabriel conf. 75. n. 10. p. 2. Corn conf. 218. n. 1. vol. 4.*

Si maioratus possessor debitor debiti obligationis tempore aliqua libera habebat bona, & non constat, illa maioratus obligare voluisset, nec voluisset Regem instrumentum debiti confirmare, nec confirmationem petiit; de liberis tantum cogitare censetur, & non de maioratus bonis, & in hoc dici casu, tantum hypothecata non esse maioratus bona; quia tunc procedit regula, dictans in generali obligatione non

venire prohibita alienari bona, & subiecta restitutioni.

Et in hoc casu non obstat, si dicas, quod tunc frustranea fuit Regis confirmatio; quia respondeo, quòd, cum in petenda confirmatione non intervenisset debitor, nec constet eum eam dari voluisse, nec obligari maioratûs bona; & creditor perse non inducat præsumptionem alterius voluntatem; frustranea fuit confirmatio, cum terminis non habilibus data, & petita fuit; & cum de inhabilibus constet terminis, constat esse actum frustraneum, & limitatur præsumptio relata n. 9. quæ habilibus procedit terminis.

Ex his omnibus probata remanet mea distinctio in regulis fundata; sed ob id dispicienda non est, quia qui regulas dispiciunt, miserrime fluctuant; ut dicit. *Cordeir. de testament. dub. 2. n. 11. & de interdict. dub. 44. n. 51. & dub. 48. n. 54. Guerreir. de muner. judic. orphan. p. 3. rubric. n. 116. Solorzan. Pereir. de jur. Indiar. lib. 2. cap. 1. n. 12. Bordon. de probabil. opinion. cap. 5. n. 52.*

Maxime cum sit distinctiva; opinio enim distinguens, cum proxima veritati sit, & omnia distinctione concordantur, potius adhærendum est, quàm indistinctis, ut dicunt *Xamar. de offic. judic. quæst. 3. n. 51. Carleval. de judic. tit. 3. disput. 21. n. 8. Castejon in Alphabet. verb. Doctores n. 23. Thesaur. decis. 21. n. 16. Cevall. in præfat. commun. contr. commun. n. 56. & 57. Avil. in cap. prætor. cap. 15. glos. hommezill. à n. 36. Vançuel. conf. 121. n. 1.*

Et data magis rationabili resolutione, & opinione, licet unius, & paucæ notæ, potius adhærendum est ei, plurium, & maioris notæ relictâ, ut est textus elegans in *L. Cod. de veter. jur. enucleand. ibi*: Non ex multitudine, sed quod æquius melius est, judicatore, cum possit forsan unius, & deterioris Sententia, & multos, & maiores aliquâ in parte superare.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum in bonis administratoris civitatis tacita detur pro mala administratione hypotheca?

SUMMARIA.

- 1 **A**ffirmativa datur resolutio.
- 2 **N**egativa refertur.
- 3 **P**robatur.

- 1 **C**ontrovertitur: Utrum tacita detur hypotheca in bonis administratoris Civitatis pro administratione mala? Resolutive respondeo dari. Ita *Bald. in L. 1. §. officio, ff. de tutel. & rationib. distrabend. sub n. 2. vers. item in quolibet, &c. Cyriac. controvers. tom. 2. controuv. 282. n. 20. Gait. de credit. in appendic. ad cap. 4. n. 135. Peregr. conf. 38. n. 8. & 10. vol. 6. & faciunt Grat. forens. tom. 5. cap. 935. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 11. tit. 14. n. 7. Alex. conf. 58. n. 6. & 7. lib. 7.*
- 2 **C**ontrarium, & non competere, dicunt *Menoch. conf. 851. n. 44. 45. & 49. & 46. lib. 9. Alberic. in L. 2. Cod. de eo qui pro tutor. Angel. in Leg. privilegium, 7. ff. de privileg. creditor. Tusch. tom. 1. liter. A. concl. 207. n. 1. & 3. & tom. 4. liter. H. concl. 118. Noguerol. alleg. n. 31. Mofes. in sum. theolog. mon. tom. 2. tract. 12. cap. 18. de pignor. n. 91. & 92. Riminald. jun. conf. 587. sub n. 14. & 15. vol. 5.*
- 3 **E**go verò veriore primam opinionem esse puto; quia ex mala administratione arguitur, & probatur dolus: in bonis dolosi tacita competit hypotheca: ergo etiam in bonis mali administratoris; & ideo in illa dolosi hypotheca à jure, & juris ratione concessa, concessa etiam in mali administratoris intelligitur bonis esse; ut probavi *hac glos. controvers. 1. n. 3. & 4.*

CONTROVERSIA IX.

Utrum usufructuario competat hypotheca?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolutio datur affirmativa.
- 2 **N**egativa refertur.
- 3 **P**robatur.

Controvertitur: Utrum usufructuario competat hypotheca? Multum interest, an etiam illi competat hypothecaria actio, an sola reivindicatio? Quia ex illa competit utile, possessorium, & summarium interdicti salviani remedium, ex reivendicatione verò non; ideo quæritur, an competat etiam hypotheca? Resolutive respondeo, competere, & ita posse usufructuarium ex duabus, nempe hypothecaria, aut reivendicatione, unam eligere, & ejus remedia, quia etiam hypotheca competit, ut dicit *Cavalcan. de usufruct. mulier. relict. n. 15. vers. contra autem, &c.*

Negative, & solam reivendicationem usufructuario competere, dicit *Castill. de usufruct. lib. 1. cap. 6. n. 12. & adhæreri videtur novissime Bagn. tom. 1. quot. resol. p. 1. cap. 5. n. 5.* Ego verò veriore primam esse puto opinionem; quia licet usufructuarius dominus sit usufructus, tamen non est dominus Rei, seu bonorum, quorum usufructus est; & ita nullum inconueniens datur, si in re hypothecariam habeat; & etiam, cum sit dominus usufructus, quem de ipsis bonis percipere potest, & debet, nullum etiam inconueniens datur, si habeat actionem vendicandi rem, & bona; & ita probata manet resolutio, & ex his solutio ad contraria patet.

GLOSSA VI.

CONTROVERSIA I.

Utrum judicata per Sententiam læsiva venditione, resolvatur hypotheca medio tempore per emptorem contracta? Resol-
vitur n. 18.

SUMMARIA.

- 1 **I**N foro conscientie etiam intra dimidiam datur læsio.
- 2 In foro fori læsio tantum ultra dimidiam dicitur.
- 3 Et sufficit in uno nummo excessus.
- 4 Procedit in locatione.
- 5 In permutationibus.
- 6 In venditione subhasta.
- 7 In omnibus bonæ fidei contractibus.
- 8 In renuntiatione legitime.
- 9 Stante enormissima læsione nulla est etiam specifica renuntiatio.
- 10 Et si geminata fuerit.
- 11 Etiam stante enormi.
- 12 Probatur per redditus.
- 13 Attenditur tempus contractus.
- 14 A lite contestata tantum fructus debentur.
- 15 Non sic in enormissima.
- 16 Perempta res, cessat læsionis actio.
- 17 Electionem habet emptor.
- 18 Resolutio datur controversiæ affirmativa.
- 19 Contraria refertur opinio.
- 20 Reversio ex causa mere voluntaria hypothecam medio tempore contractam non extinguunt.
- 21 Cum reversio fit causa veteri extinguit hypothecam.

PROÆMIUM.

- 1 **I**N primis supponendum est, quod licet in foro conscientie etiam consideretur læsio intra dimidiam, justii pretii, ut per *Cardinal. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 20. n.*

64. *Felic. de censib. lib. 2. cap. 1. à n. 7. Roderig. de ann. redditib. lib. 1. quæst. 11. n. 8. Sccac. de comerc. quæst. 7. p. 2. ampliat. 10. n. 11. & seq. Farinac. in fragment. p. 1. verb. deceptio n. 44. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 508. n. 1. Avendan. de censib. cap. 27. n. 10. Matienç. in L. 1. tit. 11. lib. 5. novæ recopilat. glos. 1. n. 9. Ariswin Tapat. var. tom. 2. tit. 403. cap. 2. in fin. Croñ. in cap. 2. de emption. lib. 6. notabil. 1. Gomez. in §. superest Institut. de act. n. 54. Less. de justit. lib. 2. cap. 21. de emption. dub. 4. n. 20. & 21. Sot. de justit. lib. 6. quæst. 3. artic. 1. Gerard. singular. 22. Medin. de restitution. quæst. 12. Tiraquel. ad leg. 9. Commubial. n. 8. Mich. de Palat. in prax. Theolog. lib. 2. cap. 2. Covarruv. lib. 2. variar. cap. 4. n. 11. vers. ego, Mercado de contract. opuscul. 1. cap. 10. Navarr. in cap. qualitas de pænit. distinct. 5. n. 45. Petr. Nav. de restitut. lib. 3. cap. 2. n. 14. Anton. à Rio in L. contractus, ff. de regul. jur. cap. 4. Castro. de potest. leg. pænal. lib. 2. cap. 10. fallent. 3. Sylvest. verb. emptio quæst. 8. Conrad. de contract. quæst. 57. concl. 1. Mex. in L. Tolet. ad 6. & 8. p. fundam. n. 61. Pinel. in L. 2. Cod. de Rescind. vendit. p. 1. cap. 1. n. 35. Capol. de simulat. contract. n. 20. & 22. Burg. de Paz. in cap. cum dilecti. de emp. ion. n. 17. & 23.*

Et si, cum nihil ita sit iniquum, ut alicujus earcat opinionem Doctoris, ut notarunt *Suar. allegat. 24. n. 5. Peg. tom. 12. ad Ordinat. pagin. mib. 63. n. 12.*

Etiam ad sunt aliqui, qui contrarium sentiunt, nempe, licitam esse in foro conscientie deceptionem, & læsionem intra dimidiæ justii pretii limites, ut sunt *Menchac. controversæ. usufrequent. lib. 3. cap. 48 per totum, Padill. in L. 2. Cod. de rescindend. vendition. n. 73. Perez. in L. 1. ad fin. tit. 7. lib. 5. Ordinam. glos. unic. col. 17. vers. ex quo inferri possit, &c.*

Quidquid sit in foro conscientie, tamen in foro fori nulla consideratur læsio,

sio, nisi ultra dimidiam justii pretii, & per eam rescinditur contractus, L. 2. Cod. de rescindend. vendit. Ord. lib. 4. tit. 13. ubi Barbof. & communiter Doctores tam Regnicolæ, quàm exteri, & juris communis professores.

3 Ut autem dicatur læsio ultra justii pretii dimidiam, sufficit excessus in uno nummo, Valgsc. consult. 44. n. 2. Pinel. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. p. 3. cap. 4. n. 9. Mascard. de probat. conclus. mib. 125. n. 11. Sccac. de commerc. quæst. 7. p. 2. ampliat. 10. in fin. Cened. ad Decretal. Collect. 158. n. 1. Cagnol. in relat. L. 2. Cod. de rescindend. vendit. n. 244. Matiens. in L. 1. tit. 11. lib. 5. nov. recopilat. glos. 2. n. 45. Fabian. de Monte in tract. de emption. quæst. 8. princip. n. 7. Cepol. de simulat. contract. n. 29. in exposit. Pax. in cap. dilecti. de empt. n. 14. Seraph. de privileg. jurament. privileg. 83. n. 96. vers. & cum læsio, Anton. Gabriel commun. conclus. tit. de emption. concl. 1. n. 6. ampliat. 2. Capra tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 30. n. 27.

4 Etiam in locatione attenditur talis læsio, Gam. decis. 19. Caroc. de locat. & conduct. cap. de rescindend. locat. n. 1. Brit. in rubric. de locat. p. 2. §. 2. per tot. Cardinal. Tusch. pract. conclus. liter. L. conclus. 193. n. 19. & 200. Morla in empor. jur. p. 1. tit. 9. de contrahend. empt. quæst. 19. n. 7. Azor institut. moral. p. 3. lib. 8. de locat. & conduct. cap. 11. quæst. 1. Gratian. forens. tom. 1. cap. 184. ad 10. Rebell. de obligat. justit. p. 2. lib. 14. quæst. 31. n. 4. Amat. cons. 23. in princip. lib. 1. Molin. de just. & jur. disput. 349. vers. prædicta locum, &c. Avendan. de consil. cap. 35. n. 13. & 14. Gutierrez. pract. lib. 2. quæst. 238. n. 1. Donell. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. n. 19. Pinel. in eodem tract. p. 1. cap. 3. n. 17. Guid. Pap. decis. 736. Suar. in thesaur. commun. opinion. liter. L. 2. n. 143. Bel. comb. tom. 1. communium lib. 4. tit. 10. n. 58.

5 In permutationibus etiam attenditur talis læsio, ut aiunt Alois. Ricc. in

collect. decis. p. 3. collect. 704. vers. infertur tertio, Morla in empor. jur. tit. 9. de contrahend. emption. quæst. 19. n. 3. Fabian. de Monte de emption. & vendit. quæst. 8. n. 10. Pinel. de rescind. p. 1. cap. 3. Gutierrez. lib. 2. pract. quæst. 139. n. 1. Mozz. in tract. de emption. & vendition. tit. quibus casibus annullatur emptio n. 38. Aldovin. cons. 68. n. 33.

Licet contra communem hanc sententiam se opponat negativam, & contrariam defendens resolutionem, Anton. Faber. de errorib. pragmatic. decad. 8. error. 9.

Contra enim Fabri sententiam est Regia nostri Lusitaniæ Regni Ordinatio lib. 4. tit. 13. §. 6. ibi: *Escambos* Et ibi: *E quaisquer avenças, em que se dà, ou deixa buma cousa por outra,* & ita de hoc dubitari nequit.

Etiam in venditione sub hasta publica celebrata attenditur talis læsio; Gam. decis. 198. Anton. Faber in suo Codic. Fabrian. lib. 4. tit. 30. diffinit. 4. & diffinit. 25. Menchac. controvers. usufrequent. p. 2. cap. 61. n. 1.

Licet contrarium, nempe venditionem sub hasta publica facta rescindi non debere læsione enormi, docuissent Angel. in L. pretia rerum. §. corpora, ff. ad leg. Falcid. n. 3. & consil. 142. n. 2. Corn. cons. 56. à n. 1. lib. 3. Dec. cons. 210. n. 8. Fabian. de Monte de emption. & vendit. quæst. 5. principal. n. 88. ad finem, & quæst. 8. n. 22. Peregrin. de jur. fisc. lib. 6. quæst. 4. ad fin. n. 8.

Sed, quidquid dici debeat de jure communi, nostra Lusitaniæ Ordinatio affirmativam sequuta est sententiam lib. 4. tit. 13. §. 7. ibi: *E ainda que algũa cousa seja vendida por mandado de justiça em pregação, e em praça costumada, se depois for achado, que algũa das partes foi enganada na venda, ou compra, alem da cõvetade do justo preço, poderá a desfazer pelo beneficio desta ley.*

Et tandem læsio attenditur in omnibus bonæ fidei contractibus, Bartol. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. n. 4. ver-

- in aliis contractibus, &c. *Tract. pract. conclus. liter. L. conclus. 1293. n. 61. Pinel. de rescindend. p. 1. cap. 1. n. 2. Molin. de just. disp. 349. vers. predicta; Anton. Gabr. commun. conclusion. tit. de empt. concl. 1. n. 19. quod in L. 1. n. 1. &c.*
- 8 Etiam in renuntiatione legitime, de qua questione bene agentem vide *Menchac. de success. progress. lib. 3. super tit. Cod. de inoffic. testament. in L. si quando n. 19. & post illum Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 56. tit. 5. p. 5. glos. 4. n. 52. & sequent.*
- 9 Notari solet, quod, stante læsione enormissimâ, nullus erit contractus à principio, etiam si illius ad fuerit specifica renuntiatio, *Castill. lib. 3. quod. tit. cap. 2. n. 36. 41. & 53. Gutierrez de jurant. confirmat. p. 1. cap. 26. n. 8. & in Authent. sacramenta puerum n. 92. Covarruv. in cap. quavis pactum de pact. in 6. p. 4. §. 4. n. 5. & lib. 2. var. cap. 4. n. 5. Mancin. de jurament. effect. 1. quest. 11. n. 12. Villalob. commun. verb. juramentum n. 137. Grimal. commun. opinion. verb. læsio, Laur. Kerab. commun. opinion. centur. 3. concl. 8. & centur. 4. concl. 8. Simoncek. de decret. lib. 3. tit. 8. n. 233. ubi late, Cagnol. in L. 2. Cod. de rescindend. vendition. n. 87. & 88. ubi dicit, ita in toto mundo observari.*
- 10 Adeo, ut, et si geminatio inducat maiorem firmitatem, *Castill. lib. 4. cap. 52. Sous. de Maced. decis. 19. n. 6. Guirb. ad consuetud. Senat. Messanens. cap. 1. glos. 3. p. 1. lib. 1. & 2. Canol. de Crass. de except. lib. 4. n. 138.*
- Nec geminata renuntiatio læsionis enormissimæ eam excludit, atque ex intervallo processerit, ex *Menoch. de præsumpt. lib. 5. præf. 53. n. 69. Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 56. tit. 5. p. 5. glos. 11. n. 46. Pinel. de rescindend. vendit. p. 3. cap. 1. n. 20. & 26. Caxi. conf. 40. lib. 3. Gratian. forens. tom. 5. cap. 824. n. 59. ubi rationem præstat, & videtur omnia voluisse.*
- 11 Etiam stante enormi læsione, non valet ulla etiam specifica renuntiatio,

quodlibet sit contra jus commune, de isto enim valet specifica enormis læsionis renuntiatio, ut docuerunt *Anton. Gabriel commun. in tit. de emption. & vendit. conclus. 1. n. 52. & sequent. Gutierrez de jurament. confirmat. p. 1. cap. 26. n. 2. & lib. 1. practicar. quest. 140. n. 1. & consil. 22. n. final. Pinel. in L. 2. de rescindend. p. 1. cap. 2. n. 2. Covarruv. lib. 2. variar. cap. 4. n. 1. vers. posterior, Mozz. de contract. tract. de empt. & vendit. tit. quib. casib. annul. letur emptio n. 20. Caroc. de locat. & conduct. p. 1. tit. de rescindend. locat. n. 41. Anton. Faber de errorib. pragmatic. decad. 7. error. 8. à n. 1. Trentacinq. variar. lib. 3. tit. de emption. res. sol. 3. n. 11. Fachin. controuv. lib. 2. cap. 20. vers. Sexta, & postrema, &c. Morla in empor. jur. tit. 9. quest. 19. n. 11. Crem. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. in limitat. 5. Cacheran. Pedemont. decis. 41. n. 9. Castr. in dict. L. 2. de rescindend. vers. quarta conclusio, &c. Matiens. in L. 1. tit. 11. lib. 5. nov. recopilat. glos. 8. n. 48.*

Tamen de nostro jure Regio talis etiam specifica læsionis enormis renuntiatio non valet, nec ejus rescisionis remedium tollit, *Ord. lib. 4. tit. 138. 9. ibi: E posto que as partes renunciem o beneficio desta ley, ou digão nos contractos, que fazem doação da maioria, que a couza valer, e posto que se diga, e se possa provar, que sabião o verdadeiro preçado da couza, toda via as partes poderão usar do beneficio desta ley, & ibi: E a tal renúnciação, doação, ou certeza havemos por nenhuma, posta que nestes casos outra couza seja determinada por direito commum.*

Variis modis probatur læsio, unus vero frequentior est, computatis fructibus viginti annorum, & redditibus, attento etiam, siquid est, valore ædificii, *Cardinal. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 20. n. 10. & 12. Garc. de expensis cap. 4. n. 19. & cap. 9. 79. Coler. de processu executiv. p. 3. cap. 9. n. 150. Menoch. consil. 343. n. 24. & conf. 358. n. 20. Pinel. de rescind.*

cind. p. 3. cap. final. n. 28. & 29. Hermosill. in L. 56. tit. 5. p. 5. glos. 6. n. 8. & vers. sed communem, &c. Augustin. Barbof. in L. siquos Cod. de rescind. vendit. n. 3. Mascard. de probat. conclus. 652 n. 3. Capol. de simulat. contract. cas. 3. præf. 3. Afflict decis. 234. n. fin. Guid. Pap. conf. 180. & 938. Covarruv. lib. 3. variar. cap. 9. n. 5.

13 Et attenditur tempus contractus ad considerandum valorem pro judicanda læsione, ut est commune dictum per *Pinel. de rescind. vendit. p. 3. cap. final. n. 15. Seraph. de privileg. juram. privileg. 93. n. 91. Molin. de just. tract. 2. disp. 349. vers. pretium autem justum, Petr. Barbof. in L. 5 ff. solut. matr. n. 52. Aug. Barbof. in L. 8. Cod. de rescindend. n. 5. Hermosill. in L. 56. tit. 5. p. 5. glos. 5. n. 1. Guid. Pap. decis. 157. Corn. conf. 181. n. 56. lib. 2.*

14 Judicata, tanquam læsiva, & rescindenda venditione, ut enormi læsione celebrata, debentur fructus tantum à lite contestata, *Cardos. in prax. verb. fructus n. 10. Valasc. consult. 161. n. 12. Gam. decis. 94. n. 1. Pinel. de rescind. p. 2. cap. 4. n. 1. & sequent. Flores de Mena in addit. ad Gam. dict. decis. 94. & ad decis. 292. vers. Tertio adde, & Ægid. in L. ex hoc jure ff. de just. & jur. p. 1. cap. 8. n. 114. Scac. de Commerc. & Camb. §. 1. quæst. 7. p. 2. ampliat. 10. n. 39. Cald. Pereir. in L. si curatorem habens verb. implorare n. 13. Rebell. de obligat. justit. p. 2. lib. 7. quæst. 4. n. 9. vers. contrariam, & lib. 9. quæst. 16. sect. 2. n. 16. Fabian. de Monte de empt. & vendit. quæst. 6. n. 24. in fin. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 536. n. 17. & quæst. 753. Fachin. controvers. jur. lib. 2. cap. 24. Felician. de censib. tom. 2. lib. 1. cap. 3. n. 2. & 4. Gutierr. pract. lib. 2. quæst. 134. Magon. Florentin. decis. 23. n. 7. & 8. Lausent. de judic. suspect. cap. 16. n. 93.*

Si verò læsio judicata sit enormissima, tunc fructus à tempore contractus debentur, ut omnia nostra probat, & disponit *Ordinat. lib. 4. tit. 13. §. si-*

nal. in fin. in hæc verba ibi: Sempre com ella restituira os fructos do tempo da lide contestada em diante; e se o engano, que se allegar, e provar, for enormissimo, restituirse-ha a cousa precisamente com os fructus do tempo da venda em diante.

Si tamen res apud emptorem sine 16 ejus culpâ fuit perempta, aut aquis submersa, aut aliquo fortuito casu, in quo emptor culpam non habuit, contra illum remedium nullum venditori cõpetit, nec ad supplementum justipretii, ut docent *Mozz. de contractib. tract. de emption. & vendit. tit. quibus casibus annulletur emptio n. 16. Fabian. de Monte de empt. & vendit. quæst. 8. principal. n. 23. Brit. in rubr. de locat. & conduct. p. 2. §. 2. n. 29. Covarr. lib. 2. var. cap. 4. n. 14. vers. contrarium; Gutierr. practicar. lib. 2. quæst. 136. n. 1. vers. nihilominus, Molin. de just. tract. 2. disput. 349. vers. quomodo casu fortuito, Trentacinq. var. lib. 3. tit. de solut. resol. 11. n. 13. vers. quarto non procedit, &c. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 443. n. 1. Pinel. de rescindend. p. 2. cap. 5. n. 36. & 37. Rebusf. ad leg. Gall. tom. 1. tractat. de rescindend. contract. artic. unic. glos. 15. n. 24. Padill. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. n. 37. Paz in cap. cum dilecti de empt. in fin. Matiens. in L. 1. tit. 11. lib. 4. nov. recopilat. glos. 8. n. 26. Anton. Gom. tom. 2. var. cap. 2. n. 22. vers. adde, Parlador. rerum quotidianar. in sesquicent. different. 56. n. 4.*

Notandum itaque est quòd emptor 17 convictus de læsione enormi, electionem habet, aut rem dimitendi, aut pretium supplendi, *Ordinat. lib. 4. tit. 13. §. 1.*

Resolutio questionis.

His omnibus ita notatis, ad quæstio- 18 nem nostræ controversiæ accedamus; & ad illam resolute respondeo, judicata venditione, ut læsiva, si emptor rem restituere eligit, extinguì hypothecam

thecam ab illo, medio tempore, contractam, & ita liberam re venditori reverti.

Ita Noguierol. allegat. 11. n. 96. Paul. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. Pinel. in eadem L. 2. de rescind. p. 2 cap. 3 n. 11. 12. & 13. Noguierol. iterum allegat. 14. n. 116. Fab. de Anan. conf. 81. n. 18. Hermos. in L. 67. tit. 5 p. 5. glos. 10. n. 10. Bald. in eadem L. 2. Cod. de rescindend. quæst. 13. n. 17. Fachin. controvers. lib. 2. cap. 23. vers. atque huic sententiæ, &c. Cancer. p. 1. var. cap. 13 de emption. n. 59. Salicet. in relata L. 2. Cod. de rescind. n. 18. vers. quæro 15. Cardin. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 11. tit. 31. n. 68. & 69 pag. 666. Surd. de aliment. tit. 9 quæst. 42. n. 17. Tiraquel. de retract. convent. §. 3. glos. 1. n. 10. & in L. si unquam Cod. de revocand. donat. verb. revertatur n. 271. Gutierrez. de gabell. lib. 7. quæst. 12 n. 2. Larrea allegat. 22. Aldovin. conf. 15. n. 10 vol. 1. Anel. Amat. conf. 10 n. 12. & 13. Caroc. de locat. & conduct. p. 1. tit. de usufruct. quæst. 52 pag. mib. 83. Mart. consil. 143. n. 18 vers. item dicit, &c. Alex. ad Bart. in L. si res, ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solvit. Alciat. in L. debitorem Cod. de pact. n. 2. Cagnol. in L. 2. Cod. de pact. inter emptor. & venditor n. 199. & in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. n. 120. Molin. in consuetud. Paris. §. 22. n. 45. Socin. jun. conf. 119. n. 16. lib. 2. Alexand. in L. divortio n. 36. in fin. ff. solut. matrim. Statil. Pacific. de Salvian. interdict. inspect. 5. cap. unic. n. 113. Gabriel Moed. de pignor. cap. quis hypothecam constituat n. 4. Cremens. in L. 2. Cod. de rescind. n. 189. Mart. decis. 132. n. 4. & 15. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 660. Paul. Christin. decis. 67. n. 4. vol. 3. Charond. respons. lib. 6. cap. 48. Cacher. decis. 65. n. 2. Gerard. Maynard. decis. 69.

19 Contrarium, nempe, in hoc casu controversiæ reverti ad venditorem cum re hypothecam medio tempore ab emptore contractam, & ita non ex-

tingui, docent Bart. in L. si res, ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solvit. & in L. ubi autem. §. sed Marcellius, ff. de in diem addict. & in L. in diem, ff. de aqua plur. arcend. Alex. conf. 45. n. 4. lib. 5. Boer. decis. 181. n. 10. Fulgos. in L. si res, ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solvit. Dec. conf. 239. ad fin. pag. 149. Roman. in dict. L. in diem, ff. de aqua plur. arcend. Joan. Andr. in addit. ad speculator. in rubr. de obligat. & solut. col. 2. vers. proposito congruit, &c. Ancharran in cap. accessorium col. 10. vers. prædictis applico quæstionem, &c. de regul. jur. in 6. Cuman. in L. in diem, ff. de aqua plur. arcend. Faber de errorib. pragmat. decad. 23. error. 1. Carroc. decis. 117. n. 18. Gregor. Lop. in L. 56. tit. 5. partit. 5. glos. 8. & in L. 67. eodem tit. & partit. glos. 1. Felician. de censib. lib. 2. cap. 4. n. 14. vers. quod si venditor, &c. Garcia in tract. de hypothec. post. à n. 23. Olan. in reduct. antinom. liter. U. n. 5.

Ego verò veriore primam esse put²⁰ to opinionem; quia licet reversio ex causa merè voluntariâ hypothecam medio tempore contractam non extinguat, Negusant. de pignor. p. 5. membr. 1. n. 44. Cravet. conf. 202. n. 4. Casanat. conf. 7. n. 8. & conf. 9. n. 56. Franch. decis. 64. n. 4. & decis. 192. n. 226. Anel. Amat. conf. 10. n. 23. Anton. Amat. tom. 1. var. res. 4. n. 15. Nigr. contrav. 55. n. 27. Curt. junior. conf. 12.

Attamen in nostro casu non dici potest reversio ex causa merè voluntaria, cum sit ex causa læsionis à principio nata, & causa merè voluntaria dicitur tantum illa, quæ non ex causa veteri, sed, nulla antiqua data causa, mera voluntate reversio fit, & non cum reversionis causa antiqua fuit, & à principio nata contractus, & sic cum reversio fit ex causa veteri, non dicitur ex causa merè voluntariâ, ac ideo hypothecam medio tempore impositam non extinguat, ad quod facit textus in L. 3. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solvitur ibi: Si res distincta fuerit sic, nisi intra cer-

ertum terminum meliorem conditio-
nem invenisset, fueritque tradita; &
Ubi emptor, antequam melior condi-
tio offerretur, hanc rem pignori de-
lisset, Marcellus libro quinto Digesto-
rum ait, finiri pignus, si melior condi-
tio fuerit allata, quamquam ubi sic res
distracta est, nisi emptori displicuisset,
pignus finiri non putet ex quo textu,
bene ponderatisque verbis, bene ad
solum casum concluditur, & ad con-
trarios responsio deducitur à finalibus
illius verbis.

CONTROVERSIA II.

Utrum cum venditio ex eadem læsio-
nis causa rescinditur non ex judi-
cis sententia, sed ex eo quod
partes adesse læsionem
cognoverunt, & re-
vera læsio ad-
fuit?

SUMMARIA.

1. Resolvitur quæstio.
2. Contraria refertur opinio.
3. Probatur resolutio.

QUÆSTIO.

Controvertitur, si venditio rescin-
sa fuit ex eo quia partes cogno-
verunt, in illa læsionem ad fuisse, quæ
reverà ad fuit, extinguatur medio con-
tracta tempore hypotheca? Resoluti-
ve respondeo, etiam hoc casu extingui
hypothecam, & ad venditorem libe-
ram reverti ab hypotheca rem. Ita
*Pinel. in L. 2. Cod. de rescindend. ven-
dit. p. 2. cap. 3. n. 16. Hermosill. ad Gre-
gor. Lop. in L. 67. tit. 5. partit. 5 glos.
1. n. 11. Surd. de aliment. tit. 9. quæst.
42. à n. 23. Molin. in consuetud. Paris.
§. 2. n. 81.*

Contrariam terminanter docent *Al-
beric. in L. 2. Cod. de rescindend. ven-
dit. col. 4. Ancharran. in cap. accessio-
rium de regul. jur. in 6. col. 10. Boer.
decis. 181. n. 10. Cuman. in L. in diem,
Tom. I.*

*ff. de aqua plu. arcend. Fulgos. in L.
si res, ff. quib. mod. pign. vel hypothec.
solvit. Felic. de censib. lib. 2. cap. 4. n.
14. vers. quod si, Alex. cons. 45. n. 4.
lib. 5.*

Ego verò veriore primam opinio-
nem esse puto; quia licet reversio ex
causa merè voluntariâ hypothecam
medio tempore contractam extinguat,
sicut cum in redhibitoria dissolvatur
ex mera voluntate contractus, ex ista
dissolutione non extinguitur, neque dis-
solvitur hypotheca medio tempore cō-
tracta, ut docent *Peg. tom. 1. forens.
cap. 3. n. 196. pagin. 111. col. 1. in med.
Petr. Barbof. in L. 8. §. fin. ff. solut.
matrimon. n. 45. & disponit textus in
L. 4. ff. quib. mod. pign. vel hypothec.
solvit. ibi: Si debitor, cujus res pigno-
ri obligatæ erant, servum, quem eme-
rat, redhibuerit, an desinat servianæ lo-
cus esse? Et magis est, ne desinat.*

Tamen in nostro casu non fit rever-
sio ex mere voluntaria causa, sed ne-
cessitate juridica, cum de jure rescin-
di debeat contractus ob læsionem, quæ
revera ad fuit in venditione, & idem
est, vel judicetur, vel revera, sit, cum
solum attendatur, an ex causa veteri
verè facta fuisset reversio, an ex mera
voluntate, & cum re vera à principio
ad fuit læsio, dicitur reversio ex causa
antiqua, & non spontanea merè; & ita
sufficit de hoc constare verè.

CONTROVERSIA III.

Utrum rescisa transactione ex capite
læisionis resolvatur medio tempo-
re contracta hypotheca? n. 2.

SUMMARIA.

1. Refertur quæstio, an, & qua,
rescindatur læsione trans-
actio.
2. Resolvitur controversiæ quæstio.
3. Ubi eadem est ratio, eadem est ju-
ris dispositio.
4. Idem de retrovenditione dicitur.

Magna, difficilisque quæstio inter Doctores fuit: An transactio læsione rescindatur; quæ quæstio ita dubia fuit, ut non solum fuerunt multi, qui docuerunt, transactionem prætextu enormis læsionis rescindi non posse, ut *Caccialup. de transact. quæst. 12. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 27. tit. 9. n. 1. Treutler. ad titul. de transact. thes. 5. quæst. 57. Petra de fideicommiss. quæst. 10. n. 80. Peregrin. de fideicom. artic. 52. n. 102. & artic. 102. n. 41. Cevall. commun. contr. commun. quæst. 72. in princip. vers. sed his non obstantibus, &c. Donel. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. n. 6. Roland. conf. 27. n. 14. lib. 4. Matiens. in L. 1. tit. 11. glos. 8. n. 53. vers. & partem negativam, &c. lib. 5. Recopilat. Schifordegger. ad Fabr. lib. 2. tract. 25. quæst. 1. 2. & 3. Gutierrez. lib. 2. practiar. quæst. 141. n. 2. ad fin. Parlador. different. 44. n. 7. Pinel. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. p. 1. cap. 4. n. 13. Valençuel. consil. 88. n. 7. Schrader. conf. 1. n. 466. vol. 1. Trentacinq. variar. resolut. lib. 3. tit. de transact. resolut. 1. n. 1. Amat. decis. 65. n. 11. Barr. de succession. lib. 16. tit. 10. Anton. Bellon. conf. 52. n. 4. Menchac. quæst. usufrequent. lib. 3. cap. 61. n. 9. Plot. conf. 30. Marant. conf. 83. n. 33. Viv. decis. 409. n. 4. Gail. lib. 2. quæst. 70. à n. 6. Pistor. conf. 21. n. 60. lib. 2. Decian. conf. 56. n. 18. & 66. lib. 4. Hottoman. conf. 40. Manchel. patrocini. 1. n. 17. Fachin. controvers. lib. 2. cap. 26. & conf. 18. n. 8. Urceol. de transact. quæst. 94. à n. 17. Altimar. tom. 4. de nullitat. contract. rubric. 1. p. 2. quæst. 27. n. 176. Viv. opinion. 100. Bargal de dolo lib. 3. cap. 4. n. 76. Montan. de tutel. cap. 33. n. 239. Paul. Christin. decis. 288. n. 4. vol. 1. & decis. 143. vol. 2. & 67. n. 3. vol. 3. Barra observat. 35. n. 7. Staiban. resolut. 138.*

Sed etiam fuerunt Doctores, qui docuerunt, & acerrime pugnarunt, nec ex capite læsionis enormissimæ rescindi posse transactionem, ut *Anton. Fa-*

ber in suo Codic. Fabrian. tit. de transact. definit. 10. Cardinal. de Luc. de usur. discurs. 20. n. 8. Gaston. discipulat. 16. n. 3. Avendan. de metu lib. 2. cap. 18. n. 21. Mier. de maiorat. p. 4. quæst. 22. n. 38. Marinis lib. 2. cap. 233. n. 1. Prat. lib. 2. discurs. 40. n. 22. Larrea decis. 68. n. 5. Redenasc. conf. 48. n. 51. Anton. Faber iterum in Codic. Fabrian. in tit. si adversus transactionem, & de errorib. pragmat. decad. 8. error. 10. Bardell. conf. 2. n. 65. & 66. lib. 1. Hodiern. lib. 1. controvers. cap. 37. per tot. Vinn. conf. 111. n. 35. & conf. 262. & conf. 299. lib. 3. August. Barbos. lib. 3. vot. 76. n. 111. Castill. de aliment. cap. 56. §. 2. n. 95. Joseph Ramon. conf. 61. n. 64. & 65. Gail. lib. 2. observat. 70. n. 7. Arnold. Vinn. lib. 1. Selectar. cap. 57. Padill. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. n. 23. vers. continent alii, &c. Menoch. conf. 401. n. 157. lib. 5. & consil. 1111. n. 75. lib. 11. Corn. conf. 11. lib. 3. Ruin. conf. 132. n. 3. lib. 1.

Sed apud nos hæc quæstio non est, cum legem habeamus in Regia *Ordinatione lib. 4. tit. 13. §. 6. ibi: Et transacções, e quaisquer outras a-venças, &c.* Ubi disponitur, etiam transactiones rescindi ex capite læsionis enormis; & ita cum legis casus est, omnis cessat disputatio.

Supposito igitur, quod in nostro Regno transactio ex capite læsionis rescindi posset; quæritur, an hypotheca medio tempore imposita per illum, cui virtute transactionis tradita fuit, extinguatur, rescisa ex læsionis capite transactione? Resolutive ad hanc quæstionem respondeo, extinguui hypothecam, sicut dixi in duabus proximis controversiis, loquendo de venditione rescisa ex læsione, & quod ibi probavi, ad hunc applico locum.

Quia eadem ratio quoad hanc quæstionem, quæ in rescissione ex læsione datur in venditione, datur etiam in læsivæ transactionis rescissione, ut patet; ergo quod de illa diximus, de ista dicere debemus; ratio enim uoi eadem est.

est, eadem esse debet juris dispositio, ut est vulgare dictum, de quo *Cordeir. and. 3. n. 9. & dub. 12. n. 6. & dub. 15. n. 16. & dub. 19. n. 12. & dub. 25. n. 4. & dub. 35. n. 27. & dub. 46. n. 15. & dub. 49. n. 18. & dub. 43. n. 27.*

§. 1.

Alia huic ~~minime~~ quæstio insurgitur, nempe an cum venditio rescinditur ex capite pacti de retrovendendo à principio in contractu venditionis appposito, extinguatur hypotheca medio tempore ab emptore contracta? Adquam resolvendam quæstionem prius notandum est, quod pactum de retrovendendo est licitum ex *Ordinat. lib. 4. tit. 4. in princip.* ubi non solum dicit, validum esse dictum pactum, sed ideo fructus suos emptorem facere usque ad tempus retrovenditionis.

Fructuum tamen pendentium tempore retrovenditionis debet fieri divisio inter emptorem, & venditorem, ut advertunt *Cagnol. in L. 2. Codic. de pact. inter emptor. n. 45. Covarruv. lib. 1. variar. cap. 15. n. 6. vers. contrariam, Portug. de donat. p. 3. cap. 43. n. 66. Missinger. centur. 6. observat. 50. & 70. Boer. decis. 23. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 11. n. 9. Escob. de ratiocin. in comput. final. à n. 7. Fachin. jur. controvers. lib. 2. cap. 24. Aug. Barb. in L. 2. Cod. de pact. inter emptor. n. 62. Petr. Barbos. in L. divorcio in princip. p. 2. cap. 24. Thesaur. decis. 56. n. 1. Mantic. de tacit. & ambig. convent. lib. 4. tit. 32. n. 102. Tiraquel. de retract. convent. §. 5. glos. 4. n. 9. Cancer. lib. 1. variar. cap. 13. n. 60. Franc. Viv. decis. 8. n. 13. Gratian. decis. 176. n. 1. & 5. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 159. Joseph. Ludovic. Perus. decis. 79. n. 7. & 8. Tepat. variar. tom. 2. tit. 40. cap. 11. vers. quid de fructibus, &c. Franc. Mol. Delph. decis. 56. p. 2. & 57. Valle conf. 27. n. 6. lib. 2. Cavalc. de usufruct. mulier. relict. n. 144. Baptist. Cost. de portion. rat. in quæstion. 26.*

Tempus talis retrovenditionis ipsi contrahentes disponunt, & in eorum voluntate, & contractu; venditionis finis consistit, cum lex contractus huius, ut aliorum, sit mens contrahentium, ita ut, elapso termino in contractu appposito ad retrovenditionem, non potest venditor amplius emptorem cogere ad retrovendendum, etiamsi in contractu non specificetur, sed solum dicatur, quod usque ad tale tempus possit venditor pretium emptori reddere, & faciendam esse retrovenditionem, ut cum multis *Pacian. de probat. lib. 1. cap. 32. n. 27. & illis nec citatis, nec illo, Aug. Barbos. in L. 2. Cod. lib. 4. tit. 54. n. 31. & 32. copiose Tiraq. de retract. convent. §. 1. glos. 2. à n. 42. & late Cagnol. in L. 2. Cod. de pact. inter emptorem n. 63. vers. 63. ubi limitationes ponit aliquas.*

Si verò tempus certum ad retrovenditionem à contrahentibus non apponatur, sed dicant, quodcumque, toties quoties, omni, & quocumque tempore, vel similia verba denotantia liberam, & indeterminatam, seu perpetuam potestatem offerendi pretium, & retroemendi, gravis quæstio apud Doctores est, an perpetua sit hæc facultas; vel certo annorum cursu præscribatur? De quâ si me consulitis, resolutive respondeo, perpetuam esse, & nullo temporis lapsu perimi.

- 1 Ita Valasc. de jur. emphyteutic. quæst. 11. n. 17. vers. ego verò ex facto consultus contrarium respondi, &c.
- 2 Fachin. controvers. jur. lib. 2. cap. 13. vers. Sed contraria sententia videtur mihi longe probabilior, &c.
- 3 Cassan. in consuetudin. Ducat. Burgund. rubric. 5. §. 1. n. 9. vers. contrarium tamen tenebant, & verius, & communius, &c. ubi refert ita iudicatum contra Joannem Franciscum, & Nicolaum de Montholo, & fuisse sententiam confirmatam in Curia

- ria Pa e ; &
iterum probat *consil.* 11.
- 4 Millinger. *centur.* 1. *observ.* 16. ubi testatur, sæpe ita fuisse iudicatum in Camera Imperiali.
- 5 Cancer. *var. resolut. lib.* 1. *cap.* 13. *de emption.* n. 18. *in fin.* & *p.* 3. *cap.* 7. *de pact.* n. 206.
- 6 Anton. Gom. *tom.* 2. *var. cap.* 2. n. 28. *vers.* sed his non obstantibus, ego teneo novam, & tertiam sententiam, imo quod talis venditor, vel ejus hæres possit perpetuò prædictam rem venditam retrahere virtute dicti pacti, &c.
- 7 Joan. Kopen. *saxon. decis.* 1.
- 8 Cevall. *commun. contr. commun. quest.* 207. n. 14.
- 9 Pater. Molin. *de justit. tract.* 2. *disput.* 374. *col.* 4. *vers.* quando, &c.
- 10 Alter Molin. *de primogen. lib.* 2. *cap.* 5. n. 33.
- 11 Cavalcan. *de usufruct. mulier. relicta.* *cap.* 9. n. 175.
- 12 Illiger. *ad Donel. enucleat. lib.* 5. *cap. final. liter.* K.
- 13 Cacheran. *decis.* 115.
- 14 Paris. *cons.* 92. *vol.* 3.
- 15 Perez. *in L.* 1. *tit.* 2. *lib.* 8. *Ordinam.* *col.* 4. *vers.* præterea est dubium, &c.
- 16 Gasp. Guilhelm. *decis.* 185.
- 17 Stephan. Durant. *jur. quest.* 47.
- 18 Andr. Gail. *lib.* 2. *observat.* 18.
- 19 Cephail. *consil.* 724. *lib.* 5.
- 20 Alciat. *in L.* petens *Cod. de pact.* & *in rubric. de præscription.*
- 21 Capol. *cautel.* 75. & 78.
- 22 Fuigol. *consil.* 123.
- 23 Osasc. *Pedemont. decis.* 115.
- 24 Andr. *ficul. cons.* 51. *lib.* 1. & *cons.* 22. *lib.* 4.
- 25 Angel. Aretin. *cons.* 116. n. 25.
- 26 Crot. *in L.* nemo potest *de legat.* 1.
- 27 Emilian. *cons.* 123. n. 28.
- 28 Socin. *cons.* 86. *lib.* 1.
- 29 Fabian. *in tract. de emption. & vendit.* *in* 13. *question. septimæ principalis.*
- 30 Francisc. Zoanet. *de retrovend.*

seu empt. & vendit. cum pact. de retrovendend. in princip. n. 28. & *sequent.* *tom.* 6. *fol. min.* 69. & n. 33. & *sequent.*

Contrarium, nempe talem retroemendi facultatem triginta præscribi annis, & his lapsis, perimi, multi docuerunt, ut

- 1 Gratian. *forens. tom.* 1. *cap.* 2. *vers.* an pacto retroemendi præscribatur spatio triginta annorum, quando actum fuit, ut semper, quodcumque, & perpetuo possit redimi, dixi, opinionem affirmativam esse veriore, & magis receptam, &c.
- 2 Hermosill. *ad Gregor. Lop. in L.* 42. *tit.* 5. *partit.* 5. *glos.* 1. n. 11. *vers.* quinta, quam sequitur hinc glossa, est, hoc pactum spatio triginta annorum præscribi, &c. cuique videtur adhæreri.
- 3 Anton. Gabriel *commun. conclus. lib.* 5. *de præscript. conclus.* 6. n. 1. & 10. *vers.* contrarium videtur verius, ut per pactum non possit tolli præscriptio, &c.
- 4 Augustin. *Barbos. in L.* 2. *Cod. de pact. inter emptor.* n. 19. *vers.* alia sententia, cui tamquam veriori accedo, tenet hoc pactum spatio triginta annorum præscribi, &c.
- 5 Tiraquel. *de retract. convent.* §. 1. *glos.* 2. n. 13. *vers.* ut non omitam, quod non valet pactum omnem præscriptionem tollens, &c. & n. 14. *vers.* fateor tamen, quod etiam ex communi, crebriorique, &c. *in med. vers.* sibi igitur imputet venditor, &c. & n. 28. *vers.* ut autem præterea, de quâ præcipue agimus, revertamur, ut auctor, *decis.* est iudicio nostri Senatus Parisiensis, &c. & n. 31. *vers.* Porro, cum hac opinio aresto supremæ nostræ curiæ fuerit approbata, ea omnino sequenda est, &c.

- Emmanuel. Barbof. *ad Ord. lib. 4. tit. 4. ad princip. n. 4. vers. nota*, quod si venditor fuerit negligens in reddendo pretio, elapsis triginta annis præscribet emptor, &c.
- Menoch. *lib. 3. consil. 201. n. 85. vers. etiamsi fiat pactum de retrovendendo, vel restituenda re, quandoctunque restituto pretio, jus ipsum tollitur cursu triginta annorum, &c. & lib. 2. cons. 143. n. 23. vers. Undecimo movet me recepta magis Doctorum sententia, &c.*
- Petr. Surd. *decis. 2. n. 2. vers. relatum fuit, præscriptionem non fuisse sublatam per ea verba, &c. & vers. hæc autem opinio ita communis est, ut non sit curandum de iis, qui aliam partem tenere, &c.*
- Anton. Faber *in suo Cod. Fabrian. lib. 7. tit. 13. definit. 3. vers. qui obligatus est ad retrovendendum fundum, quem ea lege emerat, ut pretium offerenti quâdocumque venditori cogeretur, triginta annorum præscriptione se tueri potest, licet conventionis verba magis concepta sint, ut toties, quoties venditor vellet, retrovenditionem fieri oportet, &c. & definit. 4. ubi iudicatum refert.*
- Cardinal. Tusch. *præct. liter. P. conclus. 31. n. 1.*
- Tepat. *variar. sententiar. tit. 407. cap. 10.*
- Mart. *de jurisdict. p. 1. cap. 34. n. 11.*
- Trentacinq. *variar. tit. de empt. & vendit. resol. 10. n. 23.*
- Gatien. *de jurament. confirmat. p. 6. cap. 1. n. 9.*
- Græv. *in præct. Camer. Imper. lib. 2. conclus. 18.*
- Suar. *tom. 2. lib. 7. tit. 5. de præscript. trigint. n. 1. pag. 645.*
- Thesaur. *quest. forens. lib. 2. quest. 72. n. 2. & 3.*
- 18 Parlæ *lib. 1. cap. 1. §. 14. n. 11.*
- 19 Felician. *de censib. lib. 1. cap. 10. n. 10.*
- 20 Magon. Florentin. *decis. 105. n. 1.*
- 21 Morl. *in empor. jur. Civil. p. 1. tit. 9. quest. 17. n. 5. & 6.*
- 22 Alex. *cons. 228. col. fin. lib. 6.*
- 23 Socin. junior. *cons. 145. n. 36. lib. 1.*
- 24 Aymon. *cons. 71. col. 2.*
- 25 Viv. *tom. 2. commun. opinion. lib. 3. tit. 2. de pact. n. 18. in princ. & lib. 4. tit. 37. de pact. inter emptor. n. 25.*
- 26 Azeved. *in L. 4. à n. 42. tit. 6. lib. 8. nov. recopilat.*
- 27 Decian. *cons. 10. n. 52. lib. 1. & cons. 13. n. 44. & 45. lib. 2.*
- 28 Roland. *cons. 21. à n. 24. lib. 2.*
- 29 Villadieg. *in L. 8. tit. 4. lib. 5. fori n. 8.*
- 30 Covarruv. *variar. lib. 1. cap. 9. n. 1. vers. egregia tamen, &c.*
- 31 Rebuf. *in L. unic. Cod. de sentent. quæ pro eo notabil. 1. n. 53.*
- 32 Celsus Nugo *cons. 61. n. 4. & 5.*
- 33 Crot. *cons. 61. n. 31. & 32.*
- 34 Gerard. *singular. 18.*
- 35 Bolognet. *in ipsa leg. petens n. 42. vers. sed magis placet.*
- 36 Anguiss. *cons. 31. lib. 2.*
- 37 Ruin. *cons. 167. n. 15. & 16. lib. 1.*
- 38 Cioff. *cons. 22. n. 2. & cons. 52. n. 9.*
- 39 Bald. *cons. 303. col. 2. vers. quæro, utrum lib. 1.*
- 40 Borgn. *decis. 16. n. 13. & 17. p. 2.*
- 41 Angelus *in cons. 55. ex pacto de retrovendend. n. 3. vers. hic tamen insurgit dubium, &c.*
- 42 Berous. *cons. 156. n. 9. lib. 1.*
- 43 Signorol. *cons. 139. n. 3. & 4.*
- 44 Lup. *in L. 2. Cod. de pact. inter emptor. commentar. 2. §. 3. n. 39.*
- 45 Joan. Fabr. *in L. cum notissimi Cod. de præscript. trigint. vel quadragint. annor. n. 14.*
- 46 Cravet. *de antiquitat. tempor. 4. part. principal. §. circapremis. n. 35.*
- 47 Hieronym. Schurph. *cons. 41. n. 8.*

- & cons. 70.
 48 Joan. Annib. in *L. nemo potest*, ff. de legat. 1. n. 357. vers. secundo.
 49 Felin. in cap. accessissent col. 13 n. 27. vers. secundo declaratur de constitut. & in rubric. de præscript. n. 15. vers. fallit quarto.
 50 Camill. Visitarin. in *L. 1. ff. solut. matrim.* n. 93.
 51 Castrenf. cons. 430. in princip. lib. 2.
 52 Curt. junior. in *L. petens. Cod. de pact.* n. 14.
 53 Jason. in eadem *L. petens* n. 10. vers. circa istam, & in *L. si mater prope fin. Cod. de instit. & substit.* & cons. 92. col. ult. vers. 9. lib. 3.
 54 Zasius. cons. 12. n. 75. & 78. lib. 1.
 55 Decius in dict. *L. petens. Cod. de pact.* n. 7. & cons. 164. col. ult. vers. venio, &c.
 56 Montalon. in *promptuar. juris in verb. emere.*
 57 Rub. cons. 12. n. 75. lib. 3.
 58 Gozad. in *L. 2. Cod. de pact. inter emptor.* n. 84.
 59 Bertrand. cons. 181. col. 2. vers. sed ubi lib. 3.
 60 Thomas Parpalea in *L. 2. ff. solut. matrimon.* n. 2.
 61 Petr. singular. 18.
 62 Jacobin. in *L. petens. Cod. de pact.* n. 17.
 63 Claud. Seisel. in eadem *L. petens* n. 6.
 64 Massuer. in *pract. tit. de emption. & vendit.* n. 11.
 65 Boer. quæst. 182. n. 4. & in commentar. ad consuetudin. Biturig. tit. de præscription. §. 1. glos. 1. in fin.
 66 Afflict. in tract. de jur. protomiseos verb. licet enim supra diximus vers. item quæro de alia quæstion. column. antepenult.
 67 Balb. de præscript. part. 5. princip. particul. 4. quæst. 3.
 68 Cota in memorabilib. verb. quandocumque.
 69 Joan. Anton. cons. 3. n. 7. ubi communem dicit.

Aliqui pauci etiam ab his discordant, dicentes alii, tale pactum decem annis præscribi, alii quadraginta annorum curriculo tolli: sed communes sunt duæ relatæ supra, quarum alteri unam, alteri aliam communius sequuntur, & qualis sequenda sit, dubiis volat victoria pennis, dubiis Marserrat in armis ob tantam tantorum discordantiam Doctorum.

Ego verò veritatis amans potius, quam opinionum sequax, primam sententiam, non extinguere tale pactum præscriptione qualibet, veriore puto; & rationes hujus sententiæ sunt, quia malâ fide præscriptio non currit, sed sic est, quod emptor semper est in mala fide, scit enim obligatum esset ad retrovendendum, quandocumque illi pretium venditor offerret: ergo talem obligationem præscribere nequit, ac per consequens nec ejus hæres, in istum enim malæ testatoris transit fidei vitium; etsi dicas, quod, cum dicitur perpetuam esse actionem, intelligitur usque ad triginta annos, respondeo, id esse in dispositione legis, ut non contrarietur alteri dicenti, quâlibet actionem annis præscribi triginta, non autem procedere talem intelligentiam in dispositione hominis, ubi intelliguntur verba, ut sonant, cum diversa ab hominis ipsius dispositione mens colligatur.

Et tandem puto legem nostram Regiam lib. 4. tit. 4. in principio huic sententiæ meæ resolutionis adhærere velle, disponendo ibi: *E por tanto se o comprador, e vendedor na compra, e venda se acordassem, que tornando o vendedor ao comprador o preço, que houvesse pela coisa vendida atbe tempo certo, ou quando quizesse, a venda fosse desfeita, e a coisa vendida tornada ao vendedor, tal averia, e condição assim acordada pelas partes, val.* Ubi constat, hujus casus temporis indefiniti meminisse legistatorem, sed nullam temporis restrictionem disposuisse, nec præscriptionem induxisse, quod faceret, si voluisset, quia non oblitus fuit hujus casus, imo memor

Illius dicit, talem conventionem sic à partibus contractam observari, & validam esse.

Facit etiam *Lex. 2. Cod. de pact. inter emptorem, & venditorem*, quæ formalitatis nostræ dictæ legis Regiæ, & sic se habet *ibi*: Si fundum parentes tui eâ lege vendiderunt, ut sive ipsi, sive hæredes eorû emptori pretiû quâdocumque, vel intra certa tempora obfultent, restitueretur, teque parato satisfacere conditioni dictæ, hæres emptoris non paret: ut contractus fides servetur, actio præscriptis verbis, vel ex vendito tibi dabitur. Ubi etiam absolute loquitur Imperator Alexander de pacto ad retrovendendum, quâdocumque pretium offerretur.

Facit ultimò dictum, & responsio Jurisconsulti Ulpiani *in L. 31. §. 20. in med. ibi*: Si verò convenerit, ut in perpetuum redhibitio fiat, puto, hanc conventionem valere. Et his rationibus, & aliis per Doctores in prima opinione citatos assignatis, post revolutionem librorum latam, & longum laborem, ita verius mihi visum fuit istiusmodi resolvere.

His suppositis, ad quæstionem principalem, utrum rescisa venditione ex pacto retrovendendi, aut certo tempore aut in definito, extinguatur hypotheca medio tempore ab emptore contracta, respondeo, extinguî, & rem liberam ad venditorem reverti, quia hæc reversio fit ex causa veteri, & non ex novo contractu.

Ita ut, licet ex contractu venditionis debeatur gabella, non debetur ex retrovenditione, ut per *Phæb p. 1. decis. 24. n. 16. conclus. 3. Pinel. in L. 2. Cod. de rescind. vendit. p. 2. cap. 3. n. 36. Cagnol. in L. 2. Cod. de pact. inter emptor. & venditor. n. 19. Gutierrez. de gabell. quest. 10. n. 22. Girond. de gabell. p. 5. in princ. n. 30. Barbof. ad Ord. lib. 1. tit. 78. §. 14. n. 32. August. Barbof. ad Codic. lib. 4. tit. 54. leg. 2. n. 56. Lassart. de gabell. cap. 14. n. 36. Tiraquel. de retract. con-*

CONTROVERSIA IV.

Utrum extinguatur hypotheca medio tempore per donatarium contracta, si res ad donatorem reddit, vel quia insinuata non fuit donatio, vel quia ob ingratitudinem rescisa fuit, vel ob supervenientiam filiorum?

SUMMARI A.

- 1 **A**ffirmative prima resolvitur quæstio.
- 2 Negativa refertur sententia.
- 3 Donatio non insinuata non valet.
- 4 Secunda resolvitur quæstio negativa.
- 5 Affirmativa refertur sententia.
- 6 Donatio ob ingratitudinem ut rescindatur, indiget revocatione.
- 7 Tertia resolvitur affirmative quæstio.

T Res hæc controvertuntur quæstiones: prima est: An rescisa donatione ex eo, quòd insinuata non fuit, extinguatur hypotheca contracta medio tempore super donata re? Resolvendo respondeo, extingui. Ita *Alex. ad Bartol. in L. in diem, ff. de aqua plu. arcend. Mantic. de tacit. & ambig. current. lib. 11. tit. 31. n. 74. Surd. de aliment. tit. 9. quest. 42. n. 11. Bald. in L. 2. Codic. de rescindend. vendit. quest. 13. n. 17.*

Contrarium, nempe quòd cum donatio ob insinuationis defectum rescinditur, medio contracta tempore hypotheca, non extinguatur, imò cum re donata ad donatorem vadat, tenent *Hermosill. ad Gregor. Lop. in L. 67. tit. 5. partit. 5. glos. 1. n. 10. vers. casus decimus est, &c. Fabian. de Monte de emptio. & vendit. quest. 4. quæstionis septimæ principal. Al. conf. 45. n. 2. & col. vol 5. Bartol. in L. in diem, ff. de aqua plu. arcend. & in L. si res, ff. quibus mod. pign. vel hypothec. solvit. Cuman. in L. in diem, ff. de aqua plu. Alberic. in L. 2. Cod. de rescindend.*

dend vendi. q. cum quaro, &c.

3 Ego verò veriore esse opinionem primam puto; quia donatio non infirmata in excessu summae à lege taxatae est non solum in valida, sed tanquam si numquam fuisset facta, ut *per Ord. lib. 4. tit. 62. ibi: Não valerão, nem terão vigor, como se nunca fossem feitas, & in fin. princip. ibi: Não valha, nem tenha efeito, como se feita não fosse* atqui si numquam donatio facta fuisset, nemo dicet, invito, & nolente domino rei donatore, aliquem ei hypothecam imponere posse: ergo.

4 Secunda controvertitur quaestio: An rescindatur medio contracta tempore hypotheca, cum rescinditur donatio ob ingratitudinem? Resolutive respondeo non extinguere. Ita *Sarmient. in L. 6. select. cap. 7. Merlin. de pignor. lib. 5. tit. 1. quest. 12. n. 3. & sequent. Sabell. tom. 2. §. hypotheca 5. n. 47. vers. contrarium, &c. in fin. Molin. in consuetud. Paris. §. 22. n. 57. Carth. 213. col. 3. & §. 30. n. 85. & colligitur, licet non expresse, ex text. in L. his solis Cod. de revocand. donat.*

5 Contrarium nempe quòd extinguatur hypotheca medio tempore contracta in re donata, si donatio ob ingratitudinem revocatur, & ita donatorem revertatur libera ab onere donata respondent *Surd. de aliment. tit. 9. quest. 42. Mant. de tacit. lib. 11. tit. 31. n. 76. Hermos. in L. 67. tit. 5. p. 5. glos. 1. n. 21. vers. casus undecimus est, &c. Pinel. in L. 2. Cod. de rescindend. vendit. p. 2. cap. 1. n. 19. in med. Tiraquel. in L. si unquam Cod. de revocand. donat. verb. revertatur n. 272. Alb. in L. his solis Cod. de revoc. donat. Rip. in L. ult. Cod. eod. tit. de revocand. donat. quest. 42. n. 146.*

6 Ego verò veriore primam esse opinionem puto; quia revocatio donationis ob ingratitudinem non fit à titulo orto ab ipsomet donationis contractu in principio, imò ut ob ingratitudinem revocetur, indiget revocatione ab ipsomet donatore, ita ut nec ad hæredes re-

vocandi facultas transeat, ut disponit *Ord. lib. 4. tit. 63. §. 9. & ita cum revocatio, & rescissio donationis ob ingratitudinem facta à titulo novo oritur, ac ideo hypothecam medio tempore non extinguit, ex L. si debitor 4. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solvit.*

Tertia oritur quaestio: An hypotheca extinguatur, cum donatio rescinditur ob supervenientiam filiorum? Resolutive respondeo, extinguere; quia per supervenientiam filiorum ipso jure rescinditur donatio, *Barb. ad Ord. lib. 4. tit. 65. n. 15. & est tanquam si pater donationem fecisset conditionalem, si filios non habuisset, præsument enim jus, quod si de eis cogitaret nascituros, eum non donaturum, neque donasse; ac proinde non à novo titulo, sed ab antiquo, tanquam si dixisset, si filios habuerim, non dono, fit reversio, ideoque libere debet fieri.*

CONTROVERSIA V.

Utrum hypotheca conditional, medio tempore implementi conditionis re alicui vendita, extinguatur dicta emptione, an ad emptorem vadat, & rem afficiat, conditione creditoris purificata?

SUMMARIA.

- 1 Resolvitur affirmative.
- 2 Contrarium refertur.
- 3 Retrotractio non fit in contractibus conditionalibus conditione potestativa.
- 4 Aliter verò in contractibus conditionalibus conditione casuali, & mixta.

Controvertitur dubia illa quaestio: 1 An si debitor, qui creditori conditionalis conditione mixta, vel casuali, pendente conditionis tempore implementi, rem hypothecatam vendit, dat ad emptorem hypotheca, purificata postea conditione, aut libera ad emptorem vadat res, ex eo quod

usque ad emptionis tempus purificata non fuit conditio, & res ex tunc desit in potestate debitoris esse, ac per consequens non erat in sua potestate, cum purificata fuit conditio? Resolutive respondeo, hypothecam non extinguere, imo ad emptorem cum re vendita transire. Ita *Hartbman. quest. jur. lib. 3. quest. 14. n. 11.*

Contrarium, nempe, alienatione rei hypothecatae per debitorem creditori conditionali facta, pendente conditione, hypothecam extinguere, non transireque ad emptorem ipsius rei, docent *Mangil. de evict. quest. 37. à n. 7. vers. comprobantur ibi*: Retrotractio fieri non potest quoad hypothecam, quando res hypothecata amplius non est in bonis debitoris tempore purificatae conditionis late *Peg. tom. 3. forens. cap. 36. n. 189. usque ad num. 203. Cost. de privileg. creditor. Reg. 1. ampliatur. 1. à n. 64. & regul. 3. ampliatur. 7. n. 25. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 14. tit. 46. n. 19. & 20. Nigr. Cyriac. controuv. 18. n. 11. tom. 1. & controuv. 205. n. 41. tom. 2. Petr. Barbosa. in L. 1. ff. solut. matr. p. 3. sub n. 33. vers. non obstat tertia difficultas, &c. Rip. in L. privilegia, ff. de privileg. creditor. n. 42.*

Ego verò veriorē esse puto opinionem primam, quia, quanvis in contractibus conditionalibus conditionē potestativa, non sit retrotractio, ut hypotheca à die contractus oriatur, docent regulariter *Magon. decis. Lucens. 21. n. 14. & 15. Gratian. for. cap. 964. n. 13. Negusant. de pignor. p. 5. membr. 2. n. 10.*

Attamen seccus est, & sic retrotractio fit in contractibus conditionalibus conditione mixta, seu casuali, ut est in hoc casu, quæ respectu creditoris, istiusque ex parte est, ut regulariter docent *Cost. de retrotract. cap. 8. cas. 31. per totum, Bartol. in L. filii, ff. de verbor. obligat. Sabell. tom. 2. §. hypotheca n. 38. Merlin. de pignor. lib. 4. tit. 1. quest. 22. & decis. 568. n. 23. Altograd. conf. 33. n. 15. lib. 1. Cavalier. decis. Tom. 1.*

342. *Palm. consil. 21.*

Supposito autem, quod in hoc retrotractio fit casu, certe sequenda est resolutio, hypothecam cum ipsa conditionis pendentia ad emptorem transire, ac per consequens, purificata postea conditione, rem oneri subjectam esse, ac si à principio absque conditione contracta esset.

CONTROVERSIA VI.

Utrum pactum de non alienando cum hypotheca generali impediatur dominii translationem?

SUMMARIA.

- 1 **A**ffirmative resolvitur.
- 2 Prima contrariarum refertur opinio.
- 3 Secunda refertur contrariarum sententia.
- 4 Generalis æquipolet speciali hypotheca, eundemque habet effectum regulariter.
- 5 Operatur contra tertium executionem.
- 6 Contraria refertur opinio.
- 7 Probatur.

QUÆSTIO.

Controvertitur: An generalis cum pacto de non alienando hypotheca translationem impediatur dominii? Resolutive respondeo, impedire. Ita *Fachin. controvers. lib. 12. cap. 28. vers. contrariam, &c. Cagnol. in L. 2. Cod. de pact. inter emptor. & venditor. n. 175. Parlador. rer. quotid. lib. 2. cap. fin. p. 4. §. 5. n. 17. Soar. in L. post rem judicatam limitat. 1. n. 11. Gregor. Lœp. in L. 19. tit. 8. partit. 5. glos. in verb. dos cazados, Menoch. consil. 815. n. 55. Grat. consil. n. 11. & 12. lib. 1. Boer. decis. 182. Cephal. conf. 397. n. 84. 85. & sequent. Cravet. conf. 381. n. 2. & conf. 485. n. 1. & cons. 765. Masull. in addit. ad Capic. decis. 182. n. 4. Socin. jun. conf. 78. n. 1.*

n. 9. lib. 1. & cons. 113. & consil. 118. lib. 2. Paris. cons. 100. lib. 4. Franc. Bec. consil. 80. per tot. Corn. cons. 321. lib. 4.

² Contrarias duas, & diversas inveniuntur opiniones: Prima asserit, solum tunc generalem cum pacto de non alienando hypothecam impedire dominii translationem, si pactum cum juramento firmatum. Ita Gutierrez. de jurament. confirmat. p. 1. cap. 39. n. 7. & in repetit. L. nemo potest, ff. de legat. 1. n. 45. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. glos. 25. n. 61. & 63. vol. 1. Fusar. de fideicommiss. quæst. 674. n. 12. 13. 14. 15. 16. & 17. Seraphin. de jurament. privileg. 158. Rot. Avenion. decis. 108. n. 8. & 9. Peregr. cons. 102. n. 12. & 13. lib. 3. Gozadin. cons. 24. col. 3. & cons. 100. col. penult. Joseph. Ludovic. conclus. 74. vers. contrariam, &c. Roland. cons. 6. n. 54. vol. 1. & cons. 62. à n. 38. vol. 2. Joan. de Amic. cons. 115. col. 2. Bursat. cons. 101. n. 3.

³ Secunda contrariarum opinio asserit, ad impediendum dominii translationem non sufficere generalem, sed specialem requiri cum dicto pacto de non alienando hypothecam. Ita Negusant. de pignor. p. 2. membr. 1. n. 5. Peregrin. de fideicommiss. artic. 50. n. 77. Rober. rer. judicatar. lib. 3. cap. 14. Resental. de feud. cap. 7. conclus. 25. n. 28. vol. 1. Mantica. de tacit. lib. 4. tit. 30. n. 12. & lib. 12. tit. 2. n. 14. Rebus. in L. Gallic. p. 2. de constitut. reddit. glos. 14. n. 10. Gom. in L. Taur. 40. n. 19. Roderig. de ann. redditib. lib. 2. quæst. 9. n. 59. vers. contrariam, &c. Covarruv. var. lib. 2. cap. 15. n. 2. vers. ultimo, & n. 13. Anton. Gabriel comun. conclus. tit. de pignor. & hypothec. concl. 1. Ferdinand Loaz. in L. filiusfamilias §. Divi, ff. legat. 2. n. 441. Cravet. cons. 371. n. 1. Cenc. de censib. p. 2. cap. 2. quæst. 1. artic. 1. n. 1. & 2. Franc. decis. 302. n. 3. Surd. cons. 331. n. 27. & cons. 399. n. 49. Men. cons. 815. n. 54. lib. 9. Morot. cons. 59. n. 10. Natta cons. 474. Gald. in L. si curatorem Cod. de in integr. re-

stitut. verb. prohiberis n. 9. in princ. & in fin. Soar. allegat. 9. n. 16.

Ego vero veriores esse puto resolutionem supra positam n. 1. quia quoad hunc, & alios effectus generalis æquipolet speciali hypotheca, Anton. Gom. lib. 3. variar. cap. 7. n. 1. vers. sed certe, salva ejus pace, ego tenerem contrarium, quia in hypotheca, & aliis actibus, ex quibus quæritur, vel confertur jus, tantum valet generica dispositio quoad genus, sicut particularis quoad speciem, &c.

Et probatur ex text. in L. si generaliter 6. Codic. qui potiores in pignor. habeant; ibi: Si generaliter bona sint obligata, & postea res alii specialiter pignori dantur, quoniam ex generali obligatione potior habetur creditor, qui antea contraxit; si ab illo priore tu comparasti, non oportet te ab eo, qui postea credidit, inquietari: Ubi Imperator quoad jus ex hypotheca Ortum æquiparat generalem speciali hypothecam, & ideo prioritas consideratur temporis tantummodo, ideo Salicet. in summar. ejusdem legis ait: Generalis hypotheca prioris creditoris præfertur speciali posteriori; & idem de eo, qui causam habet à priore, & arguitur ex L. 2. ff. qui potior. in pignor. habeant. Ibi: Qui generaliter bona debitoris pignori accepit, eo potior est, cui postea prædium ex his bonis datur.

Atqui, ut etiam fatentur secundæ contrariarum opinionis sequaces, res specialiter obligata ad non alienandam, alienari nequit, ut talis observetur contractus, cum de jure reprobatus non sit: ergo tale pactum cum hypotheca etiam generale dominii translationem impedit; & ita responsum manet ad Doctores dictæ secundæ contrariarum sententiæ.

Ad contrariarum primam respondo opinionem juratum esse pactum de non alienando requirentem, cum dispositione legis nostræ Regia lib. 4. tit. 73. tale juramentum in contractibus reprobantem; & ideo probata remanet resolutio mea.

Amplio resolutionem ut producat executionem paratam contra tertium, in quem res, quæ hypothecata generaliter cum pacto de non alienando erat alienari prohibeat, alienata fuit. Ita *Parlador. rer. quotid. lib. 2. cap. final. §. 5. p. 4. n. 17. & §. 1. n. 18. Gregor. Lop. in L. 19. tit. 8. p. 5. glos. in verb. dos Casakos in fin. Avil. in cap. prætor. 10. glos. in verb. execution. n. 56. vers. fallit etiam, &c. Roderig. Soar. in L. post rem judicatam in declarat. leg. Regn. quæst. 9. limitat. 1. n. 11. Cevall. com. contr. commun. tom. 2. quæst. 673. Peg. in distincte forens. tom. 1. cap. 5. n. 114. & 153. Caroc. de locat. ad leg. si quis domum, ff. de locat. §. 1. quæst. 4. n. 6. Guid. Pap. quæst. 576. Decian. conf. 31. lib. 1. n. 65. Emmanuel Suar. in thesaur. receptar sentent. verb. alienatio, & verb. prohibitio, Villalob. in Orar. liter. A. n. 139. & sequent. Acurf. in L. omnes Cod. de præscript. 30. vel 40. annor. verb. enumeratur, Chartar. decis. 104. n. 3. Vall. consil. 6. n. 26. lib. 1. & conf. 62. n. 3. lib. 2.*

Contra in hoc ampliationis hujus puncto sentiunt alii dicentes, eam tantum procedere, si hypotheca specialis fuit, ut sunt *Mantic. de tacit. lib. 4. cap. 30. n. 12. Surd. consil. 399. n. 4. Phæb. p. 2. arrest. 57. ubi novissime Additionator citat Soar. Noguero, & Arouc. & dicunt Castill. lib. 5. quotidianar. jur. controvers. cap. 80. n. 22. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. glos. 25. n. 6. Avendan. de censib. cap. 85. n. 13. & 14. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. cap. 9. n. 59. vers. sed an pactum, & n. 62. Tiraquel. de retract. lib. 2. §. 3. n. 8. Barz. in tract. Guarentigiar. p. quæst. 9. col. 4. in princip. vers. aliquando verò occurrit, Hermonfill. in L. 66. tit. 5. p. 5. glos. 2. Castim. in consuetud. Ducat. Burgund. lib. 11. de censib. §. 3. glos. 3. Jason. conf. 211. lib. 2. n. 1. vers. non ita, Leo consil. 59. n. 2. Corn. in L. 1. Cod. si advers. rem judicat. ad fin. vers. si vero unum sit &c. Picbard. ad prax. p. 2. Tom. I.*

§. 2. num. 12.

Ego verò veriore esse primam hujus ampliationis resolutionem puto; quia jam ostensum manet, etiam generalem cum alienandi prohibitionem hypothecam impedire domini translationem; & inde sequitur, quod executio competat, & adversus tertium transeat, consideratur enim, ac si numquam alienatio facta fuisset, & res semper in debitoris, qui obligationem fecit, manu fuisset, nec res censetur de patrimonio debitoris unquam exiisse, *Matieng. in L. 1. tit. 17. lib. 5. recopilat. glos. 3. n. 6. & colligitur ex text. in L. si creditor. 7. ff. de distract. pignor. §. ultim. ibi: Certum est nullam esse venditionem.*

CONTROVERSIA VII.

Utrum per dationem in solutum etiam pro debito pecuniario extinguatur hypotheca, etiamsi postea resevincatur creditori?

SUMMARIA.

- 1 Negative respondetur.
- 2 Contraria refertur opinio.
- 3 Probatur.
- 4 Verbo *pignoratitia* diversimode jurisconsulti utuntur.
- 5 Comprobatũr.
- 6 Comprobatũr secundo.
- 7 Comprobatũr tertio.
- 8 Comprobatũr quarto.
- 9 Ex ratione legis ampliatur illius dispositio.
- 10 Comprobatũr quinto.
- 11 Tantummodo extinguitur pignus acquisitione irrevocabili domini, non autem revocabili.
- 12 Datio in solutum vim solutionis habet.
- 13 Solutione ejus, quod debetur, omnibus tollitur obligatio.
- 14 Pignus extinguitur qualibet debiti satisfactione.
- 15 Actio semel extincta non reviviscit.

- 16 Datio in solutum emptioni æquiparatur.
- 17 Gabella est odiosum tributum, ac in dubio contra illam, & pro illius debiti exclusione judicari debet.
- 18 De retrovenditione non debetur gabella.
- 19 Debetur de datione in solutum.
- 20 Re emptæ evicta, tantummodo exempto datur actio.
- 21 Novatio non præsumitur.
- 22 Probatur conjecturis.
- 23 Datur, ubicumque se non patiuntur invicem contractus.
- 24 Novatione extinguitur cum accessoriis obligatio.
- 25 Leges unæ per alias intelliguntur.
- 26 Respondetur ad secundum contrariorum fundamentum.
- 27 Debitor adversus creditorem agere non potest, nisi pecunia soluta.
- 28 Ad tertium datur responsio fundamentum.
- 29 Errantis nullus est consensus.
- 30 Responsio ad L. 9. datur.
- 31 Expeditur Antonii Fabri doctrina.

QUÆSTIO.

Resolutione difficilis, disputatione dubia controvertitur quæstio, in qua discutienda longum consumpli tempus multorum revolutione librorum, legum interpretatione, & rationatione, nunc ad unam, nunc ad aliam impellente sententiam; & est quæstio: Utrum evicta redata in solutum reviviscat hypotheca? Et post laborem in veritate inquirenda longum, resolutive respondeo, revivisci, & sic non extinguì per insolutum dationem, si postea res creditori evincatur.

Ita *Salgad. in Labyr. Creditor. p. 1. cap. 18. n. 17. ibi.* Imò ut nec pecuniæ, aut rei in solutum datæ traditionem liberatur debitor, nec obligatio extinguitur, nisi perfecte sit creditori quæsita, & ejus dominium perfecte acquisitum, ita ut si ex post facto pecu-

nia, aut res in solutum data evicta fuerit, nec debitor, nec fideijussores liberantur, nec hypothecæ extinguuntur, quia adversus ea potest creditor agere primæva actione.

Sabell. tom. 2. §. hypotheca n. 43. vers. 2. ibi: Quod hypotheca extinguatur per dationem in solutum, etiam si non habuerit effectum propter sequentem evictionem, *Surd. decis. 266. per totam, ubi* tamen in fine dubitat; & recte; quia contrarium est verius, &c. idem *Sabell. tom. 1. §. Creditor sub n. 20. vers. & an agat, &c.*

Castill. quotidianar. jur. controversiar. lib. 4. cap. 59. n. 71. ibi. Ego verò, qui in puncto, & stricta interpretatione juris, veriore eam sententiam, & omnino tenendam arbitror, & Hugonis, Donei, & Antonii, & sequacum placitis libenter accedo, secundum quæ in senatu Neapolitano judicatum refert *Afflict. decis. 8.* ubi dicitur, quòd re data in solutum, evicta, potest creditor redire ad pristinam actionem hypothecariam & *n. eodem vers. Tertio in fin. ibi.* Concluditur ergo, recepta opinione Hugonis, &c. eandem adhuc pristinam actionem durare.

Afflict. non solum in decis. 8. citata per Castill. sed decis. 335. n. 20. ibi. Ideo dicendum, quòd, ex quo datio in solutum fuit nulla, licuit agere primæva actione, & ideo fuit votatum, quòd de ista actione in solutum nulla habeatur ratio. *Et decis. 16. n. 3.*

Altograd. lib. 1. cons. 16. n. 8. ibi. Verior, & hodie forte receptior est opinio habens, ut &c. quando agitur de actione reali, quæ virtute obligationis, & hypothecæ generalis competit primo creditori super omnibus bonis ejus debitoris ultra ea, quæ in solutum data fuere, si bonorum in solutum datorum contingat evictionis casus, creditor non solum habet actionem exempto utilem contra debitorem evictionis nomine, sed etiam illam eandem actionem, hypothecariam scilicet tam adversus ipsum debitorem super aliis bonis, quam adversus tertios possessores

res cum suo anteriori talis privilegio, quæ sibi prius competebat, non secus ac si nulla accepisset bona in solutum; quia licet hæc actio videatur per dationem in solutum extincta, hoc non sequitur cum effectu, ex quo datio in solutum non fuit irrevocabiliter ob evictionem, adeo ut ex acquisitione domini revocabili, non quidem extinguatur dicta hypotheca totaliter, sed potius conquiescat, dormiat, aut supprimatur, & confundatur ex juris necessitate, donec dominium durat apud creditorem, qui in solutum accepit; quia una, & eadem res non potest esse mea, & mihi obligata; & advocata re, eo ipso insurgit hypotheca, & quodammodo reviviscit illa prima actio, quæ in suspenso remanserat, & sic durat effectus primæ obligationis.

Tandem, ut latior non sim, hanc tenent sententiam, *Merlin. de pignor. lib. 5. tit. 1. quæst. 4. per tot. Mangil. de eviction. quæst. 144. n. 12. & sequent. & quæst. 107. n. 21. & sequent. Pacific. post tract. de Salvian. interdict. decis. 103. per tot. Ludovic. Morot. de jur. offerend. n. 33. 34. & 35. Petr. Surd. decis. 51. n. 13. Anton. Thesaur. lib. 2. quæst. 88. per tot. Cæpol. cautel. 123. per tot. Schenar. conf. 44. n. 10. p. 1. Abb. conf. 2. n. 12. Asin. de execution. §. 7. quæst. 277. Capic. dec. 43. n. 3. 4. & 5. Negusant. de pignor. p. 5. membr. 3. ampliatur. 1. n. 1. vers. nec in hoc casu, &c. Seraph. decis. 872. n. 3. Hug. in L. prædium Cod. de eviction. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 41. glos. 7. n. 6. Cravet. consil. 202. n. 43. Imol. in L. Aristo. §. labeo ait n. 1. vers. sed certe, ff. de donat. speculat. Dur. tit. de fideiussor. n. 24. Marsil. in rubric. de fideiussor. n. 372. quæst. 58. Hering. de fideiussor. cap. 20. §. 21. n. 29. Jacob. de Arena in L. si quis aliam vers. sic ergo, ff. de solut. l. 1. ul. de Castr. in L. debitor n. 2. ff. ad Senat. consult. Trebellian. & conf. 305. l. 1. n. 2. lib. 1. Cagnol. in L. neque pignus, ff. de regul. jur. n. 2. Angel. consil. 208. n. 2. vers. contrarium credo,*

&c. *Nevif. conf. 69. n. 17. Larath. conf. 38. n. 15.*

Contrarium, nempe datione in solutum extingui hypothecam, ita ut non reviviscat, etiamsi res evicta sit, docent, & tenent etiam multi, ut sunt.

Sabell. aliter sic sentiens in verb. datio in solutum n. 1. ibi. Datio in solutum facta per debitorem creditori liberat fideiussores, & sibi imputet creditor, si non reservavit jura sua, & actiones contra illos in casu evictionis rei in solutum datæ, alias in casu evictionis sibi cõpetit tantum utilis actio exempto contra debitorem, & non pignoratitia, & in verb. obligatio n. 34. ibi. Item finitur per dationem in solutum, nec reviviscit, etiam si postea res data in solutum evincatur.

Amat. variar. resolut. p. 1. resolut. 50. n. 9. ibi. Nam hoc passim recipitur, veluti in datione in solutum, per quam licet dicatur facta solutio, ita ut prima actio remaneat elisa, re evicta, &c.

Urceol. post tract. de transact. in annotat. ad decis. 81. n. 7. & 8. vers. 2. ibi. Jura autem primæva, ubi nulla fuit facta reservatio, non reviviscunt, quando datio in solutum fuit facta voluntarie per partes.

Posth. de subhastat. inspect. 42. n. 51. ibi. Et tam facta à parte, quàm à iudice obligationem extinguit, & fideiussores liberat, &c. & post ipsum tractat. decis. 205. n. 4. ibi. Quod importet dationem in solutum, cum hæc, tanquam habens vim solutionis, extinguat ab initio debitum, & inducat liberationem fideiussoris, aliorumque obligatorum, &c. & decis. 169. n. 1.

Arias de Mesa variar. lib. 1. cap. 42. n. 27. ibi. Ideo verò à priori contractu recessum intelligitur, quoniam ibi agitur de re data in solutum pro quantitate, ac propterea prior contractus transfunditur in posteriorem conventionem, & à jure pignoris recessum videtur, & n. 28. ibi. Et quanvis postea non sequatur effectus acquisitionis domini, id tamen non obstat, quo

minus creditor, qui existimabat, dominium sibi acquiri, intelligatur habuisse animam recedendi à priori contractu.

Fontanel. de pact. nuptial. tom. 2. claus. 5. glos. 8. p. 14. n. 85. ibi. Resolvendum proculdubio foret, non dari ad primæva jura regressum, sed exempto, vel ad evictionem esse agendum, & n. 87. *ibi.* ergo sequuta traditione debitor remanet obligatus, & ideo, licet res evincatur, non est justum, quod ex primævo cōtractu molestetur.

Surd. decis. 266. n. 4. ibi. Credidit tamen Senatus, veriore esse opinionem contrariam, quod hypotheca fuerit extincta per dationem in solutum, & quod, evicta re sic assignata non liceat redire ad primævam actionem, & *decis. 113. n. 3. ibi.* Quod procedit, etiamsi res in solutum data evinceretur; quia nihilominus creditor redire non potest ad primævam actionem, & *decis. 145. n. 20. ibi.* Si res data in solutum evincatur, non potest agi primæva actione, quia per dationem in solutum remanet extincta.

Gratian. forens. tom. 1. cap. 3. n. 14. & 15. ibi. Quia sumus in re data in solutum, si contingat postea evinci per tertium, non datur amplius actio contra fideiussores, qui sunt liberati per dationem in solutum, neque creditor potest ulterius agere hypothecaria, quæ est sublata, & sibi imputet qui non fuit protestatus, nolle recedere ab obligatione fideiussorum, & hypothecæ, quæ protestatio conservaret primævam actionem, aliàs sine eâ hypotheca esset extincta, nec ageretur amplius pignoratitia, sed utili exempto, & ratio est, quia cum sit sublata personalis, idem etiam erit de hypothecaria, quæ est accessaria.

Tandem, ut brevior sim, ita tenent *Novar. in tractat. de dation. in solutum quest. 11. per totam, Mart. vpt. 114. per totam, Mastrill. decis. 120. per totam, Palm. consil. 25. per totam, Franch. decis. 50. Gusman. de eviction. quest. 28. n. 9. Maur. de fideiussorib.*

p. 2. sect. 10 §. 1. n. 8. & §. 58 in fin. & §. 6. per totum, Strach. in tractat. de asscurat. glos. 37. per totam, Stayban. observat. 190. n. 42. & 61 & sequent. Fajard allegat. 50. n. 9. Moderni controvers. forens. cap. 27 n. 13 Caball consil. 81. n. 4. lib. 3. Croph. consil. 44. n. 4. p. 1. Ann. consil. 35 n. 12. Cyn. in L. libera Cod. de sentent. in princip. versic. credo, quod glosa, &c. Bald. in L. si quis aliam, ff. de solutionib. & consil. 123. vol. 1. Dec. consil. 449. n. 37. Berous consil. 46. n. 10. vol. 1. sess. decis. 133. n. 10. Gosad. consil. 36. Tepat. var. tom. 2. tit. 416. cap. 6. & cap. 9. Cabal. in milleloq. 653.

Ego verò inter triginta unius sequaces Doctores, & triginta alterius defensores, & aliquos sibi contrarios, unam in uno, aliam in alio asserentes loco, veriore primam esse puto; & in primis offero verba *Leg. 30. ff. de exception. rejudicat. §. 1. in fin. ibi.* Magis me movet illud, numquid pignoris jus extinctum sit, dominio acquisito; neque enim potest pignus perleverare, domino constituto creditore; tamen actio pignoratitia competit; verum est enim, & pignori datum, & satisfactum non esse.

Ubi jurisconsultus ponit dubium, & rationem dubitandi; & tamen concedit agere ex pignoris jure, ex illa ratione, quia verum est, vere pignori satisfactum non fuisse, cum res evicta fuit; & illud verbum *pignoratitia*, licet proprie loquendo, sit personalis actio tam contraria, quam directa, ut ait *Missinger. in §. actionum autem Instit. de actionib. n. 85. Duar. in paraphras. ad titul. ff. de pignorat. act. cap. 3.*

Attamen jurisconsulti varie dicto verbo *pignoratitia* utuntur, & etiam significando hypothecariam; quod videtur, & probatur ex serie casus dictæ legis 30. per totum & ubi vide, & invenies, concedi, agi primævam actionem, prioritatem hypothecæ, non obstante datione unius prædii insolutum, quod fuit evictum, & ideo conceditur, quia non dicitur verè domino constituto creditore

tore, si res postea evincitur.

5. Probatur etiam resolutio 1. ex *L. 20. ff. de solution. ibi*: Si rem meam, quæ pignoris nomine alii esset obligata, debitam tibi solvero, non liberabor, quia advocari tibi res possit ab eo, qui pignori accepisset, ubi jurisconsultus ait, primævam revivisci actionem propter evictionem rei in solutum datæ.

Et idem colligitur ex *L. 12. prop. fin. ff. de distract. pignor. ibi*: Si non ita vendidit, ut certum sit omnimodo apud eum remansurum, verum obligatus est ad id restituendum, arbitror, interim quidem, nihil à debitore peti posse, sed in suspenso haberi liberationem, verum si actione exempto conventus creditor præstitisset emptori, debitum persequi eum à debitore posse, quia apparuit non esse liberatum.

Et ex *L. 47. §. 1. ff. mandat. vel contr. ibi*: Si, quis pro te hominem dare fideiussit, alienum hominem stipulatori dederit, nec ipse liberatur, nec te liberat.

6. Comprobatur. 2. ex text. in *L. 26. ff. de solut. ibi*: Sed si servus pignorat à creditore venierit, quandiu redhiberi possit, non liberabitur debitor, sicut in quolibet pignore vendito, quandiu res inempta videri possit.

Et ex *L. 72. §. 4. ff. eodem tit. de solut. ibi*: Qui hominem debebat, Stichum, cui libertas ex causa fideicommissi præstanda est, solvit, non videtur liberatus. Et ex *L. 29. §. 3. ff. de legat. 3. ibi*: Si hæres tibi, servo generaliter legato, Stichum tradiderit, isque à te evictus fuisset, posse te ex testamento agere, labeo scribit, quia dedisse hæres quod ita dederat, ut habere non possis: & hoc verum putat. Et ex *L. 59. in med. ff. ad Senat. Consult. Trebellian.*

7. Comprobatur 3. ex *L. 21. ff. de jur. i. ff.* ubi meo videri expresse meam probat resolutionem, & ejus verba sunt hæc *ibi*: Titius, qui mihi sub pignoribus pecuniam debebat, cum esset fisci debitor, solvit mihi, quæ debebat; postea fiscus jure suo usus abstulit mihi pecuniam, quærebat: an liberata essent pi-

gnora. Marcus recte existimabat, si id, quod mihi solutum est, fiscus abstulit, non competere pignorum liberationem. Et ex *L. 28. §. 4. & L. 20. ff. eodem titulo.*

Comprobatur 4. ex *L. 98. ff. de solut. & liberat. ibi*: Qui res suas obligavit, postea aliquam possessionem ex his pro filia sua dotem promittendo obligavit, & solvit, si ea res à creditore evicta est, dicendum est, maritum ex dotis promissione agere posse, ac si statu liberum, remve sub conditione legatam, dotis nomine pro filia pater solvisset: Earum enim rerum solutio non potest, nisi ex eventu, liberare, scilicet quo casu certum erit, remanere eas, & §. 1. *ibi*: Rem autem castrensis peculii solventem patrem, perinde accipere debemus, ac si alienam dedisset, quanvis possit residere apud eum, cui soluta est, prius mortuo intestato filio: sed tunc acquisita creditur, cum filius decesserit; & utique cujus fuerit, eventus declaret, sitque, & hoc ex his, quæ postfactis in præteritum, quid fuerit, declarent.

Qui duo casus bene nostram probant sententiam, nempe, evicta re in solutum data, primam revivisci actionem, & quanvis lex dicta figurando casus disponat, est ejus ratio, ut visitur, universalis, ideoque ad omnes casus generalis lex est, ex generalitate enim legis intelligitur, & ampliatur illius dispositio, *Maced. decis. 1. n. 28. ibi*: Casus legis est exemplum, & ratio legis est lex ad comprehendendos omnes casus, *Cordeir. dub. 11. n. 80. & dub. 19. n. 32. in fin. & dub. 25. n. 30. Gusman. jur. veritat. 26. n. 24. Portug. de donat. reg. p. 2. cap. 10. n. 110. & 111. Cabed. diversor. jur. lib. 2. cap. 20. n. 7. Suar. de legib. lib. 6. cap. 3. n. 16. Insign. Petr. Barbos. in L. si constante. 25. in princ. ff. solut. matrimon. n. 102.*

Et bene visitur de casu dicti, §. 1. ubi concedit, jurisconsultus agi primævam posse actione illi, cui res castrensis filii per patrem data fuit in solutum, & idem esse, ac non solvisse, & solum solutionis vires acquirere tunc, cum pater do-

minus

*cipal. à n. 41. Villar. in Sylt. respon-
sor. lib. 1. respons. 11. n. 19. Paul. Ca-
strenf. conf. 267. n. 3. vol. 1. & apud
nos artic. gabellar. cap. 39.*

- 20 Atqui cum evincitur res emptæ, so-
lum emptori competit personalis con-
tra debitorem post evictionem orta ex
empto actio, ut est scitum: ergo idem
dicendum est, cum evincitur res in so-
lutum data, cum æquiparatorum idem
sit judicium; & ut terminanter hanc
proben conclusionem contrarii, ci-
tant textum, qui ansam tantæ confu-
sioni dedit, in *L. eleganter 24. ff. de
pignoratitia actio.* cujus verba sunt
ibi: Eleganter apud me quæsitum est,
si impetrasset creditor à Cæsare, ut pi-
gnus possideret, idque evictum esset,
an habeat contrariam pignoratitiam?
Et videtur finita esse pignoris obliga-
tio, & à contractu recessum; imo utilis
ex empto accommodata (quemadmo-
dum si pro soluto res data fuerit) ut
in quantitatem debiti ei satisfiat, vel
in quantum ejus intersit; sed & compen-
sationem potest habere creditor, si for-
te pignoratitia, vel ex alia causa cum
eo agatur.

- 21 Tertium sic se habet fundamentum:
Cum, licet novatio non præsumatur,
ut aiunt *Jason. in L. qui usumfru-
ctum n. 3. ff. de verbor. obligat. Al-
ciat. conf. 119. in fin. Bazz. decis. 20.
n. 14. Bartol. in L. penult. ff. de præ-
tor. stipulat Socin. conf. 21. in fin. lib.
1. Riminald. conf. 201. n. 17. Card. Se-
raph. decis. 211. n. 7. Rub. Alex. conf.
5. n. 4. Alb. conf. 68. n. 5. Panorm.
conf. 2. n. 10. Rot. Genuens. decis. 2. n.
20. Imol. in L. 2. ff. de novation.*

- 22 Probetur conjecturis ipsa novatio,
*Afflict. decis. 44. n. 15. Menoch. conf.
95. n. 35. & 1141. n. 13. Gregor. Lop.
in L. 1. & 15. tit. 14. partit. 5. glos.
verb. per manera vers. fatentur, &c.
Raud decis. 4. n. 111. Fachin. contrav.
lib. 3. cap. 92. Cost. de ration. ratæ
quæst. 33. n. 8. Mantic. decis. 36. n. 2.
Macerat. variar. lib. 3. resol. 45. n. 3.
& lib. 2. resolut. 57. n. 61. Roderic. de
ann. reddit. lib. 2. quæst. 16. n. 58.*

*Thor. in compend. decision. verb. no-
vatio.*

Conjecturatur, & dicitur probata,
talis novatio, cum contractus se invi-
cem non compatiuntur, *Anton. Ga-
briel tit. de novation. conclus. 1. n. 61.
& sequent. Mascard. de probat. vol. 3.
verb. novatio conclus. 1113. n. 23. Me-
noch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt.
134. post n. 40. Tusch. practicar. verb.
novatio conclus. 119. per tot. Gratian.
forens. cap. 290. n. 17. & cap. 509. n.
16. & cap. 553. n. 34. & cap. 718. n.
16. & cap. 864. n. 8. & cap. 876. n. 26.
& cap. 962. n. 53. Altograd. conf. 17. n.
30. lib. 1. Ludovis. decis. 76. Pirr.
Maur. de fideiussor. p. 2. sect. 50. §. 4.
n. 22. Cresp. observat. 7.*

Atqui datio in solutum, & ejus con-
tractus, non se compatiuntur cum perma-
nente primi contractus debiti obliga-
tione; daretur enim tunc contradicto-
ria ejusdem, nempe, actio permanens,
& ejus destructio.

Ergo datur novatio contractus per 24
dationem in solutum inducta, ac per
consequens extincta ex tunc remansit
primæva actio, obligatio, & hypothe-
ca primi contractus; novatione igitur
extinguitur cum accessoriis obligatio
prima, ut aiunt *Gutierr. de jurament.
confirm. p. 1. cap. 49. n. 12. Berous
conf. 144. lib. 1. Surd. de aliment. tit.
5. quæst. 1. n. 37. & tit. 3. quæst. 1. n.
70. & conf. 145. n. 24. & 25. & n. 13.
Med. de compensat. q. 9. in fin.*

Et ita, dicunt, sibi imputet creditor,
qui cum fuit illi in solutum facta da-
tio, non reservavit pristina jura si un-
quam illi res evinceretur, ex *text. in
L. 6. §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypo-
thec. solvit. ibi:* Quia sibi imputare
debet creditor, qui satisfactionem ad-
misit vice solutionis, *L. 9. §. 3. ff. de
pignotit. actio. ibi:* Generaliter di-
cendum erit, quoties recedere voluit
creditor à pignore, videri ei satisfac-
tum, si, ut ipse voluit, sibi cavit, li-
cèt in hoc deceptus sit.

§. 2.

Ad contraria relata respondeo fundamenta hoc modo, nempe, ad primū, distinguendo maiorem ita: Datio in solutum habet vicem solutionis, si rei datæ dominium est permansurum perpetuo, hoc est, irrevocabiliter, concedo, si revocabiliter, nego; & eodem modo distingo minorem; solutio patet ex legibus per me n. 5. & sequent. transcriptis; & per eas intelliguntur leges citatæ in primo fundamento contrariorum, & non est novum, quod unæ per alias interpretentur leges, *L. non est novum, ff. de legib.*

26. Ad secundum ita respondeo, quod in solutū datio dicitur emptioni æquiparata, sed sic distingo maiorem: Datio in solutum vices venditionis habet, favore creditoris, cui in solutum res data fuit; concedo: contra eum; nego; & ita *L. 4. Cod. de evict.* quæ actionem ex empto concedit pro evictione rei in solutum datæ, non in diminutionem juris creditoris fuit lata, sed ad augmentum, & quia in illius casu legis pignus in alia, ad quam vellet ire, non habebat re, ideo, ut aliquo succurreretur modo, actio ex empto illi data fuit, ut quanti intersit, petat, quod actione evictionis nomine venit, ex *Ord. lib. 3. tit. 45. §. 3. Hermos. ad Gregor. Lop. in L. 32. tit. 5. p. 5. glos. 2 n. 1.*

Ad difficilem intellectu legem eleganter, *ff. de pignoratit. action.* similiter respondeo, loqui de creditore, qui alia non habebat bona pignolata, ad que recursum petisset, ideo ex empto actio illi data fuit, quia cum per evictionem extinctum fuit pignus in re evicta, tunc creditori datur illa utilis actio vel ad debitum, vel ad interesse, cum evictio fecit recedere à pignore, & illud in illa extinguere: quæstio autem procedit præsens ad alia bona pignori subiecta persequenda, non ad persequendam rem evictam, quæ, ex eo quod evicta fuit, indubi-

Tom. 1.

tabile fit, quod non poterat pignori: & ita nulla datur lex, quæ expresse denegat ad alia hypothecata bona primævi pignoris exercitium; ideo denegare non debemus, cum adsint fundamenta pro mea resolutione proposita supra à n. 3.

Neque confusionem faciant verba illa ultima: *Sed & compensationem, &c.* Quia ibi Jurisconsultus supponit debitorem plura debere creditori debita, & pro quolibet singula diversa dederat pignora, solvit v. g. secundum debitum, & petebat pignus illius, dicit tunc Jurisconsultus, creditorem compensationem habere cum debito, & interesse primi debiti, pro quo res pignoris data in solutum ipsius debiti fuit; & sic nihil contra nos facit.

Quia pignoratitia solum competit 27 debitori ad pignora recuperanda, postquam debita pecunia fuit soluta, *L. 9. §. 5. L. 10. §. 2. L. 13. L. 40. §. 2. ff. de pignoratit. action.* Ideo alia non potest dari intelligentia juri, & rationi congruens, ut cogitanti patebit.

Ad tertium sic respondeo argumentum, distinguendo minorem: Datio in solutum se non compatitur cum primævi debiti permanente obligatione, si res in solutum data irrevocabiliter erat permansura, concedo, si poterat evinci, subdistingo: Quoad exercitium, dum evicta non erat; concedo, quoad dormitionem usquequo evinceretur; nego, & ita datio in solutum tantum facit dormire primævam obligationem usquequo res evincatur, ac per consequens primæva reviviscit obligatio, si res in solutum data evincatur, datio enim in solutum in ipso casu solummodo facit exercitium obligationis suspendere, dum non evincitur res, interimque dormire tanquam conditionaliter permansuram.

Ac ideo bene compatiuntur inter se datio in solutum, & permanens obligatio, suspensa tamen, dum permanet in solutum datio; solum enim permanet conditionaliter, nempe, si non permaneret

neret datio, & in effectu una solum permanet effectualiter, nēpe, dum permanet datio; non exercetur actio, & hac tantum exerceri potest, illa evicta, & sublata; & ita non dantur contradictoria esse, & non esse, quia est actio quoad dormitionem, & conditionem, & non est quoad exercitium, qui sunt respectus omnino diversi, ideo non contradictoria.

- 29 Etiam non obstat dicere, quod datur novatio ex eo, quod creditor à primæva recedere voluit obligatione; respondeo enim, quod errantis nullus est consensus, *L. si per errorem, ff. de jurisdict. Hering. de fideijussor. cap. 5. n. 172. Felin. in cap. inter Monasterium n. 9 extr. de rejudicat. late Schraeder. de feud. p. 10. sect. 1. n. 141. Herman. Vult. in L. 1. ff. de jurisdict. n. 175. & 176. L. non idcirco, L. testamentum Codic. de jur. & fact. ignorant.*

Error autem probatur; si res aliter se habet, quàm partes cogitarunt, ut cum aliis docet *Giurb. consil. 16. n. 7. in medio*, ubi n. 8. dicit, quod etiam erronea dicitur confessio, cum res se habet aliter, quàm fuit confessum; ergo non potest censerì, creditorem voluisse à primæva recedere actione; putabat enim sibi rei in solutum datæ acquiri irrevocabile dominium, & cum aliter se res habeat, res enim evicta fuit, non censetur consentire in recessu à prima actione, cum errantis, ut dixi, nullus sit consensus, *ex L. 57 ff. de obligat. & action. ibi*: In omnibus negotiis contrahendis sive bona fide sint, sive non sint, si error aliquis intervenit, ut aliud sentiat, &c. nihil valet, quod acti sit.

Neque novatio primum extinguit contractum, cum secundus non sortitur effectum, aut est nullus, aut rescinditur, *Sabell. §. novatio n. 6. vers. Secundo, Salgad. in Labyrinth. p. 4. cap. 14. Cancer. p. 3. variar. cap. 3. n. 307. & 308. & per text. in L. 1. §. 1. & L. novatione, ff. de novat.*

Et siquidem mente conjecturata in-

ducitur novatio, & non aliter, ut definit *L. 8. Codic. de novation* & certum est, quod conjecturatur, creditorem solum novasse voluisse, si res data in solutum permanens erat irrevocabiliter, non vero aliàs, ut cogitanti patet: ergo.

Et ita ad *L. 9 §. 3. ff. de pignorat. act.* est responsio, quod loquitur de casu, in quo postea fortuito deceptio, seu cum periit res pro satisfactione data, pervenit, & non à causa jam data tempore satisfactionis, ut v.g. accepit creditor in solutum prædium urbanum, & postea igne in nihilum redactum fuit; vel accepit prædium rusticum, & istud postea undis submersit inundatio; tunc quippe sibi ipsi quasi deceptus dicitur creditor, absque satisfactione enim remanet, cum verò, ut voluit, sibi cavit, & non datur deceptionis causa proveniens à tempore satisfactionis, primævam non habet actionem, sed sibi, fortunæque imputet suæ damnum; in evictione vero dationis in solutum à principio causa venit deceptionis, & non à casu, sed ab ipso debitore, ac proinde non ut voluit creditor, sibi cavit, defectum evictionis ignorans jam à causa tunc permanente ortum: & sic manet legitima legis dictæ intelligentia, & ad *L. 6. §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solvit*; quæ eodem modo se habet.

Tandem legenda, dignaque notatu, sunt & ponderatione verba, per quæ meam probat, & sequitur resolutionem *Anton. Faber in suo Codic. Fabrian. lib. 8. tit. 30 de solutione definit. 49. num. 20. ibi*: Sed tamen verius mihi videtur, tot prætermisissis distinctionibus, generaliter constituendum esse, si juris rationem solam inspiciamus, nunquam pro soluto habendum esse id, quod postmodum quacumque ex causa evincitur, ac proinde veterem actionem superesse, sive ad agendum, sive ad excipiendum; personalem quidem paulo difficilius, quàm nimirum tolli facilius est, sed hypothecariam haud dubie, quàm certum est, tandiù du-

jurare, quandiu verum est, nec solutā pecuniā, nec aliter satisfactum fuisse; quis enim dicat, ei solutum, vel satisfactum fuisse, cui data sit in solutum res, quæ postmodum fuerit evicta? *Et eodem lib. 8. tit. 31. de evict. definition. 20. in allegat. n. 50. ibi:* Siquidem potestas evictionis tollit intellectum solutionis.

Et in tract. de errorib. pragmatic. decad. 100. error. 7. col. 3. ibi: Quoties enim quisque est, qui pro pecunia sibi debita velit in solutum accipere eam rem, quam putet, apud se non remansurum? Aut qui in solutum accipiendo speciem aliquam pro pecunia, id agat, ut debitorem suum ipso jure liberat, priusquam ex eventu habeat, an res apud se sit remansura? *Et ibi:* Quod sicuti generaliter à Marciano scriptum est, ita & generaliter accipi debet in quocumque creditore, cui aliquid in solutum datur, sive speciei alicujus sit creditor, sive pecuniæ; qui enim aliquid in solutum accipit, non cogitat, quid antea sibi debitum fuerat, (quid enim ipsius jam interest, cum liberare debitorem velit?) sed tantum quid in solutum accipiat pro debito, ut non frustra, & pro nihilo amittat debitorem? *Et column. 4. ibi:* Cum è contrario nomen ipsum dationis in solutum nihil, nisi domini transferendi necessitatem significet, quid enim aliud est dare, quàm dominium transferre... in eoque præcipuus, & insignis est error Interpretum nostrorum, qui, cum admitant in iis contractibus, qui dandi obligationē continent, cujusmodi sunt omnes innominati, excepto illo, *facio, ut facias*, non prius debitori posse liberationem contingere, quàm dominum transfulerit, & quidem pleno jure, ac irrevocabiliter... negant tamen, in datione in solutum idem obtinere, nec animadvertunt, quòd vel ex ipsa domini nota debuerunt animadvertere... non enim traditio in solutum appellatur, sed datio, igitur domini, non possessionis.

Et ibi: Neque verò in contrarium

moveri ex eo debuerunt, quòd hic contractus magnam cum emptione, & venditione habeat similitudinem; habet enim equidem in eo, quod ex una parte res intervenit, & ex alio pecunia, ut diximus, sed non in omnibus; minime autem in eo, de quo disputamus, quòd in venditione non ad aliud obligatur venditor ex natura contractus, quàm ut rem tradat; qui verò dat in solutum, ad hoc præcise tenetur, ut dominium transferat, ne alioquin dedisse non videatur, etiamsi tradiderit millies. *Et ibi:* Nam nec illud negari potest, quin datio in solutum sit similior solutioni, quàm venditioni, cum ex animo, & proposito fiat, ut debitor liberetur; creditor autem non tam acquirat sibi aliquid, quàm ut consequatur debitum, & amittat debitorem, est enim hæc acquisitionis species, non tam ex parte illius, qui accipit in solutum, quàm ex ejus parte, qui dat; quippe cum ab obligatione liberetur, & hoc ipso locupletior factus intelligatur... Atqui generaliter proditum, & verum est quoque, qui nummos deberet, nummos solvit, non aliter liberari posse, quàm si faciat res accipientis... cur ergo aliud recipiamus in solutione corporis facta pro pecunia? *Et column. 7. ibi:* Denique datio in solutum non tam contractus est, si causam, & originem ejus inspicimus, quàm distractus, cum non alia mente fiat, quàm ut distrahatur, & tollatur obligatio, & *column. 8. ibi:* Proinde sive æquitatem, sive meram juris rationem intueamur, fatendum est, non posse liberari illum: non ex æquitate, cum creditorem, si non dolo, ex proposito saltem re ipsa deceperit: non etiam ex juris ratione, cum datio in solutum nihil aliud sit, quàm solutio, ad cujus substantiam omnino pertinet, ut quod solvitur, fiat in plenum perfecte, & in perpetuum accipientis.

Melius, & latissime ratiocinat idem Anton. Faber de errorib. pragmatic. decad. 100. error. 8. per totum, & error. 9. etiam per totum, ad quæ loca lectorem remitto, ut fastidiosus trans-

transcribendo non sim; & iterum ad eum Fabrum remito lectorem in commentar. & rationabil. ad L. eleganter, ff. de pignorat. action. lib. 13. tit. 7. & ad suum Codic. Fabrian. lib. 8. tit. 31. in definition. 20. in allegation. n. 26. in quibus locis, (quo latior de hac tractasset quæstione, non est,) vide, ponderationeque nota; & ita finem huic, jam latius, quam desiderium meum, tractatæ impono quæstioni.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum sub omnium bonorum, mobilium, & immobilium hypotheca comprehendantur jura, & actiones?

SUMMARIA.

- 1 Affirmativa datur responsio.
- 2 Contrarium refertur.
- 3 Verbum *bona* etiam actiones comprehendit.
- 4 Utile per inutile non vitiatur.
- 5 Inducta ad augmentum diminutionem nequeunt operari.
- 6 Mens magis, quam verba, attendi debet.
- 7 Verba non ut sonat, sed secundum proferentis verba intelliguntur.
- 8 Usus communis loquendi attenditur.
- 9 Actiones secundum aliquos sunt naturæ rei, ad quam competunt.

Controvertitur: Utrum, cum quis debitor dicit, quod obligat, seu hypothecat omnia sua bona mobilia, & immobilia, præsentia, & futura, ex hac obligatione maneant jura, & actiones hypothecatæ? Resolutive respondeo in tali obligatione jura, & actiones comprehendere. Ita Pinel. in L. 1. Cod. de bon. matern. in rubric. p. 1. n. 29. versic. sed in hypotheca, &c. ibi: Sed in hypotheca posset teneri contra Doctores, ut in obligatione bonorum mobilium, & immobilium veniant jura, & actiones, quia est minus præjudi-

cium, & quia mens contrahentium de omnibus bonis est, Molin. in addit. ad Alex. cons. 45. lib. 1. Alciat. in L. momentum, ff. de verbor. obligat. & in L. 1. Codic. de Sacrosanct. Eccles. Roger. in L. fin. ff. de donat. n. 3. Cassan. in consuetud. Ducat. Burgund. rubr. 2. §. 1. n. 14. fol. mihi 94. col. 4. Benedict. in cap. Raynutius extr. de testam. verb. cætera n. 8.

• Contrarium, nempe, in nulla hypothese, & in nulla dispositione sub nomine bonorum omnium mobilium, & immobilium comprehendere jura, & actiones, communis asserit Doctorum opinio, ut per Card. de Luc. de fideicommiss. discurs. 188. n. 8. & de testament. discurs. 42. n. 11. Gratian. forens. cap. 29. n. 25. & in addit. ad decis. 81. n. 4. Gutierrez. de jurament. confirmat. p. 1. cap. 11. n. 16. Cald. in cons. 2. pro Episcop. Portuens. n. 26. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 4. glos. 21. n. 44. p. 2. Gail. lib. 2. observat. 11. n. 10. Gam. decis. 199. in princip. & decis. 339. in princip. Cald. Per. de empt. & vendit. cap. 10. num. 19. & sequent. Cardinal. Mantica. de tacit. & ambig. tom. 2. lib. 13. tit. 29. n. 3. Valasc. de partit. cap. 13. n. 94. & sequent. Cardinal. Tuschi. pract. conclus. verb. bona conclus. 101. n. 16. & late tom. 4. liter. I. verb. immobilia conclus. 404. per tot. August. Barbof. in appellativ. in verb. bonorum appellatione appell. 35. n. 4. Molin. de just. & jur. tract. 2. disput. 202. versic. his ita constitutis, &c. & disput. 280. versic. verum autem, &c. Ful. Clar. in pract. §. final quæst. 78 n. 9. Petr. Barb. in L. si constante, §. final. ff. solut. matrim. n. 2. & 3. Sanch. in præcept. decalog. tom. 1. lib. 2. cap. 14. n. 2. Cotta in memorialib. verb. nomina debitorum, Farinac. in præx. p. 1. quæst. 25. n. 109. Covarruv. lib. 2. var. cap. 1. n. 2. Perigrin. de jur. fisc. lib. 5. tit. 1. n. 49. Brunor. à sole loc. commun. verb. donatio, Seraph. decis. 584. n. 4. Viv. commun. tom. 2. opinio 82. Decian cons. 381. n. 5. & cons. 422. n. 9. Hieronymi. Gabr. cons. 98. lib. 1. Ambrosini.

*grosu. Perus. decis. 11. n. 2. Alex in
conj. 12. n. 10. versic. ad tertium lib.
2. Bald. conf. 418 Specul. tit. de fru-
ctib. §. scias, versic. sed pone, Ancharr.
conf. 101. n. 8. Guid. Pap. quest. 295.
Aymon. Cravet. conf. 113. ad fin. Pa-
normitan. in cap. nulli de reb. Eccles.
n. 9. Jason. conf. 5. lib. 3. Socin Jun.
conf. 115. col. 1. lib. 1. Capel. Tolosan.
quest. 315. Socin. in fallent. regul. do-
natio omnium bonorum fallent. 1. Ne-
gusant de pignor. p. 2. membr. 2. n. 9.
& 10. Bartol. consil. 50. Capr. conf. 9.
col. 2 versic. circa secundum, &c Corn.
lib. 4 conf. 64. col. 2. versic. & verbum,
& consil. 188. col. 2. versic. & non.*

3 Ego verò veriore primam esse pu-
to opinionem; quia ex partium volun-
tate ita colligitur; & deinde verbum
bona, non solum mobilia, & immobilia
compræhendit bona, sed etiam jura, &
actiones, ut est communis sententia, de
qua *Mend. à Castr. in L. cum oportet
Cod. de bon. quæ liber. n. 14. Cost. in
cap. si pater p. 2. glos. bonis suis n. 1.
& 2. de testament. in 6. & communi-
ter omnes ex L. bonorum 49. in fin. ff.
de verbor. significat.*

4 Atqui utile per inutile non vitiatur,
ut est tritum in jure axioma, de quo
Barbos. liter. V. n. 192.

5 Plane inutile est verbum *mobilia, &
immobilia*, supposita præsumpta ex cō-
muniter contingentibus voluntate par-
tium, quæ si ita dicunt, id faciunt ad
maiores, ut putant, firmitatem, & obli-
gationis declarationem, ut omnia, &
quæcumque compræhendant bona, &
sic ad augmentum, & non diminutio-
nem obligationis, & quæ ad augmen-
tum inducta à partibus fuerunt, dimi-
nutionem operari nequeunt, ut est
vulgare axioma.

6 Et sufficit illa ratio, quod mens con-
trahentium plusquam verba, attendi-
debet, & omnino principaliter, *L. no-
minis, & rei, §. verbum, ff. de verbor.
significat*

Et verba non ut sonant, sed secundū
proferentis mentem intelliguntur, *cap.
propterea extr. de verbor. significat.*

cap. intelligentie eodem titul.

Et communis loquendi, & intelli-
gendi modus verba, & eorum significa-
tionem restringit, ampliat, limitat, &
intelligit, interpretaturque, non attenta
verborum rigorosa prolatorum signifi-
catione, ut communiter dicit *Mantic.
de conjectur lib. 3. tit. 8. n. 1.*

Itaque benefacit ad probationem
textus in *L. 9. Cod. quæ res pignor.
obligar. possunt ibi*: Cum sit justum,
voluntates contrahentium magis, quàm
verborum conceptione inspicere; super
qua generali hypotheca illud quoque
ad conservandam contrahentium vo-
luntatem, sancimus, ut si res suas sup-
ponere debitor dixerit, non adjecto,
tam præsentis, quàm futuras, jus ta-
men generalis hypothecæ etiam ad res
futuras producat.

Probat etiam quod dicit *Sess. decis.
122. n. 8. versic. & idem ibi*: Et idem
erit, quando ex communi usu loquen-
tium actiones continerentur sub mobi-
libus, vel immobilibus; is enim magis
attenditur, quàm propria verborum si-
gnificatio.

Et adhuc accommodari casum potest
doctrina illorum, qui generaliter do-
cent actiones compræhendi sub verbis
mobilibus, & immobilibus, hoc modo,
sub mobilibus actiones ad mobilia, &
sub immobilibus actiones ad immobi-
lia, ut sunt (quos ad hunc tantum, &
non generaliter, sequor casum) *Dec.
in L. qui actionem habet ff. de regul.
jur. n. 2. versic. & ista ratione actio
judicatur res mobilis, vel immobilis se-
cundum qualitatem rei, quæ in ea de-
ducitur, &c. Acurf. in L. 1. Cod. si ad-
vers. transact. & in §. hæc ergo in
verb. numeranda Auth. de non alie-
nand. Din. & Bart. in L. potest, ff.
de auctorit. tutor. Petr. in L. ult. Cod.
in quib. caus. restit. non est necess. col.
2. versic. item potest salvari, &c. Zenz.
in extravag. Joann. 22. quæ incipit,
ad conditorem, &c. verb. mobilium,
Coll. in cap. nulli de reb. Eccles. non
alienand. col. ult. versic. numquid ergo
nomina, &c. Angel. in L. si sic legatū,
§.*

§. ult. & L. seq. in fin. ff. de legat. 1. Bald. in L. jubemus, 2. in princ. Cod. de Sacrosanct. Eccles. & in L. ita de-
num in fin. Cod. de collation. & in cap. 1. §. sciendum de feud. cog. col. 1. &
conf. 247. col. 1. lib. 2. & conf. 477. col. 2. versic. porro lib. 5. Ang. in L. 1. §. fuit quæsitum, ff. ad Trebell. & in §. aliud quoque Authent. de aequalitat. dot. col. 2. versic. sed juxta hoc quæro, &c. Roman. in L. nam quod, §. sed & quis, quem legit sub leg. apud Julianum col. ult. versic. quid autem si verbo ff. ad senatusconsult. Trebell. Joan. de Platea in L. 2. §. ad filiorum circ. med. Cod. quand. & quib. quart. pars lib. 10. & in L. 1. in princ. Cod. de imp. lucr. descript. Alex. conf. 16. col. ult. versic. fortificantur prædicta lib. 1. & conf. 31. col. 2. versic. sed ita est, eodem lib. 1. & conf. 111. lib. 4. & conf. 125. in fin. lib. 1. & conf. 49. col. 3. lib. 3. & conf. 53. col. 2. versic. secundo principali eod. lib. 3. & conf. 92. col. 2. versic. & sicut dixi lib. 6. & conf. 141. col. ult. lib. 7. Massuer. tit. de execution. §. item nomen, seu actio, &c.

Hucusque commentaria facta sunt ad illa verba textus nostri *passará com seu encargo*, ad cognoscendum enim an res subjecta sit oneri, cum quo transeat, mihi visum fuit discutere quæstiones, & controversias usque ad hunc tractatas locum; hoc enim commentarii munus est; nunc, tanquam possibile meis juvenilibus fuerit viribus; ad alia iter dirigo littora (ò utinam non naufragem) & appellere ad illa intendo verba nostri textus, quæ excussionem, antequam de hypotheca agatur, requirunt; ideo ad illorum explicationem aggredior; & Deus adsit.

Ad Ord. lib. 4. tit. 3. in princip. fin. ibi: Demandando porém o credor, primeiro o seu devedor, e fazendo em seus bens, e de seu fiador, se o tiver dado, execução, como por direito se deve fazer.

GLOSSA VII.

CONTROVERSIA I.

Utrum etiam in actione ex tacita, & legali hypotheca requiratur excussio, & an sufficiat actori citare tertium rei hypothecatae possessorem, ut bona ostendat, vel sufficiat constare debitorem non esse solvendo?

SUMMARIA.

- 1 **E**Xcussio est necessaria priusquam de hypotheca agatur.
- 2 Excussio debet fieri usque ad faccum, & peram.
- 3 Excussio est necessaria etiam in hypotheca tacita.
- 4 Contraria refertur opinio.
- 5 Creditori incumbit excussionis probatio.
- 6 Nec sufficit constare de inopia.

EX nostro textu conclusio est, antequam creditor agat adversus tertium rei expresse obligatæ, seu hypothecatae possessorem, requiri excussionis debitoris; & ita est de jure communi, ut per *Negusant. de pignor. 4. p. 2. princip. membr. 1. n. 132. Jason in §. si quis in fraudem, n. 26. & 66. Inst. de actionib. Reynos. observat. 42. n. 26. Noguerol. allegat. 4. n. 34. Vella dissertat. 20. n. 4. Gom. lib. 2. var. cap. 2. n. 20. versic. secundo limita, Tiraquel. de constitut. p. 1. n. 54. Menoch. de recuper. possess. remed. 14. n. 33. Fachin. controvers. jurid. lib. 8. cap. 105. & lib. 10. cap. 10. Cujac. in exposit. novell. 4. de fideiussor.*

Et hæc excussio debet fieri usque ad faccum, & peram, ut per *Anton. Fab. de errorib. pragmatic. decad. 5. error. 8. n. 1. ibi: Vulgatum est pragmaticorum bocardicum, excussionem debitoris ad peram usque ad facculum fieri debere, antequam adversus fideiussorem, aut tertium possessorem pignora agi possit.*

Hering. de fideijussor. cap. 27. p. 1.
ibid. Hoc igitur proposito, excute-
 re debitorem est inquirere in ipsius
 bona, an ex ipsis creditori in solidum
 satisfieri possit, quæ quidem excussio
 est adeò rigorosa, ut fiat usque ad sac-
 culum, & peram, *Fason. in §. fin In-*
stit. de action. n. 6. Ludovic. Gom. in §.
Item Serviana Inst. de act. Vincent.
Carac. de excuss. bonor. q. 1. n. 1. ubi in-
 quunt, hodie debitores excutari in
 omnibus bonis etiam usque ad indu-
 menta, non relictâ ipsis nisi unica veste,
 quâ corpus tegant, ne nudi incedant.

§. 1.

Nunc restat controvertere: An, sicut
 cum agitur expressa hypotheca est ne-
 cessaria dicta prævia excussio, ita illa
 opus sit, cum agitur ex hypotheca ta-
 cita, seu legali? Et resolvendo respon-
 deo affirmative, *Negus. de pignorib.*
p. 8. membr. 1. n. 21. in princip. &
vers. tamen puto advertendum, &c.
 ubi exemplificat in legatario agenti ex
 sua tacita, & legali hypotheca, edicit,
 illi opponi posse de excussione faci-
 enda; *Tusch. tom. 3. practicar. liter.*
E. concl. 403. n. 28. Vincent. Carac. de
excuss. bonor. p. 2. q. 27. vers. an in
 tacita hypotheca, &c. *n. 1. Jacob. de*
Aren. in eod. tractat. de excuss. bon. n.
ult. vers. item an tantum in tacita, &c.
Bart. in L. Moschis 47. ff. de jur. fisc.
in princ. vers. sed in tacita prius debe-
 bat, &c. *Fason. in L. si constante, ff.*
solut. matr. n. 209.

Contrarium, nempe, excussionem so-
 lum requiri, cum de expressa agitur
 hypotheca, & non opus esse, cum de
 tacita, & legali tractatur, docent *An-*
gel. de Aretin in §. Item Serviana In-
stitut. de act. n. penult. vers. & quod
 dixi supra de excussione, &c. *Bald. in*
L. 1. Cod. de conven. fisc. debitor. n. 7.

Ego verò primam veriorē esse pu-
 to opinionem; quia taciti, & expressi
 idem est iudicium, & tacita par expres-
 sa est hypotheca, ejusdemque naturæ;
 & eadem ratio, propter quam lex ex-

Tom. I.

cussionem requirit, de expressa hypo-
 theca loquendo, datur, ut requiratur
 in tacita, ut patet: ergo, sicut lex lo-
 quuta fuit de expressa hypotheca, dis-
 posuit, & comprehendit ex identita-
 te rationis hypothecam tacitam.

§. 2.

Pullulat nunc illa quæstio: An ut di-
 catur satisfacere creditor, seu debitor
 excussus, sufficiat facere possessorem
 tertium citare, ut bona debitoris osten-
 dat cum cominatione, ut si non osten-
 deret, dicatur excussus? Resolutive
 respondeo negative, ex doctrina *Sal-*
gad p. 1. cap. 23. n. 67. vers. unum ta-
 men præ oculis semper habebis, credi-
 torem agentem contra fideijussores, aut
 tertios possessores, teneri ostendere, &
 probare inopiam principalis debitoris,
 &c. *& n. 69.*

Licet contrarium teneat *Mend. à*
Castr. p. 2. lib. 4. cap. 4. §. 2. n. 14. ibi.
 Item dixi, excussionem fieri debere;
 sufficiet tamen, si possessor rei pigno-
 ratæ citetur, ut ostendat bona debito-
 ris, & ei terminus assignetur, quo ela-
 pso, procedi potest sine ullâ excussio-
 ne, quod & tenet *Mascard. de probat.*
verb. discussio conclus. mib 522. n. ul-
tim. ibi. Postremo, & quinto potest
 etiam probari ex eo, quod fuerit per-
 fixus terminus ad res exhibendas, & ni-
 hil exhibeatur.

Ego vero priorem sequor resolutio-
 nem, ut veriorē; quia etiam negati-
 va, quando est fundamentum inten-
 tionis alicujus agentis, ab isto debet
 per affirmativas probare probationes,
 ut cum infinitis *Tiraquel. de retract.*
lignag. §. 32. glos. 1. n. 95. & infiniti
citati per Pacian. de probat. lib. 1. cap.
51. n. 28. & 31.

Atqui excussio est fundamentum in-
 tionis creditoris agentis, cum lex
 illi prohibeat agere absque excussione:
 ergo illi incumbit plene probare excus-
 sionem, & non sufficit citare possello-
 rem, ut bona ostendat dicta comina-
 tione, sed debet creditor excussionem

Bbb

osten-

§. 3.

6 Successive quæres: Utrum sufficiat constare, debitorem non esse solvendo, aut per relationem nuntii, aut aliter, quin super id sententia lata sit? Resolutive respondeo, non sufficere, sed requiri sententiam super excussione latam, citato tertio possessore.

Ita *Peg. tom. 12. ad Ord. lib. 2. tit. 52. §. 4. glos. 6. n. 18. pag. 384. col. 1. in princip. ibi*: De hac excussione debet constare per sententiam, quæ requiritur lata super excussione, licet constet de notoria impotentia debitoris. *Herring. de fideiussor. cap. 27. p. 1. n. 8. ibi*: Omnino ejus citatio requiritur, &c. *Hippolit. de Marsil. in rubric. de fideiussor. n. 26. ibi*: Item etiam tene menti, quod facta excussione contra principalem debitorem, judex debet pronuntiare, causam esse recte factam; aliàs non poterit deveniri contra extraneos possessores, ita dixit *Bald. in L. tutores de confirm. tut. &c. Cald. Pereir. de emption. & vendit. cap. 3. n. 18. & cap. 33. n. 12. ibi*: Et judex debet pronuntiare, bona debitoris fuisse discussa, antequam contra extraneos possessores agatur, *Guid. Pap. cons. 231. Ancharr. cons. 126. & cons. 294. &c. Benedic. Pereir. in jurid. promptuar. verb. hypotheca sub n. 811. ibi*: Hypothecaria agi potest contra tertium, dummodo prius fiat executio contra principalem, & per sententiam judicatum eum non esse solvendo, nec sufficit notorie constare, sed requiritur super hoc sententia declaratoria, &c. *Negusant. de pignor. p. 8. membr. 1. n. 11. & 12. Licet postea varie loquatur, & dict. n. 11. ait ibi*: Ista autem regula ampliatur, ut non solum debeat præcedere excussio; sed etiam pronuntiatio judicis, quod ipsa excussio sit legitime facta; ita firmat *Bartol. in L. prætor. §. hoc interdictum, ff. de nov. oper. nunt. &c.* Item amplia, & declarata regulam prædictam secundo modo

videlicet, quod in tali pronuntiatione facienda super excussione, requiritur citatio fideiussorum, & possessorum, ut concludit *Bartol. &c. Gam. decis. 99. n. 2. ibi*: Secundo requiritur executio, & excussio præcedens in principali debitore, quod & in processu factum esse non constabat; non enim erat sufficiens assertio nuntii, nisi simul super hoc ferretur sententia, ut locus esset hypothecariæ contra tertium possessorem, ut late *Bartol.* imo etiam si notorie constaret, debitorem principalem non esse solvendo, non ageretur contra tertium possessorem, nisi sententia declaratoria super hoc prius lata fuisset, ut per *Bartol. &c. Surd. decis. 256. n. 17. ibi*: Ubi excutiuntur bona principalis debitoris, citari debet fideiussor, vel possessor pignorum; aliàs sibi non nocet, &c. *Anton. Gabriel commun. conclus. lib. 2. tit. de citation. conclus. 1. n. 333. vers.* Infertur igitur ex prædictis, ut in discussione, quæ fit contra principalem debitorem ad finem, ut perveniatur ad pignorum possessores, &c. ubi citat *Angel. Alex. Capel. Tolosan. Bald. Barbat. Decis. Neap. Felin. Betr. & Imol. & tit. de fideiuss. concl. 1. n. 54.*

Et tu Lector amantissime hoc valde notat, quia his paucis annis experientia mea multoties in hoc errare multos vidi, & eorum fuge exemplum, si meum sequi non dedigneris votum.

Contrarium, nempe, non esse opus sententiæ super excussione latæ, & sufficere constare, debitorem non esse solvendo, aut per relationem nuntii, vel alio modo, tenent *Flores de Men. variar. lib. 1. q. 21. n. 33. & in addit. ad Gam. decis. 99. n. 3. in fin. Salgad. in Labyrinth. Creditor. p. 1. cap. 23. n. 13. Mend. in prax. p. 1. lib. 4. cap. 4. n. 12. Merlin. de pign. lib. 5. q. 69. n. 7. & 14. Larrea alleg. 26. n. 14. Gregor. Lop. in L. 14. tit. 13. partit. 5. verb. primeramente Limit. 14. Gail. lib. 2. observ. 27. n. 14. Capol. cautel. 137. Alex. cons. 84. lib. 6. Thesaur. decis. 51. Signor. cons. 57. per totum, Mas-*

suer.

fuert. tit. de execut. vers. item quamquam de jure, &c. Berlich. tom. 1. p. 2. conclus. 24. n. 138. Joan. Zang. de except. p. 3. cap. 16 n. 15.

Ego verò priorem veriore esse sententiam opinor; quia ut pro veritate habeatur excussionem factā recte fuisse, opus est, quod iudex judicet ita, ut in quolibet actu, quatenus iudex non judicavit, non dicitur indubius, & pro veritate haberi, & lex requirit illam excussionem priusquam intentetur actio hypothecaria, ac per consequens requirit averigationem ipsius negotii, & cum id negotii possessoris interest, debet citare ad illud litigium, & ipsum terminari, quod est judicari, terminus enim dicitur sententia, quæ etiam requiritur super facto, quod extrajudicialiter notorium dicatur, ut pro tali judicetur, citatis interessatis, ut ex dictis per Doctores pro meâ citatos sententia probatur, & ratio id naturalis exposcit secundum juris in quolibet terminos casu.

CONTROVERSIA II.

Utrum, ut excussio fiat, requiratur specialis citatio, an sufficiat generalis per proclama?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur.
 - 2 **R** Contraria refertur opinio.
 - 3 Citatio per edicta solum fieri potest, cum vel ignoratur persona, & non est certa, vel cum nescitur locus.
- 1 **C** Ontrovertitur: Utrum ut fiat excussio, requiratur possessoris hypothecæ citatio specialis, an sufficiat generalis per proclama? Resolutive respondeo, requiri specialem. Ita Angel. & Paul. Castrens. in L. de unoquoque, ff. de rejudicata, faciunt Gam. decis. 319. n. 5. vers. hæc omnia sequutus sum, præterquam illud, quod ait, non interesse, reum citatum fuisse, &c.

Bald. in dict. L. de unoquoque de rejudicat. Duen. regul. 92.

Contrarium, nempe, in hoc casu sufficere generalem per proclama citationem, dicunt *Pereir. in promptuar. verb. pignus n. 1427. vers. Secundo, Floz. de Men. in addit. ad Gam. decis. 99. n. 1. 2. & 3. Castill. quotid. jur. controvers. lib. 4. cap. 40. n. 68. post med. Hippolit. in L. 47. ff. de rejudicat. n. 73. Alex. in L. non solum §. morte, ff. de nov. oper. nuntiat. n. 47.*

Ego verò veriore puto primam esse sententiam, quia citatio per edicta, seu proclama solum valide possit fieri, cum persona citanda non est certa, nescitur locus, vel ignoratur persona, ut est *Ordinat. Regia lib. 3. tit. 1 §. 8. Cardos. in prax. verb. citatio n. 28. Vant. de nullit. ex defect. citat. n. 124.*

Atqui supponitur in nostro casu, quòd scitur quis sit possessor, & ubi sit: ergo etiam ad id negotii excussionis debet esse specialis citatio, non obstante, quòd non sit actio principalis, sed ejus procemium, cum tamen sit actus tertio possessori valde præjudicialis.

§. Unic.

Nota quòd, etsi quæstio sit, an excussio debitoris judicata in uno processu ad instantiam unius creditoris, proffit alteri creditori, & uni dicant, prodesse, ut sunt *Math. Coler. de process. executiv. p. 1. cap. 10. n. 387 vers. sed tunc quæritur an excussio*, Notat *Hering. de fideiuss. cap. 27. p. 1. n. 201. vers. quarto si semel etiam ad instantiam alterius, Valent. Franc. de fideiussor. cap. 5. n. 323 & seq. Caroc. de excuss. bonor. p. 2 quæst. 70. in princ. vers. quæro est facta excussio, Jason. in §. si quis in fraudem 6. Institut. de act. n. 82. Bald. in Auth. hoc si Creditor. Cod. de pignor. n. 8. vers. quæritur etiam an excussio unius creditoris, &c.*

Contrarium & alii dicunt, nempe non prodesse alteri unius excussionem

creditoris, ut sunt *Tusch. pract. conclus. tom. 3. liter. E. concl. 404. n. 7. Practic. Pap. inform. respons. libell. in action hypothecar. verb. exceptio- nem excussionis n. 24. vers. sed num- quid excussio facta ad instantiam uni- us, &c. ubi dicit, ita esse practicam, Alex. Imol. in addit. ad Bald. in L. heres. Cod. de revocand. iis quæ in fraud. cred. n. 3. liter. C. vers. sed pulchrum est dubium, utrum excussio facta per unum creditorem, &c.*

Ego ut evitem confusionem, & utri- usque Doctores sententiæ componam, non ita simplici ulla illarum absoluta loquor propositione, sed cum distin- ctione hac videlicet, quod aut quæstio est cum diverso diversæ hypothecæ possessore, & creditore diverso, aut cum diverso creditore, sed eodem pos- sessore; in primo casu dico, licet debi- tor excussus sit idem, attamen cum di- versus est possessor, isti nocere non po- test actum inter alios sine ejus cita- tione ex regula vulgari dictante ter- tium non nocere rem inter alios acta; in secundo casu dico, quod, licet credi- tor in persona sit diversus, attamen cum possessor est idem, cum quo ex- cussio prius tractata fuit, & in ratione creditoris creditor sit idem, si pro sit excussio alterius tractata cum eodem possessore, datur enim interpretativa identitas, & ita iudicata ad instantiam unius creditori pro sit alteri adversus eundem possessorem, cum quo alius egit.

CONTROVERSIA III.

Utrum excussio debeat judicari, prius- quàm intentetur actio hypothecaria, vel sufficiat in eodem discuti proces- su, & an exceptio non factæ excussio- nis debeat opponi ante litem conte- statam, & an semel facta, debeat ite- rum fieri, si bona debitori superviant?

SUMMARIA.

1. Excussio debet judicari prius.
2. Contraria refertur opinio.

- 3 Absolutus conditionem importat ablativus.
- 4 Exceptio non factæ excussionis de- bet ante contestatam opponi li- tem.
- 5 Exceptiones dilatoriae debent ante litem contestatam opponi.
- 6 Si bona de novo superveniant, po- test opponi.
- 7 Contrarium refertur.
- 8 Exceptio superveniens de novo po- test de novo opponi.

T Res sunt hîc controversæ qua- stiones; prima est: Utrum excus- sio debeat judicari prius, quàm inten- tetur actio hypothecaria, an sufficiat in eodem discuti processu? Resolven- do quæstionem hanc, respondeo, de- bere prius, quam hypothecaria inten- tetur actio, excussionem terminari, ju- dicari, & finiri, ita *Card. Mantica. de tacit. & ambig. convent. lib. 16. tit. 17. n. 11. Pirr. Maur. de fideijussor. sect. 6. de privileg. fideijuss. cap. 3. n. 108. Bartol. in L. stipulatio. §. habet au- tem, ff. de nov. oper. nuntiat. n. 4. Pa- ris. cons. 50. n. 11. lib. 1. Roman. cons. 211. n. 4. Alex. in L. fin. ff. si cert. pe- tat. n. 3. Jason. in L. decem. ff. de verb. obligat. n. 18. Dec. in dict. L. fi- nal. ff. si cert. petat. n. 16. Alex. in re- lata. L. decem de verb. oblig. n. 13.*

Contrarium, nempe, simul cum dis- cutione actionis tractetur, & simul sen- tentietur excussio, tradunt *Noguerol. allegat. 29. n. 164. vers. & hæc proba- tio quoad excussionem sufficit, quod facta fuerit in eadem causa, quæ agi- tur contra tertium bonorum vendito- rum possessorem, sine eo quod negel- sum sit tractare aliam litem anterio- rem, &c. Anton. Goin. tom. 2. var. sui. n. 14. vers. & pendente processu, & iudicio, poterit fieri discussio, &c. Ca- roc. in tractat. de excuss. bonor. p. 2. §. 25. à n. 3. vers. practicando tamen, &c. Bald. in L. cum testamento, ff. de ma- num. testam. vers. item nota &c. Mo- lin. de primogen. lib. 4. cap. 7. n. 37. & 38. & 39. Cancer. var. p. 2. cap. 3.*

n. 160. *Salgad. in labyrinth. creditor. p. 1. cap. 23. n. 46. Grat. forens. cap. 304. n. 7. & sequent. Gutierrez. de iurament. confirmat. p. 1. cap. 23. n. 23. Gregor. Lop. in L. 14. tit. 3. partit. 5. limitat. 12. in verb. primeramente, Peres in L. 4. tit. 8. lib. 3. Ordinament. col. 1079. Negusant. de pignor. p. 8. membr. 1. n. 37. Guid. Pap. decis. 432. n. 11. Mastrill. decis. 109. n. 11 p. 2. & decis. 118. n. 11. & 12. eadem 2. p. Eugen. conf. 19 n. 85. Roland. à Valle conf. 9. num. 37 & 38. lib. 1. Michael Ferrer. observation. p. 3. cap. 5 Hipolit. in rubric. de fideiussor. n. 10.*

3 Ego verò veriore primam opinionem esse puto, quia ablativus absolutus conditionem in forma omnino implendam importat, *Surd. consil. 423. n. 45. & cons. 437. n. 28. Menoch. cons. 28. n. 26 ex L. à testatore, ff. de condition. & demonstrat.*

Atqui in nostro textu dicitur *demandando porem o Credor primeiro o seu devedor, e fazendo em seus bens execução, &c.* quod est absolutus ablativus: ergo debet in forma specificè impleri priusquam intentetur actio, ibi *primeiro...*

§. 1.

4 Secunda controversiæ hujus quæstio est, an non factæ excussionis exceptio ante contestatam litem debeat opponi? Resolvendo affirmativè respondeo, ita ut si non opponatur ante litis contestationem, dicatur renuntiasse illi; Ita *Cald. de emption. & vendit. cap. 33. n. 12. vers.* hoc enim casu opposita excussionis exceptio est præjudicialis, quæ prius terminanda est, quam super principali procedatur, quoniam facit præjudiciū actioni intentatæ, &c. *Barbos. ad Ord. lib. 4. tit. 59. §. 2. n. 2. vers.* Nota, excussionis beneficio renuntiari videri, si non opponatur ante litem contestatam, &c. & *Salgad. in creditor. labyrinth. p. 1. cap. 23. n. 76. 77. 78. & 79. multos refert, & Cancer. p. 1. var. cap. 5. à n. 145. Anton.*

de Padill. in L. 1. Cod. de jur. & fact. ignorant. n. 43.

Contrarium alii dicunt, nempe, quocumque tempore ante sententiam posse non factæ excussionis exceptionem opponi, ut per *Benedict. de Plumbin. in tractat. de discussion. n. 18. Jacob. de Aren. de excussion. n. 32. Guid. Pap. decis. 432. n. 10. Emmanuel Suar. in thesaur. commun. opinion. liter. F. n. 136. Cravet. conf. 263. n. 5.*

Alii magis dixerunt, nempe, non solum omni tempore ante sententiam, sed etiam post illam, & in ejus executione, & in 2. instantia, ut per *Berlich. tom. 1. p. 2. conclus. 24. n. 127. ibi:* Sed quoniam parte prima semel, atque iterum dixi, quòd hoc beneficium tam ante, quàm post litem contestatam, imò etiam post sententiam ad executionem impediendam opponi possit; ideo rectè concludo, quòd ejusmodi exceptio etiā in secunda instantia in causa appellationis opponi possit. *Card. Tusch. conclus. practicar. tom. 3. liter. E. in conclus. 403. n. 44. & 79. & conclus. 406 n. 8. Pract. Pap. in form. resp. libell. action. hypothecar. verb. exceptionem excussionis n. 14. versic.* Verumtamen si sententia lata sit, &c.

Ego verò veriore resolutionem 5 meam hac puto ratione; quia exceptiones dilatoriæ ante contestatam litem opponi debent, *ex Ord. lib. 3. tit. 49. §. 2. ibi:* *E todas as excoiçoens dilatorias se baõ de pâr, e allegar antes do reo vir com contrariedade, e responder ao libello, & alia Ord. lib. 3. tit. 20. §. 9. ibi:* *E antes do reo vir com contrariedade, nem responder ao libello, virã à segunda audiencia com todas as excoiçoens dilatorias, que tiver, &c.*

Atqui exceptio non factæ excussionis est dilatoria, ut per *Nicol. Boer. decis. 59. in fin. Fachin. lib. 8. controuv. cap. 52. Marilian. decis. Gen. 30. n. 16. Daniel Moler. in commentar. ad Constitut. Saxon. p. 1. constitut. 3. n. 7. Bertazol clausul. 40. glos. 4. n. 2. Joan. Zanger. de exception. p. 2. cap. 15.*

Minor hæc probatur; quia exceptio non

non factæ excussionis non perimit, nec omnino tollit actionem, ut patet, sed tantum differt actionem, ut prius fiat excussio, antequam actio hypothecaria tractetur, & post factam possit intentari, & prosequi, ut certum est; & exceptiones, quæ non tollunt, sed tantum actionem differunt, sunt mere dilatoriae, requirentes aliquid prius implendum, ut ex *Ord. lib. 3. tit. 49. in fin. princip. versic. ou sob certa condiçãõ, que ainda naõ he cumprida, e outras semelhantes, &c. & text. in L. 2. ff. de exception. §. 3. ibi*: Sane solemus dicere, quasdam exceptiones esse dilatorias, quasdam peremptorias, ut puta dilatoria est exceptio, quæ differt actionem.

Ergo ex eo quod dilatoria est excussionis non factæ exceptio, cum totaliter non perimat actionem, sed tantum differat usque facta ut esset, & sit excussio ipsa; ante contestatam litem opponi debet, & si cum possit opponi non opposita est, videtur illi renunciari.

§. 2.

6 Tertia controversiæ hujus quæstio est: An si postea superveniant debitori bona, postquam excussio legitime facta, & judicata fuit, possit tertius possessor hypothecaria conventus opponi, ut creditor teneatur ipsa bona excutere, & novam facere excussionem? Resolutivè respondeo affirmativè. Ita *Anton. Gabriel commun. conclus. lib. 3. tit. de fideiussor conclus. 1. n. 16. ibi*: Secundo declara, ut si excussio sit prius facta contra debitorem principalem, & ipso reperto non solvendo, creditor voluerit agere contra fideiussores, vel contra tertium possessorem, interim superveniant bona principali debitori, poterit de novo fideiussor, vel tertius possessor, contra quem agitur, excipere de hoc, quod de novo fiat excussio contra debitorem principalem. *Hyppolit. de Marsil. in rubric. de fideiussor. n. 24. ibi*: Tu excutis debitorem principalem, qui finaliter reperitur inhabilis,

& non solvendo, quibus stantibus, creditor agis contra fideiussorem, & incepto judicio, superveniunt aliqua bona ipsi reo principali, ut puta per donationem, vel heredis institutionem, vel quia moritur aliquis ab intestato, cui ipse debitor principalis succedit, tanquam proximior, vel ex aliquo fortunæ cursu superveniunt sibi bona; isto casu poterit fideiussor cogere creditorem agentem contra se ad faciendum excussionem de novo contra ipsum principalem debitorem; & idem erit in tertios possessores extraneos, contra quos ageretur per ipsum creditorem, *ita dixit Pet...* videlicet quod etiam, quando dicta bona supervenissent principali debitori, lite jam contestata contra tertium possessorem, vel contra fideiussorē, quod adhuc ipse tertius possessor, & pari ratione fideiussor, poterit dictam exceptionem excussionis opponere. *Item* etiam tene menti, quod facta excutione contra principalem debitorem, iudex debet pronuntiare causam esse recte factam, alias non poterit deveniri contra extraneos possessores, &c.

Prætic. Papiens. in form. responsionis libell. in action. hypothecar. verb. exceptionem excussionis, n. 26. versic. quid ergo dicemus, si pendente judicio, &c. Hering. de fideiussor. cap. 28. n. 17. versic. quam utique plerique, &c. & n. 23. versic. sic, & excussionis exceptio, &c. & n. 25. & cap. 30. n. 60. Alex. conf. 100. num. 12. lib. 5. versic. quod si primo, & conf. 85. n. 2. & seq. & conf. 138. n. 4. & seq. lib. 2. Card. Tusch. prætic. tom. 3. liter. E. concl. 403. n. 14. versic. extende, & conclus. 404. n. 38. Caroc. de excussion. honor. p. 2. q. 33. n. 20. versic. illud etiam addendum est, & n. 21. 22. & 23. Zanger. de except. p. 2. q. 16. n. 6. versic. dum statuit judicio pendente, &c. Fachin. lib. 8. cap. 56.

Contrarium, nempe, ex eo quod semel facta, & legitime terminata fuit excussio, satisfecisse suo oneri creditorem, idcirco, tanquam de prima loquente

quenti vice legi excussionem requirenti, ac per consequens, etiam si post bona debitori superveniant; non teneri discutere iterum, nec excussionem secundo facere, fortiter tenent, & docent *Jacob. de Aren. in tractat. de excussione n. 22. versic.* item quid dicetur, si post pronuntiationem excussionis, &c. *Bald. in L. peremptoris Cod. sentent. rescind. non posse col. ult. n. 37. versic.* quæro fuit facta excussio solemniter, &c. & in *L. si ego, §. ult. ff. de reb. credit. n. 7. versic.* sed quid si esset facta excussio, &c. *Benedict. de Plumbin. in tractat. de discussion. num. 20. versic.* sexto decimo principaliter quod si possessor, &c. *Fason. in L. si constante, 22. ff. solut. matrim. n. 223. sub fin. versic.* ultra scribes pro hac parte facit, &c. & *n. 224. Dec. in L. ultim. ff. si cert. petat, Cyn. & Castrens. in Authentic. præsent. Cod. de fideijussorib.*

Priorem vero veridicam puto opinionem, quam ultra relatos, sequuntur *Negusant. de pignor. p. 8. membr. 1. n. 41. versic.* subdit etiam, quod si facta excussione contra debitorem, & contestata lite contra tertium possessorem, si de novo superveniant bona principali debitori, tertius possessor etiam de his bonis superventis poterit excipere contra creditorem post litem contestatam, & iterum debet fieri excussio, &c. & *Salgad. in labyrinth. creditor. p. 1. cap. 25. à n. 30. & p. 3. cap. 4. n. 58. & p. 1. cap. 23. ad fin. ex n. 92. versic.* unum notabile in materia discussionis non omitam, &c. *Mar. de Ordin. judic. p. 6. act. 2. de sentent. n. 137. Eranch. decis. 221. tom. 2. n. 11.*

8 Quia exceptio, etsi dilatoria, de novo superveniens, potest à reo, quocumque tempore supervenit, allegari, & illi profiti, ex *Ord. lib. 3. tit. 20. §. 3. versic. e postea que,* & facit *Ord. lib. eodem, & tit. §. 30. versic. salvo se a tal rezaõ houve nascimento;* &c. per text. in *§. ultim. Institut. de perpet. & tempor. act. L. cum decem, §. ult. ff. de solution. L. si diverterit, ff. so-*

lut. matrim. L. si autem, §. 1. ff. de reivindicat.

Et quæ de novo emergunt, novo indigent auxilio, & cessante causa sententiæ, cessat ista, ideo, cum causa sententiæ excussionis fuit esse non solvendo, si postea effectus solvendo est, cessat causa illius pronuntiationis, ac per consequens & pronuntiatio ipsa; & deinde, cum causa, in qua fundata fuit sententia erat variabilis (ut est habere, & non habere bona) variabilis effecta est sententia, ut generaliter docent relati per *Salg. in Labyrinth. p. 1. cap. 25. n. 35.*

Probatur ex textu in *L. inter eos, 51. §. fideijussor in fin. ff. de fideijussor.* ubi si unus ex fideijussoribus tempore litis contestatæ non fuit solvendo, & ob id alius in solidum conventus litem contestavit; litis autem contestatæ tempore ille, qui antea non fuit solvendo, solvendo efficitur, potest alter, etiam pendente judicio, beneficium divisionis opponere; atqui quod locum obtinuit in divisionis beneficio inter fideijussores, obtinet, & recte accommodatur excussionis beneficio, ut per *glos. in L. si alienum, 19. verb. quocumque Cod. de fideijussor. Coler. de process. executiv. p. 1. cap. 10. n. 293 in med;* ergo.

Et ita responsio patet ad id, quod dicitur, legem de prima intelligi vice disponere, & primo contentam esse actum; respondetur enim id plane intelligi, si intentum legis primo actu ita satisfactum fuisset, ut secundus non desideretur actus, ut probat *Caroc. de excuss. bonor. p. 2. q. 33. n. 21. versic. ratio, &c.*

Atqui intentum legis est, quod neque tertius possessor, nec fideijussor simplex teneatur de suo, nisi si debitor nihil habeat, & ita ejus intentum hoc non est satisfactum, si habente jam, licet de novo superventa, bona debitori, demandatur possessor tertius, ut patet: ergo non de primo lex est contenta actu, supervenientibus debitori bonis, sed vult, quatenus habeat, excutâ

cuti in illis, sit factum, quod factum sit.

CONTROVERSIA IV.

Utrum cohæres simul rei hypothecatae possessor conveniri possit à creditore absque aliorum excussione cohæredum?

SUMMARIA.

- 1 **R** Espondetur negativè.
- 2 **C** Contrarium refertur.
- 3 Injuria non fit doctissimo ab eo, qui contra sentit.
- 4 Probatur resolutio.
- 5 Respondetur ad contraria.

Controvertitur: Utrum, cum cohæres debitoris est simul rei hypothecatae possessor, opus sit aliorum cohæredum excussione, ut contra illum ex hypothecaria agatur? Respondeo affirmative, nempe, opus esse, ut prius intentetur personalis actio contra illum pro parte sua, & contra alios cohæredes pro suis, & omnibus excussis singulis pro singulis partibus, & non ultra, etsi aliquis reperiatur inhabilis ad suam solvendam partem, tunc in illo excussione solemni facta, procedatur ex hypothecaria adversus ipsum hæredem rei hypothecatae possessorem, ut vel rem dimitat, vel partem, aut partes non solutas solvat; sed sine aliorum cohæredum pro eorum partibus excussione non potest contra ipsum hæredem rei possessorem hypothecaria intentari: ita illico probabo.

- 2 Contrarium docet Peg. tom. 3. forens. cap. 28. sub n. 975. pag. 416. col. 1. in med ibi: Aut contra hæredem possessorem rei hypothecatae ad satisfactionem sui debiti; quia tunc contra ipsum hæredem insimul possessorem procedere potest, quia de jure est, quod hæres simul possessor rei hypothecatae potest in solidum demandari sine excussione aliorum hæredum, per text. in L. 2. Cod. de hæreditar. action. L.

fin. Cod. si unus ex plurib. hæred. &c. & ibi citat Noguerol. alleg. 4. n. 44. & Gratian. Tiraguel. Posth. Olea; Sur. Farinac. & Barbos.

Ego vero veriores puto resolutionem positam n. 1. contrariam opinioni Doctissimi Peg. cui injuriam non facit, qui, & si minus doctus, contrarium sentit, ut dicit Cordeir. dub. 48. num. 53. cum Arouc.

Ratio mihi evidens est; quia certum est, quod hæres unus, & simul rei hypothecatae possessor, duarum vicem personarum facit, unius, tanquam cohæredis, & hac ratione est tantum pro sua parte secundum portionem hæreditatis suam ad debiti satisfactionem obligatus personaliter, & ad nihil amplius tenetur; alterius, ut rei hypothecatae possessoris in eodem modo ac si cohæres non esset, igitur cur in hac vice peior est, quam quilibet tertius possessor, qui est idem in ratione possessionis rei, & actionis realis? Certe nulla dari ratio potest congruens, si ipse solus hæres esset universalis, tunc ratio dicat, illico teneri ad omne debitum, & posse in quibusvis bonis ab illo possessis executionem fieri; sed partialis hæres, licet rei hypothecatae possessor, qua debet ratione ultra partem debiti parti hæreditatis correspondentem demandari absque excussione aliorum cohæredum etiam pro partibus suis obligatorum, ut requireretur si alter tertius esset rei possessor, quod venit esse ipse hæres possessor, quatenus attinet ultra debiti partem correspondenti parti suæ hæreditariæ, & personalis obligationis, ut hæres debitoris? Certe nulla.

Fundamento, quod doctissimus Peg. facit in illis quibus legibus, responsio est faciliter danda, & ad id verba earum licet transcribere, & illa Leg. Cod. de hæreditar. action. sunt: Pro hæreditariis partibus hæredes onera hæreditaria agnoscere, etiam in fisci rationibus, placuit; nisi intercedat pignus, vel hypotheca; tunc enim possessor obligatae rei conveniendus est. Et verba L. 2. Cod. si unus ex plurib. hæred. sunt:

Actio

actio quidem personalis inter hæredes pro singulis portionibus quæ sita scinditur, pignoris autem jure multis obli-
tis rebus, quas diversi possident, cum ejus vendicatio non personam obli-
get, sed rem sequatur; qui possident, tenentes, non pro modo singularium rerum substantiæ conveniuntur, sed in solidum, vel ut totum debitum red-
dant, vel eo, quod detinent, cedant.

Hæ autem leges tantummodo probant, in personalibus tantum *por sua parte* singulos teneri hæredes, possidentes vero pignora non posse objicere, cum demandentur hypothecaria, quod velint suam solvere partem; & plus non probant, nec est ejus dispositionis earum intentum, ut patet, hoc vero fateor, sed suis terminis, nempe loqui, cum juridice hypothecaria intentatur, ac proinde excussis hæredibus, teneri possessorem, vel dimittere rem, vel solvere totum, quod debetur, sed non dicunt leges, quod cum de hypothecaria ageretur in hoc casu, non observentur præcedentes termini ipsius actionis, ideoque secundum illos intelliguntur, cum aliter non corrigant, & correctio non præsumitur legum ullo in casu, nisi expresse exprimatur; & ita, & non de excussione, loquuntur Doctores citati à Peg. ut vidi, & ita non mihi contrarii.

Noguerol. autem à Peg. citatus loquitur in materia census, quæ omnino diversa est ab hypothecaria; in ista enim requiritur prævia excussio, in illa non, ut alio in loco ostendi; & ita loquitur in diverso casu.

CONTROVERSIA V.

Utrum, cum mulier agit hypothecariam adversus tertios possessores, debeat præcisè in bonis mariti
excussionem facere?

SUMMARIA.

Affirmativa datur resolutio.
Contrarium refertur.
Tom. I.

3 Probatur resolutio.

4 Respondetur ad contraria.

Controvertitur: Utrum procedi & debeat excussio in mariti bonis antequam contra tertios possessores hypothecaria agat, uxor? Resolutive affirmo, mulieri agenti hypothecaria adversus tertios possessores incumbere prius excussionem facere in bonis mariti, & hæredum.

Ita *Phæb. p. 2. decis. 151. n. 23. in fin. vers.* sed hæc meo judicio intelligi debent cum temperamento, ut prius discutiantur bona mariti, quam deviat ad tertios possessores, &c. *Surd. lib. 2. consil. 151. consil. 191. n. 10. vers.* requiritur excussio, ut est regulare in omni hypotheca, &c. & hæc procedunt, etiamsi hypothecariam deduxissent vigore legalis obligationis inductæ in favorem dotium, &c. *Anton. Fab. in suo Cod. Fabrian. tit. qui potior. in pignor. habeantur definit. 17. pag. mib. 963. Anton. Gabriel commun. lib. 3. tit. de fideiussor. concl. 1. n. 21. Anton. Faber. iterum in Cod. Fabrian. lib. 5. tit. de jur. dot. in definit. 25. Gratien. decis. 71. Magon. decis. Lucan. per tot. 66. & decis. 53. in fin. & n. 2. & 8. Surd. iterum lib. 1. cons. 4. n. 35. Andr. Gail. practicar. observat. lib. 2. observat. 27. n. 9. Acurf. in L. ubi adhuc Cod. de jur. dot. Bott. cons. 62. & 61. Petr. Barbos. in L. si constante, ff. solut. matrim. n. 58. Joseph. Ludovic. Perus. decis. 45. n. 1. & seq. Franc. Bursat. cons. 48. lib. 1. n. 10. Odd. cons. 82. n. 18. 26. & 46. lib. 1. Cephal. cons. 98. n. 9. Calc. cons. 29. n. 6. Grav. in addit. ad Gail. lib. 2. conclus. 27. consid. 2. fol. 97. Franch. decis. 270. Morot. resp. 44. n. 14. Cornaz. decis. 37. n. 2.*

Contrarium, nempe mulieri ex hypothecaria contra tertios agenti possessores non incumbere excussionem ostendere, nec prius facere in mariti, & hæredum bonis, tenent *Bald Novel. de dote privileg. 37. p. 8. Palat. rub. in rubric. & in cap. per vestras de do.*

donat. inter vir. & uxor. §. 34. pag. mib. 168. Jason. in L. si constante, ff. solut. matrim. n. 102.

§ Ego verò veriore primam puto opinionem, quam etiam ultra relatos, tenent *Campeg. de dote. p. 3. quest. 46. vers.* si mulier agat hypothecaria, &c. *Caroc. de excussione bonor. p. 2. quest. 25. n. 1. & seq. Cardin. Tusch. practicar. tom. 3. liter. E. concl. 403. n. 59. & concl. 404. n. 1. Negusant. de pignor. p. 8. membr. 1. n. 23. 24. 25. 26. & 27. Zang. de except. p. 3. cap. 11. n. 86. Val. Franc. de fideiussor. cap. 5. n. 173. vers.* decimo in casu, quo uxor, &c. *Marsil. in sua practica. §. aggredior. n. 118. vers.* Dixerunt, quod licet mulier, &c. *Durand. lib. 4. part. 4. tit. de dot. post divort. rest. §. formatis. 2. n. 21. vers.* sed quo jure aget mulier, &c. *Brun. à Sole verb. mulier. n. 16. Anton. Thesaur. decis. 53. n. 4. vers.* sed hypothecaria in casu dotis, &c.

Et ratio eadem, pro qua lex in aliis casibus jubet prius, quam contra tertios possessores intentetur hypothecaria, excussione in debitoris bonis fieri, etiam in hoc viget; ergo eadem debet esse dispositio; & tandem in hoc casu non reperitur expresse privilegiata uxor; igitur hujusmodi privilegium non habet; sed, sicut quælibet hypothecarius creditor, debet prius excussione facere, ut per *Anton. Fabr. tertio probat, & sequitur de errorib. pragmat. decad. 6. error. 2. & in practica debere observari testatur Pract. Pap. inform. libell. quo uxor agit ad dotem verb.* uxor quondam n. 62. vers. quæritur, an prius per eam sit fienda, &c.

4 Nec obstant textus in *Auth. si ve à me, post leg. 21. Cod. ad Senatuscons. Velleian.* & in *Auth. ut immobilia ante nuptias donat. cap. sancimus 1. Novell. 61. collat. 5.* ubi supponitur, etiam viro bona habente, posse uxorem absque excussione adversus tertios agere pro bonis dotalibus, vel ante nuptias donationis.

Quia respondeo, ipsas leges loqui de actione, reivendicatione competente uxori ad vindicanda bona dotalia, vel ante nuptias donata, tanquam illorum domina, & verè dominium habens; & in actione reivendicationis nulla requiritur excussio.

Nostra autem quæstio præsens est, non cum uxor ex jure dominii bona propria vindicat, sed cum vel dos fuit in pecunia, vel in bonis æstimatis, & pro summa dotis quarit repetitionem ex actione hypothecaria adversus tertios possessores bonorum, quæ mariti propria erant, licet tacitæ, & legali supposita hypothecæ dotali; & in hoc casu nulla lex uxorem excipit à regula generali requirente excussione: ergo itemus regulæ.

CONTROVERSIA VI.

Utrum creditori agenti contra maioratus possessorem ex hypotheca cum Regia facultate imposita, incumbat excussione liberorum bonorū ostendere, an possessori incumbat libera ostendere bona ad executionem faciendam?

SUMMARIA.

- 1 **R.** Espondetur incumbere creditori.
- 2 Contrarium refertur.
- 3 Probat̃ur resolutio.
- 4 Ampliatur.

Controvertitur: Utrum excussione facere, & ostendere legitime factam quoad libera bona, teneatur creditor, ut agat ex hypotheca legitime constituta in maioratus bonis ex facultate Regia? Respondeo, teneari. Ita *Addentes ad Molin. lib. 4. cap. 7. n. 32. ex dictis per gloss. in L. si verò §. qui pro rei qualitate. verb.* dubitetur, ff. qui satidar. cogant. & in L. si creditores in fin. ff. de privil. creditor. & ex dictis, & ratiocinatis per *Peregrin. de fideicom. art. 42. n. 181. Odd.*

de fideicom. quæst. 44. n. 84. Cancer. lib. 1. var. cap. 9. n. 103. vers. contrarium, Anton. Gabr. lib. 1. commun. tit. de probat. concl. 7. n. 11. vers. Tertio limita, Mazzar de fideicom. q. 48.

- 2 Contrarium, nempe, incumbere maioratus possessori libera bona ostendere, ut in illis executio fiat, si velit maioratus bona liberare, tenent Maldonad. ad Molin. de primogen. lib. 1. cap. 10. n. 4. vers. Vide Leon. decis. 161. ubi probatur, &c. & refert Parlador; cum aliis, Curt. jun. in Auth. res quæ Cod. commun. de legat. & fideicom. n. 46.

- 3 Ego veriore primam esse puto opinionem; quia semper, cum Regia conceditur ad bona maioratus hypothecanda facultas, intelligitur, etiamsi non exprimatur, clausula subsidiaria, nempe excussis bonis liberis, & tantum in subsidium, ut per Molin. de primog. lib. 1. cap. 10. n. 4. & melius lib. 4. cap. 7. n. 5. & multi, quos citat Salgad. in creditor. Labyr. p. 2. cap. 5. n. 16. qui n. 36. ait ibi: Præcise tenetur, & à jure cogitur prius excutere, agere, & exigere suum creditum ex bonis liberis existentibus quantumvis sit litigiosa, & litibus aliorum creditorum involuta, antequam pervenire possit ad bona maioratus, &c.

Et ita, ut utatur dictâ Regiâ facultate creditor, est fundamentum suæ intentionis ostendere ejus completam, conditionem, & clausulam à jure expressam; fundamentum autem intentionis cujusque agentis ab ipso debet agere probari, ut est vulgare: ergo in nostro casu creditori incumbit ostendere, excussa esse libera, ut revertatur ad maioratus bona.

- 4 Ampliatur conclusio, ut procedat, etiamsi creditrix sit uxor ex dote, quæ agat ex hypotheca pro illa legitime constituta, adversus maioratus possessorem, aut adversus fideicommissarium, ut per Sfort. de fideicommiss. quæst. 34. art. 4. fol. mib. 313. Caball. conf. 10. n. 10. & seq. Paschal. de Virib. patr. potest. p. 2. cap. 7. n. 7. fol. mib. Tom. I.

426. Fusar. de substitut. fideicommiss. quæst. 531. n. 223. 224. & 225. ubi bene, & melius Fontanel. de pact. nuptial. tom. 2. claus. 5. glos. 2. p. 2. n. 12.

CONTROVERSIA VII.

Utrum creditor hypothecam habens specialem in certa re, & generalem in omnibus bonis, cogatur prius excutere rem specialiter obligatam?

SUMMARIA.

- 1 D Istinctione respondetur.
2 Probatur resolutio.

Controvertitur: Utrum creditor specialem habens in quibusvis bonis, & generalem in omnibus hypothecam, teneatur prius specialiter obligata excutere bona? Resolutive cum distinctione respondeo duos formando casus, nempe, vel aut id opponit tertius rei possessor hypothecatae specialiter, aut id opponunt creditores ejusdem debitoris, licet posterius? Si tertius possessor, non potest creditor cogi ad excutenda bona specialiter obligata, electionem enim liberam creditor habet ad utendum, quâ voluerit hypotheca, generali, aut speciali, & quibuscumque uti voluerit bonis unus, vel alterius hypothecæ; si verò alii id opponunt debitoris creditores, licet posteriores sint, tenetur de juris æquitate rem specialiter obligatam excutere priusquam ad res generaliter obligatas agere possit; æquum enim est, tunc non ita liberam ei esse electionem, cui possit solvi ex re specialiter obligata, & aliis relinquere alia creditoribus bona.

Ita communis est distinctio, ut per Trentacinq. var. lib. 3. resolut. 5. de pignor. n. 8. Thomat. decis. 97. n. 30. & 31. Angel. in L. 2. Cod. de pignor. vers. in ea, Surd. decis. 44. n. 10. Gu-tierr. conf. 50. n. 15. Conam. lib. 4. Ccc 2 com-

commentarior. cap. 17 n. 6. Negusant. de pignor. p. 5. membr. 2. n. 52. Gabriel Pereir de Castr. decis. 23. n. 2. Alex. Raud. de analog. lib. 1. cap. 33. à n. 1. usque ad num. 18. Joan. Pagan. in suis arest. tit. de hypothecis arest. 3. Cardin. Tusch. practicar. liter. H. verb. hypotheca conclus. 117. Cujac. recit. solem. in libr. Cod. ad titulum de pignor. in L. 1. fol. mib. 862. & 863. vers. quæstio hujus legis, &c. Grivel. Dolan. decis. 79. Covarruv. lib. 3. var. cap. 18. Paris. conf. 50. n. 31. & seq. lib. 1. Alois. Leo. in L. 2. Cod. de pignor. & hypothec. Magon. Florentin. decis. 124. Roland. de Valle lib. 4. tit. 36. Nicol. Boer. decis. 332. Cremens. Singular. 54. Put. decis. 37. lib. 1. Octav. Cacher decis. 152. Vincent. de Franch. decis. 5. Hieronym. Gabr. conf. 41. n. 5. & seq. lib. 1. Osasc. decis. 159. n. 7. Surd. decis. 44 per tot. & conf. 495. lib. 4. Gutierr. practic. quæst. 93. n. 13. & conf. 50. per tot. Francisc. Sarmient. Selectar. lib. 7. cap. 5. Velasc. de Avendan. in L. 46. Taur. glos. 9. n. 6. & seq. & de censib. cap. 96 n. 9. & seq. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 7. n. 21. & seq. Alfons. Azeved. conf. 38. n. fin. & 27. Pater Molin. de justit. & jur. tom. 3. disput. 653. n. 6. & 7. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 5. glos. 18. p. 2. n. 86. Anton. Faber de conjectur. lib. 6. cap. 13. & in suo Codic. Fabrian. lib. 8. tit. de pignor. definit. 8. & de errorib. pragmat. decad. 6. error. 3. & 4. Gratian. forens. cap. 38.

- 2 Probatur hæc distinctio per rationes in resolutione expressa, & quia, licet aliqui pauci indistincte affirmant, creditorem generalem, & specialem habentem hypothecam, prius teneri specialem excutere, ut *Rot. in novissim. diversor p. 1. decis. 444. n. 1. vers. Secundo, &c. fundati in L. 2. Cod. de pignor.* quæ ita se habet *ibi*: Quanvis constet, specialiter quædam, & universa bona generaliter adversarium tuum pignori accepisse, & æquale jus in omnibus habere; jurisdictio tamen tem-

peranda est; ideo, si certum est, posse cum ex his, quæ nominatim ei pignori obligata sunt, universum redigere debitum; ea, quæ postea ex iisdem bonis pignori accepisti, interim tibi non auferri, Præses Provinciæ jubebit. Lex expresse docet resolutionem meam loquens de casu, quo per creditorem secundum oppositum est, ut in secundo distinctionis membro resolvi.

Et ista lege probo dictum membrum secundum distinctionis; & primum probo ex *Lege 8. ff. de distract. pignor.* quæ sic se habet *ibi*: Creditoris arbitrio permittitur, ex pignoribus sibi obligatis, quibus velit, distractis, ad suum commodum pervenire. Et ita duabus probata remanet legibus distinctio.

CONTROVERSIA VIII.

Utrum creditor specialem habens hypothecam in bonis maioratus, & generalem in bonis liberis, possit à creditoribus cogi ad excutenda bona maioratus legitime Regia facultate specialiter obligata?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur negative.
- 2 **R** Contrarium refertur.
- 3 Probatur resolutio.

IN supra proxime posita quæstionis resolutione dixi, & probavi, quod creditor in quadam re, vel certis bonis specialem, & omnibus generalem habens hypothecam, ad specialiter obligata excutenda cogi à creditoribus poterat posterioribus: nunc controvertitur: An ipsa specialiter obligata bona, sint maioratus facultate Regia specialiter hypothecata, & sint obligata omnia libera generaliter eidem creditori, an à posterioribus cogi possit ipsa maioratus bona specialiter obligata, priusquam ad libera generaliter obligata vadat? Hanc resolvendo quæstionem respondeo negative, imo dico, debere ipsum creditorem prius excutere

cutere bona libera, quam ad maioratus vadat. Ita *Francisc. Sarmient. Selectar. lib. 7. cap. 5. ad med. & 7. Velasc. de Avendan in L. 46 Taur. glos. 9. n. 9. Castill. lib. 4. cap. 26. n. 3. vers. vere tamen, &c. Salgad. in creditor. Labyrinth. p. 2. cap. 5 à n. 15. Noguerol allegat 4. n. 27. & 37. & allegat. 40. n. 69. & 70. Cyriac. controvers. tom. 1. controv. 318 Pater Molin. de justit. & jur. disput. 653. sub. n. 6. vers. ad secundam verò confirmationem, &c. Azeved. cons. 38. n. 28. & 29. Franch. decis. 519.*

2 Contrarium, nempe, dictum anteriorem à posterioribus posse cogi ad maioratus specialiter obligata excutendum, priusquam ad libera generaliter hypothecata vadat bona, tenent *Molin. de primogen. lib. 4. cap. 7. n. 21. & n. 31.* ita decisum refert, *Peregrin. de fideicommiss. artic. 42. n. 18. ad fin. Gutierr. practicar. lib. 1. quæst. 146. n. 46. Hodiern. ad Surd. decis. 44. n. 1. Reg. Marin. quotid. resolut. tom. 2. cap. 16. n. 14. Sfort. in tractat de fideicommiss. quæst. 44 n. 84. Francisc. de Leon. Valent. decis. 176. n. 1. Cæsar. Manent. decis. 62. n. 5. Anell. Amat. cons. 95. n. 10. & 11.*

3 Ego verò veriolem primam esse puto opinionem; quia alibi jam dixi, quod in Regiis facultatibus ad maioratus bona obliganda semper intelligitur clausula subsidiaria in defectum liberorum bonorum tantummodo; & ita quoad effectum, dum libera adfunt bona, est iste creditor, tamquam specialem in maioratus bonis non habens, & ita extra terminos quæstionis & æquitatis legis secundæ relatæ in controversia proxime præterita, ad quod fortiter concludunt, quæ dixi in controvers. sextæ hujus glossæ; & hæc ratio est, quam meliorem inveni, & me docuit *Azeved. consil. 38. n. 29. ibi:* Quia in hoc casu cessat æquitas dictæ legis secundæ, quæ procedit in debitis puris, & non in illâ conditione solvendis; non procedit in debitis conditionalibus, prout sunt hæc virtute facultatum

contracta; debentur enim in bonis maioratus, bonis liberis deficientibus, & non aliàs.

CONTROVERSIA IX.

Utrum cum agitur ex hypotheca nominis adversus debitorem debitoris mei, debeat præcedere excussio bonorum mei debitoris?

SUMMARIA.

- 1 Negative resolvitur.
- 2 Contrarium refertur.
- 3 Probatur resolutio.

Controvertitur: Utrum cum ad debitorem debitoris mei agitur ex pignore nominis, requiratur præcedens bonorum debitoris hypothecantis excussio? Resolvendo negative respondeo. Ita *Vincent. Caroc. de excussio. bonor. p. 2. quæst. 7.* incipiente: *Quæro principaliter n. 1. & 20. Coler. de process. executiv. p. 1. cap. 10. n. 408. vers. idemque est, si creditor agat, &c. Pract. Pap. in form. respons. libell. in action. hypothecar. verb. exceptionem excussionis. n. 8. vers. item cessat excussio, si creditor agat, &c. & ibi Addition: Masuer. addition. 1. sub fin. vers. quid quomodo agitur contra debitorem, &c. Bartol. in L. si convenierit, ff. de pignorat. action. n. 4. vers. Veritas est, quod non est necesse, quod præcedat discussio, &c. Frider. Pruchm. cons. 24. nam etsi animadvertere n. 114. vol. 2. Anton. Thesaur. Pedemont. 51. quæ incipit: Excussio multis in casibus, &c. n. ultim. vers. Cæterum cessat excussio, &c.*

Contrarium, nempe, etiam in hoc casu su excussioem requiri præcedentem, tenuerunt *Benedict. de Plumb. in tractat. de discussion. bonor. n. 5. post princip. vers. Item & tertio quomodo agitur contra debitorem, &c. Cardinal. Tusch. practic. conclus. tom. 3. liter. E. verb. excussio conclus. 403. n. 53. vers.*

vers. amplia quia excussio, &c. ubi tamen limitat, *Bald. in L. heredem. 3. Cod. de hered. action. n. 5. vers.* modò restat indagandum &c. post princip. & *n. sequent. & n. 10. vers.* & tamen potest conveniri, & *vers.* quare concludendo teneo, &c. & *in L. si in causa. 2. Cod. quand. fisc. vel privat. debitores debitoris sui exigere possit. n. 11. vers.* de uno quæro, in quibus casibus requiritur, &c.

3 Ego verò veriore primam opinionem esse puto; & ratio est, quia cum agitur hypothecaria adversus debitorem tamquam rei hypothecatæ possessorem; non est opus excussio in aliis bonis; atqui nominis possessio non est apud tertium, sed penes debitorem ipsum: ergo præcedens non est excussionis opus; & ut magis me explicem, offero ultra Doctorum n. 1. citatorum ratiocinia, verba *Negusant. de pignor. p. 8. membr. 1. n. 19.* quæ sunt *ibi*: Sexto fallit regula in nomine debitoris obligati creditori, quia ad illud creditor agere potest utili hypothecariâ absque excussione debitoris principalis, ut ita tenuerunt *Jacob. de Aretin. Jacob. de Belvis. Rayn. Cyn. & Angel. in L. nomen. Cod. quæ res pignor. obligar. poss.* & dicit *ibi* Rayn. nutius, quòd ita tenet totus mundus; & ratio est secundum prædictos Doctores, quia ejus nomen debitoris dicitur residere penes ipsum principalem debitorem; & quando debitor principalis habet penes se rem hypothecatam, non est necessaria excussio, ut habetur in *Authent. hoc si debitor. & n. 20. ibi*: Indubitanter tenenda est communis opinio, quòd, scilicet, isto casu non requiratur excussio, prout ultra supra allegata, tenet *Alex. &c.* & ita iste Doctor antiquior illis, quos n. 1. citavi, paucis in verbis melius rem explicat, & ideo ejus utor verbis.

Addendo tamen ex illa ratione aliam deductam, nempe, quia per antiquum jus non requirebatur excussio præcedens hypothecariæ actioni, quod postea immutatum, & innovatum fuit

per *Authent. hoc si debitor. Cod. de pignor.* cum ageretur contra tertios possessores; atqui debitor mei debitoris non est nominis sui, & crediti possessor, ut patet, ille enim est debitor patiens, & non agens: ergo in nostro casu immutatum non fuit antiquum jus, in quo excussio non opus erat, & ita in hoc casu observari debet, tamquam in illo non immutatum, jus ipsum antiquum excussionem non requirens; hæc verò ratio quasi eadem est in effectu cum primæ substantia.

CONTROVERSIA X.

Utrum excussio opus sit prævia si cum debitor constituit hypothecam, se nomine debitoris possidere constituit, & clausula constituti usus fuit?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolutio datur negativa.
- 2 **R** Contrarium refertur.
- 3 Probatur resolutio.

S Uccessivè controvertitur: Utrum; 1 si, cum res, quas debitor possidebat, hypothecavit, se nomine debitoris constituit possidere, excussione opus sit, antequam contra tertium possessorem, in quem debitor alienavit? Hanc ego controversiam summarie resolvendo, respondeo, necessariam in casu isto excussionem non esse. Ita *Nicol. Boer. decis. 112. n. 12. ibi*: Unde si debitor, qui precario nomine creditoris sui, bona sua se constituit possidere, aliquid ex dictis bonis alienaverit, & sic alienando possessionem intervertit creditori, creditor poterit agere ad recuperandam illam possessionem, contra eum, cui facta fuit alienatio; nec requiritur tunc, quòd fiat discussio de debitore principali juxta *Auth...* & ita *ibi* limitat *Jacob.* quam limitationem dicit esse singularem *Angel....*, quæ est mente perpetuè tenenda, quia est utilis limitatio *dict. Auth...*

Ita etiam *Menoch. in tract. de recuperand.*

perand. possession. remed 14. n. 28. vers. Quæro septimo an cum alienata, &c. & n. 29. *Roland à Valle conf.* 9. vol. 1. n. 19. & sequent. *Negusant. de pignor.* p. 8. membr. 1. n. 17. vers. Quarto fallit regula, &c. *Tusch. practic. conclus.* tom. 3. verb. excussio conclus. 403. n. 36. & sequent. 38. & seq. & concl. 404. n. 101. & seq. *Secac. de appellat. quæst.* 17. limitat. 6. membr. 6. n. 48. & sequent. *Hyppolit. de Marsil. in rubr. de fideiussor.* n. 21. *Anton. Gabriel commun. lib. 3. tit. de fideiussor. concl.* 1. n. 52. *Alex. in addit. ad Bartol. in L.* 22. ff. solut. matrimon. n. 72. liter. D. vers. Item dicit, prædictam regulam procedere, &c. *Fason. in §. Item si quis in fraudem Institut. de act.* n. 77. vers. Tertio limitatur prædicta conclusio, &c. *Aug. Berous. conf.* 80. n. 1. vol. 3. *Bart. in L. creditor. Cod. de pign. quæst.* 2. princ. n. 110. vers. Sed posset operari talis adjectio, &c. *Franc. de fideiussor. cap. 5. n. 101. vers.* Limita quarto, &c. & n. 410. *And. Gail. lib. 2. observat.* 27. n. 31. *Pract. Papiens. in libell. respons. in action. hypothecar. verb.* exceptionem excussionis n. 9. vers. Item cessat excussio, &c. *Bald. in L. hæres. 1. Cod. de revocand. iis, quæ in fraud. creditor.* n. 4. vers. Quæro quid, si debitor, &c. *Theaur. decis.* 175. n. 5. vers. Quia loquitur, quando agitur, &c. & decis. 215. n. 2. 3. & proxim. sequent.

2. Et quanvis hæc videatur certa conclusio, tamen cum nihil in mundo careat alicujus Doctoris opinione id asserentis, ut notant *Soar. allegat.* 24. n. 5. *Peg. ad Ord. tom. 12. pag. mib. 93.* n. 12.

In nostro casu contrarium, nempe, etiam si debitorem se nomine creditoris possidere constituat, requiri præviā excussionem, priusquam ad tertium rei hypothecatæ detentorem agatur, tenet *Benedict. de Plumbin. in tract. de discussion. n. 33. vers.* Decimonono principaliter quid si debitor constituit, &c. & vers. Sed tu dic, quod hoc non probat, &c.

Ego verò veriore primam, & communem esse puto sententiam; quia per clausulam constituti transfertur vera, & realis possessio, ut alio in loco ostēdi; igitur creditor non ex actione hypothecaria tunc dicitur in casu agere nostro, sed tantummodo ad advocandam possessionem à detentore precario, ut erat debitor, qui jam realem non habebat possessionem ad transferendam in tertium, nisi detentionem precariam; atqui ad id non est opus excussio, quæ solum fuit innovata requisita, cum hypothecaria ageretur adversus realem possessorem, ut in proxima controversia ostensum manet: ergo in nostro casu excussio non requiritur, ut terminanter *Tiraquel. in tractat. de jur. constitut. possessor. p. 1. n. 54.* Ubi, nullos eorum, quos n. 1. supra citavi, refert, sed multos, & multos aliorum Doctorum citat, refert, & sequitur, & illum vide, postea enim quam scripta scripsi, eum vidi terminantem.

Ad *Ord. lib. 4. tit. 3. in fin. princ.* ad verba *e fazendo em seus bens, e de seu fiador, se o tiver dado, execucao.*

GLOSSA VIII.

DUOS supponit lex nostra casus, unum cum datus non erat fideiussor, alium, cum datus erat, & in primo requirit debitoris excussionem, in secundo requirit etiam fideiussoris; ideo, licet antecedentis materia glossæ æqualiter procedat, vel tractetur de excussione debitoris, vel fideiussoris, cum utriusque bona sint ejusdem patrimonii, & naturam induant eandem; attamen alias debemus quæstiones discutere circa actionem ad executandum fideiussorem, & quomodo, & quando? Ideo.

CONTROVERSIA I.

Utrum si fideiussor se ut principalem constituat debitorem possit absque excussione prævia obligari?

SUMMARIA.

- 1 **F**ideiussor non potest obligari, nisi excusso principali.
- 2 Resolvitur affirmative quæstio.
- 3 Contrarium refertur.
- 4 Resolutio probatur.

- 1 **C**ertum est, quod fideiussor simplex obligari non potest, nisi principali excusso debitore, ut per *Cardos. verb. fideiussor. n. 16. ex Authent. præsent. Cod. de fideiussor. lex Hispanic. 9. tit. 12. partit. 5. Ordin. nostri Lusitaniæ Regni lib. 4. tit. 59. in princip. ubi Barbos. n. 1.*
- 2 Nunc controvertitur: Utrum si fideiussor se principalem etiam debitorem constituit, opus sit, priusquam contra fideiussorem talem agatur, prævia debitoris excussio? Et resolutive respondeo negative, & ita affirmo absque debitoris excussione obligari. Ita *Caroc. in tract. de excussione. bonor. p. 2. quæst. 3. n. 1. Hering. in tractat. de fideiussor. cap. 27. p. 1. n. 67. 82. & seq. Duran. in tractat. de arte testand. tit. de legat. cautel. 30. n. 20. Langer. in tractat. de except. p. 2. cap. 16. n. 15. vers. aut nisi sese ut principales, &c. Godd. in tractat. de contrahend. stipulat. cap. 9. conclus. 5. n. 97. vers. Neque etiam, &c. Asin. in tractat. de execution. in prologomen. cap. 2. n. 27. Ruland. in tractat. de fideiussor. p. 4. lib. 6. in cap. 4. n. 26.*
- 3 Contrarium nempe etiam in hoc casu esse opus excussionis præviæ ad obligandum fideiussorem, cum ineffectu, ut fideiussor contrahat, quid verba sonent, & aliis rationibus, fortiter, & terminanter tenent *Ernesth. Cothm. vol. 1. cons. 22. n. 1. & sequent.*

per tot. ubi ita decisum testatur, & cons. 76. n. 1. & sequent. etiam per tot. Ubi variis probat rationibus, & omnium cum labore, & industria contraria conatur fundamenta dissolvere, & cons. 77. n. 1. & sequent. etiam per tot. ubi viginti respondet argumentis vol. 2. Coler. in tractat. de process. executio. part. prim. cap. 10. n. 293. & 294. ubi hanc dicit & communioem, & juris æquitati conformem, Vallent. Franc. in tractat. de fideiussor. cap. 5. n. 188. & 192. ubi dicit juri conformem, Hartbm. in lib. 2. observation. tit. de fideiussor. 30. observat. 1. n. 19. 20. 21. & 22. Anton. Gabr. commun. conclus. lib. 3. tit. de fideiussor. conclus. 1. n. 35. Guid. Pap. decis. 570. n. 6. Thesaur. decis. Pedem. 66. n. 2. Koppen. decis. 56. n. 4. & sequent. Boer. decis. 314. n. 5.

Ego verò dico, quidquid sit de jure communi, de quo etiam consideratis utriusque Doctorum partis rationibus, & aliis, quæ dari possunt, veriore primam esse puto resolutionem, illam omnino in nostro Lusitaniæ Regno observari debere, & hoc sine dubio ullo, legem enim habemus in *Ordinat. lib. 4. tit. 59. §. 3.* Ita disponentem expresse, & sic ubi legis est casus, omnis cessat dubitatio, licet in aliquo Regno contrarium sit dispositum, & quidquid de communi jure dicatur.

CONTROVERSIA II.

Utrum excussio generaliter renuntianti omnibus beneficiis fideiussorum, competat, & vel renuntiavit cum juramento promissorio, & an cesset beneficiū excussionis inter mercatores?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolvitur.
- 2 Contrarium refertur.
- 3 Probatur resolutio.
- 4 Secunda resolvitur negative quæstio.
- 5 Contrarium refertur.

6. Probatur resolutio.
 Resolvitur tertia quæstio.
 Opinio refertur contraria.
 7. Probatur resolutio.

Res hujus sunt controversiæ quæstiones: Prima utrum renuntians generaliter fideiussorum beneficium fideiussor possit absque excussione prævia obligari? Negative respondendo, generalem ita renuntiationem non sufficere ut excludatur excussionis beneficium, imo solum specialem sufficere, & individua-lem requiri. Ita observat *Gail. lib. 2. observ. 27. n. 21. speculat. lib. 2. part. 2. tit. de renuntiatio. & concl. §. finitis* 1. n. 15. *vers. si verò, &c. Godd. in tract. de contrahend. stipulat. cap. 9. concl. 5. n. 97. Coler. in tract. de process. executiv. p. 1. cap. 10. n. 434. vers. contrarium tamen quod videlicet generalis renuntiatio non sufficit, &c. & n. 435. & decis. 220. n. 19. 20. & 28 p. 2. Crævet. conf. 263. n. 6. Koppen. decis. 53. n. 2. & seq. Guid. Pap. decis. 367. n. 4. Ryland. in tractat. de commiss. p. 4. lib. 6. cap. 4. n. 29. vers. si sic qualis sit renuntiatio, &c. Pruch. conf. 3. n. 37. vers. non tamen aliam, quam expressam, &c. & n. 38. & 57. lib. 2.*

Contrarium nempe generalem sufficere in hoc casu, tenent *Tusch pract. conclus. tom. 3. verb. excussio concl. 404. n. 24. & verb. fideiussor conclus. 310. n. 1. & 13. Carp. in tractat. de excussio. bonor. p. 2. quæst. 17. n. 50. vers. si etiam renuntiatum censetur, &c. Tiraquel. in præfat. ad leg. siumquam Cod. de revocand. donat. n. 121. in med. vers. atque etiam beneficio excussionis, &c. Hyppolit. de Marfil. in rubric. de fideiussor. n. 35. post princip. Pist. conf. 35. quæst. 5. n. 26. post princip. vol. 1. & conf. 1. quæst. 3. n. 52. & 61. vol. 2. Ayer. in suo process. p. 1. cap. 11. observ. 3. n. 3. vers. Secundo per dictam clausulam renuntiatum censetur, &c. Marescot. var. resolut. lib. 2. cap. 130. n. 7. Bald. in L. Cod. de conveniend. pisc. debitor. n. 1.*

Tom. I.

8. *vers. Sed si omni auxilio legum, & beneficio renuntiavit, &c. & his non citatis, Barb. ad Ord. lib. 4. tit. 59. §. 2. in margin.*

Ego verò veriore esse primam puto opinionem; quia attenta formalitate *Ordinat. lib. 4. tit. 59. §. 2. ibi e no caso onde os fiadores renunciasssem expressamente esta ley, dizendo, que sem embargo della queriaõ ser demandados, e condemnados, sem o principal devedor ser primeiro demandado, &c.* Videtur generalem excludere renuntiationem, & specificam, & individua-lem requirere, ut excussionis amittat beneficium fideiussor, ut cogitanti patet, aliter non tam extensa lex esset, sufficiens enim alias erat dicere, si fideiussor renuntiationem fecerit, & cum nihil in lege censi absque mysterio debet, bene concluditur legem renuntiationem generalem reprobasse; & maxime cum excussionis præviæ beneficium sit de apicibus juris, & ita in generali renuntiatione in mentem venire in individuo, & specialiter non censeatur, ac per consequens non dicatur illi renuntiatum, & verba sine effectum, & absque voluntatis ad específicos casus consideratione præsumantur.

§. 1.

Secunda controversiæ est hujus quæstio: An si renuntiatio dicta esset firmata cum juramento de observando se non valiturum aliquo juris beneficio fideiussoribus competenti, tunc excludatur excussionis beneficium? Resolutive dico, non excludere, imo denihilo ita juramento promissorio firmatam servire renuntiationem. Ita docent variis rationibus *Hyppol. de Marfil. in rubr. de fideiuss. n. 33. vers. ergo, &c. Valent. Franc. in tractat. de fideiussor. cap. 5. n. 363. & 386. & 391. ubi dicti tutiorem hanc esse opinionem, Zang. de exception. p. 2. cap. 16. n. 14. post princip. Fachin. controvers. lib. 3. cap. 15. Tirag. in præfat. leg. si un-*

Ddd
quam

quam Cod. de revocand. donat. n. 137. 152. 153. Covarruv. p. 1. relect. §. 4. n. 8. vers. Quinto ab ea radice procedit, &c. Bald. in cap. cum contingat de iurejurand. n. 20. vers. Septima conclusio, &c. Suar. commun. opinion. liter. F. n. 122. Grammat. decis. 170. n. 4. Thesaur. decis. 166. n. 4.

5 Contrarium nempe generalem renuntiationem firmatam dicta promissione jurata, excludere excussionem, fortiter tenent ex cap. ex rescripto. 9. extr. de iurejur. & probare conantur, Hering. in tractat. de fideijussor. cap. 27. p. 1. n. 36. & 45. Ubi vocat communem, & veriolem, Nicol. Boer. decis. 221. n. 13. vers. tum etiam quia hic intervenit iuramentum, &c. Tusch. liter. E. concl. 404 n. 63. & 88. & liter. F. concl. 310. n. 5. & 40. Marsil. de fideijussor. n. 9. vers. alius est casus, in quo fideijussor, &c. Caroc. de excussio. bonor. p. 2. quæst. 15. n. 2. & sequent. Rul. in tract. de commiss. p. 4. lib. 6. cap. 4. observat. 5. n. 20. Coler. de process. executiv. p. 1. cap. 10. n. 395. vers. Septimo restringitur, &c. Gail. lib. 2. observat. 27. n. 22. Vvesemb. conf. 10. n. 24. vers. Sed & quod amplius est, & n. 25. p. 1.

6 Ego verò non solum veriolem primam de jure communi esse puto, quia iuramentum firmat cogitata, sed ad in cogitata non trahitur, nec dispositionem auget, sed tantum dispositioni ad hæret, & ex aliis rationibus; imò verò in nostro Lusitaniæ Regno omnino tenendam esse dico, legem enim habemus in Ordinat. lib. 4. tit. 73. omnes cujuscumque naturæ contractus iuramento promissorio firmatos irritans, annullans, & ad nihilum reddens, super qua late ratiocinavi hoc tom. & tit. glos. 4. contrav. 5. section. 3. subsection. on. unic. per tot. & ita probata manet resolutio.

§. 2.

7. Controversiæ tertia quæstio est :
Utrum inter mercatores admitatur ex-

cussionis beneficium fideijussori competens? Resolutive respondendo affirmo admitti. Ita Hering. de fideijussor. cap. 27. p. 1. n. 285. & 286. Rebus. ad leg. si ita stipulatus, ff. de verbor. obligat. col. 3. vers. Tertio vitiatur, &c. Caroc. de excuss. bonor. p. 2. quæst. 8. n. 1. & 4. & n. 5. loquendo de communibus mercatoribus, & ita Fachin. lib. 8. contrav. cap. 53 per tot.

Contrarium, nempe in iudicio, & causa mercatorum non admitti tale excussionis beneficium, tamquam de subtilitatibus juris unum, quod non admittitur in causis mercatorum, ubi de plano, & æquo procedi debet, tenent terminanter Negusant. de pignor. p. 8. membr. 1. n. 29. Anton. Gabr. lib. 3. commun. tit. de fideijussor. conclus. 1. n. 98. Plumbin. in tract. de discussion. bonor. n. 4. vers. Quinto fallit, &c. Cassan. in consuetud. Burg. rubr. 5. verb. des rendes vendues §. 2. n. 10. vers. Item adde, & sit decima tertia limitatio, &c. Coler. de process. executiv. p. 1. cap. 10. n. 394. Boer. decis. 221. n. 14. & 78. Grodd. de contrahend. stipulat. cap. 9. concl. 5. n. 97. Rul. de commiss. p. 4. lib. 6. cap. 4. n. 30. Fom. Zang. de exception. p. 2. cap. 16. n. 14. vers. nisi sit inter mercatores, &c. Franc. de fideijuss. cap. 5. n. 396. vers. ex quo fluit quod inter mercatores, &c.

Ego verò veriolem esse opinionem primam puto; quia in nostro Regno nullum privilegium mercatorum causæ habent, ne omnes juris dispositiones observentur; & cum privilegium non debet admitti, ubi expresse non datum est: ergo in hoc Regno cessat illud suppositum, ac per consequens in eo fundatum argumentum, & probatio contrariorum, quorum opinio tantum procedere potest in terris, ubi id privilegium adest, imò & tunc plurimum est dubitabilis contrariorum opinio, ut ex rationibus, quas n. 7. citari adducunt, patet; sed omnis ipsa cessat in nostro dubitatio Regno, & superflua quoad nos est quæstio ista, & ad id declarandum eam hic posui, ut non

videretur tyrannis admitti posse.

CONTROVERSIA III.

Utrum in bonis extra territorium sitis facienda præcise sit excussio, antequam fideiussor obligetur; & an excussionem exceptio possit coram arbitro, & arbitratore opponi, & quid quando fideiussor debitori, ut hæres succellit?

SUMMARIA.

- 1 **N**egative resolvitur quæstio prima.
- 2 Contrarium refertur.
- 3 Resolutio probatur.
- 4 Secunda resolvitur affirmative quæstio.
- 5 Contrarium refertur.
- 6 Resolutio probatur.
- 7 Tertia resolvitur quæstio.
- 8 Refertur contrarium.
- 9 Probatur resolutio.

1 **T** Res hinc ponuntur quæstiones; primâ est: Utrum antequam creditor contra fideiussorem agat, debeat etiam bona debitoris extra territorium sita excutere? Resolutive loquendo respondeo negative. Ita *Card. Tusch. præct. conclus. tom. 3. verb. excussio. conclus. 404. n. 42. Jacob. de Arena in tractat. de excussio. bonor. n. 6. & n. 28. Caroc. in tractat. de excussio. p. 2. quæst. 34. n. 2. & sequent. Negusant. in tractat. de pignor. p. 8. membr. 1. n. 42. vers. Sexto adde in materia excussionis, &c. Hypolit. de Marsil. in rubr. de fideiussor. n. 14. vers. addo etiam alium casum, &c. Vvesemb. cons. 10 n. 38. p. 1 Bald in L. sciendum 15. ff. qui satisfac. cogantur. n. 7 vers. perquam, &c. & in L. fideicommissum 50. § tractatum, ff. de judic. n. 3. Jason. in dict. leg. sciendum, ff. qui satisfac. cog § possessor. n. 1. vers. qui, &c.*

- 2 Contrarium nempe etiam in bonis extra territorium sitis excussionem pri-
- Tom. I.

us, quam fideiussor obligetur, faciendam esse, tenent *Angel. in novell. de fideiussor. 1. §. sed neque. 1. n. 10. Coler. de process. executiv. p. 1. cap. 10. n. 188. in princip. & vers. contrarium tamen videtur verius, &c. Cravet. cons. 201. n. 45. Pruch. cons. 3. n. 123. vol. 2. vers. nam, &c.*

Ego verò veriore primam esse puto opinionem; quia cohæret cum dispositione nostræ *Ordinat. lib. 3. tit. 92. post versum concem a saber, &c. ibi: execucao em seus bens, se presente for. Et Ord. lib. 4 tit. 59. in fin. princ. vers. E sendo elle abzente da Villa, e seu termo, &c.* & ita ex his probatur legibus resolutio mea asserens creditori, antequam fideiussorem obliget, non incumbere excussionem facere præviam in bonis debitoris extra territorium sitis, ut ex illis *Ordinat. patet.*

§. I

Controversiæ secunda quæstio est: 4 An coram arbitro, & arbitratore exceptio non factæ excussionis possit opponi? Hanc resolvendo quæstionem respondeo affirmative. Ita *Jason. in L. si constante. 22. ff. solut. matrimon. n. 207. vers. Ideo potest opponi etiam coram arbitro, &c. Campeg. de dote p. 3. quæst. 46. n. 2. vers. adde tamen, & tenementi, &c. Bald. in addit. ad speculator. lib. 1. partic. 1. tit. de arbitr. & arbitrator. addition. ultim. col. 4. post princip. vers. de beneficio autem, &c. & in L. ult. §. sed & si quis. 1. Cod. commun. de legat. & fideicommiss. n. 5. vers. fuit quæsitum, &c. Felin. in cap. Canonum. 1. extr. de constitut. col. 17. n. 51. vers. sed quando esset, &c. Rauch. p. 1. quæst. 33. n. 18. cum seq.*

Contrarium, nempe fideiussorem 5 non posse opponere coram arbitro, & arbitratore non factæ excussionis exceptionem, tenent *Tusch. tom. 3. liter. E. conclus. 404. n. 95. Aretin. cons. 126. n. 2. Rub. in L. naturaliter,*

ter. §. nihil commune, ff. de acquir. pos-
sess. n. 329 Hering. de fideiuss. cap.
27. p. 1. n. 290. Caroc. de excuss. p. 2.
q. 49. Menoch. de arbitr. quæst. 51. n.
9. & 10. Osasc. decis. 2. col. ultim.
vers. ego vero, &c. Aym. cons. 263.
n. 3.

6 Ego verò, relictis etiam aliis opi-
nionibus primam veriore esse puto
opinionem; quia in nostro Regno ar-
bitri debent juris tramites, regulasque,
& dispositiones omnes observare mo-
do eodem, & forma, ac ordinarii judi-
ces, ut colligo ex *Ord. lib. 3. tit. 17.*
in princip. ibi: Como são obrigados
de os guardar os juizes ordinarios,
&c. Ergo, sicut apud istos talis exce-
ptio opponi potest, ita apud illos.

De jure communi loquendo etiam
elegantia sunt verba. *Bald. in addit.*
ult. ad Durand. de arbitr. & arbitrat.
col. 4 ibi. De beneficio autem divisio-
nis, cessionis, & excussionis cognoscit;
quia moratoria exceptio, & quælibet
potest opponi coram arbitro, sicut &
coram iudice; non enim qui compro-
mitit, sua arma perdit, nec suas exce-
ptiones, sicut nec actor suas actiones;
neuter enim sua perdit arma, imo uter-
que se ad bellum Civilis discriminis ar-
mat ingressurus.

§. 2.

7 Tertia controversiæ quæstio est: An
si fideiussor successit, ut hæres debito-
ri, & hæreditatem adivit beneficio in-
ventarii, quàm fecit, debeat prius ex-
cussio fieri in hæreditariis bonis, & an
ultra ea obligatus sit de suo solvere?
Quoad primam quæstionis partem res-
pondeo, quod si hæres est sine inven-
tarii beneficio, non requiritur excussio
prius bonorum hæreditatis, cum om-
nia bona istius, & hæredis sint unum
mere patrimonium, & hæres in totum
repræsentante defuncti personam; si au-
tem, ut in quæstione supponitur, bene-
ficio inventarii, quod fecit, adivit, tunc
prius hæreditaria excuti debent bona,
quam propria, illud enim beneficium

facit, duas distingui in hærede perso-
nas, unam ut hæredem tali beneficio,
quod ei prodest, ut ipsa vice personæ
non conveniatur ultra hæreditatis vi-
res, & alteram ut fideiussorem, & ita
facit, non confundi, sed distingui per-
sonas, & earum vices; & ita ad primam
quæstionis partem resolutio patet ex
regulis certis, & vulgo sitis orta.

Quoad quæstionis partem secundam
quæstio est difficilior interpretatione,
quàm resolutione, seu apparenter dif-
ficultosa, sed non vere difficilis, & ad
illam respondeo, hæredem talem, ex-
cussis hæreditatis inventariatis bonis,
teneri, ut fideiussorem, ad debitum
omne residuum etiam ultra vires hæ-
reditatis, beneficium enim inventarii
solum ei, ut hæredi, prodest, non ve-
rò actionem tollit fideiussoriam; Ita
in terminis *Specul. lib. 4. part. 3. tit.*
de fideiussor. §. si igitur. n. 23. Ca-
roc. de excuss. bonor. p. 2. quæst. 58. per
tot. Hering. de fideiussor. cap. 20. §.
16. n. 35. Valent. Franc. in tractat. de
fideiussor. cap. 6. n. 103. Paris. cons.
121. n. 3. & seq. vol. 1. Fason. in L. de
debitori tuo. Cod. de pact. n. 4. vers.
Tertio limita, nisi fideiussor, &c. *Bart.*
in L. debitor. 2. ff. de separat. & in L.
5. ff. de fideiussor. n. 2. & in L. Sti-
chum 95. §. quod vulgo 3. ff. de solut.
n. 4.

Contrarium, tradit, & tenet *Joan. 8*
Godd. in tract. de contrabend. stipu-
lat. cap. 12. quod incipit, finitur obli-
gatio, &c. conclus. 12. n. 92. vers. sed
inventarii, &c. dicens, talem hæredem,
& fideiussorem non teneri ultra hære-
ditatis vires ea ratione quia consul-
factæ sunt obligationes, & tantum hæ-
reditaria remanet extincta fideiussor-
ia, probans id per textum suo videtur
expressum *in L. generaliter, ff. de*
fideiussor. ibi. Generaliter Julianus
eum, qui hæres existit ei, pro quo
tervenerat, liberari ex causa accessio-
nis, & solummodo quasi hæredem
teneri; denique scripsit, si fideiussor
hæres existerit ei, pro quo fideiussor
quasi reum esse obligatum, ex c.

fideijussionis liberari.

9 Ego verò veram esse primam puto sententiam; & respondendo ad textum ab adverso relatum, meam probabo resolutionem per *text. in l. 3. ff. de separat. ibi*. Neque enim ratio juris, quæ causam fideijussionis propter principalem obligationem, quæ maior fuit, exclusit, damno debet afficere creditorem, qui sibi diligenter prospexerat.

Ex qua lege probatum remanet, quod licet hæres sit fideijussor, & ita, ut hæres, principali affectus obligatione, id creditori nullum afferre potest præjudicium, & ob id non illi præjudicat, nec in ejus est damnum dicere, fideijussionem extinctam esse; & ita ad leg. generaliter responsio patet, nempe extincta esse fideijussio non in præjudicium creditoris, & ita tantum extinctam esse, si bona hæreditatis ad totum sufficiant debitum, vel ille, ut hæres, totum solvat, tunc enim, cum idē bis solvi non debeat, extincta alia actio est, si usus alia effecit creditor designum suum, & ad id declarandum est, quod lata fuit lex generaliter, ut patet ex alia relata leg. 3. quæ illam declarat, non esse latam in creditoris damnum, probans sic resolutionem meam, cum novum non sit in jure unas per alias declarari, leges, intelligi, & interpretari ex *L. non est novum, ff. de legib.* & ita probata manet resolutio.

CONTROVERSIA IV.

Utrum, quomodo, & in quibus casibus necessaria non sit excussio priusquam fideijussores obligentur?

SUMMARIO

Non indiget.

1 Multi sunt casus, in quibus, etiam si simplex sit fideijussor, potest, non præviâ excussione, obligari, quorum aliquos principales hîc referem, me enim decet de illis agere, cum sit fideijussorum obligatio gradus an-

tecedens, antequam ad tertios rei hypothecatæ possessores agatur, ut in nostro disponitur textu ibi: *Em seus bens, e de seu fiador, &c.*

In primis sit quæstio: An excussio- 2 nis beneficio gaudeat fideijussor, qui fideijussionem negavit? Negative respondeo regulariter loquendo. Ita disponit *Ord. lib. 4. tit. 59. § 1.* ubi rationem præstat dicendo ibi: *Porque por assim negar a verdade, não deve gozar do privilegio por direito outorgado aos fiadores, &c.*

Sed circa explanationem dictæ Or- 3 dinationis, aliqua animadvertenda sunt; primum nempe dictam dispositionem non procedere, si errore ductus fideijussor, & non dolosa malicia, negationem fecit; quia tunc non dicitur in dolo versari, nec excussio- nis perdit beneficium, ut probant *Anton. Hering. in tract. de fideijussor. cap. 27. p. 1. n. 218. Math. Brun. in tract. de cession. bonor. quæst. 20. quæstion. quartæ principal. n. 16. Caroc. in tract. de excussion. bonor. p. 2. quæst. 69. n. 33. vers. Limitatur §. &c. Joan. Godd. in tract. de contrabend. stipulat. cap. 9. conclus. 5. n. 101. vers. dolo modò, & fraude negaverit, &c. The-saur. decis. 50. n. 45.* ubi judicatum refert.

Secundum nempe dictam Ordina- 4 tionis dispositionem non procedere in generali negatione, v. g. contestando per negationem, vel in fine contrarietatis negando narrata, prout narrantur, si aliter expresse non negavit fideijussionem, & cum multis probant variis rationibus, tunc fideijussorem excussio- nis beneficium non perdere, *Hyppolit. de Marsil. in rubr. de fideijussor. n. 337. vers. & primo potest limitari, &c. Valent. Franc. in tract. de fideijussor. cap. 5. n. 408. vers. aliter se res habet, &c. Hering. de fideijuss. cap. 27. p. 1. n. 220 vers. Secundo non procedit, &c. & n. 221 Brun. de cession. bonor. quæst. 20. quartæ principal. n. 15. vers. secus si generaliter respondendo libello, &c. Caroc. de excuss. bonor. p. 2. quæst. 69. n.*

n. 19. *vers.* Limitatur igitur primo loco, & n. 20. & 21. *Bart. in L. 10. §. 1. ff. de fideiuss.* *vers.* Sed in litis contestatione, &c. & ibidem *Alex. in addit. liter. A. vers.* & nota, quid operentur illa verba, &c. *Beust. in L. admonendi, ff. de iurejurand. n. 302. vers.* quandoque in litis contestatione, &c. *Schneid. ad §. si plures. 4. Institut. de fideiussor. n. 9. vers.* & hoc est verum, &c.

5 Tertium, nempe dictam Ordinationis dispositionem non procedere, si fideiussor ante litem contestatam pæniteat negationis; quia tunc excussionis non perdit beneficium, ut per *Aren. de excussio. bonor. quæst. 20. quartæ principal. n. 13. ibi.* Quod tamen intelligendum si in negatione usque ad litis contestationem perseverat; si enim pæniteat, &c. *Marsil. de fideiussor n. 337. ibi.* Limita secundo, nisi ipsum fideiussorem pæniteat negasse ante litem contestatam, & antequam probatum sit contrarium.

6 Et iste *Marsil. n. 338.* duos addit casus, in quibus non procedat dictæ Ord. dispositio, & in quibus fideiussoris negatio cum perditione beneficii excussionis non afficiet, & ita ponit eos; dicendo *ibi:* Limita tertio, quando libellus porrectus contra fideiussorem esset ineptus, quia tunc, licet neget non fideiussisse, tamen non punitur aliqua poenâ, ut notat singulariter, &c.... quarto limita tu ultra omnes, & dicas, quòd si fideiussor negans se fideiussisse, si convincatur de mendacio, punitur poenâ, quàm supradixi, fallit, nisi ab ipso fideiussore petatur plus debito per creditorem, ut puta, si fideiussor fideiussisset pro centum, & jam solverat quinquaginta, & creditor petebat ab eo dicta centum, nam isto casu, si fideiussor negat se fideiussisse, licet convincatur de mendacio, tamen non punitur aliqua poena, quoniam licitum est negare totum propter partem plus petitam, ut ita dixit glos.

7 Secunda quæstio, seu secundus casus, inquit fideiussor obligari potest an-

te debitoris principalis excussionem, dicitur esse, cum ipse impedivit facere ipsam excussionem, ut per *Anton. Gabr. commun. lib. 3. conclus. 1. n. 78. ibi.* Decimoseptimo limita, ubi fideiussor, vel pignorum possessor impedivit discussionem fieri contra principalem, quia si postea ipse conveniatur, non potest amplius objicere de excussione non facta contra principalem, & post eum ita dicunt *Caroc. in tract. de excussio. bonor. p. 2. quæst. 18. per tot. Valent. Franc. in tractat. de fideiussor. cap. 5. n. 412.*

Tertius casus, in quo excussio prævia non requiritur priusquam fideiussor obligetur, est, cum principalis debitor difficulter conveniri posset, ut per *Salgad. in Labyrinth. creditor. p. 1. cap. 23. n. 16. 17. 18. & 19.* ubi multos citat, & probat.

Quartus sit casus, in quo fideiussor, non excusso principali, obligari potest, nempe cum pater filii fideiussor est, ut per *addit. ad Capell. Tolos. quæst. 197. n. 3. ibi:* Item ubi pater intervenit pro filio, ut est casus singularis in *L. 3. §. si igitur filius, ff. de minor. Vincent. de excussio. p. 2. quæst. 6. per tot. Hering. de fideiussor. cap. 27. p. 1. n. 244. & 245. Jason. in L. cum filius 49 ff. de verbor. obligat. n. 12. & ibi: Bart. n. 2. Bald. in L. 1. Cod. ne filius pro patre n. 13. & n. 14. Gail. lib. 2. observat. n. 33.*

Quintus casus, in quo fideiussor, non excusso principali, obligari potest, est, cum debitor principalis se latitat, & sui copiam non facit, ut per *Salgad. in Creditor. Labyrinth. p. 1. cap. 23. n. 16. Zang. de except. p. 2. cap. 16. n. 15. Tusch. tom. 3. verb. fideiussor. concl. 310. n. 52. Valent. de fideiussor. cap. 5. n. 333. Guid. Pap. decis. 570. n. 1.*

Sextus casus, in quo fideiussor, non excusso principali, potest obligari, est, cum quis pro clerico fideiussit, ut per *Ruland. in tract. de commissar. p. 4. lib. 6. cap. 4. n. 35. Caroc. de excussio. bonor. p. 2. quæst. 39. vers. quid in cleric. &c.*

Se-

¹² Septimus casus, in quo priusquam obligetur fideiussor non requiritur debitoris excussio, est, cum pro Scholari fideiussor intervenit, ut per *Caroc. supracitatum de excuss. honor. p. 2. quæst. 40. n. 2. vers.* Idem in Scholare, &c. *Jason. in L. 1. ff. si quis jus dicenti non obtemperet n. 3. Bald. in L. ult. §. penult. ff. de reb. credit. n. 8. vers.* Sed pone, Scholaris, &c.

¹³ Octavus casus, in quo, non excusso principali, fideiussor potest obligari, est, cum fideiussor fideiussit pro naturaliter tantum obligato, ut minor, pupillus, &c. quia tunc fideiussor non potest defendi non factæ excussionis exceptione in bonis ipsius principalis minoris absque juris solemnitate contrahentis, pupilli prodigi, furiosi, &c. ut per *Tusch. tom. 3. verb. excussio. concl. 404. n. 34. Negusant. de pignor. p. 8. membr. 1. n. 34. vers.* ex hoc, *Barthol. in L. Marcellus, ff. de fideiussor. n. 7. & in Auth. de fideiuss. n. 12. Missing. Centur. 2. observat. 15. n. 11.*

¹⁴ Nonus est casus, in quo non excusso principali, agi cum fideiussore potest, nempe cum creditor debitoris principalis est debitor fideiussoris, & vult compensare, tunc enim fideiussor compensationem admittere tenetur, & non potest opponere, ut excutiantur debitoris bona principalis, ut per *Schneid. in §. si plures Institut. de fideiuss. n. 7. Caroc. de excuss. honor. p. 2. quæst. 80. per tot. Marsj. de fideiussor. n. 11. Bald. in L. 1. Cod. de Conven. fisc. debitor. n. 11. Hering. de fideiussor. cap. 27. p. 1. n. 313. Beust. in L. admonendi, ff. de jurejurand. n. 301. Franc. de fideiussor. cap. 5. n. 411.*

¹⁵ Decimus est casus, in quo non excusso principali, potest obligari fideiussor, nempe cum bona debitoris debito æquivalentia habet penes se fideiussor, ut per *Anton. Gabr. in rubr. de fideiussor. conclus. 1. n. 108. Godd. de contrahend. stipulat. cap. 9. conclus. 5. n. 97. Caroc. de excuss. honor. p. 2. quæst. 86. Valent. de fideiuss. cap. 5. n. 416. Hering. in eodem tract. de fideiuss.*

cap. 27. p. 1. n. 264.

Tandem alii sunt multi casus, in quo ¹⁶ ante fideiussoris obligationem, excussio principalis debitoris opus non est, quos videre potes apud relatos Doctores; sed adverte, quod magis rigoroſe requiritur excussio, cum agi velit contra tertium hypothecatæ rei possessorem, quam cum agere intenditur adversus fideiussorem; & ita in casibus multis, in quibus non excusso principali, procedi potest adversus fideiussorem, excusso isto, etiam debet excuti principalis priusquam contra tertium rei hypothecatæ possessorem, ut v.g. ex eo quod fideiussor se tamquam principalem constituit debitorem, non excusso principali, potest agi contra fideiussorem, etsi istius bona non sufficiunt, illis excussis, excuti principalis debent, priusquam ad tertium convertatur; illud enim prioritatis, aut posteritatis viget tantum inter debitoris creditorem, & fideiussorem contra istum, sed non adversus tertium; & eodem modo cum fideiussor fideiussionem negavit, vel penes se habebat bona, vel aliis etiam casibus, in quibus adversus fideiussorem procedi debet, principali non excusso, debet etiam reddi ad excussionis principalis, antequam contra tertium agatur; quod & probatur conjunctiva & nostri textus, & ratione naturali differentia, quæ inter unum, & alium datur casum.

Ad Ord. lib. 4. tit. 3. §. 1. & unic. in verbis: Os quais dês annos, e vinte se contarão do primeiro dia, que a couza foi a poder do Possuidor com titulo, e boa fee.

GLOSSA I.

D Iſponit Ordinationis nostræ textus, actionem hypothecariam favore tertiorum rei hypothecatæ possessorum præscribi contra creditorem spatio decem annorum inter præſentes, & viginti inter abſentes; quæ Ordinatione deſumpta fuit à *textu in L. 1. Cod. si advers. credit. præscriptio opponatur.*

ponatur. *ibi.* Diuturnum silentium longi temporis præscriptione corroboratum, creditoribus pignus perfectibus inefficacem actionem constituit. *Et L. 2. Cod. eodem tit. vers.* Neque data pignori prædia, &c.

2 Et illud differentiae inter præsentem, vel absentes intelligitur, cum ambo creditor, & possessor in unâ Provincia, licet non in eadem Civitate, habitent, vel in diversis Provinciis, ut explicat Imperator per *text. in L. 12. Cod. de præscript. long. tempor. ibi.* Sancimus itaque debere in hujusmodi specie utriusque personæ tam petentis, quam possidentis spectari domicilium; ut tam is, qui domini, vel hypothecæ quæstionem inducit, quam is qui res possidet, domicilium habeat in uno loco, id est in una Provincia; hoc enim magis nobis eligendum videtur, ut non in Civitate concludatur domicilium, sed magis provincia; etsi uterque domicilium in eadem habeat provincia, causam inter præsentis esse videri, & decennii magis præscriptione agentem excludi, & ita noster Regius decidit textus. Sed super illius intelligentia aliqua sunt quærenda; ideo.

CONTROVERSIA I.

Utrum tempus præscriptionis hypothecariæ currat à die possessionis adeptæ, etiamsi adhuc debitor excussus non sit?

SUMMARIA.

- 1 **R**esolvitur quæstio.
- 2 Contrarium refertur.
- 3 Probatur resolutio.
- 4 Non valenti agere non currit præscriptio.
- 5 Præscriptio non currit, nisi à die, in quo competit actio.
- 6 Impedito tempus non currit.
- 7 Antequam, principalis excussio debet præcedi, obligetur tertius.
- 8 Non dicitur impeditus, qui tollere potest impedimentum.

Controvertitur: Utrum præscriptio hypothecariæ currit à die adeptæ per tertium possessionis, etiamsi excussio facta non sit, vel à die possessionis, tantummodo si excussio facta esset, etsi non esset facta, à die facturæ illius? Respondeo resolvendo affirmative quæstionem hanc, nempe currere à die possessionis adeptæ præscriptionem, etiamsi excussio facta non esset. Ita *Pinel. in Auth. nisi tricennale Cod. de bon. mat. n. 48. Negusant. de pignor. p. 6. membr. 2. n. 4. Pinbr. de cons. p. 1. disp. 1. sect. 14. n. 242. & 243. Ursill. ad Afflic. decis. 139. n. 2. Parlador. rer. quotid. lib. 1. cap. 1. §. 16. in fin. Fior. ad Gam. decis. 21. n. 5. & decis. 99. n. 9. Balb. de præscript. part. quart. quartæ principalis chart. 23. col. 3. vers. 3. & part. prim. sextæ principalis chart. 46. col. 1. vers. & per hoc infero, &c. Paris. ad text. in cap. transmissa de præscript. vers. ultim. Molin. ad Alex. cons. 58. lib. 5. Hieronym. Leo. Valent. decis. 119. n. 6. Socin. jun. cons. 117. lib. 2. n. 10. Aymon. Cravet. cons. 263. col. fin. in princip. Arias. de Mesa. var. resolut. lib. 1. cap. 47. n. 7. Alex. cons. 220. n. 12. lib. 6. Crot. in L. si constante, ff. solut. matrimon. lectur. 1. n. 100. Decan. cap. cum inter, de except. n. 48. Odd. cons. 83. n. 47. lib. 1. Gomez. in §. rursus Institut. de act. Rip. in rubric. de pignorat. action. n. 14. vers. & in quantum, &c. Roland. à Valle. cons. 79. n. 17. & 18. vol. 1. Francisc. Viv. commun. opinion. tom. 2. lib. 7. tit. communia de usucapion. opinion. 630. n. 131. ad fin. vers. ipse verò, &c. Fachin. contr. vers. lib. 12. cap. 83. vers. contrarium, &c. Gratian. decis. Marchia 15. & 4. & seq. Gregor. Lop. in L. 27. tit. 0. partit. 3. glos. 2. ad fin. vers. sed contra istam, &c. Castill. lib. 4. quoti. addit. ad cap. 26. n. 33. post med. vers. sic etiam, &c. Rip. respons. 24. n. 12. tit. de obligat. lib. 2. Roderig. de reddit. lib. 2. quæst. 9. n. 64. Alois. L. 1. Cod. si advers. creditor. n. fin.*

Contrarium, nempe, præscriptionem tantum currere, posteaquam facta fuit excussio, tenent *Peg. tom. 1. de maiorat. cap. 6. n. 552. Petr. Barbof. in L. sicut Cod. de præscript. n. 188. Gam. decis. 21. n. 1. & decis. 99. n. 5. Math. de Afflict. decis. 139. n. 7. Cassan. in consuetud. Ducat Burgund. rubric. 11. §. 2. à n. 36. usque ad n. 42. Mend. à Castr. in prax. p. 1. lib. 4. cap. 4. num. 15.*

Ego verò veriorē puto primam esse sententiam; tanquam conformē menti nostri textus dispositionis, qui, ut puto, ut dubium tale decideret, declaravit, præscriptionē currere à die, quo tertius hypothecatae rei possessionem adeptus est; & ita contra ejus dispositionem non potest resolvi, nec opinari.

4 Nec obstat contrariorum fundamentum, quod ita se habet: Non valenti agere non currit præscriptio, ex *L. fin. Cod. de annal. exception. ubi assignatur ratio in verbis ibi: Cum contra defides homines, & sui juris contemptores, odiosæ exceptiones oppositæ sunt.*

5 Nec præscriptio currit, antequam oriatur actio, & tantum à die, in quo competere incipit, coepit currere, ex *glos. in cap. Raynutius verb. usucapio de testament. Bartol. in L. senatus, ff. de offic. præsid. n. 3. Jason. in rubric. de acquirend. possess. n. 2.*

6 Cum usque ad ipsum diem impeditus esset agens ad agendum, ex actione adhuc non orta, & impedito non currit tempus, ut est axioma vulgare, de quo *Axiom. jur. verb. impedito n. 22. liter. I. Monet. de opinione, cap. 6. q. 5. num. 40.*

7 Atqui antequam principalis debitor sit excussus, non potest agi, nec datur actio contra tertium rei hypothecatae possessorem, ut est certum ex nostro textu regio; & ostensum manet: Ergo, dum excussio principalis non fit, non incipit currere præscriptio, nec illius dari potest initium, & nec præscribi futura actio.

Tom. I.

Sed ad argumentum facilis est responsio hoc modo dicendo: quod impeditus non dicitur, qui impedimentum removere potest, *L. qui potest facere, ut possit conditioni parere, jam posse videtur, ff. de reg. jur. ubi Dec. n. 2. Panormitan. in cap. final. de except. Vella dissertat. 9. n. 9.*

Atqui creditor poterat fecisse excussionem principalis: ergo non dicitur ad agendum contra tertium impeditus, ac per consequens nec impossibilitatus ad eum conveniendum, & utendum hypothecaria actione, quæ illi cōpetebat antea, licet cum conditione excussionis.

Et licet in contractuum conditionaliū actione non currat præscriptio, dum conditio impleri requirit, & ita non agi potest, ex *L. 7. §. 4. Cod. de præscript. trigint. vel quadragint. ann. ibi: Illud autem plusquam manifestum est, in omnibus contractibus, in quibus sub aliqua conditione, vel sub die certa, vel incerta stipulationes, & promissiones, vel pacta ponuntur, post conditionis exitum, vel post institutæ diei certæ, vel incertæ lapsum, præscriptiones triginta, vel quadraginta annorum, quæ personalibus, vel hypothecariis actionibus opponuntur, initium accipiunt. Antonel. de tempor. legal. lib. 2. cap. 67. n. 113. & sequent.*

Attamen id procedit, cum vel dies non venit, vel conditio impleri adhuc non poterat, tunc enim impedimentum cessare, & non incipere præscriptionem facit; si enim dies venit, vel conditio impleri poterat, & res in tertium vadat, illico præscriptio currit, non enim impeditus, sed negligens dicitur, qui non implet, ut agat, & actionem movit, ut est certum.

CONTROVERSIA II.

Utrum hypothecæ dotalis præscriptio
incipiat ex die possessionis tertio
adeptæ?

SUMMARIA.

- 1 **R** Esolvitur quæstio uno casu.
- 2 **A**ctionum exercitium apud
maritum est.
- 3 Resolvitur alio in casu quæstio.
- 4 Si maritus ad inopiam vergit, eti-
am matrimonio constante, agere
potest uxor.

D Ispositum, ut vides, est per Re-
gium nostrum Legislatorem, quod
hypothecæ præscribat tertius actio-
nem, incipiendo præscriptionem à die
suæ possessionis; nunc quæritur: An hoc
procedat respectu dotalis hypothecæ?
resolutive respondendo, duos distingo
casus: primus est cum mulier in vita
mariti, vel in constantia matrimonii
non habebat actionem, ut regulariter
non habet, & tunc non incipit currere
præscriptio, nisi soluto matrimonio,
ut per *L. in rebus* 30. §. *omnis* *Cod. de
jur. dot. L. 8. tit. 29 partit. 3. Novel.
de dote, p. 8. col. 2. & 5. Balb. de præ-
script. p. 1. sextæ principalis cas. 16.
per tot. fol. mib. 489. & 490. n. 10. Gre-
gor. Lop. in L. 8. tit. 29. part. 3. verb.
en dote, Paul. Castrens. lib. 2. conf. 466.
per tot. Abb. lib. 2. conf. 22. Palat. rub.
in repetit. rubric. de donat. inter vir;
& uxor, §. 27. n. 16. & in cap. per ve-
stras, §. 3. & in addit. & §. 24. Rode-
rig. Suar. tit. de las arras ad Leg. 1.
n. 56. & in addit. liter. A. n. 58. & tit.
de debit. n. 33. in princip. Covarruv.
var. lib. 1. cap. 8. n. 8. & in relect. cap.
quavis pactum de pact. in initio 2. p.
§. 1. sub n. 9. Card. Tusch. practicar.
tom. 6. liter. P. conclus. 525. n. 53. Petr.
Barb. in L. 1. ff. solut. matrim. p. 5.
n. 83. versic. denique ex prædictis, &
n. 84. Azeved. in L. 4. tit. 3. n. 11. lib.
5. nov. collect. Paz in prax. p. 1. tom.*

1. tempor. 2. n. 32.

Quia dum matrimonium constans 2
est, penes maritum regulariter est actio-
num exercitium, *Castill. de usufruct.
lib. 1. cap. 4. n. 8. Garc. de benefic. p. 5.
cap. 9. n. 142.* cum mulier agere nequit,
nequit illi, tanquam legitime impedi-
tæ, tempus præscriptionis currere, ex
text. in leg. 7. §. 4. versic. unde *Cod. de
præscript. trigint. vel quadragint. an-
nor. ibi:* Unde evenit, ut in matrimo-
niis, in quibus redditio dotis, vel ante
nuptias donationis in diem incertam
mortis, vel repudii differri solet, post
conjugii dissolutionem earumdem cur-
ricula præscriptionum personalibus iti-
dem actionibus, vel hypothecariis op-
ponendarum initium accipiant.

Secundus casus est, cum etiam con- 3
stante matrimonio, maritus ad inopiam
vergere cæpit, tunc enim ab ipso tem-
pore vergentiæ, si res alienata erat, vel
illico quod postea alienata fuit, præ-
scriptio currere incipit, ut perdat hy-
pothecariam, si mulier vergentiæ noti-
tiam habuit. Ita *Cald. Per. de extinct.
emphyteus. cap. 11. n. 11. Grat. for. in
addit. ad Marchiæ decis. 15. n. 3. Balb.
de præscr. 1. p. sextæ principal. sub n.
10. & 14. Cevall. commun. contr. com-
mun. quæst. 3. n. 6. & 7. Mascard. de
probat. vol. 3. verb. patientia conclus.
mih. 1159. versic. octavo infertur, quod
licet mulier incipiente marito vergere
ad inopiam, & c. n. 11. Bald. de dote p.
7. col. 2. & 3. Raphael Coman. consil. 93.
num. 1.*

Quia mulier, vergente ad inopiam 4
marito, potest actionem movere, & do-
tem repetere, ut per *Leg. 29. Cod. de
jur. dot. & L. 30. versic. omnis autem
eod. tit. & L. 24 ff. solut. matrim.* quas
transcripsi leges hoc tom. *ad tit. 3. in
princip. glos. 4. controvers. 6. n. 1. vers.
2. 3. & 4. ubi legere potes earum verba.*

Et ita cum in vergentia mariti ad
inopiam competat etiam, constante ma-
trimonio, uxori actionem movere, si
non movit, negligens fuit, ideo si jam
res erat alienata, currat præscriptio à
die notitiæ vergentiæ, si postea aliena-
ta

ta fuit, à die alienationis tanquam contra non impeditam.

CONTROVERSIA III.

Utrum hypothecæ præscriptio currat in parafarnalibus à die possessionis?

SUMMARIA.

1. **R**esolvitur quæstio.
2. **R**esolutive refertur.
3. Resolutio probatur.

1. **S**uccessive controvertitur: Utrum in bonis paraphernalibus currat contra mulierem præscriptio à die, quo tertius possessionem adeptus est? Resolutive respondeo currere, tantum à die soluti matrimonii. Ita *Castell. in L. 55. Taur. glos. final. versic. adde, mulier, &c. Azeved. in L. 4. tit. 3. lib. 5. recopilat. n. 18. Gregor. Lop. in L. 6. tit. 11. partit. 4. versic. que el anno col. 4. in princip. Rub. in relata Leg. 55. Taur. n. 21. & in rubric. de donat. inter vir, & uxor, §. 68. n. 16. versic. modo isto. fol. mih. 45. col. 2.*

2. Contrarium, nempe, in paraphernalibus, etiam constante matrimonio, contra mulierem currere à die possessionis, tenent *Joan. Faber in L. 1. Cod. de bon. maten. Abb. in cap. 2. col. penult. de concess. præbend. Covarr. lib. 1. var. cap. 8. n. 8. Paz in prax. p. 1. tom. 1. tempor. 2. n. 38. Cov. etiam in relect. cap. quavis pactum de pact. init. p. 2. §. 1. n. 9. Suar. in L. 1. tit. de las deudas n. 33. 34. & 35. §. quæro ulterius, Cifuent. in L. 55. Taur. in fin. Gom. de Leon. in sua centur. informat. cap. 26. num. 8.*

3. Ego verò veriore primam esse puto opinionem, quia, licet mulier domina dicatur paraphernalium, & illi competat verè ad ea recuperanda actio, tamen, dum matrimonium est constans, actionis etià ad paraphernalia est apud maritum exercitium, & penes eum actionis usus, *Insignis Petr. Barbof. in Tom. 1.*

L. 1. ff. solut. matr. p. 1. à n. 29. usque ad n. 4.

Et ita non est tantum in mulieris voluntate agere tempore matrimonii constantiæ, ac per consequens non negligens, sed impedita dici debet uxor, proindeque, tanquam impeditæ, illi tempus non currere.

CONTROVERSIA IV.

Utrum possessor rei censui hypothecata, seu subjectæ annui præstationi præscribat à die possessionis, vel à die, in quo census debitor à solutione cessavit?

SUMMARIA

1. **R**esolutio datur.
2. **R**esolutive refertur.
3. Altera refertur opinio.
4. Resolutio probatur.

Controvertitur: Utrum cum quis emit quodam in prædio certum censum, seu præstationem annuam, & venditor census eum solvit aliquos annos, & postea alienavit prædium, sed per multos deinde annos non cessavit in solutione dicti census, & post multos vel mortuus est, vel cessavit solvere; & emptor census vult agere adversus tertium possessorem rei censui hypothecata, vel præstationi annuæ subjectæ; & iste tertius, cum possideat decem annis, vel viginti, in quibus etiam solvit census venditor, opponit præscriptionis exceptionem; & quæritur, quid juris, an incipere præscriptionem à die possessionis per tertium adeptæ, non obstante quod multis post adeptam possessionem annis continuavit in solutione census venditor, an solummodo à die, quo venditor census cessavit in ejus solutione currere ad præscriptionem tempus, dici debet? Resolutive respondeo solum incipere à die cessationis in solutione. Ita *Cassan. in Ducat. Burg. consuetud. rubric. 11. tit. de censib. §. Ee 2*

2. n. 36. & sequent. Salazar. de usu, & consuetud. cap. 11. n. 51. Roderic. de ann. redditib. lib. 2. quæst. 9. n. 65. versic. sed opinio Cassan; & c. Menchac. de controvers. illustr. lib. 2. cap. 60. n. final.

2 Contrarium, nempe, in hoc casu incipere præscriptionem à die possessionis per tertium adeptæ, non obstante solutione venditoris census continue per aliquos subsequuta annos, tenet Solis. de censib. cap. 4. sub n. 12. versic. secunda opinio, & c. in fin. & vers. sequent. ubi citat pro hac opinione Cuman. Negusant. Specul. Socin. Balb. Crot. Paris. Roland. Gomez Roman. & dicit, esse communioem, verioemque, & eam probare nititur.

3 Inter has absolutas, & sibi, vel inter se contrarias opiniones, altera adest distinctiva hoc modo: Si census emptor scivit alienatam fuisse rem censitam, currit præscriptio à die, quo tertius possessionem adeptus est; si verò ignoravit, currit à die scientiæ alienationis; & istius sententiæ est Petr. Barbosa. in L. 2. Codic. de præscript. trigint. vel quadrag. ann. à n. 204. ibi: Tantum ejus opinio admitti potest, quando Titius primus venditor. nihi lominus semper solvit censum Sempronio, & ille ignoravit prædictam alienationem, quia tunc nihil ei imputari potest, si censum petivit ab emptore; si autem scivit, & passus est, possidere rem tamquam omnino liberam, quia tunc negligentia ei imputari potest, emptor præscribet, & post illum Pinheir. de cens. p. 1. disp. 1. sect. 14 §. 3. n. 244. Pater Foller. in tractat. de censib. & prax. censual. verb. hujusmodi censualia n. 95 ad fin. pag. mib. 82. Altimar. tom. 7. de nullitat. contract. rubric. 1. part. 5. quæst. 43. 197 vers. hypothecaria pro censu, ubi citat Sabell. Ceval. Cenc Rot. & Gratian. Tiraquel. in tractat. de præscript. §. 1. glos. 7. n. final. qui citat multos antiquos, Gutierr. lib. 5. pract. quæst. 90. n. 6. Durand. in tit. de præscript. n. 14. Jason. in L. 2. Cod. de jur. emphyt. n. 20.

Ego verò verioem primam esse resolutionem puto; quia cum census venditor solvit, nullam actionem habet emptor ad possessorem obligandum, cum licitum sit cuique pro ignorante, & etiam invito solvere; & cum liberare, & si tertius liberatus est, non poterat ad solvendum obligari; nec dici potest negligens emptor census, etiam sciens alienationem, cum plus nequeat quære, nisi solutionem census, & cum ista venditore solvitur, plus diligens esse nequit; ideo nullum jus dici perdere potest.

Unum adverto, in quo contrariorum est confessio, nempe cogitare, quod tertius per venditoris solutionem aliquod suum jus perdere, & ita dicunt non posse tertii per venditorem facere deterioem conditionem; sed meo falluntur videri, quia circa præscriptionem emptor est, qui perdit, si præscriptio est, tertius autem agit de acquirendo jure libertatis, oneris, & ita qui pro tertio solvit, non facit illum aliquod jus suum perdere, sed eum liberat, & pro eo solvit, quod ille debeat, ac proinde negotium ei utile agit, & utiliter gerit, ideo verè dicere non possumus solventem facere deterioem conditionem tertii, nec ei damnum adferre, aut præjudicare, id enim tantum dicitur, cum jus aliquod antea quæsitum faciat solvens perdere, sed non cum liberat eum pro eo solvendo, quod alteri debebat; & ab hac totum pendet consideratione negotium, & ad contraria responsio.

Aliud advertunt in hac materia Doctores, nempe, in præscribendis annuis præstationibus tot requiri præscriptiones, quot anni, & à quolibet novam oriari actionem, & nova indigere præscriptione ab ipso anno completa, & adsequens anni tempus aliam, & sic de aliis, ut per Surd. decis. 24. in fin. Larre allegat. 16. n. 20. & hi alios citant, & referunt.

Super computum præscriptionis nostro concessa textu regio, advertit non currere minori, vel ei non nocere seu contra illam restituere præscriptio-

nem, ex text. in L. 3. Cod. quib. non of-
ficat long. tempor. præscript. ibi. Non
est incognitum, quod id temporis, quod
in minori ætate transmissum est, lon-
gi temporis præscriptioni non imputa-
ri; ea enim tunc currere incipit, quan-
do ad maiorem ætatem dominus rei
pervenerit. Ubi Doctores communiter.

Super absentibus causa reipublicæ,
captivis, & militibus sunt L. 4. 6. &
8. Cod. quibus non officit long. tempor.
præscript. quorum a materiam nostrum
non est hic institutum agere, & ad ali-
um relinquimus locum; & vide Vel-
la dissert. 39.

CONTROVERSIA V.

Utrum præscriptionis exceptio per vi-
am exceptionis debeat præcise
opponi; an sufficiat quoquo
modo allegari, & pro-
poni obtemperari?

SUMMARIA.

1. Resolvitur questio.
2. Contrarium refertur.
3. Probatur resolutio; & n. 4.

Controvertitur: Utrum se præ-
scriptione defendens debeat præ-
cise per exceptionis peremptoriæ vi-
am allegare eam? Resolutive respon-
deo de consilio, utilius esse per exce-
ptionis peremptoriæ viam allegare
eam; de juris autem rigore dico, eti-
amsi non per viam peremptoriæ exce-
ptionis allegetur, sed in contrarietate
simul cum alia materia de meritis cau-
sæ, vel in alio processu competenti lo-
co, & probetur, debere de illa cognos-
ci, & ex illâ obtineri posse affirmo. Ita
judicatum in camera refert *Missinger.*
Centur. 3. observat. 28. prop. fin. Abb.
Panormitan. in cap. ad aures 6. extr.
de præscript.

Contrarium, nempe, debere per viam
exceptionis opponi, ut actionem tol-
lat, & quod iudex eam supplere nequit,
tenent *Boer. decis. 344. per tot. Guid.*

Tom. I.

Pap. decis. 221. per tot. Petr. Barb. in
rubr. de præscript. n. 3. vers. neque
a iudice suppleri potest, etiamsi ex
actis de ea constet, nisi pars de ea oppo-
nat, &c. & in L. 3. n. 205. vers. exqui-
bus infertur, quod exceptionis præ-
scriptionis non poterit iudex supplere,
nisi à parte opponatur, &c. *Francisc.*
de Ponte cons. 48. n. 3.

Ego verò veriores esse primam pu-
to sententiam, & iudico, quod iudex
debet ex illa præscriptione, quæ ex
actis constat, judicare, licet à parte non
opponatur per viam peremptoriæ ex-
ceptionis; non obstante doctrina *Zo-
ch. de Salar. quest. 105. n. 45. 46. &*
47. quem post supra scripta inveni se-
quentem opinionem supra n. 2. positam
dicendo *ibi*: Et est de natura præscrip-
tionis non excludere actionem ipso
jure, sed ope exceptionis, quam exce-
ptionem opponere est necesse, quia illâ
iudex ex officio supplere non debet; in
tantum quod si à reo convento oppo-
neretur in genere exceptio deficientiæ
actionis, non diceretur opposita exce-
ptio præscriptionis, quæ non includi-
tur in oppositione generica, nec in vo-
ce adduci satis est, sed in processu re-
quiritur expresse. Ubi non facit mentio-
nem de contraria opinione, sed tam-
quam sine dubio loquitur, & citat *Can-
cer. lib. 1. var. cap. 18. n. 26. & Giurb.*
decis. 13. per tot. Surd. decis. 24. n. 2.
*Bart. & Alex. & Riminald. & Ma-
gon.*

Mihi est ratio contra adversam meæ
resolutioni sententiam; quia attenda
nostri Regii textus forma, ex illo col-
ligitur totaliter ipso jure perimi actio-
nem, elapso tempore; dicit enim litem
posse fieri usque ad tale tempus, diri-
gendo verba non in rei defensionem,
sed coarctando tempus, & certum limi-
tando, intra quod moveri possit acto-
ris actio; ac per consequens eam dene-
gat ultra id temporis; permissum enim
ad tempus, post illud censetur prohibi-
tum, ut infiniti citati *per Macian. de*
probat. lib. 1. cap. 32. n. 53.

Clarius demonstratur ex *Ord. lib. 4.*

Ecc 3

tit.

tit. 79. in princip ubi loquendo de actionibus personalibus, vel quasi, dicit, quod lis possit moveri usque ad annos triginta, expressèque declarat, post illud tempus actionem non posse intentari, & quod pro inutili, & præscripta habeatur actio; per modum quod legis utriusque verba, cum de præscriptione loquantur, semper diriguntur non concedendo tantum reis defensionem, sed restringendo actionem ad certum tempus, & illud limitando, intra quod tantum poterit actio moveri; igitur ipsa lege, ipsoque jure actio post illud tempus inutilis remanet, ac negata actori ad agendum potestas; & proinde, si de præscriptione quâque via constet, ex illa debet etiam ex officio judex repellere actorem tanquam sine actione agentem, & sine agendi potestate.

Etiam à jure communi probatur mihi, præscriptionem actionem tollere ipso jure; & ad id allego *text. in L. 37. ff. de fideijuss. & mandat.* ubi dicit, quod si debitum præscriptum esset, & pro illo fideijussor datus sit, non obligatur fideijussor, tanquam datus pro debito soluto, & pro debitore liberato, cum præscriptio in debitore pro solutione sit, & vicem solutionis habeat, ut per *Altimar. tom. 7. de nullitat. contract. rubric. 1. p. 5. q. 43. n. 50. & 52.* ubi alios citat; & ita probata manet resolutio.

§. Unic.

- 4 Post hoc scripta mihi apparuit notabilis interminis doctrina resolutionem meam confirmans *Berlich. tom. 1 p. 1. conclus. 58. n. 18.* cujus verba sunt *ibi*. Et hoc usque adeò verum est, ut si judex præscriptionem ex actis evidenter apparentem non suppleverit, sed omiserit, & sententiam contra reum tulerit, ejusmodi sententia nunquam in rem judicatam transeat, sed semper, non obstante exceptione rei judicatæ, tractari possit argumento. *L. 2....* Imo hoc in casu si judex præscriptionem

apparentem ex actis omiserit, & actorem sine actione admiserit, tenebitur judex res condemnato in Syndicatu & *n. 4. & 5.*

Etiam hanc probant, & sequuntur sententiam *Guilhen. in tract. de præscript. p. 1. cap. 4. n. 38. Vvesemb. in 1. commentar. de exception. n. 8. Zanger. de exception. p. 3. in proæm. n. 13. & cap. ultim. n. 19. Felin. in extr. cap. 6. de præscript. Moller. ad constitut. p. 1. constitut. 25. n. 3. tom. 2. Modestin. p. 1. quæst. 44. per tot. Menchac. illustr. cap. 51. n. 24. Crot. in L. nemo potest. ff. de legat. 1. n. 83. Corn. cons. 251, n. 4. lib. 3.*

Et etiam notanda est verborum forma *Leg. sicut in rem Cod. de præscript. trigint. vel quadragint. annor. ibi:* Post hanc verò temporis definitionem nulli movendi ulterius facultatem patere censemus ubi lex nullam ipso jure reddit præscriptione actionem, & post præscriptionis tempus reddit creditorem, vel actorem sine actione, & sine agendi potestate constituit.

Ad *tit. 3. §. 1. & unic.*

GLOSSA II.

Et final.

Ad verba: *Salvo, se constar da má fé dos sobreditos.*

SUMMARIA.

- 1 **N** Ec mille annis datur mala fide præscriptio.
- 2 Mala fides dolo æquiparatur.
- 3 Hæres personam defuncti repræsentat.
- 4 Antecessoris hæredi etiam ignorantia mala officit fides.
- 5 Etiam si hæres à se tempus computare velit.
- 6 Contra refertur opinio.
- 7 De jure Civili bona sufficit in principio fides.
- 8 De jure Canonico non sufficit fides in principio bona.
- 9 Successoris particularis personæ non

- non obest auctoris sui mala fides.
- 10 Mala fides est rei alienæ scientia.
 - 11 Conjecturis probatur.
 - 12 Ex retentione instrumenti de jure constantis alieno probatur.
 - 13 Ex productione tituli vitiosi etiam probatur.
 - 14 Non potest præscribere hypothecariam tertius emens cogitatione quod ex aliis solvetur bonis.
 - 15 Dubitans præscribere potest.
 - 16 Contrarium, & negativa refertur.
 - 17 Alia differens refertur opinio.
 - 18 Alia etiam differens refertur.
 - 19 Alia etiam traditur.
 - 20 Alia, & sexta refertur.
 - 21 Septima.
 - 22 Probatur resolutio.

Noster textus disponit, malâ fide neminem posse præscribere, ibi: *Salvo, se constar da maa fee dos sobreditos porque entãõ em nenhũ tempo poderãõ prescrever* & dicit *Cardos. in prax. verb.* præscriptio n. 11. quod nec in mille annis malâ præscribitur fide.

Mala enim fides dolo æquiparatur, ut ait *Barb. de præscription. in rubric. n. 18. & 19. Paul. Castrens. in L. numquam, ff. de usucap. in fin. princip. Decian. lib. 2. cons. 73. n. 58. Bartol. in L. quod Nerva ff. deposit. n. 24. & in L. Celsus, ff. de usucap. n. 17.*

Ita ut, cum hæres personam defuncti repræsentet, *Cardos in prax. verb. hereditas n. 23. & 25. Petr. Surd. cons. 15. n. 2. & cons. 165. n. 1. & cons. 321. n. 24 & cons. 222. n. 12. & cons. 268. n. 23 & cons. 300. n. 8. & cons. 403. n. 46. & cons. 425. n. 30. & cons. 457. n. 27.*

Mala fides defuncti hæredi etiam ignorantem officit, *L. cum hæres 11 ff. de divers. tempor. præscript. ibi.* Cum hæres in jus omne defuncti succedit, ignorance sua defuncti vitia non excludit, veluti cum sciens alienum illum clam, vel precario possedit; quanvis enim præcarium hæredem ignorantem

non teneat, nec interdicto rectè conveniatur, tamen usucapere non potest, quod defunctus non potuit: idem juris est, cum de longa possessione quæritur; neque enim rectè defendetur, cum exordium ei bonæ fidei ratio non teneatur *L. 11. Cod. de acquirend. & retinend. possess. ibi.* Vitia possessionem à maioribus contracta perdurant, & successorem auctoris sui culpa committatur & ita *L. final. Cod. commun. de usucap. glos. in cap. is qui de regul. jur. in 6. Balb. de præscript. p. 2. tertiæ principalis. quæst. 12. n. 18.*

Quod procedit, etiam si a se, & propria possessionis tempore, non computato antecessoris, velit hæres præscriptionis tempus computare ratiocinando se bona fide possidere tempore ad præscriptionem sufficienti, & nolle uti tempore defuncti; ut, hac non obstante ratiocinatione firmat *Anton. Gabriel commun. lib. 5. tit. de præscript. conclus. 5. n. 2. Molin. de justit. & jur. disput. 65. Barbof. in rubric. de præscript. n. 215. vers.* Sed non est recedendum à communi opinione, quia cum hæres non possit facere, quod non repræsentet defunctum, *L. nemo potest. ff. de legat. 1.* ergo nec etiam potest facere, quod præscriptio initium sumat à solâ sua personâ, non considerata persona defuncti, quam repræsentat, &c. *Octavian. Cacheran. cons. 2. n. 10.*

Quamvis contra resolutionem hanc non desint alii asserentes hæredem posse inchoare à sua sola persona tempus ad præscriptionis, & ita, si à principio possedit absque mala fide, posse præscribere, non obstante mala fide defuncti, de cujus possessionis tempore se nolit juvare, sed à se met ipso inchoare; & hujus sunt sententiæ, *Covarruv. in cap. possessor p. 2. §. 9. n. 1. & 5. Felician. de censib. lib. 2. cap. 1. n. 23. Menchac. quæst. illustr. cap. 73. n. 5. Lamberteng. de contractib. sine solemnitat. fact. glos. 1. n. 280. Din. in cap. possessor. de regul. jur. in 6. Boer. decis. 42. n. 38. Crot. cons. 286. n. 10. lib. 3.*

Paul. de Gastr. conf. 81. col. final. vers. 1. & conf. 158. n. 2. & conf. 220. n. 3. lib. 2. Socin. regul. 389. n. 1. Novar. conf. 1. n. 6. tit. de præscript.

Sed prima, & negativa mihi verior est sententia, quia nec hæres potest facere, quod non repræsentet penitus defuncti personam, nec facere potest, quod possessio defuncti non sit, & esset initium, & radix, caput, & causa possessionis suæ; si enim defunctus non possideret, non remaneret res possessa in hæreditate, etsi hæres non esset, in illius non ingrederetur possessionem; igitur initium possessionis hæredis fuit defuncti possessio; atqui hæc possessio, & ita id initium fuit mala fide: ergo hæres, qui in totum personam defuncti repræsentat, non potest præscribere, tanquam malæ fidei possessor, nec inchoare a se tempus, cum initium hujus fuisset defuncti, quem repræsentat, possessio; & ita probo sententiam hanc.

- 7 De jure Civili sufficit habere à principio bonam fidem, etiamsi superveniat mala fides postea, *L. 7. §. 7. ff. de publician. in rem action.* ubi inde dicit, idem esse in hærede, qui potest præscriptionem continuare, licet sit in mala fide, dummodo à principio defunctus bonam habuisset fidem ad incipiendam præscriptionem, ut sunt formalia dictæ legis verba *ibi*: Non obicit mihi, si successor sum, & dolo feci, cum is, in cujus locum successi, bona fide emisset; nec proderit, etsi dolo careo, cum emptor, cui successi, dolo fecit *text. in §. Diutina Instit. de usucapion. & præscript. ibi*. Diutina possessio, quæ prodesse cæperat defuncto; hæredi, & bonorum successoribus continuatur, licet ipse sciat prædium esse alienum; quod si ille initium justum non habuit, hæredi, & bonorum possessori, licet ignoranti, possessio non prodest. *L. unic. Cod. de usucapion. transform. ibi*. Non interruptatur ex posteriori forsan rei alienæ scientia, *Missinger. ad §. Diutina sancta transcript. n. 8. ibi*. Sicut ergo mala fides superveniens defuncto non nocuisset,

ita nec successoris obesse debet, cum is defuncti personam referat. *L. hæres ejus 43. ff. de usucap. L. 2. §. si defunctus, ff. de usucap. pro empt.*

Hoc autem correctum est per jus 8 Canonicum *in cap. fin. de præscription.* ubi disponitur, non sufficere bonam fidem in principio, imo requiri bonam usque ad finem, ita ut si superveniat fides mala, interruptit præscriptionem, & non potest compleri præscriptio, nec ista prodest, ut dicit *Padill in L. 2. de servitut. n. 77. Panormitan in dict. cap. fin. de præscript. n. 38. Bald. conf. 299. n. 10. lib. 1. Gam. decis. 334. n. 7.*

Solum nunc restat inquirendum in nostro sæculari foro quale dictorum jurium, Civilis, an Canonici, inter se contrariorum observari debeat; variæ enim pro qualibet parte adsunt cogitanti rationes? Quoad me, resolvendo dubium, respondeo, etiam in foro sæculari debere in hoc casu potius jus Canonicum, quam Civile observari. Ita in terminis *Pinel. in Authent. nisi tricennale Cod. de bon. matern. n. 56. & sub n. 42. Cutel. de donat. tract. 1. discurs. 2. partic. n. 124. & 125. & cum infinitis Vella. jur. controvers. dissertation. 48. n. 47. & dissertat. 8. n. 11. ubi bene, & Gutierr. in L. nemo parit test. ff. de legat. 1. n. 206. & multos*

Et nostra *Ord. lib. 3. tit. 64. ibi*: *Seja julgado, tendo materia, que traga peccado, por os Sagrados Canones.* Combinata cum alia *Ordinat. loquendo de præscriptione lib. 4. tit. 79. ibi*: *Porque estes não poderão prescrever por tempo algum, por não dar occasião de peccar, tendo o alheio indevidamente.* Ubi videtur Legislatorem nostrum in hac materia jus Canonicum sequi voluisse, & ita puto; & faciunt verba *Authent. ut eccles. Rom. §. habeat ibi*. Nec iniquis hominibus impium remaneat præsidium, & tutus peccandi locus etiam scientibus relinquatur; sed ille servetur innocens, qui revera innoxius sit; nec improba temporis allegatione se tueatur, tempus pro-

uritate pertendens. Et probant traditi per *Peg. tom. 3. for. cap. 28. sub n. 20. pag. 354. in med.*

Sed quæ dicta sunt de successore universalis, aut hærede, non procedunt in successore particulari in illo casu, in quo iste bonam habuit usque ad completam præscriptionem fidem, non obstante quod author suus malam habuisset, cum mala fides antecessoris non noceat successoris particulari, ut per *Barb. de præscript. in rubric. n. 232. Gam. decis. 254. n. 2. Cov. in cap. possessor. de regul. jur. in 6 p. 2. §. 9. n. 5. ad fin. Bald. in L. eum qui, ff. de public. §. in hoc, Gabr. de præscript. lib. 5. concl. 5. n. 5. Menoch. de succession. creat. §. 2. n. 238.*

Et probatur per text. in *L. 7. §. præter ait. ff. de publician. in rem ibi*: Proinde hoc sufficit, me bonæ fidei emptorem fuisse, quanvis à non domino emerim, licet ille callido consilio venderit, neque enim dolus venditoris mihi nocebit. Et per text. in *L. an vitium, ff. de divers. tempor. præscript. ibi*. An vitium auctoris, vel donatoris, ejusvè, qui mihi rem legavit, mihi noceat, si forte auctor meus justum initium possidendi non habuit? Videntum est, & puto, neque nocere, neque prodesse; nam denique & usucapere possum, quod auctor meus usucapere non potuit: ex facto propositum est, quemdam, cum rem pignori dedisset, eandem distraxisset, hæredemque ejus redemisse; quæritur: An hæres adversus pignoris persecutionem exceptione longæ possessionis uti possit? Dicebam, hunc hæredem, qui ab extraneo pignus redemit, posse exceptione uti, quia in extranei locum successit, non in ejus, qui pignori dedit; quemadmodum si ante redemisset, sic deinde hæres extitisset.

Mala fides est rei alienæ scientia, & injustæ possessionis notitia, ut cum Harprect. fundat, dicit, & definit novissime *Addit. ad Phæb. p. 2. decis. 132. in princip. addition.*

Et ita consistit in animo mala fides,

ex *Leg. si fur. §. 1. ff. de usucapion.* & ita probatur ipsa mala fides conjecturis, præsumptionibus, & vehementibus indiciis, ut per *Menoch. de arbitrar. lib. 2. cas. 225. n. 2. & de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 130. n. 25.* in quibus duobus locis per varios numeros varias assignat malæ fidei præsumptiones, quas hic transcribere, aut referre nolo, sed ad illum me, & lectorem remitto; tantum duas addam conclusiones, quas non habet dictis locis Menoch. & ita addendo.

Prima conclusio est, malam probamur fidem ex retentione instrumenti, in quo de jure alieno mentio fiebat, tunc enim, cum præsumatur quis instrumenta penes se habentem legere, vel legere facere, si ipse legere nescit, & ita omnia in eis contenta scire; cum constet illum, vel illa instrumenta de jure rei alieno mentionem facientia penes se quem habuisse, probata mala fides dicitur, ut per *Balb. de præscript. p. 1. tertiæ principal. quæst. 10. n. 25. Bald. in L. non est ferendus, ff. de transact. Lectur. 2. in princip. Otalor. de nobilitat. p. 2. tertiæ principal. cap. 3. n. 4. vers.* His tamen non obstantibus, *Afflict. decis. 13. n. 11. Abb. conf. 19. col. 2. lib. 2. & col. final. Ancherr. conf. 170. n. 6. Burg. de Paz conf. 44. n. 17. Caldas Pereir. in respons. pro Monasterio de Offera n. 3. Hyppolit. Riminald. conf. 249. n. 78. in fin. lib. 3. Mandel. Albens. conf. 34. n. 14. lib. 1. Barbof. ad Ord. lib. 2. tit. 27. §. 3. n. 3. in fin. Decian. conf. 2. n. 135. lib. 2. Thom. Gramat. decis. 103. n. 33. Pinel. in Auth. nisi tricenale Cod. de bon. matern. col. penult. ad fin. Paris. conf. 66. n. 109. lib. 3. Aretin. conf. 11. in fin. Reynos. observat. 65. n. 27. Navarr. conf. 3. in fin. tit. de præscription. Aymon. conf. 746. n. 6. Rot. Bonon. decis. 71. n. 6. & 7. Petr. Surd. decis. 153. n. 3. & decis. 288. n. 54. & conf. 4. n. 8. Sylvan. conf. 57. n. 27. & conf. 70. n. 12.* Et probat textus in Ord. nostrâ *lib. 2. tit. 27. §. 3. ibi*: *Não se podia dizer, que prescreveraõ, pois sempre contra*

os tais estava a via fe, preceda pelo foral, que ahi havia, & argumento text. in L. 12. ff. de transact. ubi supponitur quem, qui certum testamentum habebat in potestate sua, id totum legere, in toto contenta scire, & de omnibus cogitasse, cum transactionis fecit contractum.

- 13 Secunda conclusio est, malam fidem prescriptionis impeditivam probari ex productione tituli vitiosi, ut id probantes docent *Mascard. de probat. vol. 1. conclus. 225. n. 24. & vol. 3. conclus. 1372. à n. 64. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 6. n. 61. Peregrin. de jar. fise. lib. 6. tit. 8. n. 25. Paul. de Castr. conf. 433. n. 2. vers. in contrarium lib. 2. Roland. à Valle conf. 6. n. 45. lib. 3. Octavian. decis. 101. n. 31. Cavalcan. decis. 28. n. 25. p. 1. Natta conf. 636. n. 114. lib. 3. Crasset. de antiquitat. tempor. §. absolutis, n. 6. & §. materia ista n. 3.*

- 14 Nunc quæres: Utrum emptor hypothecariam præscribere potest, ab ea liberando rem unam quam emerat à debitore quodam, qui generaliter omnia bona hypothecaverat creditori suo, cogitans dictus emptor, creditorem posse sibi ex aliis à suo debitore possessis bonis satisfieri debitum, & hac consideratione emens, & possidens per decennium inter præsentés, vel viginti annos inter absentes, putando sic bona fide possidere rem, quæ suo videri libera ab hypothecæ onere remanebat ex eo, quod de aliis sibi de debito creditor satisfieri poterat à debitore possessis bonis? Sed licet solum apparenter aliquam habeat dubitandi rationem, in resolutione facilis est, & ita respondeo negative, quia ex eo quod emptor, rem hypothecæ esse subjectam, notitiam & scientiam juris alieni, nempe, creditoris, habebat, & ita ad eum præscribendum mala ei fides obest, quam non relevat sua quomodolibet cogitatio de possibili, tamquam non potens ipsum alienum jus tollere.

Sed, etiam in hac quæstione duas inveni contrarias sententias relatas per

meæ opinionis hujus authorem *Parr. Barb. in L. cum notiss. mi. 7. Cod. de præscript. trigint vel quadragint annor. n. 18. 19. & 20. prorumpens in hæc formalia verba ibi: Neque est omitendum in hoc articulo dictum Cuman. in L. siquis fundum n. 1. ff. de acquirend. possess. quod si debitor generaliter hypothecavit bona sua, & unam rem ex illis vendidit, emptor sciens eam esse generaliter hypothecatam, præscribere; quia juste videtur eam possedisse juxta dispositionem Leg. Secunda..... Sed rejicienda est hæc traditio, quam impugnat glossa final in dict. L. siquis fundum communiter recepta, ut ibi asserit *Claud. in fin. Balb. de præscript. p. 2. Tertiæ principalis q. 4. n. 3. Neque obstat ratio Cuman, quia licet quis juste possideat, tamen propter solam scientiam juris alieni præscribere non potest.**

Quæres iterum: An dubitans possit 15 præscribere? Controversa admodum, & opinionum varietate difficilis resolutio istius est quæstionis; ego vero veniorem affirmativam puto opinionem, & ita indubitanter, & resolute assero, dubitantem posse præscribere. Ita *Panormitan. in cap. final. de præscript. n. 40. Navarr. in cap. siquis autem de penitent. dist. 7. n. 89. Menckach. quæstion. illustr. cap. 77. n. 3. 9. & 12. Anton. Natta conf. 456. n. 19. lib. 2.*

Contrarium, & negative absolute 16 asserendo, dubitantem non posse præscribere, respondent *Hieronym. Gabr. consil. 144. n. 14. lib. 1. Adrian. in tractat. de restitut. tract. 4. §. quæritur vers. Hoc supposito, &c.*

Aliter, nempe, distinguendo hoc modo: Si dubium ab initio fuit, non posse præscribere, si autem à principio bonam habuit fidem, & solum postea illi oriatur dubium, posse præscribere, & prescriptionem continuare, respondent *Bartol. in L. naturaliter, ff. de usucapion. n. 9. Aretin. in L. qui in domin. ff. de titulis in fin. Jason. in L. 3. §. final. ff. de acquirend. possess. n. 19. Balb. de præscript. p. 2. tertiæ principal.*

pal. q. 2. & p. 3. sextæ principal. quæst. 2. n. 6. Paris. in cap. illud de præscript. n. 13. & in cap. final. eodem tit. n. 48. Cephal. cons. 40. à n. 20. lib. 1. & cons. 724. lib. 5. Lamberteng. de contract. sine solemnitat. fact. glos. 3. n. 76. Molin. de justit. & jur. disp. 63. col. 3. Sarmient. Selectar. interpretat. lib. 2. cap. 10. n. 5. & 8.

- 18 Aliter alii distinguunt dicentes, quod, si dubium est præcticum, hoc est circa iacti veritatem, qualitatem, & statum rei, possit præscribere; si verò dubium est speculativum, hoc est, circa jus, & an stante dubio practico, liceat illi libere possidere, tunc non possit præscribere, & ita distinguunt *Medin. de restitut. quæst. 17. col. 3. vers. aliter tamen, & quæst. 10. n. 6. Covarruv. in cap. possessor de regul. jur. in 6. p. 2. §. 7. n. 4. vers. his verò rationibus, &c. & n. 2. & 10.*

- 19 Aliam inveni distinctivam opinionem dicentem, in quacumque præscriptione longissimi temporis posse præscribi, etiamsi ab initio dubium ortum sit; in Publiciana autem non currere præscriptionem, si ortum fuit dubium, cuius sententiæ est *Petr. Barbof. in rubric. Cod. de præscript. trigint. vel quadragint. annor. n. 288. vers. Item & in Publiciana, &c. ubi licet confuse loquatur, id venit resolvere.*

- 20 Aliam & sextam inveni *Mascard. de probat. verb. mala fides in concl. 1004. n. 48. & 52. Cost. de fact. scient. & ignor. inspect. 82. n. 13.* opinionem dicentem, quod si maximum sit dubium, non potest possessor cum ipso dubio præscribere, si verò dubium leve fuerit, tunc potest præscribere possessor, & est votum *Claud. in L. 3. §. final. ff. de acquirend. possess. n. 4. Bald. in cap. si diligenti de præscript. n. 7. Menoch. de arb. cas. 225. n. 17.*

- 21 Septimam tamen in hac quæstione inveni sententiam dicentem, quod si possessor diligentiam fecit ad dubium tollendum, & non potuit, præscribat; si verò non adhibuit diligentem inquisitionem ad dubium tollendum, tunc

non præscribat; & hujus sunt sententiæ *vulgos. in L. si dictum §. si cum posset in sup. ff. de evict. Calcan. consil. 75 n. 52.*

Meæ verò resolutionis n. 15. supra 22 firmatæ ratio est, quia dubius ab ignorante non distat, *Odd. de restitut. in integr. p. 1. quæstion. 8 artic. 9. n. 47. Tiraquel. in L. si umquam Cod. de revocand. donat. in præfat. n. 99. & de utroque retract. p. 1. §. 36. glos. 2. n. 31. ex leg. manifestissimi 22. §. sin autem nescius Cod. de furt.*

Et in dubio pro possidente semper præsumitur, ac ita licet dubius, debet, & potest possessor in ipsa dubii irresolutione pro se præsumere, & ita non habet malæ fidei vitium, cum id scientia juris alieni sit, & talem non habeat dubius, ideo sine vitio ad præscribendum, quia si non habet certam, & indubitatam sui juris notitiam, pro alieno jure etiam certam non habet notitiam, ideo in hac dubietate possessio favet possidenti, & cum sine vitioso possideat animo, non enim malam habet fidem, potest præscribere, quin teneatur nec adversarium, ejusque quærere jus, aut publicum facere dubium suum, imo & præscriptio est in odium negligentis adversarii jus suum non in iudicio proponentis; & ita ex hac ratione manet responsio ad contraria.

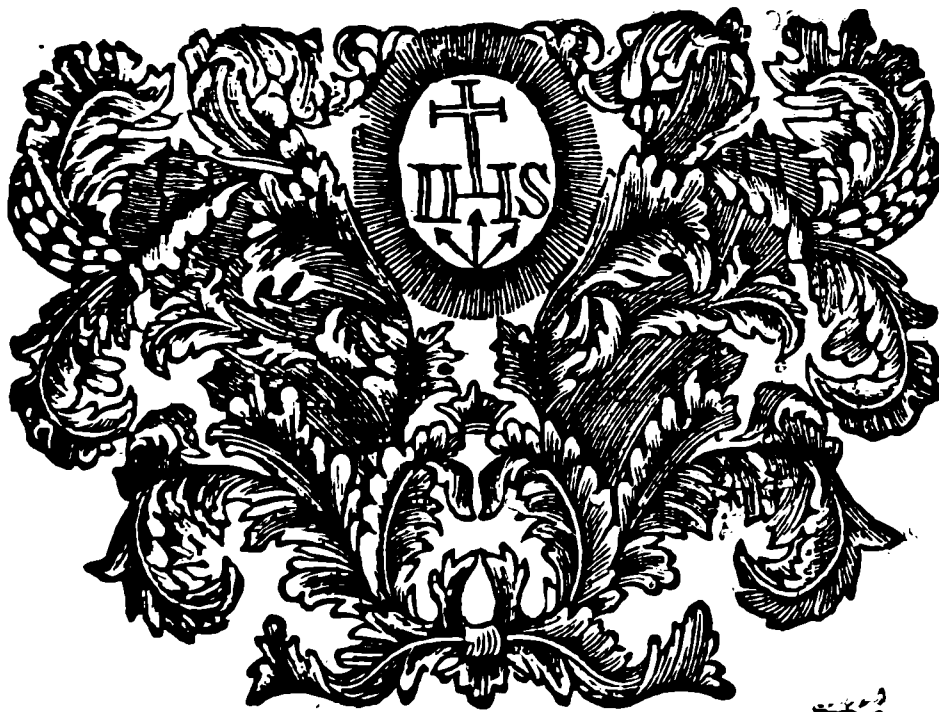
Ultimò quæres. An coram arbitris, & arbitratoribus electis ad procedendum, sola veritate inspecta, opponi potest præscriptionis exceptio? Ad quam quæstionem resolutive respondeo affirmative, sequendo doctrinam *Pinel. in Authent. nisi tricennale Cod. de bon. matern. n. 41. ubi bene, & rationem dat, & facit Menoch. de arbitrar. quæst. 49. n. 4. & facit ratio, quam dedidi in controvers. 3. §. 1. n. 6. glossæ. 8. ad tit. 3. in princip. fin. hoc nostro libro, in quo n. & vers. Sequenti, bona ad nostrum hîc casum ratio est, & pro hîc relatam habe, & ita probatur conclusio hæc, quacum finem huic impono tomo, & commentariis meis ad tres*

priores libri quarti Ordinationis Regiæ titulos, & si Deus adjutorium non negaverit, nec tibi, Lector, displicuerit, ad continuanda sequentium Ordinationis titulorum comentaria, labori non parcam, otium me non tenebit, & studio studebo.

Siquid, me inscio, contra fidem Catholicam, vel contra bonos mores, vel contra veriorum juris sensum in hoc opusculo continetur, indictum volo, pro non scripto haberi, & Censuræ Sanctæ Matris Ecclesiæ Romanæ, meliusque sentientis judicio subjectum, ideo hanc protestationem firmo.

Pantaleon de Araujo Netto e
Guerra.

FINIS LAUS DEO.



INDEX

OMNIUM, SIVE PRINCIPALIORUM
Rerum memorabilium, quæ in hoc tomo con-
tinentur.

FIT ORDINE ALPHABETICO CONSUETO.

A

ABLATIVUS.



*Blativus absolutus condi-
tionem importat*, tit. 3.
in princ. gloss. 7. contr. 3. n. 3. pag. 381.

ABSENS.

Absentibus non officii prescriptio, tit.
3. §. 1. gloss. 1. contr. 4. sub n. 3.
pag. 405. vers. super col. 1.

ACCEPTATIO.

*Acceptatione primi donatarii remanet
irrevocabilis donatio facta pluri-
bus ordine successivo*, tit. 3. in princ.
gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 4. n.
27. pag. 187. & n. 28. & 29. & 30.
pag. 189.

Contrarium ibidem, pag. 188. vers. in-
contrarium col.

ACCESSORIUM.

*Accessorium dicitur concessum, cui co-
ceditur principale*, tit. 1. gloss. unic.
contr. 4. n. 4. pag. 7. col. 1.

Tom. I.

*Accessorium sequitur sui principalis
naturam*, ibidem vers. quia, & tit.
3. in princ. gloss. 1. contr. 6. n. 6.
pag. 127.

*Accessorium venditionis reputatur re-
ceptio pretii*, tit. 1. gloss. unic. con-
tr. 4. n. 5.

*Accessorium tollitur, sublato principa-
li*, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 7.
n. 3. pag. 191.

*Accessorio dispositum dicitur, quod in
principali*, tit. 3. in princ. gloss. 4.
contr. 1. n. 5. pag. 322.

ACTIO.

*Actio ex lesione enormissima competit
contra tertium possessorem*, tit. 1. §.
1. gloss. 3. contr. 3. n. 10. pag. 31.
col. 2. in fin.

*Actio hypothecaria non efficit rem li-
tiosam*, tit. 2. in princ. gloss. 2.
contr. 1. n. 7. pag. 63. col. 1.

*Actio tamen hypothecaria litigiosa di-
citur*, ibidem vers. at vero.

*Actio hypothecaria agenti contra
unum opus est novo, & ordinaria
processu contra tertium, in quem
res alienata fuit*, tit. 2. in princ.
gloss. 2. contr. 1. sub n. 7. vers.
ideoque pag. 63. col. 2. in fin.

Actio cui competit, potius exceptio,
Ff tit.

tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 4.
sub n. 6. vers. & cui pag. 252.

*Actiones personales, non vero reales
confunduntur aditione heredita-
tis*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 7.
n. 3 pag. 306.

*Actiones sequuntur naturam rei ad
quam competunt*, tit. 3. in princ. gloss.
6. contr. 8. n. 9. pag. 375.

Actio semel extincta non reviviscit,
tit. 3. in princ. gloss. 6. contr. 7.
n. 15. pag. 369.

*Actio ex empto tantummodo datur, re
evicta*, tit. 3. in princ. gloss. 6. con-
tr. 7. n. 20. pag. 370.

ACTUS.

*Actuum pluralitas, vel frequentia
non præsimitur*, tit. 2. §. 2. gloss.
unic. contr. 2. sect. 4. n. 7. pag.
95. col. 1.

*Actus ad inducendam consuetudinem
debent esse conformes*, ibidem n. 8.

*Actum frustratorium nemo præsumi-
tur facere*, tit. 3. in princ. gloss. 5.
contr. 7. n. 9. pag. 346.

*Actus quilibet præsimitur necessari-
us*, ibidem n. 10. pag. 346. col. 1.

ACURSIUS.

*Acursii opinio sequenda est in defectu
legis*, tit. 3. in princ. gloss. 4. con-
tr. 8. n. 10. pag. 310.

ADITIO.

*Aditione hereditatis confunduntur
actiones personales, non vero reales*,
tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 7. n.
3. pag. 306.

ADMINISTRATIO.

*Administration ex mala competit hy-
potheca*, tit. 3. in princ. gloss. 5. con-
tr. 7. n. 9. pag. 346.

ALIENATIO.

*Alienari possunt bona fideicommissi pro-
dote*, tit. 3. in princ. gloss. 4. con-
tr. 8. n. 1. pag. 307. & n. 13. pag.
311.

Contrarium ibidem n. 2. pag. 308.

*Alienabilia effecta semel bona, fiunt
deinceps alienabilia*, tit. 3. in princ.
gloss. 4. contr. 8. n. 16. pag. 315.

ALIMENTA.

*Alimenta filiis debita non habent taci-
tam hypothecam*, tit. 3. in princ.
gloss. 2. contr. 2. n. 1. & 3. pag.
147. & gloss. 3. contr. 5. n. 5. pag.
208.

Contrarium ibidem n. 2. pag. 148.

Alimentis pro possunt alienari, tit. 3.
in princ. gloss. 4. contr. 8. n. 14.
pag. 312. & n. 15.

*Alimentis pro debitis uxori, an com-
petat hypotheca?* tit. 3. in princ.
gloss. 4. contr. 15. n. 1. pag. 335.

*Alternativorum sufficit unum adim-
pleri*, tit. 1. gloss. unica contr. 1. r.
8. pag. 3. col. 1.

*Alteri per alterum, eo invito, inferri
præjudicium nequit*, tit. 3. in princ.
gloss. 1. contr. 1. n. 9. pag. 111.

APPELLATIO.

*Appellatio regulariter in quolibet ca-
su permissa est*, tit. 1. §. 1. gloss. 5.
contr. 2. n. 5. pag. 39. col. 2.

Appellationi in cubo est deferendum,
ibidem n. 6.

*Appellatio est defensio, & innocentie
præsidium ad subveniendum oppres-
sis, contra judicium venena*, ibidem
n. 7. 8. & 9.

*Appellatio an detur à sententia judi-
cis arbitrantis post reductionem ar-
bitramenti? Resolvitur affirmati-
ve*, tit. 1. §. 1. gloss. 5. contr. 2. n.
1. & 2. pag. 37. & n. 12. pag. 41.
col. 1.

Contraria opinio negativa refertur,
ibid.

ibidem n. 3. pag. 38. col. 2.
Alia distinctiva opinio refertur, *ibidem* n. 4.
 pag. 39. col. 1.
Appellatio datur à sententia defensionis appellatio-
nis, tit. 1. §. 1. gloss. 5. *controv.* 2. n.
 10. pag. 40. col. 2.
Contrarium refertur, *ibidem* n. 11.
Appellatio non suspendit favorem dotis, tit. 3. in
 princ. gloss. 4. *controv.* 1. n. 25. p. 228.

ARBITER ET ARBITRATOR.

Arbitrium habens ad pretium venditionis pactu-
andum potest quocumque modo pretium consti-
tuere, tit. 1. gloss. unic. *controv.* 5. in fin.
 vers. prima distinctionis pars pag. 9. col. 1.
Arbitratorum potestas expirat morte nominantis,
 & non transit ad heredes si datum non erat lau-
 dum, secus vero si datum erat in vita compro-
 mitentis, tit. 1. §. 1. gloss. 2. *controv.* 3.
 n. 1. & 2. pag. 20. col. 2.
Contrarium indistincte, quod compromissum arbi-
 tratorum ad heredes transeat, *ibidem* n. 3.
Contrarium indistincte, ad heredes non transire
 arbitratorum compromissum, *ibidem* n. 4.
 pag. 21. col. 1.
Arbitratorum laudum sententia equiparatur,
 dict. tit. 1. §. 1. gloss. 2. *controv.* 3. n. 5.
 pag. 21. col. 1.
Arbitratorum nominatio, seu conventio equipa-
ratur mandato, tit. 1. §. 1. gloss. 2. *con-*
trov. 3. sub n. 5. vers. secundam pag. 21.
 col. 1.
Arbitrator post laudum datum non potest illud
interpretare, nisi obscurum, dubium, aut am-
bignum sit, tit. 1. §. 1. gloss. 2. *controv.* 5.
 n. 1. pag. 23. col. 1.
Affirmativa indistincte opinio, quod arbitrator
post laudum datum possit interpretare, &
interpretare, refertur, *ibidem* n. 2.
Negativa indistincte opinio traditur, *ibidem*
 n. 3.
Arbitrator post laudum datum functus est officio
suo, *ibidem* n. 5.
Arbitramenti citari de iudicio est novum arbitra-
mentum, *ibidem* sub n. 5. vers. atqui.
Arbitramentum ut proferatur super emptionis
pretio definiendo non est opus partiū citatione,
 tit. 1. §. 1. gloss. 2. *controv.* 6. n. 1. p. 24.
Contrarium refertur, *ibidem* n. 2.
Arbitrator ad pretium emptionis definiendum di-
citur mandatorius, dict. tit. 1. §. 1. gloss.
 2. *controv.* 6. n. 3. pag. 24. col. 2.
Arbitramentum ut redigatur ad bonorum viro-
rum arbitrium requiritur, & sufficit lesio in
 sexta parte, tit. 1. §. 1. gloss. 3. *controv.* 1.
 n. 2. & 3. pag. 25. col. 2.

Tom. I.

Refertur opinio id relinqui iudicis arbitrio, *ibi-*
dem n. 4.

Alia refertur opinio requirens lesionem in media
parte, *ibidem* n. 5.

Alia traditur opinio requirens lesionem in tertia
parte, *ibidem* n. 6.

Arbitramenti in sexta parte lesivi reductio tolli
nequit renunciatione, cautella, aut pœna, tit.
 1. §. 1. gloss. 3. *controv.* 2. n. 1. & 2. pag.
 28. & n. 8. pag. 29. col. 2.

Contraria opinio absolute affirmativa asserens va-
lere renunciationem reductionis ad arbitria-
um boni viri, *ibidem* n. 3. pag. 29. col. 1.

Alia contraria opinio asserens valere talem re-
nunciationem, ad hoc ut reductio peti nequeas
pro quacumque lesione, nisi sit enormis, aut
enormissima, *ibidem* n. 4.

Arbitratoribus concessa libertas ledendi per qua-
cumque generalissima verba intelligitur de le-
sione supportanda, dict. tit. 1. §. 1. gloss. 3.
controv. 2. n. 5. pag. 29. col. 1.

Arbitramentum pretii emptionis est pars contra-
ctus ejus, tit. 1. §. 1. gloss. 4. *controv.* 1.
 n. 7. pag. 34. col. 2.

Arbitramenti lesio intra sextam partem dicitur
supportabilis arbitrio boni viri, dict. tit. 1. §.
 1. gloss. 3. *controv.* 2. n. 6. pag. 29. col.
 2. & n. 9. col. 2.

Arbitramenti lesio in sexta parte renunciari ne-
quit, dict. tit. 1. §. 1. gloss. 3. *controv.* 2.
 n. 7. pag. 29. col. 2.

Arbitramentum ultra dimidiam lesionem potest
rescindi usque ad quindecim annos, tit. 1. §.
 1. gloss. 3. *controv.* 3. n. 8. pag. 31. col. 2.

Arbitratorum discordantium cum uno an tenea-
tur concordare iudex, ut vir bonus, tit. 1. §.
 1. gloss. 5. *controv.* 1. n. 1. pag. 35. col. 1.

Arbitrator tertius in casu discordie tenetur cum
duorum uno concordare, tit. 1. §. 1. gloss. 5.
controv. 1. n. 2. pag. 35. col. 1.

Arbitrium iudicis debet regulari ratione, jure,
 & equitate, tit. 3. in princ. gloss. 4. *con-*
trov. 6. sect. 2. n. 2. pag. 302.

ARGUMENTUM.

Argumentum ab identitate rationis validum est,
 tit. 1. §. 1. gloss. 3. *controv.* 1. n. 13. pag.
 27. col. 2.

Argumentum à simili validum est in jure, tit. 1.
 §. 1. gloss. 3. *controv.* 3. n. 6. in fin. pag.
 31. col. 1. in fin.

Argumentum à contrario sensu validum est, tit.
 1. §. 1. gloss. 5. *controv.* 1. n. 6. in fin. pag.
 35. in fin. col. 2. & tit. 2. in princ. gloss. 1.
controv. 2. n. 3. in fin. pag. 47. col. 2. in
 princ.

Fif 2

Ar

Argumentum valet ad evitandum absurdum, tit. 2. §. 2. gloss. unic. contr. 2. sect. 5. n. 5. in fin. pag. 97. col. 1. & tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 4. n. 4. pag. 123.

ARRHA.

Arrha sub contrahens recedens à contractu non teneturolvere interesse ultra arrha amissionē, tit. 2. §. 1. gloss. unic. contr. 1. n. 1. & 3. pag. 82.

Contrariae duae diversae referuntur opiniones, ibidem n. 2.

Arrham tenetur reddere uxor impugnans alienationem immobilium à marito factam sub arrha sine ejus consensu, si in sui utilitatem conversata fuit, alias secus, tit. 2. §. 1. gloss. unic. contr. 2. n. 1. & 2. pag. 83.

Arrha pratum à marito receptum non praesumitur in uxoris utilitatem versum, tit. 2. §. 1. gloss. unic. contr. 2. n. 3. p. 83. & 84.

Contrarium refertur, ibidem n. 4. pag. 85.

Arrha accepta à venditore pro parte pratii non est licita penitentia, tit. 2. §. 3. in praefatione pag. 100. col. 2.

Arrha in dubio praesumitur data pro parte pratii, tit. 2. §. 3. gloss. unic. contr. 1. pag. 101. col. 1. & 2. n. 3.

Contrarium, ibidem n. 2.

AUGMENTUM.

Augmentum rei legatae legatario accrescit, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 6. n. 7. p. 128.

AUTHORITAS.

Authoritas licet non adsit terminans, sed est bona ratio, non debet habere locum timor, tit. 1. §. 1. gloss. 1. contr. 1. sub n. 4. pag. 14. col. 2. vers. ad quod.

B

BARTHOLUS.

Bartholi opinio debet in hoc Regno sequi, cum contra illam non stet communis, tit. 2. in princ. gloss. 2. contr. 5. vers. omnes pag. 77. col. 1.

Bartholi opinionem sequi solet ordinatio nostra, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 10. sub n. 4. vers. insuper pag. 196.

BONA.

Bonorum appellatione veniunt non solum ea, quorum habemus dominium, sed etiam qua bonafide possidemur, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 1. n. 13. pag. 113.

Bona alienabilia semel, fiunt semper alienabilia, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 8. n. 16. pag. 313.

Bonorum mobilium, & immobilium in hypotheca, an comprehendantur jura, & actiones, tit. 3. in princ. gloss. 6. contr. 8. n. 1. pag. 374.

Contrarium, ibidem n. 2.

Bonorum appellatione continentur etiam jura, & actiones, tit. 3. in princ. gloss. 6. contr. 8. n. 3. pag. 375.

C

CASUS

Casu de furtivito nemo tenetur, tit. 2. in princ. gloss. 1. contr. 3. n. 4. pag. 49. col. 1.

Nisi culpa ad casum ordinata ipsum praecedat, ibidem n. 5. & 6.

Casibus furtivitis renuncians, an teneatur ad casus insolitos, & incogitatos? Cum distinctione resolvitur, tit. 2. in princ. gloss. 1. contr. 4. n. 1. & 2. pag. 51.

Contrarias, & indistinctas opiniones referuntur tres, ibidem n. 3. 4. & 5.

Casibus furtivitis renuncians non praesumitur cogitari de rarissime contingentibus, ibidem n. 7.

Casus ut dicantur cogitati, sufficit saltem in genere cogitatos esse, ibidem n. 7.

CAUSA.

Causa exheredationis an sufficiat esse similis expressa in lege, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 1. n. 12. & 13. ubi contrariae referuntur sententiae pag. 139.

CENSUS.

Census emptor an teneatur agere contra possessorem, aut agere possit adversus venditorem, vel ejus heredes, tit. 3. in princ. gloss. 3. contr. 2. n. 1. pag. 201.

Contrarium, ibidem n. 2.

Census transit in onus reale, & non in simplicem hypothecam, ibidem n. 3.

Census cessat perempta re censita, ibidem n. 4. pag.

¶ *¶* 202.

Census rei possessor tenetur ad census praeteritos,
ibidem n. 5. pag. 203.

Census emptor potest executive agere contra pos-
sessorem, tit. 3. in princ. gloss. 3. contr. 3. n. 1. pag. 203.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 203.

Census emptor potest, si velit, obligare vendito-
rem, & ejus haeredes, si in contractu obligati-
sunt, ibidem sub n. 3. vers. in silentium
pag. 205. col. 1.

Census emptor potest in solidum unum ex pluribus
rerum censitarum obligare, tit. 3. in princ.
gloss. 3. contr. 4. n. 1. pag. 205. & n.
3. pag. 207.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 206.

Census praescriptio a quo die incipiat currere,
tit. 3. §. 1. gloss. 1. contr. 4. pag. 403.

Contrarium, ibidem n. 2.

CESSIONARIUS.

Cessionarius mariti, an possit consequi usuras do-
tiis? tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11.
sect. unic. sub n. 10. vers. an, pag. 328.

CITATIO.

Citatio partium non est opus, ut arbitramentum
proferatur super emptionis pretio definiendo,
tit. 1. §. 1. gloss. 2. contr. 6. n. 1. pag.
24. col. 1.

Citatione dicitur capta cum defuncto lis, tit. 2.
in princ. gloss. 2. contr. 1. n. 10. pag.
69. col. 1. in fin.

Chari debent omnes, quibus interest, vel nocere
potest actus, tit. 2. §. 2. gloss. unic. contr. 2.
sect. 2. n. 5. pag. 90. col. 2.

Citatione opus non est in justificatione sumaria, ut
fiat arrestum, ibidem sub n. 5. vers. & licet
pag. 91. col. 1.

Citatio non est necessaria in justificatione alicujus
gratia à Principe concessa, ibidem vers. in
justificatione.

Citatio non requiritur in justificatione super vio-
lentiis, de quibus iudex Corona cognoscit, ibi-
dem vers. sicut.

Citatio non requiritur in justificatione paupertatis
in iudicio actionum novarum, ibidem vers.
velut.

Citatio non requiritur in justificatione ad conce-
dendum homagium, vers. in nobilitatis.

Citatio per edicta solum est facienda persona in
certe, tit. 3. in princ. gloss. 7. contr. 2.
n. 3. pag. 379.

CLARUS.

Clarus non est opus conjecturis. tit. 3. in princ.
gloss. 4. contr. 9. n. 3. pag. 314.

CLAUSULA.

Clausula constituti in contractu conditionali non
operatur effectum, dum non verificatur condi-
tio, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6.
sect. unic. §. 1. sub n. 8. vers. quod ita pag.
161.

Quod intellige si constitutum est conditionale, ibi-
dem vers. attamen pag. 162.

Clausula constituti transfert possessionem, etiam si
contractus per procuratorem sit celebratus, tit.
3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic.
§. 1. n. 17. pag. 169.

Contrarium, ibidem vers. licet pag. 170.

Clausula constituti effectus procedit solum, si con-
stituens possidebat, tit. 3. in princ. gloss. 2.
contr. 6. sect. unic. §. 1. n. 12. p. 173.

Clausula reservationis ususfructus aequiparatur
clausulae constituti, tit. 3. in princ. gloss. 2.
contr. 6. sect. unic. §. 1. n. 13. pag. 175.

Clausula ex nunc pro tunc transfert possessionem,
tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect.
unic. §. 1. n. 13. vers. etiam pag. 175.

Clausula nullum operatur effectum a nemine ac-
ceptata, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6.
sect. unic. §. 2. n. 14. pag. 176.

CLERICUS.

Clericus venditor vocatus ad defendendum em-
ptorem, eum tenetur defendere in seculari ju-
dicio, tit. 2. in princip. gloss. 2. contr. 1.
sub n. 7. vers. in casu pag. 65. col. 2.

Contrarium refertur, ibidem vers. & quamvis.
Clericus, hares laici tenetur litem captam in vita
defuncti prosequi in iudicio seculari, tit. 2. in
princ. gloss. 2. contr. 1. n. 9. pag. 67.
col. 1.

Contrarium, ibidem refertur vers. & licet.

Clericus conventus hypothecaria cum pacto de non
alienando potest conveniri in iudicio seculari,
tit. 3. in princ. gloss. 1. in praefatione n. 7.
pag. 105.

Contrarium, ibidem vers. licet.

Clericus spolio conventus intra annum tenetur
in foro seculari rei sita respondere, tit. 3. in
princ. gloss. 1. in praefatione n. 8. pag. 106.

Quod procedit ad hoc, ut spoliatus restituatur ex
interdicto unde vi, ibidem n. 9.

COHÆRES.

Coheres simul possessor rei hypothecata potest in solidum conveniri absque executione aliorum coheredum, tit. 3. in princ. gloss. 7. contr. 4. pag. 384.
Contrarium, ibidem n. 2.

COLONUS.

Colono non tenetur stare singularis successor, tit. 3. in princ. gloss. 1. in præfatione n. 3. pag. 103.

CONCESSIO.

Conceditur minus cui conceditur plus, tit. 3. in princ. gloss. 5. contr. 3. n. 3. pag. 339.
Quod limitatur in dispensationibus, ibidem n. 4. & 5.

CONCUBINA.

Concubine potest donare quilibet privatus regulariter, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 1. n. 27. pag. 232.
Concubina potest instituere hæres, ibidem vers. & possit pag. 233.
Nisi adsint fratres, ibidem vers. nisi.
Concubina non potest donare clericus, neque miles, ibidem vers. non possit, & vers. sicut pag. 234. & 235.
Nisi ab benemerita servitia, ibidem vers. nisi pag. 235. col. 1. & 2.
Concubina clerici repotitio donati competit heredibus, ibidem vers. & ita.
Contrarium quod competat fisci, ibidem vers. & converso.

CONDITIO.

Conditio inducit formam, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 4. n. 6. pag. 123.
Conditio nihil ponit in esse, nisi completa in forma specifica, & non per equipolens, nec in minimo deficiens, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 4. n. 7. 8. 9. 10. pag. 123. & 124.
Conditione non purificata, remanet dispositio ac si à principio facta non fuisset, ibidem n. 11.
Conduione sub datum censetur sub contraria ademptum, ibidem n. 12.
Conditionalibus in contractibus retrahitur hypotheca, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 4. n. 14. pag. 125.

CONDUCTOR.

Conductor inventus in domo tenetur ad pensio-

no. 5. tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 4. n. 10.
 sub n. 4. pag. 195. col. 2.

CONFESSIO.

Confessio numerationis probat istam, elapso termino, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 3. n. 3. pag. 248.
Confessio est melior omnium probationum, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 3. n. 4. p. 249.

CONFIRMATIO.

Confirmatio non addit ens de novo, tit. 3. in princ. gloss. 5. contr. 7. n. 5. p. 345.
Confirmatio instrumenti omnia in eo contenta comprehendit, ibidem n. 7. pag. 345.

CONFISCATIO.

Confiscatis bonis filiorum, non venit legitima, nec peculium profectitium, & adventitium, viva patre, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 1. sub n. 15. pag. 143. vers. ideo, & vers. sicut, & vers. veluti.
Confiscatis bonis patris, assignanda est filio legitima, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 1. sub n. 15. vers. & tandem pag. 145.

CONJECTURA.

Conjecturis non est opus in claris, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 9. n. 3. pag. 314.
Conjecturis probatur voluntas, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. sect. unic. n. 9. p. 327.

CONSENSUS.

Consensum facit præsumere scientia, & patientia, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 3. n. 26. pag. 187.

CONSTITUTUM.

Constituti ex clausula transferunt dominium, & possessio, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. n. 4. 5. & 6. p. 154. col. 2.

CONTRACTUS.

Contractus quilibet est obligatorius, licet sit voluntarius antea, tit. 1. §. 1. gloss. 2. contr. 2. n. 4. pag. 2. col. 1. & 2. n. 10. princ. gloss. 1. contr. 2. n. 5. pag. 47.
Contractus implementum exigere nequit, qui sua parte non implet, tit. 2. princ. gloss. 2. contr. 7. n. 6. pag. 79.

Si quis sub arrha recedens a contractu non iudicatur solvere interesse ultra arrha amissionem, tit. 2. §. 1. gloss. unic. contr. 1. n. 1. & 3. pag. 82.

Contrariae duae diversa referuntur opiniones, ibidem, n. 2.

Contractus ut valeat debet summi omnis interpretationis, tit. 2. §. 3. gloss. unic. contr. 1. n. 3. pag. 101.

Contractibus nominatis non datur poenitentia, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 4. n. 31. vers. & pag. 189.

Contractus donationis heminatus est, ibidem n. 31.

Contractus a partium tacita, vel expressa voluntate legem accipit, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 11. n. 5. pag. 199.

Contractus conditionalis hypotheca retrahitur in principium, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 2. n. 5. pag. 242.

Contractus iuramento promissorio firmati nulli sunt, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 5. sect. 3. n. 5. pag. 281. & n. 8. pag. 283. & pag. 284.

Distinguens, & contraria refertur opinio, ibidem n. 4. pag. 280.

Consuetudo opus est tacito et partis populi consensu, ibidem n. 6. pag. 95. col. 1.

Consuetudinem ad inducendam debent actus esse conformes, ibidem n. 8.

Consuetudo ut inducatur non est opus scientia Principis, tit. 2. §. 2. gloss. unic. contr. 2. sect. 5. n. 1. pag. 96. col. 2. & n. 3.

Contrarium, ibidem n. 2.

Consuetudo ut inducatur, non est opus quod iudicata sit, ibidem sect. 6. pag. 97. n. 1. & 3.

Contrarium, ibidem n. 2.

Consuetudo ut inducatur, quantum tempus sit necessarium, ibidem sect. 7. per tot. pag. 98. ubi referuntur inter se contrariae sententiae.

Consuetudo interpretativa inducitur, etiam si non sit praescripta, ibidem n. 6. pag. 99.

CONSULERE.

Consulere nolle, nisi ubi reperitur determinatum a Doctoribus est intellectus miserrimus, tit. 1. §. 1. gloss. 1. contr. 1. n. 4. vers. ad quod pag. 14. col. 2.

D

CONTRADICTOR.

Contradictor legitimus est donatarius contra heredem scriptum in remedio edicti Divi Adriani, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. n. 10. pag. 167.

CONSUETUDO.

Consuetudo, ut dicatur probata, quid requiratur, tit. 2. §. 2. gloss. unic. contr. 2. in princ. pag. 89. col. 1.

Consuetudo, ut probetur, debent testes etiam non interrogati claram sui dicti rationem reddere, ibidem sect. 1. n. 1. & 3. pag. 89. col. 2.

Contrarium, ibidem n. 2.

Consuetudo ut probetur, requiritur citatio partis, ibidem sect. 2. n. 1. pag. 90. col. 1.

Contrarium, ibidem n. 2.

Consuetudo probatur per testes singulares de diversis actibus tendentibus ad eundem finem, tit. 2. §. 2. gloss. unic. contr. 2. sect. 3. n. 1. pag. 91.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 92. col. 1.

Consuetudo ut probetur, testes debent deponere de frequentia plurium actuum, tit. 2. §. 2. gloss. unic. contr. 2. sect. 4. n. 1. pag. 94. col. 1. & n. 5. col. 2.

Contraria tres referuntur sententiae, ibidem n. 2. 3. & 4.

DATIO INSOLUTUM.

Datio in solutum emptioni equiparatur, tit. 3. in princ. gloss. 6. contr. 7. n. 16. pag. 369.

Dationis in solutum debetur gabella, tit. 3. in princ. gloss. 6. contr. 7. n. 19. pag. 369.

DEBITOR.

Debitor adversus creditorem agere nequit, nisi pecunia soluta, tit. 3. in princ. gloss. 6. contr. 7. n. 27. pag. 371.

DECISIO.

Decisiones Rota sunt maioris autoritatis, quam opiniones Doctorum, tit. 3. in princ. gloss. 6. contr. 8. n. 10. pag. 310.

DESERTIO.

Desertionis appellationis datur appellatio, tit. 1. §. 1. gloss. 5. contr. 2. n. 10. pag. 40. col. 2.

Contrarium refertur, ibidem n. 11.

DICTIO.

Dictio vel est disiunctiva, & efficitur unum ex multis.

- carum ex dispositione cum ea facta*, tit. 1. gloss. unic. contr. 1. n. 7. pag. 3.
- Dictio si summatur etiam pro dictione etiam si, vel quavis*, tit. 2. in princ. gloss. 1. contr. 4. sub n. 10. vers. vera in fin. pag. 57. col. 2. in princ.
- Dictio si importat conditionem*, tit. 2. §. 1. gloss. unic. contr. 2. n. 5. pag. 85.
- Dictio in summatur pro dictione inter*, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 1. sub n. 12. vers. ergo pag. 113.
- Dictio omnis summatur etiam pro quolibet, vel quicumque*, tit. 3. in princ. gloss. 3. contr. 4. sub n. 3. vers. & pro mea in fin. pag. 207.
- Dictio mox denotat brevitatem, & ponitur pro statim, in continenti, cito, & similibus*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 6. sect. 2. n. 4. pag. 303.
- Dictio alia summatur etiam pro quocumque*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 12. sub n. 4. vers. cuius pag. 332.
- Dictio autem disiunctiva est*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 12. sub n. 4. vers. & pag. 332.

DISPENSATIO.

- Dispensativa facultates potius restringi, quam ampliari, debent*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. n. 4. pag. 322.
- Dispensatione concessum maius, non dicitur concessum minus*, tit. 3. in princ. gloss. 5. contr. 3. n. 4. & 5. pag. 339.
- Dispensationes non extenduntur*, tit. 3. in princ. gloss. 5. contr. 5. sub n. 6. vers. dispensationes pag. 342.

DISPOSITIO.

- Dispositio generalis operatur quoad omnia, sicut specialis quoad singula*, tit. 1. gloss. unic. contr. 2. n. 1. pag. 4. col. 1.
- Dispositio taxativa similes excludit casus*, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 1. n. 14. pag. 140.
- Nisi materia sit favorabilis, aut extensionem requirat verosimilis mens disponentis*, ibidem n. 15. vers. licet pag. 140. & 141.
- Dispositio de prima vice non intelligitur si secundus desideretur actus*, tit. 3. in princ. gloss. 7. contr. 3. §. 2. sub n. 8. vers. & ita pag. 383.

DOCTOR.

Doctorum auctoritas nos detertere non debet, ut

- à quo deviemus*, tit. 1. §. gloss. contr. 1. n. 4. pag. 14. col. 1. in fin. &
- Doctoris distinguuntis opinio alia maius, alia minus praefertur*, tit. 1. §. 1. gloss. contr. 1. n. 7. pag. 22. col. 2. & tit. 3. in princ. gloss. 5. contr. 7. n. 12. pag. 346.
- Doctoris pauperis est per regulas respondere*, tit. 2. §. 2. gloss. unic. contr. 1. n. 10. pag. 88. col. 2.
- Doctoris opinione ut careat, nihil tam iniquum est*, tit. 3. in princ. gloss. 6. contr. 1. in proemio sub n. 1. vers. & si pag. 348. & gloss. 7. contr. 10. n. 2. pag. 391.
- Doctissimo injuriam non facit, qui contra sentit*, tit. 3. in princ. gloss. 7. contr. 4. n. 3. pag. 384.

DOLUS.

- Doli ratione competit hypotheca*, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 4. n. 3. pag. 150. col. 2. & contr. 5. n. 3. pag. 151. & gloss. 5. contr. 1. n. 4. pag. 338. col. 1.
- Dolus ubi non adest, non datur culpa*, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 4. sub n. 5. vers. atqui pag. 151.

DOMINIUM.

- Dominium rei emptae ex pecunia aliena acquiritur ementi, & non pecunia domino*, tit. 2. in princ. gloss. 1. contr. 1. n. 1. pag. 42. col. 2.
- Ampliatur etiam si pecunia sit societatis*, ibidem vers. ampliatur pag. 42. col. 2.
- Limitatur si pecunia erat hereditatis, aut Ecclesiae*, ibidem n. 2. & 3.
- Limitatur etiam si pecunia erat minoris*, ibidem n. 4. pag. 44. col. 1.
- Intellige si ementes erant administratores, aliis non*, ibidem n. 5.
- Dominii questio non potest refricari ab eo, qui causam habuit à debito hypothecante*, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 1. n. 6. pag. 110. n. 6.
- Dominii questio non potest refricari illi, à quo causam habeo*, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 1. n. 8. p. 111.
- Dominiū rei certa legata transit directe in legatarium à morte testatoris*, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 2. sub n. 6. vers. atque pag. 118.
- Dominiū debet plenè probari ab agente rōne indicatione*, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. n. 2. pag. 152.
- Dominiū habens potest agere adversus quicumque possessorem*, tit. 3. in princ. gloss. 2.

6. §. 1. n. 4. 5. & 6. pag. 154. col. 2.
Dominium rei duobus vendi & acquiritur illi, cui fuit tradita, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. n. 7. pag. 155. in fin.

Limita in venditione facta Ecclesiis, & locis piis, ibidem vers. nisi.

Dominium rei duobus donata acquiritur illi, cui fuit tradita, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 7. vers. quod etiam pag. 157. col. 1.

Limita in donatione facta Ecclesiis, & locis piis, ibidem vers. nisi.

Dominium nequit esse in pendent, tit. 3. in princ. gloss. 3. contr. 6. n. 3. pag. 209.

DONATIO.

Donatio causa mortis equiparatur legatis, tit. 3. in princ. gloss. 1. contr. 7. n. 6. p. 129.

Donata duobus rei dominium acquiritur illi, cui fuit tradita, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 7. vers. quod etiam pag. 157. col. 1.

Limita in donatione gratuita Principis, ibidem vers. vel.

Donatio etiam non acceptata a donatario firma manet stipulatione tabelionis, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 2. n. 15. pag. 177.

Contrarium, ibidem n. 16. pag. 181.

Donatarius presens, licet non acceptet, efficit irrevocabilem donationem, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 2. n. 19. p. 185.

Contrarium, ibidem n. 21. pag. 186.

Donationis sufficit tacita acceptatio, ibidem n. 22. pag. 186.

Donarii primi acceptatione efficitur irrevocabilis donatio pluribus facta ordine successivo, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 4. n. 27. pag. 187. & n. 28. & 29. & 30. pag. 189.

Contrarium, ibidem pag. 188. vers. in contrarium col. 2.

Donatio & contractus nominatus, ibidem n. 31. pag. 189.

Donationi facta non potest adjici gravamen, ibidem n. 32. pag. 189. & n. 34.

Tom. I.

Donatio patris suo filio familia: non valet, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 1. n. 14. p. 219. *Etiam si interveniat juramentum*, ibidem vers. & de jure.

Contrarium, si est juramento firmata, refertur, ibidem vers. ita ut.

Donatio a patre suo filio familia: facta, valet causa studii, ibidem pag. 221. vers. eodem modo.

Donatio qualibet per supervenientiam filiorum revocatur, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 1. n. 15. pag. 222.

Donatio quadam propter ingratitudinem revocari potest, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 1. n. 18. pag. 223.

Donatio non presumitur, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. sect. unic. sub n. 3. pag. 325. col. 1. in princ.

Donatio non est remissio, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. sect. unic. n. 4. pag. 325. col. 1.

Contrarium, ibidem vers. respondet.

Donare non potest, qui non potest remittere, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. sect. unic. §. 1. n. 6. pag. 326.

Donationi ante nuptias an competat hypotheca? tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 14. n. 1. pag. 333.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 334.

Donatio extra summam legis indiget infirmatione, tit. 3. in princ. gloss. 6. contr. 4. n. 3. pag. 360.

Donatio ob ingratitudinem, ut rescindatur, indiget revocatione, ibidem n. 6. pag. 360.

DOS.

Dos in dolo pacto constituitur, tit. 3. in princ. gloss. 4. n. 1. pag. 213.

Dos a parte debetur, etiam si filia dives sit, ibidem n. 3. pag. 215.

Dos congrua censetur a patre assignata, ibidem n. 4. pag. 215.

Dos incerta peti potest, & debet definiri boni viri arbitrio, ibidem n. 5. pag. 216.

Dos quoad quantitatem collata in alterius arbitrium, arbitratore mortuo, recurritur ad arbitrium boni viri, ibidem n. 6. pag. 217.

Ggg

Dos

- Dotem tenetur mater, & frater constituto in subsidium*, ibidem n. 9. & 10. pag. 218.
- Dotis favore est valida donatio omnium bonorum*, ibidem n. 11. p. 218. vers. attamen col. 2.
- Dotis favore in dubio pronunciandum est*, ibidem n. 12. pag. 218.
- Dotis favore donatio excessiva non indiget inscriptione*, ibidem n. 13. pag. 219.
- Dos est causa pia*, ibidem vers. ea pag. 219. col. 2.
- Dotis favore valet donatio inter patrem, & filium*, ibidem n. 14. vers. attamen pag. 221.
- Dotis favore potest esse fideiussor mater*, ibidem n. 7. pag. 217.
- Dotans filiam pater de proprio censetur dotare*, ibidem n. 2. pag. 214.
- Dotis favore possunt alienari bona fideicommissi*, ibidem n. 8. pag. 218.
- Dotis favore verba enunciativa obligant*, ibidem n. 16. pag. 223. & gloss. 4. contr. 8. n. 1. & 13. pag. 307. & 311.
- Contrarium*, pag. 308. n. 2.
- Dos promissa dicitur dos*, ibidem n. 17.
- Dotis favore donatio non revocatur per supervenientiam filiorum in totum*, ibidem n. 15. pag. 222. col. 2.
- Limita in donatione facta ab extraneo*, ibidem vers. quod, & ibi contrarium.
- Dotis favore donatio non revocatur ob ingratitudinem*, ibidem n. 18. pag. 223.
- Dotalis fundus non potest alienari, constante matrimonio, nec de consensu utriusque conjugis*, ibidem n. 19. pag. 224. & gloss. 4. contr. 5. n. 3. pag. 256.
- Dotis favore fructus pignoris non imputantur in sortem, constante matrimonio*, ibidem n. 20. pag. 225.
- Dotis usura debentur à die matrimonii absque interpellatione*, ibidem n. 21. pag. 227.
- Dos probatur levioribus probationibus, testibus singularibus, conjecturis, verbis ambiguis, & extrajudicialibus confessionibus*, ibidem n. 22. 23. 24. & 25. pag. 227. & 228.
- Contrarium in nostro Regno regulariter, excusando summam legis* n. 22.
- Dotis favore alienari potest res litigiosa*, ibidem n. 26. pag. 231. vers. attamen.
- Doti competit privilegium tacite hypotheca*, ibidem sub n. 27. vers. & tandem pag. 236.
- Dotis favore valet donatio facta per clericum sine concubina*, ibidem vers. attamen pag. 236.
- Dotis privilegium, an transeat ad heredes, vel cessionarios mulieris*, ibidem n. 28. & 30.
- Contrarium*, ibidem n. 29.
- Dotis hypotheca à quo tempore incipiat*, dict. tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 2. n. 1. p. 241.
- Contraria res referantur opiniones*, ibidem n. 2. 3. & 4. pag. 242.
- Dotans extraneus donata debitor de bonis, & non propriis dotare censetur*, tit. 3. in princ. gloss. 4. sub n. 2. vers. licet pag. 214.
- Contrarium*, ibidem vers. etiam si col. 2.
- Dotis causa equiparatur cause studii*, dict. contr. 1. sub n. 14. vers. ita taliter pag. 221.
- Dotis favore appellatio non suspendit*, dict. contr. 1. sub n. 25. vers. & ita.
- Dos, quam maritus recipere noluit, habetur pro numerata*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 2. vers. dixi pag. 243. & contr. 3. n. pag. 249.
- Dotis numeratio, an dicatur probata per confessionem mariti*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 3. n. 1. pag. 244.
- Contrarium*, ibidem n. 2. pag. 246.
- Dote pro, an competat uxori vidua retentio*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 4. n. 1. p. 250.
- Contrarium*, ibidem n. 2. pag. 252.
- Dotis pro restitutione competit hypotheca*, ibidem n. 4. pag. 252. col. 2.
- Dotalia quia sint pradia*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 5. sect. 1. n. 1. pag. 258.
- Dotalia pradia sunt in specie restituenda*, ibidem n. 2. pag. 259.
- Dotalia sunt pradia aestimata*, ibidem §. 2. pag. 260.
- Dotalium rerum periculum ad uxorem pertinet*, ibidem sub n. 3. vers. cum rerum p. 259.
- Dotis bonorum aestimatorum dominium, & periculum ad maritum pertinet*, ibidem §. 2. n. 4. pag. 261.
- Dotalia bona aestimata dicuntur marito vendita*, ibidem n. 5. pag. 261.
- Nisi lesio adsit*, ibidem n. 6.
- Dotalibus bonis aestimatis, non potest uxor executioni opponi, nisi in subsidium*, ibidem n. 8. pag. 263.
- Dotalia bona alienata marito ipsamet potest revocare*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 5. sect. 2. n. 1. pag. 274. col. 2.
- Contrarium*, ibidem pag. 275.
- Dotes conservantur, & salvas manere interesi reipublice*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 1. in proæmio n. 1. pag. 213. & contr. 5. sect. 2. sub n. 6. vers. & etiam cum m. is pag. 277. col. 1. in princ. & sect. 3. sect. unic. n. 5. pag. 289.
- Dotalia bona, nec juramento alienari possunt*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 5. n. 1. pag. 277.
- Contrarium*, ibidem n. 2. pag. 278.
- Dote pro in pecunia competit retentio*, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 6. n. 1. pag. 281.
- Contrarium*, ibidem n. 2. pag. 292.
- Dos uxori restituta iterum marito restitui non*

bet. tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 6. n. 1.

4. pag. 294.

Dotis in exactione non presumitur negligens maritus, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 6. sect. 1. n. 3. vers. neque pag. 296.

Dotem ad reperendum sufficere probabili inopia suspicio, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 6. sect. 2. n. vers. de hac pag. 303.

Dotis hypothecam conservat uxor etiam si mariti heres sit, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 7. n. 1. pag. 305.

Contrarium ibidem n. 2.

Dote pro alienari possunt bona fideicommissi, etiam si testator alienationem pro causa dotis prohibuerit, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 9. n. 1. pag. 313. & n. 6. pag. 315.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 314.

Dote pro alienari nequeunt bona maioratus, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 10. n. 1. p. 317.

Contrarium, idem n. 2.

Dotis usura debentur marito, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. sect. unic. n. 1. p. 323.

Dos quoad maritum dicitur causa onerosa, ibidem n. 3. pag. 324.

Dotis usura presumuntur remissa per decennii taciturnitatem, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. sect. unic. §. 1. n. 10. pag. 327.

Dotis usuras remittere presumitur maritus dote recipiendo absque protestatione, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. sect. unic. §. 1. sub n. 10. vers. ita etiam.

Contrarium, ibidem vers. licet.

Dotis usuras an possit consequi maritus cessionarius? ibidem vers. an pag. 328. col. 1.

Dotales usuras an possit consequi cessionarius mariti? tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. sect. unic. sub n. 10. vers. an pag. 328.

Dotalibus equiparantur paraphernalia quoad hypothecam, tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 13. n. 3. pag. 333.

Dote pro solvendo, an possit pacisci de certa quantitate annua, dum soluta non fuerit? tit. 3. in princ. gloss. 4. contr. 11. sect. unic. sub n. 10. vers. utrum pag. 328. col. 2.

DUBIUS.

Dubius an possit prescribere? tit. 3. §. gloss. 2. n. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. pag. 410. & 411.

E

ECCLESIA.

Ecclesia pecunia emptum, efficitur Ecclesie, tit. 2. in princ. gloss. 1. contr. 1. n. Tom. I.

3. pag. 43. col.

EDICTUM.

Edicto Divi Adriani debet heres testamentum scriptum mitti in possessionem, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. n. 9. p. 163.

EMPHYTEUSIS.

Emphyteuticata re duobus, praefertur ille, cui traditur, tit. 3. in princ. gloss. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 7. vers. extra vero pag. 159.

EMPTIO.

Emptio est contractus jurisgentium bone fidei utriusque, citroque obligatorius, qui consensu, re, & pretio perficitur, pag. 1. col. 2.

Emptorem oportet antequam emat ab eo, qui se procuratorem proficitur, mandatum exposcere, tit. 1. gloss. unic. contr. 1. n. 12. p. 3. col. 2.

Emptionis, & venditionis tria substantialia sunt: consensus, res & pretium, tit. 1. §. 1. in praefatione n. 1. pag. 12.

Emptum ex pecunia aliena, acquiritur ementi, & non domino pecuniae, tit. 2. in princ. gloss. 1. contr. 1. n. 1. pag. 42. col. 2.

Ampliatur etiam si pecunia sit societatis, ibidem vers. ampliatur pag. 43. col. 2.

Limitatur si pecunia erat hereditatis, aut Ecclesiae, ibidem n. 2. & 3.

Limitatur etiam si pecunia erat minoris, ibidem n. 4. pag. 44. col. 1.

Intellige si emerentes erant administratores, alias non, ibidem n. 5.

Emptum ex pecunia militis, efficitur militis, tit. 2. in princ. gloss. 1. contr. 1. n. 7. pag. 44. col. 2.

Contraria opinio refertur, ibidem vers. licet.

Emptori pertinet periculum rei emptae post perfectum contractum, tit. 2. in princ. gloss. 1. contr. 3. n. 1. pag. 48. col. 2.

Nisi sint res, quae numero, pondere, & mensura, & degustatione consistunt, antequam numerentur, ponderentur, & mensurentur, & degustentur, ibidem n. 2. & 3.

Emptor morosus in solvendo pretium, debet interesse post rem venditam illi traditam, tit. 2. in princ. gloss. 2. contr. 1. n. 1. pag. 61. col. 1.

Emptorem conventum tenetur defendere in iudicio seculari clericus venditor, tit. 2. in princ. gloss. 2. contr. 1. sub n. 7. vers. in calu pag. 65. col. 2.

Ggg 2

Ema

Emptor non debet interesse venditori, cum iste non tradit rem liberam, ut scnebatur, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 7. n. 1. 3. 6. 7. & 8. pag. 78. & 79.

Contrarium, ibidem n. 2.

Emptor potest retinere pretium, cum res vendita non est libera, vel est alicui obligata, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 7. n. 7. pag. 79.

Emptor non facit fructus suos rei sibi tradite cum promissione ad vendendum, licet illico pretium solvisset, tit. in princ. glos. 2. contr. 9. n. 1. pag. 80. & 81.

Refertur contraria opinio, ibidem n. 2.

Emptor particeps fraudis, & si traditionem habeat, non praefertur primo emptori, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 7. vers. & sunt pag. 158.

Emptio prima jurata non praefertur secundae cum traditione factae, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 7. vers. ego pag. 159.

Licet contrarium sit de jure communi, ibidem vers. extra hos pag. 158. col. 2.

ÆQUIPARATA.

Æquiparatorum eadem est dispositio, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. sub n. 14. pag. 221. vers. & col. 2.

ERROR.

Errantis nullus est consensus, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 7. n. 29. pag. 372.

Error dicitur probatus, si res aliter se habet, ibidem vers. error col. 1.

ÆSTIMATIO.

Æstimatio cum pacto restitutionis in specie, non inducit venditionem, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 1. §. 3. n. 9. pag. 264.

Æstimatio in dubio venditionem bonorum inducit, ibidem n. 9. vers. tandem pag. 265.

Æstimatio non inducat venditionem, sufficiunt conjectura, ibidem n. 10. pag. 266.

Æstimatio melioramentorum facienda est juxta tempus, in quo minus melioramenta valent, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 1. pag. 273. §. 5. & n. 15. pag. 274.

ÆTAS.

Ætas minor debet ab allegante probari, tit. 3. in princ. glos. 3. contr. 6. n. 6. p. 211.

EVICTIO.

Evictione agi nequit, nisi post sententiam finaliter executam, & rem realiter evictam, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 3. pag. 61. col. 2. vers. quanvis.

Evictio cum imminet in limine contractus, licet potest emptor pretium retinere, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 3. pag. 61. col. 2. vers. meam in stant.

Evictio dicitur imminere, si ante realem pretii solutionem lis superveniat, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 5. pag. 62. col. 2.

Etiamsi lis sit super hypotheca, ibidem n. 6.

Evictione eminente, tenetur venditor defendere emptorem, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. sub n. 7. vers. in casu pag. 65. col. 2.

Evicta re, datur actio ex emptio, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 7. n. 20. pag. 370.

EXCEPTIO.

Exceptio potius competit illi, cui competit actio, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. n. 1. pag. 255.

Exceptio excussionis non facta, an debeat opponi ante litem contestatam? tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 3. §. 1. n. 4. pag. 381.

Contraria referuntur dua opiniones, ibidem col. 2.

Exceptiones dilatoria debent poni ante litem contestatam, ibidem n. 5.

Exceptio non facta excussionis est dilatoria, ibidem vers. Atqui.

Exceptiones dilatoria sunt, quae non perimunt, sed differunt actionem, ibidem vers. minor.

Exceptio de novo superveniens, potest quocumque tempore allegari, ibidem §. 2. n. 8. pag. 383.

Exceptio prescriptionis an possit suppleri? tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 5. n. 1. pag. 405.

Contrarium, ibidem n. 2.

Exceptio prescriptionis an opponi potest coram arbitris? tit. 3. §. 1. glos. 2. sub n. 22. vers. ult. pag. 411.

Exceptio retentionis pro melioramentis, admittitur in executione, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. unic. §. 4. n. 13. & 14 p. 272.

EXCUSSIO.

Excussio est necessaria, priusquam de hypotheca agatur, tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 1. n. 1. pag. 376. & contr. 5. sub n. 3. vers. & ratio pag. 386. col. 1.

Excussio debet fieri usque ad sacculum, & per-

am. ibidem n. 2.
Excussio est necessaria in hypotheca tacita, ibidem §. 1. n. 3. pag. 377.
Contrarium, ibidem n. 4.
Excussione pro an sufficiat citare possessorem, ut bona debitoris ostendat, ibidem §. 2. n. 5. pag. 377.
Contrarium, ibidem vers. licet.
Excussione pro an sufficiat constare non esse solvendo, ibidem §. 3. n. 6. pag. 378.
Contrarium, ibidem vers. contrarium col. 2.
Excussio ut fiat, an requiratur specialis citatio? tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 2. n. 1. pag. 379.
Contrarium, ibidem n. 2. col. 2.
Excussio uno in processu judicata, an profit alteri creditori? ibidem §. unic. pag. 379.
Contrarium, ibidem vers. contrarium.
Excussio an debeat prius iudicari, quam intentetur hypotheca, tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 3. n. 1. pag. 380.
Contrarium, ibidem n. 2.
Excussionis non facta exceptio, an debeat opponi ante litem contestatam, tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 3. §. 1. n. 4. pag. 381.
Contrariae referuntur duae sententiae, ibidem pag. 382. col. 2.
Excussio secunda, an debeat fieri, si superveniant bona debitori? ibidem §. 2. n. 6. pag. 382.
Contrarium, ibidem n. 7.
Excussione an opus sit mulier in bonis mariti, antequam agat contra tertios? tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 5. n. 1. pag. 385. & n. 3. pag. 386. & contr. 6. n. 4. pag. 387.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 386. col. 2.
Excussione an opus sit, cum agitur hypothecaria ex hypotheca imposita cum regia facultate in bonis maioratus? tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 6. n. 1. pag. 386.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 387.
Excussione rei specialiter hypothecata, an opus sit, antequam agatur hypothecaria pro bonis generaliter obligatis? tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 7. n. 1. pag. 387.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 388.
Excussio bonorum maioratus specialiter obligatorum legitime, an sit necessaria, antequam agatur ad bona libera generaliter obligata? tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 8. n. 2. pag. 388. & n. 3. pag. 389.
Contrarium, ibidem n. 2.
Excussio an sit necessaria, cum agitur adversus bonum debitoris mei, tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 9. n. 1. & 3. pag. 389. & 390.
Contrarium, ibidem n. 2.
Excussio an opus sit, cum debitor se constituit nomine creditoris possidere hypothecam, tit. 3. in

princ. glos. 7. contr. 10. n. 1. pag. 390.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 391.
Excussione an opus sit debitoris, cum agitur contra fideiussorem simplicem, velus principalem? tit. 3. in princ. glos. 8. contr. 1. n. 1. & 2. pag. 392.
Contrarium, ibidem n. 3.
Excussione an opus sit, cum illi fuit renunciatum, tit. in princ. glos. 8. contr. 2. n. 1. 3. 4. 6. 7. 9. pag. 393. & 394.
Contrarium, ibidem n. 2. 5. & 8.
Excussio in quibus casibus necessaria non sit, priusquam fideiussores obligentur? tit. 3. in princ. glos. 8. contr. 4. per tot. pag. 397. & seq.

EXECUTIO.

Executio contra tertium possessorem rei litigiosae, competit directo, absque novo processu, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. sub n. 2. vers. quia pag. 64. col. 1.
Executio sententiae non praecedit contra tertium, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. sub n. 26. vers. ita ut pag. 229. & contr. 5. n. 5. pag. 237.
Executioni an uxor ut tertia passu opponi, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. n. 1. pag. 255.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 256.
Executioni bonorum dotalem estimatorum, non potest uxor opponi, nisi in subsidium, ibidem sect. 1. §. 2. n. 8. pag. 263.
Executioni mulier se opponens, eam suspendit, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 6. n. 5. pag. 294.
Executio pro debitis institutoris, potest fieri in bonis maioratus, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 10. n. 8. pag. 320. in fin.
Non vero ex aliis debitis, etiam in utilitatem maioratus contractis, ibidem n. 7.
Exequi rem melius est, quam in fideiussorem agere, tit. 3. in princ. glos. 3. contr. 11. n. 6. & 7. pag. 199.

EXHAEREDATIO.

Exhaereditatio filiorum, tacite revocatur per reconciliationem, tit. 3. in princ. glos. contr. 2. n. 11. pag. 19.
Contrarium referunt, ibidem vers. licet p. 120.
Exhaereditationis causa, debet exprimi, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 11. pag. 138.
Exhaereditationis causa, an sufficiat esse similis expressis in lege? tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 12. & 13. ubi contraria referuntur sententiae, pag. 139.

EXPENSE.

*Expense in filio donato, causa fidei, non
conferuntur inter coheredes, tit. 3. in princ.
glos. 4. contrav. 1. sub n. 14. vers. ne-
que pag. 222.*

F

FACTUM.

F *Acio per me, pro per alium facio, tit. 3.
in princ. glos. 2. contrav. 10. n. 3.
pag. 124. col. 2. in fine.*

*Factum contra proprium, nemo venire potest, tit.
3. in princ. glos. 4. contrav. 5. sect. 2. n.
3. pag. 275.*

Limita, data nullitate actus, ibidem n. 4.

*Limita etiam, data prohibitione actus, vel ipse
pro contra jus, ibidem n. 6. pag. 276. &
vers. atqui.*

Limita etiam in nomine alterius, ibidem n. 5.

FACULTAS.

*Facultate concessa, an dicatur concessa pro usu-
ris? tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 11.
n. 1. pag. 321.*

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 322.

*Facultates dispensative restringi potius, quam
ampliari debent, ibidem n. 4. pag. 322.*

*Facultas alienandi bona maioratus concessa,
an intelligatur ad ea hypothecanda? tit. 3.
in princ. glos. 5. contrav. 3. n. 1. p. 338.*

Contrarium, ibidem n. 2.

*Facultatis basis Principis concedentis, est volun-
tas ejus, ibidem n. 6. pag. 339.*

*Facultas ad alienanda Tutio, an pro sit ad alie-
nanda Seyo, tit. 3. in princ. glos. 5. contrav.
4. n. 1. pag. 340.*

Contrarium, ibidem n. 2.

*Facultates regia stricte interpretanda sunt, tit. 3.
in princ. glos. 5. contrav. 4. n. 3. p. 340.*

*Facultas ad alienanda bona maioratus concessa,
an extendatur ad alienationem antea factam?
tit. 3. in princ. glos. 5. contrav. 5. p. 341.*

Contrarium, ibidem n. 2. & 3.

*Facultates regia sunt dispensationes, ibidem n.
6. pag. 342.*

*Facultas concessa uni, an pro sit successor? tit. 3.
in princ. glos. 5. contrav. 6. n. 1. & 3. pag.
343.*

Contraria referuntur dua sententia, ibidem n. 2.

*Facultas hypothecandi bona maioratus, intelli-
gitur in subsidium, tit. 3. in princ. glos. 7.*

FALX.

*Falcem in alienam necesse, mittere non est lic-
tum, tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 5.
sect. 3. vers. alias pag. 285. col. 2.*

FAVOR.

*Favorem in unum introductum, non debet in
ejus odium retorqueri, tit. 3. in princ. glos.
12. contrav. 3. n. 3. vers. Deinde pag. 149.*

FICTION.

*Fictio operatur in casu ficto, quantum veritas in
casu vero, tit. 3. in princ. glos. 4. contrav.
5. sect. 1. §. 2. sub n. 4. vers. & hæc pag.
261.*

FIDEICOMMISSARIUS.

*Fideicommissarius potest repetere melioramenta,
tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 5. sect. 1.
§. 4. n. 12. pag. 271.*

*Fideicommissi bona in subsidium alienari possunt
pro alimentis, tit. 3. in princ. glos. 4. con-
trav. 8. n. 14. pag. 312. & n. 15.*

*Fideicommissi bona pro dote, alienari possunt,
etiam si testator alienationem pro causa dotis
prohibuerit, tit. 3. in princ. glos. 4. contrav.
9. n. 1. pag. 313. & n. 6. pag. 315.*

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 314.

FIDEIJUSSOR.

*Fideijussoria non prorogatur, prorogata locatio-
ne, tit. 3. in princ. glos. 2. contrav. 7. n.
2. pag. 190.*

*Fideijussor pro pensione domus, tenetur, etiam pro
deterioratione, tit. 3. in princ. glos. 2. con-
trav. 9. sub n. 5. vers. ideo pag. 193.*

*Fideijussoribus imputatus maritus, dicitur ad
inopiam vergere, tit. 3. in princ. glos. 4.
contrav. 6. sect. 2. n. 5. pag. 303.*

*Fideijussionis actus, est dilapidare, ibidem n. 6.
pag. 304.*

*Fideijussionis actus, est male uti substantia sua,
ibidem n. 7.*

*Fideijussionis actus, est perniciosus, & male ad-
ministrationis, ibidem n. 8.*

*Fideijussionis actus ita est periculosus, ut pro
pretium, & mercedem recipi possit. ibidem
n. 9. n. pag. 304. col. 2.*

FILIUS.

Filiorum exheredatio, tacite revocatur per reconciliationem, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 2. n. 11. pag. 19.

Contrarium refertur, ibidem vers. licet p. 120.

Filiorum prateritio est per patrem in testamento scienter non recordatio, & annullat testamentum, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 9. & 10. pag. 138.

Filius in vita patris pro legitima, nullum certum, & invariabile jus habet, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 1. sub n. 15. vers. fateor. pag. 141.

Attamen spem quamdam habet, ibidem vers. attamen pag. 143.

Filii legitima non venit in confiscationem, vivo patre, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 1. sub n. 15. vers. ideo pag. 143.

Filii peculium profectitium, & adventitium, non venit in confiscationem, vivo patre, ibidem vers. sicut, & vers. veluti pag. 143.

Filius potest implorare iudicis officium, ut legitima assignetur, si pater bona dissipat, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 1. sub n. 15. vers. ita ut pag. 144.

Contrarium refertur, ibidem vers. nec.

Filio assignanda est legitima, si pater effectus est monachus professus, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 1. sub n. 15. vers. & eodem modo pag. 145. col. 1.

Contrarium, ibidem vers. licet terminanter.

Filiis debetur legitima ante legata, & est favorabilior, quam causa patris, tit. 3. in princ. glos. 2. n. 18. & 19. pag. 146.

Filius pro alimentis non habet tacitam hypothecam, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 2. n. 1. pag. 147. & n. 3.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 148.

Filius, adhuc vivente patre, potest rem maternam ab eo alienatam revocare, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 3. n. 1. pag. 149.

Contrarium, ibidem n. 2.

Filio familias non currit prescriptio, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 3. n. 3. pag. 149.

FORTUITUS.

Fortuito de casu nemo tenetur, tit. 2. in princ. glos. 1. contr. 3. n. 4. pag. 49. col. 1.

Visti de casu ordinata ipsam precedat, ibidem n. 5. & 6.

de casu tenetur venditor, si fuit morosus tradendo rem venditam, tit. 2. in princ. glos. 1. contr. 3. n. 8. pag. 50. col. 2.

FRATER.

Frater potest querellare testamentum fratris, si instituit personam turpem, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. sub n. 27. vers. fratri p. 233.

FRUCTUS.

Fructus non facit suos emptor rei sibi tradita cum promissione ad vendendum, licet illico pretium solvisset, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 9. n. 1. pag. 80. & 81.

Refertur contraria opinio, ibidem n. 2.

Fructus pignoris in sortem computantur, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. n. 20. p. 224.

Fructum pendendum tempore retrovenditionis debet fieri divisio, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 3. §. 1. sub n. 4. vers. fructuum pag. 355.

FRUSTRA.

Frustra precibus impetratur, quod jure communi conceditur, tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 7. n. 8. pag. 346.

Frustatorium actum nemo facere praesumitur, ibidem n. 9. pag. 346. col. 1.

FUNDAMENTUM.

Fundamentum suae intentionis tenetur quis probare, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 6. sect. 1. sub sect. unic. n. 3. pag. 298.

FURTUM.

Furtorum pro solutione, an competat hypotheca in bonis furis? tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 4. n. 1. pag. 150.

Contrarium, ibidem n. 2.

G

GABELLA.

Gabella non debetur ex retrovenditione, licet debeat ex venditione cum ipso pacto, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 3. §. 1. sub n. 4. vers. itaut p. 359. & contr. 7. n. 18. pag. 369.

Gabella debetur ex venditione, tit. 3. glos. 6. contr. 7. n. 19. pag. 369.

Et debetur ex datione in solutum, ibidem vers. ita.

Gabella est tributum odiosum, ibidem n. 17. G.L.

GEMINATIO.

Geminata legis verba omnem excludunt interpretationem, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 3. n. 7. pag. 282.

Geminatio verborum denotat magis enixam voluntatem, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 3. sub n. 7. vers. cum geminatio pag. 282. & glos. 6. contr. 1. n. 10. pag. 350.

GENERALIS.

Generalis dispositio operatur quoad omnia, sicut specialis quoad singula, tit. 1. glos. unic. contr. 1. n. 7. pag. 3. col. 1.

GENITIVUS.

Genitivi casus sumuntur ad diversas significaciones, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 1. n. 14. vers. resolvendo, pag. 131. & n. 15.

GLOSSA.

Glossa Acurii sequi debet in defectu legis, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 8. n. 10. p. 310.

H

HÆREDITAS.

H *Ære ditatis pecunia emptam sit hereditarium*, tit. 2. in princ. glos. 1. contr. 1. n. 2. pag. 43. col. 2.

Hæres laici clericus tenetur litem captam in vita defuncti prosequi in iudicio seculari, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 9. pag. 67. col. 1.

Contrarium, ibidem refertur vers. & licet.

Hæres adeundo hereditatem censetur cum legatarius contrahere, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 5. sub n. 2. vers. ex eo pag. 126. col. 1.

Hæres tenetur tollere hypothecas rei legate, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 8. n. 4. vers. tandem pag. 131.

Hæres ex testamento mitti debet in possessionem ex edicto Divo Adriani, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. n. 9. p. 163.

Hereditatis additione confunduntur actiones personales, non vero reales, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 7. n. 3. pag. 306.

HYPOTHECA.

Hypotheca lis non efficit rem litigiosam, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 7. pag. 63. col. 1.

Hypothecaria actio litigiosa dicitur, ibidem vers. at vero.

Hypotheca transit cum re ad quemcumque possessorem, tit. 3. in princ. glos. 1. in præfatione sub n. 1. vers. ideo pag. 103.

Etiamsi à socio facta sit hypotheca rei communis, ibidem n. 2.

Hypotheca si constituta fuit in contractu conditionis tenetur stare colono pignoris successor, tit. 3. in princ. glos. 1. in præfatione n. 4. pag. 104. etiamsi generalis sit hypotheca, ibidem n. 5. pag. 105.

Hypothecaria conventus tenetur respondere in foro rei sitæ, tit. 3. in princ. glos. 1. in præfatione n. 6. pag. 105. col. 1.

Hypothecaria cum pacto de non alienando conventus clericus potest conveniri in iudicio seculari, ibidem n. 7.

Contrarium, ibidem vers. licet.

Hypothecaria agens quid incumbat probare ? tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 1. pag. 107. ubi resolvitur, & referuntur quatuor contraria sententia.

Hypothecarius creditor agit ex jure debitoris, & suo, ibidem n. 7.

Hypotheca rei aliena, invito domino, non valet, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 1. n. 11. pag. 112.

Hypothecarius creditor tenetur probare, rem fuisse in bonis debitoris tempore hypothecæ, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 1. n. 12. p. 112.

Hypotheca an competat legatario rei certæ ? tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 2. n. 1. p. 116.

Contrarium refertur, ibidem n. 2. pag. 117.

Hypothecaria competit pro legatis, ibidem n. 3.

Hypotheca non cadit in re mea, ibidem n. 4. & glos. 2. contr. 6. n. 4. pag. 152. & glos. 3. contr. 6. n. 4. pag. 210.

Hypotheca, & dominium incompatibilia sunt in eadem re simul, ibidem n. 5.

Hypotheca jure speciali potest esse in re mea, ibidem n. 7. pag. 118.

Hypotheca an competat pro legatis annuis ? tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 3. n. 1. pag. 120. & n. 3.

Contrarium, ibidem n. 2.

Hypotheca tacita non datur nisi in casibus jure expressis, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 3. n. 3. pag. 120. & contr. 3. n. 3. pag. 126. & contr. 7. n. 3. pag. 129. & contr. 2. contr. 1. n. 20. & glos. 3. contr. 7. sub

The ¹⁰⁰ per cent
 volume of ¹⁰⁰ per cent
 in 1922

Hypotheca n. 1. vel
Hypotheca n. 2. vel
Hypotheca n. 3.
Hypotheca n. 4.
Datur in illam in domum locatam, etiam
pro deterioratione; ibidem n. 5. pag. 193.
Hypotheca extacita reconductione oritur à die
ipsius, & non antea, ibidem n. 6. vers. quo
ad me.
Contrarium, ibidem n. 7.
Hypotheca oritur adie, quo quis incipit esse debitor,
pro quo competit hypotheca, tit. 3. in princ. glos. 2. contro-
v. 9. n. 9. pag. 194.
Hypothecata an sint bona subconductoris propen-
sione domus, tit. 3. in princ. glos. 2. con-
trov. 10. n. 1. & 3. pag. 194. & n. 4.
pag. 195.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypothecata sunt bona venalia pro pensione do-
mus, ibidem sub n. 4. pag. 197. vers. in
silentium col. 2. in princip.
Hypotheca bonorum illatorum in domum non of-
ficat libertati, ibidem vers. attamen p. 197.
Hypothecari sunt fructus pro pensione predii ru-
stici, ibidem vers. in silentium etiam pag.
197. in med.
Hypotheca illatorum in domum non cessat, dato pi-
gnore, vel fideijussore, tit. 3. in princ. glos.
2. contro. 11. pag. 198. col. 1. n. 1. & 3.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypotheca an competat pro landemio? tit. 3. in
princ. glos. 3. contro. 1. n. 1. pag. 199.
Contrarium refertur, ibidem n. 2.
Hypotheca inducitur ex assignatione predii ad sol-
vendam certam annuam prestationem, tit. 3.
in princ. glos. 3. contro. 5. n. 1. pag.
207. & n. 3. pag. 208.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypotheca inducitur quibuscunque verbis, dum-
modo de voluntate verosimiliter constet, tit. 3.
in princ. glos. 3. contro. 5. n. 3. pag. 208.
Hypotheca inducitur ex assignatione predii ad
prestationem alimentorum, ibidem n. 4.
Hypotheca inducenda nullum datur privilegium
pro alimentis, ibidem n. 5.
Hypotheca an valeat in emptione minoris? tit. 3.
in princ. glos. 3. contro. 5. n. 1. p. 209.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypotheca an competat iuxta in bonis minoris pro
repetitione eorum, qua pro minore expensum?
tit. 3. in princ. glos. 3. contro. 7. n. 1. &
3. pag. 211.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypotheca competit minoribus in bonis interum,
ibidem n. 4. pag. 212.
Hypotheca in contrahentibus conditionalibus retro-
rahitur ad principium, tit. 3. in princ. glos. 4.
Hhh con-

controv. 2. n. 5. pag. 242.
Hypotheca tacita idem operatur ac expressa, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 2. n. 6. pag. 243.
Hypothecam dotis conservat uxor, etiamsi maritus laxes sit, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 7. n. 1. pag. 305.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypotheca an detur tertio dotanti, cum pacto restitutionis dotis? tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 12. n. 1. pag. 331.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypothecam an habeat mulier pro restitutione paraphernalium? tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 13. n. 1. & 3. pag. 332. & 333.
Hypotheca an competat pro donatione ante nuptias? tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 14. n. 1. pag. 333.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 334.
Hypotheca an competat uxori pro alimentis sibi debitis? tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 15. n. 1. pag. 335.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypotheca an competat maioribus successoribus pro antecessoris mala administratione? tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 1. n. 1. pag. 336.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 337.
Hypotheca an competat pro mala administratione? tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 1. n. 3. pag. 337.
Hypotheca bonorum maioratus an competat pro debito, in quo omnia obligata sunt, & Princeps simpliciter confirmavit? tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 7. n. 1. pag. 344.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypotheca an detur pro mala administratione administratoris civitatis? tit. 3. in princ. glos. 5. n. 1. & 3. pag. 347.
Hypotheca an competat usufructuario? tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 9. n. 1. & 3. pag. 347. col. 2.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypotheca in medio contracta resolvitur, resoluta contractus ex lesione, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 18. & 21. pag. 351. & 352.
Contrarium, ibidem n. 19.
Hypotheca non extinguatur, resciso voluntarie contractu, ibidem n. 20. & contr. 2. n. 3. pag. 353.
Hypotheca an extinguatur, resciso contractu eo quod partes cognoverunt lesionem adesse? tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 2. n. 1. pag. 353.
Contrarium, ibidem n. 2.
Hypotheca an resolvatur, rescisa transactione lesionis medio? tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 3. n. 2. pag. 354.

Hypotheca, termino retrovenditionis pendente, extinguatur retrovenditione facta, ibidem n. 1. his pag. 359.

Hypotheca medio contracta an extinguatur, si donatio rescisa fuit, ex eo quod defuit insinuatio? tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 4. n. 1. pag. 359.

Contrarium, ibidem n. 2.

Hypotheca medio contracta an resolvatur, rescisa donatione ob ingratitudinem? ibidem n. 4. pag. 360.

Contrarium, ibidem n. 5.

Hypotheca an resolvatur, rescisa donatione ob suam pervenientiam filiorum? ibidem n. 7. pag. 360. col. 2.

Hypotheca conditionalis, re vendita, an extinguatur? tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 5. n. 1. pag. 360.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 361.

Hypotheca generalis aequipollet speciali, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 6. n. 4. pag. 362.

Hypotheca an reviviscat, evicta re data in solutum? tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 7. pag. 354. n. 1.

Contrarium, ibidem n. 2.

Hypotheca extinguatur solum solutione irrevocabili, ibidem n. 11. pag. 368.

Hypotheca bonorum mobilium, & immobilium, an comprahendat iura, & actiones? tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 8. n. 1. pag. 374.

Contrarium, ibidem n. 2.

Hypotheca possessor an possit a creditore in solidum conveniri absque aliorum cohæredum excussione? tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 4. n. 1. pag. 384.

Contrarium, ibidem n. 2.

Hypotheca datur prescriptio, tit. 3. §. 1. glos. 1. n. 1. & 2. pag. 399. & pag. 400.

Hypothecaria prescriptio quando incipiat currere? tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 1. pag. 400. n. 1.

Contrarium, ibidem n. 2.

H M O.

Homines faciles sunt ad dissentiendum, tit. 1. §. 1. glos. 2. contr. 4. sub n. 5. in med. pag. 22. col. 2. in princ.

I

IGNORANTIA.

Ignorantia factorum presumitur in Penitentibus, tit. 2. §. 2. glos. unic. contr. 2. §. 5. n. 3. pag. 96. col. 2.

Secus vero in Principe seculari, ibidem n. 4.

ILLATIO.

Illatio non fit à diversis, tit. 1. §. 1. gloss. 5. controv. 1. n. 4. pag. 35. col. 2.

IMPEDITUS.

Impedito non currit prescriptio, tit. 3. §. 1. gloss. 1. controv. 1. n. 4. pag. 401.
Impeditus non dicitur qui removere potest impedimentum, ibidem n. 8.

IMPOSSIBILE.

Impossibile ad nemo tenetur, tit. 2. §. 2. gloss. unic. controv. 1. n. 12. pag. 88. col. 2.

INCERTITUDO.

Incertitudo vitiat actum, tit. 3. in princ. gloss. 4. controv. 1. n. 1. pag. 216.

INDUCTA.

Inducta ad augmentum nequeunt operari diminutionem, tit. 3. in princ. gloss. 6. controv. 8. n. 5. pag. 375.

INIQUUM.

Iniquum nihil adest, quod careat Doctoris opinionem, tit. 3. in princ. gloss. 6. controv. 1. in proæmio sub n. 1. vers. cñ pag. 348. col. 2. & gloss. 7. controv. 10. n. 2. p. 391.

INJURIA.

Injuriam doctissima non facit qui contra sentit, tit. 3. in princ. gloss. 7. controv. 4. n. 3. p. 384.

INOPIA.

Inopia viri debet probari ab uxore, tit. 3. in princ. gloss. 4. controv. 6. sect. unic. n. 1. pag. 295.

Contrarium, ibidem col. 2. n. 2.

Inopiam ad vergens non est omnino pauper, tit. 3. in princ. gloss. 4. controv. 6. sect. 1. n. 4. pag. 296.

Inopia sufficit probabilis suspitio ad dotem repetitionem, tit. 3. in princ. gloss. 4. controv. 6. sect. 2. sub n. 3. vers. de hac pag. 303.

Inopia argentia probatur ex eo, quod maritus inefficax est impletus, tit. 3. in princ. gloss. 4. controv. 6. sect. 2. n. 5. pag. 303.
 Tem. 1.

Inopia vergentia probatur, si maritus debita contrahit sub usuris, vel annuatim expendit, quam de redditu, vel lucro habet, plura, ibidem n. 10. & 11. p. 305. & p. 304.

INTENTIO.

Intentionis sua fundamentum tenetur quis probare, tit. 3. in princ. gloss. 4. controv. 6. sect. 1. sub sect. unic. n. 3. pag. 298.

INTERDICTUM.

Interdicto Salviano quilibet hypotheca jns habens potest agere, tit. 3. in princ. gloss. 4. controv. 4. sub n. 7. vers. sed in fin. pag. 254.

INTERESSE.

Interesse damni emergentis est damnum passum ob indebitam retardationem, tit. 2. in princ. gloss. 2. in præfatione n. 1. pag. 57. in princ.

Interesse lucri cessantis est lucri amissio ob indebitam retardationem, ibidem n. 2.

Interesse recte exigi potest ratione lucri cessantis, vel damni emergentis, ibidem n. 3.

Interesse ut petatur requiritur probatio mora, ibidem n. 4.

Interesse ante moram nullum debetur, ibidem n. 5. & tit. 2. in princ. gloss. 2. controv. 7. n. 4.

Interesse alterius interesse non debetur, neque peti potest, tit. 2. in princ. gloss. 2. in præfatione n. 6. pag. 60.

Contrarium, ibidem n. 7.

Interesse debet emptor morosus in solvendo pretium post rem venditam illi traditam, tit. 2. in princ. gloss. 2. controv. 1. n. 1. pag. 61. col. 1.

Interesse peti nequit non conventum, si non probetur in potentia proxima lucrum amissum, vel damnum passum, tit. 2. in princ. gloss. 2. controv. 2. n. 2. pag. 70. col. 1. in princ.

Interesse debetur venditori ratione lucri cessantis, vel damni emergentis, etiam si res vendita infructuosa sit, tit. 2. in princ. gloss. 2. controv. 3. n. 1. pag. 71. col. 1. & n. 4.

Contrarium, ibidem n. 3. col. 2.

Interesse semiplene probanti deferatur juramentum suppletorium, tit. 2. in princ. gloss. 2. controv. 4. n. 1. 2. & 4. pag. 72. & 73.

Contrarium, ibidem n. 3.

Interesse est difficilis probationis, & probatur conjecturis, & presumptionibus, ibidem n. 4. vers. sed, & n. 5. pag. 73.

Interesse super probatione an valeat pactum, tit. 2. in princ. gloss. 2. controv. 1. n. 1. pag. 61. col. 1.

stetur juramento partis? tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 5. n. 1. pag. 74. col. 2.

Interesse maius, quam fructus rei vendita potest venditor petere ratione mora pretii non soluti ob lucrum cessans, vel damnum emergens, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 6. n. 1. & 3. pag. 77.

Contrarium, ibidem n. 2.

Interesse nequit petere venditor, si non liberam tradidit rem, ut tenebatur, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 7. n. 1. 3. 6. 7. & 8. pag. 78. & 79.

Contrarium, ibidem n. 2.

Interesse ultra arrha amissionem non tenetur solvere sub arrha contrahens a contractu recedens, tit. 2. §. 1. glos. unic. contr. 1. n. 1. & 3. pag. 82.

Contraria dua referuntur opiniones, ibidem n. 2.

INTERPETRATIO.

Interpretatio in dubiis, & ambiguis nullum de novo jus tribuit, tit. 1. §. 1. glos. 2. contr. 5. n. 4. pag. 23. col. 2.

Interpretatio divinatoria legibus dari non debet, tit. 3. in princ. glos. 3. contr. 6. n. 1. pag. 210.

Interpretationem excludunt verba legis geminata, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 3. n. 7. pag. 282.

JUDEX.

Judex ut vir bonus an teneatur concordare cum uno arbitratorum discordantium? tit. 1. §. 1. glos. 5. contr. 1. n. 1. pag. 35. col. 1.

JURAMENTUM.

Juramentum suppletorium deferitur super interesse probanti semiplene, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 4. n. 1. 2. & 4. pag. 72. & 73.

Juramentum suppletorium deferitur non solum ex semiplena probatione, sed etiam ex vehementibus presumptionibus, & conjecturis, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 4. n. 6. pag. 73.

Juramentum suppletorium ut deferatur debet taxari quantitas, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 4. n. 6. vers. adverte pag. 74. col. 1.

Juramento partis ut stetur super probatione interesse an valeat pactum? tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 5. n. 1. pag. 74. col. 2.

Juramentum promissorium non firmat, sed irritat contractus, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 3. n. 5. pag. 281. & n. 8. pag. 283. & pag. 284.

Distinguens, & contraria refertur opinio, ibi-

dem n. 4. pag. 280.

JURISDICTIO.

Jurisdictio etiam minima à Principe auferri nequit, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. n. 3. pag. 288. section. 3. sub sect. unic. vers. atqui in fin.

JUS.

Jus commune tenemur sequi potius, quam leges Hispanas, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 6. n. 3. pag. 292. & 293.

Contrarium, ibidem vers. atqui in fin.

L

LAUDEMIO.

Laudemio pro an competat hypotheca? tit. 3. in princ. glos. 3. contr. 1. n. 1. pag. 199.

Contrarium, ibidem n. 2.

Laudemium quod sequatur naturam pensionis ibidem n. 3. pag. 200.

LEGATUM.

Legatario rei certa competit etiam hypothecaria, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 2. n. 1. pag. 116.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 117.

Legata rei certa dominium transit directe in legatarium morte testatoris, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 2. sub n. 6. vers. atqui pag. 118. & contr. 8. n. 3. pag. 130.

Legatum dicitur revocatum, si testator rem legatam alienavit, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 2. n. 8. pag. 118.

Legatum dicitur revocatum, si inter testatorem, & legatarium orta fuit postea inimicitia capitalis, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 2. n. 9. pag. 118.

Nisi adesset reconciliatio post inimicitias transactas, ibidem n. 10. pag. 119.

Legata annua habent tacitam hypothecam, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 3. n. 1. p. 120.

Contrarium, ibidem n. 2.

Legata tacitam habent hypothecam, ut plene deferatur executio voluntatis testatoris, tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 3. sub n. 2. vers. plane pag. 121. & contr. 6. n. 3. pag. 127.

Ad eo si testator noluerit, eam non habet, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 17. p. 125.

Le.

Legata conditionalia habent hypothecam de mortis testatoris, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 4. n. 1. pag. 121.
Contrarium refertur, ibidem pag. 122.
Legata conditionalia non debentur, nisi conditio ne impleta, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 4. n. 5. pag. 123.
Legatarii habent hypothecam, non solum in bonis testatoris, sed etiam in bonis heredum, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 5. n. 1. p. 125.
Contrarium, ibidem n. 2.
Legatarii habent etiam hypothecam pro fructibus rei legata, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 6. n. 1. pag. 126.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 127.
Legatariis tres competunt actiones, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 6. n. 4. pag. 127.
Legatario accrescit augmentum rei legata, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 6. n. 7. p. 128.
Legatis equiparatur donatio causa mortis, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 7. n. 6. pag. 129.
Legatariis non competit hypotheca, nec in subsidium adversus res alteri legatas, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 8. n. 1. pag. 130.
Contrarium, ibidem n. 2.
Legata rei certa non patiuntur diminutionem, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 8. n. 4. pag. 120.
Contrarium, ibidem vers. licet.
Legata rei hypothecas heres tollere tenetur, tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 8. n. 4. pag. 131. vers. tandem.

LEGITIMA.

Legitima est quota bonorum, tit. 3. in princ. glos. 2. contrarium, 1. n. 4. pag. 134.
Legitima quoad substantiam debetur jure naturali, ibidem n. 5. pag. 135.
Legitima rejicit omne gravamen, ibidem n. 6. & 7. pag. 135.
Legitimae supplementum potest filius petere, licet acceptet reliquum a patre pro illa, ibidem n. 8. pag. 136.
Legitimam tenetur pater filiis in testamento relinquere, seu illos instituere, tit. 3. in princ. glos. 2. contrarium, 1. n. 9. pag. 138.
Legitima non venit in confiscationem in vita patris, confiscatis bonis filiorum, tit. 3. in princ. glos. 2. contrarium, 1. sub n. 15. vers. ideo pag. 143.
Legitima assignanda est filio, si pater bona dissipat, tit. 3. in princ. glos. 2. contrarium, 1. sub n. 15. vers. itaut pag. 144.
Contrarium, ibidem vers. nec.
Legitima assignanda est filio, si pater efficitur moribus profectus, tit. 3. in princ. glos. 2.

contrarium, 1. sub n. 15. vers. & pag. 145.
Contrarium, ibi: em vers. licet terminanter.
Legitima assignanda est filio, bannito patre, vel confiscatis eorum bonis, tit. 3. in princ. glos. 2. contrarium, 1. sub n. 15. vers. & tandem pag. 145.
Legitima filiis debetur ante legata, & est favorabilior, quam causa pia, tit. 3. in princ. glos. 2. n. 18. & 19. pag. 146.

L E X.

In lege nec una syllaba sine ministerio considerari potest, tit. 1. glos. unic. contrarium, 1. n. 10. pag. 3. col. 1. in fin. & tit. 2. in princ. glos. 1. contrarium, 2. n. 4. pag. 47. col. 2.
Legis ubi est eadem ratio, ibi est eadem juris dispositio, tit. 1. §. 1. glos. 3. contrarium, 1. n. 9. pag. 27. col. 1. & tit. 2. in princ. glos. 1. contrarium, 1. n. 2. pag. 61. col. 2. & tit. 2. in princ. glos. 1. contrarium, 3. sub n. 4. vers. atqui pag. 72. col. 1. & tit. 2. §. 1. glos. unic. contrarium, 2. n. 2. pag. 83. & tit. 3. in princ. glos. 1. contrarium, 3. sub n. 3. vers. ubi enim pag. 121. & contrarium, 7. n. 5. pag. 129. & glos. 2. contrarium, 1. n. 21. in fin. & 22. pag. 147. & glos. 5. contrarium, 4. n. 4. pag. 340. & glos. 6. contrarium, 3. n. 3. p. 354.
Leges una per alias interpretantur, tit. 1. §. 1. glos. 3. contrarium, 1. n. 10. pag. 27. & tit. 3. in princ. glos. 4. contrarium, 1. n. 2. vers. & non est pag. 240. col. 1. & glos. 6. contrarium, 7. n. 25. pag. 371.
Lex de uno casu loquens alios non excludit, nec in illis contrarium disponere dicitur, tit. 1. §. 1. glos. 5. contrarium, 1. n. 5. in fin. pag. 35. col. 2.
Legis contrarius sensus pro lege habetur, tit. 1. §. 1. glos. 5. contrarium, 1. n. 7. pag. 36. col. 1. & tit. 2. in princ. glos. 1. contrarium, 2. n. 5. pag. 7. col. 2.
Limita si sequatur absurdum, ibidem n. 8. dict. pag. 36.
Leges omnes supponunt terminos habiles, tit. 1. §. 1. glos. 5. contrarium, 2. n. 13. in fin. pag. 41. col. 1.
Legis verba sique firme procedunt non simpliciter, & absolute, sed in terminis habilibus, tit. 1. §. 1. glos. 5. contrarium, 2. sub n. 13. vers. & ideo, pag. 41. col. 2.
Leges communiter attendunt ad casus frequentiores, & non ad raros, tit. 1. §. 1. glos. 5. contrarium, 2. n. 14. pag. 41. col. 2.
Leges de magis frequenti casu disponentes nihil censentur disponentes de casu minus frequenti, tit. 1. §. 1. glos. 5. contrarium, 2. n. 15. pag. 41. col. 2.

Legis ex ratione colligitur ejus intentio, tit. 2. §. 2. glos. unic. contr. 1. n. 2. pag. 87. col. 2.

Legis ex ratione venit ipsa lex amplianda, restringenda, seu limitanda, ibidem n. 3.

Legis ratione cessante, cessat ejus dispositio, ibidem n. 3.

Legis mens potius, quam verba observari debet, ibidem n. 5.

Legis ex mente quod derivatur dicitur in ea dispositum, ibidem n. 6.

Leges secundum mores, & tempora oportet variare, ibidem n. 7.

Leges intelliguntur secundum subjectam materiam, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 11. vers. & legis pag. 172.

Legis una pars per aliam declaratur, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 11. vers. & una pag. 172.

Lex de casu vero loquens intelligitur etiam de casu filio, & aequiparato, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 11. vers. & multo pag. 137.

Lex intelligitur ex rubrica, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 10. sub n. 4. pag. 197. col. 1. vers. insuper etiam.

Legum correctio semper vitari debet, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. sub n. 32. vers. imò pag. 240.

Lex quod tacite includit, disponere censetur, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 3. n. 6. pag. 250.

Leges non debent per indirectum fraudari, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. n. 4. p. 256.

Legis casus ubi est cessat omnis disputatio, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 3. n. 3. pag. 280.

Lex ubi non distinguit, nec nos distinguere debemus, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 3. sub n. 5. pag. 281.

Lex si voluisset expressisset, ibidem vers. quia.

Lex generaliter loquens, generaliter debet intelligi, ibidem vers. & ideo.

Legis suppositum pro dispositum habetur, ibidem vers. & ratione n. 6.

Lex per verba geminata omnem intelligitur excludere interpretationem, ibidem n. 7. p. 282.

Lex prohibens contractus juratos an sit valida? tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 3. sub sect. unic. n. 1. pag. 286.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 287.

Leges Pontificia non ligant, ubi recepta non sunt, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 3. sub sect. unic. n. 4. pag. 288.

Legis in defectu debet sequi glossa Acurii, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 8. n. 10. p. 310.

Lesio arbitramenti sufficit esse in sexta parte, & reducatur, tit. 1. §. 1. glos. 3. contr. 1. n. 2. & 3. pag. 26. col. 2.

Refertur opinio id relinqui iudicis arbitrio, ibidem n. 4.

Alia refertur opinio requirens lesionem in media parte, ibidem n. 5.

Alia refertur opinio requirens lesionem in tertia parte, ibidem n. 6.

Lesio arbitramenti dicitur enormis, quæ ledit in sexta iusti pretii parte, ibidem n. 7. pag. 26. col. 2. & n. 9. col. 2.

Lesionis enormis remedium durat usque ad quindecim annos, tit. 1. §. 1. glos. 3. contr. 3. n. 8. pag. 31. col. 2.

Ex lesionis enormissimæ remedio perpetuo agi potest, tit. 1. §. 1. glos. 3. contr. 3. n. 9. pag. 31. col. 2.

Lesio enormissima impedit in aliam transire dominium, & ex illa potest agi contra tertium possessorem, tit. 1. §. 1. glos. 3. contr. 3. n. 10. pag. 31. col. 2. in fin.

Lesio debet esse de tempore contractus, tit. 3. in princ. glos. 4. sect. 1. §. 2. n. 7. pag. 262. col. 2. & glos. 6. contr. 1. n. 13. p. 351.

Lesio intra dimidiam debetur restitui in foro contentioso non vero in foro fori, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 1. in proæmio n. 1. pag. 348.

Contrarium, ibidem vers. etiam col. 2.

Lesio ultra dimidiam ut sit, sufficit excessus in uno nummo, ibidem n. 3. pag. 349.

Et procedit in locatione, ibidem n. 4.

Et etiam procedit in permutationibus, ibidem n. 5.

Contrarium, ibidem vers. licet.

Et procedit in venditione sub hasta, ibidem n. 6.

Contrarium, ibidem vers. licet.

Lesio datur in omnibus bonæ fidei contractibus, ibidem n. 7. pag. 349.

Et attenditur etiam in renunciatione legitime, ibidem n. 8. pag. 350.

Lesione enormissima si contractus nullus, & illius renuntiatio non valet, ibidem n. 9. & 10. vers. nec & n. 11. pag. 350.

Lesione resciso contractu, debentur fructus à li. contestari, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 1. n. 14. pag. 351.

Si vero ad sit lesio enormissima, debentur fructus à tempore contractus, ibidem n. 15.

Lesionis actio non tenet, si res perempta sit, ibidem n. 16.

Lesione enormi conventus habet electionem, ibidem n. 17.

LITIGIOSA.

Litigiosa non dicitur res, cum litigatur super hypotheca, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 7. pag. 63. col. 1.

Litigiosa tamen dicitur alio ipsa hypothecaria, ibidem vers. at vero.

Litigiosa rei executio competit directo absque novo processu contra tertium possessorem, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. sub n. 7. vers. quia pag. 64. col. 1.

Litigiosa res dicitur, & lis cepta per citationem cum defuncto, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 10. pag. 69. col. 1. in fin.

Litigiosa res non potest alienari & contra illius possessorem competit executio sententia, ob prohibitam illius alienationem, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. n. 26. pag. 228. & vers. si ipse pag. 230.

LOCATIO.

Locata re duobus, praefertur ille, cui tradita fuit, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 7. vers. & in locatione, pag. 159.

Contrarium, ibidem vers. licet.

Locatione prorogata, non prorogatur hypotheca, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 7. n. 1. & 3. pag. 190.

Locatione prorogata, non prorogatur obligatio fideiussoria, ibidem n. 2.

M

MAIORATUS.

MAioratus bona non possunt alienari ex causa dotis, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 10. n. 1. pag. 317.

Contrarium, ibidem n. 2.

MAioratus in conservatione versatur utilitas publica, ibidem n. 4. pag. 319.

MAioratus institutor presumitur illi conservare memoriam, ibidem n. 3. pag. 318.

MAioratus bona alienari nequeunt ex debitis contractis in utilitatem maioratus, ibidem n. 7. pag. 320.

Contrarium, ibidem n. 2.

MAioratus bona alienandi facultas concessa, an intelligatur ad hypothecandum? tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 3. n. 1. pag. 338.

Contrarium, ibidem n. 2.

MAioratus in bonis an detur hypotheca pro debito, pro quo omnia obligata sunt, & Princeps simpliciter confirmavit? tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 7. n. 1. & 3. pag. 344.

Contrarium, ibidem n. 2.

MALA.

Mala administratione probatur dolus, tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 1. n. 3. pag. 337.

Mala fide nec a mille annis datur praescriptio, tit. 3. §. 1. glos. 2. n. 1. pag. 407.

Mala fides dolo equiparatur, ibidem n. 2.

Mala fides defuncti heredi etiam ignoranti officii, ibidem n. 4.

Etiam si a tempore propriae possessionis praescriptionem computare vult, ibidem n. 5.

Contrarium, ibidem n. 6.

Mala fides superveniens an impediat praescriptionem? ibidem n. 7. & 8. pag. 408.

Mala fides non officit successoribus particularibus, ibidem n. 9. pag. 409.

Mala fides quod sit, & quomodo probetur? ibidem n. 10. 11. 12. & 13. pag. 409. & 410.

Mala fides an detur in emptore, qui sciebat hypothecam, sed putabat ex aliis bonis debitorem soluturum? ibidem n. 14. pag. 410.

MANDATUM.

Mandatum ad emendum, & vendendum potest probari per testes, pag. 2. col. 2. n. 1. & 2. tit. 1. glos. unic. contr. 1. & n. 5. pag. 3.

Contrarium, ibidem n. 4.

Mandatum oportet emptorem exposcere ab eo, qui se procuratorem profectur, ibidem n. 12. pag. 3.

Mandatum generale habens procurator vendere non potest, tit. 1. glos. unic. contr. 2. n. 3. pag. 4. col. 1. & n. 5. col. 2.

Mandatum speciale requiritur ad vendendum, ibidem n. 4.

Mandatum generale habens procurator emere potest, ibidem n. 5. pag. 4.

potest, ibidem n. 6.

Mandatum generale habens non censetur concessa facultas ad alium domino mandanti prejudicialis, ibidem n. 4. vers. cap. 3. col. 2. & contr. 3. sub n. 5. pag. 6. vers. ultimo.

Mandatum generale cum libera habens vendere potest, tit. 1. glos. unic. contr. 3. n. 2. pag. 5. col. 1.

Mandatum generale cum libera equiparatur in omnibus mandato ad singula speciali, ibidem n. 3. & 4. col. 2.

Mandatum generale cum libera habens potest transigere, ibidem n. 5.

Mandatum generale cum libera habens potest compromissum renovare, & consensum ad alienationem prestare, ibidem pag. 6. col. 1. vers. & potest procurator.

Mandatum generale cum libera habens potest petere restitutionem in integrum, quia ad aliam absque mandato speciali peti non potest, ibidem vers. & potest petere col. 1.

Mandatum habens simpliciter ad vendendum potest pretium venditionis recipere, tit. 1. glos. unic. contr. 4. n. 2. pag. 6. col. 2.

Contrarium refertur, ibidem n. 3. pag. 7. col. 1. & n. 6.

Mandatario, cui conceditur principale, concessum dicitur accessorium, ibidem n. 4.

Mandatum habens ad vendendum potest vendere, habito fide de pretio, si in mandato non est limitatum pretium certum, secus vero si determinatum fuit pretium, tit. 1. glos. unic. contr. 5. n. 3. pag. 8. col. 1. & n. 7. col. 2.

Refertur opinio indistincte affirmativa, ibidem n. 2. pag. 7. col. 2.

Mandati fines non sunt excedendi, nec in minimo, imo exacta diligentia observandi, dict. tit. 1. glos. unic. contr. 5. n. 4. pag. 8. col. 1.

Mandatum habens ad vendendum non potest vendere post revocationem mandati, si initium revocationis habuit, alias sic, tit. 1. glos. unic. contr. 6. n. 1. & 2. & 3. pag. 9. col. 1. & 2.

Mandatum nec tacite, nec expresse revocari potest, re jam non integra, tit. 1. glos. unic. contr. 6. sub n. 3. vers. quia pag. 9. col. 2.

Mandatarius ad emendum, emendo post revocationem mandati ignoratam obligat dominum, tit. 1. glos. unic. contr. 7. n. 1. & 2. p. 10. col. 1.

Mandans tenetur stare contractui per procuratorem facto, dum ita se cogitat ac si ipse mandans contractisset, tit. 1. glos. unic. contr. 7. n. 3. pag. 10. col. 2.

Mandanti, & non mandatario accrescit maiori-

tas pretii venditionis, vel minoritas emptionis

1. glos. unic. contr. 8. n. 1. & 2. pag. 11. col. 1.

Contrarium refertur, ibidem n. 3.

Mandanti, tunc intelligitur taxatio pretii, emptionis, & venditionis, & in id nullum jus habet mandatarius, ibidem n. 4. & 5.

Limita in duobus casibus expressis, ibidem n. 6. & 7. pag. 11. & 12.

Mandatum si non est integra, spirat morte mandantis, tit. 1. §. 1. glos. 2. contr. 3. sub n. 5. vers. secundum in fin. pag. 21. col. 1.

Mandatum non operatur effectum, priusquam executioni detur, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 8. n. 3. pag. 191.

MARITUS.

Maritus potest repetere melioramenta facta in bonis dotalibus, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 1. §. 4. n. 11. pag. 269.

Maritus ipsemet, qui bona dotalia alienavit, potest ea revocare, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 2. n. 1. pag. 274. col. 2.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 275.

Maritus non presumitur negligens in exactione dotis, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 6. sect. 1. n. 3. vers. neque pag. 296.

Marito debetur dotis usura, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 12. n. 1. pag. 323.

Mariti cessonarius, an possit consequi usuras dotis, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 11. sect. unic. sub n. 10. vers. an pag. 328.

MELIORAMENTA.

Melioramenta facta in bonis dotalibus potest maritus repetere, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 1. §. 4. n. 11. pag. 269.

Melioramenta potest repetere fideicommissarius, ibidem n. 12. pag. 271.

Melioramentis pro, datur retentio, & exceptio opponi potest executioni, ibidem n. 13. & 14. pag. 272.

Melioramenta estimanda sunt juxta tempus, in quo minus valent, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 1. §. 5. pag. 273. & n. 15. pag. 274.

MENS.

Mens magis, quam verba attendi debet, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 8. n. 8. p. 375.

MERCATOR.

Mercatorum in causis non differt de equo

juris, sed de consuetudine inter illos observata, tit. 2. §. 2. glos. unic. contr. 1. n. 8. pag. 88. col. 1.
Aferatorum consuetudo parum cum lege vim habet, ibidem n. 9.

MILES.

Afilitis pecunia emptum efficitur militis, tit. 2. in princ. glos. 1. contr. 1. n. 7. pag. 44. col. 2.
Contraria opinio refertur, ibidem vers. licet.

MINOR.

Minoris pecunia emptum efficitur minoris, & non emmentis, tit. 2. in princ. glos. 1. contr. 1. n. 4. pag. 44. col. 1.
Contrarium refertur, ibidem n. 6.
Minor emens an possit constituere hypothecam? tit. 3. tit. 3. in princ. glos. 3. contr. 6. n. 1. pag. 209.
Contrarium, ibidem n. 2.
Minor aas debet ab allegante probari, tit. 3. in princ. glos. 3. contr. 6. n. 6. pag. 211.
Minori non currit prescriptio, tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 4. sub n. 3. vers. saper p. 404.

MORA.

Mora probatio requiritur, ut petatur interesse, tit. 2. in princ. glos. 2. in praefatione n. 4. pag. 59.
Ante moram nullum debetur interesse, ibidem n. 5. & tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 7. n. 4. pag. 79.
Mora non datur, ubi quis non tenetur facere, quod non facit, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 7. n. 5. pag. 79.

MULIER.

Mulierum genus est avarissimum, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. sub n. 2. vers. maxime pag. 214. col. 2.
Mulier fideijubens potest se tueri Velleano, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 7. n. 7. pag. 217.
Mulier cum marito possidere dicitur, jure familiaritatis, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 4. n. 5. pag. 253.

N

NEGATIVA.

Negativa est paupertatis probatio, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 6. sect. 1. sub sect. unic. n. 6. pag. 299.
Negativa est improbabilis, ibidem n. 7. p. 300.
Negativa probata dicitur, ex eo quod non probatur contrarium, ibidem n. 8. pag. 300. col. 1.
Negativa debet probari ab allegante, si est fundamentum intensionis, ibidem n. 9. pag. 300. col. 2.
Negativa debet probari, si est fundamentum intensionis, tit. 3. in princ. glos. 7. contr. 1. §. 2. vers. ego. pag. 377. col. 2.

NEGOTIUM.

Negotiis in alienis non permittitur ledere rationem, quantum in propriis, tit. 1. §. 1. glos. 3. contr. 1. n. 8. & 12. pag. 26. col. 2. & pag. 27. col. 2.

NOVATIO.

Novatio non presumitur, sed probatur conjecturali, & ubicunque inter se non patiuntur contrarius, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 7. n. 21. 22. & 23. pag. 370.
Novatione extinguuntur cum accessoris obligatio, ibidem n. 24. pag. 370.
Novatio non extinguit primum contractum, cum secundus est nullus, vel non habet effectum, ibidem sub n. 29. vers. neque novatio pag. 372. col. 1.

O

OBLIGATIO.

Obligatio in generali non veniunt bona restitutioni subiecta, vel alienari prohibita, tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 7. n. 4. pag. 344.
Limita in subsidium, ibidem n. 6. pag. 345.

OCCURRERE.

Occurrere ante vulnus illatum melius est, quam postea remedium querere, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 6. sect. 2. n. 3. pag. 303.

ONUS.

Onus rei cum re transi, tit. 3. in princ. glos. 1. n. 1. in prefatione pag. 103.

OPINIO.

- Opinio Doctoris distinguuntis præfertur indistin-*
ctis opinionibus, tit. 1. §. 1. glos. 2. con-
trov. 4. n. 7. pag. 22. col. 2. & tit. 3. in
princ. glos. 5. controvers. 7. n. 12. p. 146.
- Opinio unius forsam, & deterioris conditionis*
multas, & maiores aliqua in parte superare
possit, tit. 1. §. 1. glos. 1. controvers. 1. sub n.
4. vers. & est, & dict. tit. 1. §. 1. glos. 2.
controv. 4. n. 6. pag. 22. col. 2. & tit. 2. §.
2. glos. unic. controvers. 2. sect. 1. sub n. 5.
vers. ideo pag. 97. col. 1. & tit. 3. in princ.
glos. 1. controvers. 1. n. 20. pag. 116. & glos.
4. controvers. 8. n. 4. pag. 309.
- Opinio Bartholi debet in hoc Regno sequi, cum*
contra illam non sit communis, tit. 2. in
princ. glos. 2. controvers. 1. vers. omnes pag.
77. col. 1. & tit. 3. in princ. glos. 4. con-
trov. 8. n. 9. pag. 310.
- Opinio dicunt communior, pro qua plures pug-*
nant Doctores, tit. 2. §. 1. glos. unic. con-
trov. 2. n. 6. pag. 86.
- Opinio communior in varietate opinionum præ-*
valet aliis, ibidem n. 7.
- Opinia communior potest allegari tamquam lex*,
 ibidem n. 8. & tit. 3. in princ. glos. 4.
 controvers. 8. n. 4. vers. communem p. 309.
- Opinio communior prævalet opinioni Bartholi,*
 & Acurfii, ibidem n. 9.
- Opinionem communem præ oculis habere tenen-*
tur iudices, & ab illa non recedere, ibidem
n. 10. & tit. 3. in princ. glos. 4. controvers.
8. n. 6. pag. 310.
- Opinio communis præsumitur verior*, ibidem n.
11. & tit. 3. in princ. glos. 4. controvers. 8. n.
8. pag. 310.
- Opinionum varietas solet veritatem confundere*,
 tit. 3. in princ. glos. 4. controvers. 8. sub n.
 5. vers. & opinionum pag. 309.
- Opinionem communem sex, aut septem consti-*
tuunt auctores, tit. 3. in princ. glos. 4. con-
trov. 8. n. 7. pag. 310.
- Opinionem Acurfii debemus sequi in defectu le-*
gis, tit. 3. in princ. glos. 4. controvers. 8. n.
10. pag. 310.
- Opiniones Doctorum sunt minus auctoritatis,*
 quam concordiæ res Rota, tit. 3. in princ.

ORDINATIO.

Ordinationes contra, judicare, vel consule-
re prohibentur, tit. 3. in princ. glos. 4. contro-
vers. 3. vers. ex quibus, & vers. in hoc p.
 185. col. 1.

P

PACTUM.

- Pactum, ut stetur juramento pariter super*
probatione interesse, an valeat? Resol-
tur, tit. 2. in princ. glos. 2. contro-
vers. 5. n. 1. pag. 74. col. 2.
- Pactum validum est, quod venditori aliquid cer-*
te pendatur annuatim, donec sibi præstetur sol-
vatur, re emptori tradita equivalente licito in-
teresse, vel ratione quinque pro centum, tit.
- in princ. glos. 2. controvers. 8. n. 1. & 3. pag.*
 79. & 89.
- Pactum de non alienando in venditione, &*
donatione positum efficit præferri traditionis
habenti, tit. 3. in princ. glos. 2. contro-
vers. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 7. vers. vel in
prima pag. 158.
- Pactum nudum neminem obligat*, tit. 3. in princ.
- glos. 4. controvers. 1. in proæmio sub n.*
 vers. primum est pag. 213.
- Limita favore dotis*, ibidem vers. autamen.
- Pactum an valeat, quod certa quantitas ann-*
solvatur, donec dos soluta non sit, tit. 3.
- in princ. glos. 4. controvers. 11. sect. unic. si*
 n. 10. vers. utrum pag. 328.
- Pactum inter viduam, & viri heredes va-*
let pro quantitate solvenda, dum non reslin-
quitur dos, tit. 3. in princ. glos. 4. contro-
vers. 11. sect. unic. §. 2. n. 13. pag. 330.
- Contrarium*, ibidem vers. edita, & vers. a
- sub n. 12. pag. 330. col. 1.*
- Pactum de retrovendendo validum est*, tit. 3.
- in princ. glos. 6. controvers. 3. §. 1. n. 4. p. 35*
- Pacti retrovendendi tempus, ex partium con-*
ventionem regulatur, ibidem vers. tempus p. 35
- col. 2.*
- Pactum retrovendendi ad semper perpetuum*
manet, ibidem vers. si vero.
- Contrarium*, ibidem vers. contrarium pag. 35
- col. 2.*
- Pactum non alienando cum hypotheca ge-*
nerat, non impedit dominii translationem
tit. 3. in princ. glos. 6. controvers. 6. n. 1
pag.
- Contraria duo referuntur sententia*, ibidem
- n. & 3. pag. 362.*

Patium de non alienando operatur
contra tertium possessorem re hypothecata, ibidem n. 5. pag. 363.
Contrarium, ibidem n. 6.
Patium de non alienando facit
croisse de bonis obligantis, ibidem n. 7.

PARAPHERNALIS.

Paraphernalium restitutione, an detur hypothe-
ca? tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 13.
 n. 2. & 3. pag. 332. & 333.
Paraphernalia equiparantur dotibus, quoad
hypothecam, tit. 3. in princ. glos. 4. con-
 trov. 13. n. 3. pag. 333.

PATER.

Pater plerumque instigationibus inique versatur
contra proprios filios, tit. 3. in princ. glos.
 2. contr. 3. n. 4. pag. 150.
Pater dotans filiam, de proprio censetur dotare,
 tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. n. 2.
 pag. 214.
Pater tenetur dotare filiam etiam divitem, ibi-
 dem n. 3. & 4. pag. 215.
Pater ipsemet, qui nulliter bona filii alienavit, po-
test ea revocare, tit. 3. in princ. glos. 4. con-
 trov. 5. sect. 2. n. 7. pag. 277. col. 1.

PAUPER.

Pauper omnino non est vergens ad inopiam, tit.
 3. in princ. glos. 4. contr. 6. sect. 1. n.
 4. pag. 296.
Paupertas ab allegante probari debet, tit. 3. in
 princ. glos. 4. contr. 6. sect. 3. subsect.
 unic. n. 1. pag. 296.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 298.
Pauper quis presumitur, ibidem n. 4. p. 299.
Paupertatis probatio est mera negativa, ibidem
 n. 6. pag. 300. & tit. 3. in princ. glos. 4.
 contr. 6. sect. 1. subsect. unic. n. 6.
 pag. 229.
Paupertatis probatio relinquitur arbitrio iudicis,
 tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 6. sect. 2.
 n. 1. pag. 301.

PECUNIA.

Moneta à marito recepta, non presumitur versa
utilitatem uxoris, tit. 2. §. 1. glos. unic.
 contr. 2. n. 3. pag. 83. & 84.
Contrarium refertur, ibidem n. 4. pag. 85.

PERICULUM.

De periculo rei vendite, tenetur venditor constitu-
tus in moram tradendi rem venditam, tit. 2.
 in princ. glos. 1. contr. 3. n. 7. pag. 50.
 col. 1.

Periculum rei empta post perfectum contractum
ad emptorem pertinet, tit. 2. in princ. glos. 1.
 contr. 3. n. 1. pag. 48. col. 1.

Nisi sint res, quae pondere, numero, & mensura,
& degustatione consistant, antequam numeren-
tur, ponderentur, & mensurentur, ibidem
 n. 2. & 3.

Periculum pertinet ad dominum rei, tit. 3. glos.
 4. contr. 5. sect. 1. sub n. 3. vers. *ideo-*
que pag. 259.

PERMISSIO.

Permissum ad tempus, post illud censetur prohi-
bitum, tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 5. sub
 n. 3. vers. *mihi* pag. 405.

PIGNUS.

Pignoratitia agi nequit, nisi pecunia soluta, tit.
 3. in princ. glos. 6. contr. 7. n. 27. pag.
 371.

PLUS.

Plus cui conceditur, concessum dicitur & mi-
nus, tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 3. n.
 3. pag. 339.

Quod limitatur in dispensationibus, ibidem n. 4.
 & 3. pag. 339. col. 1.

POSSESSIO.

Possessio, & dominium transfertur ex clausula
constitutis, tit. 3. in princ. glos. 2. contr.
 6. sect. unic. §. 1. n. 4. 5. & 6. pag. 154.
 col. 2.

Possidens ex clausula constituti potest impedire
executionem, tit. 3. in princ. glos. 2. con-
 trov. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 11. vers. *in-*
ter autem pag. 171.

POTIOR.

Potior in sorte, potior in usuris, tit. 3. in princ.
 glos. 4. contr. 11. n. 3. pag. 322.

PRECÈS.

Precibus frustra impetratur, quod jure communi
conceditur, tit. 3. in princ. glos. 5. con-
 trov. 11. n. 3. pag. 322.

trov. 7. n. 8. pag. 346.

PRÆSCRIPTIO.

- Præscriptio non currit, pendente conditione*, tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 1. sub n. 8. vers. & licet pag. 401.
- Præscriptio hypothecæ dotalis, à quo tempore incipiat?* tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 2. n. 4. 2. 3. & 4. pag. 402.
- Præscriptio hypothecæ in paraphernalibus, à quo die incipiat?* tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 3. n. 1. & 3. pag. 403.
- Contrarium*, ibidem n. 2.
- Præscriptio hypothecæ datur*, tit. 3. §. 1. glos. 1. n. 1. & 2. pag. 399. & pag. 400.
- Præscriptio hypothecæ datur, & quando incipiat currere?* tit. 3. §. 1. contr. 1. p. 400. n. 1.
- Contrarium*, ibidem n. 2.
- Præscriptio non currit non valenti agere*, ibidem n. 4. pag. 401.
- Præscriptio non currit, dum non competat actio*, ibidem n. 5. & 6. & 7.
- Præscriptionis exceptio an possit suppleri?* tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 5. n. 1. pag. 405.
- Contrarium*, ibidem n. 2.
- Præscriptio super censu, à quo die incipiat?* tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 4. n. 1. pag. 403.
- Contrarium*, ibidem n. 2. & 3. pag. 404.
- Præscriptio non currit minori*, ibidem vers. super col. 2.
- Præscriptione tollitur actio, & pro solutione habetur*, tit. 3. §. 1. glos. 1. contr. 5. sub n. 3. vers. etiam pag. 406.
- Præscriptio cum mala fide nec à mille annis datur*, tit. 3. §. 1. glos. 2. n. 1. pag. 407.
- Præscribere an possit emptor rei hypothecata, ex eo quod tunc debitor bona libera habebat?* ibidem n. 14. pag. 410.
- Præscribere an possit dubius?* ibidem n. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. pag. 410. & 411.
- Præscriptionis exceptio an opponi potest coram arbitris?* tit. 3. §. 1. glos. 2. sub n. 22. vers. ultimo pag. 411.
- Præscriptio tunc datur cum dolo, & mala fide, aut lesione enormissima*, tit. 1. §. 1. glos. 3. contr. 3. n. 9. pag. 31. col. 2.

PRÆTERITIO.

- Præteritio filiorum annullat testamentum patris, quoad institutionem*, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 1. n. 10. pag. 128.

PRÆTIUM.

- Præti certum requiritur ad validam em-*

tionis, & venditionis, tit. 1. §. 1. in præfatione n. 3. pag. 13. col. 2.

De præti quantitate cum dubitatur, debet iudex mediam viam eligere, tit. 1. §. 1. glos. 1. contr. 1. n. 2. in fin. & sub n. 3. vers. ego vero pag. 14. col. 2.

Præti præsumitur intervenisse iustum, cum constat de certo præti contrahentes contraxisse, licet de quantitate non constet, tit. 1. §. 1. glos. 1. contr. 2. n. 4. pag. 15. col. 2.

Præti præsumitur inter contrahentes conventum fuisse, tit. 1. §. 1. glos. 1. contr. 3. n. 3. pag. 16. col. 1.

Præti incerta quantitas debet taxari arbitrio boni viri, qui est iudex, tit. 1. §. 1. glos. 1. contr. 3. n. 4. pag. 16. col. 1.

Præti ut dicatur certum, sufficit quod certum fieri possit aliqua ad aliud relatione, tit. 1. §. 1. glos. 1. contr. 4. n. 3. pag. 17. col. 1. & contr. 1. sub n. 3. vers. ego vero in fin. pag. 14. col. 1.

Præti consuetum certis nundinis, locis, & tempore, certum fieri potest per iudicem, etiamsi prætia diversa sint, tit. 1. §. 1. glos. 1. contr. 5. n. 4. pag. 18. col. 1.

In præti diversitate, debet iudex medium eligere, dict. tit. 1. §. 1. glos. 1. contr. 5. n. 4. in med. pag. 18. col. 1.

Præti emptionis in tertia persone arbitrium conferri potest, tit. 1. §. 1. glos. 2. contr. 1. n. 1. pag. 18. col. 2.

Præti à marito receptum non præsumitur verum in utilitatem uxoris, tit. 2. §. 1. glos. unic. contr. 2. n. 3. pag. 83. & 84.

Contrarium refertur, ibidem n. 4. pag. 85.

PRINCEPS.

- Principis gratiosa donatio duobus facta acquiritur primo, etsi secundus prius occupasset*, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 7. vers. vel nisi pag. 157.
- Principis facultatem concedentis basis voluntas est*, tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 3. n. 5. pag. 339.

PRIVILEGIUM.

- Privilegium immunitatis gabella concessum Ecclesie, non transit ad illius conductores, seu cessionarios*, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. n. 4. pag. 238.

Privilegium immunitatis personale, ad filios transiit, dict. tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. n. 32. pag. 238.

Privilegiatus non est in privilegio contra privilegiatum, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 1. n. 32. pag. 238.

PROV. 10. n. 5. pag. 319. in h. n. 2.
*Privilegiatos inter aequales per pen-
 de dēno vitando*, ibidem n. 6. p. 20.
Privilegium personale ad alium non est,
 tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 12. n. 3.
 pag. 331.

PROBATIO.

*Probare quis tenetur intentionis sua fundamen-
 tum*, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 6.
 sect. 3. sub sect. unic. n. 3. pag. 298.
*Probatio incumbit illi contra quem est iuris
 presumptio*, tit. 3. in princ. glos. 4. con-
 trov. 6. sect. 1. sub sect. unic. n. 5.
 pag. 299.

PROCESSUS.

*Processus novus ordinarius requiritur contra
 tertium, in quem res alienata fuit, postquam
 litigabatur super illius hypotheca*, tit. 2. in
 princ. glos. 2. contr. 1. sub n. 7. vers.
 ideoque pag. 63. col. 2.

PROCURATOR.

Per Procuratorem acquiritur ius, & possessio,
 tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect.
 unic. §. 1. sub n. 11. vers. ego vero p. 171.

PROMISSIO.

Promissio vendendi, non est vendere, tit. 2. in
 princ. glos. 2. contr. 9. n. 3. pag. 82.
 col. 2.

PROVISIO.

*Provisio hominis facit cessare provisionem le-
 gis*, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 11.
 n. 3. pag. 198.
Nisi amba concurrere possint, ibidem n. 4.

R

RATIO.

*Rationis ob identitatem, validum est ar-
 gumentum*, tit. 1. §. 1. glos. 3. con-
 trov. 1. n. 13. pag. 27. col. 2.
*Ratio ubi est eadem, debet esse una dis-
 posicio*, tit. 1. §. 1. glos. 1. contr. 11. n.
 1. pag. 32. col. 1.
*Rationibus, & non arbitrio, op-
 standum est*, tit. 3. in princ. glos. 1. con-
 trov. 1. n. 20. pag. 116.
 Tom. I.

RECONDUCTIO.

*Reconduclio facta dicitur eisdem clausulis, &
 oneribus*, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 9.
 n. 8. pag. 193.

REDUCTIO.

*Reductio arbitramenti ad arbitrium boni viri,
 intra quantum tempus peti potest? Resolvitur
 cum distinctione*, tit. 1. §. 1. glos. 3. con-
 trov. 3. n. 1. pag. 30. col. 1.
*Referuntur quatuor diversae contraria opinio-
 nes*, ibidem n. 2. 3. 4. & 5. pag. 30.
 & 31.
*Reductio arbitramenti ad arbitrium bonorum
 virorum, apud quem judicem peti debet?*
Referuntur, tit. 1. §. 1. glos. 4. contr. 1.
 n. 1. & 2. pag. 32. col. 2. & n. 8. pag.
 34. col. 2.
Quatuor referuntur diversae opiniones, ibidem
 n. 3. 4. 5. & 6.

REGULA.

Regulas, qui despiciunt, miserrime fluctuant,
 tit. 1. glos. unic. contr. 1. n. 11. pag.
 3. col. 2. & tit. 3. in princ. glos. 5. con-
 trov. 7. n. 11. pag. 346. & tit. 2. §. 2.
 glos. unic. contr. 1. n. 11. pag. 88.
 col. 2.
*Regula standum est, dum non adsit legitima li-
 mitatio*, tit. 2. §. 2. glos. unic. contr. 2.
 sect. 2. n. 4. pag. 90. col. 2.

REX.

Regi nihil proprius est, quam ejus jurisdictio,
 tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5. sect. 3.
 sub sect. unic. n. 3. pag. 288.

REIVENDICATIO.

*Reivindicatio agens, debet plene probare do-
 minium*, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6.
 n. 2. pag. 152.

REMISSIO.

*Remissio usurarum non inducit remissionem
 decimarum*, tit. 1. in princ. glos. 1. contr.
 11. sect. unic. n. 1. pag. 116.
*Remissio non inducit remissionem
 decimarum*, tit. 1. in princ. glos. 1. con-
 trov. 1. n. 20. pag. 116.
*Remissio non inducit remissionem
 decimarum*, tit. 1. in princ. glos. 1. con-
 trov. 1. n. 20. pag. 116.

re, tit. 3.
 15

in princ. glos. 4. contr. 11. sect. unic.
n. 6. pag. 326.
*Remissio ultra summam legis indiget insinua-
tione*, ibidem n. 7. pag. 326.
Contrarium, ibidem vers. licet.

RENUNCIATIO.

*Renunciatio casibus fortuitis, an teneatur ad
casus insolitos, & incognitos? Cum distin-
ctione resolvitur*, tit. 2. in princ. glos. 1.
contr. 4. n. 1. & 2. pag. 31.
*Contrarias, & indistinctas opiniones referuntur
res*, ibidem n. 3. 4. & 5.
*Renunciatio casibus fortuitis, non praesumitur
cogitari de rarissime contingentiis*, ibi-
dem n. 7.

RES.

Res inter alios acta, tertio non nocet, tit. 3. in
princ. glos. 1. contr. 1. n. 10. pag.
112.
Res aliena, invito domino, hypothecari nequit,
tit. 3. in princ. glos. 1. contr. 1. n. 11.
pag. 112.
Res mea mihi servire non potest, tit. 3. in
princ. glos. 1. contr. 2. n. 6. pag.
117. & glos. 2. contr. 6. n. 5. pag.
152.
*Res mea jure speciali potest esse mihi hypo-
thecata*, ibidem n. 7. pag. 118.

RETENTIO.

Retentio pro dote, an competat vidua? tit. 3.
in princ. glos. 4. contr. 4. n. 1. pag.
250.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 252.
*Retentio competit, cui competit hypotheca, & ad
ejus manus res sine vitio venit*, tit. 3. in
princ. glos. 4. contr. 4. n. 3. pag.
251.
Retentio facilius conceditur, quam actio, ibi-
dem n. 6. pag. 253.
*Retentio pro melioramentis datur; & ejus ex-
ceptio suspendit executionem*, tit. 3. in princ.
glos. 4. contr. 5. sect. unic. §. 4. n. 13.
& 14. pag. 172.
*Retentio competit uxori pro dote in pecunia; si
maritus ad inopiam vergat*, tit. 3. in princ.
glos. 4. contr. 6. n. 1. pag. 290.
Contrarium, ibidem n. 2.

RETROTRACTIO.

Retrotractio non fit in contractibus conditionis

potestativa, secus vero casualis, & mixta, tit.
3. in princ. glos. 6. contr. 5. n. 3. &
4. vers. ego & attamen pag. 361.

RETROVENDITIO.

*Retrovenditionis indeterminatum tempus sem-
per est*, tit. 3. in princ. glos. 6. contr.
3. §. 1. n. 4. pag. 355.
Contrarium, ibidem vers. *contrarium*, pag.
357.
*Retrovenditionis tempore pendente, hypotheca
contracta extinguitur retrovenditione facta*,
ibidem vers. *his* pag. 359.
*Retrovenditionis tempore debet fieri divisio fru-
ctuum pendentium*, ibidem vers. *fructuum*
pag. 355.
*Retrovenditionis gabella non debetur, licet de-
beat de contractu facto cum ipso pacto*, pag.
359. vers. *itaque*.

ROTA.

*Rota decisiones sunt maioris auctoritatis, quam
opiniones doctorum*, tit. 3. in princ. glos. 4.
contr. 8. n. 10. pag. 310.

S

SACRILEGIUM.

*Sacrilegii instar est de potestate legis dubita-
re*, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 5.
sect. 3. vers. *& hoc* pag. 285. col. 1.

SALVIANUM.

*Salvianum interdicto agere potest quilibet hypo-
theca jus habens*, tit. 3. in princ. glos. 4.
contr. 4. sub num. 7. vers. *sed in fine*
pag. 254.

SENTENTIA.

*Sententia ad heredes, & contra heredes tran-
sit*, tit. 1. §. 1. glos. 2. contr. 3. n. 5. in
med. pag. 383. col. 1.
*Sententia variabilis est, si ipsius causa est va-
riabilis*, tit. 3. in princ. glos. 7. contr.
7. §. 2. sub n. 8. vers. *etque de novo* pag.
383. col. 1.

SCIENTIA.

*Scientia, & potestas facit praesumere consen-
sam*, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6.
sect.

sect. unic. §. 3. n. 26. pag. 187.

SCRIPTURA

Scripturam venditionis promissa peror. 12.
est à contractu recedere, et recipi
tit. 2. §. 3. glof. 1. col. 1.
trov. 2. n. 1. & 2. pag. 101.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 102.

SOLUTIO.

Solvere minus dicitur qui tardius solvit, tit.
1. glof. unic. contr. 5. n. 6. pag. 8.
coll. 2.
Solutio licet non presumatur, presumitur ex
dilatoritate, & taciturnitate creditoris, tit.
3. in princ. glof. 4. contr. 11. sect. unic.
§. 1. sub n. 9. vers. ita dicimus pag. 327.
Solutionis vim habet datio in solutum, tit. 3. in
princ. glof. 6. contr. 7. §. 1. n. 12. pag.
368.
Solutione ejus quod debetur, tollitur omnis obli-
gatio, ibidem n. 13.
Solutionis verbum pertinet ad quamcumque satis-
factionem, ibidem n. 14.

SUPPOSITIO.

Suppositum in lege, pro disposito habetur, tit. 3.
in princ. glof. 4. contr. 5. sect. 1. n. 6.
pag. 281.

T

TABELLIO.

Tabellio pro absente stipulari potest, tit. 3.
in princ. glof. 2. contr. 6. sect. unic.
§. 2. n. 18. pag. 183.

TACENS.

Tacens, & praesens consentire videtur, in sibi uti-
libus, tit. 3. in princ. glof. 2. contr. 6.
sect. unic. §. 3. n. 20. & 21. pag. 186. &
n. 25. pag. 187. & glof. 1. contr. 5. n. 4.
pag. 342.
Tacens in sibi prejudicialibus, non presumitur
consentire, ibidem n. 24. pag. 186.

TAXATIVA.

Taxativa dispositio similis excludit casus, tit. 3.
in princ. glof. 2. contr. 1. n. 14. pag.
140.

Nisi materia sit favorabilis, & extensionem re-
quirat verisimilis mens disponentis, ibidem
n. 15. & vers. licet pag. 140, & 141.

TEMPUS.

Tempore permissum, post illud censetur prohibi-
tum, tit. 3. §. 1. glof. 1. contr. 5. sub n.
3. vers. mihi pag. 405.

TERTIUS.

Tertium contra possessorem potest agi ex lesione
enormissima, tit. 1. §. 1. glof. 3. contr.
3. n. 10. pag. 31. col. 2. in fine.
Tertius arbitrator in casu discordiae tenetur cum
duorum uno concordare, tit. 1. §. 1. glof.
5. contr. 1. n. 2. pag. 35. col. 1.
Contr. tertium, in quem res alienata fuit, post-
quam litigabatur super illius hypotheca, opus
est novo processu ordinario, tit. 2. in princ.
glof. 2. contr. 1. sub n. 7. vers. ideoque
pag. 63. col. 2.
Tertium contra possessorem rei litigiosae, competi-
directa executio, absque novo processu, tit. 2.
in princ. glof. 2. contr. 1. sub n. 7. vers.
quia pag. 64. col. 1.
Tertius non potest executari sententiam adversus
alium prolatam, tit. 3. in princ. glof. 4. con-
tr. 1. n. 26. vers. ita pag. 228.

TESTAMENTUM.

Testamentum annullat filiorum praeiurium, tit.
3. in princ. glof. 2. contr. 1. n. 10. pag.
138.
Testamentum fratris potest querellare frater, si
institutum est persona impis, tit. 3. in princ.
glof. 4. contr. 1. sub n. 27. vers. fratri
p. 233.

TESTATOR.

Testatorum ultimum solatium est adimplere vo-
luntates suas, tit. 3. in princ. glof. 1. con-
tr. 4. n. 3. pag. 122.

TESTIS.

Testis ratio est animi testimonii, tit. 2. §. 2. glof.
unic. contr. 2. sect. 1. n. 5. pag. 89.
col. 1.
Testis si ratio nulla est, dicitur falsum jurare, &
non ut homo, sed ut pecus, ibidem n. 4.
Testes ut jurant, opus est citari, ibidem
sect. 2. n. 3.
Testes singulares singularitate
non obstativa probant, tit. 2. n. 2. pag. 89.

controv. 2. sect. 3. n. 3. & 4. pag. 92. & 93.
Testes singulares non probant, tit. 3. in princ. glos. 4. contröv. 1. n. 23. p. 227.

TRADITIO.

Traditione perficitur dominium, tit. 3. in princ. glos. 2. contröv. 6. sect. unic. n. 1. pag. 154.
Traditione sine non transfertur dominium, ibidem §. 1. pag. 154.
Traditione facta exclausula constituit transfer- tur dominium, & possessio tamquam reali tra- ditione, tit. 3. in princ. glos. 2. contröv. 6. sect. unic. §. 1. n. 4. 5. & 6. pag. 154. col. 2.
Traditio facta titulo lucrativo, non praefertur, primo acquirenti ex titulo oneroso, tit. 3. in princ. glos. 2. contröv. 6. sect. unic. §. 1. sub n. 7. vers. *aut si* pag. 158.

TRANSACTIO.

Transactio rescindi potest lesione enormi, tit. 3. in princ. glos. 6. contröv. 3. n. 1. p. 354.

V.

VENDITIO.

V *Endere habita fide de pretio, est vendere minori pretio, quam taxat*, tit. 1. glos. unic. contröv. 5. n. 5. pag. 8. col. 2.
Venditio nulla est sine pretio certo, tit. 1. §. 1. in praefatione n. 2. pag. 13. col. 1. & tit. 1. §. 1. glos. 2. contröv. 1. n. 5. pag. 19. col. 1.
Venditio est valida cum testes cohareant in eo, quod pretium certum conventum fuit, licet unus testis deponat de minori summa, alius de maiori, tit. 1. §. 1. glos. 1. contröv. 1. n. 1. & 2. pag. 13. col. 2.
Contraria opinio refertur, ibidem n. 3.
Venditio valida est, cum testes dicunt meminisse contrahentes de certo pretio convenisse, sed de quantitate non recordari, tit. 1. §. 1. glos. 1. contröv. 2. pag. 14. col. 2. in fine.
Contrarium, ibidem pag. 15. col. 1. n. 3. re- fertur.
Venditio valida est, cum testes dicunt contrahen- tes concordasse in venditione, sed non re- cordantur an de pretio, tit. 1. §. 1. glos. 1. con- tröv. 3. n. 1. & 2. pag. 16. col. 1.
Vendere nemo praesumitur sine pretio, ibidem n. 3.

Venditio valida est facta pro justo pretio, tit. 1. §. 1. glos. 1. contröv. 4. n. 1. pag. 16. col. 1. & n. 5. pag. 17. col. 2. & contröv. 5. n. 3. pag. 18. col. 1.
Contrarium, ibidem n. 2.
Venditio pro justo pretio facta intelligitur cum relatione ad iudicis arbitrium, tit. 1. §. 1. glos. 1. contröv. 4. n. 4. pag. 17. col. 1.
Venditio facta pro pretio consuetio certis condi- tionis, certis locis, & tempore, valida est, tit. 1. §. 1. glos. 1. contröv. 5. n. 1. pag. 17. col. 2. & n. 5. pag. 18. col. 1.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 18. col. 1.
Venditio nulla est facta pro pretio arbitrando a tertio per contrahentes eligendo, tit. 1. §. 1. glos. 2. contröv. 1. n. 2. & 3. pag. 19. col. 1.
Venditio valet, arbitrio commisso pretio duorum arbitratorum eligendorum per contrahentes, unus per emptorem, alius per venditorem, tit. 1. §. 1. glos. 2. contröv. 2. n. 1. & 2. pag. 19. col. 2.
Contrarium, ibidem n. 3.
Venditio valida est, si contrahentes ad pretium diffiniendum duo eligant arbitratores cum pa- cto, quod si tertium, si discordes fuerint, eli- gant, nominato expresso nomine ipsius tertii in contractu, secus vero non, tit. 1. §. 1. glos. 2. contröv. 4. n. 1. & 2. pag. 21. col. 2. & n. 5. pag. 22. col. 1.
Contraria indistincte sententia affirmativa refer- tur, ibidem n. 3. pag. 22. col. 1.
Contraria indistincte negativa traditur sententia, ibidem n. 4.
Venditor tenetur rem emptam precise tradere em- ptori, & non liberatur solvendo interesse, tit. 2. in princ. glos. 1. contröv. 2. n. 1. pag. 45. & pag. 46. vers. *ego vero*, & n. 3.
Contraria opinio refertur, n. 2. pag. 46. col. 2.
Venditor tenetur de casu fortuito, si fuit morosus in tradendo rem venditam, tit. 2. in princ. glos. 1. contröv. 3. n. 8. pag. 50. col. 2.
Venditor constitutus in moram tradendi rem ven- ditam, tenetur de periculo ipsius rei vendite, tit. 2. in princ. glos. 1. contröv. 3. n. 7. pag. 50. col. 1.
Venditor clericus vocatus ad defendendum em- ptorem, tenetur defendere in seculari iudicio, tit. 2. in princ. glos. 2. contröv. 1. sub num. 7. vers. in casu pag. 65. col. 2.
Contrarium refertur, ibidem vers. & *quam- vis*.
Venditor non potest petere interesse non conve- nitum pretio, si non soluti, non pro- bando lacrum amissum, vel damnum passum, tit. 2. in princ. glos. 2. contröv. 2. n. 1. & 2.

& 2. pag. 69. col. 2. & n. 4. pag. 70. col. 2. & n. 5.
Contrarium, ibidem n. 3.
Venditori debetur interesse non conventum probanti damnum, vel amissum lucrum, propter pretium emptionis non solutum, etiamsi res empti infuclua sit, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 3. n. 1. pag. 71. col. 1. & n. 4.
Contraria refertur, ibidem opinio num. 3. col. 2.
Venditor potest petere ratione lucri cessantis, vel damni emergentis ratione mora pretii non soluti, interesse maius, quam fructus rei vendita, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 6. n. 1. & 3. pag. 77.
Contrarium, ibidem n. 2.
Venditor interesse nequit petere, si non liberam tradit rem, ut tenebatur, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 7. n. 1. 3. 6. 7. & 8. pag. 78. & 79.
Contrarium, ibidem n. 2.
Venditori quod aliquid certi pendatur annuatim, donec sibi pretium solvatur, re emptori tradita equivalente licito interesse, vel ratione quinque pro centum, validum est patet, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 8. n. 1. & 3. pag. 79. & 80.
Contrarium refertur, ibidem n. 2.
Vendendi promissio, non est vendere, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 9. n. 3. pag. 81. col. 2.
Venditionis scripturam promittens facere, potest a contractu recedere, etiamsi partem pretii recipisset, tit. 2. §. 3. glos. unic. contr. 2. n. 1. & 3. pag. 101.
Contrarium, ibidem n. 2. pag. 102.
Vendere promittens, etiamsi pretium recipiat, potest penitere, ibidem vers. & ita.
Venditor penitens debet pretium receptum restituere, ibidem vers. habet pag. 102.
Venditione duobus facta, acquiritur res illi, cui fuit tradita, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 6. sect. unic. §. 1. n. 7. pag. 155. in fin.
Limita in venditione facta Ecclesiis, & locis piis, ibidem vers. nisi.
Limita etiamsi in prima venditione adfuit clausula constituti, ibidem n. 8. pag. 160.

VERBUM.

Verborum geminatio magis enigmata denotat voluntatem, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 3. n. 7. vers. cum geminatio pag. 282.
Verba demonstrant proferentis voluntatem, tit.

3. in princ. glos. 4. contr. 9. n. 3. vers. ad quod pag. 314.
Verba aliquid debent operare, ibidem n. 5. pag. 315.
Verbum pignoratitia diversimode summitur in iure, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 7. n. 4. pag. 366.
Verbum bona comprehendit etiam actiones, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 8. n. 3. pag. 375.
Verba secundum mentem proferentis intelligenda sunt, tit. 3. in princ. glos. 6. contr. 8. n. 7. pag. 375.

VIDUA.

Vidua postquam mariti heredes passa est possessionem ingredi, nequit de facto illam recuperare, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 4. n. 7. pag. 254.

VOLUNTAS.

Voluntas probatur conjecturis, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 11. sect. unic. §. 1. n. 9. pag. 327. & glos. 5. contr. 3. n. 7. pag. 339.
Voluntatem nihil, quin precognitum, tit. 3. in princ. glos. 5. contr. 5. n. 5. pag. 342.

UNUS.

Unius forsam Doctoris sententia, & multos, & maiores aliqua in parte superare potest, tit. 1. §. 1. glos. 1. contr. 1. sub n. 4. vers. & est, & dict. tit. 1. §. 1. glos. 2. contr. 4. n. 6. pag. 22. col. 2.

USURA.

Usura quinque pro centum annuatim licita est, tit. 2. in princ. glos. 2. contr. 8. n. 3. pag. 8. col. 2.
Usurarius in bonis datur hypotheca pro usuris, tit. 3. in princ. glos. 2. contr. 5. n. 1. & 3. pag. 151.
Contrarium, ibidem n. 2.
Usura dotis debetur marito, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 11. sect. unic. n. 1. pag. 323.
Usura dotis non censetur remissa per lapsum decennii, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 11. sect. unic. n. 2. pag. 324.
Contrarium, ibidem vers. licet.
Usura dotis presumuntur remissa per decennii circumstantiam, & alia, tit. 3. in princ. glos. 4. contr. 11. sect. unic. §. 1. n. 10. p. 327.
Usura

Usuras remittere presumitur maritus dotem recipiendo sine protestatione, tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 11. sect. unic. §. 1. sub n. 10. vers. *ita etiam* pag. 328.

Contrarium, ibidem vers. *licet*.

Usura dotis an debeatur vidua? tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 11. sect. unic. §. 2. n. 11. pag. 329.

Contrarium, ibidem n. 12.

USUSFRUCTUARIUS.

Ususfructuario an competat hypotheca? tit. 3. in princ. glos. 5. contrav. 9. n. 1. & 3. pag. 347.

Contrarium, ibidem n. 2.

USUS.

Usus communis loquendi attenditur, tit. 3. in princ. glos. 6. contrav. 8. n. 8. p. 375.

UTILE.

Utile per inutile non vitiatur, tit. 3. in princ. glos. 6. contrav. 8. n. 4. pag. 375.

UXOR.

Uxor an sit terra domina se executioni bonorum mariti possit opponi? tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 5. n. 1. pag. 255.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 256.

Uxor est rerum dotantium domina, ibidem n. 6. pag. 257.

Uxori pro dote in pecunia competit retentio, tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 6. n. 1. p. 290.

Contrarium, ibidem n. 2. pag. 292.

Uxor opponens executioni eam suspendit, tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 6. n. 5. p. 294.

Uxor confertat hypothecam pro dote, etiam si vir heres sit, tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 7. n. 1. pag. 305.

Contrarium, ibidem n. 2.

Uxori an competat hypotheca pro alimentis sibi debitis? tit. 3. in princ. glos. 4. contrav. 15. n. 1. pag. 335.

Contrarium, ibidem n. 2.

Uxor venditoris se opponens contra venditionem immobilium a marito sine ejus consensu factam sub arrha, tenetur arrham reddere, si in sui utilitatem conversa fuit, alias secus tit. 2. §. 1. glos. unic. contrav. 2. n. 1. & 2. pag. 83.

FINIS.

